

KORKMA BEN VARIM

MURAT MENTEŞ

iletişim

MURAT MENTEŞ

Korkut'un Mübeccel'e faydası yok

Korkma Ben Varım

[Mr. Spock / Korkut

Üneli].....86

MURAT MENTEŞ İstanbul'da doğdu. Bisiklet tamiriyle uğraştı,

Sana dün Kocatepe'den bir baktım Aziz

ufak tefek sihirbazlık numaraları öğrendi ve amatör olarak boksla

İstanbul.....92

ilgilendi. Yediği yumruklar dayanılmaz raddeye gelince, ringlere

Mortoları en iyi moruklar

veda edip şiir yazmaya koyuldu. Yayınevi, dergi, gazete,

anlar.....101

televizyon gibi yayın kuruluşlarında çalıştı. Metin yazarlığı yaptı.

"Sensiz gecelerde hep tabancayla

Korkma Ben Varım, Dublörün Dilemması'ndan [2005, İletişim

uyurum".....109

Yayınları] sonra ikinci romanı.

GICIRBEY.....

.....117

Siperdeki

Bu kitapta anlatılan olayların hepsi gerçektir, fakat hiçbiri henüz

zürafa.....

cereyan etmemiştir.

.....119

II. Abdülhamid, Sherlock Holmes vartasını nasıl atlattı?

İÇİNDEKİLER

[Huduni].....

İki yarayı birleştiren

.....125

yara.....13

Sahibini omzuna konduran kuş

FU.....

[Huduni].....139

.....19

Erkeğin kalbine giden yola mayın döşemek

Tabut

[Kevser].....141

filosu.....

Ecelin paratoneriyle toprağa iletilen yıldırım aşkı [Huduni].....144

.....21

Onun etlerini kanına

Telefonda

doğrayacağım!.....147

nakavt.....

Gökyüzündeki bir kuşu köşeye

.....25

kıstıramazsın.....152

Ejderi	
Mezardan şartlı	
boyamak.....	
tahliye.....	155
.....	27

Zorla denize sürüklenen kara

Yirmi yıl sonra doğan ikiz

kaplumbağası.....	158

kardeş.....	31

Ben, Mehmet Ağa'yı sarı çizmesinden tanırım

Kayboluş seferi [Lalita

[Recai

Lal].....	33

Gıcırbey].....	

Adamın kılına zarar vermeden kellesini

.....

uçurmak.....	34

İntikam

Kudurmuş yamyamların çiğköfte

ittifakı.....	

partisi.....	37

.....

Ankara'yı yüzerek

Güzel kokmak

geçmek.....	40
sevaptır.....	17
Aptallar daima ömrünün baharındadır [Ezel	
4	
Zelzele].....	43
Bütün bitkiler şifalıdır [Ruhiye	
Kılıcını baston olarak kullanan	
Ruhan].....	178
Samuray.....	47
Arşimet Kanunu'nu yazsam	
Senin emsallerin cennette	
yeniden.....	181
gezer.....	50
Dünya benden saklanabileceğin kadar büyük	
Nafile	
değil!.....	186
filinta.....	
Herkes hak ettiği cezayı bulsa dünya altüst	
.....	52
olur.....	190
Korkma ben	
Gözyaşı	
varım.....	
tabancası.....	

.....	54
.....	196
Kendini benim yerime	
Resmî	
kucakla.....	56
romantizm.....	
Ceninın uçan tekmeleri [Reyhan	
.....	197
Horanta].....	60
Zamanda yolculuğa ömür	
İçimdeki hayvan, içimdeki çocuğu	
yetmez.....	198
iyor.....	65
Sevgilisini düşmanlarının arasından seçmek [Balkan Balkır]...	201
Canavar sakızı	
Laboratuardan kaçan	
ağzımda.....	6
virüs.....	204
8	
Sır yalansa daha hızlı	
Çiy tanesine çakılan jet uçağı [Turgut	
yayılır.....	205
Rulet].....	69
Ecelin uçurtması	

Katiller cinayetten sonra derin bir uyku	
yükseliyor.....	210
çeker.....	73
Kaderin elindeki	
İnançlarım gereği, bazı şeyleri tadında	
ustura.....	212
bırakıyorum.....	76
Peygamber'in kedisi	
Tam anlamıyla eh [Mr. Spock / Korkut	
[Nefertiti].....	216
Üneli].....	79
Kanla gargara [Abdülcabbar	
1970'lerde Allah bizimleydi [Mr. Spock/ Korkut Üneli].....	81
Turabi].....	220
Gözlem yapıp tahmin yumurtlayan	
Kabus görürken hayal	
robot.....	225
kuramazsın.....	334
Kafa kopunca tıraş	
Gaipten gelen ıvır	
biter.....	228
zıvır.....	342
ŞİBUMİ.....	
İncele incele iltifata dönüşen	

.....	233
hakaretler.....	343
Uzay gemisi şeklindeki bulutların	
Aptal gibi görünmeyi göze alırsan, mucizeleri ucuz atlatırsın..	346
altında.....	235
Bütün günahlar para	
Kupon karşılığı	
kaybettirir.....	349
aşk.....	2
Hayaletin kaza sonucu	
39	
ölümü.....	351
Kurşungeçirmez	
Rodeo yapan terli cüce	
yorgan.....	242
palyaço.....	356
Sen cennete gidince, cennet daha güzel bir yer	
Yalanlarla bir yerlere gidebilirsin fakat geri dönemezsin.....	359
olacak.....	247
Babam, havadaki uçurtmayı nasıl satın aldı?	
Tuhaf adamlar, acayip koşullarda lazım	
[Gerçek	
olabilir.....	252
Tehlike].....	

Korkma ben varım - II [Leyla

..362

Kalahari].....256

Gökkuşağının üstünden geçen balon [Neptün

Öyle aptalca ki, kızların aklını başından

Petunya].....366

alıyor.....260

Yılan ile oğlağın telefon

"Siz hiç sabunluyken ağladınız

konuşması.....371

mı?" 263

Bir şapkayı beğenince kafana çiviyle çakıyor

Süpermen'le aynı berbere giden

musun?.....376

garsonlar.....267

Godzilla

Kumruyla burun buruna gelen

diyeti.....

uskumru.....269

.....379

Uyuşuklar yardımseverdir,

İstikbal zamanın

asalaklar sıcakkanlı, dalkavuklar

dışındadır.....381

alıngan.....	273
Hayvanat bahçesinde insan	
Azrail'in karşısında sakız	
avı.....	384
çiğnenmez.....	281
Baharı müjdeleyen polis	
Her polisin içinde, tutuklaması gereken bir suçlu vardır	
helikopteri.....	389
[Şerif	
Fatiha ruhun	
Şibumi].....	
gıdasıdır.....	
.....	288
393	
Yeryüzüne serilen	
Otuz yaşındaki	
palto.....	293
bebek.....	39
EK: Müntekim Gıcırbey'in	
6	
okunmamış mektuplarından	
Tamir edilirken buharlaşan	
birkaçı.....	294
gemi.....	404

Alevleri görmezden gelerek yangını	
Şampiyon Ninja'nın rekor	
söndüremeyiz.....	294
denemesi.....	405
Aşktan kaçış varsa bile kurtuluş	
At, pirenin ayağına	
yoktur.....	297
gitmez.....	411
Kalbin darmadağın olunca, kafan da	
İki sakızı birbirine değdirmeden	
karışır.....	299
çiğnemek.....	416
Rüyada başrolde değilsen, kabus görüyorsun demektir.....	301
Kainatın derinliklerinde yankılanan silah Yalnızlık deliliğın	
sesleri.....	420
hammaddesidir.....	303
TEHLİKE.....	
Katmerli zakkumların üzerine tükürdükten sonra...	
.....	305
[Eduardo Mendoza]	
Bu dünyaya yaşamaya	
... katillere özgü kendini beğenmişlikle çekti silahını	
gelmedim.....	307
[Daniel Pennac]	
Kainat kestirmelerle	

ve şarjörü boşaltıncaya kadar ateş etti. [Amelie Nothomb]

doludur.....309

Kardanadam

İki Yarayı Birleştiren Yara

katliamı.....

Ölümden korkuyorduk, çünkü insandık, [JERZY KOSINSKI, 1933-
315

1991]

Sen cehenneme gidince,

Bengal kaplanı, sevgilime yiyecekmiş gibi bakıyordu.

cehennem daha kötü bir yer

Esneyen kaplana dublaj yapıyorum: "Voarg, güzelliğiniz dişlerimi

olacak.....315

kamaştırıyor küçük hanım."

Uzayda her namlu tetiğin

Şebnem'in, gülümsediğinde 'U' harfine benzeyen ağzı,

emrinde.....321

yanaklarında beliren parantezlerin içinde kalıyor.

Atom Karınca Duası [Atom

Gökyüzünde dolunayı andıran, pudralı bir kış güneşi.

Bombacıyan].....329

İki cihan aşkım Şebnem'in jelibon dudaklarının arasından çıkan

Damadın son

buhar, bana hayatın özü, özeti gibi görünüyor. Nefesi, ancak

yolculuğu.....3

rüyalarda işitilebilecek türde bir ninni. Parmaklarının muzlu gofret

33

zarafeti beni mayıştırıyor. Gri, yeşil ve mavi karışımı, kestane irisi

gözlerinde 'patlayan şeker' kıvılcımları. Soyulmuş elmadan

Havuzun üzerindeki ahşap köprüden geçerken, kırmızı gagalı

yontulmuş bir yüz. Burnunun üstünden geçerek yanaklarını

siyah kuğular bize acıyarak bakıyorlar. "Burada kurda kuşa yem

birleştiren çiçek tozu çiller, kanatları açık bir kelebek etkisi

olacağız" diye düşünüyorum.

uyandırıyor. Saçları, gül şerbetiy-le boyanmış kızıl ipek.

Sürüngen akvaryumlarının sağlı sollu sıralandığı ışıklı, sıcak bir

Aşk insanın sadece psikolojisini ve kimyasını değil; tarihini,

tünelden geçiyoruz. Ardımızdaki maratoncu katiller, akvaryumlara

müziğini, coğrafyasını, edebiyatını, fiziğini, beslenme çantasının

kurşun delikleri açarak koşturuyorlar. İguanalar, bukalemunlar,

içindekileri, hayat bilgisini de değiştiriyor.

çingiraklıyılanlar... hiç istiflerini bozmuyorlar. Galiba hepsi sağır.

Büyük dedem, zamanında, bir dilberin aşkından aklını kaçırmış,

Tünelden fırlayıp yağmura daldığımız anda sağ omzumu sıyrıyor

sonra da İstiklal Harbi'ne katılıp şehit olmuş. Şebnem'e bakınca,

bir mermi ve gök gürlüyor.

damarlarımdan bir çılgınlık akımının geçtiğini hissediyorum.

Gövdeleri, yağmuru sünger gibi emen devekuşlarının saçaklı

Kaplan departmanından akbaba kafeslerine yöneliyoruz.

kirpikleriyle gıdıklanarak, kafesle duvar arasındaki daracık boşluğu

Burası, şehir merkezinin uzağında, kocaman bir hayvanat bahçesi. aşıyoruz. Üstünde 'LÜTFEN SESSİZ OLUNUZ' yazılı bir tabela Teleferikle tepeye çıkıyor, sonra aşağı doğru geze toza

bulunan ahşap kapıdan içeri giriyoruz. Kare bir holde buluyoruz

iniyorsunuz.

kendimizi. Şebnem de ben de soluk soluğayız. Karşımızda bir kapı

Ağaçlara yerleştirilmiş hoparlörlerden Loituma'nın levan Polkka

daha. Açıyorum, bir Afrika belgeselinin ortasındayız. Önümüzdeki

şarkısı yayılıyor.

dikdörtgen levhaya takılıyor gözüm: 'CÜCE MAYMUNLAR

Kabanımın cebindeki mücevher kutucuğunu yokluyorum. Evlenme GALERİSİ'. Müstakil tel kafesler, yüksek mi yüksek tavandaki teklif etmek amma zor iş. Teleferikte baş başayken, içimden

koridorlarla birbirine bağlanıyor. Daha önce görmediğim türden,

binlerce kez "Evlen benimle Şebnem" deyip cebimdeki kutuyla

bildiğimiz ağaçlara hiç benzemeyen, kocaman bitkilerin kollarına

oynadım. Boşuna. Kaplanın huzurunda da yeterince konsantre

atılıyor. Şemsiye büyüklüğündeki yaprakların arkasına

olamadım. Akbaba kafesinin önü, hayırlı bir iş teklifi için pek ideal

saklanıyoruz. Maymunlar gözlerini bize dikiyorlar. Bazıları,

bir yer sayılmaz, haksız mıyım? Rakunlar, develer, tavuslar, yaban tepedeki kanallardan geçerek, arkadaşlarını çağırıyorlar...

domuzları, ayılar, goriller, tavşanlar, foklar, aslanlar, midilliler,

Berbat haldeydik. Hayvanat bahçesinde, ormandaki hiyerarşi de,

tilkiler, flamingolar, gergedanlar, lamalar, zebralar, kurtlar,

sirkteki disiplin de yoktu. Cüce maymunların ocağına düşmüştük.

papağanlar, kangurular... Hiçbiri, tarihî bir an'a tanıklık etmeye

Şebnem, omzumdan akan kana parmak uçlarıyla hafifçe

hazır görünmüyordu. Hayvancağızlar zaten mahpusluktan

dokunuyor. Gözlerinden naylon ip gibi yaşlar iniyor. "Ben iyiyim,

akıllarını oynatmışlar, bana tezahürat yapacak mecalleri yok.

sadece sıyrık" deyip gülümsüyorum.

Yağmurun baskınına uğradık. Gürül gürül yağıyor. "Hemen bir

1(»

gemi bulup hayvanları toptasam iyi olacak" diyorum.

Galerinin kapısı, uğursuz bir gıcirtıyla aralanıyor. Maymunlarla

Şebnem şakır şakır gülüyor. Bir sarayın tavanından sarkan ve

birlikte ben de kapıdan giren tabancalı iki adama bakıyorum. Biri

pervane gibi fırıl fırıl dönen kristal avizeler düşünün.

gözleriyle etrafı tararken, diğeri ona yerdeki ıslak ayak izlerimizi

Yağmur, etraftaki tek tük ziyaretçileri adeta siliyor; görevliler de

işaret ediyor. Maymunlar, vahşice bir işgüzarlıkla bizi

dahil herkes kantine doğru koşarak kayboluyor. Hayvancıklar da

gammazlıyorlar: Çıglık çıglığa zıplayıp, ellerini kafeslerden

kuytulara, köşelere sığmıyorlar.

uzatarak, peşimizdekilere bulunduğumuz yeri gösteriyorlar.

Biz, alçacık bir duvardan dışarı sarkan salkımsöğüde yaşıyoruz.

Son sözlerimi söylememin vakti geçmek üzere. Şebnem'in otel

11

sabunu gibi küçük kulağına, sessizce "Seni seviyorum" derken,

Duvarın öbür tarafında bir grup penguin, yarışma jürisi gibi

pırlanta yüzüğü parmağına takıyorum.

toplanmış bize bakıyorlar.

Şebnem aşk coşkusu ve ölüm korkusuyla şoklanmış halde

Yolun üzerinden renkli bir yağ akıyor.

fısıldıyor: "Sevgilim, bu adamlar bizi öldürecek!"

Hayal ile rüya arasındaki mahmur boşluktayız.

Son sözlerime şerh düşünüyorum: "KORKMA BEN VARIM!"

Hızlanan yağmurun şakırtısından güçlkle duyulan şarkı,

17

kulağımdan içeri neşe sızdırıyor.

Tabut filosu

Cebimdeki kutudan yüzüğü alıp avucumda saklarken "Mikail,

Okyanus da nihayetinde balıkların çışı değil midir? [WANG

göğün soğuk su musluğunu gene sonuna kadar açtı" diye

VVEIHUI, 1655-1730, Evrensel Vesvese]

söyleniyorum. Şebnem'den şimşek güzelliğinde bir kahkaha.

Eski bir Çin atasözü der ki "Kıyıya vuran ejderha, hamsilerin

Terk edilmiş bir okyanusta baş başa kalmış iki balık gibi sarhoşuz.

maskarası olur."

Tek taşlı pırlanta yüzüğü, özenle tutarak Şebnem'e uzatıyorum:

Ayaklarımı Hint Okyanusu'na uzatmış yatıyordum. Yaz tatili iznimi

"Sana sırılsıklam âşığım Şebnem, benimle evlenir misin?"

kışın kullanırım. Güney Afrika'da, Durban'ın Umtata bölgesinde,

Müstakbel gelinimin yüzünde göz kamaştırıcı bir gülücük beliriyor.

bir deniz canavarının tırnak izine benzeyen, minyatür bir koy'un

Şeffaf elini yavaşça kaldırıyor. Tam o anda, başparmağımla

ucundaydım. Kimsecikler yoktu. Kainatta çıt yoktu. Okyanus, bir

işaretparmağım arasındaki yüzüğün içinden bir mermi geçiyor!

evliya kabristanı kadar sessizdi. Şubat güneşi derimi, kemiklerimi

Vınnn!

kalaylıyordu. Ruhuma yayılan esenlik, gönlümü sarmalayan vecd,

Sırtından vurulan bir penguen, nar taneleri saçarak infilak ediyor!

içimi kaplayan huşu, gözlerimi koruyan aynalı gözlük ve dizlerime

Bum!

inen bermuda şort ile; ense yaparak ıssızlığa mukayyet olan bir

Silahlı iki adam, yokuşun başından bize doğru koşuyor! Niyetleri

korkuluk; kurumaya bırakılmış, kilden bir heykel; ipini koparmış bir

ciddi, her hallerinden belli. Derhal, Şebnem'in bileğini kavırıyorum,

kukla gibiydim. Gezegenin kıyısına iliştirilmiş, göstermelik bir hayat

var gücümüzle kaçıyoruz. Duvarın bitiminden sola dönüyoruz.

belirtisi...

insan ile tabiat, gene ayrı dillerden konuşuyorlar: Mermiler,

Vuvvvvvvvv!!! Foşşşşşş!!!

yağmurun içinde metalik ve yatay bir başka yağmur olup yağıyor.

n

Tam anlamıyla nefes kesici...

Titreyen bir göledin kıyısında kıpırdamadan poz veren, gözü yaşlı

Deniz birdenbire volkanik bir buzdağı gibi patlıyor! Yattığım
Nü timsahının kuyruğundan bir kurşun sekiyor. Başını paçavra
yerden, fil çiftesi yemiş gibi fırlıyorum. Açıklarda beliren dev
bulutlara gömmüş zürafa boynundan, yüksek kafesindeki tünekte
dalgalar çığ gibi büyüyerek hızla kıyıya yaklaşıyor. Bu tsunami
pusmuş olan kaya kartalı göğsünden vuruluyor! Güzelim postunda sahnesi karşısında donakalıyorum.
Dalgalara teyellenmiş insanlar siyah bir delik açılan İran leoparı yana devriliyor!

görünüyor. Sörf yapıyorlar. Tabii felaket ve spor, afet ve eğlence,

15

tehlike ve beden terbiyesi... Biraz daha yakına geldiklerinde,
Dünyanın dört bir yanından getirilerek burada hapsedilmiş tüm
sörfçülerin bizim Bakanlık Heyeti azaları olduğunu fark ediyorum.
hayvanlar feryat figan ediyor.

Sörf tahtası yerine tabutlara binmişler! Şoktayım. Bu cübbeli,
sakallı ihtiyarların Hint Okyanusu'nda işi ne?

Dalgalar tuhaf bir biçimde yatışıyor. Çift kişilikli tabiat aniden
İrfan Bey kendinden emin: "Ben sizden handiyse beş saniye sonra
durulup dinginleşiyor. Tabutların üzerinde dikilmiş pir-i faniler
kurşunlandım. O arada zât-ı şahanenizi temaşa etmekteydim.
kıyıya çıkacakken, gümrük polisi ağzıyla ho-murdanıyorum: "Ne
Kulak diyorum, sol kulak. Muhtemeldir ki, muazzam beyninize
işiniz var burada?!"

değen kurşunlar sizi aldanişa sevk ediyor."

"Sakin ol Fu" diyor Şazeliyye Şeyhi Oruç Bey, "bu bir rüya."

Halilullah Efendi "Göz, benim gözüm, sol gözüm!.." dedikçe, İrfan

"Rüya mı?"

Bey "Kulak, kurşunlar sol kulaktan girdi, kan iki kulaktan birden

Her zamanki zinde sükunetleri, çalkantılı tebessümleri ve itimatlı
şorladı."

kıpırtılarıyla tabutlardan inip koy'un etrafında sıralanıyorlar.

İrfan Bey: "Sen ne biçim eşref-i mahlukatsın! İnatta ısrar

Nakşibendiyye Şeyhi Ulvi Efendi hatırımı soruyor: "Nasılsın Fu?"
ediyorsun?.."

"Elhamdülillah, sizleri sormalı?"

Bakanlık Heyeti'nin konuşmalarını artık uğultu halinde duymaya

Bayramiyye Tarikatı'nın yeni lideri Şeyh Musa muzip bir

başlamıştım. Masa olarak kullandığımız küçük koydaki berrak su
gülümsemeyle "Sırlarını saklarsan, dileklerin çabuk gerçekleşir"

kızılıcak şerbeti gibi kırmızıya dönmüştü. Denizin dibinde,
diyerek olduğu yere oturuyor.

imparatorluk orduları birbirini kesip biçiyor ya da balinaları

Koy'u toplantı masası gibi kullanıyor, çevresinde yerlerimizi

mızraklıyorlardı sanki. Hint Okyanusu vişne reçeli kazanı gibi

alıyoruz. Benim tam karşımda, sudan masamızın öbür ucunda

kıpkırmızı kaynıyordu.

Eşrefiyye Şeyhi Allah Dostu Muhsin Efendi sandal ya da sandalye Derken, bizim ihtiyarlar
işitemediğim, anlayamadığım birşeyler işlevi gören tabutuna bağdaş kurmuş.

söyleye söyleye bir bir tabutlara girdiler!

"Rüyasında 22 aksakallı dedeyi birarada görmek de ilk bana nasip Felç olmuştum. Ne
kımıldayabiliyor ne de ses çıkarabiliyordum.

oldu herhalde" deyip toplantıyı açıyorum.

Rüya, karabasana dönüşmüştü. Bir türlü telaffuz edemediğim,
Bektaşî Şeyhi Siyami Bey, deminden beri çocuklar gibi fısıldaşıp

ağzımın, kafamın, gövdemin içinde dönüp duran soru şuydu:

didiştiği Filozof Feridun Bey'e nedense "Sen ne diyorsun be

"Bütün bunlar ne zaman oldu?! Bütün bunlar ne zaman oldu?!

Freud? Benim, denizin dibinde birçok balıktan daha çok zaman

Bütün bunlar ne zaman oldu?!.."

geçirmişliğim var!" diye çıkışıyor.

İhtiyarların girdiği tabutlar kanlı denizde yavaş yavaş yüzmeye

Kâdiriyye Tarikatı'nın Şeyhi Dalyan Efendi açılışı besmeleyle

başlamıştı.

tazeliyor.

Ellerimi ağzımın kenarlarında birleştirdim ve nihayet haykırdım:

Saydam masamızın içinde rengarenk balıklar yüzüyor. Balıkların

"Bütün bunlar ne zaman olduuuuu?!"

üzerinde pamuk topağı bulutlar. Arada albatroslar kayıyor.

Kıyıya en yakın tabutun kapağı açıldı, Şazeliyye Şeyhi Oruç Bey

"Bizi vurdular" diyor Şeyh Dalyan.

bana dönerek ayağa kalktı ve sesi yüzümde şimşek gibi sakladı:

Afallıyorum: "Ne?"

"YARIN!"

Yeseviyye Şeyhi Mazhar Baba şahadet parmağıyla meclistekileri

Telefonda nakavt

işaret ederek görünmez bir daire çiziyor: "Hepimiz öldük."

Elope Hotel'e kadar doping testinden kaçan bir at gibi koştum.

Aklım başımdan gidiyor: "Öldünüz mü?! Hepiniz mi?"

Eski bir Çin atasözü "Nefsini terbiye etme kararındaysan, önce

Başlarını "evet" anlamında hafifçe sallıyorlar.

nefesini düzenle" der.

"Nasıl?!"

Lobide pusuya yatmış olan otel sahibi "Hint Zengini" Gamaka

Hafız Behzat Efendi: "İkindiden sonra oturmuş hoşbeş

Moyi, bayramlık ağzını açıp düğünlük tngilizcesiyle sordu:

ediyorduk..."

"Teklifimi düşündünüz mü Bay Fu?"

Oruç Bey: "Yedi kişiydiler..."

"Derhal telefon etmeliyim Bay Moyi!"

Üstat Şair Selman Elma: "Çirkin maskeler takmışlardı. Ellerinde

Bakanlığın numarasını çevirdim. Basın müşavirliğinde kimse yok.

makinalı tüfeklerle toplantı salonuna daldılar!.."

Heyet üyelerine tahsis edilen salon cevap vermiyor. Ankara'yı

Müfessir Enes Efendi: "En önde siyah takım elbiseli, öfkeden

uyarmalıydım. Bakanın cep telefonu kapsama alanının dışında.

aklını kaçırmış bir adam vardı..."

Sonunda, özel kalem müdürüne ulaştım.

Siyami Bey: "Avazı çıktığı kadar 'Bilmem n'aparım böyle aşkın

"Ezel Bey?"

ızdırabımı!" diye bağırdı..."

25

Onlar böyle pingpong maçı yapar gibi parça parça konuştukça,

"Buyurun?"

ben de kafamı bir o yana bir bu yana çeviriyordum.

"Ben, Fuat Atıf Tufa. Müdür Bey, çok mühim bir mesele için

Melami Şeyhi Ruşen Ali Bey: "Mermiler dolu gibi yağmaya

aradım sizi... Bakanlık Heyeti'ne saldırı düzenlenecek!"

başladı!..."

"Saldırı mı, ne münasebet?"

Müderri İdris Efendi: "Hepimiz anında birer kan fıskiyesine

"Evet. Yarın ikindiden sonra. Yani Türkiye saatiyle 15:00-16:00

döndük! Muz beyazı salona karpuz tozu püskürüyordu sanki."

sularında!"

Hac Rekortmeni Seyyah Sadık Bey: "Yahu ne muz, ne

"Neler söylüyorsunuz Fuat Bey?"

23

"Bakın, bu acil bir durum! Yarın heyet üyelerini güvenli bir yere

karpuzu? Kanımız tutkal gibi aktı! Halat olup kolumuzu bağladı,

nakletmeniz gerekiyor! Onları bakanlık binasından uzak

boynumuza dolandı, boğdu bizi!"

tutmalısınız!"

Alevî Dedesi Saz Âşığı Reşat Bey: "Azrail'in yönettiği bir tufan

Özel kalem müdürünün keyfi gıcırdı. Avami bir alaycılıkla öttü: "Siz

gibiydi. Fişekli poyrazın güttüğü katran, apardı canımızı..."

şu anda Güney Afrika Cumhuriyeti'nde değil misiniz?"

Mevlevi Yahya Efendi: "Kurşunlar gövdemize saplanırken güçbela, "Evet efendim."

yarım yamalak şahadet getirdik. Bir avuç kurşun çenemi, alt

"Peki, Heyet'e saldırılacağını nereden çıkarıyorsunuz? Bir kabile

dişlerimi, dilimi paramparça etti!.."

büyücüsü mü söyledi?"

Bayılmak üzereyim. Böyle tafsilatlı dehşet, hangi rüyada

"Hayır... Ezel Bey, lütfen bana inanın. Heyetin yarın orada

görölmüş?!

olmasını engellemelisiniz!

Hatip Halilullah Efendi: "Ben tam sol gözümde vuruldum Fu.

"Fuat Bey, söyler misiniz, Heyet'e kim saldıracak?"

Korlaşmış bir demir topağı deldi geçti gözümü. Son gördüğüm

"Kim olduklarını bilmiyorum, fakat yedi kişiler."

şey, havai fişek gibi patlayan kıvılcımlı kanımdı!.."

"Yedi kişi mi?"

İslam Tarihi Uzmanı İrfan Bey: "Yanlışınız var aziz dostum.

"Evet, n'olur bana inanın Ezel Bey!"

Kurşunlar sol gözünüze değil sol kulağınıza doldu. Kan da

"Yarın gerçekleşeceğini söylediğiniz saldırıp nasıl haber aldınız?"

kulaklarınızdan fişkırdı!"

"Bunu izah etmem biraz zor, fakat yanılıyor olsam bile tedbir

Halilullah Efendi itiraz ediyor: "Yahu kurşunu nereme yediğimi

almaya değmez mi sizce?"

bilmez miyim mirim? Gözüm patladı diyorum size, kulağı nereden
çekip çıkardınız?"

"Olabilir tabii... Yine de açıklamayı denesiniz Fuat Bey? Yani bu
Otelin bahçe kapısının karşısında dizilmiş, lunapark oyuncakları
komployu, biz burada dururken size, Güney Afrika'ya kim ihbar
gibi cafcacflı taksilere yöneldim. Siyahi şoförler palmiye gölgelerine
etti?"

çömelmiş kara kara düşünüyorlardı.

"Bakanlık Heyeti."

Bindiğim taksi Güney Afrika Cumhuriyeti bayrağının renklerine

"Onların haberi var mı yani?"

boyanmıştı: Kırmızı, mavi, sarı, beyaz, siyah, yeşil. Şoför, arada

"Sanmıyorum."

bir tokatladığı direksiyonu tutmadan kullanıyor arabayı.

"Şaka mı yapıyorsunuz?"

Koltuğunda ahtapot gibi yüzüyor mübarek. Sualtı aksanıyla: "Ne

26

tarafa bayım?"

"Hayır, Ezel Bey... Rüyamda gördüm..."

"Havaalanına."

"Rüyanızda mı gördünüz?"

"Turist misiniz?"

"Biliyorum, anlaması, inanması zor; fakat rica ederim Bakanlık

"Yo, seyyahım."

Heyeti'ni koruyun, güvenli bir yerde tutun, lütfen."

"İkisi de aynı şey değil mi efendim?"

"Meraklanmayın. Emniyet güçleri yarın da iş başında olacak."

"Hayır dostum, değil."

"Yo, anlamıyorsunuz..."

"Hangi ülkedensiniz peki?"

"Öyle mi? Sizin rüyanıza göre program yapmamızı istiyorsunuz."

"Türkiye."

Yanlış mı anlamışım, Sayın Tufa?"

"Yoksa siz... 'Oteldeki Türk' müsünüz?"

"Ezel Bey, yalvarırım bu tedbiri alın. En azından Heyet'e durumu

"Artık taksideyim, görüyorsunuz ya?"

açıklayın..."

"Bay Moyi'nin, kızı için seçtiği bir Türk'ten söz ediyor herkes, bir an

"Tamam, sakın olun, sanırım Afrika'nın sıcağı sizi biraz etkilemiş.

sizi o sandım." Anlaşılan kaynatam olmak için can atan Bay Moyi,

Kabus görmüşsünüz..."

kamuyu da bilgilendirmişti.

"Ezel Bey anlatamadım..."

Konuyu değiştirdim: "Biraz hızlı sürebilir misiniz?"

Özel Kalem Müdürü'nün sesinden ezelî rakibini nakavt eden bir

"Bu yolda hız limiti saatte 50 mil efendim. Üstelik, uçağınızın

boksörün zafer narasındaki haz yansıyor: "Anladığımdan emin

kalkmasına neredeyse üç saat var, değil mi?" Karşılık vermedim,

olabilirsiniz Fuat Bey. Şimdi kapatmalıyım..."

sağdaki camdan dışarıyı seyre koyuldum. Şoför, arabasında

[Dit dit dit dınnıt - dit dit dit dınnıt - dit dit dit dınnıt - dit dit dit dınnıt -

sessizlik istemiyordu: "Ne iş yapıyorsunuz?"

dit dit dit dınnıt...]

"Basın müşaviriyim."

Eskinin eskisi bir Çin atasözü "iktidarsızların vicdanı, iradesizlerin

"Ah, harika, nerede?"

şuuru yoktur" buyurur.

"Bir bakanlıkta."

Ejderi boyamak

"Vay canına... Bay Moyi sizi boşuna beğenmemiş! Ne bakanlığı?"

Ben can derdindeydim, Bay Moyi et derdinde.

Taksi bir sorgu odasına, şoför de üniformalı ve yedi başlı bir

Bir hafta önce, Elope Hotel'e yerleştiğim gün beni gözüne kestirdi.

ejderhaya dönüşmüştü. Bir tek kafadan ve ağızdan bu kadar çok

Türk olduğumu duyunca çok sevindi. Onyediyetmiş yaşındaki kızı Nanda soru art arda çıkamazdı.

için beyaz tenli ve Müslüman bir damat arıyordu. Ona göre, kader

Lafı yokuşa sürdüm: "Ne dediniz?"

beni buralara kadar boş yere sürüklemiş olamazdı. Nanda ile

"Hangi bakanlıkta çalıştığınızı sordum efendim?"

evlenerek hayat maceramı 'renklendirmeliydim'. "Nanda;

"Gönül işleri Bakanlığı."

Hindistan, Güney Afrika, İngiltere ve Hollanda'da rastlayabileceğin "Ne?!" Adam öyle bir güldü ki, az kalsın arabanın kaportası en güzel kızdır" diyerek bana elindeki fotoğrafı gösteriyordu: "İşte yamulacaktı: "Bir tür seks bakanlığı mı bu?"

benim güzel Nanda'm. Ne dersiniz Bay Fu?" Plaj terliği gibi bir dil

"Bilmiyorum."

gerektiren Hint aksanıyla "Nanda" dedikçe, ağzından nal gibi,

"Haydi, merak ettim. Ülkenizde nüfus mu fazla, AIDS mi yaygın,

demirden 'D' harfleri dökülüyordu.

neden seks bakanlığı var?"

"Çok yüce gönüllüsünüz Bay Moyi. Evet, kızınız hakikaten pek

Arabadan atlamamak için kendimi zor tutuyordum: "Halkımız çok

şeker. Fakat ben... Nasıl desem... evlilik fikrinden çok uzağım."

romantiktir. Bütün mesele duygularla ilgili. Aşka resmen destek

"Hint Zengini," cepli kefen kostümüyle dolaşan arsız hayalet,

veren bir bakanlık bizimki."

koridorda karşıma çıkıp polis rozeti gibi yüzüme tutuyor Nanda'nın "Biraz kafam karıştı" dedi, fakat lavabo beyazı dişleri, kulakları fotoğrafını: "Rica ederim ona dikkatli bakın!.."

arasına kolye gibi dizilmişti.

Merdiven çıkarken birdenbire tepemde kahverengi kanatlarını

"Benim de. Kafa karışıklığı sık görülen bir şeydir."

açmış dev bir kumru: "Nanda ile Fu! Güney yarımkürenin en

"Bay Moyi'nin size Nanda'nın yanında vereceği hediyeleri

görkemli çifti..."

romantiklikten mi reddettiniz?"

Restoranın eşiğinde Nanda'nın fotoğrafıyla göz göze geliyorum.

"Neden bahsettiğini anlamıyorum?" Aklım, Bakanlık

Fonda, Bay Moyi'nin Hindi sesi: "İki Müslüman, iki genç, iki hayat
Heyeti'ndeydi. Bizim ihtiyarlara bir şey olmasın diye içimden dua
arkadaşı..."

ediyordum: "Allah'ım rüyamda gördüklerim orada kalsın n'olur.

Kaç gündür rüyalarımda, gökten Nanda'nın fotoğrafları yağıyor.

Heyet'in katledilmesine izin verme. Ezel Zelzele'ye izan ihsan

Yukarı bakıyorum: Bay Moyi bir helikopterde, şişko bulutları
eyle..."

andıran çuvallardan fotoğraflar saçıyor!

"Yapmayın lütfen, size iki villa ve bir düzine otomobil vereceğini,

Kolumda bir kıpırtı. Aman Allah'ım! Kıpırmızı, duvağı açılmamış
işitme engelli kraliçeler bile duydu?"

bir gelinlik içinde Nanda!..

Konuyu iyi bildiğim bir alana çektim: "Eski bir Çin atasözü ne der

Asansörün kapısı aralanıyor: "Kızım ve siz, uluslararası ilişkilerle

ahbab, bilir misin?" "Nerden bileyim?" "Ejderi boyasan da derisini

gönül ilişkilerini harman edeceksiniz... Yâ Rabbim, ne romantik!.."

boyarsın, kemikleri aynı kalır."

İşin doğrusu Nanda'yı hiç görmemiştim. Sadece o aşağıdan

30

çekilmiş, çirkin ve esmer cımcimenin fotoğrafı. Muhtemelen beş

Yirmi yıl sonra doğan ikiz kardeş

sene öncesine aitti. Tabii, babasının söylediği gibi kız onyed

iyi seyyah, nereye gittiğini bilmeyendir; mükemmel seyyah,

yaşıdaysa.

nere-den geldiğini bilmeyendir.

Nanda'yla görüşmeden yola koyulacaktım. Odamda fazla

[LİNYUTANG]

oyalanmadım. Bay Moyi içeriye sızabilirdi. Bir Çin darbimeselidir:

Bir elimde kibrit kutusu kadar bavulum, diğerinde kibrit suyu gibi

"Yerin kulağı varsa, kapıların da gözü vardır." Minyatür bir

bir kahve. Ankara yolcularıyla dolu uçak havalanıyor. Arkalarından

bavuldan ibaret olan yükümü kapıp çıktım. Odamın anahtarlarını

kahveyi döküyorum. Uçakta yer yokmuş, ilk Ankara seferi otuzaltı

resepsiyona teslim ettim, hesabı nakit olarak ödedim.

saat sonraymış! Halbuki otel resepsiyonunu aramış, görevli kızıdan

Civardakilere "Elveda!.." deyip el sallayarak kendimi dışarı attım.

havaalanının telefonunu istemiştim. O da bana, adıma bir bilet

ayırabileceğim... Vay canına! Bu besbelli Bay Moyi'nin işiydi.

Uçağa binmemi engellemek için belki de bütün biletleri satın

Patronum, Bay Fu'nun otelden her çıkışında, kendisine haber

almıştı?.. Hayır, böyle bir şey mümkün değildi. Bir iki saat içinde

vermemizi emretmişti. Yüzmeye, gezmeye, alışverişe... nereye

vize alamazlardı. Adımı, yedek yolcu listesine kaydettirdim. Fakat

giderse gitsin, Bay Moyi'ye durumu bildiriyordum. Telefon edip

işe yaramadı, işte, demir kuş, karnında ikiyüzelli kişiyle Anadolu'ya "Bay Fu ülkesine dönüyor" dediğimde, bilet alıp almadığını sordu.

doğru uçmaya başladı bile.

"Hayır" dedim "henüz değil."

Hapishane hastanesinde ameliyata alınan bir idam mahkumu gibi

Bir iki saniye düşündü ve İngiliz pasaportu taşıyan tüm personeli dehşet içindeydim.

ilk uçakla Ankara'ya tatile göndermeye karar verdi; derhal biletleri

"Takma kafana ahbap, kartları kader karıştırır, sen de oynarsın"

ayırıp, bir an önce havaalanına gitmemizi buyurdu! Ankara'da bir dedi bir ses. Dönüp baktım, partial bir kartal.

iki gün kalabilir ya da gider gitmez geri dönebilirdik. İsteddiği asıl

"Ne demek bu?"

şey, uçakta Bay Fu'ya yer bırakmamaktı. Uçağa binen elemanların

"Eski bir Çin atasözü."

her birine tam maaş ikramiye vaat etti. Garsonlar, temizlikçiler,

"Öyle mi? Hiç duymamıştım..."

barmenler, bellboylar, kuaförler, rehberler, bekçiler, aşçılar,

Adam bana Tel-Aviv'e kadar bir kargo uçağıyla gitmek isteyip

bahçıvanlar, şarkıcılar, bodyguardlar, dansözler, şoförler,

istemediğimi sordu. Derhal kabul ettim.

çalgıcılar, masörler... tam otuzüç kişi, hakkında hiçbir şey

"Adım, Edgar Poe" deyip neşeyle elini uzattı. Benimle bir daha

bilmediğimiz Türkiye'nin, adını ilk defa duyduğumuz başkentine,

asla görüşmeyeceğini bildiği ve galiba cahilin teki olduğumu

kaybolmaya yollandık!

düşündüğü için, kendini ünlü yazarın adaşı ilan etmişti.

Şu anda uçaktayız, herkes beni hostes sanıyor.

"Memnun oldum Allan, ben de Cemal Süreya."

Bay Fu ile Nanda biraraya hiç gelemediler. Çünkü, Nanda

Eğer yolcu uçağına binebilseydim, oniki saat sonra Ankara'ya annesiyle birlikte Bombay'a, büyükannesini ziyarete gitmişti.

varırdım. Saat 17:30 olmuştu. Hemen harekete geçerse, Cuma Halbuki, inanın bana, Nanda harika bir kızdır. Nişanlımın benim namazını Kocatepe Camii'nde kılmam işten değildi.

için söylediğı şu sözü, laf aramızda, belki Nanda daha çok hak

Uçağı görünce fikrim değışti: Kocatepe Camii'nde cenaze

ediyor: "O, Güney Afrika'nın Angelina Jolie'ye cevabıdır."

namazım kılınabilirdi. Pilot göstergeleri yumrukluyordu!

Biz Hintliler, bazen neşeyi aşk zannederiz. Nanda'nın Bay Fu'yu

Tayyaremizin vidaları gevşemişti. Uçan halı üzerine inşa edilmiş

sırf beyaz tenli bir dindaşı olduğı için sevebileceğinden, Bay Moyi

bir köpek kulübesi, bir gecekonduydu sanki. Bir kargo uçağı için

kadar emin değildim doğrusu. Yine de Bay Fu'nun gizlice birkaç

fazla küçüktü. Ne taşıyordu acaba? Cüceler için fincan mı? Bu

fotoğrafını çektim. Nanda'nın da onun fotoğraflarını görmeye hakkı

kanatlı, ihtiyar katırı ürkütmesem iyi olacaktı...

olduğunu düşündüm.

Pilot, uçağın merdivenlerinden ağır ağır inip yanımıza geldi.

Çenesini yargıç tokmağı gibi kaldırıp beni işaret ederek sordu:

Adamın kılına zarar vermeden kellesini uçurmak

"Kim bu çocuk, Dick?"

Aksilikler, tesadüflerin de takviyesiyle felaket katına yükseldi.

Lafa karışıp "Fuat Atıf Tufa" dedim, "ülkemdeki herkes bana

Filistin İntikam Tugayı'na mensup olduklarını söyleyen bir grup

kısaca 'Fu' der."

hava korsanının eline düştük. Onbeş saat süren yolculuktan sonra

"Fazla vaktimiz yok" deyip, sarılmak ister gibi kollarını açtı pilot.

vardığımız Tel-Aviv'in dumanlı göğünde bizim külüstür tayyare

Eski Çin'de bir söz vardır: "Yabancı topraklarda, taklit etmek

irtifa kaybediyordu. Kontrol kulesinden gelen uyarılara rağmen,

özgünlüktür." Ben de kollarımı açtım.

uçacağımız öksürüklü bir akbaba gibi sarsılı sarsık alçaldı ve yere

Pilot birden üstümü aramaya başladı. İyi fikir. Bundan sonra ben

çarpıp sürüklenerek Boeing 767'nin kanadının altına girdi.

de biriyle tanıştığım zaman ilk iş üstünü arayacağım.

Havaalanı, bir ameliyathane koridoru gibiydi.

Pilotun yaşı, tahminen ellibeşti. Havaalanında beni avlayan adam

Militanlar, İngiliz diplomatların bulunduğu uçağı zapt etmişlerdi.

ise otuzbeşinde filandı, ikisi de maden işçilerini andırıyordu.

Kapılar açıldığında, makineli tüfeklerin namlularıyla karşılaştık.

Birbirlerine çok benziyorlardı. Pilot, Dick'in ihtiyar versiyonu, Dick

Bizi apartopar Boeing 767'ye, rehinelerin arasına naklettiler.

de pilotun yirmi sene sonra doğmuş ikizi gibiydi.

Şubat'ın 25'i idi.

Çantamı Dick didik didik aradı. 400 dolar istediler. 350 verdim.

Olanlara inanamıyordum. Önce İsrail askerlerine bot taşımıştım,

Öteki, komisyonunu alıp toz oldu.

şimdi de ingiliz diplomatlarla aynı saftaydım. Allah sonumu

Sonunda havalandık.

hayreylesindi.

Uçakta, pilotun karısıyla yan yana oturuyordum. Pamuk şekeri ve

Militanlardan üçü, herkesin tek tek üzerini arayıp cep telefonlarını,

pişmaniyeden yapılmış gibi saçaklı, pembe, beyaz, tonton bir

cüzdanları, tabancaları, el çantalarını, saatleri, kalemleri,

kadıandı. Yahudi'ymiş. Tel-Aviv'de akrabaları falan varmış. Elindeki çakmakları, sigaraları...
toplayarak bez torbalara doldurdular. İlk işe ara verip bana açık yeşil bir içecek ikram ediyor.

karşılaşmada aranmaya alışmalıydım belki de? Bu aramalar

sırasında, rehinelere hostesler gibi gülümseyerek tatlı sözler
İçiyorum, mayhoş. Yüzüm buruşuyor, dilim damağımda saklıyor:

söylüyorlardı: "Sizinle, böyle tatsız bir vesileyle tanışmak

"Nedir bu?"

istemezdik. Çok üzgünüz. Lütfen sakın olunuz. Her şey yoluna

"Çakal eriği likörü."

girecek. Maksudımız sizleri incitmek değil. Yardımcı olduğunuz

Yükümüzün postal olduğunu öğrenince biraz şaşırdım, israil

için minnettarız. Çok nazıksınız. Sağolun. Teşekkürler..."

ordusuna askerî bot taşımak, normal şartlarda asla

Öylesine kibardılar ki, yüzlerindeki kar maskeleri bir tebessüm

bulaşmayacağım bir işti. Bu arada, pilotun karısı elinde şişler, örgü kalıbı, ellerindeki otomatik silahlar iyilik perisinin sihirli değneği gibi örüyordu. Çorapmış. Uçak böyle yavaş giderse, kadın, israil

görünüyordu gözüme.

ordusundaki bütün askerlere çorap öğretilirdi... Tamam,

Sonra uçağın pencerelerine Filistin bayrakları asıp pankartlar

abartmayayım, çorap için kullanılan renkler, hiçbir ordunun kılık

gerdiler: "Masum insanlarla dolu israil zindanları boşaltılsın!", "Bu

kıyafet nizamnamesine uymayacak çeşitlilikteydi. Besbelli çocuklar uçak israil hapishanelerine benzesin istemiyoruz. Ya siz?"...

içindi. Yeğenler, belki torunların ayakları üşümesin... Ne de olsa

Beni Tel-Aviv'e getiren pilot ile Yahudi karısı hallerinden memnun

güney yarımküreden kuzey yarımküreye uçuyorduk; önümüz

görünüyorlardı. "Bu adamlar kelimemizi uçursalar bile, kılıma zarar

kıştı...

vermezler" düşüncesindeydiler sanırım. Kadın bir çift çorap

Kayboluş seferi [Lalita Lal]

örmüştü. Korsanlar, boşta kalan örgü şişlerini almışlardı.

Turistler dünyayı ele geçirdi! [KURUSH KUMAR, Cinai Kinayeler]

Stockholm sendromuna yakalanan Ören Bayan, göz nuru

Bay Fu'nun başına bu çorabı Bay Moyi ördü...

çorapları militanlardan birine hediye etti. Adam potinlerini çıkarıp

Adım, Lalita Lal. Elope Hotel'in resepsiyonunda part-time

çorapları oracıkta giyiverdi. Kime niyet, kime kısmet. Hayat

çalışıyorum. Nişanlıma sorarsanız, o kadar güzelim ki, nereye

harbiden tuhaftı.

gitsem orada yerçekimi ortadan kalkıyor. Eğer bu doğruysa, birkaç Onbeş dakika içinde İsrail askerleri ile 'bizimkiler' arasında saat sonra Ankara sakinlerinin ayaklarını yerden keseceğim.

pazarlık başladı.

Soru: "Rehinelerin durumu nasıl?"

cesetler hâlâ tazeydi. Ölümün buharı, cinayetin dumanıyla

Cevap: "Hapsettiğiniz Filistinlilerden iyi durumdalar, şimdilik."

sarmalanarak yükseliyordu. Bağırsaklar dökülmüş, beyinler akmış,

Rica: "Pankartları indirin lütfen."

ciğerler kanlı püreler halinde dağılmıştı. Kudurmuş yamyamların

Ret: "Ne yani, takvim yaprağını gün bitmeden mi koparalım?"

çiğköfte partisi henüz sona ermiş gibiydi. Yerler vıcık vıcık, yapış

Unutun bunu."

yapıştı. Polisler bile aya-kuçlarma basıyor, elleriyle ağızlarını,

Vaat: "Konuşarak halledebiliriz, istediklerinizi alacaksınız.

gözlerini kapatıyorlardı. Kurşun delikleriyle kalbura dönmüş beyaz

Kimsenin canı yanmayacak."

duvarlarda, saçılmış ezik et kırıntıları ve milyonlarca kan lekesi

Nükte: "Bunu derhal bir bez afişe yazın, görelim. Herkes görsün.

parlıyordu.

Çünkü kulaklarımıza inanamıyoruz."

Seyyah Sadık Bey, ruhunu Kabe'de teslim etmek istediğini

Laf lafı açtı, hava korsanlarıyla israilli subaylar arasındaki atışma

söylendi hep. Altmışüç yaşında, kırkinci kez Hacca giderken çok

uzadıkça uzadı.

ümitliydi. Onu son yolculuğuna uğurladığımız duygusuna kapılmış

Uçağın 150 metre kadar ötesinde kurulan uzun barikatın

ve kendi cenaze merasimini özenle, samimiyetle tasarlayan Sadık

arkasında siper alan muhabirler, objektiflerini bize doğrultmuşlardı. Bey'in ardından gözyaşı
dökmüştük. Sağ salım geri dönmesi Dört saatlik, çiçeği burnunda bir rehineydim. Öğlen olmuştu.

enikonu sürpriz olmuştu... Mermiler çenesini, dilini, dişlerini

Militanlardan biri sevecen bir jestle beni yanına çağırdı. Kalkıp

paramparça etmişti. Sakalları kızıla kesmişti. Boynunun sağ yarısı

gittim.

bir canavar tarafından ısırılmış gibi yırtıktı.

"Beyefendi, sizce sakıncası yoksa, kafanıza silah dayayabilir

Ulvi Efendi'nin yüzünde, melekleri ağırlayan bir ermişin

miyim?

tebessümü. Her zaman selam veren, hal hatır soran, buyur eden,

Samuray, ecelin şifası olmadığını bilir. Cevap vermedim. Hayattan ikramda bulunan biriydi. Besbelli göğsünü yatay olarak biçen derin bir nefes çektim.

kurşunlara da "Safalar getirdiniz" anlamında gülümsemişti.

"Yanlış anlamayın" dedi, "sadece kameralara poz vermek için.

Siyami Bey'in alnında bordo bir delik. Hayrete düşmüş gibi bir hali

Bizim iş defileden pek farklı değil."

var. Her şeye hayret ederdi. Dünyaya az önce gelmiş gibiydi hep.

Kar maskesinin ortasındaki mahcup gözlere baktım: "Kurşunları

Feridun Bey ona sık sık "Sen ne biçim Bektaşî'sin arkadaş, feleğin

boşaltırsanız, neden olmasın?"

çemberine sıkışıp kalmışsın?" derdi.

"Ah, elbette" derken belindeki tabancayı çekip şarjörü çıkardı.

Feridun Bey'in elleri, yolunmuş kırmızı güller gibi. Üç dört parmağı

Uçağın kapısını açtılar, eşikte durdum, adam arkadan bir eliyle

kopmuş. Anlaşılan suratını elleriyle korumaya çalışmış.

boynumu kavırıyor, diğeriyle silahın namlusunu şakağıma

Hafız Behzat Efendi belinden vurulmuş olmalı. Karnında kocaman

sürtüyordu.

bir gedik vardı. Arkadan giren kurşunlar, önde kova ağzı

Flaşlar patladı.

büyüklüğünde bir delik açılmasına ve iç organların dağılmasına

Eleman, kulağıma eğilerekten "Bunu yaptığım için özür dilerim

sebepe olmuş. Çok feci.

dostum. Bir keresinde benim de başıma gelmişti, pek hoş bir

Üstat Selman Elma'nın kalbinin üzerinde yumruk kadar, kanla dolu

duygu değil, biliyorum."

bir çukur.

Flaşlar patladı.

Dalyan Efendi'nin başı, gövdesi, bacakları isabet almıştı. Uzun

Zamanımın, gecikmeye ayırabileceğim kısmını kullanmıştım. Bir

süre ayakta kalmış, düşmemişti demek. Giysisinde kızıl çizgiler

an önce harekete geçmeliydim. Arkamdaki centilmenden anında

oluşmuştu.

kurtulup aşağı atlayabilirdim. Yapmadım. Onun yerine

Oruç Bey toplantı masasına kapaklanmış, kolları iki yana açık.

"Estağfurullah. Boş bir kafa, boş bir silah, bari boş konuşmayalım" Mermi, başının arkasından saplanmış olmalı. Bembeyaz takkesi, demekle yetindim.

artık vişneçürüğü. Yüzünün bir kitaba gömülü olduğunu fark

Flaşlar patladı.

edince doğrusu şaşırmadım. Etraftakilere belli etmeden,

Ertesi gün fotoğrafım Newsweek'in kapağındaydı.

kanatlarından kan sızan kitabı usulca çekip paltomun içinden

Olmaz olsundu.

koltuğuma sıkıştırırken kapağa göz ucuyla baktım: İdris Shah -

Tales of Dervishes.

Kudurmuş yamyamların çiğköfte partisi

Hatip Halilullah Efendi'nin gözleri açıktı, kapattım. Rüyamda sol

Katliam, bir şehri boyamanın en kötü yöntemidir. [ZHANG ZAI,

gözünden vurulduğunu söylemişti, fakat yanılıyordu. İslam Tarihi

974-1079, Ebediyetin Faydalan]

Uzmanı İrfan Bey haklıydı: Kurşunlar, Halilullah Efendi'nin bir

Bir zamanlar Çin'de şöyle denirmiş: "Savaşta öldürülürseniz,
kulağından girip ötekinden çıkmıştı.

cesedinizin düşmanın yüzüne bakmasına dikkat edin."

Polisler, cesetlerin üzerini örtmekle meşguldü. Acil servis

Saat 13:00 sularında Filistinli militanlar beni serbest bıraktılar.

elemanları sedyelerle salona girdiler. Hazin vazife başlıyordu.

Müslüman olduğumu daha önce söylemediğim için sitem bile

Örtülerden birinin altından görünen, işaretparmağı kalkık gevşek
ettiler. "Hepimiz Osmanlı torunuyuz" filan deyip boynuma

yumruk, sanırım Mazhar Baba'ya aitti...

sarıldılar.

İsrail polisine laf anlatana kadar canım çıktı. Şeytanın kuaförü gibi, Ankara'yı yüzerek geçmek
bitmeyen bir tıraşa başladılar. Türk hükümetinin resmî görevlisi

Herkesin üç kişiliği vardın Ortaya çıkardığı,

olduğuma inanmak istemiyorlardı. Sonunda, Ankara'daki İsrail

sahip olduğu ve sahip olduğunu sandığı.

Büyükelçiliği'nden gelen bir onay mesajı sayesinde yakamı

[SHANC SHOU, 233-297]

kurtardım. Ber HavayoUarı'na ait kiralık bir uçakla göğe

Adrenalin sarhoşu olmuştum. Midem, tımarhane mutfağında

yükseldim..

pişmiş akrep zehiri reçeliyle doluydu sanki.

* it *

İkizini idam eden bir cellat gibi, şeytan görmüş bir keçi yavrusu

Bakanlık binasının önü mahşer meydanı gibiydi. Polis

gibi, kıyametten sağ kurtulmuş bir deli gibi ağlıyordum.

arabalarının, ambulansların oluşturduğu çarpık koridorlardan

Dışarıda, çimento fabrikası bacasından çıkmış gibi pis bir

sendeleyerek geçtim. Sirenler, telsiz cızırtıları, fren çığlıkları, gökyüzü. Dünden kalma bayat bir kar, kırıntılar halinde yağıyor.

bağrıışmalar, koşuşturan görevlilerin ayak sesleri, helikopter

Kalabalık. Bakanlık binasının merdivenlerinden cehennemin

patırtıları birbirine karışıyordu. Birkaç televizyon muhabiri

bodrum katma iniyorum.

arkamdan seslendi. Aldırmadım. Kapıdaki polislere kimliğimi

Gazeteciler, Gönül İşleri Bakanı Mithat Hattat'ı çembere almışlar.

gösterip içeri girdim. Koşarak toplantı salonuna vardım.

Çıktığımı fark eden bir kadın muhabir, elinde mikro-teyple bana

Eşikten içeri bakınca, göğsüme balyoz yemiş gibi sarsıldım.

doğru koşuyor. Arkasında da fotoğrafçısı. Tabanları yağlıyorum.

Bakanlık Heyeti'nin tüm azaları öldürülmüştü! O nur yüzlü,

Bir polis helikopterinin etrafını dolanırken Ezel Zelzele'yle burun

aksakallı ihtiyarlar kıpkızıl bir bataklığa fırlatılmıştı. Geç kalmıştım; buruna geliyoruz. Zıpkın yemiş gibi birden duruyorum. Kafamın kanımın damarlarımda pıhtılaştığını hissediyordum. Delik deşik

içinde dönen binlerce pervane duruyor.

Ezel Zelzele kalorifer kazanma kilitlenmiş bir bostan korkuluğu gibi protokol umurumda değil. Göğsümde barut macunu gibi bir öfke dile geliyor: "Hepsi ölmüş mü?"

kabarıyor.

Tom Waits, arka koltukta mikrofonta eğilmiş Black Wings şarkısını
Ona, kendi dışkısını yiyen uyuz bir domuzun kusmuğuna nasıl
söylüyor. Radyonun sesini açıyorum, Tom Waits'in ağzı kulağıma
bakılırsa öyle bakıyorum.

yaklaşıyor:

Sol elimin parmaklarını bükerek çenesinin altına kenetliyorum.

Göze göz alacaksın, dişe diş Tam da Kitap'ta yazdığı gibi Takipten

Ayaklarını yerden kesecek şekilde kaldırdıktan sonra sağ

asla cayma Ve sakın ha unutma Masadaki hiçbir herifin tipini...

avucumun bileğimle birleşen kısmıyla göğsüne sert bir darbe

Kar ön camı kapatıyor, silecekler açıyor. Ön cam, göz gibi açılıp

indiriyorum! Bakanlığımızın özel kalem müdürü havalanıyor ve

kapanıyor. Bakanlıktan çıkarken Halilullah Efendi'nin gözlerini açık

ertesi günkü Hürriyet gazetesinin manşetine konuyor.

unutmuşum gibi bir hisse kapılıyorum.

Günlerdir otoparkta bekleyen sarı Vosvos'uma atlayıp gaza

bastım.

Aptallar daima ömrünün baharındadır [Ezel Zelzele]

Radyonun düğmesini çevirdim. Besbelli, hayatının şampanya

Bu satırları yazarken bir elimde tabanca,

dönemini çoktan geride bırakıp ıhlamur evresine ulaşmış bir

diğerinde kılıç tutuyorum.

kadının sesi beni uyarıyor: "Sürücülerin zincir, takoz ve çekme

[HONG HUA HUI, 1899-1951, Dokuz Canlı Bitki]

halatı bulundurmaları istendi..." Bakanlık Heyeti'ni katleden yedi

Elinizdeki kitabı okumaya devam etmeyin. Atın gitsin. Çok

kişiyi zincirle döve döve öldürüp, cesetlerini takozla ezdikten sonra ciddiylim. Değerli vaktinizi daha fazla boşa harcamayın. Yazıktır.

çekme halatvyla bağlayarak bir dağın tepesinden çığ gibi

Fu denilen bu uğursuz zibidinin anlattıkları baştan sona zırva.

yuvarlamak iyi olurdu.

48

Fî tarihinde, Çinli bilgeler "Nehrin kıyısında sabırla beklersen, tüm

Herif o derece şomağızlı ki, dünyanın öbür ucundan telefon edip,

düşmanlarının cesetlerinin yüzdüğünü görürsün" dermiş.

kara haberi, olay gerçekleşmeden veriyor! Yakarı değirmeni gibi,

Nehre indiğim anda sabrım taşmış, nehri de taşırmıştı.

lafı hep aynı yere getirmişti: "Ezel Bey, n'olursunuz Bakanlık

Sarı Vosvos'umla Ankara'yı bir uçtan bir uca yüzerek geçtim.... Bu Heyeti'ni koruyun..." Dalga geçtiğini düşündüm. Çünkü kibirli; şehir, köpekbalığı kaynıyor.

kendini sadrazamın sol t.şağı sanıyor! Yeryüzünün fethini yeni

Gençliğimin üç senesini Tibet'teki bir manastıra bağışlamışım.

tamamlamış kumandan gibi dolaşıyor bakanlıkta. Gezegенimizin

Buna karşılık Rahip Moju Ming'den Javaca-Do felsefesini ve dövüş onsuz da dönebileceğine inanmıyor. Burnu öyle havada ki, her sanatı tahsil etmişim. Hesabıma göre, artık sakinleşmiş,

hapşırışında şapkası başından uçuyor.

uslanmış, durulmuş olmam gerekirdi. Ayakta durmayı, oturmayı,

Ted Bundy [ABD'li seri katil, 1989'da idam edildi.] gibi, bizim Ninja

nefes almayı, susmayı, gülümsemeyi, yürümeyi, dinlenmeyi...

tosbağa da sarı Volkswagen kullanıyor: Hurda bir tost makinası.

silbaştan öğrenmiştim. Konsantre olmayı, gökyüzünün

Araba, tekerleğin icadından önce üretilmiş sanki; onu hareket hareketlerini tartmayı, rüzgarın uğultusuna kulak vermeyi, bir ettirmek, parktaki at heykelini dört nala sürmekten daha zor.

bambu ağacı gibi, bir güvercin gibi tabiatla uyum içinde kendi Dağılması an meselesi.

hayatımı çekip çevirmeyi bellediğimi sanıyordum...

Fu Bey, bekarlığının yirmidokuzuncu yılında. Sanatoryum kaçkını Gönül İşleri Bakanlığı, yedi ay önce kurulmuştu. Bakanlık Heyeti gibi. İçinde bir karga iskeleti taşıyor. Feci şekilde sıska. Çöl

ise yirmidört haftadır faaliyet gösteriyordu. Bu kısacık sürede, Tarzan'ı. Vejetaryenmiş. Otluyor. Suratı mantar ağacı, dili ceviz

Bakanlık Heyeti'nden feyiz almıştım. Dalyan Efendi, "kaderi yaprağı. Babaannesinin gardırobundan giyiniyor: Yanmış

duyumsamak"tan söz ediyordu. Kader hem zamana [tarihe ve mukavvadan bir ceket; soğan kabuğu gömlek; kravatı, boğazına an'a] ve mekana [uzaya ve vücudumuza] yayılan; hem de bizzat dayanmış paslı bir bıçak...

bizim ruhumuza, nefsimize, zihnimize, gönlümüze, vicdanımıza, Başbakanın kartvizitiyle dişlerini karıştırıyor. Sizi temin ederim, bilincimize yani varlığımızı teşkil eden yoğunluk bölgesine onu evinizin bahçe kapısında görmek istemezsiniz. Sözlerine niye odaklanan gerilimin adıydı. İyi ile kötü, günah ile sevap, helal ile

inanasınız? Kitabın son sayfasında olduğunuzu varsayamaz

haram, doğru ile yanlış, ümit ile korku, ödül ile ceza, Cennet ile
mısınız? Ha?

Cehennem arasındaydık. İnanmak, insanın en ince ve en keskin
ayrımları temsil eden sınırdaki hareket etmesi demekti. Buna
SON

mukabil, teslimiyette, iradenin forsunu aşan bir imkan vardı ki, onu
ancak terbiyeden sonra gelen olgunluk sayesinde kavrayabilirdik...

Hâlâ okuyorsunuz demek. Sizin namınıza üzıldüm. Benden

İnsan, kendi samimiyetinin altını çizmeye kalkıştı mı, ister istemez
günah gitti. Zaten birkaç paragraf sonra işim bitecek...

üstünü de çiziyor. Samimiyet, mahremiyetle mukayyet olsa gerek.

PAP, yani Performans ve Azim Partisi. Bir siyasi parti. Ondokuz ay

Tibet'te Moju Ming'in dizi dibindeyken de, Ankara'da Bakanlık

önce kuruldu. Ben kurucu üyelereydim. Son genel seçimlerde tek

Heyeti ile birlikteyken de, kalbimi bir sırlar mezarlığı olarak

başına iktidara geldik. Özellikle gençlerin oy kullanmaları ve bizi

düzenlememe imkan verecek işaretleri keşfetme yolunda

desteklemeleri için yoğun çaba sarf ettik. Başkanımız Bekir G.

yürüdüm.

Çekirge, meydanlarda ve medyada "İktidara gelince Gönül işleri

Samimiyetimizin fark edilmesinin bir mükafat niteliği taşıdığı

Bakanlığı kuracağız" vaadinde bulundu. Şöyle diyordu: "Her şeyin

aşık. Fakat bu öyle bir mükafat ki, 'namahrem' bir elden alındığı

başı aşk. Siyaset, eğitim, sağlık, ekonomi, sanat... ancak aşkla

takdirde, lanete dönüşmesi işten değil.

işler. Yuvalarımız gibi, devletimizi de güçlendirecek olan aşktır..."

Moju Ming "Ebediyet, eylemlerimizin anlamını tehlikeye sokar"

Ve seçmen aşka geldi, biz de meclise girdik.

derdi... Üç husus, zihnimde yer etmişti:

Gönül İşleri Bakanlığı'nda görevlendirilmeyi ummuyordum. Tarım

1- Tasavvuf bir savunma sanatıdır.

Ve Köy İşleri ya da Orman Bakanlığı'nı gözüme kestirmiştim. Ne

2- Hakikat, savunma sanatlarının kalbinde gizlidir.

de olsa ziraat mühendisiyim. Her neyse.

3- Hakikat akılla değil, cesaretle bulunur.

Sonra, Mithat Hattat bakan oldu. Beyninin kayışı sıkışmış bir

Bana sorarsanız... tam bilemiyorum, fakat galiba hayatlarımızın

hөdük. Bakışlarında, yuvasına şofben takılmış bir leyleğin

biçimlenmesinde formüller kadar sırların da etkisi var. Kader

şaşkınlığı var. Ondaki siyaset yeteneğini görmek için mikroskop

mekanizmasını çözmek imkansız. An geliyor, fanilik fikri, evreni bir gerek. Sayın bakan ellibeş yaşında, fakat bilirsiniz, aptallar zinde karambol kumkuması [çanağı], insanı bir fiyasko figüranı, hayatı

olur, daima ömrünün baharındadır. işte bu kahvaltı çayına tost

bir skandal silsilesi gibi algılamamıza neden oluyor. Ya da içimizi

banan angut bakan olunca, yirmiiki kişilik bir heyet tayin etti.

derin bir şükran duygusu ve yaşama sevinci kaplıyor... Çok

Tarikat liderlerini, ilahiyatçıları, dervişleri, meczupları, hacıları,

acayip. Siz bana bakmayın. Artık bütün tembihleri unutmuş,
hocaları bakanlığın başına sardı. Din işleri, devlet işleri, gönül
kapılarını teselliye kapatmış, basireti kördüğüm olmuş biriyim.
işleri hep birbirine karıştı. Tam bir skandal.

Beni uygar kılan koşumları kemiriyorum. Program, prosedür,
Şeyhülislamlık görünümlü Gönül işleri Bakanlığı yedi aydır faaliyet birileri olamazdı. Zaten her gün
gazetelerde, televizyonlarda gösteriyordu. Diyelim siz birine âşık oldunuz. Bakanlığın
Heyet'e ateş püskürölüyordu.

hazırladığı matbu bir form doldurarak kimlik bilgilerinizi, iletişim
Al
bilgilerinizi, sevdiğiniz kişinin adını beyan ediyor, üzerine de
Politikacılar, yazarlar, akademisyenler, bürokratlar... Heyet
vesikalık fotoğrafınızı yapıştırıyorsunuz. Sıranız gelince mülakata
lağvedilsin diye gırtlak patlatıyorlardı. Yabancı bir gizli servisin işi
çağrılıyorsunuz. Bakanlık Heyeti'nden seçtiğiniz bir üye ile
miydi? Hiç sanmam. Komünist bir gerilla grubu? Daha neler.
görüyorsunuz. Sonra da adresinize sarı bir zarf postalanıyor,
Katliam, besbelli kişisel bir hıncın sonucuydu. Güney Afrika'da
içinden "Bakanlığımız aşkınızı maalesef onaylamamıştır" yazılı bir
gördüğüm rüyada, Bektaşî Şeyhi Siyami Bey, katillerin liderinin
kağıt çıkıyor. Ya da "Allah mübarek etsin, hayırla tamamına
"S.kerim böyle aşkın ızdırabını!" diye bağırıldığını söylemişti.
erdirsin. İki cihanda yüzünüz gülsün" notu. Aşkınız resmen tasdik
Muhtemelen, aşkı bakanlık tarafından onaylanmamış biri... kiralık
edildiği takdirde zarfta plastik bir dijital kart buluyorsunuz: AŞKart.

katiller tutup Heyet'in üstüne salmıştı. Ya da... aşkına resmiyet

Bu kartla, ankesörlü telefonları bedava kullanabiliyorsunuz. Toplu kazandıramayan kimse, bizzat profesyonel katildi...

taşıma araçlarına; belediye otobüslerine, trenlere, vapurlara,

Bilgisayardan, bakanlığın arşiv dosyalarına girip, aşkı teyit

tramvaylara, metroya para ödemededen binebiliyorsunuz. Devlet

edilmeyenlerin listesini inceledim. Sadece ikiyüzyetmişbir kişi.

tiyatrolarına, devlete ait müzelere, sinemalara, hayvanat

Mülakata alındıkları halde, AŞKart'a layık görülmeyenler. "Deli gibi

bahçelerine önceden rezervasyon yaptırarak ücretsiz

seviyorum" diyen, "Pek değil" cevabı alınca avucunu yalayan ve

gidebiliyorsunuz. Devlet orkestrasının konserleri için de aynı şey

belki de nevri dönenler...

geçerli. Ayrıca birçok özel kuruluş, AŞKart sahiplerine dikkate

Şüphelendiğim adamların sayısı dokuzdu: Ekrem Eşkinli, Tahir

değer indirimler, avantajlar sunuyor. Dahası, eğer sevdiğiniz kişi

Fettah Çalapala, Volkan Revan, Menderes Kıya, Şahin Dehşet,

sizi seçer ve onun aşkı da bakanlıkça onaylanırsa, uçak

Hikmet Mete Tetik, Barbaros Boratav, Hayati Tehlike ve Neşet

yolculukları, Millî Eğitim Bakanlığı ve Kültür Bakanlığı

Semi Neşter.

Yaymları'ndan kitap setleri, millî maçlara bilet gibi bonuslar

Bu vatandaşlar, kirli işlere bulaşmış tiplerdi. Hemen hepsinin

kazanıyorsunuz. Bitmiyor. Her ikisi de AŞKart'lı çiftlere faizsiz

poliste kaydı vardı. Cüzdanları şişkindi. AŞKart'ın sağlayacağı konut, otomobil, yatırım ve tüketim kredileri veriliyor; düğün maddi kolaylıklara hiç de muhtaç değillerdi. O halde neden masraflarının önemli bir kısmı peşin olarak karşılanıyor; belli tatil bakanlığın onayını almak istemişlerdi? Herhalde sevdiklerini beldelerinde geçirebilecekleri bir balayı finanse ediliyor... etkilemek için. Gangsterler de aşk bayırından yuvarlanıyordu ve AŞKart'ınızı her üç yılda yenilemeniz gerekiyor. Demek ki bakanlık her yuvarlanışta olduğu gibi onların da canı acıyor, üstü başı üyeleri de aşkın sonsuza dek süreceğine pek ihtimal vermiyor. dağılıyordu.

Aşk prosedürlerle, formalitelerle, kuyruklarla bağdaşır Haydutların, ekrandaki yüzlerine uzun uzadıya bakıyorum. Elli mi? Asla.

yaşın üstündeki Şahin Dehşet, Hikmet Mete Tetik, Tahir Fettah Ne acıdır ki, genci, yaşlısı milyonlarca insan, bakanlığa müracaat Çalapala ve Barbaros Boratav'ı yedeğe alıyorum. Bir insanın etti. Bakanlık binası önünde kuyruklu yıldız büyüklüğünde kuyruklar ellisinden sonra galeyana gelip cinnet getireceğine ihtimal oluştu. Bu kitaptaki harf sayısı kadar insan toplandı. İzdihamdan vermiyorum. Ardından, fikir değiştiriyorum. İhtiyarlık hakkındaki da öte bir şeydi. Kalp krizi geçirenler, bayılanlar, kavgaya hüsni kuruntum beni hataya sürüklememeli. Hiperaktif moruklar, tutuşanlar, kuyrukta tanışıp âşık olanlar... Seyyar satıcılar, polisler, gagasında hançer, kanadında piştov taşıyan akbabalar yok mu?

televizyon muhabirleri, sokak şarkıcıları, yankesiciler, dilenciler... Var.

Tavşan hızıyla çoğalan insanlara hizmet veren yirmiiki kişilik

Derken, alalecele bir suçlu uydurup gebertmekten başka birşey
Bakanlık Heyeti, aysberge tırmanmaya çalışan kaplumbağalar
düşünmediğimi fark ediyorum. Kalbimde kaynayan kezzap
kadar yavaştı. Yüzbinlerce form doldurulmuştu fakat günde beşon
kazanından yükselen duman beynimi sarmış anlaşılan. Neyim
kişi mülakata alınıyor, değerlendirme daha da ağır yapılıyordu.
ben, dedektif mi? Dokuz ismin yer aldığı listem aslında bir iftira
Heyettekiler doktor olsalar, hamile kadınlara doğum için onbir ay
taslağı, çalakalem kara çalma vesikası.
sonrasına gün verilecekti yani. Böyle giderse, AŞKart'la sevgililer
Rahip Moju Ming bir keresinde "Köpeğin ağzında fildişi
ancak beleş mezara gireceklerdi.
bulamazsın" demişti. Galiba yanlış yerde sondaj yapıyordum...
Bu arada, yerli ve yabancı basında sürekli bizim bakanlıktan
Olay yeri tetkikinde bulunan delilleri polisten temin edebilirim...
bahsediliyordu, italyanlar sokağa dökülmüş, "Biz de gönül işleri
Otopsi raporlarından da bazı ipuçları yakalanabilir... Tabii ya!
bakanlığı istiyoruz" diye haykırıyorlardı. Başbakan Çekirge ve
Güvenlik kameraları herşeyi kaydetmiştir!..
Bakan Hattat başta olmak üzere, kabine üyelerinin de AŞKart alıp
Sigarayı söndürüp ayaklanıyorum. Bakanlığa gidip durumu
al [almayacakları tartışılıyordu...
öğrenmeliyim. Portmantodan pardösümü alıp sırtıma geçiriyorum.
Fu, bakanlığın basın müşaviri. Basın bildirileri ve bakanın

Kapıyı açıyorum. Ve donup kalıyorum. Burnuma bir
konuşmalarını yazıyor. Bir de aylık bülten hazırlıyor: İlan-ı Aşk.

Smith&Wesson yapıyor! Namlunun diğer ucunda vampir

Aşk bakanlık tarafından onaylananların birer fotoğraflarının, kimlik maskesi takmış bir adam. Bir
adım atıyor, ellerimi kaldırarak bilgilerinin ve aşka dair mesajlarının yer aldığı dandik bir mecmua.
hafiften geri çekiliyorum, evin içindeyiz. Meraktan çatlayacağım.

İçinde birtakım romantik metinler, şiirler filan da bulunuyor.

Acaba silahlı bir hırsız mı, yoksa Bakanlık Heyeti'ni katleden

Dayanılır gibi değil.

gruptan mı? İkinci şıkkı tercih ederim.

Artık herşey sona erdi. Bakanlık Heyeti'ndeki kaplumbağalar ters

Açıkça soruyorum: "İhtiyarlardan sonra sıra bende demek?"

çevrildi.

Hırçın bir hortlak hırıltısıyla "Keppe gegeni!" Hoppala, bu Öztürk

Kılıcını baston olarak kullanan Samuray

Serengil [1930-1999] şivesi de neyin nesi?

Kılıcını baston olarak kullanan bir Samuray kadar bitkindim.

"Tamam, pekala, sakın olalım..." Herifin acelesi var, beni

Koskoca Sofeafe'taki küçücük daireme varınca, ilk iş sigaraya

zımbalayıp başkalarına yetiyecek belli ki.

başladım. Artık başıma iyi veya kötü hiçbir şey gelmez

Kahince fısıldıyor: "Geberreceksin geri zekkeliy!"

duygusundaydım. Matemin, kederden başka hiçbir şey

İltifat ediyorum: "Çok içten konuşuyorsun."

yetişmeyen uyuşuk karanlığına gömülmüştüm. Alınyazım

"Sözlerine dikket et, ben bir keçilim!" Holdeyiz. Salon kapısının iki silikleşmişti. Ufuk çepellenmişti.

kanadı da açık. Silahlı vampir, temkinlice gerileyip etrafa bakışlar

Kadim Çinli savaşçılara göre, "intikam şarabı, yaraları ham fırlatıyor. Ani bir kararla, salondaki tek kişilik su yatağına ateş olanlara şifa verir."

edince, birdenbire bahar gelen evimin ortasından bir dere akmaya

Düşman muğlak olunca, savaş da muallakta kalıyor. Bakanlık başlıyor.

Heyeti'ni katletmek kimin işine yarardı ki? Heyet'ten, öldüresiye

49

nefret edenler kimlerdi? Siyasi rakipler mi? Hayır. PAP muhalifleri

Aldırışsızca emrediyor: "Erkeni dön."

arasında Heyet'i kurşuna dizmeye kalkışacak kadar gözüdönmüş

Ayaklarım sabit, gövdemi yavaşça sağa döndürürken, bileğini varlığını dahi fark etmemiştim. Matematik sınavı sonuçları yakalayıp, namluyu tutarak yukarı çeviriyorum. Bir saniye içinde açıklanırken, hoca "Müntekim Gıcırbey, 10" deyince, herkesle sol elle üstten kavradığım kolunu sağ bileğimle önden geriye birlikte ben de dönüp baktım. Bu, onu ilk görüşümdü. Kimseyle büküyorum. Kıracakmış gibi bastırıyorum. Sağ ayağımla çelme konuşmuyordu. Derslerle ilgilenmiyordu. Garip bir biçimde hocalar takınca sırtüstü düşüyor. Tabancayı bırakmadan suratına alelaide da ona ilişmiyorlardı.

bir yumruk indiriyorum. Buna bayılıyor. Maskeyi avuçlayıp bir
Buna karşılık, her dersten tam not alıyordu. Adı sanki "Müntekim
hamlede suratından ayırıyorum. Vampirden geriye bir akvaryum
Gıcırbeyon"du.
yılanı kalıyor.

O zamanlar ürkütücü derecede ciddi görünen tavırları, şimdi
düşününce çok sempatik, hattâ komik geliyor...

Senin emsallerin cennette gezer

"Tebrik ederim, fizikten de 10 aldın" diyerek elimi uzatıyorum.

Sağır-dilsizler kongresi açılışındaki saygı duruşunun sessizliğine

Gözlerime, elime, tekrar gözlerime bakıyor. Bakışlarında hiçbir

ihtiyacım var. Bu sayfayı sükunet harcıyla sıvamak istiyorum. Bir

mânâ, en ufak bir ima bile yok. Benimle ağır çekimde tokalaşırken

yolunu bulup harf denilen şu lekeleri biteviye çoğaltsam, münasip

başını hafifçe eğerek selam veriyor. "Adım Fuat, arkadaşlar Fu

bir karanlık üretebilirim belki?..

der."

Müntekim Gıcırbey'i anlatmak için kelimeler yerine narkoz buharı

Neredeyse heceleyerek "Biliyorum" diyor. Herhangi bir neşe

kullanabilseydim isabet olurdu. Size onu tanıtmakta geciktim.

kırıntısı, heyecan zerresi, merak kıymığı yok. Ruhunun bir kısmını

Çünkü bunu nasıl yapabileceğimden emin değilim.

teslim etmiş, geri kalanıyla vaziyeti idare ediyor sanki. "Müntekim,

AŞKart almaya hak kazananlar arasında Gıcırbey'in adına

değil mi?"

rastlayınca şaşakalmıştım. Şebnem Şibumi adında bir kıza yakmış Bu basit, mutedil sorularım onu yoruyor, çok bitkin görünüyor. Ağzı abayı. Kafasını devletin duvarlarına vurmuş. Mülakat için de, Alevi aralık, kafasını öne doğru sallıyor. Derin bir nefes alıyor. Fakat Dedesi Saz Âşığı Reşat Bey'i seçmiş bizim Gıcırbey.

hareketleri çok doğal. Şikayetçi değil. Perişan değil. Çekingen

Reşat Bey'in kucağında dile gelmiş bir ceviz ağacına benzeyen

değil. Ne peki? Çözemiyorum...

divan sazı. Müzikal mülakat başlıyor.

Zamanla işler değişti. Birgün, Gıcırbey'e bir numara çektik.

Yârin bahçesine bir haydut girmiş

Yedi kişilik gizli bir çetenin üyesiydim: 'Afilî Filintalar'. Lider, Nuh

Geri dur hey şeker dilber geri dur!

Tufan adında yetim bir albinoydu. Gıcırbey'e çengel atma fikri

Gülünü koklarken dalını kırmış

ondan çıktı.

Kurutur şeker dilberi kurutur!

İmanımızı gevreten,, hepimize illallah dedirten bir felsefe hocası

50

vardı: Piton. Soruları kazık, notu kıttı. Piton yazılı sınav sonuçlarını

Hangi dinden isen ona tapayım

okuyordu: "Nuh Tufan, 5... ibrahim Kurban, 1... Samet Samsa

Yarın mahşer günü sana koşayım

["Forvet"], 5... Mithat Mitos ["Kazulet"], 6... Sultan Yegah

Eğil bir yol ak boynundan öpeyim

["Vampir"], 5... Muzaffer Firuze ["Uzi"],4... Fuat Atıf Tufa, 5..."

Beri dur hey şeker dilber beri dur.

Biz, sınıftaki kırk kişinin hemen hepsini ayarlamıştık. Gıcırbey'in sırası yaklaştığında kollarımızı havaya kaldırdık. Gözlerini not

Bu meydana serilidir postumuz

defterinden ayırmayan Piton tısladı: "Müntekim Gıcırbeyon!"

Çok şükür Allah'a gördük yarımız

Büyük bir alkış koptu! O zaman bir ilk daha gerçekleşti. Gıcırbey

Birgün kara toprak bürür üstümüz

gülümsedi...

Çürütür ya şeker dilber çürütür.

Devrisi gün bir pusula göndererek Afili Filintalar'a katılmasını

önerdik, kabul etmedi. Başlangıçta, "Belki de tırsıyordur, ne de

Sevdanın karası alnımda yazar

olsa o da bir insan" diye düşünmüştük. Çünkü biz hocalara

Hilal kaşına Hak eylemiş nazar

ülmatom çekiyor, kimilerini tartaklıyor, otoriteyi feci sarsıyorduk.

Senin emsallerin cennette gezer

Fakat sonra bizden bağımsız eylemler de yapıldı. Öğretmenler

Huridir be şeker dilber huridir.

odasındaki dolaplarda bulunan ve skandala sebep olan porno

dergileri, belki de Gıcırbey'in koleksiyonuna aitti. Yaşlı başlı

Reşat Bey, Gıcırbey'e "Türkünün devamını sen söyle bakalım?"

hocalar birbirlerine sapıkça bir üslupla yazılmış aşk mektupları

anlamında bir jest yapıyor. Gıcırbey mırıldanıyor:

postalıyorlardı. Muhtemelen bu iş de Gıcırbey'in marifetiydi.

Müntekim Gıcırbey, kesilse başlar

Coğrafya derslerimize giren yağ tulumu; otomobiline tapan,

Şebnem'i sever de gerisin boşlar

kadınsı tavırları olan, pembe bıyıklı bir vatandaştı. Okulun

Bir Şebnem'den bin kovana bal işler

bahçesindeki Renault'suna atlayıp geri geri gittiğinde, arabanın

Pir'im anlarsın ya, gönlüm delidir.

altına saklanmış bir şişme kadın ortaya çıkıp karşısına dikiliverdi!

Paniğe kapılmıştı. Hemen arabadan inerek, aniden hayatına giren

İşin aslı, Reşat Bey, şairin [türkünün son kıtasının ilk mısraında

edepsiz kadını zapt etmeye çalıştı. Onunla boğuşuyordu. Biri bu

geçen] adını soruyor. Gıcırbey ise, Pir Sultan Abdal yerine kendi

dehşetengiz sahneyi gizlice fotoğraflamış ve basına sızdırmıştı.

adını söylüyor, son mısrada da hem Pir Sultan'a hem de Reşat

"Okullarda neler oluyordu? Öğretmenler delirmiş miydi? Böyle

Bey'e özür beyanında bulunuyor. Reşat Bey de başka sual

rezalet dünyanın neresinde görülmüştü?.." Bence bu komplo da

etmeden uğurluyor Gıcırbey'i.

Gıcırbey'in eseriydi...

Tuhaf olan şu ki, "Yârin bahçesine bir haydut" girecekti.

Nuh Tufan, Gıcırbey'den "Nafile Filinta" diye bahsediyordu. Boş

Gıcırbey, Şebnem Şibumi "Hangi dinden ise ona" tapacaktı.

tüfek. Çinli bir şairin de dediği gibi: "İnsan boş bir tüfektir ama

Postu meydana serip, yâri görmek için ecelle çekişecek ve kelleler bakarsın birgün patlar."

yuvarlanacaktı...

Korkma ben varım

Nafie Filinta

Bir insanın yetişme tarzına en iyi ışık tutan şey,

Her şeyini paylaşıyor, dağıtıyor. Tebessümünü kimseden

kavga ederken sergilediği davranışlardır.

esirgemiyor. Ne var ki fikirleri tehlikeli.

[GOU GENG, 979-1019, Görünmez Dünyaların Resimli Kitabı]

[The Message – Çağrı filminden]

Bizi gübre hoşafına çevirecek dört çift yumruk etrafımızı sarıverdi.

Gıcırbey'le lisede aynı sınıftaydık. Vay canına, onbeş sene, su gibi Yumrukların ardında, kasap vitrinindeki kanlı çengeller gibi akıp buharlaşmış. En arka sırada oturuyordu. Simsiyah, havalı parlayan suratlar...

saçlar; irice, baygın gözler; ipince, kraker gibi kemikler; yağlı

Asya Maya'yı in the Name of the Father [Babam İçin] filmine

ahşap sarısı bir deri. Sanki adı konulmamış bir virüsle

götürmüştüm. Mask-Ot'ta haşhaşlı börek yiyip kivi suyu içmiştik...

boğuşuyordu. Benden bile daha çelimsizdi. İlk beş-altı hafta

Dünyada, Cennet'te veya Cehennem'de görebileceğiniz en derin

mavi, onun gözlerindedir. Sınıfın ortasında tüten bir menekşe

"Cesaret, hem bir soru, hem de bir muammadır. Yalın haliyle bir meşalesi.

mânâ taşımaz. Cesurca bir davranış, ancak metanet, ihtimam,

"Asya Maya, eğer benimle çıkarsan, gördüğüm ilk ejderhayı senin

basiret gibi dayanaklar sayesinde gerçekleşebilir."

için öldürürüm" diyorum.

"Fal bakar gibi konuşuyorsun."

"Hayır, daha yüksek sesle, iddialı, çapkınca söylemelisin" diyor

Gıcırbey, bana karşılık vermektense, önemsediği bir düşüncesini

Gıcırbey.

açıklıyor: "İnsan, kalbiyle düşünür Fu."

"Nasıl yani?"

"Hımmm? Başka sırların da var mı?"

"İnleme Fu, kkre."

"Ellerimdeki çizgiler günden güne çoğalıyor."

Gıcırbey'le yaptığımız provalar işe yaramadı. Asya Maya'ya

Bazen, Müntekim Gıcırbey'le aramızda dörtyüz ışık yılı olduğunu

aılamadım. Kuş kafesine tıklımış köpek gibi hayıflanıyordum.

düşünürdüm... Bu da onu iyi bir dert ortağı yapıyordu.

54

Yaya hayaletler gibi, bir zombi biganeliği, bir denizanası dalgınlığı

Bir akşam, okul çıkışı bayrak töreninde yanımda duran Asya Maya içinde yürüyoruz. Aramızdan, allı pullu bir denizkızı geçiyor.

kulağıma fısıldadı: "Beni beğeniyor musun?"

Gıcırbey, ağırbaşlı bir hovarda edasıyla soruyor: "Kızın gözlerini

"yle harikasın ki Asya Maya, bence, bugüne kadar yapılan bütün gördün mü?"

güzellik yarışmaları geçersiz sayılmalı" dedim.

"Evet, iki taneydi."

Elimi tuttu.

"Aklın fikrin Asya Maya'da değil mi?"

İçim vatan, millet, insanlık sevgisiyle doldu. İstiklal Marşı'nı

Cebimden dört tane telefon jetonu çıkarıp gösteriyorum: "Sence

kıvançla haykırarak söyledim: "Korkma! Sönmez bu şafaklarda

eve varmış mıdır?"

yüzen al sancak!.."

"Bildiğim bir şey varsa, telefonun dibinde pusuya yatmış,

Fakat şu anda yüreğim ağzımda. Gıcırbey'de durum ne,

çalmasını bekliyordur." Gıcırbey bunu söylerken öyle ciddi ki, Asya

bilmiyorum.

Maya'yı o vaziyette daha fazla bekletmemek için depar atarak

Tırpan Ertan ve yumrukları kaşınan üç eleman bizi harcamak

birkaç yüz metre ötedeki telefon kulübesine dalıyorum. Numarayı

üzereler. Asya Maya'yla beraber geçirdiğim saatleri, burnumdan

tuşluyorum. Çalışıyor.

getirecekler. Ertan Taner okuldaki en irikıyım çocuk. Tepenize

"Evet?"

dikildiği zaman, kaslı gövdesi güneş tutulmasına sebep olur.

"Asya Maya?"

Eğiliyor: "Nasıl ölmek istersin?" Sesinde iflah olmaz bir kudurukluk "Merhaba Fu." Sesi, şekerli ılık süt olup ahizeden lıkır lıkır akıyor titremesi var.

kulağıma.

Yutkunuyorum: "Yaşlanarak."

"Nasılsın?"

Gıcırbey ağzının kenarıyla mırıldanıyor: "KORKMA BEN VARIM."

"İyiym sevgilim." Bana sevgilim dedi! "Telefonunu bekliyordum.

Hafifçe Gıcırbey'e dönüyorum. Göz kırıyor. Tırpan, bakışlarını

Bugün okula neden gelmedin?"

Gıcırbey'e saplıyor. Gıcırbey, Tırpan'm elmacık kemiğine bir kroşe "Meşguldüm."

çakıyor. Toparlanmasına izin vermeden karnına tekmeyle

"Ne?"

yapıştırıyor. Tırpan iki büklüm. Gıcırbey, kaburgalarına, suratına,

57

baldırlarına çalışıyor. Diğerleri bana girişiyorlar. Biri kollarımı

arkadan sımsıkı kilitliyor. Biri perçemimden tutup mideme vuruyor. "Bir düzine transatlantiği havaya uçurdum." "Vay vay vay? Niye Diğeri bocalıyor. Foklar gibi soluyoruz. Tırpan, göğsüne bir diz

ki?"

iyor ve düşerek gölgesiyle kucaklaşıyor. Gıcırbey, burnunu

"Senin için Marmara'daki bütün balıkları tutmaya çalışıyorum da."

topuğuyla kırıyor. Afallıyorum, pataklandığımı unutuyorum.

"Hep böyle ince misindir Fu?" "Hayır, bu ilk günüm."

Tırpan'ın yüzünden kıpkızıl, yuvarlak bir ayna sızıyor. Kollarımın

"Yarın n'apacaksın canım? Sinemaya gidelim mi?" "Çok isterim

ki lidini kırıyorum. Önümdeki serseriye kafa atıyorum. Çocuklar

Asya Maya, fakat yarın..." "Yapma lütfen. Bak, bende para var."

kaçmaya davranıyor. Uçarak, önümdekinin gırtlığına asılıyorum.

"Mesele para değil." "Ne peki?"

Yuvarlanıyoruz. Bir kulağını avuçlayıp kafasına art arda sert

Gıcırbey'e bakıyorum. Denize taş atıyor. "Yarın babamı ziyaret

darbeler indiriyorum. Çocuklardan ikisi toz oluyor. Gıcırbey

edeceğim."

gömleğimin yakasından tutup çekiyor. "Tamam, bu kadar yeter,

Asya Maya safça soruyor: "Baban nerede ki, çok mu uzakta?"

sıvışalım."

"Aslında evet, Zincirlikuyu Mezarlığı'nda." "A? Bunu bilmiyordum,

özür dilerim birtanem. Baban..." "Önemi yok. Öldüğünde ben beş

Kendini benim yerime kucakla

yaşındaydım... Seni gene ararım, tamam mı?"

Başınıza yalnızca harika şeyler gelmişse,

"Kendini benim yerime kucakla aşkım." "Sen de bir ayna öp...

cesur olamazsınız.

Hoşçakal, Asya Maya." Ahizeyi yerine bırakıp döndüğümde, bana

[CHEN CHENG, 1933-1988, Ejder Meyi]

doğru hamle yapan Gıcırbey'le burun buruna geldik: "Soru

Eğer heykeltıraş olsaydım, Gıcırbey'in heykelini dikerdim. Belinde

sormazsan ben de yalan söylemem."

bir tabanca. Başkentin resmî güneşi altında bronzlaşmıştı. Gelene

Gıcırbey alnını kırıştırıyor: "Hangi konuda?" Cevap vermiyorum.

geçene göz kırpar, el sallar, laf atar, gerektiğinde ateş ederdi...

Yürüyüp kıyıya iniyorum. Çarşaf gibi denizi bir ucundan tutarak

"En büyük eksiğimiz ne, biliyor musun?"

salyamı, sümüğümü, gözyaşımı siliyorum. Gıcırbey sağımda

Gıcırbey'e dönüp baktım. Sigarasının dumanını, ağır aksak

dikiliyor; gölgesi kayaların arasına sıkışmış: "Benim de ağlamamı

havalanan bir karabatağın ardından üfledi.

ister misin?"

"Cesaret" dedi "C, E, S, A... neyse, gerisini biliyorsun."

Bir insanın yanında gözyaşı döküyorsanız, ona sözlü ya da yazılı

Okulu kırıp soluğu Sarıyer sahilinde almıştık. Beyin şeklindeki

bir açıklamada bulunmanız gerekir. "Annem" diyorum, "yarın

kayalıklarda oturuyorduk. Boğaz'da demirlemiş şileplere dalmıştık.

evleniyor." Ceketimin iç cebinden bir düğün davetiyesi çıkarıp

"Evvelki gün Ertan Taner'le kapıştın, hâlâ kendini ödle mi

Gıcırbey'e uzatıyorum: "Reyhan Tuja ile Orhan Horanta'nın düğün

sayıyorsun?"

törenlerinde..."

"Cesaretin binden fazla türü var. Dövüşten kaçmamak tek başına

Gıcırbey, yetim olduğumu öğrenince üzüldü. Afili Filintalar'ın

hiçbir şeyi kanıtlamaz."

başındaki Nuh Tufan'ın anasız babasız büyüdüğünü cümle alem

"İlle de rakibinin omurgasını ağzından çıkarman filan mı gerekir?"

biliyordu, fakat ben okulun gizli yetimiydim. Şimdi de üvey baba

"Hayır... Belki de korkak olduğumun anlaşılmasından korktuğum

belası baş gösteriyordu.

için, adım korkağa çıkmasın diye kavgadan kaçmıyorum?"

Gıcırbey, beni teselli etmekle kalmadı, aklıma enteresan fikirler

"Yani kimin gözüpek, kimin tabansız olduğunu çözmek

düşürdü: Annem on yıl neden beklemişti? Çünkü beni seviyordu;

mümkün değil, öyle mi?"

babama, Arif Tufa'ya âşıktı. Gençliğini bana adamıştı.

56

Ebeveynlikten istifa etmiyordu ki. Sadece, yuvasının yıkılan

kısmını onarıyor du. Buna hakkı vardı. Bir kadın olarak mutsuz

Gözlerime dikkatle baktı: "Amin."

olursa, anneliğin üstesinden gelebilir miydi? Onun evlenmesini

Ertesi gün, ikindi vakti çıkageldi. Yüksek sesle: "Basur ilacı

desteklemek, benim mukaddes vazifemdi. Nankörce bir bencillikle istiyorum. Fitol. Aaa, neydi... Hah, Proctologl" dedi.

validemi mahcup etmemeliydim. On sene tehirli gelen sevinci ona

Silik ve hafif eczacı tebessümüyle raftan bir kutu basur fitili aldım.

haram edemezdim. Böğürümde kalan elimi vicdanıma koymalıydim. Ben fiyat etiketine bakarken, o etrafa göz gezdirerek konuştu: Nikahlanacaktı. Babamın ahiret yurduna göçmesi, annemin dün-

"Sarmanıza gerek yok..."

yaevine girmesini engellememeliydi. Ağıt ve matemde aşırıya

Elinde basur fitiliyle mi dolaşacaktı ortalıkta? Yo, siyah deri

kaçmak, ölüme müzikal bir defileyle karşılık vermek demektir. Yas,

çantasına attı kutuyu.

sezonluk bir duyguydu. Namuslu ve canlı bir insan, sonsuza dek

Her gün uğruyor, abuk sabuk ilaçlar, sıhhi mamuller satın alıyordu:

bekar kalmayı seçebilirdi, gelgeldim dulluk bir an önce kurtulmak

"Mayasıl ilacı istiyorum, Ketoral krem." Kendinden emin.

gereken bir belaydı. Anneciğimi tebrik etmeli, üvey pederimle

61

dostluk kurmaya bakmalıydım. İkinci kez gelin olmak da her dula

Vücudundaki su toplamış lezyonlarla, egzamalarıyla adeta gurur nasip olmazdı. Kız tarafı naz tarafıydı, ama naz da sitem gibi duyuyor.

sevgiden doğmalıydı. Kader kaderi kapsar, kader paso

"Buyurun, beyefendi."

halkalanırdı. Ecelden kaçış yoktu. Aşktan kurtuluş yoktu. Derhal, Kremi kaptığı gibi toz oluyor...

Asya Maya'yı telefonla arayıp düğüne çağırmalıydım. Gıcırbey de

Sadık müşterimiz, dükkanın ufkunda gene beliriyor: "Göğüs

gösteriyi kaçırmak istemiyordu. Çünkü bir fıstığa çıkma teklifinde

pompası var mı, hani kadınların kendilerini sağlamak için

bulunabileceğin en iyi yer, başkasının düğünüydü. Zira her

kullandıkları şu alengirli cihaz? Vee marka olsun." Kesin

düğünde yaşlısı genci bütün kadınlar gelinin yerinde olmak isterdi. konuşuyor. Ne aradığını bilen, şamata istemeyen biri.

Cenazelerde durum tersiydi, kimse tabuta alıcı gözüyle bakmazdı. "Elbette." Acaba sağılacak bayan kim? Bilemiyorum. Bizimki, Musalla taşına en uzak nesne beşik değil, nikah masasıydı...

pompayı alır almaz uçuşa geçiyor.

50

Dünya, kendi eksenini etrafındaki standart dönüşünü tamamlıyor.

Galiba, Gıcırbey haklıydı. Nitekim, Sidarta'nın teyzesi

Kaybedecek vakti olmayan adamımız, uygun adım yaklaşıyor:

Mahaprajapati der ki "Gereğinden uzun süre çocuk kalırsan,

"Uyuz losyonu, çok acil! KwelladCdan şaşmam asla. En

insanlıktan çıkarsın." Hayat, hassas dengeler üzerine kuruluydu.

etkilisidir; siz daha iyi bilirsiniz gerçi."

Ertesi gece, Düşüş Düğün Salonu'nda Asya Maya'yla mışıl mışıl

"Nereden bileyim?"

dans ettik. Sevinçten, yunuslar gibi kıkırdıyordum. Asya Maya'nın

Ertesi akşam, tam ümidi kesiyorum, çıkageliyor: "Makattaki

ütülü patiska yüzünde meyve izi gibi bir gülücük. Fonda sıcak

çıbanla uğraşıyoruz da. Çok feci. Sanset 750 ve Furacin pomat

çikolata tadında bir müzik.

lütfen."

Gıcırbey, kollarında, alev almış çiçeklerle dolu bir Çin vazosunu

"İşte."

andıran çekik gözlü bir kız, habanera ve vals karışımı bir

Vazgeçmiyordu. Eczaneye sırf beni görmek için geldiğini

performans sergiliyor. Bir ara, yanımızdan geçerlerken, kıza "Seks seziyordum. Dahası, bundan neredeyse emindim. Fakat sadece konusunda asla şaka yapmam" dediğini duyuyorum.

ilaçları alıp kayboluyordu. Oyalanmıyor, soru sormuyor, havadan

Düşünceler, kafamın içinde uçuşan bumeranglar gibiydi. Anne

sudan konuşmayı filan denemiyordu. Neden hep insanların

sevgisi, kazık olup kalbime çakılmıştı. Babamın muhtemelen

isterken utandığı türden ilaçlar satın alıyordu? Tuhaf bir espri

Cennet'te tanışma imkanı bulduğu Çinliler, "Bilmek iyidir, lakin

anlayışı mı var? Beni kıcı çıbanlı, uyuz bir herif pozu vererek

sevmek kadar değil" derdi. Ben de şimdi şuracıkta ölsem,

büyüleyebileceğini mi sanıyor? Yoksa bütün bu ilaçlar gerçek

babamın yanma varsam, bana dünyada olan biteni sorsa, Çince

hastalar için miydi? Bir tımarhanede ya da hapishanede

konusmaya başlasam:

çalışıyordu belki de?.. Bazı günler takım elbise giyse de,

["Bilmek iyidir baba, lakin sevmek kadar değil."] Annem, yeni

çoğunlukla blucin, kazak ve kadife spor ceketliydi. Artık eczaneyi

adıyla Reyhan Horanta, düğün pastasının üstüne mum gibi

şereflendirmesini bekler olmuştum. Onu görünce sevindiğimi

eğiliyor. Elinde parlak bir bıçak. Gözlerinde bıçağın suyu gibi

gizlemiyor, ayan beyan neşeleniyordum. Fakat o benimle

birikmiş yaşlar.

ilgilenmiyormuş gibi yapıyordu. Ya da daha kötüsü, hakikaten

ilgilenmiyordu.

Ceninın uçan tekmeleri [Reyhan Horanta]

62

Uzaklar hiç bu kadar yakından saldırmamıştı. [CESARVALLEJO,

Yüzünde kuşkulu bir ifadeyle kapı aralığından süzülüyor: "Kıl

1892-1998]

dönmesi genetik olabilir mi?" Cevap vermeme beklemeden ekliyor:

Fu'ya hamileydim. Canım oğlum, daha karnımdayken dövüş

"Bactropan, lütfen."

sanatlarına meraklıydı. Nasıl uçan tekmeler atıyordu bilerseniz

"Tabii ki."

şaşarsınız. Aylarca, içimdeki bebekten dayak yedim.

Dörtnala uzaklaşıyor.

60

Sonraki gün gene başlıyoruz: "Mevsim dönümünden mi nedir,
Bebekler, yetişkinlerin anlayacağı dili bulana kadar çeşitli diller
balgam sel oldu taşıtı. Muconex yar mı?"

konusurlar. Fu da öyle yaptı. Söylediği ilk Türkçe kelime

"Olmaz mı? Var."

"Baba"ydı.

Kopuyor.

Arif, olağanüstü bir adamdı. Güçlü, merhametli, espritüel, samimi,
Sabah vakti sürpriz yapıyor. Sallantılı bir ciddiyetle: "Şu kabızlık
çalışkan, kibar, dayanıklı ve çok zekiydi. Bazen abartırdı, fakat
illetinin patlayıcı şifası Gliserin-Kansuk rica edebilir miyim?" Fitili
aşırılık nedir bilmezdi. Onun sevgisini kazanmak, hayatımda
aldığı anda kaçarak beni fitil ediyor.

aldığım en büyük mükafattı. Canıma can katmıştı.

Fare zehiri, bademcik iltihabı için gargara, benekli prezervatif,
Kadıköy Koşuyolu'ndaki Cezayir Eczanesi'nde staj yapıyordum.

"Yellenememek ne büyük dert! Meteospazmyl kapsülleri olmasa
Göğüs Kalp ve Damar Hastalıkları Hastanesi'nin tam karşısında.
halimiz duman!", koltukaltı kıl köklerindeki irin için krem...

Hiç unutmuyorum, 24 Nisan günüydü. Öğle vakti. Kapıdan, orta
Evet, Fucidin satın aldığı gün, 11 Mayıs'ta harikulade bir yağmur
boyu; kısa kesilmiş kestane rengi saçları kızıla çalan; temiz yüzlü

yağıyordu. Yağmurun ortasında sırılsıklam bir güneş.

bir genç adam girdi: Müstakbel kocam. Elindeki reçeteyi cam

"Biliyor musunuz, dışarıda gıcır gıcır bir ebemkuşağı var. Böylesini

tezgahın üzerine bıraktı: "Accuizide [tablet], Vastarel 20, Lasix

görmemiştim."

[tablet]"

"Ne?"

Kalp hastası olan Fethiye Tufa adına düzenlenmiş bir reçete.

"Ebemkuşağı, yani eleğimsağma, yani kavs-i kuzah, yani

Oğluyla evlendiğimde, Fethiye Tufa çoktan ölmüş olacaktı...

alâimisema, yani gökkuşağı!"

İlaçları güzelce paketleyip küçücük bir poşete koydum. Parayı

Afallamıştım, gökkuşağı çıkmasına değil, cerahatsiz, apsesiz,

aldım. Üstünü uzatırken alçak sesle konuştum: "Allah şifa versin."

kasıntısız bir konu açmasına. İlaç almıştı fakat bu defa

kaçmamıştı. Beraber kapıya çıktık. Hakikaten gökkuşağı

Bir an önce, elmalarla armutları toplayacak kıvama gelmesini

fevkaladeydi. Yağmur, şeker çizgileri halinde yağıyordu. Ben

umuyordum.

ağzım açık, meleklerin büküp doğuya saptığı renkli, oval boruya Su çeken ayakkabılarımı çıkardım. Mahmur bir neşeyle sııttım: bakarken "Reyhan, sen dünyadaki bütün eczanelerden

"Benim nazarımda, kuduz bir maymunun ağzındaki köpük kadar

alınabilecek en şifalı kapsül, en tatlı tablet, en kıvamlı şurupsun"

bile değer yok!"

dedi. "Hı?" Adımı nereden biliyordu? "Bu akşam beraber

İkınma, böğürtü ve ılık karışımı bir karşılık verdi. Islak

Allahüekber Dağları'na çıkalım mı?"

oraplarımı ayaklarımdan sıyırıp ağına tıktım.

Emekliliğı yaklaşmış bir celladın aldırışsız havasına bürünmüşüm.

83

Sandalyeye ben bağı olsam, işittiğimde aklımı kaçırabileceğim

"Bana ıkma mı teklif ediyorsunuz?" Gıcıklık etme sırası bendeydi. türden tehditler sıralıyordum: Gözlerimi kısıp burnumu kırıştırdım. Yüzüne abartılı, donuk bir

"Dört dakika sonra, bacaklarının derisini yüzeceğim." Gözleri

ifade yerleşti. "Evet..." "Şaka yapıyorsun, değil mi?" "Şakaysa, şu yuvalarından dışarı uğradı.

ebemkuşağı ebeme girsin!" Ona inandım.

"Her iki el başparmağını ta dibinden kessem iyi olacak. Böylece

asla silah kullanamazsın" diyerek tabancayı gösterdim.

Arifin ölümünden sonra, hayatın kısalığı üzerine uzun uzun

"Lobotomi nedir bilir misin? Ha?" Dehşete düşmesi için,

düşündüm. Şimdi ellidört yaşındayım. Aşk, imkansızlaşınca daha

lobotomiden çakması gerekmiyordu sanırım.

da şiddetleniyor. Orhan'la ondört senedir evliyiz. Çocuğumuz

"Bak, hiç kullanılmamış bir kuyumcu matkabım var. Onunla

olmadı. Evet, hayat arkadaşınız... Fakat Arifi hiçbir zaman

kafatasında bir delik açacağım. Sonra da minik bir huniyle beynine

unutamadım.

o delikten kezzap akıtacağım." Bir yandan bu psikopat repliklerini

Arif Tufa cumhuriyet savaşıydı. Birtakım yeraltı örgütlerinin,

okurken, öbür yandan tabancayla dizkapaklarını eziyordum.

çetelerin peşine takılmıştı. Gangsterler ondan nefret ediyordu.

"Seninle öyle pataklayacağım ki, geberip Cehennem'e gittiğinde

Uyuşturucu kaçakçılarının, kalpazanların, adam kaçırıp fidye

rahat bir nefes alacaksın!" diye bağırdıktan sonra çorap yumağını

isteyenlerin, kiralık katillerin... hepsi onu harcamak için can

ağzından çektim, onun yerine namluyu soktum. "Şimdi isteğin

atıyordu.

aksanla konuşabilirsin tıynetsiz hödük!

Ünlü mafya babası Atom Bombacıyan'ın suç dosyasını

"Aouuü! Aouuü!" diye öterek ağlıyordu.

hazırlamıştı. Dava açmak üzereydi. Mecidiyeköy civarında, çevre

Silahla dolu ağızını boşalttı. Soluk soluğaydı: "Abidin Dandini...

yolunda seyrederken otomobilin kontrolünü kaybederek küçük bir

yo, Hayati Tehlike."

köprüden uçup aşağıdaki yola düşmüş. Birdenbire hurdaya dönen Tabancayla çenesini dürttü:

"Söyle!"

araba yanmaya başlamış ve infilak etmiş!.. Arifi teşhis etmek için

"Dedim ya... Hayati Tehlike... Beni, Hayati Tehlike yolladı..."

morga çağrıldım. Yağlı kömüre kesmiş yüzünü gördüğüm anda

66

kalbim kömürleşti. Allah'ım, dişleri bile yanmıştı...

Meğerse hayırsız, uğursuz bir iş için kapıma gelen bu hırt, Turgut

Bir keresinde, dişleri bembeyazken, muzipçe gülerek söylediği

Rulet adlı bir kiralık katilmiş. Bir çeteye filan mensup değilmiş.

sözler hâlâ kulaklarımda: "Öylesine arsız bir herifim ki, toprağa

Yalnız çalışmış. İş üstündeyken, Öztürk Se-rengil taklidi

gömsen, aynımdan bir tane daha çıkar!"

yaparmış, bu onun alamet-i farikasıymış. Gönül İşleri

Bakanlığı'nın, Bakanlık Heyeti'nin benimle ilgisinden haberi

yokmuş. Ona adresimi vermişler ve o da soru sormamış. Patronu

İçimdeki hayvan, içimdeki çocuğu yiyor

da Hayati Tehlike diye, ensesi kalın, bileği sert, gençten bir

Cehennem uyruklu misafirime getto tokadı atıyorum. Yani ne

gangstermiş. Hayati Tehlike... Hani şu Gönül işleri Bakanlığı'na

bulursam fırlatıyorum. Yerden avuçladığım suyu suratına çarpınca müracaat edip de aşkı onaylanmayan karanlık tiplerden biri.

iyice ayılıyor. Banyoda bulduğum mor çamaşır ipiyle ellerini

Besbelli, Bakanlık Heyeti'ni katleden manganın başındaki adam da

bileklerden iskemlenin kolluklarına, ayaklarını önden birbirine,

bu Hayati Tehlike'ydi. Görünüşe bakılırsa, ortada polisiye bir

boğazını da arkalığa başlamıştım. Buna müstahaktı. Su yatağımı

bilmece yoktu. Hayati Tehlike'yi ve ekürisini nallayacaktım ve... Ne

patlatıp salonumda gerçek bir havuz problemi doğurmuştu. Ayrıca, olacaktı? Eğer, Oruç Bey'in rüyamda söylediği gibi, katiller 7

sanık sandalyeleri ergonomik değildir...

kişiyse, 22'ye karşı 7 can alınacaktı. Kanın çoğu yerde kalacaktı.

"Cinayet kurbanlarının çoğu kendi silahlarıyla öldürülürler" deyip

İntikam, her bakımdan bir teselli armağanından, amortiden öte

Smith&Wesson'la alnına nişan alıyorum.

anlam taşımayacaktı. Adalet terazisinin bir kefesine Bakanlık

"Kendiy evinde edem mi vüreceksin?" Maskesizken sesi,

Heyeti'nin cesetlerini koyduktan sonra diğer kefeye ne koyarsam
korlaşmış çeliğe dökülen sirke gibi cızırtılı.

koyayım, dengeyi sağlamam imkansızdı...

"Son soru'n bu mu?"

Çaresizlikten, öfkeden, kahırdan vahşileşmiştim. Sandalyeye bağlı

"Yya senin?" Ağzında rulo halinde duran meşin dilini oynatmakta
yırtıcı kuşun iplerini kopardım. Ayağa kalktı. Tabancasını iade
zorlanıyor sanki. Gıcık telaffuzu, esprilerin üzerine anında sünger
ettim. Ateş etmeye kalkışınca "Çat!" bileğini kırdım. Tam üç sene
çekiyor.

emek verdiğim Javaca-Do'yu bir anda unutup, Turgut Rulet'e

"Yanlış anlama ama, ne biçim bir aksanın var senin?"

çılgınca bir hücum doğaçladım. Bön suratına kanlı bir somurtuş

"Eaa, îstikleal Harbiy sırasında, bizim köyde feciy kitlik olmuş.

yerleşti. Kafasını gözünü patlattım, ağzını burnunu kırdım,

Herkes, dokuz ay boyunca, gece gündüz sedece limon yemiş.

kaburgalarının önden ve alttan birleştiği yere asırlık bir yumruk

Eksanımız o yüzden birez meyhoş yani."

attım. Kırılan kaburgalardan biri kalbine saplandı ve sırtüstü

"Kaç yaşındasın?"

düştüğü sulak yerde, çırpınarak can çekişmeye başladı.

"Yarım seat sonra kırk olacağım."

Onu öylece bırakıp dışarı çıktım. Asla yaşlanmayacaktı.

"Fazla ümitlenme de..."

Bir Tibet nasihati şöyle başlar: "Hepimizin içinde bir çocuk, bir de Yatağımdan akan su, evde bir akarsu yatağı oluşturmuştu. Dereyi hayvan vardır..."

görmüştük. Hattâ, derenin içindeydik. Çömelip limon gazisi İçimdeki hayvan, çocuğu yemişti.

konuğumun paçalarını dizlerinden yukarıya kadar sıvadım.

Tabancanın kabzasıyla diz kapaklarına vurdum. Matrak

Canavar sakızı ağzımda

sohbetimiz, tek yönlü bir eziyet seansına dönüştü. Bağırırsa,

Bakanlık binasının çevresinde polisler nöbet tutuyor. Üniformalı,

suratına çalışacağımı söyledim. Terliyordu; sanki ayak

silahlı, matruş kardanadamlar.

bileklerindeki su, kafasına doğru saydam çizgiler halinde

Katliamı araştıran komiser yardımcısından ayaküstü bilgi alıyorum.

yükseliyordu. İlk defa birine işkence ediyordum.

Çayını karıştırırken, kahvaltı haberlerini sunan gamlı bir spiker

havasında konuşuyor. Caniler işinin ehliymiş. îçeri girerken yüzleri

Fakat o bunu bilmiyordu. Acıdan dişlerini gıcırdatıyordu.

maskeliymiş. Güzergahlarındaki güvenlik kameralarını

patlatmışlar. Kaç kişi oldukları belli değilmiş. Üç de olabilirmiş,

diyelim kapalı çakı. Mısırlı sinirli, sayıklıyor; küfür mü ediyor, şarkı

yirmi de. Saldırıyor, Alman yapımı MP5 Navy'lerle

mı mırıldanıyor, orası muamma. Japonlar ise bir çift beton çivisi.

gerçekleştirmişler. SWAT timlerinin de kullandığı, esaslı bir
Bir ara, Niko, tüm vücutları dövmele Yakuzaların ellerinin üstünü
makinalı tüfekmiş. Olay yeri inceleme ekibi de bir ipucu
işaret ediyor: "Ben de koluma dövme yaptıracağım, sinek valesi
bulamamış: "Herifçioğulları sanki dalgıç kostümüyle gelmişler. Ne
şeklinde."

bir saç teli, ne parmak izi, ne bir giysi parçası... şişme kadından
Japonlar bu lafa fena bozuluyorlar. Niko susmuyor, Hayati'ye
olma plastik veled-i zinalar!"

dönüp Türkçe "Arkadaşlar g.tten doğdukları için enayi vergisi
Üstüne ölü toprağı, mezar tozu serpilmiş, hükmen harabeleşmiş
ödemeye gelmişler" deyip kahkahayı basıyor.

metruk binanın dördüncü katındaki odama çıktım. Metal
Tilt olup poyraza dönen Yakuzalar için, sözlerini sarhoş
çekmecelerde Hayati Tehlike'nin dosyasını aradım. Bilgisayara
İngilizcesine şöyle çeviriyor: "Diyorum ki, bizim çekik gözlü
aktarılmamış kayıtlarda kim bilir neler yazıyordu. Pembe klasörü
horozlar acaba 'Yubitsume' yapacaklar mı? Siz hani bazen
buldum. Hayati Tehlike'nin vesikalık fotoğrafını inceledim:
izzetinefsi yeniden şahlandırmak için serçe parmağı üst
Kahverengi, jöleli, geriye taralı saçlar. Kalbi kadar temiz, boş bir
boğumundan kırıpıyorsunuz ya... Bak bunları bana bit pazarında
sayfayı andıran alnında, virgül şeklinde bir perçem. Mavi gözler.
niyet çektiren bir şırfıntı anlattı. O da Yakuzaymış! Niho haha zuho

Ricardo Rafsancani stilinde tıraşlanmış bir kelle. Yani bir çift

haha puha hahha..."

minyatür çizme gibi favoriler ve kalın puntolu bir bıyık. Meslek

Niko ile Hayati, eşzamanlı os.rup geçirerek düet yapıyorlar.

hanesine "serbest" yazmış. Doğum tarihi: 1977. İstanbul'da

70

oturuyor. Âşık olduğu kişi: Şebnem Şibumi. Bu bizim Gıcırbey'in

Tahammülü sıfırlanan, sabrı taşan Yakuzalar galeyana gelip

yâri değil mi? Ta kendisi!

bizimkileri öldüresiye dövüyorlar. Tabancalar vestiyere bırakıldığı

Dosyayı araklayıp tüydüm.

için, meyve bıçağıyla Niko'nun karnını deşip, Hayati'nin yanağına

Hayati Tehlike'nin Gıcırbey'i de çivileyeceğini anlamak için kahin

çatal saplıyorlar. Korumalar birbirine giriyor. Kumarda canını da

olmam gerekmiyordu. Duruma bakılırsa, vazifem belliydi: Liseden

kaybetmek istemeyen kodamanlar yerlerde debeleniyor. Kızlar

beri hiç görüşmediğim arkadaşımın karşısına dikilip "Hayati

ciyak ciyak kaçışıyor. Bu sert, çok sert kapışmada sanki

Tehlike'nin menzilindesin" diyecektim.

Kızılırmak'ın buzları kırılıyor. Sandalyeler fırlıyor, masalar

Canavar sakızı ağızımdaydı. Bir kez daha, iflastan sonra işler

devriliyor, kemikler eziliyor, parçalanmış şişeler gövdelere

açılıyordu. Zaman ve mekan, kaosa gebeydi.

kakılıyor... Niko, bir Yakuza tarafından pencereden şutlanıyor!

Pervaza tutunuyor. Tam düşecekken, Hayati, Niko'nun elini

Çiy tanesine çakılan jet uçağı [Turgut Rulet]

yakalıyor, iki sarhoş, dokuzuncu kattan böyle sarkarken, otel

Hayat, yalnızca ölülerin cevaplayabileceğı bilmecelele doludur.

güvenliğı içeriye dalıyor. Uyarı niyetine ateş edildiğı anda Niko ile

[DON VITO CASCIO FERRO, 1862-1943] Son nefesimi yarım

Hayati camdan uçuyorlar! ikisi de havada, üst başlarından geceye

saat önce verdim. Kırk yaşına girmemle canımın çıkması bir oldu

kan tozları saçarak düşüyor! Cumburlop! Bahçedeki '8' biçimli

iyi mi. Fu denen rafadan lavuk, doğum günümde, beni doğduğuma havuzun içine!

pişman etti. Artık öldüğüme, gözlerimi yumduğuma göre, ağzımı

Velhasılıkelam, Niko, hastaneye kaldırıldıktan dört gün sonra

açabilirim. Tuhaf, öldüğün zaman her şeyi daha net görüyorsun.

ölüyor. Hayati Tehlike, hayati tehlikeyi atlatıp taburcu oluyor. Bu

Abidin Dandini, epeydir beni çağırıyordu. Ben ki, Atom

arada Yakuza çifti, meçhul canilerce mortlatılarak tahtalı köyde

Bombacıyan zamanında bile tayfaya katılmamıştım, Dandini'nin

koalisyon kuruyorlar...

ahırına mı girecektim? İkide bir yolladığı takım elbiseli leş

Artık öldüğüme göre, Yakuzaları öldüren "meçhul caniler" diye bir

kuşlarının gagasında hep aynı nakarat: "Patron Turgut Rulet'siz

şey olmadığını, onların künyesini bizzat kendi ellerimle kazıdığımı

olmaz' diyor."

söyleyebilirim.

Dandini'nin has adamı Hayati Tehlike, otuz yaşında bir gangster.

Atom Bombacıyan'ın sağ kolu Abidin Dandini, Keçi Yumruğu

Bence asıl reis namzedi o. 1997'ye kadar, yamyam takımından

denilen meyhaneye geldi, iki 'Yılan Kanı' istedik: Taylandlı

yani alelade bir bitirimdi. Niko'yu kafalamıştı. Siyam ikizi gibi

barmenin spesiyal kokteyli. İlk yudumla ikincisi arasında sordum:

yedikleri içtikleri ayrı gitmiyordu. Niko, Atom Bombacıyan'ın öz

"Güvercin kim?"

çocuğu muydu, evlatlığı mı, bunu kendileri de bilmiyordu. Her

"Ha?"

yerde Niko ile Hayati, yanlarında üç-dört fedai, limuzin sefaları, 5

"Kimi öldüreceğim?"

yıldızlı otellerde kokainman fahişelerle gönül eğlendirmeler, oluk

Yakuzaların fotoğraflarını masaya bıraktı: "Şiga Noguşi ve Kenji

oluk viski ve sabaha kadar poker. Bütün bunları biliyorum, çünkü,

Ozu. Japon konsolosluğunun misafirhanesindeler."

Niko'nun fedailerinden biri de yeğenim Cengiz Cingöz'dü. Çevriye

Dolunaylı bir yaz gecesi idi. Konsolosluğun duvarından arka

ablamın büyük oğlu.

bahçeye atladım. Silahlı garsonlar, bahçedeki çardakta tavla ile

1999'un bir güz gecesi, Lefkoşe'de Grand Grave Oteli'nin

satranç karışımı bir oyuna dalmışlardı. Tarzan kılığındaki Örümcek

kumarhanesinde pokere sardırmışlar. Kumar masasındaki

Adam gibi, misafirhanenin duvarındaki sarmaşığa tırmandım.

buluşma, uluslararası kriminal bir pikniği andırıyormuş. Üç New Yakuzalardan biri, çıplak yatıyordu. Üzerinde sadece şort vardı.

Yorklu, iki Kahireli, bir Sicilyalı ve iki Bernli'nin oturduğu masada, Elimdeki fotoğrafa baktım. Bu Japonlar hep birbirine benziyor.

iki de Yakuza varmış. Lüks bir sorgu odası, hijyenik bir infaz

Fakat işte adamın tüm vücudunda dövmeler vardı. Ya Noguşi ya ünitesi. Tavana kök salmış, bodur ağaçlara benzeyen avizelere da Ozu'ydü. Susturuculu tabancamı çektim, herifin tam kalbinin güçbela tutunan ekşi elmalar misali şişko ampullerin ışığı reçine üzerine denk gelen, dragonun burnundan saçılan aleve ateş ettim.

gibi damlıyor. İçeride kesif bir puro dumanı. O dumanın etrafını Ardından, yandaki odada uyuyan diğer çekik gözlünün çanına ot saran balmumundan korumalar, trapezci kostümü giymiş sahte tıkadım. Onun açık ağzına sıktım kurşunu. Herşey, akvaryumdaki sarışınlar. Yakuzalar nefes almıyor. Dumandan gocunuyorlar.

Japon balıklarını avlamak kadar kolay olmuştu.

Niko'nun şansı yaver gidiyormuş. Kerize kesilen Yakuzaları tiye Sonrasında, Atom Bombacıyan, Hayati Tehlike'yi evladından kalan almış: "Sizin adınız, zaten kağıt oyununda kaybettiğiniz için bir miras gibi benimsedi. Bombacıyan'ın beyni arızalanınca,

Yakuza değil mi? Neydi, 'Hanafunda' mıydı şu Japon iskambili? dizginler Dandini'nin eline geçti. Hayati Tehlike, eroin yüklü Hani en kötü sayının 20 olduğu oyun? Ya-Ku-Za da 'sekiz, dokuz, kamyonlar, kalp dolar basan matbaalar ve biri bitip diğeri başlayan

üç'ün Japonca'sı. Toplamı 20 eden, en terso üçlü kombinasyon.

villa sitesi şantiyelerinden müteşekkil bir orkestraya şef oldu.

Ha?"

Galiba, Yakuzalarm defterini origami stilinde dürenin ben

Niko mazotu çekip mideyi ateşlemiş, deveye binmiş, papaz

olduğumdan haberdardı. O yüzden bir nevi minnet duygusuyla

uçurmuş. Tam zom yani. Amerikalılar mum gibi yamulmuş, baygın bana ihtiram gösteriyordu. Yalan. Güçlülerde içtenlik aramayın.

baygın gülüyorlar, sönmek üzereler. İsviçreliler çakı gibi fakat

Hayati Tehlike'nin hürmeti, selamları, nezaketi, 3 liralık banknot

kadar sahteydi. Biz, adam öldürerek kendini yenileyen insanlarız.

İktidarın sağlaması cesetlerle yapılır. Abidin Dandini de, yöresinde göre ön dişlerinden birinin eksik olduğunu anlaşıldığını müstakil insanlar istemiyordu. Ben, onun şapkasının astarındaki

söylemişler.

dikendim. Benimle bir mafya mukavelesi imzalamak niyetindeydi.

"Arılar ve karıncalar yolun iki kenarında birşeylere üşüşmüşlerdi.

Demem o ki, böyleleri dostluğunuzla yetinmezler. Arkadaşlık,

Bunların bal ve mısır olduğunu gördük. Bir konaklama yerinde

ahbaplık, onlara göre zayıflık alametidir. İtaatkarlık içermeyen her

çalılara takılmış uzun insan saçı gördük, devenin üstündeki

davranıştan işkillenirler.

kadındı. Yerde el ayası izi vardı, ancak doğumu yakın hamile bir

Doğrusu, Fuat Atıf Tufa'yı mortlatmak Hayati'nin mi, Dandini'nin mi kadın elini yere dayayıp otururdu."

fikriydi emin değilim.

Uzatmayayım, Gönül İşleri Bakanlığındaki morukları halledecek

"Bütün bunları hırsızlıkla suçlandığınız zaman kendinizi temize

takıma katılmayı reddetmedim. Aldık makinaları, daldık içeri,

çıkarmak için neden söylemediniz?"

bastık küfürü, piri fanileri biçtik.

"Çünkü devecinin devesini aramaktan vazgeçmeyeceğini ve onu

Eee, ne oldu? Burada bıçak olup yüreğime saplanmış kaburgamla çabucak bulabileceğini göz önüne aldık. Keşfettiği gerçeği ahlaki yatıyorum. Herşey bitti. Öldüm. Jet uçağı, çiy tanesine çakılıp

bir olgunlukla perçinleyecekti. Bizim salıverilmemiz için harekete

infilak etti. Bir hayır sahibi beni gömse bari. Son dileğim,

geçerek gönül yüceliğinin, sorumluluk hissine sahip olmanın

mezarıma papatya koymasınlar, papatyaya alerjim var.

zevkini tadacaktı. Hadisenin görüldüğünden farklı cereyan ettiğini

gören kadı ise gözünde mantık yollarına güvenerek kestirmeden

Katiller cinayetten sonra derin bir uyku çeker

hükme varmanın değerinin düştüğünü görecektir ve bir arayışa

İnsan, kaderinde olmayan şeylerden kaçınmalı. [ŞEYH

koyulmayı takdir etmede daha üstün bir konum sahibi olacaktı.

ABDÖLLATİF TUFEYLİ, 1777-1844, Şiddetli Diriliş]

Kadı doğru hükme varmanın tevazuyla arayışa neler borçlu

Katiller, cinayetten sonra derin bir uyku çekermiş. Bense bir katili

olduğunu görecekti. Kendinde yargılamaya yetecek donatım

öldürmüştüm. Ve evet, o, tartışmasız derinlikte bir uykudaydı artık.

olduğu zehabına kapılmanın gönül kırıklığını tadacak, birini

Gece, cesedi sırtlayıp arabaya bindirdim. Kötü hikayelerle dolu bir

suçlamadan veya bir iddiaya sahip çıkmadan önce kendi ölçülerini antolojiye benzeyen şehirde turladık. Canını aldığım ilk insan olan tartmanın kaçınılmazlığını kabul edecekti."

Turgut Rulet'e son görevimi, onu bir yeraltı çarşısının

"Bizim geçirdiğimiz deneyler şunu gösterdi ki insan hakikati

merdivenlerinden aşağı yuvarlayarak ifa ettim.

ararken bir gücü, biryargılama gücünü kendinde hıfzettiği

Eve yollandım. Şazeliyye Şeyhi Oruç Bey'in kurşunlanmış başına

zehabına kapılmamalı. Herkes kendi kaybettiğini kendi arasın. Bu

yastık olan kitabı Tales of Deryishes'i okumaya başladım. İdris

arayıştı diğerleri sadece arayanın neyi kaybettiğini hatırlatabilirler.

Shah'ın 20 Eylül 1991 Salı günü Londra'da "Ramazan Oruç

Bunu nimet bilmeli. Senin noksanını tasvir edenler, senden birşey

Tutam'a kardeşlik duygularıyla" imzaladığı; yazarın mürekkebine

gasp etmiş olmaz..."

okurun kanının karıştığı kitapta, bir karine bulabileceğimi

Bazı kayıplarımız, bizden başka şeyler de alır götürür. Terk

sezinliyordum. Ve onuncu sayfada, daha önce, Oruç Bey

edilince umudunun bir kısmı da yiter mesela. Mağlubiyet; özgüven

anlattığında beni sarsan şu hikayeyle karşılaştım:

ve azimden pay kapar. Başarı ve ödül, tevazuyu tırtıklar... Babamı

Adamın biri, devesini kaybetmiş. Deveyi ararken yüksek düzeyde

kaybedince, birden yoksul düşmüştük. Eşyalarımız hızla

anlayış yeteneğine sahip üç dervişe rast gelmiş. "Devemi

eskiyordu. Fukaralık, çürüyerek büyüyen bir sarmaşık gibi her
kaybettim" demiş dervişlere "Onu gördünüz mü?" Dervişlerin ilki
yanımızı sarıyordu. Evimize yıllara yayılan bir güz musallat
"Bir gözü kör müydü devenin?" diye sormuş. Adam sevinçle "Evet" olmuştu sanki.
diyerek cevaplamış soruyu. İkinci dervişin "Ön dişlerinden biri
Bir eczanede çalışan annemin kazancı ev kirasını ve diğer
eksik miydi?" sorusu karşısında, devesini kaybeden adam
masrafları karşılamaya yetmiyordu. Liseye giderken rahmetli
heyecanlanarak "Evet, evet" demiş. Dervişlerden üçüncüsü "Bir
babamın ceketini, paltosunu giyiyordum. Yağmurda karda, eski
ayağı topal mıydı?" diye sorar sormaz, adam "Evet, evet, evet!"
ayakkabılarım su çekiyordu. Ayakkabıları çıkararak girilen hiçbir
cevabını yapıştırmış. "O halde" diye konuşmuş dervişler, "sen
yere gidemiyordum. Birgün postacı benim adıma gönderilmiş bir
deveni bizim geçtiğimiz güzergah üzerinde ararsan iyi edersin,
paket getirdi. Açtım, 41 numara kışlık botlar. Postalayanın adı
onu bu yolda bulma ümidi vardır." Kayıp devesinin peşine düşen
yazılmamıştı. Zengin akrabalarından biridir diye düşündük, fakat
adam bu üç dervişin kendi devesini görmüş olduklarına kanaat
kim? O zamanki aklımla, gizli 'hayranımın' kimliğini pek
getirmiş ve alelacele dervişlerin geldiği istikamete koşturmuş.
umursamadım. Bu leziz üzüm kimin bağındandır diye ince eleyip
Bulamamış adam aradığı yerlerde devesini ve ne yapması
sık dokuyacak halde değildim. Botları giydim, çok da yakıştı.

gerektiğini yine dervişlerden öğrenmek isteğiyle bu kez dervişlerin

Derken, her sezon bana postadan ayakkabı çıkar oldu. Artık

peşi sıra gitmiş. Anlayış sahibi üç ermişe akşamüzeri istirahat

postacıları ayakkabıcı gibi algılıyor ve ziyadesiyle seviyordum.

menziline yetişmiş. Yitiğini bulamadığını söyleyince, dervişler

Annemin bu gizemli hediyelerden ötürü hafif ve basit bir

yine sorulara başlamış: "Devenin bir yanında bal, öbür yanında

hoşnutlukla birlikte ağır ve karmaşık bir keder duyduğunu fark

mısır mı yüklüydü?" demiş birincisi, adam "Evet" demiş. "Hamile

edemiyordum.

bir kadın mı biniyor senin devene?" demiş ikincisi, yine "Evet"

Yıllar sonra, Kadıköy'de rastlaştığım ortak arkadaşımız, Nuh

demiş adam. "Biz senin devenin nerede olduğunu bilmiyoruz"

Tufan, bana Gıcırbey'in babasının kundura mağazasından söz etti.

demiş üçüncü derviş. Bunun üzerine deveci, kaybettiği deveyi bu

Meğer, Nuh'a da aynı yöntemle ayakkabı gön-deriliyormuş ve o

üç kişinin çaldıklarına kanaat getirmiş ve onları kadı karşısına

Gıcırbey'den şüphelenmiş. Ben söz konusu ayakkabı dükkanından

çıkarıp başından geçenleri anlatarak dervişleri hırsızlıkla suçlamış. habersizdim. Gıcırbey ailesinden hiç söz etmezdi. Nuh'a, bana da Kadı, devecinin itadesini yerinde bularak üç ermişi, deveyi gasp

yıllarca ayakkabı postalandığını söylemedim. Gayriihtiyari

etme suçundan hapse atmış.

gözlerim dolmuştu. Nuh ise onun hikayesinden etkilendiğimi

Kısa bir süre sonra adam devesini arazide başıboş dolaşırken

düşünüp işi şakaya vurmuştu: "O sağlam ayakkabılar hatırına,

bulmuş ve dervişlerin salıverilmelerini temin maksadıyla

Gıcırbey kimi isterse tekmelerim." Şimdi, bu şakayı fiiliyata

mahkemeye başvurmuş. Daha önce dervişlerin kendi durumlarını
dökmek bana düşüyordu.

izah etmeleri için bir fırsat tanımayı hiç aklına getirmemiş olan
kadı, onlardan nasıl olup da deveyi hiç görmedikleri halde deve
hakkında bu kadar çok şey biliyor olduklarını açıklamalarını

İnançlarım gereği, bazı şeyleri tadında bırakıyorum

istemiş. Dervişler, yolda devenin ayak izlerini gördüklerini, izlerden Kaderin penaltı düdüğü
çalmıştı. Uygarlığın ceza sahasındaydım.

birisinin silik oluşunun devenin bir bacağına topal oluşuna delalet

Fırtınanın ortasındaki spreyci gibi hükümsüzleşmiş hissediyordum.

ettiğini; yolun yalnızca bir yakasından ot yenmiş olmasının tek

Vahşetimin mazeretini takviye etmeliydim. Yangına yelpazeyle

gözünün körlüğüne delil olabileceğini; ısırıldığı yaprakları yırttığına
gidiyordum.

Hafta sonu, tatilin doğası gereği verimsiz geçmişti. Ne bir saldırı,

78

ne tehdit, ne meydan okuma, ne de bir hesaplaşma. Yine de

Mister Spock, Dracula'yı duymazlıktan geliyor. Alnını kırıştırıp
tetikteyim.

camie doğru bakıyor. Uçan Kız lafa karışıyor: "Niye susuyorsun

Hayati Tehlike'yi bulmak için İstanbul'a yollanacağım.

Korkut?" Hayda, hani Mister Spock'tı? "Bu vampirin sivri dilinden

/,

bana bile fenalık geldi. Versene ağzının payını şuna?"

Acele etmedim, çünkü Turgut Rulet'ten haber alamayınca yeni bir

Mister Spock ya da yeni adıyla Korkut Bey, derin bir nefes alıyor:

katil gönderir, belki bizzat kendisi gelir diye düşündüm. Ondan da

"inançlarım gereği, bazı şeyleri tadında bırakıyorum."

önemlisi, pazartesi, yani bugün Bakanlık Heyeti'nin toplu cenaze

Tam anlamıyla eh [Mr. Spock / Korkut Üneli]

namazı kılınacaktı.

En yavaş yaşlanma yaşlılarda görülür. [JEAN ROSTAND, 1894-

Kadınli erkekli, uhrevi bir kalabalık, Kocatepe Camii'ne çıkan

1977]

yokuşları arşınıyor. Karda envai çeşit ayak izleri, tekerlek izleri

Apaçi Apartmanı 13 numara. Burası bizim sığınağımız.

birbirine karışmış, dokuz düğüm olmuş. Gelinliği parçalanmış

Eşikteyim. Dokununca, kapı kendiliğinden açılıyor. Herkes gelmiş,

kambur gelinler gibi arabalar sağlı sollu sıralanmış. Gözümde

eh benim yolum uzun. Masanın etrafına dizili, kurda kuşa yem

siyah gözlük, başımda beyaz takke, ağır ağır tırmanıyorum. Kimse olmuş bu korkuluklar benim
ahretliklerim. Dracula, elindeki günü konuşmuyor. Soğuğun tıkadığı ağızlardan, konuşma balonu gibi

geçmiş gazeteyi bükerek, beni diliyle tokatlıyor: "N'aber lan Mister

buharlar yükseliyor. Yo, arkamdan gelen gruptaki adamlar

Spock?"

birşeyler geveliyor. Kulak kabartıyorum. Çatlak sesli bir amca

"Tam anlamıyla eh."

sızlanıyor: "Senin aklına uyup geldik, ulan cenaze namazından da "Vay, g.t contası, geç otur."

zerre çakozlamam."

Kızılmaske, aralık dudaklarını oynatmadan soruyor: "Nerde

Boğuk sesli bir başkası: "Bak şimdi, namaz boyunca toplam dört kaldın?"

kere tekbir getiriliyor, fakat sadece ilk tekbirde eller kaldırılıyor.

"Anca gelebildim. Pazar günü vasıta bulmak bir dert."

Önce, Sübhaneke'yi okuyorsun. 'Ve celle senaüke' demeyi

Dracula'dan ensemeye bir ısırık daha: "Zekat keçisi gibisin mübarek, unutma. Tekrar tekbir alınıyor. Salli - Bârik salavatları okunuyor.

hayalifenere dönmüşsün!"

Üçüncü tekbirden sonra cenaze duası. Bilmiyorsan, 'Rabbena,

Tarzan, bir Samsun yakıyor, bana da uzatıyor: "Bırakmadın değil

âtina'yı okursun, o da olur. Dördüncü tekbirin ardından sağa ve mi?"

sola selam veriliyor. Bu kadar basit."

"Eyvallah" deyip alıyorum.

Çatlak sesli: "Toto oynama, tiki. İşittin mi Kızılmaske, lavuk bize

"Ayol bize de bir cigara ver, dostluğumuz pekişsin!" diyor Kedi

pestil sallıyor!" Kızılmaske mi? Sağ omzumun üstünden

Kadın.

bakıyorum. Beş kişiler. İki de kadın. Nerden baksanız altmış-

Tarzan alelacele paketi Kedi Kadın'a tutuyor: "Kusura bakma, yak

altmışbeş civarındalar. Kadınlardan biri, kırçıl sakallı bir adamın

buyur."

kolunda. Çin'de sık duyduğum bir vecize: "Yaşlılar asla görüldüğü 79

gibi değildir."

Camdan dışarıyı seyreden Tom Braks elini yavaşça sağa sola

Kızılmaske cevap veriyor: "Bakarız, herkes ne yapıyorsa biz de

sallıyor: "İçmeyin şu mereti yahu."

onu yaparız."

"Bırak tüttürsünler, can onların, ciğer onların" Dracula her zamanki

Cırtlak bir ses: "Annem öleli dört ay oluyor. Fakat cenaze

hoyrat neşesiyle geveliyor. Tom Braks, söylene söylene kalkıp

namazını kılmadım ben. Kenarda durmuştum..."

tualete yollanıyor. Dracula başını geriye atıp alnını kırıştırarak,

11

prostatitli kovboya sesleniyor: "Sifonu çekerken takma dişlerine

Boğuk ses: "Bak söz verdin Tom Braks, namazı kılacağız,

mukayyet ol!"

mızıkçılık yapma şimdi." Tom Braks ha? Sağdaki kaldırıma geçip

Uçan Kız'ı arıyor gözlerim. Mutfakta olmalı. Çay tepsisiyle gelir

yavaşlıyorum. Yan yana yürüyoruz şimdi.

birazdan.

Tom Braks: "Tamam. Sözüm söz. Kılacağız dedik kılacağız. Sen

"Oha!" Hepimiz Dracula'ya dönüyoruz. "Şu Gönül İşleri Bakanlığı

de os.ruktan nem kapma be Mister Spock."

vardı ya?.."

Boğuk sesli Mister Spock arkasına dönüyor ve şişmanlıktan

"Eee, n'olmuş ona?" diye temkinlice soruyorum. "O yobaz
güçlükle yürüyebilen, arkadaşlarına ayak uyduramayıp geride
katırların k cını m h rlemişler!" "Ne? Ne zaman? Kim?"
kalan dazlak ihtiyara soruyor: "Tarzan, sen biliyorsun değil mi,
Dracula'nın keyfi gıcır: "Bakın bakın" diyerek gazetenin birinci
cenaze namazı kılmayı?" Ne bu Allah aşkına? Huzurevi kaçkını
sayfasına işaretparmağıyla vuruyor "Vallahi de muşmulaları
tipler, birbirlerine neden Tarzan, Tom Braks, Mister Spock,
kaynatmışlar, al kendin oku!"
Kızılmaske diye hitap ediyorlar?
Gazeteyi alıyorum ve mırıldanarak okuyorum: "Gönül İşleri
Tarzan  yle şişman ki, ağzını açtığında opera söyleyecek sandım: Bakanlığına bağlı Heyet'in 22
Üyesi, d n, kimliği belirlenemeyen
"Sen Dracula'ya anlatırken öğrendim sayılır. Toplam dört kere
kişilerce katledildi. Başbakan Bekir G. Çekirge, 'Bu vahşetin
tekbir getireceğiz değil mi?"
sorumluları cezasız kalmayacak' derken, Gönül İşleri Bakanı
"Evet, sadece dört kere."
Mithat Hattat 'Acımız büyük' şeklinde konuştu. Polis, saat 16:00
"Yalnız, duaların hiçbirini bilmiyorum, ona göre."
sularında meydana gelen olayla ilgili tahkikatı sürdürüyor. Heyet
"Biz ne olacağız?" diyor kadınlardan biri.
 yelerinin naaşları, pazartesi günü, ikindi namazını müteakip
Mister Spock, kolundaki kadını işaret ederek "Uçan Kız'la sen bir
Cebeci Asrı Mezarlığı'nda toprağa verilecek. Yeni bir heyet teşkil

kenarda bekleyeceksiniz. Dua edersiniz artık. Herkesin abdesti
edilecek mi, bakanlığın dağıttığı AŞKart'lar geçerliliğini koruyacak
var, değil mi?"

mı, gibi soruların cevapları merak ediliyor..." Ağzım açık

En başta konuşan çatlak sesli, yani Dracula keyifleniyor:

kalakalıyorum. "Hass.ktir..." Dracula, sosyal demokrattır. PAP'tan

"Nah var!" Mister Spock: "Olsun, ezan daha okunmadı, şadırvanda hiç hazzetmiyor. Kalaya başlıyor:
"Gönül İşleri Bakanlığı zaten alırız abdesti."

kaşkarikonun clarıiskasıydı. O hortikler ne çakar aşktan,

Tarzan safça soruyor: "Senin de mi abdestin yok Spock?" "Var,

gönülünden?! Hiç! Hafız düdüğüyle racon kesersen, nah böyle

ama size eşlik edeyim ki bir arıza çıkmasın." Tom Braks: "Hay

derisini tuzlarlar adamın! N'oldu? işte, y.raklara yan bastılar! Hepsi

Allah razı olsun senden Mister Spock. Abdestsiz namaz kılıp

imamın kayığına bindi! Zinhar g.tünden büyük os.rmayacaksın

çarpılacaktık valla."

aga. Tonla dallama da yelkenlendi; devlet kapısında alayının

Kızılmaske: "Yahu Spock, sen maşallah abdest namaz işlerini

kuyruğu düğüm oldu!.."

bayağı bellemişsin. Çok takdir ettim, helal olsun."

"Yeteeeeeeeerrrr!" Paltomun cebindeki AŞKart'ı çıkarıp şak diye

Dracula: "Karambolden cennete dalacak, köfte piyaz! Ellisinden

masaya vuruyorum.

sonra şahlandı dişsiz papu! Ulan yoksa hurileri manita tutup yatak

Çayları getiren Uçan Kız'ın elinden tepsi düşüyor. Şangır şungur

sporu mu yapacaksın, cücüük?"

kırılıyor bardaklar. Uçan Kız, Dracula, Tarzan, Kızılmaske, Kedi Kadın, Tom Braks apışıp kalıyor; bir bana, bir masadaki karta Damarlarımda, fokur fokur kaynar katran dolaşıyor. Hafızam, bakıyorlar.

zekam, bilincim sıfırlanıyor. Adımı sorsa, verecek cevabım yok!..

Dracula geri adım atıyor: "Ağır olun! Dünya benim kıcımdan Halbuki çevresine yeşil sinekler gibi üşüşen heriflere, elma şekeri çıkmadı!"

gibi gülücükler dağıtıyor... Piranalar, Karun kadar zengindi; yani

Perihan'ın tuzu kuruydu. Benimse işim yaştı. Sakaldan kesip

1970'lerde Allah bizimleydi [Mr. Spock / Korkut Üneli]

bıyığa ekleyerek, kıt kanaat geçiniyordum. Perihan'ı kıyıdan

Mazi ile bugünü birbirine karıştırma. [ELMORE LEONARD, Beş

köşeden, Mike Hammer merakı ve Hz. Eyyub sabrıyla izliyordum.

Gölgeden Kaçış]

Yani avucumu yalayıp sigara içiyordum. Aşktan nasibim bu

Otuz sene evvel otuz yaşındaydım. Yaşlandığınızda, otuz yıl

kadardı. Efkarlıydım. İçimde kamyon lastikleri yakılıyordu. Bir of

önceki olaylar, bugünkülerden daha gerçek görünür. 1970'ler... 20. çeksem ağzımdan simsiyah, zehirli dumanlar yükselecek. Şarkılar, yüzyılın en güzel yılları. Henüz tam uygarlaşmamışız.

Kocaman vidalar gibi gırç gırç döne döne batıyordu kalbime:

Değirmenlerle savaşta yenilmemişiz daha. Yedi kat yalnızlığa

“Bir gün gibi sanki geçti seneler

gömülmemişiz.

Ümidim kayboldu, perişanım ben

Alın yazımmış, hayat yolunda

İnanın bana, o zamanlar aşklar ömür boyu sürerdi. Bir kız,

Ümitsiz sevginin kurbanıyım ben..."

camdan el salladı mı, havalara uçardık. Bir gülücük, mahcup,

83

kaçamak bir bakış, bir merhaba... yavru kuşlar gibi

Ben böyle kendi yağında kavrulup yanarken, Ferit Ağabey

heyecanlanırdık. En büyük hazine kalbimizdeydi. Nasıl utangaçtık; pattadak "Filmde oynar mısın Korkut?" deyiverdi.

gönül verdiğimiz kişiyi incitmekten de, onun karşısında küçük

"Sahi mi söylüyorsun Ferit Ağabey?"

düşmekten de ödümüz kopardı. Karşılıksız aşklar, ebediyen

Kaim kenarlı, kalın camlı gözlüğünü düzeltti. Çakırkeyif, eğri büğrü

saklanan sırlara dönüşürdü. Uzaktan sevmek diye de bir şey

gülerek omzuma vurdu: "Sahi ya, ne sandın?"

vardı. Yoksulduk. Canımıza yapışan, kemiğimizi çürüten

Uzay Yolu [Star Trek] dizisinin sinema versiyonunu yazmış. Bana

fukaralığın üstüne kat kat, gıcır gıcır gurur kostümleri giyerdik.

da Mister Spock rolünü öneriyor. Yönetmen, 'Dabıl Yu' lakaplı

Fakir, ama onurluyduk. Çünkü tarihimiz bize kudretten,

Yunus Yumak.

zenginlikten bahsediyordu. Edebiyat, bütün hücrelerimize azim

"İyi de, Dabıl Yu beni beğenecek mi dersin?"

aşılıyordu. Şarkılarda daima, taptaze bir umut çınlıyordu. Felekle

"Sen 'He' de, gerisini bana bırak. Zaten televizyondaki dizide kapışıyor, çaresizliğe meydan okuyor, yer sofralarında yürekten Mister Spock'ı sen seslendirmiyor musun?"

şükrediyorduk. 1970'lerde, Allah bizimleydi.

"Evet ama, o iş başka bu başka?"

Seyrettiğimiz filmlerdeki yetim çocukların, yoksul kızların, bahtsız

"E oyuncusun da?"

annelerin, mazlum delikanlıların, yorgun babaların hallerine

"Doğru diyorsun da, ne bileyim Ferit Ağabey?.."

hüngür hüngür ağlardık.

"Adamı hasta etme. Tipin de müsait hem. Saça iki makas vurup,

Haysiyet, namus, vicdan gibi kelimeler tedavülden kalkmamıştı.

kulaklara sakız yapıştırdık mı, Mister Spock'ın kralı olursun

Komşuluk ölmemişti. Komşular sağdı. Zayıftık, fakat güçsüz

alimallah!"

değildik.

Yunus Yumak beni kadroya hakikaten dahil etti. Uzay Yolu -

Uzun yakalı dar gömlekler, İspanyol paça pantolonlar giyiyorduk.

Marşlıların Bedduası filminde Mister Spock oldum. Film tuttu.

Saçlar kabarık, favoriler uzundu. Kocaman güneş gözlükleri

Devamı da çekildi: Astronot Niyazi Uzay Yolu'nda. Elime üç kuruş

takardık. Fotoğraflar silme siyah-beyazdı.

para geçti. Gazetelerde benden Mister Spock diye bahsediliyordu.

Solcuyduk. Sovyetler Birliği dağılmamış, dimdik ayaktaydı.

Sağolsun, Ferit Ağabey benle röportaj bile yaptı. Laf aramızda,
Sendikalar, grevler, 1 Mayıslar, boykotlar, kıran kırana kavgalar...
saçma sapan bir röportajdı: "Mister Spock'ı uzayda bulduk, bize
Alinteri mukaddesti. Haklıydık, kazanacaktık. Faşizm kahrolsundu.
içini döktü..." gibisinden sulu zırtlak laflarla sunulmuştu.

Stres yoktu. Nostalji yoktu. Depresyon yoktu. Elvis, Yılmaz Güney, 1970'li yıllarda böyle bir yığın,
çerden çöpten fantastik film çekildi Marlon Brando, Orhan Gencebay, Baretta [Robert Blake], Kemal
Türkiye'de. Kızılmaske - Şeytanın Tekerlemesi, Dracula - Korkmak
Tahir, Pink Floyd, Âşık Mahzuni, Bruce Lee, Tanju Okan, Charles
Bazen Günahtır, Tarzan - Gorilin Kariyeri, Uçan Kız - Kavalıem
Bronson, Bob Dylan, İsmet Özel, Muhammed Ali, Neşet Ertaş,
Azrail, Tom Braks - Kiralık Kefen, Kedi Kadın - Derdini Ecele Aç...
Federico Fellini, Attilâ İlhan, Clint Eastwood, Oğuz Atay, John
gibi tonla film. Saymakla bitmez. Sinema salonları dolup taşıyordu.
Lennon, Cüneyt Arkın... Hayat çok hızlıydı. Ve hepimiz Müjde Ar'ı
Fiyakamız yerindeydi. Bir anda şöhrete kavuşmuştuk. Cebimiz
düşlerdik...
para görmüştü. Gerisi, çocuk oyuncağıydı...

Leon Davidoviç Bronşteyn Troçki [1879-1940] "Yaşlanmak, bir
84
insanın başına gelebilecek en beklenmedik olaydır" demişti,
Hiç de öyle değildi. Çocuk oyuncağı, kafamızda paralandı. Çok
duymuştuk da inanmamıştık.
fena çuvalladık. Yıldızımız saman alevi gibi parladı ve söndü.
Ekmeğimi tiyatrodan kazanıyordum. Sahneden stüdyoya, dublaja

Filmlerimiz çok çabuk unutuldu. Yüzlerimiz, kumsaldaki yazılar
koşuyordum. Seslendirmeden de harçlık mesabesinde birşeyler
misali siliniverdi. Süper kahramanlıktan, ulsuzluğa kesin dönüş
kalıyordu. Ferit Ferik adında, sevip saydığımız gazeteci bir
yaptık. Yine ekmek derdine düştük.

ağabeyimiz vardı. Fenomen gazetesinde sinema, tiyatro, kitap
Neden böyle oldu? Çünkü bu filmlerin tamamı, Hollywood
eleştirileri yazıyordu. İki senaryosu filme çekilmişti. Bir akşam,
yapımlarından aparılmıştı. Hepsi, kötü taklitlerdi. Acıklı
Beşiktaş sahilindeki Birdirbir Birahanesi'nde oturuyoruz. Behiye
karikatürler... Seyirci bir-iki seyretti, sonra alay etmeye başladı.

Aksoy'un meşhur Yalan Dünya şarkısı alıyor: "Bir garip yolcuyum Ben ki, Bernard Shaw'un
Pygmaïion'unda Higgins'ı, Eugene hayat Yolunda I Yolunu kaybetmiş, perişanım ben I Mecnun misali
Ionesco'nun Gelinlik Kız'ında Bay'ı, Harold Pinter'm Gitgel gurbet ellerde I Ümitsiz sevginin
kurbanıyım ben I Yalan dünya,

Dolap'ında Gus'ı, Max Frisch'in Philipp Hotz'un Büyük Öfkesi'nde
herşey bomboş /Hancı sarhoş, yolcu sarhoş..." Müziğin sihirli
Philipp Hotz'u oynamıştım. Ve en önemlisi, Shakespeare'in
mancınığı, beni hayal âlemine fırlatıyor...

Hamlet'inde Horatio'yu: "Bu bahsi kaybedeceksiniz efendimiz!"

Perihan Pirana'ya meftundum. Hem de nasıl. Allah'ım, onu ne
Sinema bahsini kaybettik. Bir daha da belimizi doğrultamadık.
zaman görsem, kalbim kanlı bir yumruk olup göğsümü dövüyor!

1980'deki askerî darbeden sonra, kaybetmekle kalmadık, kendimiz

Bal rengi saçları, muz kabuğu gibi pürüzsüz yanaklarından
de büsbütün kaybolduk.

süzülüyor. Gözleri yıkanmış üzüm parlaklığında. Akikten bir kız.

O dönemin en büyük yapımcısı merhum Bahri Buhara, vasiyetinde

Yarı saydam. Mehtapta yüzen beyaz bir gonca. Kayısı

bizden bahsetmiş. Mecidiyeköy'deki Apaçi Apartmanı'nın 13

hamurundan, bayram şekerinden, ceylan sütünden yoğrulmuş,

numaralı dairesini, vaktiyle fantastik filmlerde rol alıp da sonradan

mücevher gibi bir dilber... Karşısında tek kelime edemiyorum. Hart 'düşen' kimi pabucu yarımına
yani bize bırakmış. Biz aslında onüç diye dilime bir asma kilit geçirip çenemin altından kilitliyorlar
sanki. kişiydik. Dördü rahmetli oldu, nur içinde yatsınlar: Örümcek Adam

[Pertev Paker], Yarasa Adam [Mikail Mika], Mandrake [Vecdi Cıva] profesyonel bir dalkavuk
edasıyla bana kelime masajı yapıyordu.

ve Süper Kız [Rana Anar]. Diğer ikisi, İstanbul'da oturmuyor.

Elimde yetki olsa, bütün doktorların siyah giymelerini emrederim.

Şimşek Hafiye [Hanifi Nahif] Almanya'daki kızının yanına, Münih'e Taburcu edildikten sonra, baba
ocağına döndüm. Samatya'da gitmiş. Kaptan Amerika [Kerem Kerempe] ise Artvin'deki köyüne

köhne bir binanın giriş katı. Peder bey, her sabah erkenden

yerleşmiş. Allah selamet versin.

dükkanın yolunu tutuyordu. Tuhafiyeciydi. Tabut kadar bir yerde,

Her pazar burada toplanırız. Morukladık artık. Çay içer, muhabbet

orlon yumakları, fermuarlar, düğmeler, çengelli iğneler arasında

ederiz. Birbirimizle gerçekten dost muyuz; birbirimizi sahiden

ölümü bekliyordu. Yaşlı anacığımın baş haşaydık. Akşama kadar

anlıyor muyuz; hakikatte kimiz; neden otuz sene evvel

evde pijamayla oturuyor, radyo dinliyordum. Bedenim bir

oynadığımız, unutulmuş filmlerdeki isimlerimizle hitap ediyoruz

hapishaneye dönüşmüştü: Etten duvarlar, kemikten parmaklıkların

birbirimize?.. Oraları kurcalamayız. Gelgelelim, artık süper

ortasında büzülüp kalmış, anahtarı da yutmuştum.

kahraman değiliz. Fî tarihinde giydiğimiz parlak pelerinler, şimdi

Bazen bakkala gidip ekmek filan alıyordum. Mahalledeki

kefenimizin astarı oldu.

bacaksızlar etrafımda dönerek "Mister Spock! / Sivri kulak! / İşi

Korkut'un Mübeccel'e faydası yok [Mr. Spock / Korkut Üneli]

gücü / Işınlanmak!" diye coşuyorlardı. Çoluk çocuğun maskarası

Geçmiş, gelecekte daha çok istikbal vaat ediyor. [PAI PU, 1909-

olmuştum. Ben de onlara dizideki gibi "İyi ama bu mantıklı değil"

19971

diyordum. Kahkahalar patlıyordu.

Perihan Pirana, Yunanlı bir şairle evlendi. Kahroldum. Ağlaya

Validem sürekli namaz kılıyor, tespih çekiyor, dua ediyordu.

ağlaya Atina'yı bir Türk gölü haline getirsem, belki biraz açılırdım.

Babam da namaza başlamıştı. Evdeki İnanç Dünyası' atmosferi

Suç bendeydi. Aşkımı Perihan'dan gizlemiştim. O da, dilimizi

bana iyi geldi. Ramazan ayında, siyah beyaz televizyonda

bilmeyen bir adama yâr olmuştu. Benim ketumluğum yüzünden.

yayınlanan duayı ezberledim. "Allah'ım! Senin rızan için oruç

Yazgımın eğri çizgisini izlerken karşıma Venüs çıktı. Kumral bir

tuttum. Sana inandım, sana sığındım. Senin rızkınla orucumu

muhasibeci. Tiyatro lobisindeki masalardan birinde oturmuş

açtım. Hamdolsun verdiğin nimetlere, sağlık ve afiyete. Ey

laflıyorduk, oradan bir pastane masasına geçip havadan sudan
bağışlaması bol Rabbim! Beni, annemi, babamı, ailemi, milletimi,
konuştuk, çalıştığı şirketteki masasında çene çaldık, derken
devletimi ve inananları koru. Rahmetini, yardımını esirgeme
kendimi nikah masasında buldum: "Saym Korkut Üneli, Venüs
ülkemizden. Bizlere yaşama sevinci ver. Her türlü güçlüğe karşı
Lüfer'i eş olarak kabul ediyor musunuz?" "Evet" dedim ve bir alkış
dayanma gücü ver. Senin her şeye gücün yeter. Amin."
koptu.

Ramazan'ın sonlarına doğru bir akşam, anneme "Teğmen Uhura,
Feleğin sert bir sillesiyle dünyaevine girmiştin. Davul benim
kaldır beni sahura" dedim.

boynumda, tokmak Venüs'ün elindeydi. Karımın neşesi, tüylerimi
Kırkıma merdiven dayamıştım. Genç değildim belki, fakat ihtiyar
ürpertiyordu. Sessiz sedasız aklımı oynatıyordum galiba. Perihan
da sayılmazdım. Bir yaz günü, camiye gidip imamla görüştüm.

Pirana'yı çoktan unutmuştum. Vahim olan, kendimi unutmamdı.

Sapsarı, ince, uzun, benden beş-altı yaş küçük bir adamdı. Clint

Neredeyim, n'apıyorum, saat kaç, günlerden ne, hangi yıldayız...

Eastwood'un başındaki kovboy şapkasını çıkarın, yerine beyaz,

bilemiyordum. Aynaya bakınca "Sen de kimsin?" diyordum. Kayışı işlemeli bir takke takın, işte bizim
imam İlyas. Namaz kılmayı koparmak

öğrenmek istediğimi söyledim. Suratıma dikkatle baktı: "Siz, Mister
üzereydim.

Spock'sınız, değil mi?"

Birgün, mutfakta sofrayı hazırlayan Venüs'e yeşil zirkon bir kolye

"Evet imam hazretleri, beni cehennemden uzak, güvenli bir yere

hediye ettim: "Eğer beğenmezsen intihar ederim, ona göre."

ışınlamanızı rica ediyorum."

86

"İnşallah."

Venüs, sekiz köşe oldu: "Korkut, bu harikulade!" deyip bana bir

Şaka maka ibadetti, duaydı, tövbeydi, şükürdü derken, enikonu

öpücük verdi.

softa bir tipe dönüşmüştüm. İlyas Hoca bana bir ilmihal kitabı

Karımın benimle ilgilenmesini sağlamak istiyordum. Gece,

vermişti, fakat adamcağızın kafasını ütülemekten geri

öpücüğü kondurduğu yere bir Osmanlı tokadı çakarak uyandırdı

durmuyordum: "Kadınla el sıkışsam abdestim bozulur mu?"

beni! Sersemlemiştim. Evliliğimizde yeni bir dönem başlıyordu.

"Hayır."

Yüzümü uzun uzun inceledi ve muslukları açtı. Şırıl şırıl gözyaşı

"Emin misin İlyas Hoca?"

döküyor: "Kim bu Perihan?!" Uykuda, Perihan'ın adını

Suratıma yorgun argın bakıyor, emin galiba.

sayıklıyormuşum! Venüs, gece lambasının pembe ışığında beni

Sorularım bitmek tükenmek bilmiyordu: "Bir kadının ağzını öpsem,

tartakladı. Nikah akdimiz, bir dövüş yeminine; yatağımız ringe

oruç gider mi?", "Parkta bir fıstığa uzun uzun baktım, o da bana

dönüşmüştü. Uykuya daldığım anda, Venüs'ün parlamasına sebep baktı, haram mı?", "Arkadaşım olan bir kıza, hoş geldin, merhaba olacak sözler söylüyordum. Aşk Tanrıçası' karım, dayak lordu

diye sarılsam, günah yazılır mı?", "Kadınlar niye gelmiyor bizim

Jackie Chan yumruklarıyla gözümü morartıyor, kaşımı açıyor,

camie?", "Karım beni terk etmişti ya, bu yüzden cehennemde

dudağımı patlatıyordu: "Kime 'sevgilim' diyorsun sen ha?!", "Alçak

yanar mı?"...

herif!", "Boyun devrilsin, adi zampara!"...

'Camideki Uzaylı'ya çıkmıştı adım. Ölü os.ruğu gibi solgundum.

Evlilikte olur böyle şeyler, aynı tapınağın Budist rahipleri bile

Dikensiz bir kaktüsün bitkisel yalnızlığı içindeydim, imam İlyas da

zaman zaman tartışır. Fakat maalesef daha sıvası kurumadan

biraz bunalımlıydı galiba. Ve ben onunla karı-kız muhabbeti

tapınağımıza yıldırım düşmüştü.

yapmanın yollarını arıyordum. Fıkıh, tefsir derken, lafi hatunlara

Yağmurda ıslanmamı engelleyen birtakım haplar alıyordum.

getirsem, biraz dalgamızı geçsek... Caminin bahçesinde,

Beynim karınca yuvalarıyla dolmuş; kalbim, haşlanmış bir pancar

akşamsefalarının, kelebeklerin, güvercinlerin yani baharın şakrak

şekline girmişti; midemde barbar cüceler ateş yakmış tepiniyordu.

kuşatması altında, geniş getiren kederli bir çift manda gibiydik.

Sahneye kebab gibi bir suratla çıkıyordum. Repliklerimi

Zamanla toparlandım. Cumaya babamla beraber gidiyorduk, ben

hatırlayamıyor, bocalıyordum. 'Meslekte yetersizlik' gerekçesiyle,

bazen dükkana bakıyordum, babam elini omzuma

tiyatrodan atıldım. Mahvolmuştum.

80

Bir sabah uyandım, Venüs yok. 'Sabah yıldızı' kayıplara karışmış!

89

Bir daha da geri dönmedi. Galaksi çatırdıyor!.. Kendimi,

J^

doğduğum günkü kadar çaresiz hissediyordum. Benliğimi saran

koyuyor "Aslan oğlum, seninle gurur duyuyorum" deyip alnımı

aptallığın laneti, ruhumu kısırlaştırmıştı. Hunisini kaybetmiş deli

öpüyordu. Hem seviniyor hem utanıyordum, gözyaşı fıçıcıklarım

gibi aranıyordum. Ne oluyor demeye kalmadan askerî darbe geldi. taşıyordu. Ağlamaya devam ettim, çünkü babam öldü. Dükkan Birçok arkadaşımın aksine ben hapishane yerine tımarhaneye

bana kaldı. Köpek kulübesi genişliğinde, telefon kulübesi

tıkıldım. Onlar ayvayı yerken, ben hapi yutuyordum. Tam iki sene, yüksekliğinde bir yer. Dükkanın bir adı yoktu. Koydum: ACAYİP

yemeği devlet ısmarladı. Bilen bilir, en yumuşak yataklar, akıl

TUHAFİYE. Burası, uzay gemisinden ayrılan kapsül gibiydi. Dört

hastanelerindedir. Deliksiz, dümdüz, tahta suratlı doktor,

bir yanda irili ufaklı düğmeler. Yanlış düğmeye basarsam, her şey

berbat olabilirdi. Yo yo, delirmeyeceğim. Burası kapsül mapsül

yazarlar, gazeteciler ve tabii sivil halk... Namaz kılındı. Dua edildi.

değil, dükkandayız, ekmeğimizi iğnenin deliğinden geçireceğiz...

Minareler sordu: "Nasıl bilirdiniz?" Kubbeler haykırdı: "İyi bilirdik!"

İşler yolundaydı. Gün boyu türlü türlü kadınlar geliyordu:

Minareler: "Hakkınızı helal ediyor musunuz?" Kubbeler: "Helal

Balkabağı azmanı kocakarılar, Selvi Boylu Al Yazmalı gelinler,

olsun!"

bonzai boylu al kimonolu kız kuruları, lolitalar, cadalozlar, fettanlar, Mister Spock, Dracula ve diğerlerini gözden kaybetmişim.

kara çarşaflılar, defile kuğuları, allı pullu matruşkalar, yoksulluktan Peşlerine düşmedim. İz sürecektir. Durumda değildim. Cenaze süs biberi gibi kızaran eksik etekler... Hepsi de dünya ahret bacım; namaz sırasında, yazar Aziz İstanbul'la yan yana, omuz Allah şahit, bir tekine bile yan gözle bakmadım...

omuzaydık.

Yıllar, yıldırım hızıyla geçiyor. Laf aramızda, hâlâ, ibadet ederken,

Aziz İstanbul'un yaşı elli küsur, fakat uzun saçları hâlâ simsiyah.

özellikle de namazdan sonra duada kendi kendime şaşıp

Her sabah, saç boyasını ekmeğe sürüp yiyor sanırsınız. On

kalıyorum. "Ben n'apıyorum böyle? Sosyalist bir tiyatrocuysen,

senedir, onun tüm hikayelerini okuyorum. Her cümlesi, her

nereden esti de her gün beş vakit kıbleye dönüp secdelere

kelimesi, her harfi beni benden alıyor. En çok da Dört Ayaklı

kapanıyorum?" Sanki her şey bir anda olmuş, sahneden camiye

Şahitler, Uzaylı Kıyması, Aptallar için Yarım Akıl ve Pişmiş

'dızzzt' ışınlanmışım gibi bir şok yaşıyorum. Sakalım bir saniyede

Tavuğun Çiğ Gölgesi adlı kitaplarını tutuyorum. Komşuyuz, yedi

uzamış, saçım şak diye ağarmış, Karl Marx'la ayaküstü helalleşip

ay önce, evinin iki sokak arkasına taşındım. Günaşırı

farza duran cemaate yetişmişim gibi...

şereflendirdiği Kırat Kıraathanesine, onu görmek için her fırsatta

On senedir, Apaçi Apartmanı'ndaki dairede arkadaşlarla

uğrarım. Cadı sidiği ve dedikodu kokan, bordo çuhalı masalarına

buluşuyoruz. Gönlüm, Uçan Kız'a kaydı: Mübeccel Ecel. Elmalı

iskambil papazlarının sırtüstü düştüğü, yamuk yumuk sandalyeleri

kurabiye gibi bir hatun. Elinden her iş gelir. Çenesi düşük değil.

kördüğüm olmuş bu salaş mekanda; Aziz İstanbul'un konuşması,

Gençken, makiniste treni durdurtacak kadar güzeldi. Bence hâlâ

kible rüzgarı gibi gönlümün pasını pasağını siler, zihnimi

harikulade. Hemşireydi. Mutlu bir aile hayatı istiyordu. Diyabetik bir dezenfekte eder, Hicaz güneşi

gibi vicdanımı bronzlaştırır: "Sen yapımcı tarafından hastanede keşfedildi. Erken yaşta, bir banka

Tibet'e gittin, işitmişsindir, eski bir Çin atasözü ne der? Fısıltı,

müdürüyle evlenmişti. Beyaz perdede dikiş tutturup üne

haykırıştan daha inandırıcıdır."

kavuştuktan sonra bebek doğuracaktı. Ne yazık ki ilk kocası, ilk

Bu, bana bir başka Çin atasözünü hatırlatıyor: Kafan kesilse bile,

kalp krizini atlatamadı. Sonra, kendinden yaşça küçük bir adama

savaş çılgınlığını yarım bırakma; zaferde, çılgınlıkların payı büyüktür.

gönlünü kaptırdı. Müzikallerde rol alan, sesi mi, oyunculuğu mu

Yine de hünerli yazarın sözünü bölmüyorum.

daha kötü karar veremediğim bir züppe. Nikahlandılar. O da

"Fakat atasözlerinin yarısı, diğer yarısını yalanlar. Çünkü aslında

dansçı kızlarla aşna fişne yapıyormuş. Boşandılar. Mübeccel,

her biri yalnızca belli durumlarda geçerlidir. Edebiyat mırıltının ve

büyük şöhret ve mutlu yuva ümitleri çözüldükçe, alkol ve

naranın yerini tayin eder. Onlara ayar çeker. Eşya, kelimeler

uyuşturucuya sardırıldı. Uçan Kız'ı canlandırırken kafası iyiydi yani. karşısında savunmasız,

dirençsizdir, ilmimizi edebiyat dekore İçkici kartaloz bir senaristle yakınlaştı. Onun Nişantaşı'ndaki

eder. Kalbimiz ile beynimiz arasında işlek kanallar, tüneller,
dairelerine taşındı. Ayyaş ile keşin ittifakı. Derken, Mübeccel hamile koridorlar açar. Ahlaki
olgunluğun, vicdan hassasiyetinin, gönül kaldı. Bebeğin dünyaya nikotinman, alkolik ve eroinman
olarak
ferahlığının imkanlarını; edebiyat sanatı sayesinde keşfederiz. Bir
gelmesi için uğraşıyordu sanki. Bebek, senaristin evini temizleyen
kumandanı, bir deliyi, anneyi, büyücüyü, talebeyi, avukatı,
köylü kadının eline doğmuş. Müjdeyi vermek için aradıkları
fahişeyi; korkağı, cömerdi, zavallıyı, kurnazı, dâhiyi, tembeli,
babanın, çalışma odasında cesedini bulmuşlar: Moruk, şakağına
salağı... kelimelerinden tanırız. Sağlam bir edebiyat donatımı, bize
kurşun sıkarak intihar etmiş. Çocuk daha kulağına ezan
insanların ruhunu sezme, insanlığımıza hakim olma, sahip çıkma
okunmadan, adı konmadan kayboldu. Minnacık bebek, kaçırıldı
gücü verir. Birbirimizi hakikaten tanımamız, sahiden anlamamız,
mı, öldü mü, n'oldu? Loğusa bir keş olan Mübeccel büsbütün
derinden kavramamız edebiyat sayesinde. Cehaletten,
perişan haldeydi. Polis de bebeğin izini bulamadı. Hiç
zalimlikten, hoyratlıktan, çiğlikten, zayıflıktan başka nasıl
unutmuyorum, genç bir memur "Bu kadının anne olmadığını bebek sıyrılabiliriz? Edebiyat, terbiyenin
namütenahi hulasasıdır.
de anlamış" diye söyleniyordu. Senaristin vârisleri, Mübeccel'i
Görgünün vitaminidir, bizi telef olmaktan kurtaran şifalı iksirdir:
sokağa atıp daireyi sattılar. Üstelik bina yıkılıp yerine yenisi
Bizi, elimizdekinden farklı bir sonsuzluğa sevk eder. Hem ağaçları,
yapıldı. Mübeccel'in hayatı kaşla göz arasında kayıplara

hem ormanı görmemizi sağlar. Yaprakların bakışlarını, meyvelerin
karışmıştı: Erkeği, evi, bebeği... hepsi elinden alınmıştı. Aylarca
soluğunu, gövdelerin çarpıntısını duyarız. Ardı arkası kesilmeyen
tedavi gördü. Taburcu edildiğinde bambaşka birine dönüşmüştü.
ibret ve hikmet patlamalarının arasında yaşadığımızı fark ederiz.
Sigara hariç bütün kötü alışkanlıklarını terk etmişti. Garip ama
Harbin, sulhun, muhabbetin, dostluğun, aşkın, nefretin, emeğin,
hamileliğini, bebeğini, senaristi, Nişantaşı'ndaki daireyi unutmuştu. dikkatin, tedbirin, takdirin...
mânâsını öğreniriz. Mânâ ile anlam Daha da garibi, ortada bunlara dair hiçbir ipucu yoktu.
arasındaki ayrıma temas ederiz. Anlam, bizdeki karşılıktır; mânâ
Uçan Kız'a bir türlü açılamıyordum. Karşımda oturuyordu işte,
ise hakikatin kendisidir. Böylece, benzer şeyler arasındaki farklar
bisküvi elleri, kar suyuyla demlenmiş çay gibi bulanık yüzünde. Ela ile farklı şeyler arasındaki
benzerlikleri kurcalarız. Gönlümüz neye gözlerinde kor zerrecikleri. Tam sırasıydı, pencerede
beliren
elverir, vicdanımıza ne sığar, aklımız neye erer? Edebiyat
Juliet'e seslenen Romeo gibi şakıyabilirdim:
bilmeyen, soru soramaz, cevap bulamaz, problem çözemez."
Gökyüzünde fezanın içersinden gözleri
Pür dikkat dinliyordum: "İnsan değil, beşer olarak doğarız. İnsan
Öyle parlak bir ışık yağmuru serpiyor ki
yavrusu, fil ya da bit yavrusundan farklı olarak, korumaya
Kuşlar ötüyor, gece sona erdi sanarak
ziyadesiyle muhtaçtır. Bebekler, kültürün garantileri nispetinde
Yanağını eline ne güzel dayamış, baki
himaye edilir. İnsan olmak, bir nar gibi, üzüm, incir gibi zamanla

Ne olur o yanağa değebilmek için ben

olgunlaşarak varılan bir mertebedir. Bütün sanatlar, sanat eserleri,
Elinin üzerinde olsaydım bir eldiven. Ağzımın içinde bir eşekarısı
insanlığımızın hizmetindedir. İnsan kemâle erer mi? Bu mühim bir
yuvası vardı da, dudaklarımdaki mühürü sökerek bir faciaya sebep
sor. Allah bize kitap gönderdi. Bir fotoğraf albümü, bir ezgi notası,
olmak istemiyordum sanki. Hayat boyu kabızlık çekmiş bir ölü gibi
bir melodi, bir yağlıboya tablo, bir sinema filmi değil. Harfler, canlı
bakmıyordum. Hödüklüğün Everest zirvesindeydim. Yâ Rabbim,
hücrelerdir. Cahil için her şey kötü güçler tarafından korunan
neden böyle zincirlenmiş bir ördeğe döndüm ben? Ürkek atın
sırlardır. Âlim için sırlar, hayatın mânâsını pekiştirir. Birbirimize söz
korkak süvarisiydim. Fakat korkunun ecele, Korkut'un Mübeccel'e
veririz. Yeminler ederiz. Zira sonsuzlukta yolumuzu ancak ahitle
faydası yoktu.
bulabiliriz."

Sana dün Kocatepe'den bir baktım Aziz İstanbul

Sözlerini, artistik jestlerle biçimlendiriyordu: "Bir millet edebiyatıyla

Kocatepe Camii'nin avlusu öyle kalabalıktı ki, bir tek kar tanesi bile yaşar. Bir ülke, önce şiirlerle,
hikayelerle, kıssalar, deyimlerle yere düşmüyordu. Cumhurbaşkanı, hükümet üyeleri, milletvekilleri,
kurulur. Bütün çabamız, sevgi dolu, takdir, teşekkür ifadeleriyle subaylar, bürokratlar, polisler; ünlü
şarkıcılar, sinemacılar,

örülü sözler işitmek içindir. Müjdelerin taşıyıcısı kelimelerdir. Kalp

atışlarımızın, nabzımızın, nefesimizin tercümeleridir edebiyat.

ne şifası? Kahvehanelere bir tütün dumanı çöküyor ki,

Muhabbeti yani sevgiyi biz sohbet anlamında kullanırız. Kedilerin

bugünkünden beter, göz gözü görmüyor. O devrin, tütün
ağzında tek kelime: Miyav. Köpeklerin dilinde hav. Kuzular meler,
mamulleriyle savaşılan gönüllüleri, kokudan şikayet ediyorlar. Bas
tavuklar gıdaklar. Bu kelimeleri onlara biz insanlar öğrettik. Vahşi
bas bağılıyorlar, 'Mahalleler kokuyor, bıyıklar, cepkenler, sarıklar
köpekler havlamazdı. Beden dili nasıl olur da dilimizden dökülen
kokuyor leş gibi!' diye... İstanbul'da evler ahşap. Bugünkü sigara
sözleri bastırır? Buna niye razı olalım? Niye şüpheli şahıs kalıbına yüzünden çıkan orman yangınları
gibi, sönmemiş tütünlerden girelim? Niye dilimiz dönmesin? Niye edebiyat varken,
mahalle yangınları patlak veriyor."

suçbilimcilerin şablonlarıyla yetinelim? Söyle bana Fu, biz aşkımızı "Vay canına..." diyerek, Aziz
Ağabey'in heyecanına efekt kafamızı kaşıyarak, burnumuzu karıştırarak mı ifade edeceğiz?

yapıyorum.

Şiirler ne olacak? Kelimeler, belki nimetler içinde en büyüğüdür.

"I. Ahmed'den sonra I. Mustafa tahta çıkıyor ve iniyor. Minibüse
Yuvalar, devletler, hayatlar kurulur kelimelerle. Niyazi Mısri ne
binip az ötede iner gibi. Bir nevi indi-bindi yapıyor. Sonra, Genç
diyor? 'Burhan sorardım aslıma/Aslım bana burhan imiş.' Biz
Osman. Onun da hükümdarlığı üç-dört sene sürüyor. Ve 1623'te
yasakları çiğneyeceğiz. Sarayların bahçesine kınıs kılıçlarla
IV. Murad padişah oluyor. Daha çocuk. Oniki yaşında! Onsekizine
dalacağız... Köroğlu, Yunus Emre, Karacaoğlu... Şairler, yazarlar gelip de devlet idaresini büsbütün
eline aldığı anda, kanlı fırtınalar bizim gerçek büyüklerimizdir..."

koparıyor! Bütün kahvehaneleri kapattırıyor. Hattâ yıktırıyor.

Cenaze arabaları, naaşları mezarlığa selametle ulaştırdı.

Onların yerine nalbant dükkanları, deri atölyeleri kurduruyor.

Omuzlanan tabutlar, insan selinin üzerinde yalpalayarak ilerliyor.

Dikkat et, tütün içenlerin idam edileceğini duyuruyor. Devrin

Bir ara Mister Spockla aynı tabut altında buluşuyoruz. Gözleri,

alimlerinden Kadızade Mehmet Efendi de tam bir tütünle

tokuşan bardaklar gibi taşmış, çatlak, çın çın ötüyor. Öndeki

mücadele militanı. Padişahla aralarında bu konuda ne konuştular

tabuta geçiyorum. Aziz İstanbul yanımda. Kısık sesle

bilemiyoruz. Derken, tütün içenlerin kelleleri etrafa izmarit gibi

"Teslimiyette, iradenin forsunu aşan bir imkan vardır" diyor. İyi

saçılmaya başlıyor. Hakikaten, bugün caddelerde, yerlerde

ama, bu, Kâdiriyye Şeyhi Dalyan Efendi'nin sözüydü? Yoksa,

gördüğün izmaritlerin, tütünkeş kelleleri olduğunu düşün. Her

taşıdığımız ceset sandığında Dalyan Efendi nü var? Bana bir son

sabah, sokaklarda kırk-elli ceset! Kafaları kesilip koltuklarının

dakika uyarısında mı bulunuyor?!

altına bırakılmış, ağızlarına da tütün çubuğu konulmuş!"

Aziz İstanbul'a dikkatle bakıyorum. Tabutun altından üzüntüyle

Aziz İstanbul, sigarasından derin bir nefes çekip kaldığı yerden

bükülmüş ağzı görünüyor: "Ne dedin?"

devam ediyor: "Her muhitte hafiyeler dolaşıyor.

"Hiç!"

'1/

"Fuat, bir şey mi söyledin?"

Duman avcıları, dedektifler, gizli ajanlar! Bu manyaklar çatılara

"Hayır, Aziz Ağabey, ben ağzımı bile açmadım?"

çıkıp bacaları filan kokluyorlar! Çünkü evinde gizli gizli tütün

Kulağımı tabuta dayıyorum. Dalyan Efendi'nin eklemek istediği bir

içenler, şömineye, ocağa yanaşıp, dumanı yanan odunun

şey yok anlaşılan.

kömürün dumanına üflüyorlarmış! Tiryakiler her Allah'ın günü

Mezarlığın veda mektubu gibi kısa patikalarından, ölümün özenle

kayıp veriyor, özellikle İstanbul'da korkudan herkesin os.ruğu

hazırlanmış tek kişilik yataklarına varıyoruz.

düğümlemiş. Yine de tütünden büsbütün vazgeçmiyorlar! Tam bir

95

çılgınlık nöbeti gibi, cellatların içinde koştuğu, hafiyelerin

Bembeyaz ahiret pijamaları içindeki Heyet üyelerini usulca uzatıp,

parmak uçlarında dolaştığı, kementlerin, palaların, yağlı urganların

üzerlerine kat kat topraktan battaniyeler, yorganlar örtüyoruz.

uçtuğu bir tütün dumanı Osmanlı topraklarında yüzüyor! Belki

Boş bir mezarın kıyısında duruyorum. Aşağıya bakınca başım

de şu 'ateş olmayan yerden duman çıkmaz' lafı o zamandan

dönüyor. Ölümün kör karanlığı gözümü alıyor. Kafamı kaldırıncı

kalmadır... Hattâ, IV. Murad, bizzat kendisi kılık değiştirip ahalinin

Ezel Zelzele'yle bakışlarımız buluşuyor. Onun gırtlığına

arasına karışıyor, kelle avcısı bir dedektif padişah! Yasaklara

yapıştığımı, ölünceye kadar sıktığımı hayal ediyorum. Cesedini

uymayanları bizzat kendisi topuzuyla öldürüyor! işin tuhafı, Sultan

işte bu münasip çukura fırlatıyorum. Ezel Zelzele, aklımdan

Murad, tütüne, afyona, içkiye düşkün bir adamdı. Onsekiz yaşında geçenleri okumuşçasına arkasını dönüp

bir çocuk yani. Alkolik hükümdar, zaten yirmisekizinde sirozdan kalabalığa karışıyor...

öldü. İçe içe karaciğeri çürütmüş! Şimdi biz 1635 senesinde

Heyet'in katledilmesiyle, adeta hayatıma ara vermiştim. İşte olsaydık, sohbetimize tat katan bu duman bizi boğacaktı. Senden

cenaze merasimi bitmişti. Ayaklarımda mezar çamuru, arabama

beş-altı yaş, benden yirmibeş yaş küçük bir arkadaşımız olan

doğru ilerliyordum. Hayati Tehlike'ye bunu ödetmezsem, ruhum

Murad Bey, çanımıza ot tı kacaktı." "Ben içmezdim" diyorum. "Öyle büsbütün çürüyecekti.

mi?"

Kürek kemiğime bir el dokunuyor: "Başımız sağolsun

"Öyle tabii Aziz Ağabey, deli miyim, IV. Murad'ın cinai hatırını

Fuat."

kırmazdım yani. Sen içer miydin?"

"Eyvallah, Aziz Ağabey... Nasıl döneceksin, araban var mı?" "Ben

"Kesinlikle evet... Sene 1638. IV. Murad önümüzde, Bağdat'ı fethe

dokuz aylıkken yürümüşüm. O günden beri yürüyorum."

gidiyoruz." "Nasıl?"

Aziz İstanbul'la benim Vosvos'a atlıyoruz. Bir sigara yakıyorum.

"Farz-ı muhal, senle ben de Üsküdar'dan yola çıkan ordudayız."

Paketi ona uzatıyorum.

"Eyvallah, sonra?"

"Sen sigara içer miydin?" deyip bir tane alıyor. Ve başlıyor

"Bazı arkadaşlarımız tenhalarda, molalarda, gizli saklı tütün anlatmaya: "Bu mereti dört yüz senedir tütündürüyoruz. Osmanlı'ya içiyorlar."

tütün 1606'da getirilmiş. I. Ahmed zamanında, İngiliz gemicileri

98

limana yılmışlar balyaları. Nasıl ki okulda, mahallede kötü

"Kim ki onlar?"

arkadaşlarımız bizi sigaraya alıştırıyor, Türk milletini de tütüne

"Ordunun yarısı! Üçpınar'a vardığımızda konaklıyoruz. Padişah

İngilizler ayartmış. Tütünü lüle' denilen bir yuvaya doldurup

kıyafet değiştirmiş, aramızda dolaşıyor. Ruhumuz bile duymuyor.

çubukla içiyorlarmış. Pipo gibi bir şey yani. Sigara kağıdı yok

On kişiyiz, makam mertebe sahibi, hürmet gören adamlarız.

ortada daha. Tam iki yüz sene öyle çubukla tütürmüşler."

Padişah, şak diye hepimizi kestirip atıyor! Reha bölgesinde ondört

Arabayla kahverengi-beyaz, şekerli, kakaolu bir hamura benzeyen kişi, Halep'te yirmi kişi! Yirmi yuvarlak sigara gibi, kırılıyor! Kol ve karlı toprak yollardan iniyoruz. Aziz İstanbul, kirli bir naylon olup

bacak kemikleri parçalanıyor! Savaşa giden bir ordu, böyle idam

çevremize tikişan dumanın içinden

edile edile yol alıyor! Tütün yüzünden! insan, silah arkadaşlarını

96

imha ettirir mi? Tarih bunları yazıyor Fu. Hani sigarayla savaşan konuşmaya devam ediyor: "1600'lerin başlarında halkımız komple derneklerin dergilerinde sık görülen bir fotoğraftır, adamın birinin tütüne başlıyor. Tütün tiryakiliğı, salgın gibi yayılıyor. Bir yandan kocaman açılmış ağızına yüzlerce sigara tıkılmıştır. Murad'ın alimler harıl harıl 'Helal mi, haram mı, nedir?' tartışıyorlar. İngilizler katlettirdiğı zavallıların ağızına da böyle tütünler, çubuklar, lüleler

'Bu tütün bir kısım hastalıklara şifadır' demişler. Hangi hastalıklar, tıklırdı. E askerlerin bir kısmı firar ediyor. Dumanlı dağlara, sisli arasındaki ince çizgide duran Vosvos'umun da beni nereye ormanlara, buğulu ovalara doğru kaçıyorlar!"

götüreceğı hiç belli olmazdı.

Aziz istanbul, sigarasını küllükte söndürüyor. Üflediğı dumana, bir Tren on dakika sonra kalkacak... Havaya, adeta kasıtlı bir tenhalık tarih kitabının silik sayfasına bakar gibi bakıyor, sanki oradan hakim. Toz bezinden biçilmiş bir tulumun içinde, kavruk bir adam, okuyor: "Birgün, Bağdat yollarında ilerleyen orduda, sahipsiz, yerleri paspaslıyor. Etrafta salkım salkım., fertleri birbirine baka muhteşem bir kırat bulundu. Şahane, işlemeli bir koşum takımı baka kararmış aileler. Üzüm çöpu gibi kuru birkaç üniversiteli. Haki vardı. At, başıboş, tıngır mıngır geze dolaşa padişahın otağının uniformalarıyla, yaprak sarmasına benzeyen askerler. Ve oval önüne kadar gelmişti. Bu benzersiz kırsağın eyerinde, bir kese asma dallarından yapılma, kendi derisinden daha dar bir elbise tütün ve çubuk gizlenmişti. Tellallar, bağıra çağıra kıratın sahibini

giymiş, uzun saçlı, dişi bir Pinokyo, sivri topuklarının üstünde

aradılar, boşuna. Kimse 'Benimdir' demedi!.." "Belki de atın binicisi salınarak bana yaklaşıyor. Tam yanımdan geçerken, gülen zaten öldürülmüştü?" "Muhtemeldir... 1640 senesinin 8 Şubat

gözbebekleriyle bana bakarak, kaynak makinası ışığı

gecesi IV. Murad, muazzam heybetli, kuvveti dillere destan bir

parlaklığındaki dişlerini gösteriyor.

genç olduğu halde, lime lime bir karaciğerle ahirete intikal etti. Ne

O anda çatlak bir ses, pençe misali kulağıma tırmalıyor: "Zamane

kadar İçmiş olmalı ki, yirmisekiz yaşında vücudu içerden çökmüş.

kızları, memeleriyle göz kırıyorlar!" Bakanlık Heyeti'nin

İşte o gecenin sabahı imparatorluk halkı tütün keselerini çıkardı,

cenazesine giderken rastladığım gruptaki Dracula bu.

meydanlarda, merhum hükümdarın ardından tüttürme ye koyuldu.

Yedi ihtiyar, iki bank'a yayılmış; Dracula, kucağındaki paçavraya

Kahvehaneler derhal faaliyete geçti. Enteresan olan şu ki, tütün

dönmüş gazetenin üzerinden etrafı seyrediyor. Şişme Tarzan

yasağı kaldırılmış değildi. Yine de millet, iştahla, fosur fosur

uyukluyor. Sakallı Mister Spock'ın omzuna yaslanmış olan Uçan

çekiyordu. Osmanlı İmparatorluğu duman altı olmuştu! Korku ve

Kız da öyle.

keyif dumanı birbirine dolanmıştı. Tütün piyasası Yahudi

Dracula; ağzı ve gözleri yarı açık, belirsiz bir noktaya dalıp gitmiş

tüccarların elindeydi. Bunların bir teşkilatı, loncası yoktu. Yahudi

Mister Spock'ı dürtüyor: "Annen seni yavrularken sarhoş

tütüncüler, fiyatı düşük tutabilmek için, herkes alsın, herkes

muymuş?"

kullansın diye, tütüne çınar veya incir yaprağı, armut kurusu

Mister Spock dalgınlığına sahip çıkıyor, ifadesini bozmadan

katarlardı. Bal ve pekmezle ıslatıp aromalı bir tütün elde

soruyor: "Ha?"

ederlerdi..."

Tom Braks'tan Dracula'ya bir uyarı atışı: "Dişlerin döküldü ama

Çak çuk, Aziz İstanbul bir sigara daha yakıyor: "Bilhassa

dilin hâlâ sivri."

İstanbul'da, yüz sene süren bir tereddüt yaşandı. Tam bir asır

Buruşuk süper kahramanların önünden, gazete büfesine

boyunca insanlar tütün içerken, katledilen dedelerini hatırladılar.

geçiyorum. Bir gazete, bir de Normal dergisi alıyorum. Dracula,

Sonra tütüncüler loncası kuruldu..."

bilet gişesine uğrayıp dönen kıza profesyonelce kaş çatarak

"Sana son bir hadise anlatayım. Bağdat seferine çıkan Murad'ın

konuşuyor: "Sen kendi derdine yan kovboy. Bu patentli çıtır çerez,

kumandanlarından Hüdavendigâr, fetihten sonra firar ederek

kadavrayı gıdıklaşa güldürür alimallah." Şaka maka, Morukula'nın

doludizgin Basra'ya, oradan Hint Okyanusu'na açılıp Sumatra'ya

sarımsak suyu salyası akıyor! Esmer şeker, elindeki bileti mendil

geçti. Çünkü dört dörtlük bir tütün müptelasıydı. IV. Murad'a çok

gibi bana sallayarak geçince, Dracula ve Tom Braks jilet kırığı

yakındı ama yasaklar onu feci bunaltırmıştı. Sumatra'da denizciliğe

gözlerle beni kesiyor. Durumu anlamazlıktan geliyor. Derginin

başladı. Birgün okyanusta müthiş bir fırtına koptu ve gemisi battı.

kapağını inceliyorum.

Eski denizcilerden dinlediği bir hikayeyi hatırladı. Seccade olarak

Tavandaki hoparlörlerden gara lağım borusundan boşalırcasına

kullandığı posta bürünerek postu içerden dikti ve top gibi kendini

dökülen anons, Normalin kapağındaki Gönül İşleri Bakanlığı

açık denizlerin tekinsiz sularına bıraktı. Sahile ulaşma şansı yoktu. binasının duvarlarında da yankılanıyor: "Sayın Efsane doğruysa, o postu hayvan sanan aç bir yırtıcı kuş onu

102

karaya taşıyabilirdi. Ve sahiden de bir kartal Hüdavendigar'ı

yolcularımız, Haydarpasha'ya gidecek olan Başkent Ekspresi, on

yakalayıp Tibet'in yalçın kayalıklarına kadar taşıdı! Tam gagasıyla

dakika sonra, 4. perondan hareket edecektir."

postu parçalamaya çalışırken, Hüdavendigar bıçağını çekip kartalı Bu arada Tom Braks ne dediyse, Dracula, sertçe cevap veriyor: öldürdü. Dokuz yıl sonra İran, Horasan, Isfahan üzerinden

"Peh! Ben senin güttüğün bufalolar kadar kovboy s.ktim!"

Anadolu'ya, ülkesine döndü. Yanında, Budist rahiplerden öğrendiği * * *

beş-on musiki makamı getirmişti. Mevlevi dervişlerinin bu

Vagonun ortasında, koridorun ayırdığı, bakışık dört çift koltuk var.

makamlara göre bestelediği ilahileri bugün sen ben hepimiz çok iyi Süper Yedili'nin arasına düştüğüme hiç şaşmıyorum. Sıradışı yol biliyor ve her mübarek günde gecede kandillerde söylüyoruz.

arkadaşlarına denk gelmekte üstüme yok. Ben koridor

Anadolu'ya geldiğinde, tütün yasağı devam ediyordu

tarafındayım. Tam karşımda Mister Spock. Yüzüme bakmaya

utanıyor mu nedir? Uçan Kız, Mister Spock'ın koluna koala gibi

Karadeniz'de Sümela Manastırı, Zigana yakınlarında bir tepeye

dört elle sarılmış, bırakmıyor. Valizini güçbela rafa yerleştiren

sığındı. Tepe vahşi hayvan ve canavarlarla doluydu. Karadeniz

tombul Tarzan, ağır vasıta mesabesindeki kıcını solumdaki

ormanlarının kıyısındaki bereketli toprakta tütün yetiştirilmeliydi.

koltuğa park ediyor. Dracula tam çaprazımda. Protez sırtışımdan

Tütünü ekti, fakat ateş yakarak canavarları korkutup kaçırmak

nasıl kurtulabilirim? Bitişğinde, Tom Braks, iç kanama

mümkün değildi. Acayip bir metoda başvurdu: Özel bir frekansta

geçiriyormuş gibi bitkin görünüyor. Artık "on kaplan" değil de beş

çaldığı tiz sesli kemeñceyle sabahlara kadar nöbet tutarak

kedi gücünde olan Kızılmaske ise Kedi Kadınla bölük pörçük bir

canavarları uzaklara sürdü. Trabzon'a gelen bir geminin deposunu şeyler konuşuyor.

findık çuvalları ve tereyağı tulumlarının yanı sıra tütün balyalarıyla Rulo yaptığım dergiyi açıp karıştırıyorum. Muhammed Ali'nin, doldurmuştu... Tarihin şöhretli Karadeniz tütünüyle..."

nakavt ettiği Sonny Linston'ın tepesine dikilmiş haykırırken

Mortoları en iyi moruklar anlar

göründüğü fotoğrafın karşısındaki yazıyı okuyorum. Parkinson

Elli yaşındaki bir adam kendini otuzunda hissediyorsa, yirmi yılını

hastalığıyla pençeleşen şampiyonun durumu epey ağırmış. Kızı

boşa harcamış demektir. [MUHAMMED ALİ CLAY]

Leyla Ali, babasının artık konuşamadığını, soruları

Saatleri gölgede bırakan gecenin tik-takları arasında, Ankara

cevaplayamadığını söylemiş. Altmışaltı yaşındaki Muhammed garının o yanık zeytinyağlı aydınlığına adım atıyorum. Çatlak Ali'yi ölüm döşeğinde titrerken düşünemiyorum... Siyah boks kadranı kana bulanmış gar saatinde akrep yelkovanın sırtına eldivenleriyle ecel, idman maçlarında, gölge boksunda asla rakip atlıyor. Trenler, sönmüş eski kömür sobaları gibi istasyona tanımıyor. Dünya, kanlı bir havlu atarak terk ettiğimiz, tuzaklı bir devrilmişler. Makinaların, keskin çığlıklarla bölünen tilki uykusu... ring....

(Güney Afrika'da ve İsrail'de yaşadıklarımdan sonra, İstanbul'a "A-ha, Muhammed Ali fikrasını biliyor musun?" Muhammed Ali'nin uçakla yolculuk etmeyi göze alamazdım. Antika ile külüstür akranı Tarzan, şişmanlara vergi bir neşeyle dergideki fotoğrafı işaret ediyor.

101

canına kıymıştım. Şimdi ise, İstanbul'a, daha önce hiç görmediğim "Hayır" diyorum, "bilmiyorum."

Hayati Tehlike'yi parçalamaya gidiyorum... Doğrusu, planım bu Tarzan, şampiyonun can çekiştiğinden habersiz, fıkra anlatıyor: değildi; düello kesinliğinde, kısas denklemini tamamlayacak "Bir Müslüman'la bir ateist, Muhammed Ali'nin maçına gitmişler. çarpışmalar umuyordum...

Ali, maç başlamadan önce, ringin köşesinde ayağa kalkıp eldivenli Trenin tekerlekli lokantasına geçerken, iştahım kaçmıştı. Ağzımın ellerini açarak dua etmiş. Siz gençsiniz, belki hatırlamazsınız, içine akan tuzlu kan da dahil, hiçbir şey tatmak istemiyordum. Boş

Muhammed Ali sahiden de maçlardan önce dua ederdi. Ateist,
masalardan birine çöktüm. Kan lekeleri trajik bir konfor sağlıyor;
yanındaki Müslüman'a sormuş: 'Ne yapıyor?' Beriki cevap vermiş:
garsonun, ticari motiflerden tamamiyle arınmış gülümsemesinden,
Allah'la konuşuyor. Maçı kazanmasına yardım etmesini istiyor
dişlerindeki "Majestelerinin bir emri var mı?" yazısını
O'ndan.' Öteki şaşırılmış: 'İşe yarar mı dersin?' Bizimki şöyle demiş: okuyabiliyorum. /
'Dövüşmezse hiçbir işe yaramaz.'"
Kızıl bir maske gibi yüzüme tuttuğum mendili bırakmadan
Mr. Spock, "Bu bir fıkra değil, Tarzan" diyor, "bir anekdot ya da
işaretparmağımı kaldırıyorum: "Bir kahve." 1
işte öyle bir hikayecik..."
Kahve acı. Olsun. Daha iyisini hak etmiyorum belki de. Sırasıyla
"Neyse ne, benim çok hoşuma gidiyor" Tarzan sitemkar.
bir esniyorum, bir iç çekiyorum. Pişmanlık, şu fincanın dibindeki
"Bence de gayet iyiydi... Tarzan Bey" diyerek beğenimi
telve gibi birikiyor, porselen vicdanımın dibinde. Sonuçta,
belirtiyorum.
müdafaayı nefis söz konusu. İş i gevşek tutsaydım, şu anda
Birdenbire, üniformaya sarılmış sıcak bir çaydanlığı andıran
rayların üzerinde tren bekleyen ceset benimki olacaktı...
kondüktör tepemizde bitiveriyor: "İyi akşamlar efendim, biletleriniz
"Saat kaç?" Tarzan, sandalyeleri ileri geri oynatarak, gövdesini
lütfen."

sığdırabileceği bir yer açıyor.

Dracula biletleri veriyor. Ben de kendi biletimi uzatıyorum. Mister

"Oniki."

Spock ise cebinden AŞKart çıkarıyor. Hayretten donakalıyorum.

Oturuyor: "Tam zamanında sormuşum... Yüzüne ne oldu?"

Kondüktör, AŞKart'ı alıyor, evirip çeviriyor, küçük bir makbuz

"Burnum kanadı... Size niçin Tarzan diyorlar?"

kesiyor, kartla beraber iade ederken Mister Spock'a eğilerek,

"Çünkü ben ormanların kralıyım!" Kafası, UFO inmiş tarlalar kadar

resmiyetten uzak bir kederle iç geçiriyor: "Teşekkür ederim,

kıraçtı.

başınız sağolsun."

"Tahmin etmeliydim."

Mister Spock'ın gözleri buğulanıyor: "Sizler sağolun."

106

Dracula, Mister Spock'a "Vays! G.tüyle balık yakalayan papazımız "Tarzan, Jane'e ne demiş?"
"Bilmem?"

gene salladı marşal jokerini! Ne deliksiz kemikmiş be, böyle

"Üşüyorsun, külotumu al... Adım, Ozan Taraz evlat. Zamboni

mangır kimyasına pes maşallah!"

operatörüüm." Koca göbeğini eliyle ovuyor: "Bu da benim

Mister Spock, AŞKart'ını cebine koyuyor. 'Vampir ürür katar yürür'

yumuşak karnım."

kayıtsızlığında.

"Ben de Fuat, çok memnun oldum." Masanın üstünden el

Tarzan, Dracula'dan gıcık kapmama razı değil: "Aslında iyi

sıkışıyoruz. "Ne operatörüym demiştiniz?"

adamdır, bakmayın böyle çatal dilli olduğuna."

"Zamboni. Buz pateni pistini düzleyen makina. Forklift ile silindir

104

arası birşey. 1993'e kadar on sene Moskova'da çalıştım.

"Müsaadenizle." Kalkıp restoran vagonuna yöneliyorum. Yolun

Memlekete döndükten sonra yediğim her şey yaradı. ShahShops

başında bir kahve molası vereyim, zaten bu ihtiyarlar birazdan

alışveriş merkezini bilirsin, şimdi de oradaki pisti kaymaklıyorum."

uykuya dalarlar.

Umutları sönmüş, nezleli bir kurbağaya benziyor. Onu öpecek

Çinlilerin, çok eskiden Afrikalılardan öğrendiği bir atasözü der ki

prensese, ancak virüs bulaştırabilir.

"Portakalın doğusu batısı yoktur." Sanırım, her an her şey olabilir

Bira kutularıyla dolu arka masadan kırklı yaşlarda bir kadın kalkıp

anlamına geliyor bu söz. Vagon kapısından geçerken, irikiyim bir

bize yaklaşıyor. Ozan Taraz'a yapay tatlandırıcılı bir çekingenlikle

adamın peşimden geldiğini fark ettim. Çıkış kapılarının bulunduğu

soruyor: "Pardon, arkadaşlarımla iddiaya girdik de, siz Gorilin

gürültülü, daracık boşlukta durdum. Bir sigara yaktım. Izbandut

Kariyerindeki Tarzan mısınız?" Ozan Bey ayaklanıp geri dönüyor:

yanıma varır varmaz suratıma bir kama salladı. Kereste

"Neredeler?" Kadın: "Şurada."

kalınlığındaki bileğini yakaladım. Sağ elmacık kemiğime, kafam

"Tarzan olduğumu düşünen kim?" "Benim, beyefendi."

kadar bir yumruk attı. Derin bir nefes çektiğim sigaramı, sağ

Ozan Taraz, iki elini ağzının kenarlarına götürüp, kadının

gözkapağında söndürdüm. İnilti ve hırıltı karışımı bir ses çıkardı.

arkadaşlarına doğru bağılıyor: "Aaaaaaa-a-aaaaaaaaa-aa-.ı

Bilek kemiğine bastırdığım damarları yırtılırken, kamayı bıraktı

aaaaaaa!"

fakat öncekinden de şiddetli bir sol çıkardı. Bu defa yumruğu bloke Nasıl ki Tarzan haykırınca ormandaki bütün hayvanlar; filler, edip, kamanın sapıyla ön dişlerini kırdım. King Kong, ellerini,

timsahlar, aslanlar... iki elleri kanda olsa yardıma koşarlar, bizim

simsiyah kanayan ağzına götürünce de kamayı karnına saplayıp

Zamboni operatörü Ozan Taraz'ın çığlığını duyan kondüktörler ve

çevirdim. Kapıyı açtım. Ve canavar terbiyecisini, kabus dumanları

civardaki tren ahalisi de sükün ediyor. Yanlış alarm.

tüten karanlığa fırlattım. Herkes bilir ki raylar hiçbir zaman rahat

Orman filozofu, kendisiyle içtenlikle dalga geçiyor:

uyunabilecek bir yatak olmamıştır. Yaralılar ya da ölümler için bile.

"İhtiyarladığında, herkes senin daha akıllı olduğunu düşünür,

Yerdeki kan lekelerini temizlemeliydim. Fakat nasıl? Vagon kapısı

halbuki o eski aptalsındır."

açılınca, arkamı dönüp burnuma avucumun içiyle hafif bir darbe

107

indirdim. Başımı çevirdiğimde kondüktörle burun buruna geldik: "iyi Tarzan'ın arkadaşları da bize katılıyor. Mister Spock ve Uçan Kız misiniz beyefendi?" "Evet, sadece burnum kanıyor..."

hariç. Tek tek tanışıyoruz:

Kıbar kondüktör, demiryolları arması işlenmiş mendilini sunuyor.

"Sabri Tomruk, arkadaşlarım Tom Braks der. Mezar kazıyorum...

Mendili, yüzümün ortasına örtüyorum. "Bir isteğiniz olursa..."

Yakında o çukurlardan birinde kendimi bulacağım." "Duralı

"Hayır" anlamında elimi kaldırıp başımı geriye atıyorum.

Kuloğlu, nam-ı diğer Dracula; bir 'miki' sinemasında yer

Kondüktörün kavanoz dibi gözlüklerinin ardında kahve çekirdekleri göstericiyim... Abazanları, salyalarını akıtacakları koltuklara gibi duran gözlerine bakıyorum: "Teşekkür ederim, restoranda bir yerleştiriyorum."

kahve içersem kendime gelirim."

"Hediye Hüthüt. Kedi Kadın diyorlar bana. Rahmetli kocamdan

10",

kalan emekli maaşıyla emekliyorum."

"Pekala, geçmiş olsun" deyip demir alıyor.

"Onat Kaplan. Kızılmaske. Mirage ayna fabrikasında gece

Javaca-Do felsefesine göre, intikam alındı mı, kainatın peçesi

bekçisiyim. Kazara o kadar çok ayna kırdım ki, uğursuzluk canıma

kalkar. Fakat bir düşman uyuduğunda da, bir başkası uyanır.

yapıştı. Pişmiş tavuktaki kılçık kadar şans var bende." "Fuat.

Az önce, hiç tanımadığım bir adamı geberttim. İki gün evvel de

Gönül İşleri Bakanlığı'nda basın müşaviriyim." Tom Braks, takma

kendi evimde, adının Turgut Rulet olduğunu söyleyen birinin

isimlerin sırrını açıklıyor. Meğerse, 1970'lerde oynadıkları fantastik

Türk filmlerindeki rollerinden ötürü kullanıyorlarmış bu adları.

incelmiş, kurumuş ve demir parmaklıkların arasından süzölüp
Süper kahraman olmuşlar, fakat üne kavuşamamışlar. Tam
pırlamış! İnandır şey değil. Yani hem parmaklıklardan geçebilecek
tersine, yoksullaşmış, yaşlanmış, yapışık yedizleşmişler.
kadar sıskalaşması, hem de bana bu kadar benzemesi.

"Hah, dağ gibi adamla taş gibi kız da geldi!" diyor Dracula.

Şu fotoğrafı kesip aile albümüne eklesem, annem bile farkı
Yüzlerindeki, tilki uykusunun mahmurluk lekeleriyle sevimlileşmiş
anlamaz; bir fotoğrafımı Puerto Madyrn Cezaevi'ne postalasam,
Mister Spock ve Uçan Kız'a beni işaret ediyor Tom Braks: "Bu
Arjantin polisi "Pichinan ülkenizde" diyerek derhal Türk
genç adam Gönöl işleri Bakanlığı'nda çalışıyormuş."

hükümetinden yardım ister.

Mister Spock'ın, Sahra Çölü'nde su satamamış, Uçan Kız'ın ise
Kadim bir Çin deyişi: "Herkesin ikizi vardır." Demek benimki
Grönland'da dondurma işine girip iflas etmiş gibi bir hali var.

Arjantinli bir suçluymuş...

İhtiyarların sohbeti, beni buruk bir neşeye sürüklüyor. Şeytanın,

110

idam fermanımı imzalamak üzere peşimde dolanan anonim
Annem köşeden belirince ben de yavaş yavaş toparlanıyorum.
sekreterlerini kökten unutuyorum.

Tahliye edilen bir sabıkalı edasıyla, cezasını çekmiş bir Luis Oscar

Dracula, boynunu büküp otobur horultularla uyuyan Tarzan'ın

Pichinan gibi temkinli adımlarla terk ediyorum kafeteryayı.

dazlak kafasında geleceği görmeye çalışıyor. "Bak Mübeccel, bu Eczanenin eşiğinde dikiliyorum. Anneciğim, cam tezgahın Mister Spock namlı negatif iyon, seni Pamuk Prenseslikten Kül üzerindeki gazeteyle meşgul. Kız da naylon bir dosyaya dalmış, Kediliğine transfer edecek!" birtakım kağıtları inceliyor.

108

Annem, kendiliğinden açılan ağzını eliyle kapatıyor: "Yelda, şu "inşallah, ilelebet karadul mu kalalım?"

fotoğraftaki adam oğluma çok benziyor! Tıpatıp aynısı!"

Mister Spock, yani Korkut Üneli, Dracula'nın bu keramet

Yelda, idmanlı bir itfaiyeci çevikliğiyle yardıma koşuyor. "Şu mu?"

kehanetlerine kulak asmıyor. Bana, Bakanlık Heyeti hakkında diyerek sol elinin işaretparmağıyla gazeteye dokunuyor.

yarım ağız sorular soruyor. Şaşkın, mahcup bir adamcağız. Sanki, Bu dalgın ve şaşkın ikiliye varlığını hissettirmek için son çare, onüç yaşındayken birden altmışa zıplamış, ihtiyarlık aniden

öksürüyorum. Annem sevinçle ayağa fırlıyor. Sarılıyoruz. Kız, bir bastırmış, onu hazırlıksız yakalamış...

gazeteye, Luis Oscar Pichinan'ın fotoğrafına, bir bana bakıyor.

Ağızdan ağza, Mister Spock'ın AŞKart macerasını anlatıyorlar.

Tel Aviv'de rehin alınmam ve Bakanlık Heyeti'nin katledilmesi,

Meğer, Mister Spock, Uçan Kız'a meftun imiş. Lakin dili bağlı.

annemi korkutmuş, üzmüş, telaşlandırmıştı. Hafta sonu telefonda

"Seni seviyorum Mübeccel" diyemiyor. Onun yerine, Gönül işleri

sular seller gibi ağlamasına engel olamamıştım.

Bakanlığı'na müracaat ederek, gizli aşkını, devlet sırrına

ilaç raflarının camından gördüğüm, tavana monte edilmiş

dönüştürüyor. Mülakat sırasında, Üstat Selman Elma'dan, "Eğer

televizyonda Shivaree'nin solisti Ambrosia Parsley o büyüleyici

bu aşkı lütfedip geçerli sayarsanız, ne olur bültende adım,

sesiyle Goodnight Moon'u söylüyor: "...And I always sleep with my

fotoğrafım yayınlanmasın, olmaz mı?" diye ricada bulunuyor, işte

guns / When you're gone..." Babamın ölümünden sonraki on sene

bu nedenle ben Korkut Üneli adını bilmiyorum. Dedim ya, devlet

boyunca annemin yastığının altında tabancayla uyuduğu kafama

sırrı. Sonra her nasılsa Mister Spock AŞKart'ı ibraz ediyor.

dank ediyor.

Ardından da Uçan Kız'a "kesik" olduğunu itiraf ediyor. Bakanlık

Annenizle ne konuşursanız konuşun, laf eninde sonunda yemeğe

Heyeti'nin acı haberini duyunca da, Mister Spock'ın ısrarı ve hatırı

gelir. Bana sofrta kurmakta kararlı, zira "Bekar bir adam asla

dolayısıyla, hep beraber Ankara'ya bir nevi matem, taziye

pişirmesi yemesinden uzun süren bir yemek hazırlamaz"mış.

seyahatine çıkıyorlar. "Eee, mortoların halinden en iyi moruklar

Bir an önce Gıcırbey'i bulmam gerekiyordu. Fakat beni doğuran

anlar" diyerek izahta bulunuyor Dracula.

gurme kraliçeye boyun eğdim. Beraber, bitişikteki marketten

"Sensiz gecelerde hep tabancayla uyurum"

alışveriş yaptık. Spagetti, soya eti, roka, mantar, Meksika usulü

Servet soygundur. Tahrip etmek, kreatif bir işlemdir. Paylaşmak
soslar...

propagandadır. Delilik özgünlüktür. Dünya fanidir. Sistem, ölümcül 111

riyakarlığını zorbalığıyla örtbas eder. Yumurtadan çıkan, yumurta

Eczanenin mutfağındaki spaghetti operasyonu sırasında anneme
çıkartır. Geceleyin, lunaparklar da " yarasalarıdır.

asistanlık yaptım. Yelda da arada bir yanımıza uğruyordu. Bu

Karaköy'de vapurdan inince, ihtiyar süper kahramanlardan

hijyen santralinde kız, cücelerini gömmüş bir Pamuk Prenses'e

ayrıldım. Bana, Mecidiyeköy'deki bir apartman dairesinin adresini

benziyordu. İlk izlenim için tek şansın vardır. Ve ben kızın

verdiler. Her pazar orada buluşuyorlarmış.

gözünde Arjantinli kaçak Luis Oscar Pichinan'ın ikiziydim. Pabuç

109

reyonundaki trikoydum. Bazı ihtimaller, ihtimal olarak kalmaya

Şöyle bir durup İstanbul'a, kışın yaşını gösteren bu muhteşem

mahkumdur...

şehre baktım.

Manastır laboratuvarında astronot yemeği pişiriyorduk.

Bir taksiye atladım. Sıraselviler'de İlkyardım Hastanesi'nin

Validem "Soya etini verir misin?" diyor.

aşağısındaki Eczane Zen'in önünde indim. Annem henüz dükkanı

Belime kadar, kocaman market poşetinin içine dalıyorum. Soya

açmamış. Karşı köşedeki loş kafeteryaya girdim. Karışık tost ve

etinin karton kutusunu, ocağın yanına bırakıyorum. O da ne?

sade kahve söyledim. Kahvaltımın ortasında, genç bir kız bizim

Ambalajın içinde bir broşür. Naylonu kesip, katlı kağıdı içeri

dükkanın kilitlerini açtı, kepenkleri kaldırdı, ışıkları yaktı. Camdan

koymuş ve kesiği şeffaf bantla yapıştırmışlar. Enteresan. Ambalajı

onu seyre daldım. Mantosunu çıkarıp kazağın üstüne beyaz önlük açıp broşürü alıyorum. Nikah davetiyesine benzeyen fakat süssüz giydi. Paspası ayağıyla iterek girişe yerleştirdi. 'Park yapılmaz'

iki yapraktan ibaret ve sadece iç sağ sayfasında kısa not bulunan

levhasını yerine taşıdı. Yazarkasanın kontağını çevirdi. Böyle rutin ince bir kağıt parçası bu. Küçük, dikdörtgen masaya ilişip sessizce birkaç işlemten sonra dükkanın içindeki kapıdan girdi. Sanırım

okuyorum:

ellerini yıkadı. Sonra dışarı çıkıp bana doğru yürümeye başladı.

"RİSKİ BİZ ÜSTLENELİM, SİZ İNTİKAMINIZI ALIN.

Zarif, uzun, kestane saçlı, gözlüklü bir dilber. Kafeteryanın

Salı öğleden sonra saat 15:00'da, Beşiktaş'taki Üsküdar vapur

eşiğinden, peynirli poğaçaya ve portakal suyu çağrısında bulundu.

iskelesinin karşısındaki telefon kulübelerinden, caddeye en yakın

Bir an göz göze geldik; bakışları ilaç gibiydi. Oyalanmadan

olanına buyurun, ayrıntıları konuşalım."

gerisingeri yollandı.

Soya eti kutusunda böyle bir mesajın işi ne? Üretici firma

Yan masada istiflenmiş gazetelerden birini çekip karıştırmaya

tarafından yazılmadığı aşikar olan notu cebe atıyorum.

başladım.

İçimde esrarengiz bir umut belirmişti. Annemle vedalaştıktan sonra

İkinci sayfada kendi fotoğrafıma rastlayınca afalladım. Hapisten markete uğrayıp diğer ürünlerin ambalajlarında da intikam vaat kaçmışım!

eden broşürler var mı yok mu kontrol ettim. Şampuanları, ton

Haber metninde firari mahkumun adının Luis Oscar Pichinan

balıklarını, peçeteleri, DVD'leri, margarinleri, konserveleri, kalem

olduğu belirtiliyor. Arjantin'in güneyindeki Puerto Madyrn

setlerini... elden geçirdim. Bir mısır gevreği paketinde de benzer

Cezaevi'nden tüymüş. Şöyle ki, haftalarca hiçbir şey yememiş;

bir not buldum. Bu defa randevu cuma akşamı 19:00'da, Kadıköy

Kış ortasında güneş gözlüğü takmış bir adam dikkatimi çekiyor.

Postanesi'nin dış kapısının yanındaki telefon kulübesindeydi.

"Biliyor muydunuz, güneş gözlüğü dediğimiz şeyi aslında 16.

112

yüzyılda, Çin mahkemelerinde hâkimler gözlerini ve mimiklerini

Anlaşılan o ki, müşterilerine ya da müvekkillerine kendini

saklamak için kullanıyormuş."

tanıtmadan hizmet sunmayı tercih eden biri[leri]yle karşı

"Sizi temin ederim, benim daha gelişkin yöntemlerim var."

karşıyayız. Ayrıca bu mesajları bırakan kimseler], özel birine

"Ya hizmetinizden memnun kalmazsam, mesela işi geciktirirseniz

ulaşmaya çalışmıyor belli ki. Markete yolu düşmüş herhangi birini

size nasıl ulaşacağım?"

muhatap kabul edebiliyor. Ve ona intikam alma konusunda yardım "Bize ulaşamazsınız. Biz size, hiç tanımadığınız kimselerin yaptığı teklif ediyor. Nedir bu? İşbirliği mi? Alışveriş mi? Suç ortaklığı

bir eylemi satıyoruz. Canınızı sıkan kişinin ya da kişilerin, sizden

mi?.. Verilecek hizmet karşılığında ne isteniyor? Dahası, bu adam uzakta, bambaşka birileri eliyle cezalandırılmasını diliyorsanız, biz ya da adamlar kimin nesi?

varız. Arkadaş arıyorsanız, bu telefonu kapatıp 900'lü hatları

Eski Çinli tacirler "Yarım vaat, yarım tehdit sayılır" derlermiş...

tuşlayın."

Saat 14:35. Gıcırbey'in, bakanlığın müracaat formuna yazdığı

"Gelecek salı saat 15:00'da bu kulübeye gelirim, yine telefon

telefon numarasını çeviriyorum, boşuna, kimse cevap vermiyor.

çalacak mı?"

Elimdeki kayıtlara göre, Ortaköy'de oturuyor.

"Hayır."

Beşiktaş'ta dolmuştan indim. Vapur iskelesine doğru yürüdüm.

"Adam öldürmediğinizden emin misiniz?"

İşte, yarım düzine telefon kulübesi. Etrafa göz attım. Phone Booth

"Kesinlikle evet."

[Telefon Kulübesi] diye bir film vardı. Orada, katil bir sniper [keskin "Merakımı bağışlayın ama bu işten iyi kazanıyor musunuz?"

nişancı], telefon kulübesindeki adamı kısıp alıyordu. Belki de bir "Size bağlı. Bize iş verecek misiniz?"

tuzağın eşiğindeydim. Kulübeden içeri girdim. Merak, beni

"Sanmıyorum."

savunmasız bırakmıştı. Ahizeyi tuttum. Ankesörlü telefon anında

"O halde size bir tavsiyede bulunayım."

çaldı, az kalsın derimden dışarıya fırlayacaktım.

"Buyurun?"

Dönüp arkama baktım. Kar yağıyor, insanlar koşuşuyordu. Birkaç

"Elinizi kana bulamayım Buna değmez, inanın."

okul çocuğu, meydanda kartopu oynuyordu. Telefon ikinci kez

"Teşekkür ederim." Telefonu kapattım. Kulübeden çıkınca,

çalınca ahizeyi kaldırdım. "Ne için, kimden intikam almak

gözlerimle, tumturaklı lakırdıların sahibi olan yalan virtüözünü

istiyorsunuz?" Robot aksanıyla konuşan bir adam, fakat tonlaması, aradım. Yok. Pudraşeker gibi serpiştiren karın altında, küresel bir kuruyemişçi çırağınıniki kadar doğal. Hologram boksu

ısınmaya sebep olabilecek bir doğal afet. sigara yakıp peşinden

başlamıştı.

caddeye kadar yürüdüm. Sünger sarısı, ıslak bir taksi durdurup,

"Size ilk ağızda sırlarımı söylememi beklemeyin. Mesajda 'Riski

yarasa pislikleriyle dolu arka koltuğa oturdum.

biz üstlenelim' yazmışsınız. Fakat hiç görmediğim birine

düşmanlarımdan söz etmekle asıl riske ben girmiş olmaz mıyım?"

116

deyiverdim.

GICIRBEY

113

"Haklısınız..."

Siperdeki Zürafa

"Üstelik kendi sesinizle bile konuşmuyorsunuz? Bunun bir telefon

Beyin harika bir organ; sabah kalktığınız anda çalışmaya başlıyor

şakası olmadığını nereden bileceğim?" "Pekala, sizin için ne

ve ofise gidinceye kadar da durmuyor!

yapabilirim?" "Şu anda beni görüyor musunuz?"

[ROBERT FROST, 1874-19B3]

"Evet."

Hayata atılır atılmaz bahtım karardı, talihim köreldi; feleğin

Bu cevap beni nedense hiç şaşırtmamıştı. Yandaki kulübelere göz sillesini, kaderin tekmesini yedim.

attım, ikisi doluydu. Birinde genç bir kadın ağlıyor, diğerinde orta

Tarantulalar iki buçuk yıl yiyeceksiz yaşayabilirler. Bildiğim bir şey

yaşlı bir adam tuşlara basıyordu. Yani ikisi de hattın diğer

varsa, tarantula değildim.

ucundaki intikam robotu değildi. "Telefonu suratınıza kapatıp

Hafızasını kaybetmiş bir Mecnun gibi metropolün çöllerinde yaz

gidersem ne olacak?" "Hiç."

kış iş aradıktan sonra, nihayet Girift-Ar adlı araştırma şirketine

"Yüreğime su serptiniz."

kabul edildim.

"intikam almak istediğiniz biri yoksa, birbirimizin vaktini

İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi'ndeyken, iş görüşmelerinde

almayalım."

beden dilinin önemini vurgulayan bir derse devam etmiştim. Sizi

"Tamam. Aslında kellelerini masamda dizili görmeyi arzuladığım

işe alma yetkisine sahip kişinin görüşme esnasında esnemesi,

birkaç kişi var."

burnunu kaşıması, sağa ya da sola bakması, boynunu

"Cinayet işlemiyoruz maalesef." "Ne yapıyorsunuz peki? Tükürüp

kütürdetmesi, alnını kırıştırması, dudaklarını yalaması, kaşlarını

kaçıyor musunuz?" Gülüyor. "Hayır, süründürüyoruz, itibarıyla

kaldırması, kulağını karıştırmaması, yakasındaki hayalî tozları

oynuyoruz, eşekten düşmüş karpuzla çeviriyoruz, pişman ediyoruz. silkmesi, başını yana eğerek dinlemesi, ellerini Fakat asla öldürmüyoruz. Unutun bunu."

11◇

"Nasıl?" derken etrafa bakmıyordum, anlamsızca sırtarak kar

ensesinde kenetleyerek geriye yaslanması, dirseği sizi gösterecek

tanelerini yakalamaya çalışan ikibuçuk metrelik bir zenciye takıldı

şekilde kolunu bükmesi, ayakuçlarının size ya da başka bir yere

gözüm.

dönük olması... hepsinin bir anlamı var. Her kımltı, her nefes, her

"Size yapılan kötülüğü ve kimin yaptığını söylüyorsunuz.

mırıltı tıka basa dolu bir mesaj fıçıcığı... Bütün bu zırvalar

Uğradığınız belayı ve başınıza dert açan kişiyi teyit ediyoruz.

yüzünden diyaloglar düelloya dönüşüyor. Beden dili, ilkelliğin

Varsa eğer adresini veriyorsunuz. Ona uygun gördüğünüz cezayı

daniskası. Mağara dönemine dönüş yolunda atılmış bir kulaç.

seçiyorsunuz. Biz de önerebiliriz. Ücreti nakit olarak ödüyorsunuz. Fakat ne yapalım ki, iktisat teorilerinin, finans bilmecelerinin, borsa Ve bir hafta içinde paranızın karşılığını alıyorsunuz."

büyülerinin geçerli hale gelmesini mümkün kılan bataklık

"Öncelikle, şu teyit etme işini anlamadım."

jimmnastiğinden kaçış yok. Ayrıca, dönemin güzellik telakkisine

"Biz intikam alıyoruz. Masum insanları cezalandırmak istemeyiz.

uygun tiplerin işe alınma ihtimali daha yüksek. Nicole Kidman'a ya

Bu yüzden bize anlattığınız hikayenin gerçek olup olmadığını

da Tom Cruise'a tıpatıp benzemek mesela, kayda değer bir

araştırıyoruz."

avantaj. Ayakkabıyla şapka arasındaki boşluğu, boyası cilas

"Parayı neden peşin ödüyorum? iş bittikten sonra versem olmaz

yerinde, üzerinde özenle çalışılmış, yağsız bir bedenle doldurmak

mı?"

gerekiyor.

"Olur. Fakat müşterilerle intikamdan sonra hiçbir şekilde temas

Statü göstergesi aksesuarlarla averaj sağlamak mümkün. Saat,

kurmamayı tercih ederiz."

çanta, cep telefonu... Ünlü markalar, sihirli sözcüklerin yerini tutar.

Yani mülakatta dalkavuk dakikliği, soytarı enerjisi, cariye

Kendine acımaya başlamanın getirdiği rehavet içinde

hassasiyeti türünden meziyetlere sahip olduğunuzu açığa

sürtüyordum. Bir çocuk parkında, çürük bir bank'a iliştim. Yanıma,

vurmanız lazım. Ancak o zaman banknotların kağıt gemisinde

tozlanmış çalı sakalıyla bir ihtiyar oturdu: "Neyin var evlat?

forslu forsalar safına katılabilirsiniz.

Karadeniz'de gemilerin mi battı?"

Bir de, karşınızdaki kişinin üzerindeki renklerde giyinmek, otomatik Demek somurtuyordum. "Yooo, ben iyiyim efendim." Aslında evet, bir duygusal sıcaklık doğurur.

atlamayı umduğum gemi yanmıştı, biletim yanmıştı fakat dert

Tabii ki kural haline getirilmiş hilelere bağılı kalınarak oynanan

yanmaya niyetim yoktu.

oyunda da mızıkçılık yapılabiliyor.

122

Her neyse, Girift-Ar'a özgeçmişimi postaladıktan dört gün sonra,

ihtiyarla biraz lafladık. Bana enteresan bir hikaye anlattı: "Dervişin

bana mülakat için randevu verildi.

biri, işine bir göl kıyısından geçerek gider gelirmiş. Minik bir balık,

Girift-Ar'ın personel müdürü Selçuk Lulu'nun, şirketin internet

her gün dervişe ağlayarak yalvarıyormuş: 'Hey, adamım! Bana

sitesindeki fotoğrafını inceledim; zevksizlik nişanı, sarı puanlı,

suyun dışında yaşamayı öğret. Gölde çok sıkılıyorum. Görüyorum

siyah bir kravatı vardı. Aynısından bir tane satın aldım. Risk,

ki karada hayat çok daha güzel, yap bir babalık!' Derviş 'Güzel

kokusuz bir gazdır: Söz konusu kravat, Selçuk Lulu'ya, otoriter

kardeşim, göl küçük olabilir, ama hiç de fena bir yer değil, haline

kaynanası tarafından hediye edilmiş olabilirdi. Adamın, gözüne

şükretsen a?' dese de, balığa dinletememiş. Balıkçık, iki gözü iki

girmemi sağlamasını umduğum iple beni boğmaya

çeşme, dervişe dil döküyormuş. Nihayetinde derviş, balığın

kalkmayacağının garantisi yoktu...

ısrarlarına dayanamamış. Önce birkaç saniye, sonra birkaç

Görüşme günü beyaz çizgili açık mavi kravat takmış olan Selçuk

dakika, derken saatlerce suyun dışında durmaya alıştırmış onu.

Lulu, son yıllarda duyduğum en güzel cümleyi kurdu: "Pazartesi

Zamanla, balık, dervişin evinin bahçesinde rutubetli bir yerde, gel başla." Beni koridorun sonundaki merdivenin başına kadar çiçek tarhında ikamet eder olmuş. Ne vakit ağzını açsa gülerek yolcu etti. El sıkıştık: "Kravatın, çok güzelmiş?"

'Oh be, dünya varmış' diyormuş. Birgün, büyük bir sağanak "Sadece bir kravat işte."

bastırmış, bahçeyi sel almış ve balıkcağız boğulmuş."

"Aynısından bende de var, Roma'dan almıştım."

Parkta ihtiyarla birer çay içtik. Karnım zil çalıyordu fakat iştahım

"Ben de Fehmi'nin 8,5 filminde Marcello Mastroianni'nin boynunda yoktu. Boğulan balık hikayesi ve çay için ihtiyara teşekkür edip görmüştüm..."

ayaklandım. Ellerim ceplerimde, birkaç blok yürüdükten sonra, "Ciddi misin?"

karşıdan karşıya geçerken kırmızı bir araba olanca hızıyla bana

"Evet, ama film siyah-beyazdı."

çarptı! Güm! Fiiyyuuuv! Havalanıp çimlerle kaplı bir yere düştüm.

Pazar gecesi çok acayip bir rüya gördüm. Rüyalar, alinyazımızın

Hâlâ İstanbul'da mıyım diye etrafa bakındım. Sol baldırım ezilmişti,

ayrılmaz parçalarıdır: Kafam kopmuştu ve kadın-erkek, yaşlı-genç böğrümde böğürtücü bir sancı vardı. Her şeyi sanki bir duş

karışık iki takım, kafamla top oynuyorlardı. Bense, beni aralarına

perdesinin ardından görüyordum. Hızla uzaklaşan kırmızı

aldıkları için onlara minnettardım. Oyuncuların yüzünü tam

otomobili zar-zor seçebildim. Ağır ağır doğruldum. Bir düzine

seçemiyordum, fakat Selçuk Lulu'yu netlikle görebildim, çünkü
araba, çantamın üstünden geçti. Egzoz dumanına batmış bir
bana kafa atarken göz göze geldik ve ona gülümsedim. Topuklu
akasya fidanına tutunarak ayağa kalktım. Elimde kendi kanım
kırmızı ayakkabılar, terlikler, kramponlar, çizmeler, takunyalar,
desenler oluşturmuştu. Yutkununca bir dişim mideme yuvarlandı.
iskarpinler, sandaletler... tarafından tekmelendikçe sevinçten
Pantolonumun sol paçasında derin bir yırtmaç. Kanlı elimle
havalara uçuyordum...

arabalara 'dur' işareti yaparak çantamı asfalttan söktüm.

Pazartesi, sabahın köründe kalkıp ışıık hızıyla hazırlanırken,
Sürüne sendeleye evin yolunu tuttum. Çetenin Son Nefesi
rüyamı düşündüm. Aslında yirmiiki çift ayakkabı görmüştüm ve
bunun sebebi de herhalde, babamın kunduracı olmasıydı. Belki de 123
benim için kariyerin sembolü ayakkabıydı... Elimde çanta,
filminde başrolü kapmışım. İnsanlar beni görünce irkilerek geriye
dörtnala, Girift-Ar'a vardığımda şoke oldum. Şirket binası olan
çekiliyorlardı; bir bankanın vitrin camında kendime bakınca onlara
tripleks villa, kibrit çöplerinden yapılmış bir ev maketi gibi
hak verdim. Savaştan yeni çıkmış yaralı, terli, aç bir ata
yanıyordu! İstikbalim kundaklanmıştı. Siperdeki zürafa kadar
benziyordum. Dairemin merdivenlerini dört ayak üstünde
savunmasızdım. İtfaiyeciler, ağızından alevler saçarak can çekişen tırmandım. Anahtarı deliğe denk
getirene kadar epey uğraştım.

bir ejderhanın son arzusunu yerine getirmekle görevliyidiler sanki.

Son gücümle kapıyı açtım ve eşikten içeriye yığıldım. Gördüğüm

Yıldırımıla ikiye bölünmüş yanan bir çınarı beyhude sulayan

manzara, gerçekten bayıltıcıydı: İki gün önce satın aldığım

depresif bahçıvanlar...

eşyaların yerinde yeller esiyordu. Soyulmuştum. Tavandaki demir

Etrafta telaşlı, şaşkın, ağlamaklı bir kalabalık. Beyaz bir

kancadan sarkan ipin ucuna bağlı kafesteki papağanım Huduni

Peugeot'dan fırlayan patron Gaffar Girift, önce elleriyle yüzünü

sersem sepelek bakınıyordu ve komşumuz Ruhiye Hanım'ın

sıvazlıyor, sonra fırtınaya tutulmuş bir kaptan gibi gırtlığını

torunu Kevser'in boğazı kesilmiş cesedi holde kanlar içinde

yırıyor. Yangın seyircilerinden kimileri, çalan cep telefonlarını

yatıyordu. Bir de boş, metal bir yemek tabağı...

açıyorlar. Onları işitemiyorum, fakat "Şu anda konuşamam, ben

Parktaki ihtiyarın sözünü ettiği balık misali, alınyazımın kızıl

seni sonra arayayım, hayır banyoda değilim..." filan dediklerini

mürekkebinde boğuluyordum.

tahmin ediyorum. Simsiyah duman, katrana bulanmış bir pelerin

gibi dalgalanarak yükseliyor. Yangının derinliklerinden gelen

124

patlama sesleri, çatırtılar, gürültüler... çevredekileri derinden

100 yıl önce..

etkiliyor.

II. Abdülhamid, Sherlock Holmes vartasını nasıl atlattı? [Huduni]

Uzaktan uzağa, Selçuk Lulu'yla göz teması kuruyorum. Bakışları,

(Tarayanın Notu: Kitabın bu bölümü çizgi roman şeklindedir.

iri puntolarla dizilmiş bir ölüm ilanı kadar okunaklı.

Tarayıcıyla anlaşılır şekilde taranamamıştır. Çizimler,

Orman fazla vahşileşince, yangın kaçınılmaz olur. Girift-Ar'daki

konuşmalarla bir bütün teşkil edecek şekilde tasvir edilmiştir.)

yangın, muhtemelen bir sabotajdı. Genel seçimleri Performans Ve

Azim Partisi'nin açık ara kazanacağını duyurduklarında, medyada

“SULTAN ABDÜLHAMİD HÂN-I SÂNÎ GELİYOR!!.”

alay konusu olmuşlardı. PAP'ın galibiyeti, Girift-Ar'ın da zaferiydi.

PAP iktidarda olduğu halde, Girift-Ar'a dış bileyenler hücumu

...MARANGOZUN BACISI CEMİLE SULTAN, YUMURTADAN

geçebilir miydi? Bilmek zor. Belki de sadece elektrik kontağından

ÇIKTIĞIM GÜNDEN BERİ BANA BU CÜMLEYİ EZBERLETMEYE

kaynaklanıyordu yangın?

ÇALIŞMIŞTI... BEN “SULTAN ABDÜLHAMİD HÂN-I SÂNÎ

Beş parasızdım. Handiyse, cehennemde işbaşı yapmaya

GELİYOR” DER DEMEZ, BİR AVUÇ KABAK ÇEKİRDEĞİ

razıydım, gelgelelim alevler beni gerisingeri sokağa püskürtmüştü.

KONUORDU ÖNÜME. O ZAMANKİ AKLIMLA, BU LAKIRDIYI,

KABAK ÇEKİRDEĞİ' ISMARLAMANIN YOLU SANIYORDUM...

BİR YANDAN CEVİZİMİ YERKEN BİR YANDAN DA İÇERİDE,

(MARANGOZDAN KASIT SULTAN II. ABDÜLHAMİD'DİR.)

MARANGOZLARIN SULTANI ABDÜLHAMİD'LE FARFARA BİR

ADAM ARASINDAKİ KONUŞMAYA KULAK KABARTTIM...

HENÜZ ONBİR AYLIK, UFAK BİR PAPAĞAN İDİM... CEMİLE

“...MİSAFİRİNİZİN SİR ARTHUR CONAN DOYLE’UN MAKSADI

SULTAN, NURHAYAT HANIM VE İSİMLERİNİ BİLMEDİĞİM

AŞIKAR. SARAYI TEDKİK, ZÂT-I ŞAHANENİZİ TAHLİL EDİP

MÜSELLAH İKİ ADAMLA BİRLİKTE ALEMDAĞDAKİ

OSMANLI SARAYINDA CEREYAN EDEN BİR SHERLOCK

KÂŞANEDEN FAYTONLA ÜSKÜDAR RIHTIMINA, ORADAN

HOLMES SERGÜZEŞTİ KALEME ALACAK...”

KAYIKLA BEŞİKTAŞ’A, ORADAN DA YİNE FAYTONLA

“NELER SÖLÜYORSUN KİRKOR EFENDİ?... MİSTER DOYLE

TARABYADAKİ ÇİFTLİĞE GİTTİYDİK...

HANEMİZDE ESRARENGİZ CİNAYETLER TAHAYYÜL EDİYOR

ÖYLE Mİ?!

(SULTAN, NURHAYAT HANIMA...)

“AYNEN ÖYLE... ÜÇ İHTİMAL VAR... DEVLETLU PADİŞAHIMIZI

“KAKADUNUN KAFESİNİ ÖRT, AĞABEYİME SÜRPRİZ

YA KÂTİL, YA DA MAKTUL VEYAYUT MAZNUN OLARAK

OLSUN...”

TASVİR EDECEK MUHAKKAK...”

(BİR YANDA JURNALCİNİN İŞİN ASLINDAN KENDİSİ DE

(SULTAN ABDÜLHAMİD KUÇAĞINDA ÇOK SAYIDA BASTONLA ANLAMAMIŞ OLDUĞU
BELLİ SAF VE BİRAZ KORKULU

ODAYA GİRER.)

BAKIŞLARI, DİĞER YANDA SULTANIN KARA KARA

“SAFALAR GETİRDİNİZ HEMŞİRE HANIM!..”

DÜŞÜNEN..)

(PADİŞAH İÇİNDEN:)

127

“...DEHŞETLİ GÜZEL YAZIYOR KAFİR...”

CEMİLE SULTAN TEPEMDEKİ ÖRTÜYÜ SIYIRINCA

“LONDRA’DA BİR NÂŞİRLE MUKAVELE DAHİ İMZALAMIŞ!

AVUCUNDAKİ KABAK ÇEKİRDEKLERİNİN ŞEREFİNE

MAAZALLAH, EFENDİMİZ HAKKINIZDA BÜHTAN CÜMLE

SEVİNÇLE HAYKIRDIM... “SULTAN ABDÜLHAMİD HÂN-I SÂNÎ

CİHANA İNTİŞAR EDER, AYYUKA ÇIKAR!..”

GELİYOR!!! ”

“VAKTİYLE JULES VERNE DE İSTANBUL’DA CEREYAN EDEN

MUHAYYEL VAKALARDAN MÜREKKEP BİR KİTAP

1904 SENESİNİN İLKBAHARIYDI. AYLARDAN RAMAZAN. BEN

NEŞRETTİYDİ... İNSAF ETMİŞ, SARAYA İLİŞMEMİŞTİ...

HARİÇ, PADİŞAH DAHİL HİÇ KİMSE GÜN BOYU BİR ŞEYÇİK

KİRKOR EFENDİ, BEN ŞU İHTİYAR HALİMLE SHERLOCK

YEMİYOR, İÇMİYORDU.

HOLMES MÜELLİFİYLE AŞIK ATAMAM. İYİSİ Mİ BİR MAZERET

BEYAN EDELİM MİSTER DOYLE’A; ALTIN VE MUHTELİF

“DESTUR!.. BU KUŞ DA NEDİR HEMŞİRE?..”

HEDİYEYLE TALTİF EDİP UĞURLAYALIM...”

“EMREDERSİNİZ PADİŞAHIM...”

“ZÂT-I ÂLÎNİZ, YILDIZDA MÜNZEVÎ BİR HAYAT
SÜRÜYORSUNUZ. BU KÜÇÜK KUŞ SİZİNLE BİR ÇİFT KELAM
(AZ SONRA)

ETMEKLE HAFAKANINIZI BERHAVA EDER GÖNLÜNÜZÜ
“SULTANIM, ESNAFTAN BİR ZÂT HUZURA ÇIKMAK İSTER...”
KASAVETTEN AZADE KILAR KANAATİNDEYİM. ELBETTE
“KİMMİŞ?”

KABUL BUYURURSANIZ AĞABEYCIĞİM...”
“MÜNTEKİM EFENDİ DERLER, CİVARDA BİR AYAKKABI
DÜKKANI VARDIR...”
(PADİŞAH, MÜTEMADİYEN ŞAŞKIN GÖZLERLE ETRAFA
“NE İSTİYORMUŞ?”

BAKINMAKTADIR. O SIRADA İÇERİ GİREN BİR GÖREVLİYE:)
“HİÇ...”

“BU ASALAR, YEDİ SENE EVVEL YILDIZ’I TEŞRİF EDEN,
“ACAYİP! GELSİN HELE...”

YUNAN HARBİ’NDE AYAĞINI KAYBETMİŞ MALUL GAZİLERE
HANELERİNDE TAKDİM EDİLE...”

(DERVİŞ KILIKLI BİR ADAM, ELİNDE KÜÇÜK BİR ÇIKINLA
“İSMİ NEDİR BU MEYMENETSİZİN?..”

GÖRÜNÜR. ÇIKINI AÇIP İÇİNDEN BİR ÇİFT AYAKKABI
- HAŞMETMEAB, FAKİRE MÜNASİP BİR İSİM BAHŞEDER DİYE
ÇIKARIR, PADİŞAHA UZATIR. :)
DÜŞÜNMÜŞTÜK.?

“KABUL BUYURUN EFENDİM!...”

- MADEM ÖYLE, HUDUNİ OLSUN ADI. LÂKİN BENİM,

KUŞLARLA BAŞIM HOŞ DEĞİLDİR HEMŞİRE. HELE Kİ BU GİBİ (PADİŞAH AYAKKABIYI ALIR, İNCELER :) MÜTECESSİS, TEPESİNDE ŞEYTAN TÜYÜ, GAGASINDA LAF

“EN SEVDİĞİM RENK... DEVE TÜYÜ. BU SÜRPRİZ İKRAMINIZI

TAŞIYAN KUŞLARDAN HASSATEN İCTİNAB EDERİM...

NEYE BORÇLUYUM MÜNTEKİM EFENDİ?..”

- AŞKOLSUN AĞABEY, ZAVALLININ ÇAŞITLIK EDECEK HALİ

“BİZDE ADETTİR HÜNKARIM. KOMŞUYA İHTİRAMDA

YOK A?.. HEM ARTIK ONUN İSİM BABASISINIZ. HUDUDİ PEK

BULUNULUR...”

LATİF, PEK ALA!..

“43 NUMARA, TAM AYAĞIMA GÖRE!...”

“ HUDUDİ DEĞİL CEMİLE, HUDUNİ; MEŞHUR BİR GÖZBAĞCI,

“AYAĞINIZDA PARALANSIN SULTANIM...”

STANDARD MAGAZİNE NAMLI ECNEBİ MECMUASINDA

“KILIĞINA BAKILIRSA BEKTAŞI’SİN KUNDURACI...”

TESADÜF ETMİŞTİM...

“EVET, ÇARIKLI BABA’NIN EHLİNDENİZ. ZÂT-I ÂLİNİZİN

SİZ BİR NEBZE İSTİRAHAT BUYURUN, İFTAR SOFRASINDA

ŞAZELİYYE’YE İNTİSAB ETTİĞİNİZİ İŞİTMİŞTİK...”

TEATİ EDERİZ BU MEVZUU!..”

“LAKİN BİZİM TARİKE REVAN OLANLARIN MUAYYEN BİR

KIYAFETİ YOKTUR...”

“AH BENİM TALİHSİZ KUŞUM, BİKES Mİ KALDIN?..”

(CEMİLE SULTAN, KUŞÇAĞIZIN GÖNLÜNÜ ALMAK, ONUNLA
(BU ARADA AYNİ KARENİN İÇİNDEN BAŞLAYAN ÇİZİMDE,
BİRAZ MUHABBET ETMEK İSTEMİŞ OLSA GEREK Kİ;
DİĞER TARAFTA, BAHÇEDE HUDUNİ'Yİ YAKALAMA
KAFESİN KAPISINI HAFİFÇE ARALAR İKEN KUŞ BİRDEN
ÇALIŞMASI DEVAM ETMEKTEDİR:)

UÇUVERİR. CEMİLE'Yİ DE KORKUTARAK TABİİ. DOĞRU
“BULDUM! İŞTE ORADA! CEVİZİN YUKARISINDA!!!”
BAHÇEDEKİ CEVİZ AĞACINA YÖNELİR.)

(ORDAN ORAYA KAÇAN HUDUNİ, SONUNDA SEVGİLİ
SAHİBESİNİN OMUZUNA KONUVERİR. TABİİ ORADAN DA
KOPARDIĞIM CEVİZİ AĞIZ TADIYLA YİYEBİLMEK İÇİN
KAFESİNE..)

(AĞACIN DALINDAN) HAVALANIP EVİN GENİŞ PERVAZLI
PENCERELERİNDEN BİRİNE İNDİM...

(CEMİLE SULTAN'IN YANINA GELEN GÖREVLİ:)

“PADİŞAHIMIZ EFENDİMİZ KUŞU HUZURA İSTİYOR...”

(KUŞU ALIR. PADİŞAHLA AYAKKABICININ BULUNDUĞU

Evi kolaçan ettikten sonra ağızlarının suyu akarak eşyaları

ODAYA GÖTÜRÜR.

incelediler.

KUŞ, PADİŞAHI VE ELİNDEKİ KABAK ÇEKİRDEKLERİNİ

"Radar, sen Kösele'yle birlikte oturma grubunu taşı, Şapırt'la ben

GÖRÜR GÖRMEZ:)

de buzdolabımı indirelim."

“SULTAN ABDÜLHAMİD HÂN-I SÂNÎ GELİYOR!.. ” (DİYE

"Tamamdır."

BAĞIRIR.)

"Jilet, bari birşeyler yeseydik, ben dün gecedan beri açım."

(SULTAN, KAFESİ KUNDURACIYA UZATIR)

"Kafamı bozma Şapırt, önce iş, sonra yemek. Gebermedin ya!"

“AL BAKALIM KUNDURACI BİRADERİM...

Şapırt dedikleri şişko patates bana doğru yaklaştı "Ben en iyisi şu

BU DİLBAZ KUŞ ARTIK SANA EMANET..."

papağanı beş dakkada kızartıp yiyeyim."

Jilet: "Uyuz çakal, bela mısın ulan sen? Burada işimiz bitince

(BU SON KAREDE KAHRAMANLAR SİLÛET ŞEKLİNDE

patlayana kadar yersin, laf anlamıyor musun?"

ÇİZİLMİŞ.

Radar ve Kösele üç kişilik koltuğu iki ucundan kavradılar. Esmer

Kösele: "Patron, kuşu da götüreceğ miyiz?"

BU MACERANIN SONU □)

140

(Tarayanın Notu: Çizgi roman burada sona erdi.)

Jilet: "Baksana, beş para etmez, neredeyse dedem yaşında..."

Şapırt, cebinde bulduğu bir kabak çekirdeğini çitledi. Kendimi

137

tutamadım: "Sultan Abdülhamid Hân-ı Sânî geliyor!"

Sahibini Omzuna Konduran Kuş [Huduni]

Mutfağa yönelen Jilet, üçlü koltuğu yüklenmiş Radar, Kösele ve tabii Şapırt, donakaldılar. Dördü de bana bakıyordu. Tam o anda Müntekim Efendi'nin torununun oğlu ve de adaşı Müntekim kapı vuruldu: "Tak tak!" Hırsızlar iyice aptallaştılar.

Gıcırbey, bana hizmette kusur etmiyor. Ne de olsa, Gıcırbey Kıpırdamıyorlar.

ailesine padişahın yadigarıyım.

Bu sesi tanıyorum, gelen kesinlikle Kevser. İncecik parmaklarıyla,

Ben bir şemsiye kakaduyum [cacatua alba]. Gıcırbey bana yeni,

kapıya kıyamıyormuş gibi tıklatıyor. Gene yemek getirmiş olmalı.

kocaman bir kafes satın aldı. İçinde ayna ve yedi halkalı bir

Gıcırbey, Kevser'in yemeklerini yemiyor, hep bana veriyor. Ben,

çingırak var. Kafesimi sık sık temizler. Fındık, ceviz, fıstık, yulaf,

Kevser'e de, onun sebze yemeklerine de bayılıyorum. Onu

buğday, darı, dilimlemiş elma-armut, kıvırcık, ayçekirdeği, kabak

görünce, nedendir bilmem, ihtiyar kalbim pır pır ediyor...

çekirdeği, haşlanmış tavuk, kızarmış balık, az etli pirzola... ve en

Hırsızların gözleri sağa sola kayıyor, Jilet'e bakıyorlar, Jilet de

sevdiğim içecek olan suyla besler beni. Bazen çocuk mamasına

onlara bakıyor, ağızlar açık, nefes almıyorlar. Dakikalar süren

peksimet doğrar, üzerine yumurta kırıp karıştırdıktan sonra servis

saniyeler boyunca, hiçbirimiz kıpırdamıyoruz.

yapar; ben de keyifle yerim. Taze dallara, bilhassa çam dalına

bayıldığımı bilir. Son günlerde, pişmiş sebze de yiyorum: Nefis.

Erkeğin kalbine giden yola mayın döşemek [Kevser]

Yemek kabımı her gün yıkayıp temizler. Arada bir, içtiğim suya

Babaannem duysa, beni öldürür. O, yemeği Kenan'a götürmemi

vitamin katar. Hapşırarak olsam, hemen odayı ısıtır. Beni düzenli

tembihlemişti. Ben ne yapıyorum? Müntekim'e getiriyorum.

olarak veterinerine götürür; uzayan kanat tüylerimi, tırnaklarımı

Neden? Allah biliyor, gönlüm Müntekim'de. Babaannemin hesabı

kestirir, gagamı törpülettirir. Senede iki kere yuttuğum koyu kırmızı belli: Kenan bu büyülü yemekleri
yiyip bana vurulacak, sonra da birtakım haplar beni ferahlatır... Haftada bir, gündüz vakti,

benimle evlenecek. Böylece ben de şu sakat halimle bir yuva

Gıcırbey'in yardımıyla yıkanırım. Kanatlarımdan altına erkek

kurabileceğim.

deodorantı püskürtür...

Annemle babam, ben daha bebekken, söylemesi ayıp, şofben

Gıcırbey eve gelir gelmez beni salıverir. Mobilyaları kemirmeme

zehirlenmesinden ölmüşler. Babaannemle baş başa kalmışız.

bozulur. Artık yaşlandım, eşyaları yiyecek gücüm kalmadı zaten.

Babaannemi, Cinci Ruhiye dediniz mi herkes tanır. Her türlü

Dile kolay, yüz yaşındayım. Bir ayağım çukurda... Gıcırbey daha

hastalığa şifalı terkipler hazırlar. Bin çeşit kocakarı ilacı bilir. Habis

dünkü çocuk... Bazen de, şarkıdaki gibi ben onu "findık ile, fıstık

cinleri kovar, fal bakar, büyü bozar... İnsaflı kadındır. Kimseyi

ile, badem ile beslerim." Kabuğu kırıp, içini gagamın ucuyla ağzına felakete sürükleyecek büyüler
yapmaz.

atıveririm. O da beni omuzlarında taşır. Keşke ben de onu

141

sırtımda taşıyabilsem, masal kuşları gibi uçarak Anadolu'da şehir

Müthiş bilgilidir. Eskiden sık sık aktarlara giderdi. Eve torbalar

şehir gezdirsem, oradan da hiç görmediğim anavatanıma,

dolusu ot, envai çeşit baharat, birtakım şuruplar, yağlar taşırdı.

Endonezya'ya vınlasak!..

Şimdi ihtiyacı olan malzemeyi bana ısmarlıyor. Babaannemin

Sürekli konuşur benimle. Ara sıra yüksek sesle gazete

yarasa tırnağı, kurbağa gözü, at yağından yapılmış sabun gibi

temin edilmesi zor siparişlerini bulup getiriyorum.

139

Ondokuz yaşındayım. Liseden sonra okumadım. Onbir aylık

okur, dünyada olup biteni öğrenirim: "Bak, Huduni, Churchill'in

bebekken felç geçirmişim. Sol bacağım çok zayıf. Babaannemin
papağanı hâlâ Hitler'e küfrediyormuş! İngiltere'nin eski başbakanı
ilaçları olmasaydı, belki yatalak olacaktım. Polio sekeli dedikleri
Winston Churchill'in [1874-1965] papağanlarından biri olan ve bu
bedensel arızayla yaşamaya alıştım. Koşamıyorum. Yürürken
yıl 104 'üncü yaşını kutlayan Charlie, sahibinin kendisine öğrettiği
aksıyorum. Fakat çok şükür, koltuk değneğine ihtiyacım yok.
gibi hâlâ Adolf Hitler ve Nazilere küfrediyor... Daily Mirror
Babaannem, yemeğe gizlice yılan yağı, ıhlamur tozu ve
gazetesindeki haberde, Charlie'nin İngiltere'de yaşayan en yaşlı
dulavratotu katıp çok eski bir dua okuyor, fakat benden kaçmaz.

papağan olduğu belirtiliyor. II. Dünya Savaşı'nın kahramanlarından Niyeti, dedim ya, Kenan'ın
midesinden kalbine giden yola mayın biri olarak kabul edilen Charlie, Hitler ve Nazilere,
Churchill'in

döşemek. Kenan'ın annesi Güllü Abla hasta, göğüs kanseri. Nasıl
karakteristik ses tonuyla sövüyor. Eski başbakanın 1965'te
desem, sol memesini kesip aldılar geçenlerde. Kalender kadındır,
ölümünden sonra, deney hayvanları yetiştirilen bir laboratuvarın
bir keresinde ona "Ah Güllü Abla, vallahi çok üzöldüm" demiştim
sahibi Peter Oram tarafından satın alınan Charlie hakkında,
de, bana gülümseyerek "Dert etme güzel kızım, bizim sülalede
Churchill uzmanlarından James Humes, "Belki Churchill artık
âdettir, bütün kadınlar tabuta tek memeyle girer" demişti. Kenan'ın
bizimle değil, ama Charlie sayesinde fikirleri hâlâ aramızda"
babası, kırkıktan sonra, gencecik bir kızla kaçmış. Bir daha da

ifadesini kullandı. Churchill, Charlie'yi 1937'de satın almıştı..."

haber çıkmamış heriften. Kenan, cips fabrikasında şoför.

Gıcırbey kahvaltıdan sonra tıraş oldu, duş aldı, tiril tiril giyindi,

Bakkallara, marketlere minibüsle cips dağıtıyor. Annesi ameliyat

kravatını taktı, çantasını hazırladı, beni kafese koyup tüydü.

olunca izin aldı.

Üzerime rehavet çökmüştü, uyukluyordum. Kapının sesiyle

Babaannem "Kız Kevser, bir tabak semizotu da Güllügillere götür,

uyandım. Dört tane leş kargası içeri daldı. Üzerlerinde, 'Nanay

yazıktır, o çocukcağız yemek de pişiremez, komşuluğumuzu

Nakliyat' yazılı turuncu işçi tulumları, başlarında şapkalar vardı.

bilelim" diyor. Yemekleri ben pişiriyorum, komşuya ikram edilecek

tabağı kaşla göz arasında babaannem hazırlıyor. "Kevser, bir

doladı! O esnada Şapırt, yemek tabağını dökmeden alıverdi kızın

tabak bamya ayırdım, tezgahın üzerinde, Güllügillere...", "Kevser,

elinden. Zavallı Kevser neye uğradığını anlayamadan, Allah'ın

enginar Güllügillere...", "Kevser, Kenan'a türlü...", "Kevser, o

belası Radar, kızcağızın boğazını kesti! Güzelim Kevser'in cansız

büyük kâsedeki aşureyi de Kenan'a..." Bilse ki hepsini Müntekim'e bedeni, kanlar içinde holün ortasına yığıldı. Yüz yaşındayım, taşıdım, beni karafatmaya çevirir!

savaş gördüm, kıtlık gördüm, deprem gördüm fakat hiçbiri beni

142

böyle sarsmamıştı. Gözlerimden, gözüm büyüklüğünde yaşlar

Pizzacı, dönerci, pideci... ulakları akşama kadar motosikletle

süzüldü.

Kenan'ın siparişlerini naklediyorlar. Annesi sönmüş mum gibi

Şapırt, mutfaktaki çekmecedен bir koşu kaşık alıp yemeği

yatarken, zaten besili ve [Allah günah yazmasın] bastıbacak olan

çarçabuk yiyiverdi. Cellat Radar, banyoda ellerini ve bıçağını

Kenan günden güne kilo alıp şişiyor...

yıkadı.

Müntekim tek başına. Besbelli az yiyor. Görseniz, çöp gibi ince.

Jilet: "Az daha açlıktan zıbarıyordun ha, yemek ayağına geldi!"

"Tek çizgili pijama giyiyor" dedikleri türden. İş de bulamadı, yazık.

Şapırt, ağzındaki son lokmayı çiğneyerek "Ne yemeği olduğunu

Fakat bence çok yakışıklı. Yemeklerimi yedikçe bana muhabbeti

anlamadım ama harbiden nefismiş. Yazık oldu, hamarat kızmış."

arttı.

Kösele: "Patron, kız ne olacak?"

Tak tak. "Pırasa sever misiniz?"

Jilet: "Cennete gider herhalde?"

"Ne demek, pırasa sevilmez mi?"...

Radar: "Sabah sabah elimizi kana buladık. Tüysek mi Jilet?"

Tok tok: "Karnabakar pişirdim, bir tabak da size getireyim dedim."

Jilet: "Gevezeliği bırakın da işimize bakalım artık."

"Çok nazıksınız Kevser Hanım, zahmet etmeseydiniz."...

Şapırt, Kevser'i ayak bileklerinden tutup duvarın dibine sürükledi:

Tik tik: "Bakla?"

"Ya, bu kızın bir ayağı sakatmış... Çok da güzel kızmış, vah vah."

"Harikulade!"...

Namussuzlar, Gıcırbey'in yepyeni eşyalarını katır gibi hızla

Tıktık: "Kapuska?"

taşıdılar. Oturma grubunu, buzdolabını, bilgisayarını, halılarını,

"Sevinçten ölebilirim!"...

masayı, kitaplıkları, kitapları... Öteberiyi mukavva kutulara

Tak tuka: "Merhaba..."

doldurarak taşıyorlardı. Gören, onları sahiden ev taşıyorlar sanırdı.

"Tahmin edeyim, karalahana?!"

Şapırt, her defasında Kevser'e bakıyor, iç geçiriyordu. "Radar,

"Nereden bildiniz?"

oğlum sen ne kuduruk, ne taharetsiz çakalmışsın!"

"Burnum çok iyi koku alır."...

Radar: "Kes ulan püsküllü kancık. Andavallı Köyü'nün delisi gibi

Tiki tikitak: "Peynirli kabak dolması?"

ötme, yavşak!"

"Gerçek bir mucitsiniz Kevser Hanım! Bu yemek... devrim

Jilet: "Didişmeyin ulan, ikiniz de Kösele'nin gübre dolu lırnağı

niteliğinde!"

etmezsınız."

Her defasında ayaküstü laflıyoruz. Konuşurken gözlerimin içine

145

bakıyor. Bir-iki kere merdivenlerde karşılaştık, bana prensesmişim Eşyalar nakledildikçe Şapırt'm harareti artıyor, Radar'a gibi eğilerek selam verdi. Bir defasında alışverişten dönüyordum,

sataşıyordu: "Radar, söylemedi deme, bu cinayetin hesabını

poşetleri taşımama yardım etti. Tam bir centilmen. O, benim vereceksin!"

şövalyem. Gerçi, isterim ki, bu hileli aşlara hiç lüzum kalmasın.

Radar: "Jilet, ne diyor bu i.ne?" Sonra Şapırt'a dönüp "Osuruk

Müntekim, benim onu aç karnına sevdiğim gibi sevsin beni. Midesi arkeologu gibi ne eşmiyorsun? Seni de kesip kızın yanına aşkla kasılacağıma, kalbi aşkla çarpsın. Fakat ne çare... Aşk yetiştireyim mi dallama?"

yalnızca sağlam vücutlu ve tok karınlıların mı tekelinde?

Jilet: "Çabuk olun, şimdi kızın peşine gelecekler, o zaman

Yalvarırım "Hayır" deyin!..

göreceksiniz ebenizinkini!"

143

Bir tur daha, Şapırt gene Radar'a çatıyor: "Yok yok, sen insan

Mercimekli pazı topları pişirdim bugün. Müntekim bayram edecek.

değilsin şiloz puşt! Nasıl kıydın ulan gencecik kıza?"

Onu sevinirken görmek, içimi eritiyor.

Bu defa Şapırt Radar'a yakalanıyor. Radar, Şapırt'ı yakasından

Babaannem rahat rahat aşk tabağı hazırlayabilsin diye mutfağa

tuttuğu gibi duvara mıhlıyor ve bıçağı gırtlığına dayıyor: "Senin o

yaklaşmıyorum. Banyo aynasında saçımı düzeltiyorum. Biraz

korkak kelleni ödleğ bedeninden ayıracağım!"

sonra geliyor: "Kevser'im, yemek çok leziz görünüyor, haydi,

Kösele Radar'ı belinden kavrayıp geri savuruyor. Jilet Şapırt'm

Kenan'a götür bir tabak, sevaptır."

çenesine okkalı bir yumruk çakıyor: "S.ktir gıt arabada bekle!"

"Peki babaanneciğim" deyip mutfak masasının üzerindeki tabağı
Şapırt, ağlaya ağlaya olduğu yere, Kevser'in başucuna çömeliyor.
kaptığım gibi koşarcasına alt kata, Müntekim'in dairesinin eşiğine
Hüngürdeyerek Kevser'in saçlarım okşuyor: "Adın ne güzel kız,
varıyorum.

söyle bana. O hayvan sana kıydı mı birtanem... Ühü ühü, aaagh,
Kapıyı her zamanki gibi iki kere tıklatıyorum. Acaba benim
neden daha önce rastlaşmadık ki... Seni evimin kadını yapardım...
geldiğimi anlıyor mudur?

Bana o yemeklerden pişirirdin..."

Ecelin paratoneriyle toprağa iletilen yıldırım aşkı [Huduni]

Radar, Kevser'in yanma uzanan Şapırt'm beline bir tekme sallıyor:

Hırsızlar, kapıyı dinliyorlar. Sürpriz misafirin gitmesini umuyorlar.

"Ulan it, evli barklı adamsın, şimdi de ölülere mi sarkıyorsun,

Ben de öyle umuyorum. Kevser epey bekledikten sonra tekrar

pisboğaz pezevenk!"

tıklatıyor. Kim bilir kızın aklından ne geçiyor? Galiba, Gıcırbey'in

Kösele'yle birlikte masayı taşıyan Jilet: "Sana arabaya git

evde olduğundan emin, tuvalettedir, banyodadır, çıkar birazdan

demedim mi Dürzü?!" deyip kapıdan çıkıyor. Radar onların

sanıyor. Uzun bir sessizlik daha. Vazgeçti zannettiğim bir anda

ardından kapıyı örtüyor ve Şapırt'm yanma geri dönüyor: "Cesede

yeniden çalmıyor kapı.

âşık mı oldun ulan yoksa s.kik öküz?"

Kevser'in bu yılanların eline düşmesine izin veremem. Var

"Sus or.spu çocuğu! Sen aşkı ne bilirsin, ruh hastası g.tveren!"

gücümle ötmeye başlıyorum: "Uzaklaş! Gelme! Geri dön! Kaç!

Radar, bu sözlere sert bir tekmeye cevap veriyor. Şapırt

Haydi! Çabuk ol!"

birdenbire ayağa fırlayıp Radar'a girişiyor. Kuduz gibi enerjik.

Zamane kızları meraklı ve ısrarcı oluyorlar: "Müntekim Bey, benim, Tombul yumruklarla Radar'ın kafasına çalışıyor. Radar sendeleyip Kevser! Yemek getirdim! Acele etmeyin, beklerim ben!"

düşüyor. Şapırt, Radar'm karnına oturup çenesine, burnuna,

Bu sözleri duyan Jilet, başıyla Radar'a kapıyı açmasını işaret etti.

dişlerine saydırıyor. Koşarak gelen Jilet, Şapırt'ı gırtlğından

Radar ve Kösele, üçlü koltuğı yavaşça yere bıraktılar.

yakalayıp duvara çarpıyor. Suratı kana bulanmış olan Radar

Kevserciğıim hâlâ "Bekliyorum" diyor.

yattığı yerde inliyor. Dişlerinin arasından sızan kanı köpürterek

Radar, belinden kocaman bir bıçak çıkardı, bir çırpıda kapıyı açıp

"Sen bittin Şapırt ibn.si!" diyor.

güzelim Kevser'i içeri çekti. Elini kızın boynuna

Son eşyaları da sırtlayıp götürüyorlar. Şapırt ağlıyor, Radar inliyor,

144

Jilet sövüyor. Kösele'den ses yok.

Ev boşalınca sesim duvarlarda yankılanıyor: "Keeev-see-

Bam diye telefonu suratıma kapatıp kulübeden fırladı. İkinci sınıf

eeeeerrr!"

bir aptal gibi davranmışım. İnanın, normalde hiç kimseyle böyle

Beş dakika sonra Gıcırbey, Radar'dan beter halde eşikten içeri konuşmam. Galiba bu kıza vurulmuştum. Galibası fazla. Bildiğim yuvarlanıyor.

bir şey varsa o da erkeklere yıldırım çarpma oranının, kadınlara Onun etlerini kanına doğrayacağım! göre altı kat daha fazla olduğudur.

"Sayın seyirciler, ünlü işadamı Namık Mıknatıs, Bakırköy Ruh ve Üsküdar rıhtımmdaydık. 29 Mayıs'tı. Bireysel bayramım. Kurtuluş Sinir Hastalıkları Hastanesi'nde tedavi altına alındı. Uluslararası günüm. Stendhal sendromuna yakalandığım, kalbimin etrafında Teknoloji Fuarı'nda yaptığı açılış konuşması sırasında aniden ışıık hızıyla dönerek hacı olduğum gün.

rahatsızlanan Namık Mıknatıs'm ardına büyük bir psikolojik Sistemi, kuralları, prensipleri bir anda unuttum. Kızın ardından bunalım yaşadığı açıklandı..."

seğirttim. Telefon konuşması sırasında kullandığım elektronik Televizyonu kapattım. Bildiğim bir şey varsa, spiker "ani-ılrıtı süzgeç sesimi değiştiriyordu. Dolayısıyla, onun karşısına rahatsızlanmak" derken, aslında Bay Mıknatıs'm, kırk-elli ülkeden telefondaki 'intikam işçisi' olarak çıkmayabilirdim... Kolumdaki saati gelmiş prestijli misafirlerin ve yüzlerce kameranın önünde, çıkarıp cebime koydum. Gömleğimden birkaç düğme çözdüm. gürültülü bir biçimde altına kaçırışını kasedediyordu. Şu anda, tüm Kollarımı geriye doğru açtım,

dünyanın elektronik devleri, Namık Bey'in kürsüyü klozet olarak

149

kullanışımı konuşuyor. Ellilerinde bir patron, reklam yıldızı, özel gövdeyi eğdim, bacaklarımı çarpıttım. Aksıyor, sendeliyor, üniversite sahibi ve amatör politikacı olan Namık Mıknatıs; kendi yalpalıyordum...

patlayan dışkılarıyla sonsuza dek lanetlenmiş vaziyette. Adını ve Omzuna dokundum. Durdu. Çöle düşen ilk yağmur damlasını estetik "Operasyonla yüzünü değiştirmek için fazla ünlü.

duymanın heyecanı içindeyim. Dönüyor. Baharı fetheden ordunun Yeryüzünün neresine giderse gitsin, o reytingi yüksek kıcı sancağı gibi dalgalanan elbisesi karşısında hazırola geçiyorum.

paparazziler tarafından kuşatılacak. Kamerası olan herkes, Namık Gözleri, zamanın başlangıç gecesi kadar derin. Artık kainatın Mıknatıs'm ardına geçip kayda başlayacak. Arkası, yüzünden

hiçbir yerinde emniyette değilim. Kirpikleri kıpırıyor. Tabutu

daha çok tanınacak. Medya tarihine, kapitalizm tarihine adını b.klu baltayla parçalanınca ayağa fırlayan bir şehit gibi tetikteyim. Yine harflerle yazdırmış durumda. Olayın farklı açılardan çekilmiş de bozuntuya vermiyorum. Kasılmış sağ elimin işaretparmağıyla

görüntüleri internet ve uydu aracılığıyla buzullara, bozkırlara, balta sol bileğimin üstüne vurup yüzümü gözümü eğip bükerek saati girmemiş ormanlara iletilmiş bulunuyor. 35 bin kişiye bir tek

sorarken başımı rastgele sallıyordum: "Heebe, hiyye sea

bilgisayarın düştüğü Afrika kasabalarında bile, Namık Mıknatıs'm,

uhevua?" Sertçe koparılan bir gelincik gibi irkilmişti. Sorumu

teknoloji fuarında kıcıyla yaptığı unutulmaz açılış konuşmasından

tekrarladım: "Heebe, hiyye sea uhevua?" Gözleri korkuyla

söz ediliyor. Trilyonlar ödese, böyle bir kampanya organize

irileşmişti, derin bir nefes aldı: "Saati mi

edemezdi. Tüm zamanların en çok reklamı yapılan 'paket'i soruyorsunuz?"

etrafında insanlık kenetlenmişti. Gezegen çapında şoka sebep Evet anlamında "Ehuvva, huvaa" dedim ve sorumu bir daha olan, akıllara durgunluk veren bir yellenme ve dışkılama olayı. tekrarladım: "Heebe, hiyye sea uhevua?"

Kahramanımızı küresel bir star konumuna yükselten gübre

Bildiğim bir şey varsa, kaderimin en keskin virajına girdiğim sırada fırtınası. Yerinde ve zamanında yapıldığında, b.ka basmak, aya "Saat 3'ü 20 geçiyor"du.

ayak basmaktan daha büyük bir haber olabiliyormuş, anladık.

Toparlandım: "Teşekkür ederim" deyip sıırttım.

Artık, alnı kakayla lekelenmişti; yüzüne bakanlar ilkin o lekeyi

Şebnem Şibumi ani bir kararla sağ yanağıma bir tokat patlattı.

görüyordu. Heykelinin yapımında dışkı harcı kullanılacaktı.

Kıbarlığı ve pişkinliği harmanladım: "Sol tarafa vuracağınızı

Televizyon kanallarındaki tartışma programlarında söz alan

düşünmüştüm" dememle sol yanağıma da şamarın inmesi bir

uzmanlar, boş yere Namık Mıknatıs'ı teselli etmeye çalışıyordu.

oldu.

Olaydan "kaza", "talihsizlik", "hastalanma" gibi kelimelerle

Darbelerin etkisiyle tam bir centilmen olmuştum: "Hanımefendi,

bahsediyorlardı. Evet, işin doğrusu şifayı kapmış, mabadını fena

sarınım telefonda ben biraz..."

üşütmüştü. Uzun yıllar gözü gibi baktığı, besleyip büyüttüğü kaba

"Evet!"

eti ona çok acıklı bir oyun oynamıştı. Hakkında fıkralar, deyimler,

"Galiba hödükçe..."

hikayeler uydurulan efsanevi poposu, nereye giderse gitsin

"Kesinlikle!"

peşindeydi. Ondan kurtuluş yoktu. Açıkçası, Namık Mıknatıs,

"Belki yeniden konuşmamız..." "Asla!"

kelimenin tam anlamıyla g.t olmuştu... İşte benim aşk hikayem

150

böyle başlıyor. Her şey, Bay Mıknatıs vakasıyla yeterince uzaktan

"Yani şimdi ben git..."

da olsa sıkı sıkıya alakalı.

"İyi olur!"

Şebnem Şibumi, Namık Mıknatıs'm topluca işten attığı 1100

"Bakın bu konuyu tekrar..."

kişiden biriydi. Şebnem, tarih okumuştı. Nedense, staja başlamak "Hayır!"

yerine, Namık Mıknatıs'm televizyon fabrikasına sözleşmeli işçi

"Benim adım Münt..."

olarak girmişti. Bir yıllık sözleşme süresi dolmuştu. Başlangıçta

"Benimki de Defol!"

"Merak etmeyin, yıl sonunda sözleşmeniz yenilenecek" diyenler,

Zirveye yeni yağmış kar kadar güzeldi ve bana karşı çığ gibi

şimdi "paydos" diyordu. İşçilerin protestoları medyaya hemen hiç büyüyen bir öfkeden başka bir şey hissetmiyordu. Bildiğim bir şey yansıımıyordu, çünkü, Namık Mıknaüs televizyon kanallarına, varsa bir çığın ortalama hızı saatte 380 kilometrenin üzerindedir. gazetelere sık sık reklam veren 'hatırlı' bir müşteri...

Beni boğarcasma kefenledikten sonra dolmuş durağına doğru Her zamanki gibi doğrudan konuya girdim: "Kimden, ne için yürümeye koyuldu. Cesedi yörüngeye oturmuş bir astronotun intikam almak istiyorsunuz?"

ümitsizliğiyle seslendim: "Namık Mıknaüs'ı öyle tekmeleyeceğim ki Telefon kulübesinde, akvaryumdaki çiçek gibi duran Şebnem: aşırı hızdan tutuklanacak!"

"Namık Mıknaüs'tan... Beni işten attı..." Hatta, orman yangınının İşe yaramadı. Normaldir. Sazı hemen bırakmadım: "Kollarını ortasında kalmış ağlamaklı bir ceylan var.

koparıp onlarla döveceğim!"

"Bazı gazeteler sizden T100 kişi' diye söz ediyor."

Şebnem uzaklaştıkça sesimi yükseltiyordum: "Onu kendi

"Evet... Gerçekten ona ulaşabilir misiniz?"

bağırsağıyla boğacağım!"

Beyaz çikolatadan yapılmış kulağıyla külüstür ahize tam bir tezat

Tehditlerimin birbiriyle çelişmesine aldırımıyordum: "Diri diri yakıp oluşturuyordu: "Bundan kuşkunuz olmasın, güzel bayan."

küllerini lağıma saçacağım!"

Şebnem Şibumi kabinin içinde dönüp dışarı bakındı. "Beni görüyor Bağırıyordum ve herhalde sözlerimi işiten tek kişi Şebnem değildi: musunuz?"

"Kendisi de dahil hiçbir canlı onun yerinde olmak istemeyecek!"

"Şanslı biriyimdir."

Kız durağa yaklaşıyordu, ben kıza: "Geri kalan ömrü boyunca can çekişecek!.."

Coşmuştum: "Gözkapaklarını kesip, gözlerinde sigara

alımlı kızların karşısında apışıp kalan şapşallardan sanmayın.

söndüreğim!"

Tam tersine, panayır şeytanlıklarında üstüme yoktur. Gelgeldim,

Hem de ne biçim: "Kalbini söküp boğazına tıkacağım!"

Şebnem yapma çiçeklerin arasındaki sahicî gül'dü...

Kükrüyordum: "Boynuzlarını kırıp gözlerine saplayacağım!"

"Namık Mıknatıs'ın canı bedeninden kaçacak?"

Sınır tanıımıyordum: "Onun etlerini kanma doğrayacağım!"

Tecrübe dosyalarım komple silinmişti. Aşk, bütün hücrelerimi

Kızarmıştım: "Kemiklerini öğütüp helva pişireceğim!"

şiddetle işgal ediyordu. Alev almam an meselesiydi: "Bilmem?"

Sesim çatlıyordu: "Kafatasını kül tablası yapacağım!"

diyebildim, "gönlünden ne koparsa?" İşte, bir kölenin kafasıyla

düşünmeye, dilenci ağzıyla konuşmaya başlamıştım.

151

Bildiğim bir şey varsa, gökyüzündeki bir kuşu köşeye

Cidden abartıyordum: "Beyniyle senin bahçe duvarını

sıkıştırılmazsm.

boyayacağım!"

Bildiğim bir şey varsa, balığın etini yiyip kılçığını göle salamazsın.

"Kıpırdama! Ellerini başının arkasında birleştir!" Yarım düzine

Bildiğim bir şey varsa, güneşle çölün arasına giremezsin.

polis, tabancalarını bana doğrultmuştu. Kopardığım yaygaraya

Bildiğim bir şey varsa, bildiğim bir şey yoktu: Beynim, kalbim, dilim
uzmanların kesin cevabı.

tutukluk yapmıştı. Şebnem'e tutulmuştum. İşim/ bitikti.

Bir insana değer vermenin bedeli ağırdır.

Vücudumdaki tüm kimyasallar çalkalanıyordu. Biri sigara yaktım.

Zaptiyenin buyruğuna uydum.

"İzinle, ellerimi yıkayıp hemen döneceğim, tamam mı?" deyip

Caddenin kenarında iki devriye arabası duruyordu.

erkekler tuvaletine yollandım. Lekeli aynaya bakarken musluğu

Polisler kollarımı tutup başımı yere eğerek beni öndeki otomobile

açtım, avucumdan taşan suyu yüzüme çarpınca ağzımdaki sigara

tıktılar. Tanınmış bir işadamı hakkında uluorta, ileri geri

ıslak elimle yanağımın arasında sıkışarak "coss" diye söndü.

konuşmam ilgilerini çekmişti anlaşılan. İçlerinden biri sakince

Kalbimden yükselen çığlıklara kulaklarımı tıkamalıydım. Nefesimi

sordu: "Namık Mıkna'ts'ı öldüreceksin demek?"

tuttum. Pattadak Şebnem'in yanma vardım: "Bir ölü ne yapamaz?"

"Bunu da nereden çıkardınız, memur bey?"

"Ne?"

Şoför koltuğundaki aynasız, kontağı çevirdi.

"Konuşamaz, gülemez, insan içine çıkamaz."

"Durun!.. Bu adam benimle birlikte." Az önce iki şaplakla beni

"Eee?"

akort eden kıza, polis amcalar da ben de, ceylan tarafından ışınlan "Namık Mıknatıs da öyle olacak. Fakat bir farkla?"

aslanlar gibi bakıyoruz.

"Neymiş?"

Kız, kanun adamlarına kimliğini verirken "Ben, Şerif Şibumi'nin

"Ölmeyecek."

kızıyım" diyor, "arkadaşım şaka yapıyordu..."

154

Böylece kolluk kuvvetlerinin emin ellerinden sıvışıyorum ve

Mezardan şartlı tahliye

koruyucu meleğimle birlikte, kanun adamlarının üniforma düğmesi Ruhunuzla yazı tura atmayın. [WILL FERGUSON] iki sene önce, gibi donuk bakışlarının menzilinden çıkıp, kana susamış tuzu kuru işyerimin yandığı, evimin soyulduğu, trafik kazası geçirdiğim ve kalabalığa karışıyoruz.

komşu kızı Kevser'in cinayete kurban gittiği gün ılımlı bir

Gökyüzündeki bir kuşu köşeye kısıramazsın

dangalaklıkla çarpılmıştım. Kıpırdamaya korkuyordum.

Şebnem Şibumi'nin babası Şerif Şibumi, Üsküdar'ın efsanevi

Tozutmama ramak kalmıştı. Huduni, intiharı andıran bir taşkınlıkla

emniyet müdürüymüş. Aynı zamanda, polis teşkilatının bir nevi

"Kevser! Kevser'im!" diye inleye inleye öldü...

ruhani lideri. Meslek aşkıyla destanlar yazmış, tarihe geçmiş,

Geceleyin bomboş salonun pencere camındaki yansımam,

gönüllere taht kurmuş. On sene önce emekli olmasına rağmen,
melankolik bir kadavrayı andırıyordu. Çoğu cesetten daha fazla
adı ve maceraları dilden dile dolaşmaktaymış...

benziyordum ölüye: Mezar küreğiyle dövülmüş, paslı yağ tenekesi

152

gibi bir suratta; alelusul montajlanmış kan bilyesi gözler, kararmış

Denizin kıyısında, duvarları mavi boyalı büyük bir kafi teryada

tuvalet musluğu gibi damlayan bir burun ve ceviz gibi buruşuk bir

oturuyoruz. Masalarda tek başına pinekleyen elk.u lı insanlar.

çene... Kendi kendime mırıltıyla iyi dileklerimi sundum: "Huzur

Baygın iki garsondan başka, onları birbirine bağlayan hiçbir şey

içinde yat"...

yok.

Öğle vakti, evimin girişinde leşim seriliyken, okuldan dönen

Önümüzde bir çift boş bardak. "Bir limonata daha ister misin

çocukların çılgınlıkları ["Anneeeeeee!!!"] eşliğinde ayıldım. Huduni de

Şebnem?" deyip kalkıyorum. Şebnem gülümseyerek evet

tekdüze bir hırıltıyla Kevser'in adını sayıklıyordu. Güçbela

anlamında başını sallıyor. Salonun öbür ucundan elimde

doğrulup apartman boşluğunun taş zeminine oturdum. Dünyayla

bardaklarla dönerken gözümü Şebnem'den ayırmıyorum. Ayten

arama buzlucaıdan bir set çekilmişti, her şey boz bulanıktı.

Alpman, çeyrek yüzyıl öncesinden sesleniyor. Şebnem dalgın,

Kadınlar etrafımı sardı, içlerinden bir soprano "Yetiş Ruhiye Abla!

sessizce dudaklarını kıpırdatarak şarkıya eşlik ediyor. Buradan Kevser ölmüş!" diye öyle bir öttü ki, dişlerim baştanbaşa bıçakla bakınca, şarkıyı sanki Şebnem söylüyor: "Ayrılmam istersen hiç çizildi sanki. Merdivenlerde ayak sesleri dinmek bilmiyordu, yanından I Çağırırsan gelirim çok uzaklardan I Eskiden korkardım insanlar bacaklarıma basıyorlar, omuzlarımin üstünden geçerek yalnızlıktan I Korkmam artık sen varsın..."

evime giriyorlardı. O hengamede birileri ağlıyor, cıyıklıyor, körük

Krallığa terfi eden soytarı kadar sevinçliydim... Aşka inanıyorsanız, gibi soluyordu. Tecavüzcüler gibi terleyen apartman görevlisi kadere de inanmalısınız. Her şey kontrolümden çıkmıştı. Dizginler Melikşah Sultan, toynaklaşmış elleriyle kollarımı kavrayıp beni de kırbaç da bende değildi artık, iki yıldır intikam işindeydim ve ilk

sarsıyordu: "Ne oldu Müntekim Bey?!" Bir daha, bir daha... Şişmiş defa bir müşteriyle tanışıp görüşüyordum.

dilimi ağzımın içinde güçlkle oynatıyorum: "Bildiğim bir şey varsa,

Şebnem'in dili, ağzına vidalanmış renkli bir lokum kadar tatlıydı:

felaketler, zamanın akışım etkiliyor." Melikşah Sultan benden

"Müntekim gerçek adın mı?"

randıman alamayınca dörtnele uzaklaşıyor.

"Hayır, sahne adım." Peygamber sofrasındaki pişmiş kelle gibi

Fırından yeni çıkmış bayat ekmeği andıran bir kadın, yüzüme sırtıtıyorum.

eğiliyor. Makyajı, gecenin ortasında ışıklar saçarak öten,

"Namık Mıknatıs'm etlerini kanına doğrayacağını söylerken ciddi

akordeona dönmüş bir ambulans etkisi uyandırıyor.

miydin?"

Çocuklar ceset görme telaşında; bazıları, benim ölü olmadığımı ilkesel olarak hiç kimseyi öldürmüyordum, fakat Şebnem isterse anlayınca fena bozuluyorlar...

kendimi bile vurabilirdim: "Elbette. Dilersen onun etlerini kıyma Polisler zuhur ediyor. Kendini günah keçileriyle dolu bir ahırda yapıp kemiklerini öğüttükten sonra derisine doldurup dikebilirim..."

bulan, kasaplık eğitimi almış çobanların kontrollü heyecanıyla "Pekala... Kaç para ödemem gerekecek?"

deviniyorlar. Etrafı sarı-siyah naylon şeritlerle kuşatıyorlar. Suç Sersemliğin zirvesinden Şebnem'in kudretten parlak dudaklarına mahallini, boynumdaki Marcello Mastroianni kravatını çekip bakıyordum. Karıncaların sürüklediği yaralı bir çekirge gibi uzatarak çevirdikleri duygusuna kapılıyorum.

hissediyordum. Hayatımda ilk kez aklım karışıyordu... Sakın beni Eğer bu evin sahibi olsaydım ve cehennemde de bir dairem Hayat zannettiğimizden de kolay; sadece imkansızı kabullenmen, olsaydı, burayı kiraya verip cehennemde otururdum, kesin.

kaçınılmaz olandan korunmalı ve dayanılmaza katlanmalıyız.

Tebeşirle zavallı Kevser'in çevresini dolanarak holün kanlı ahşap

[FRANCO FALCONE]

döşemesine siluetini çiziyorlar. Bu maktul şablonu bana hep

Ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim olmayan acı gerçekler cesedin kendisinden daha ilginç gelmiştir. Filmlerde görürdüm, nevrimi döndürmüştü. Yumruklarım ceplerimde, kaldırımları

fakat birgün gerçeğine rastlayacağımı hiç ummazdım. Üstelik
arşınılıyordum. Bir dolmuşa atlayıp Kadıköy'e indim.
evimin içinde! O anda, böylesine basit bir şekli çizmek için ille de

158

bir kurbana ihtiyaç olmadığını düşündüm. Yerde yatanın ölü ya da Nesli tükenmekte olan peçeli
baykuş [tyto alba], kulaklı toygar diri olması, çizimin biçimini etkilemezdi ki... Cinai bir kaosun
[eremophila alpestris], zağanos [bubo bubo], kızıl sırtlı

ortasında, zihnim saçma sapan şeylerle meşguldü.

örümcekkuşu [lanius collurio], bıyıklı sumru [cfilidonias hybrida],

Kafamın içinde kara bir bulut peyda olmuştu. Yongalarla dolu

rahip akbaba [aegyptius monachus], malikü'l-hazin [botaurus

çürük bir çuval gibi dağılıyordum. Kemiklerimin içerisinde zehirli

stellaris], yahbur [otis tarda], kılkuyruk bağırtlak [pterocles alchata]

karıncalar yürüyordu.

gibi talihsiz kuşları kurtarmak için düzenlenen bir kampanyaya

Neden sonra, biri burnuma bir avuç kokulu toz tuttu. Ruhiye

imza verdim. Halbuki evimin ortasında bir papağan cesedi

Hanım. Tozun 'kakule' olduğunu bilahare öğrenecektim. Dünyayla

yatıyordu.

aramdaki buzluca eriyiverdi. Başım, bütün pencereleri açılarak

Konservatuvar binasının yanındaki telefon kulübelerinden birine

temiz havayla dolan bir odaydı artık.

girdim ve babamın dükkanının numarasını tuşladım.

156

"Milan Kundura?"

Gölümsedim ve flaşlar patladı. Bir grup foto muhabiri merdivene

"Babacığım, benim, Müntekim."

dizilmişti.

"Neredesin be oğlum? Sesini duyan hacı, yüzünü gören cennetlik,

Ambulansla hastaneye kaldırıldım. Akranım olan bir doktor

iyi misin?"

tarafından muayene edildim. Her ihtimale karşı kavalkemiğimin

Babama, gökten inen canavar sürüsüne karşı beni korumasını

filmi çekildi. Elimde reçeteyle polis arabasına bindim. Karakolda

söylemeliyim: "Çok teşekkürler babacığım, her şey yolunda...

ifade verdim. Nöbetçi eczaneye uğrayıp Reparil jel ve bir kutu

Dükkanında işler nasıl?"

Dolorex aldıktan sonra evime yollandım. Büyük ihtimalle morg

"Elhamdülillah, iki ayağımız bir pabuçta. Vaktin varsa gelsen ya?

çekmecesinde bulunan talihsiz Kevser'in, yere beyaz tebeşirle

Bak, sana yemek ısmarlarım?" Birden, acıkmış olduğumu fark

çizilmiş polisiye suretine basmamaya özen gösteriyordum. Huduni, ettim: "Yemek mi?" "Çok sııskasın

Müntekim, yemeğimizi yer, benim ihtiyar can yoldaşım, kısılmış, hırıltılı bir sesle Kevser'i

baba-oğul birkaç kilo alırız." Babam, nüktedanlığı bir fazilet alameti

sayıklarken kafesin kapısını açtım. Son bir gayretle kanat çırparak sayar. Kulübede, bacağı kırılmış bir at gibi soluyordum: Yalan Kevser'in silüetine kondu ve oracıkta ruhunu teslim etti... Yeni sille söylerken nefesi kesilenlerdenim: "Az önce gırtlığma kadar tekniklerini üzerimde deneyen felek, balyozuyla enseme,

(ıkındım. Hafta sonu uğrarım sana baba, olmaz mı?"

göğsüme, suratıma çalışıyordu. Takdir-i ilahi tesisatının nakavt

"Sen, beş yaşındayken daha dürüsttün evlat. Anlat bana, bir

mekanizması. Mahvolmuştum. Anne-babama telefon edebilirdim.

derdin mi var? Harçlığın mı bitti, biri canını mı sıktı, kız meselesi

Fakat telaşlanmak ve üzülmek dışında ne yapabilirlerdi ki?

mi?"

Kaybedecek hiçbir şeyim kalmamıştı. Geceleyin, dünyanın en boş "Hayır baba, amma yaptın, sadece bir selam vermek için .uadım."

evinde, kıyamet sonrası yorgunluğuyla donakalmıştım. Bir sigara

"Ne yani, bana hiçbir şey söylememek için mi telefon ettin?"

yaktım. Ortalık o kadar sessizdi ki, sigaramdan yükselen dumanın

"Senin şefkat dolu şüpheciliğini özlemişim." Şu cümlelerin,

gürültüsünü duyabiliyordum...

Uğursuzluk raddesindeki yapmacıklığma bakar mısınız! Bil*

ikindi güneşinin turuncu ışığında, Kevser'in tabutunun ardından

159

yürüyordum. Bir ıstırap tatbikatının ortasındayım. Portakal tozu

diğim bir şey varsa, bir erkek, babasıyla nasıl konuşacağını

gibi bir yağmur çiseliyor. Toprak, yulafli kek misali nemli, pütürlü

ölünceye kadar öğrenemez. Hangisi ölünceye kadar? İşte onu

ve hoş kokulu. Ondokuz yaşında, gencecik bir kızı gömüyoruz.

bilmiyorum. Henüz.

Kırk kişi varız. Hepimiz de defnetmekte olduğumuz maktul kızdan

Telefonda, bir merhamet geleneğine mensup olan babamla, nesli

yaşça büyüğüz. Kevser'in belki de katıldığı ilk cenaze merasimi

tükenmekte olan iki kuş gibi ötüşüyoruz: "Cik cik?" ["Müşteri

bu; kendisinininki. Konu komşu, önümüzdeki elli-altmış sene

bekliyor, gene ara, annene de bir 'alo' de, tamam mı?"

boyunca peyderpey birbirimizi toprağa vereceğiz. Mahallece

"Gak guk." ["Peki... İnşallah evdedirler... Denerim..."]

tahtalı köye taşınacağız. Ölümün yörüngesindeyiz. Mezarlık,

Düşüncelerim küller gibi uçuşuyordu. Yeni açılmış bir lokantada

dünyanın maketi. Varoluşsal kaos bizi ele geçiriyor. Suça ortak

devekuşu bifteği yedim. Kadıköy'ün gedikli sahafı Sakallı Lütfü'nün

olmadığımız halde, dehşeti üstleniyoruz. Çaresizliğimiz,

dükkanına uğradım, ayaküstü çay içtik. Roman bahsinde, Lütfü

üzüntümüzü kat be kat aşıyor. Kıdemli bir mevta topraktan başını

Seymen şaşırtıcı bir şey söyledi: "Ben, belli şartlarda bir insanı

uzatsa da bize bir akıl verse. Ne gezer. Gözümüzün yaşına

öldürebileceğimi biliyorum. 'Ne olursa olsun kimsenin canına

baktıkları yok.

kıyamam' diyemem yani. O yüzden, çileden çıkan, artık burasına

Hoca, merhumeye talkın veriyor. Dualar okunuyor. Mezar

gelen ve kesin çözüme başvuran kimselerin anlatıldığı romanlar

sulanıyor. El Fatiha.

beni çekiyor. Ölümden beter bir olayı durdurmak için öldürüyorsun.

"Başınız sağolsun Ruhiye Abla."

Herkes katil olabilir. Katherina Blum'un Çiğnenen OnunCmı

"Dostlar sağolsun evladım."

yeniden okudum dün..."

Dönüş yolunun ikinci adımında ölüm düşüncesi, taziye nezaketi,

Kırk lirayı ateşleyip Ferruh Arsunar'm Köroğlu adlı kitabım satın
ahiret tefekkürü yerini gıybet matinesine bırakıyor. Cenaze
aldım. "Hayırlı işler Lütfü Ağabey." Başıyla selam verirken sakalı
dedikodularının vızıltısı, peşimden ayrılmayan bir sinek bulutu.
silkeleniyor: "Sağol canım." Geciken bir idamın homurdanan
Hakikat güneşinin altında, hakkımdaki çerden çöpten şüphelerin
seyircilerini andıran kalabalığa karışıyorum. Evimi soyanlar,
üzerine mercek tutarak bir iftira yangını çıkarmak istiyorlar.
işyerimi yakanlar, arabayla bana çarpıp kaçanlar ve diğerlerinin
Gıyabımda beni ayaküstü ameliyata başlıyorlar; kalbimi, beynimi,
arasındayım. İçimde bir kabir azabı pr o vasidir gidiyor. İnsanın
ciğerlerimi Kevser'e naklediyorlar. Kör bıçakla çürük bir meyveyi
kellesini pişiren bir temmuz ikindisi; şeytan bile bu sığağa
deşip soyar gibi derimi, kaslarımı sıyrarak beni Sigarayla
dayanamaz.

Savaşanlar Derneği'nin meşhur afişindeki iskelete çeviriyorlar. Bir
O gün anladım ki, avarelik büyük bir konsantrasyon gerektiriyor...
tek sigaram eksik. Çıkarıp yakıyorum. Mezardan şartlı tahliyeyle
Teknolojik uygarlık, emniyeti dışlıyor. Her birimiz, suikaste layık
serbest bırakılmışım gibi hissediyorum.
olmadığımızı ispatlama gayretindeyiz. Yabana atılmak da
Zorla denize sürüklenen kara kaplumbağası
istemiyoruz. Sıradanlığın garantilerinin peşindeyiz. Mezbahaya
giden yolda güdülürken bize gösterilen iyi muameleye fitiz.

Bayağılık ile dostluk arasındaki zıtlığın hakkını veremiyoruz.

şımartacağımı bilemiyorum. Fakat bu yaştan sonra, saygı

İzimizi süren cellat ile cankurtaranın yarışında, cellat üzerine

görmekten sıkıldığımı evlatlarıma nasıl izah ederim? Racona ters.

bahse giriyoruz. Başkalarının felaketinde eğlence, kendi

Ben bekarlık tahtından çabuk indim. Daha doğrusu indirildim.

mahvımızda avuntu buluyoruz. Varlığımız, metropolde

Askerden yeni gelmiştim. Bütün genç kızların emir ve görüşlerine

güncellenen dehşete bir katkı payı anlamı taşıyor. Korkunun tüm o hazırdım. Annem, milyonlarca gelin namzedi arasından Gülizar'ı klişelerini, terörün sürprizleri örtbas ediyor. Aşırılıklar,

buldu: "Recai, bu kız tam sana göre, pırlanta gibi maşallah."

dengeşizliğimizi kamufle ediyor. Mezarına geri dönmek için 'can

Gülizar, gerçekten de göz kamaştırıcıydı. Kaşla göz arasında baş

atan' fakat yolunu kaybetmiş zombileriz. Kaosun dalkavuklarıyız!

göz edildik. Önce Müntekim, sonra Cevher doğdu... İnsan çoluk

Bildiğim bir şey varsa, şom ağızlılık daima itibar görmüştür. Akşam çocuğa karışınca, bilen bilir, canına can katılıyor. Ben mesela, şu güneşine markaj yapan suratsız binaların arasında, derisi

anda üç canlıym.

yüzülmüş bir maymun gerginliğiyle turluyorum. Çaresizliğin

Hayatım bu dükkanın içinde geçti. Rahmetli pederim de, dedem

promosyonu olan bir dirayetsizlik ve endişeyle dopdoluyum. Süslü de ayakkabıcıydı. Bir filmde Şarlo, aklıktan ayakkabısını yiyordu.

püslü bir dükkanın vitrinini kaplayan dev oyuncak pandayla göz

Biz de o hesap, köseleyi lokmamıza katık ettik. Daha gıcık bir laf

göze geliyoruz; mutsuz görünüyor: Uykusuz gözlerimle ben de

edeyim: Ekmeğimizi ayakkabıdan çıkardık.

onun yavrusuna benziyorum... Ilık ve yumuşak porselenden

Hakiki bir ayakkabıcı, her yerde ayakkabıyı müşahede eder.

yapılmış genç kızlarda, şehvet hezeyanları çınılıyor. Maaşı ancak

Çarıklardan fal bakar. Patiklerde geleceği görür. Çoraptan karakter

yoksulluğunu sürdürmeye yeten üçüncü lig bekarları, kravatlarını

tahlili yapar. Böyledir. Tarih, spor, dans, edebiyat, savaş, coğrafya,

gevşetmiş. Dişinden tırnağından artırıp dişçiye giden, manikür

tıp, seyahat, aşk, ekonomi, iklim, suç, felsefe... herşey ama her

yaptıran plaza amazonları umutsuz bir kibirle yalpalıyorlar. Emekli

şey benim için ayakkabılarda

memurlar rüşvet ve iltimasla dolu yılların lağım şelalesinden

II. t

tamtakır bir cehalet referansıyla buz gibi bir hüzne terfi etmişler.

mahfuzdur. Faraza siz bir karate filminde dövüşçünün attığı

Altın dişleriyle demir leblebi yiyen sentetik kabadayılar, cinayet

tekmeye dikkat edersiniz, ben ayakkabısına. Kralın tacı, gelinin

pozları veriyor.

duvağı, askerin tüfeği... bence pabuçlarından sonra gelir. Derim ki,

Kalabalık, intikam alamadığı için suça yönelen ilkel bir yaratık.

olay ayaklarda biter: Heykeller çizmelerini giymişler mi? Fotoğrafta

Muğlak bir töhmet altında kalmak pahasına, şu karmaşık dünyada kunduralar görünüyor mu? Ressam, sandaletleri ne reнге basit bir yaşama razı. Reklamlarla fişteklene yığınların tek bildiği, boyamış, cilalamış mı?

örümcek ile sinek arasında pazarlık olmayacağı. Kitleleri etkileyen Şimdi her yerde ayakkabı mağazaları var. Bin şükür. İstiklal Harbi her söz yalan.

sırasında yoktu. Askerlerimizin ayağı çıplaktı. Potin

Peki ya ben? Bu alçak tavanlı şehirde, kazasız belasız ne kadar bulunamıyordu. Bir çift ayakkabı öyle kolay ele geçmez: Deri yükseğe sıçrayabilirdim? Denize tohum atsam, baltayla nakış lâzım, ağaç, boya, kumaş, metal lâzım. Sayacı, yüzü hazırlayacak; işlesem, cehennemde yelpaze satsam... Kişisel bahtsızlığımızı da saraç dikecek; deriyi regaptacı kesecek, kalfa birleştirecek, foracı kapsayacak majör felaketlerin arefesinde gündelik hayatın kronik tabana ilıştirecek; frezeci taban kenarlarındaki pürüzleri alacak; monotonluğu her nasılsa nihayete ermiyor. Kredi kartı faizi, işsizlik finişajcı son temizliği, boyayı yapacak, cila çekecek... Zor.

veya yoksulluğa bağılı intiharların tırmanışı, erdemli şiddete Gavurlar ordumuzun mahrumiyetini öğrenmesin diye, Meclis'te duyulan hasreti ifade etmekten başka işe yaramıyor. Modern askerin kılık kıyafet ve hassaten potin noksanı gizli celselerde medeniyetin çarkları neşeli bestelerle terennüm edilen tehditler, konuşuluyordu. Ayakkabısızlık, millet ile devletin ortak sırrı idi. uzmanlarca onaylanmış hurafeler ve muhkem bir taviz prosedürü Anadolu kızıllar, dul gelinler, çeyizlerindeki çorapları, çarıkları sayesinde dönüyor.

orduya hibe ediyorlardı. Kederden tırnaklarını, açlıktan yabani

Her yıl, yaklaşık 22 bin ila 27 bin kuş, savaş uçaklarıyla çarpışıyor. otları yiyen yoksul halkımız, 1921-1922 kışında düşmanın üstüne Bilumum hava kuvvetleri, toplamda 700-800 milyon dolarlık zarara çıplak ayakla yürüdü. Orduya katılacak gençler, Anadolu'dan uğruyor, mamafih kuşlar da infilak ediyor. F-16 motorlarında fir

yalınayak gelip, şehre girerken giyyordu ayakkabısını. Niye?

dönen kuş gözleri, ön camlara yapışmış kanlı tüy yumakları, ses

Büsbütün eskimesin diye efendim. Dedem, 1921'de Mustafa duvarına saplanıp çatlayan gagalar... Vietnamlılar, işgalci Kemal Paşa'nın yayınladığı Tekalif-i Milliye Emirleri uyarınca, 350 Amerikan ordusunun alçakta seyreden F-111 gözetleme uçaklarını, çift potin 'satmıştı' ordumuza. Bilahare, 1926'da, dedeciğim, topolarla canlı tavuk fırlatarak düşürürlermiş. Bugünse tayyarelerin İstanbul'da bir ayakkabı sergisinde Gazi'ye de bir çift potin hediye güvenlik testlerinde ölü tavuklar kullanılıyor. Yukarı bakıyorum. etmiştir.

Boş/ Kuşlar göğü terk etmiş. Onlar da bizim gibi canlarını Ne diyordum? Hah, misal, Casablanca filminde Humphrey Bogart, kurtarmak için kafeslere sığınmış olmalılar. I Ingrid Bergman'ın boyuna erişebilmek için özel topuklu Cebimdeki son kuruşlarla taksiye bindim. Para suyunu çekince ayakkabılar giymişti.

lüks ve konfor karşısında savunmasızlaşıyorum. Taksimetre, Çin Şeddi, Milattan Önce 200'lü yıllarda Hun Türklerin saldırılarını avucumdaki paranın miktarım yazınca, namüsaıt bir yerde indim. yatıştırmak için yapıldı. Değil mi? Evet, öyle. Peki, Hunlarm Şoföre bahşış niyetine sıırıttım. Zorla denize sürüklenen bir kara Çinlileri kahreden mahareti neydi? Doludizgin giden atın üstünde kaplumbağası gibi gönülsüzce evime yürüdüm. Tozlu bir geriye dönüp ok atmak. Bunu nasıl beceriyorlardı? Topuklu minibüsün arka camına "Beni yıka" yazmak için mola verdim. Bu

çizmeleri sayesinde arkadaş. Topuk, ayağın üzengide sağlam
düpedüz bir intihar notudur. Ölünün ağzından yazılmış eciş bücüş
durmasını temin ediyordu. Demek ki Çin Şeddi, çizmemizin
bir cümle bozuntusu: "Beni yıka!" Apartman merdiveninin
topuğuna mukavemet namına inşa edildi.

basamaklarını saydım: Otuzdokuz. Evime girip pencereden
Sizi lafa tutuyorum, mazur görün. Fakat esnaf dediğin, mamulünü
kendimi atmak bana iyi gelecekti. Anahtarı deliğe sokmak
keman gibi çalmalı, klarnet gibi öttürmeli. Bir sanatkarın kuvveti,
üzereydim ki kapı açılıverdi: Babam.

ustalığı buradan belli olur. Yoksa, çekiver kuyruğunu. Ne anladım

162

ben o esnaflıktan. Meçhul asker olur, ama esnaf olmaz. Nitekim,
Ben, Mehmet Ağa'yi sarı çizmesinden tanırım [Recai Gıdırbey]
ismi cismi bilinmeyen birinden bahsederken "Sarı Çizmeli Mehmet
Ancak, en üzgün çocuğun kadar mutlu olabilirsiniz. [HARLAN
Ağa" deriz ya, işte o laf da askerle alakalıdır. Efendim, Osmanlı'da
COBEN, Başka Şansın Yok] Bir bebek doğdu mu, bir baba da
asker, nizamname gereği, sarı deriden çizme giyerdi. Yaaa, işte
doğar. Babalık, bitmeyen bir acemilik. Bir hayat kurtarmak için bir
böyle. Erzincan türküsüdür: Kundurama kum doldu I Atmaya kürek
ömür harcarsınız. Öte yandan, baba olmak, tekrarlana tekrarlana
gerek I Nazlı yârin yanında I Yatmaya yürek gerek...
görenek haline gelen hataları üstlenmek gibi bir şey.

Urfalıya sorsan, sana Ayağında Kundurduy söylers: Ayağında
Müntekim telefonda biraz ketundu, fakat eminim ki bir müşkülâtı
kundura I Yar gelir dura dura I Genç ömrümü çürüttüm I Göğsüme
vardı. Nereden mi anladım? Ayakkabı, çorabın deliğini bilir. Kerata vura vura...
bana açılmıyor. Bende de kabahat var. Çocuklarımı nasıl
Bayburt'a kulak verelim: Geydim çarıklarımı I Gel bağla bağlarını I
Neden sonra harekete geçtim. Papağanı en yakın çocuk
Terk ettim gidiyorum I Bayburt'un dağlarını... Bunlar gibi yüzlerce
parkındaki kaydırağın dibine, dualarla defnettım. Döndüğümde,
türkü mevcut.
apartmanda spor ayakkabılı, tıknaz, güdük bir gence rastlayınca,
"Sapık" nedir? İzninizle ben söyleyeyim: Sapık, kısa çizmeye
kendi kendime "İşte" dedim, "zamanda yolculuk yapan bir cüce!"
denir. "Kaltak" denince aklınıza ne geliyor kim bilir; halbuki kaltak
Adı, Kenan'mış. Anlattı, "Dün, Müntekim'in dairesi soyuldu;
eskimiş ayakkabıdır. "Tanga" bir nevi kadın ayakkabısı anlamına
hırsızlar, Kevser adında bir kızı öldürdüler; bir de Müntekim'e
gelir. "Şıllık" bir terlik çeşididir. Şunu da bilin ki "kalleş" gelin
araba çarpmış... Siz nesi oluyorsunuz?" dedi. Olaylardan bihaber
ayakkabısıdır!
Gülizar, banyodan küçük bir leğen, eski bir bez uydurup deterjanlı
Ömer Seyfettin'in Yüksek Ökçeler hikayesi malumunuzdur. Hatice
suyla etrafı temizledi, camları parlattı, holdeki maktul siluetini sildi.
Hanım, genç yaşta dul kalmış zengin, hoşor bir kadındır hani. Ne

Ben de cadde üstündeki iki mağazadan çekyat, halı, masa,
var ki boycağızı kısadır. Yüksek topuklu ayakkabılar giyer, ahşap
kitaplık, ocak, küçüğünden bir buzdolabı falan satın aldım.
merdivenlerde takır takır iner çıkar... Gel zaman, git zaman, Hatice Adamlar getirdiler eşyaları eve
yerleştirdiler. Müntekim inşallah Hanım'a bir baş dönmesi musallat olur. Hekim, hastasını yüksek
beğenir. Bir anahtarcı çağırdım, kapının kilidini değiştirdim, iç
topuklu pabuçlun men eder. Hanımefendi'ye reçete kabilinden
tarafa da zincirli sürgü taktırdım. Gülizar yemek pişirdi.
"pamuklu,
Yorulmuşum. Kanepeye iliştim. Şaka maka, şu daracık dairede,
II.',
daha akşam olmadan tarih yazdık.
yumuşak, rahat terlikler" yazar. Hatice Hanım'm baş dönmesi sona İntikam ittifakı
erer, lâkin ruh sağlığı kötüler. Zira, dokuz senelik hizmetkarlarının
Bildiğim bir şey varsa, talih ve talihsizlik, aynı kuyudaki iki kovadır.
ahlakı iki günde bozulmuştur. Konakta hırsızlıklar, hileler,
Babamı karşımda gördüğüm anda, hayatımın en kötü dönemini
fingirdeşmeler gırla gitmektedir. Hanım, her odayı kilit altına alır.
geride bıraktığımı anladım. Annem Arnavut ciğeri ve pilav
Birgün, personelin sızlanmalarına kulak misafiri olur: "Ah o
pişirmişti. Salata da caba. Ben de çay demledim. Peder bey,
terlikler! Hanımın geldiği hiç duyulmuyor. Ne yapsak
hırsızların anaforladığı yeni eşyalarımın yerine daha iyilerini
yakalanıyoruz. Eskiden ne iyiydi. Yüksek ökçelerin takırtısından
koymuştu. Evine polis arabasıyla bırakılan ilkokul çocuğu gibi

evin en üst katında kımıldadığını duyardık..." Hatice Hanım derhal

mutluydum. Huduni'yi sordum, "O güzide emaneti, asil ruhunun

bütün hizmetkarlarını kovar. Yeniler de aynıdır. Hepsi hırsız, arsız, cennete zahmetsizce kanatlanabileceği nezih bir makama edepsiz, yüzsüz, namussuz takımındandır. Nihayetinde yüksek defnettım" dedi.

ökçeli iskarpinlerini yeniden giyer. Böylelikle, hizmetkarların

Validem, ağzında biriken, zoraki tebessümüyle zapt etmeye

kusurları görünmez olur. Gene başı dönmeye başlamıştır, fakat

çalıştığı soruları art arda sordu: "Evin ne zaman soyuldu?"

hiç değilse yüreği ferahtır...

Peder tetikteydi, hemen cevap yetiştirdi: "Söyledim ya,

Tam yitmişüç sene Fransa tahtında oturan XIV. Louis de tıpkı

dün mü evvelki gün mü ne."

Ömer Seyfettin'in hikayesindeki Hatice Hanım gibi kısa boylu idi ve "Polise gittin mi?" Babam, annemin bana sorduğu tüm soruları, yüksek ökçeli ayakkabılar giyerdi. Saray çevresindeki zevat da,

sempatik bir işgüzarlıkla anında yanıtlıyordu: "Tabii ki gitti, şu anda

saygıdan, krala uyup yüksek ökçeye sardırđı. Kral boy farkını

tüm teşkilat alarında."

kapatmaya çabalıyor, gelgeldim etraftakilerin hürmet telakkisi işi

"Huduni nasıl öldü?"

bozuyordu...

"Çok yaşlıydı, belki de kalp krizidir."

Avrupa'da kalın taban ve yüksek topuk, esasen, yollardaki insan

"Alnına ne oldu, yaralanmışsın?" Annem, derisi soyulmuş sol

ve hayvan dışkılarına basmamak için tercih ediliyordu.

omzumla mora kesmiş bacağıını görmeliydi asıl.

Görüyorsunuz, kendimi zapt edemiyorum. Bendenize "Bırak bu Babam: "Ehemmiyetsiz bir sıyrık hatun, ne yaralanması? Harpte ayakları" demeyiniz. Kabul ediniz ki Ahmet Muhip Dıranas'm miyiz Allah aşkına?"

Hatıra şiirindeki şu mısralarını sevmek için ayakkabı ustası olmak
168

icap etmez: Ayakları kumda bırakmadan iz I Yanıma geldiği hep Anlaşılan anneciğim, Kevser'den, yerinde yeller esen polisiye gecelerdi; I Sanki bir lahitten kalkar ve sessiz I Uzak bir maziye figürün manasından habersizdi: "Müntekim, canım, kimseyle dönüp giderdi.

kavgalı değilsin ya?"

Ya Yahya Kemal? Nev-bahâr-ı vuslatın bassun deyü ilk ayna I

"Gülizar, oğlunu tanımıyor musun? Geçimsiz bir çocuk mu?

Buseden pâpûş giydirdim o nermin payına diyor. Yani

Hırsızlar eve dadanmış işte, Allah beterinden saklasın." "Neden

"Kavuşmanın baharı bassın diye ilk ayma / Öpücükten pabuç

bize haber vermedin evladım? Niye 'Evim soyuldu' deyip yardım

giydirdim [yârin] o yumuşak ayağına"

istemedin?"

166

Babama baktım, o da bu sorunun cevabını merak ediyor ve

Laf lafı açtı, ipin ucu kaçtı... Aklınızda bulunsun, bilinen en eski

bekliyordu. Fakat ben duraksayınca yine araya girdi: "Yahu artık

ayakkabı, M.Ö. 2000'li yıllara ait; arkeologlar Mısır'da bir

koskoca adam oldu, böyle ufak tefek işlere bizi karıştırmak

mezardan çıkarmışlar. Bir sandalet. Aynı dönemde, Orta Asya'da

istemiyor demek ki, he mi Müntekim?" "Evet, öyle."

çizme giyildiğini iddia edenler var. M.Ö. 1600'lerde, Babil ahalisi

Valide hanım sofrayı kaldırırken, peder bey yanıma sokulup fısıltılı

mokasenle geziyormuş. Romalılar ve Yunanlılar da yalınayak

sorguya başladı: "Neler oluyor, anlat bakalım."

değillermiş...

Sessizce "Evi soydular, komşunun kızını vurdular, Huduni de öldü,

Ben, Recai Gıcırbey, dükkanımı teşrif eden müşterilerime işte

her şeyi biliyorsun" dedim. Mutfakla salon arasında gidip gelen

böyle düzayak lakırdılar ederim. Ayaküstü bir demli çay içeriz,

anneme sesleniyorum: "Sen zahmet etme anneciğim, masayı ben

sonra o ince belli bardaklar boşalır, Cinderella'nın cam pabucu gibi toplarım." "Uzun sürmez oğlum, sana da bulaşık çıkardık zaten..."

kahverir elimizde...

Peder, mabetteymişiz gibi fiskosa devam etti: "Öldürülen kız kim?"

Müntekim'in telefonundan sonra hanımı aradım: "Gülizar, hazırlan

"Dedim ya, komşumuzun kızı, üst katta oturuyordu..."

kız, seni kaçıracağım" dedim.

"Kızla sevgili miydiniz?"

"Ne oldu deli adam? Başka işin yok mu senin?" "Yahu hatun, gidip "Hayır?"

şu bizim oğlana bir bakalım, var bir derdi fakat söylemedi

"Senin evinde ne işi vardı?"

hergele..."

"Bana yemek getiriyordu bazen?"

Atladık geldik ki ev tamtakır. Dede yadigarı papağanımız da ölmüş "Ne yemeği?"

yatıyor; hem de salonun ortasına tebeşirle çizilmiş bir insan

"Sebze."

siluetinin içinde! Anlaşılan evden bir cenaze kalkmış! Hanıma

"Sana ne demeye yemek getiriyordu?"

çaktırmadım. Müntekim bana birbuçuk saat önce telefon etmişti...

"Nereden bileyim baba?.. Komşuyuz diye herhalde."

Allah muhafaza buyursun?.. Gülizar bir ağlama tutturdu, fırsat bu

"Ona âşık miydin?"

fırsat, ben de açtım vanaları. Karı koca bir müddet hüngürdedik.

"Benden on yaş küçüktü ve... aksaktı." "Yani?"

169

Cevap yerine "Ciğerparemi kesen mendeburların kim olduklarını

"Ne?"

biliyorum" dedi. Taş gibi mutsuz görünüyordu.

"Tipin değildi demek?"

"Emin misiniz?"

"Onu kastetmedim... Holde tebeşirle çizilmiş bir..."

"Bana bunak muamelesi çekme!"

"Hamarat annen icabına baktı... Başın belada mı?"

Tavırları, ifadesi, sesi her dakika değişiyor, bu da beni

"Sanmıyorum. Her şey bitti, daha ne olabilir ki?"

sersemletiyordu. "Estağfurullah, ama... Polis mi söyledi size?.."

"Alnındaki çürük neyin nesi?"

"Dalga mı geçiyorsun?"

"Araba çarptı."

"Ne münasebet... Kimlermiş Kevser'e kıyanlar?"

"Ne zaman?"

"Onları cezalandıracağız, var mısın?"

"Pazartesi."

"Vuracak mıyız?" Sağ elimi tabanca şekline sokmuştum. Yaşlılarla

"Vücudunda başka yara var mı? Kemiklerinde kırık, çatlak filan?"

ve turistlerle konuşurken sürekli el kol hareketleri yapılır ya

"Omzumla bacağım hafiften ezildi. Hepsi bu."

nedense.

"Doktora gitmedim deme sakın."

"Yo, onlara cehennem azabı yaşatacağız!" Zavallı kadıncağızın

"Röntgen filmi çektiler. Şimdi merhem ve ağrı kesici kullanıyorum."

beyninde gram fosfor kalmamıştı.

"Annene birşey belli etme, derdi başından aşkın biçarenin."

"Pekala. Nasıl isterseniz" dedim.

"Biliyorum."

Rüzgar çıktı. Perdeler, gönderinden kurtulmaya çalışan bayraklar

Mutfaktan gelen seslere bakılırsa annem bulaşıkları yıkıyordu.

gibi dalgalanıyordu.

Babam elini omzuma koydu: "Mağaza sahiplerini tembihledim,

"Yaraların nasıl?"

eşyalardan beğenmediklerini değiştirebilirsin."

Hayret? Yaralı olduğumu nereden biliyordu? "Yaralarım mı?"

"Lüzum yok, hepsi şahane. Sağol baba."

"Pazartesi günü seni damgalayıp kaçan kırmızı Peugeot'dan hiç iz

Ebeveynim, bay ve bayan sade vatandaş, hayatımı çabucak tamir kalmadı mı?"

edip gittiler. İşte benim süper kahramanlarım. Problemi, örümcek

"Şey... Araba, Peugeot muymuş?"

hisleriyle anladılar. Mandrake gibi [Hokus pokus! Abrakadabra!

"Al şunu" deyip bana haki bir tozla dolu bir torbacık uzattı.

Karambakarambina!] yuvamı donattılar. Süpermen'in pabucunu

"İçindeki toz, yumurta akıyla karıştırılınca merhem haline gelir,

dama attılar.

yatmadan önce omzuna, bacağına sürersin, sabaha bir şeyciğin

Duş alırken dans edip George Baker'm Little Gren Bag'ini

kalmaz Allah'ın izniyle."

söyledim. Her defasında bu şarkıyı söylemesem

172

temizlenmeyeceğim sanki. Hırsızların gözden kaçırdığı uğurlu

"Ne ki bu?" "Arpa külü."

kadife bornozumu sırtıma geçirdim. Salonun penceresinden bana

Malzemeyi aldım. "Gerçi doktor bana ilaç vermişti..." "Uzatma

170

genç adam. Cuma günü Sahrayıcedit Camii'nin karşısındaki Ninja

gülümseyen toleranslı dolunayın karşısında bir sigara y;ık tim.

Kıraathanesi'ne gideceksin. Orada, evini soyan ve Kevser'in

Benden çok daha akıllı ve bilgili bir adamın başedilme/ vecizesini

boğazını kesen dört namerdin üzerine bunu pskrteceksin."

hatırladım: "Hayat insanlar güldüğünde ciddiyyetinden

Elime metal ve camdan mamul bir şırına tutuşturdu. "Sonrasına

kaybetmediğ gibi, insanlar öldüğünde de glnlğnden

karışma."

kaybetmiyor."

"Tamam da, bu... nasıl olur? Yani siz nereden biliyorsunuz?

Bir tıkırtı mı duydum, yoksa bana mı öyle geldi? şşşşş... Evet,

Adamlar kimdir? Niye oraya gidecekler? Hem ben onları nasıl

kapı vuruluyor: Bornozumu ıkarırken "Hemen geliyorum" diyerek

tanıyacağım?"

ırılıplak yatak odama koşuyorum. Yerden topladığım şortu,

"Kolay. Bunlar birbirlerine lakaplarıyla hitap ediyorlar. Biri şışman.

eşofmanı çekiyor, fanılaya geçirdiğim elimi kapının koluna

'şapırt' diyorlar. Bıyığı, sakalı yoktur. Asıl adı Sadi. İnce, uzun,

uzatıyorum: "Ruhiye Abla?"

kumral, bıyıklı olanı 'Radar' Haydar; keskin bakışlı. Kevser'in katili

iri, ceviz yeşili gözler. Buruşuk penyeden bir yüz. Simli eşarbını

işte bu Haydar. Jilet, çetenin elebaşı, gerçek ismi Atilla. Orta

enesinin altından düğümlemiş. Burnu, avcı bıçağı sivriliğnde.

boyulu, kirli sakalla çenesindeki oyuğu örtüyor. Kösele dedikleri

Ağzında dudak yok: "Misafir kabul ediyor musun?"

iriyarı, kalın bıyıklı. Suspus olan da iskender. Kocaman, siyah,

"Buyurun, rica ederim, elbette." Yapacak başka bir şey kalmamış

obsidiyen bir yüzük takıyor sağ eline." "Müsaadenizle" diyerek

gibi esnedim. Bu ziyaretin, hayatımı radikal bir biçimde

paketten bir sigara çektim. O da şeker külahı benzeri, küçük, koni

değiştireceğini bilmiyordum tabii. Salona süzüldük. "Ne içersiniz,

biçiminde bir kağıt ambalajın içinden, yeşil, minnacık, tuhaf bir

kahve?"

sigara çıkardı. Uzanıp yaktım. Bulunmaz Hint sigarasıymış.

Evvelki gün biricik torununu kaybeden 'acılı' kocakarı bana ne

Dumanı odayı doldurdu. Dedektif kocakarıya, anlattığı ipe sapa

dese beğenirsiniz: "Otur." Emir almaktan hiç hoşlanmam.

gelmez hikayeyi bu duman ilham etmiş olmalıydı. Külyutmaz

Oturmadım. Esrarengiz konuğum ise başköşeye yerleşiverdi. Filin

tavırları, kafayı tütsülemesiyle alakalıydı. Ninja Kıraathanesi'ndeki

tepesindeki mihrace pozundaydı. Ofsayda düşmüştüm. Gören

böcekleri ilaçlayacakmışım! Ruhiye Hanım; gündüz gözüyle

olsa, beni patroniçesinden utana sıkıla zam talep eden sendikasız hırsızlık yapan, gözünü kırpmadan cinayet işleyen pervasız bir işçi sanırdı. Varsın olsun. Torununun yasını tutan bir nineyle

suçluların adresini saptamıştı. Geriye sadece benim sprej sıkmam

inatlaşmak bana yakışmaz. Rötarlı da olsa, buyruğa riayet ettim,

kalmıştı. Kaçıklara vergi bir özgüven ve buyurganlıkla, sigarasını

oturdum.

tüttürüyordu.

"Kevser'in vefatına inanın çok üzıldüm... Ruhiye Abla." Çivit mavi

"Bana itimat etmiyorsun, kendi kendine 'Bitli kokana kafayı

koltuklar, atmosferdeki matemi emiyor sanki.

üşütmüş' diyorsun değil mi?" Yaş tahtaya küflü peynirle çizilmiş bir

Kadın, sağ gözünü kısmış, yüzümü inceliyordu. Bülbülü hipnotize gülücük.

eden yılan bakışı. Dünya dışı bir bitkiyi sulama tekniği. Anıtmezar

173

bekçisi sfenksin göz kırpması. Bu tarz bir sessizliğin üstüne Arapça

"Takdir edersiniz ki, söylediklerinize inanmak kolay değil pek..."

konuşmaya başlayabilirdik: "Bana bir daha abla deme.

"Senden bana inanmanı istemiyorum ki. Buraya kanaatlerini

Babaannene abla mı diyorsun?"

değiştirmeye gelmedim. X Files dizisini seyrediyor musun?"

"Evet?"

171

"Fox Mulder, Dana Scully'i ikna edebiliyor mu?" Ruhiye Teyze'nin

"Bağışlayın lütfen. İki büyükannem de sizlere ömür..."

X Files izleyicisi olması enteresandı.

"Mühim değil evladım. Sadede geleyim: Yardımına ihtiyacım var."

"Yani?"

"Memnuniyetle. Sizin için ne yapabilirim?"

"Gene de beraber hareket ediyorlar, değil mi? Sen, Scully'den

"Kevser'in katillerini buldum."

daha mı inatçısın?"

Afallamıştım: "Nasıl?"

"Aslında ben de Mulder'dan yanayım..."

"Öyleyse dediğimi yap."

Radar'm loto kuponu ıslandı. Jilet ellerini kaldırarak "Ulan

Güzel kokmak sevaptır

başlatma şimdi çarkına!" deyince, Kösele bütün sıvıyı Jilet'in

Siz bir adam öldürmüştünüz de onunla ilgili olarak çekişip

karnına boşalttı. Beni umursadıkları yoktu. Çelimsiz çocukların

duruyordunuz. Oysa ki Allah, sizin sakladıklarınızı ortaya

elinden oyuncağını kapıp coşan ilkokul çeteleri gibiydiler.

çıkarakaktı. [KUR'AN, BAKARA SURESİ, 72. AYET]

Çevredekilerden bazıları da onların neşesine uzaktan uzağa ortak

Cuma namazından çıkıp Ninja Kıraathanesi'ne girdim. Sırtımdaki

oluyordu. Radar Haydar, boş şırıngayı alıp Şapırt'm koluna vurdu.

fıstık yeşili orlon hırkanın içinde, Temmuz güneşinin kısık ateşiyle

Ayaklanıp kavgaya tutuştular. Pılı pırtımı toplayıp kahvehaneyi

yavaş yavaş pişmiştim. Gözümde kaim çerçeveli, 7 numara

hızla terk ettim. Görevi başarıyla tamamlamıştım.

gözlükler. Başımda lacivert kadife bir takke. Bacağımda şalvar

İki gün sonra gazeteler, "suç tarihinde benzeri görülme

bolluğunda bir pantolon. Ayağımda evladiyelik Sümerbank

ayakkabıları. Yeni Müslüman olmuş, hidayet heyecanıyla ne miş bir olay"dan bahsediyordu. Dört hırsız, bilinmeyen bir sebeple yapacağını şaşırmış Şarlo gibiydim. Ruhiye Teyze'nin üzerimde aralarında münakaşa edip feci şekilde birbirlerini yaralamış, gerçekleştirdiği kılık kıyafet devrimi sonrasında, çağımın gerisine yakalanıp polis merkezine götürüldüklerinde de, işledikleri suçları ışınlanmıştım. Bir elimde camekanlı esans çantası, diğerinde bağıra çağıra sayıp dökmüşlerdi. Mahkeme salonunda, portatif tezgah, mırıldıyordum: "Gülsuyu, misk, amber, hacıyağı..."

şaşkınhlanya dikkat çeken sanıklar, polise verdikleri ifadeleri Kör kuyularda yaşayan masal devleri için tasarlanmış gözlüğümün inkar etmişler, fakat iki yıldır yaptıkları soygunlar ve işledikleri üzerinden etrafi seyrediyordum. Bordo çuhalı ma salarda iskambil cinayetlere ilişkin kanıtlar yeterli bulunarak suçları sabit hıştırtıları, okey şakırtıları, tavla tıkırtıları. Birbirine düğümlenmiş görülmüştü, ikisi müebbet, biri otuzüç yıl, diğeri ise yirmiyedi yıl demir sandalyelerde oturan her yaştan, on kamyon dolusu adam.

hapse mahkum edilmişti. Dörtlü, son olarak Göztepe'de bir evi Solgun duvar kağıdına benzeyen, kapkalın bir sigara dumanının soyarak, ondokuz yaşındaki bir kızı öldürmüştü. Bildiğim bir şey içinde namütenahi bir avuntu seferine çıkmışlar. Bıçkın, defolu varsa, Fox Mulder yerden göğe haklıydı. Elimde gazeteyle Ruhiye gülüşlerinde, korsan sırtıışlarında binlerce çürük diş. Kırış kırış, Teyze'nin dairesine koştum. Kapıyı, kucağında siyah bir kediyle suyu çıkmış spor gazeteleri, at yarışı bültenleri elden ele açtı. Haberi okudum. Kedi de o da gözlerini yumup hoşnutlukla

dolaşıyor. Sırık gibi bir simitçi, kararmış yamuk tepsisinden, paslı dinledi. Bir gölün kıyısında duran iki geyik, duvardaki halıdan demir görünümünde fakat pekmeze banılmış pamuk dikkatle bakıyordu. Sanki ben başka tarafa döndüğümde onlar su yumuşaklığında simitler dağıtıyor. Simitler ışınlıyor, zar atar gibi içiyor, başımı çevirdiğim anda kafalarını kaldırıyorlardı. Ruhiye şeker atılan koyu çaylar karıştırılıyor. Turfanda domates

Teyze'ye neler olup bittiğini sordum. Hırsızlar, katiller yakalanmış,

şişmanlığında temiz yüzlü bir adam çiğköfte tablasıyla tura çıkıyor. hak yerini bulmuştu. Fakat nasıl? Kediye eğilip "Nefertiti, kızım, Kıvırcığa, yufkaya sardığı köfteleri limonla servis yapıyor. Minyatür haydi sen git biraz oyna" dedi. Kedi sözden anlıyordu, tıpış tıpış

bir gemi gibi ışıklı askısından masalara çay, kola, gazoz bırakan

yürüyüp bizi yalnız bıraktı. Ruhiye Teyze bana sırrını açıkladı:

yeniyetme garsonla göz göze geliyoruz. Ocakla kasa arasında

"Jajha" dedi, "bana Jajha söyledi."

dikilen kısa boylu, tıknaz, kırçıl bıyıklı adam da bakışlarıyla beni

"Ah tabii ya, Jajha. Bunu nasıl da düşünemedim. Başka ne

sorguluyor. "Esanslarım var. Güzel kokmak sevaptır. Itır, tefarik,

olacaktı? Şu bizim Jajha yok mu, hiç değişmeyecek. Eee, ne

defne, meşe yosunu..." Galiba, bu kokuşmuş kahvehaneye ayak

demişler, can çıkar, huy çıkmaz. Yahu, Jajha da neyin nesi?!"

basan ilk esans satıcısı bendim.

diyecek oldum, fakat susup sözün devamım bekledim. "Jajha

Yürümeyi yeni öğrenen bebek adımlarıyla kıyıdan köşeden

benim cinim." "Cininiz mi?" "Evet."

geçerek kurbanlarımı aradım. Boş bir sandalyeye elimdekileri
Çok inandırıcıydı. Umulmadık bir heyecana kapıldım: "Şu anda
bırakıp, gözlerimi zonklatan gözlüğü çıkardım ve hırkamin ucuyla
burada mı?!" "Değil. Çağırmadan gelmez."

silmeğe başladım. Ruhiye Teyze'nin, eşkalini verdiği adamları

177

saptamaya çalışıyordum. Zor olmadı. Zira kumral bir adam,
"Vay canına... Yani, suçluların kim olduğunu bilebiliyor?.." "Cin
fakülteden mezun olduğum gün babamın hediye ettiği
kısmı geçmişten haber vermeye muktedirdir. Geleceği yalnızca
dolmakalemle loto kuponu dolduruyordu. Masada dört kişiydiler.
Allah bilir." "Peki ya o esans numarası?"

Şişko, önündeki simitleri neredeyse bütün bütün yutuyor ve su
"Benim gözyaşım, yarasa kanı, Narcisse Noir parfümü ve doğru
bardağından çay içiyordu. Top sakallının bir şeyler fısıldadığı çam
sıralanmış birkaç kelime."

yarması, record tuşuna basılmış robot gibi dinlerken yüzüğüyle
"Fakat bu söyledikleriniz... mümkün değil?!" "Mantığın zehri, aklını
oyuyordu.

uyuşturmasın oğlum."

Gözlüğü taktım. Bir esnaf çırağı gevelemesi tutturdum: "Zencefil

Bütün bitkiler şifalıdır [Ruhiye Ruhan]

kökü, bergamut, limet..." Avlarımın üzerine yürürken, içimden, ünlü Obscurum perobscurius, ignotum
per ignotus. [Karanlığı parfüm markalarının reklam sloganlarını uyarlıyordum: "Ölümcül

karanlıkla, bilinmeyeni bilinmeyenle açıklayın.]

cazibeye adanmış parfüm!", "Azrail sizi saplantı haline getirecek!", Bu yıl çok yaşlandım.

"Cehennem ateşinde tütsülenin!", "Son nefesin kokusu!",

1833 senesinin baharı. Devletin resmî yayını olan Takvim-i Vekâyi

"Cesedinin yakışıklı olmasıyla yetinme!"...

gazetesinin 69. nüshasında neşredilen bir haberin başlığı, yeminle

Çakallara sokuldum. Şırınganın namlusunu, Kevser'in katili, son

söylüyorum, şöyleydi: "TIRNOVA'DA HORTLAK TÜREDİ!"

loto kuponunu dolduran Radar Haydar'm ensesine doğrulttum ve

Sağa sola hücum eden bir zombi, yöre halkının ödünü koparmıştı.

sıvıyı itinayla püskürttüm. Sinek konmuş gibi elini ensesinde

İflahı kesilen iki mahalle ahalisi, evi barkı bırakıp kaçmıştı, İslimye

şaklattı ve bir an avucunu inceleyip kokladıktan sonra küçük

kasabasından getirilen meşhur hayalet avcısı Kovalsky'ye, sıkı bir

kumarına geri döndü. Şapırt Sadi, dolu gagasını açarak suratıma

pazarlığın ardından 800 kuruş ücret ödendi. Mezarlıkta yapılan bir

baktı. "Siz de ister misiniz?" diyerek sıvı kurşunları göbeğine

tahkikat sonrasında, hortlağın, Ali Alemdar adında bir yeniçeri

yolladım. Sırıttı. Jilet Atilla sırtına sıkıttığım sıvıdan etkilenmemiş

olduğu anlaşıldı. Muazzam bir kalabalık, Ali Alemdar'm kabri

gibiydi. Kösele İskender'in sağ omzuna çalıştım. Şapırt iştahlı,

başında toplandı. Mezar kazıldı. Dağlara taşlara. Ceset iki misli

neşeli bir havada beni izliyordu. Kösele yarım göz kırpıp kafasını

büyümüşü. Tırnakları parmaklarından uzundu. Kılları da yosun

iki yana sallayarak, Şapırt'a "Ne iş?" hareketi yaptı. Şapırt,

gibi kalınlaşmış, keçeleşmiş, tüm vücudunu kaplamıştı. Cılk
çenesiyle beni işaret ederken kaşlarını kaldırdı. Kösele bana
yaralarla dolu etleri kapkara ve mosmordu. Şiş gözlerini kan
döndü. Elimde saldırı silahıyla dikiliyordum. Kösele'nin nefret dolu
bürümüştü... Kovalsky'nin talimatıyla, hortlağın karnına ka zık
standart yüz ifadesi birden kayboldu ve herif gülümseyen bir
çakıldı. Yetmedi, kalbi kaynar suda haşlandı. Lakin ka fir bana
mezarlık ağacına dönüştü. Tak diye elimdeki makinayı kaptı ve
mısın demedi. Nihayet, kadıdan müsaade alınarak
kendine doğrultup göğsüne fısıfladı. Şapırt aptalı yeni bir simidin

178

çemberini kopardı. Kösele, Şapırt'm burnuna serpti, tik kez bir
ceset cayır cayır yakıldı da, Tırnovalılar kötü ruhun şerrinden
fablâda rol alan acemi sırtlanlar gibi kesik kesik gülüyorlardı.
kurtuldu...

Ali Alemdar, benin dedemin dedesiydi.

şirketlerinin, türlü çeşitli şirketlerin hizmetinde çalışıyorlar da
Mezarına sığmayan, kefenini yırtıp topraktan fırlayan gudubet bir
ondan. Vahşetin, cinayetin, deliliğin emrindeler!
mahlukun soyundanım.

Dedemin dedesi, Ali Alemdar zalim bir adamdı. Ben diyeyim elli,
Tırnovalı hemşerilerimiz, ailemize 'gulyabani tohumu'yaftası
siz deyin yüz cana kıymıştı. Kabirde bile uslu durmadı. Hortlayıp
yapıştırmışlar. Onlar da İstanbul'a göç etmiş. Üsküdar'ın

terör estirdi. Fakat şeytanlıkta zamane uzmanlarıyla boy

hamamlarında kırklanmışlar. Tekkelerle mescitler arasında mekik
ölçüşemezdi. O, basit bir mezar kaçkınıydı. Alelaide bir katil. Hiç
dokumuşlar.

değilse, kendini insanlığı adadığını iddia etmiyordu.

Rahmetli hafız babam, aktar idi. "Bütün bitkiler şifalıdır" derdi.

Arşimet Kanununu yazsam yeniden

Hakiki ilaçlar, doğa'nın kucağındaydı.

Bir gangster falcıya gitmiş. Falcı, kendinden emin bir şekilde

Gelgeldim insanoğlu her yaştan ağacı keserek, zehirleyerek,

"Yakında çok paran olacak" demiş. Gangster tabancasını çekip

yakarak öldürdü. Tabiatın ağır yaralarına beton döktü. Rüzgarı

falcının önce beynini uçurmuş, sonra da şatoyu soymuş. Böylece

makasladı, yağmuru kelepçeledi, güneşe çuval geçirdi. Karpuzu,

kehanet gerçekleşmiş. Haydut, harbiden de çuvala para

domatesi, portakalı... murdar etti. Ne çare ki soframıza sahte

kaldırmış.

patatesler, naylon biberler, sentetik soğanlar koyuyoruz. Allah'la

Sihirbaza, medyuma, büyücüye inanmam. Bir sürü şarlatan.

kul arasına girdiler, incirle, zeytinle, üzümle Allah'ın arasına

Takırdayan sararmış takma dişleriyle, kendine hayrı olmayan

girdiler. Eriği, mandalinayı köleleştirdiler. Bitkilerin kokusunu,

moruklar, önlerine gelene "Sana büyü yapmışlar" der. Yatak

şifasını, ruhunu gasp ettiler... Buyurun size, bin sene evvel büyük

odandaki halıyı yakmanı öğütlerler. Sizi ancak ilkbahar

bilgin İbn-i Sina'dan aldığımız feyizden bir cüz takdim edeyim:

ekinoksunun şafağında yapılan tören kurtaracaktır,

Elma zihin açar, kalbi kuvvetlendirir. Dişotu, çarpıntıyı izale eder.

181

Adasoğanı; nefes darlığına birebirdir. Bal, bütün devaların şahıdır. Ikat sakın bayılmayasmızdır. Kızıl sakalını kemerine tutturana Peygamber Efendimiz'in (s.a.v.) "Bal henüz vücudunda iken

nobran bir dangalak, kılıç koleksiyonuyla övünür. Homoseksüel

ruhunu teslim eden kişiye cehennem ateşi uğramaz" dediği rivayet Satanistler, bakire fotoğraflarına iguana tırnağıyla çarpı işareti olunur, iğde, ishali keser.

çizer. Medyumların tek gerçek hüneri, gözlerini pörtletmektir; ah

Adamotu koklamak; baş ağrısını giderir, dinlendirici bir uyku getirir. bir de ıkmak. Kendini peygamber ilan eden ve müritlerini soyup Keçiboynuzu, çekirdekleriyle birlikte yendiğinde, fitık belasını

soğana çevirdikten sonra ellerine bir mısır koçanı tutuşturanlar var

defeder.

hâlâ. Sırtındaki kıllı et benini mistik bir mühür diye yutturanlar...

Patlıcan, terin kötü kokmasını önler.

Dizginsiz kaçıklıkla harcıalem kurnazlığın dozunda karışımı.

179

Nedense, 21. yüzyılda psişik dalaverelere rağbet arttı. 1600'lerde

Muz, öksürüğe ve göğüs ağrılarına iyi gelir.

yazılmış büyü kitaplarının ikinci baskıları yapılıyor. Kurukafa ve

Hazenbel, basuru tedavi eder, prostat hastalığından kurtarır.

mumlar, kristal küre ve sihirli değnek, pelerin ve hançer.

Sarımsak; eklem ağrıları ve siyatiğe karşı eşsiz bir ilaçtır.

Erkekseven saçı sakalı sonuna kadar uzatın, kadınsanız ön

Acıbadem yağı, böbrekteki kumları döker.

dişlerinizden birini altın kaplatın, her halükarda atkesta-nesi

Kına, tereyağı ile birlikte merhem yapılır, uyuz veya egzama

büyükülüğünde yüzükler takın, bir de mıknaıslı âsa buldunuz mu,

üzerine tatbik edilirse ondurur.

geriye yalnızca fısıldamak kalıyor.

Böğürtleni kaynatın, suyuyla ayaklarınızı yıkayın. İhtiyarlamayı

Ruhiye Teyze'ye ne demeli? Onun olayı farklıydı. Her nasılsa bir

geciktirir, ölene dek saçınız ağarmaz.

cine tasmayı takmıştı. "Otur, Jajtıa!", "Terliklerimi getir!", "Gazete, Pazı, hardalla beraber yenirse dalak hastalığını iyileştirir.

Jajha!" Sadece fikir yürütüyorum. Zira ben cinleri masallardan,

Havuç, bacak ağrılarını def eder.

çizgi filmlerden tanıyorum. Ruhiye Teyze de Jajha ile arasındaki

Eğreltiotunun suyundan bir küçük fincan içilirse, vücut

ilişkinin detaylarına girmedi. Işık hızıyla hareket eden cin polisin bu

parazitlerden temizlenir.

işten çıkarı neydi? Jajha bir amatör müydü? Öyle ya da böyle,

Haşhaş, kişniş suyu ile ıslatılıp lapa yapılarak şirpençe veyahut

suçluları yakalamıştı. Ruhiye Teyze ise, katil hırsızların bülbul gibi

çıbana sürülürse, şifa verir.

ötmelerini sağlamıştı. Ben de aracılık etmişim... Dairemin üst

Şekersiz içilen kahve hem uykuyu kaçırır, hem de şehveti önler.

katında çok acayip şeyler oluyordu.

Zencefil, havlıcan ve şamfıstığı, bal ile macun yapılarak yenirse

Ruhiye Teyze'yle epey lafladık. Anlattığına göre cin evreninde romatizmayı kökünden keser.

zaman bizimkinden hızlı akıyormuş. Bir insanla görüşmek, cine Hurma, aç karnına yenirse, felci iyileştirir. Hurmanın çekirdeği, çok pahalıya patlıyormuş. Sadece birkaç saat sonra kendi sürme gibi göze sürülürse kirpikleri uzatır.

kozmosuna döndüğünde, bir cin haftası geçmiş oluyormuş. Jajha Kuru üzümün çekirdeklerini çıkarıp içine karabiber dök ve öylece bin küsur yaşındaymış, cin takvimine göre. İnsan ömrüyle ye. Böbreğindeki taşlar düşsün...

hesaplanırsa, 144'ünde saydırmış. Jajha, düpedüz eski toprakmış.

Tamam, kabul, ben bir ayağı çukurda bir kocakarıyım. Haklısınız,

Ha, bir de Nefertiti kelimesi 'güzel

boyumdan büyük laflar ediyorum. Genetik mühendislerini, bilim

182

adamlarını, botanikçileri eleştirmek bana düşmez. Madem öyle, o

kedi' demekmiş. Nefertiti lakabıyla meşhur Mısır kraliçesinin asıl

laboratuar sürüngenleri de hadlerini bilsinler. Görgüsüz, edepsiz,

adı Tadukhepa'ymış [M.Ö. 14. yy.].

tımarhanelik patronların gözüne girmek için nebatata hormonlarla

Daireme iner inmez banyoya girdim. Suyu açtım, küvete uzandım.

tecavüz etmesinler. Tabiatı önce hapishaneye çevirdiler, sonra da

Bildiğim bir şey varsa, hayatta en önemli şey henüz ölmemiş

içindeki canlıları katlettiler. Para için.

olmaktı.

Ahlaksız bilim olur mu? Hikmetsiz, irfansız, insafsız bilim; bize

Hidrostatikğin başlıca kurallarını ortaya koyan Yunanlı Bilgin

binbir türlü aşırılıkla mermiler, bombalar, tehditler, ölümler

Arşimet'in [M.Ö. 287-212] prensibi icabı Herhangi bir sıvıya

yağdırıyor. Eskiden illetten kurtaran, mikroplardan koruyan bir

batırılan cisim, taşırdığı sıvı ağırlığına eşit bir kuvvetle kaldırılır.

bilim vardı. Şimdi, virüslere üniforma giydirip üstümüze salıyorlar:

Derler ki, Arşimet, Suyun Kaldırma Kanunu diye de bilinen olayı,

Biyolojik silah. Çocuklar bir kuzuyu kucaklamadan, kelebeğin

hamamda yıkanırken akıl etmiştir ve çırılçıplak sokağa fırlayarak

peşinden koşamadan, tavşanla bakışamadan büyüyor. Gençler,

"Eureka! Eureka!" ["Buldum! Buldum!"] diye haykırmıştır.

bir ağacı, üzerinde meyve yoksa tanıyamıyor. Sincap, leylek,

Bence asıl Arşimet Kanunu şu: En parlak fikirler, yıkanırken akla

ceylan, keklik... anca ekranda görülebiliyor artık. Sıhhatin,

gelir.

emniyetin ve hakkaniyetin mânâsından kopmuş bilim benden uzak Madem işsizim, madem benzersiz karışımlar hazırlayabilen olsun. Irak'ta 1 milyon insan öldürüldü. Hâlâ Amerikan

Ruhiye Teyze'nin emrine amade bir cini bile var ve cinler geçmişte

hapishanelerinde yüzbinlerce masum işkence görüyor, iğfal

olan biteni çözebiliyor, o halde kendi işimizi kurabilirdik! Kevser'in

ediliyor. Bilim adamlarından çıt yok. Niye? Silah şirketlerinin, ilaç

intikamını nasıl aldıysak, haksızlığa uğrayan başkalarına da

hizmet götürebilirdik!

Ruhiye Teyze, önce ayak diredi. "Olmaz!" dedi. "Ben tüccar edebilirdim. Ayrıca onların benimle gerçek bir hukuki sözleşme değilim. Altın, şeytanın oltasıdır!" Kadıncağız, süper güçlerini yaptıklarını sanmaları da kuvvetle muhtemeldi. Sonuç itibariyle, kullanmayı reddediyordu. Kara büyüye bulaşmaya ise hiç niyeti polisler ya da kimliğimi öğrenmeye çalışan birileri, müşteri yoktu. Sadece, şifa arayan insanlara bir faydası dokunsun kılığında karşıma çıkıp, sonra parayı yatırdıkları banka hesabının istiyordu. Yalnızca zenginlerden, makul miktarda para kabul sahibini enseleseler bile bize ulaşamayacaklardı. Çünkü paranın ediyordu. Ender durumlarda ak büyü yaptığı oluyordu. Fakat hepsi izi dolambaçlı bir finansal güzergahta silinecekti.

bundan ibaretti. Felçli ayağını kökten iyileştiremediği biricik

Bir kocakarı, bir cin ve ben, devlet içinde devlet kurmuştuk. Ha, bir torununun katillerini adalete teslim etmesi, kesinlikle bir istisnaydı. de Abdülcabbar.

Ayrıca, Jajha dindar bir cindi. Tıbbi konularda bazı mühim bilgiler Dünya benden saklanabileceğin kadar büyük değil!

veriyordu. Ademoğullarımn kavgalarında araya girmeye zaten o

Katiller, zannettiğimizin aksine temiz ruhlu ve gayet saftırlar. [F.M. da yanaşmazdı...

DOSTOYEVSKİ, Karamazov Kardeşler]

Ruhiye Teyze'ye dil döktüm: "intikam sosyolojinin, mantığın,

İntikam şirketimiz faaliyete geceli henüz birkaç hafta olmuştu...

hukukun, kısacası medeniyetin sınırlarını 'insanlîf

Uzaktan, telefon kulübesine sığmayan, dışarıda durarak konuşan

IHI

lenduha ya bakıyorum. Siyahi. Granit gibi kasları var. Dazlak.

tlftmına' ihlal etmektir. İntikamcı, kabadayıdan kesin çizgilerle

Parlak gömleğiyle bir limuzin şoförüne benziyor: Biriyle

ayrılır. Bir olgunluk imtihanıdır intikam. Haysiyetimizin kesinlik

hesaplaşmak için hiç kimsenin desteğine ihtiyacı olmadığı o kadar

kazanmasıdır. Kindarlıkla değil, salihlikle [barışçılık] ; sapkınlıkla

belli ki.

değil, itidalle; toylukla değil, kemalle alakalı bir olgudur.

Abdülcabbar, marketten aldığı bir makarna paketindeki

Savunmasızlığın, biçareliğin ve kısırlığın püskürtülmesidir.

broşürümüzü iş ilanı gibi algılamış. İntikam operasyonlarında bize

Zorbalığın bozuk ağzına çakılan gümüş bir belagat çivisidir.

yardımı dokunabileceğini düşünmüş. "Alo, benim adım

Kalbin, ruhun ve vicdanın havzasında biriken meşruiyet

Abdülcabbar. Patron siz misiniz?"

tortusudur. Hakikatin muazzam cilvesidir. Merhametin

"Evet" diyorum "nedir mesele?"

mevcudiyetinin, nüfuzunun ve itibarının sağlamasıdır. Aşkla,

Ahizeyi ısırıyor sanki: "Beni işe alın."

bilgelikle, sanatla çelişmez... İntikamın kuru bir asabiyetten

Abdülcabbar Turabi, Sudan'ın Habeşistan sınırındaki Kadarı!

doğduğunu sananlar, utanmalı."

şehrindenmiş. Tıp fakültesi mezunu. Göz ihtisası yapmak için

"Asıl sen utanmalısın delikanlı! Bin yaşındaki bir cini ve seksenbir

İstanbul'a gelmiş. Parasız kalmış. İç savaştan kaçarak Türkiye'ye

yaşında bir kadını, hileli ticaretine ortak etmeye kalkışıyorsun!"

kapağı atan Sudanlılarla temasa geçmiş. Fakat onların da hali

Bir koşu, Köroğlu kitabını getirdim. Rastgele bir sayfa açıp

içler acısıymış. Bebek Camii'nde yatsı namazı kılmış. "Allah'ım,

mısraları okudum:

param bitti? Halifenin şehrinde çulsuz kaldım..." diye dua ederek,

Haber aldım ihvanından kulundan Doyuk olduk akçasından

Âlemlerin Rabbi'nden nakil istemiş. Elleri ceplerinde yürürken, bir

pulundan Hey ağalar akan kanın alından Altımızda kır at

Afrika barının önünde, sinirli sinirli puro içerek cep telefonuyla

kınalanmak!

konuşan 'küçük adam'a rastlamış: Kamerun'un Duala kentinden,

Ruhiye Teyze tınmadı iyi mi. Bir başka sayfa açtım:

Um Bambuto adında biri...

Durman hey ağalar gelin meydana Boyarısın kılıçlar al kızıl kana

Telefonu kapattım. Abdülcabbar'm yanma gittim. "Beni patron

Bende mürüvvet yok kıyarım cana içerimden gamım gitmez

yolladı" dedim "hikayenin devamını bana anlatacaksın."

neyleyim.

Durumu hiç yadırgamadı. Ahizeyi bıraktı. Adımı bile sormadan,

Arap at altımda durmaz savaşıır Kılıcı çekersem gözler kamaşıır
kaldığı yerden devam etti. Yürümeye koyulduk. Daha doğrusu o
Benim ilen şimdi devler uğraşıır Sizin ile işim bitmez neyleyim.
yürüyor, ben yetişebilmek için rahvan gidiyordum. Um Bambuto,
184

1,35 m. boyunda, siyahi, kıvırcık bir cüceymiş. Yani tipik bir
Köroğlu'nu dersen bir genç aıslandır Demire'oğlu yanında bir
Pigme'ymiş. 2,5 metrelik Abdülcabbar'ı görür görmez telefonu
kahramandır Dizdar der ki doğuşecek zamandır Beşyüz atlı bana
cebine koymuş: "Selamünaleyküm brother?" Cüce, dev'e yaklaşıp
yetmez neyleyim.

başını yukarı kaldırmış ve "Burnunun içindeki kıllar, saçlarından
işe yaradı! Yani, kocakarı bir nebze yumuşadı. Ona planımı
fazla!" demiş, "Sen tam aradığım tipte birisin!" Um, bizimkine leziz
anlattım. Nasıl ki yasal olmayan yollarla tedavi ediyorsa, yine
yemek, geniş yatak, bol harçlık vermiş.

kanun dışı imkanlar ve yöntemlerle adalet dağıtabileceğimizi
Durdum. Siyah dev, oklava büyüklüğündeki parmaklarını, pembe
söyledim. Jajha'mın sağlayacağı veriler sayesinde, masumlara
avuçlarını başımın üzerinde gezdirerek konuşmayı sürdürdü.
zararımız dokunmayacaktı. Kimseyi öldürmeyecektik. Kimseyle
Abdülcabbar, gün içinde koltuğunun altında cep sözlüğü gibi
yüzyüze görüşmeyecektik. Her şeyi ayarlamıştım. Marketlerdeki
ufacık kalan tıp kitaplarıyla Cerrahpaşa'ya gidiyor, akşamları ise

ürünlerin ambalajlarına küçük broşürler ilıştirecektim. Müşterileri,

Mpagga dilinde şakalaşan keş Pigmelerle ortamlarda

telefon kulübelerine davet edecektik. Ücret, pazarlığa tâbi olacaktı. şahlanıyormuş. Kısa zamanda, kimseye çaktırmadan namazı Parayı yatırmaları için bir hesap numarası verecektik. Bu kadar

bırakmış, alkole başlamış ve Taylandlı bir striptizci kıza âşık

basitti.

olmuş: "Kör dedem, aile toplantılarında hep 'Kuyruğu samandan

Aslında paranın yatırılacağı hesap numarası için başkalarından

olan, ateşe yaklaşmasın' derdi..."

yardım alacaktık. Konuyla ilgili ayrıntıları anlatıp Ruhiye Teyze'nin

Vay canına.

kafasını karıştırmak istemedim. Ayrı internet kafelere gidip,

Um, düz, birbirinden farklı renklerde tişörtler giyermiş, fakat

uzaktan tanıdığım orta gelirli yedi kişiye, uyduruk isimlerle aldığım

hepsinde aynı Mpagga'ca cümle yazılıymış: "DÜN YA, BENDEN

e-posta adreslerinden mesajlar yollayacaktım: "Hiçbir zahmete

SAKLANABİLECEĞİN KADAR BÜYÜK Dİ' ĞİLSOKO!"

girmeden her hafta 250 \$ kazanmak istemez misiniz? Aşağıdaki

111/

kişisel bilgiler formunu doldurmanız ve mukaveleyi onaylamanız

Meğer, Bambuto ailesi, Um'un onbir yaşındaki kardeşi Nzoli'nin,

yeterli!" Müşteriden gelecek mesela 10 bin dolar, önce bu yedi

omza inen kamçılar ve ağza saplanan tahta iğnelerle yapılan bir

kişiden birinin hesabına yatırılacaktı. O da kendi payı olan 250

törenle erkekliğe adım atacağı Kongo'ya gitmiş. Ituri Ormanı'nm

doları çektikten sonra kalanı benim talimatımla bir diğetine

içinden bisikletlerle geçmişler. Akrabalarının köyüne varmışlar.

iletecekti. Gerekirse araya, nc, dördüncü kişiye de katıp

Tren sırasında, Kongo Kurtuluş Hareketi'nden bir gerilla şefi

nihayetinde kalan kısmın yarısının kendi hesabıma diğeri yarısının

Sese Soko ve adamlarının baskınına uğramışlar. Nzoli kaçırılmış.

ise Ruhiye Teyze'nin hesabına yatırılmasını sağlayacaktım. Her

Soko ve diğeri yamyamlar, Nzoli'yi atır utur yemişler. Kemiklerini

defasında, yedi kişiden  ya da dördünü farklı bir sırayla harekete de bez bir torbanın içine

doldurup köyün girişine atmışlar. Um, geçirecektim. Bir kerede 10 bin dolar kazanmak yerine, her ay

intikam yemini etmiş. Lumumbaşi kazan, Um kepçe; samanlıkta

düzenli ve sürekli olarak 1000 dolar kazanmayı tercih edeceklerdi. iğne arar gibi Soko'yu aramış.

Dört ay sonra, Soko'nun mülteci Aksi takdirde onlardan paramı kendi yntemlerimle kolayca tahsil

olarak Hollanda'ya gittiğini haber almış. Um da ailesiyle

vedalaşmış. Zehirli okunu kuşanmış ve yamyamın leşini sermek

"Niye polis ağırmıyorsunuz?"

zere Avrupa'ya umış. Soko geri zekalısı ve takımının, insan

"şey..."

kaçakçıları tarafından kandırıldıklarını, Türkiye'nin güneyinde bir

"Ne?"

limana bırakıldıklarını öğrenmesi uzun sürmemiş. Amsterdam'dan

"Ben sabıkalıyım.. Geçen sene, ilkokul 3. sınıfa giden kızımın

Mersin'e geçmiş. Oranın altım üstüne getirdikten sonra, Soko'yu

ğretmenini hastanelik ettim."

İstanbul'da bulabileceğini fark etmiş. Soluğu İstanbul'da almış. Bu

"Neden?"

arada, Kamerun'daki ailesine, intikam yolculuğu hakkında bir-iki

"Çocuğa hakaret etmiş ve dövmüş. Veli toplantısında, bunu niye

mektup yazmış. İstanbul'a vardığında, kuzenleriyle karşılaşmış.

yaptığını sordum. Oto tamircisi olduğum için benimle alay etti.

Yardıma gelmişler. Bir yandan Soko'nun izini sürerken, bir yandan Anlayamazmışım. Ben de çenesini kırdım."

da kirli işlere bulaşmışlar. Eroin kuryeliği: Şehrin dört bir yanma

"Adamın çenesini mi kırdınız? Nasıl?"

'çiçek tozu' dağıtan sempatik cüceler çetesi... Um Bambuto,

"Eee, kadındı."

geceleri ağlayıp sayıklayarak uykuya dalı-yormuş:

"Kadın mı?"

"Kardeşimiyediler!.."

" Evet, herşey çok ani oldu. Kızımı incitmişti ve beni aşağılıyordu.

Soko'nun izine, tesadüfen Abdülcabbar rastlamış: Karagümrük'te

İriyarı bir karıydı. Haltercilere benziyordu. Ruj sürdüğü dudaksız

bir viranede polisten saklandığı kulağına çalınmış.

ağzıyla cadılar gibi sırıtıyordu. Yumruğumu öpüverdi. Suratı, çok

Ertesi gece, Um ve kuzenler, ellerinde zehirli oklarla, Soko'nun

affedersiniz, kanlı tavuk b.kuna döndü..." "Sonra?"

evinin karşısında bir minibüste pusuya yatmışlar. Göğsünde ışık

"Altı ay hapis cezası verdiler. Kefaletle serbest kaldım. Sağa sola

saçan bir madalyon sallanan Soko, yarım düzine adamıyla sokağa borçlandım. Benim dört çocuğum var. Üçü okuyor. Boş ev bulsam damlamış. Bir arabaya doluşmuşlar. Bizimkiler takibe başlamış.

bile hemen taşmamam." "Ev sahibinize de yumruk attınız mı?"

Beşiktaş'ta bir şose yolda durmuşlar. Um yayım gerip Soko'nun

"Mushaf çarpsın ki atmadım." "Fakat?"

ardından haykırmış. Soko ve şürekası neye uğradıklarını şaşırmış, "Son gelişinde evin önünde kalp krizi geçirdi. Hastaneye zor tabanları yağlamışlar. Kongolular kaçıyor, Pigmeler kovalıyormuş.

yetiştirdiler. Oğullarından biri, TIR şoförü, kapımıza dayandı. Bir ay

Zehirli oklar, dar ve uzun sokağın içinde kuyruklu yıldızlar gibi

içinde evden çıkmazsam beni öldüreceğini söyledi." "Pekala. Ne

kayıyormuş. Birkaçının suratına, kasıklarına, bacaklarına

kadar kira ödüyorsunuz?" "500 papel."

saplanmış. Um'un oku, Soko'nun ensesinden girip gırtlğından

"Size daha ucuz ve daha güzel bir ev bulsam?" "Bostancı'da daha

çıkılmış. Sokağın sonundaki köşelere saklanan fotojenik yamyamlar ucuz bir daire mi? Her yeri aradım beyefendi, yok ki?!"

ateşe başlamışlar. Altın kaplamalı Glock tabancalar şimşek gibi,

"Cumartesi saat 12'de bu kulübeye gelin. Tamam mı? isminiz

karanlığı çatırdatıyormuş. Pigme kuzenler de ilkel silahları atıp

nedir?" "Ercan" "Soyadınız?" "Mercan."

modern silahlara davranmışlar. Um tam kalbinden vurulmuş.

"Anlaştık, Ercan Mercan."

Abdölcabbar bir-iki sıyrıkla kurtulmuş. Nzoli'nin kanı yerde

Jajha, Bostancı'daki bütün evleri ışık hızıyla dolaştı ve sahibinden

kalmamış, fakat işte Um da canından olmuş. Pigmeler, Um'u

kiralık bir daire buldu: Üç oda bir salon, 130 m2, güney cephe,

ecnebi mezarlığına defnedip Kamerun'a dönmüşler.

dördüncü kat, doğalgazlı, asansörlü, çift tuvaletli.

Abdülcabbar ise göz ihtisasına devam edememiş. Tarlabası'ndaki Ruhiye Teyze, bir puro hazırladı, içinde tütünden başka rezene birkaç Sudanlı kaçak göçmeni tedavi etmişse de, ücret almamış. yaprağı, fesleğen, hatmi ve aroma olarak da isveç şurubu bulunan Kadarif'e geri dönemiyormuş. Okulda başarısız olduğunu ailesine bir puro.

söylemeye utamyormuş...

Ercan Mercan, kiralayacağı dairede bu puroyu yakıp, dıı manı evin

Abdülcabbar'm teklifini kabul ettim. Ruhiye Teyze, Jajha'dan

sahibinin yüzüne üfleyince, adamcağız Ercan'ın

Abdülcabbar'm kimliğini ve geçmişini araştırmasını rica etti. Cinler

I'M

âleminden gelen rapora göre, Soko'yu Abdülcabbar boğarak

bütün tekliflerini kabul etmiş. Pasif içici kurban, 800 liranın yarısına

öldürmüştü. Adamımız, esasen, Soko'nun boynunda parmak izleri

razı olmuş. Ercan'ın boşalttığı ev içinse, yaygın kargaşa

bıraktığı için ihtisasa devam edememişti. Soko, Um'u mıhlayınca,

taktiklerine başvurmuştuk. Moruk hasta olduğu için daire bir

Doktor Abdülcabbar'm gözü kararmıştı. Kanlar içinde can çekişen

müddet kiralanmadan bekletildi. Abdülcabbar'la birlikte, içeriye bir

Um'un başucundan kalkmış, Soko'nun tepesine binmişti. Ayakları

fiçı balık ve yirmi-yirmibeş tane sokak kedisi taşıdık. Küveti suyla

yerden kesilen Soko çırpırken ateş ettiyse de, Abdülcabbar

doldurduk. Onbeş gün içinde alem yapan kediler, ortalığı berbat

mermilere aldırmamıştı... Bana bir yıl kadar sonra, olayı itiraf
ettiler. Kokuttular, kirlettiler...

ederken "O yamyamın gırtlığını sıkarken kendimi çok değerli

Kulübeye bir kadın giriyor. Telefonu çaldırıyorum. Açıyor.

hissettim" diyecekti.

"Kocamdan intikam almak istiyorum. Onbeş yıldır beni dövüyor.

Pigme çetesinde gangsterlik stajı yapmış, yamyam avcısı Doktor

Çocuklarımızı hırpalıyor. Kaç kere kemiklerimi kırdı. Galiz küfürler

Apo, yağmurda dans etmiş ve ıslanmıştı. Bildiğim bir şey varsa, bir ediyor bana. Akrabalara
kaçıyorum. Geliyor. Dil döküyor, özür kere zenci oldun mu, geri dönüşü yoktur.

diliyor. İki gün sonra gene dayağa başlıyor. Daha fazla

dayanamayacağım, n'olur yardım edin..." Kadın ağlıyor. Bildiğim

Herkes hak ettiği cezayı bulsa dünya altüst olur

bir şey varsa, eşini ve çocuklarını döven heriflerden daha aşağılığı

"Kimden, ne için intikam almak istiyorsunuz?" Telefon kulübesinde yoktur.

aramamı bekleyenlere ilkin bu soruyu sorarım. Oyalanmadan

Bu işe başlarken, kocası tarafından tartaklanan kadınlarla bunca

konuya girmek en iyisidir. İki yılda o kadar çok kişiye intikam

sık karşılaşacağım aklıma gelmemişti doğrusu. O kadar çoklar ki.

servisi yaptım ki, bilseniz şaşarsınız. Metropol, derin dondurucuya Jajha araştırıyor. Ve evet, herifler
gerçekten de... İnsan tiksiniyor.

kaldırılmış intikam tabldotlarıyla dolu.

Ben de karısına saldıran adamların icabına bakıyordum. Tabii ki

"Alo?"

Abdlcabbar sayesinde. Őerefsiz eniŐteye eşek Sudan'dan

"Kimden, ne için intikam almak istiyorsunuz?"

gelineye dek sopa çekiyoruz. Denyonun kafasını gözünü

"Ev sahibimden. "Kirayı arttırmayacaksan evi boşalt' diyor. Halbuki patlatıyor, pestilini çıkarıyoruz. TeŐinin zerine, Ruhiye Teyze'nin daha yedi ay önce zam yaptı."

imal ettiği yeşil bir pudra döküyoruz. O günden sonra dmbk,

"Kontratınız var mı?"

karısının sadık köpeği haline geliyor. Ömür boyu.

"Var."

Sopa ve büyüyle insan şekline sokulmuŐ bu mutantlardan hayır

"O halde neden dert ediyorsunuz?"

gelir mi? Yılanı boruya sokarak dzeltiyorduk. Fakat iradenin

"Herif çok yaşlı. Haftada iki kere evime baskın düzenliyor.

baypas edilmesi sayesinde ele geçen esenlik, öznesiz iyilik,

Saatlerce zile basıyor. Bastonunu yüzüme sallayarak tehditler

iktidarsızlığa dayalı asayiŐ, hileli ahenk... Eh, belki de, o kadar

yağdırıyor."

kusur kadı kızının zevcinde de bulunurdu?

"Ne gibi?"

"Evi yakacağını söylüyor."

"Piin biri sevgilimi ayarttı" diyordu hattın diğer ucundaki im

başkasının kafasını takmış gibi görünen iŐkadım; bıyıklı ilkokul

adam. Otuz yaşında ya var, ya yok.

ÖĞrencileri; tekerlekli sandalyesinde, savaş meydanındaki general

Mini etekli bir fıstığın şereflendirdiği bir bankın kıyısında oturmuş

belagatiyle konuşan ihtiyar...

kulübedeki müşteriye bakıyorum, elimde cep telefonu. Brad Pitt

Mavi mantolu, lacivert başörtülü bir kadın, Taksim Meydanı'ndaki

ile Josh Holloway'in ortak akrabasına benziyor; hayret, kızlar böyle belediye otobüsü duraklarının yanında dizili kulübelere birine tiplere bayılır?

girişiyor. Parkın duvarından seyrederim. Yüzünü göremedim.

"Sakin olun, belki de bir yanlış anlaşılma vardır ortada?" Telefonun

Saat 17:00; hava kararmak üzere. Kadın "Ben... buraya niye

alt kısmına ince bir elektronik süzgeç koyduğum için, söyledikleri

geldim, bilmiyorum, beyefendi" der demez, başımdan aşağı

karşı tarafa Testere [Saw] filmindeki psikopatın sesiyle ulaşıyordu. kaynar sular dökülüyor. "Kusura bakmayın, sizi boş yere meşgul Bu da, hem müşterilerime sonsuz bir güven veriyor, hem de

ettim." Kadının sesinde ıstırap, şaşkınlık ve çaresizlik tınılıyor.

kimliğimle ilgili yegane ipucunu yok ediyordu.

Robot şivemle, onu telefonda tutmaya çalışıyorum. "Kocam..."

"Yanlış anlaşılma filan yok..."

diyor, "çok iyi bir adamdır." Dilimin ucuna bir milyon farklı söz

Böyle netameli durumlarda işi reddetmeden önce, anlamını

geliyor, fakat hepsi de anlamsız. "İntikam filan almak istemiyorum

bilmediğim laflar ederim: "Kadınlarla baş etmek zordur ahbap.

aslında." Ona, ne isterse yapacağıma söz veriyorum, yeter ki

Eninde sonunda, onların aptallığı senin aşkını aşar."

meseleyi anlatsın. Acıklı bir sır verir gibi fısıldıyor: "Biz otuziki yıldır

"Ha?"

evliyiz..." Bunda dert edilecek bir şey olmadığını söylüyorum. "Ben

"Aşık mısın?"

yaşlı bir kadını... " ağlamaya başlıyor. Hüngürderken titreyen

"Eee, evet?"

eliyle telefonu kapatıyor. Derim, gergin likten yırtılacak sanki. İpleri

"Aşk nedir?"

kesilen bir kukla gibi yere yırı

"Nedir?"

ı<>>\

"Bir erkeğin, tek kadınla yetinmek için, canını dişine takması,

lıyor. Yüreğim ağzımdan fırlayacak! Hızla atılıp yanma koşmamak

tepinmesidir."

için kendimi zor tutuyorum. Halini kimse görmüyor. Can çekişirken

"O kızı geri istiyorum." Ben ne söylüyorum, tamburum ne çalıyor?

bile göze batmamayı becerebilir. Derhal, yeniden arama tuşuna

"Erkek erkeğe konuşalım. Düşün, dünyadaki kadınların yalnızca

basıyorum. Telefon çalınca irkiliyor. Mantosunun cebinden bir

binde birinin harikulade olduğunu kabul etsek bile, kaba bir

mendil çıkarıp gözlerini siliyor. Sağa sola tutunarak doğruluyor. iç

hesapla, gezegenimizde 3,5 milyon, tapılacak güzellikte kız var.

parçalayıcı bir tereddütten sonra, çözülüyor: "Kocamın bir oynaşı

3,5 milyon... Ve onların hiçbiri umurunda değil, öyle mi? Mahalli bir var." Oynaş mı? Yani, babamın bir sevgilisi mi varmış?! Telefonu matadorun peşine takılarak seni terk eden bir ofis kısrakından

gocuğumun cebine attım, koşup, kulübedeki harap cansız

başka biriyle ilgilenemez misin?"

mankene, anneme sarıldım.

Sözlerimi acıklı bulmuş olmalı ki, ağlamaklı bir tonda "Dört yıldır

Gözyaşı tabancası

çıkıyorduk" dedi.

insan, bu dünyaya ağlayarak gelir, yeterince ağladıktan

"Bildiğim bir şey varsa, ilişkinin uzun sürmesi, kalitesini

sonra da ölüp gider. [WILLIAM SHAKESPEARE, 1564-1616, Kral yükseltmez."

Lear]

"Ne yapacağım peki?"

Orhan Gencebay'm eski bir şarkısı, Dertler Benim Olsun çalıyordu.

"180 derece dön."

"Bir zamanlar benim sevgilimdin": Kurşunları doldurup şarjörü

Döndü ve sordu: "Evet?" Suratı: Şaşkınlıkla dolu bir kin matarası.

taktım.

"Saat 8 yönündeki kızı görüyor musun, oflayıp pufluyor?"

'Tanımdayken bile hasretimdin": Sig Sauer'i [P 220] elimde evirip

"Şu, cep telefonuyla konuşan adamın yanındaki mi?"

çevirdim.

"Hıı-hıı. Adamın kızla ilgisi yok" dedim, kendimden emin bir

"Şimdi başka bir aşk buldun": Namluyu, televizyonun üstündeki

şekilde, "yanma git ve 'Geciktiğim için bağışla lütfen, bir daha

kirli yemek tabaklarına doğrulttum.

olmayacak' de."

"Mutluluk senin olsun": Silahı ateşledim...

"Sonra? Ya 'Sen de kimsin?' derse?"

Dumanı tüten tabancama sarılmış ağlıyordum. Namluyla gözlerimi

"O zaman, 'Aşkına layık olabilmek için bir dizi estetik ameliyat

sildim. Gözyaşım cıva gibi, tabancanın içine damlıyordu.

geçirdim ve kişisel kılık kıyafet devrimi yaptım' deyip gülümsersin."

Bu şarkı beni bir cinayet şampiyonasına hazırlayan antrenörün

Talimatlarımı harfiyen uyguladı. Yanımıza geldi, repliğini söyledi.

hipnotik telkinlerinden oluşuyordu sanki.

Edeplice sıırıttı. Kızdan cevap bekledi. O anda, derisi, ölü bir ayının Bildiğim bir şey varsa, Gencebay dinledikten sonra gelen sessizlik postuna benzeyen bir çam yarması zuhur etti. "Fırdevs? Kim bu

de Gencebay'dır.

arkadaş?"

196

"Tanımıyorum."

Resmî romantizm

Kız daha tek kelimelik cümlesini tamamlamadan, boz ayı, bizim

"Akşama ne yiyelim Doktor?" "Palamut."

kalbi kırık ırz düşmanının kafasına yumruğu yapıştırdı. Bu şiddetli

Soranda kabahat. Abdülcabbar, kahvaltıda bile balık yiyor. Evde

eleştiri üzerine herkes kendi yoluna gitti.

bir akvaryum olsaydı, hoşaf niyetine kaşıklardı. Tüm parasını

Bismillah demeden beyaz atından düşen ve çifte yiyen prens de

balığa yatırıyor. Bir elinde kuzu büyüklüğünde levrek, diğerinde de

umarım benim gibi düşünüyordu: Geriye kaldı 3 milyon 499 bin

tatlı yerine hamsi poşeti. Denize bakınca ağzı sulanıyor. Balıklarla

999!

ilgili resimli bir kitap almış, henüz tatmadığı türleri işaretliyor. Tatlı

* ^ *

ve tuzlu sulardaki balıkların hepsi, Abdülcabbar'm midesine doğru

194

yüzüyorlar. Balık bulamadığı ender günler, balık kraker atıştırıyor.

Bildiğim bir şey varsa, herkes hak ettiği cezayı bulsa dünya altüst

Birgün, Abdülcabbar yine kucağında can çekişen bir balık

olur.

sürüsüyle eve damladı.

Ödeşme ofisi, intikam istasyonu, hesaplaşma yazıhanesi olarak

Nefertiti, Abdülcabbar'm etrafında dört dönüyordu. Karakedi, siyah

kullandığım telefon kulübelerine uğrayanların fotoğraflarını

adamın vücudundan kopmuş da yerine geri dönmeye çalışan bir

çekseydim, görülmeye değer bir albüm olurdu: Duvağını arkaya

uzva benziyordu. Karanlık bir gezegenin kömürleşmiş uydusu.

atmış, sigara içen, deri montlu gelin; mavi eşofmanlı, spor çantalı,

Abdülcabbar'la göz göze geliyoruz: Maliye bakam ile vergi

peruklu güreşçi; kırmızı şalvarına bir Smith & Wesson ilişirmiş

kaçakçısının bakışması.

palyaço; köpeğini kulübenin direğine bağlamış, takım elbiseli

"Bildiğim bir şey varsa, bu dünyadaki balıklardan payına düşeni

yakışıklı kör genç; telefon tuşlarının altındaki boşluğa kelebekle

çoktan yedin?"

[bir tür bıçak] birşeyler kazıyan, lise formalı kız; kanlı önlüğü,
Balıkadam, yüzüme, potayı ıskalamış bir basketbolcunun hüznü
sıvanmış kollarıyla, işlerinin tıklarında gittiği anlaşılan, tıknaz,
ifadesiyle bakıyordu. O esnada, gaipden gelen bir hışırtyla ırkildik.

tıknefes bir kasap; boğazına kadar inen ağır makyajıyla,
Dış kapının altından sarı bir zarf, içeri girmeye çalışıyordu.

Nefertiti derhal zarfa doğru koştu. Abdülcabbar, iki adımda
Birbirine çobanlık eden iki kuzu gibiyiz.

mutfağa gidip yükünü tezgaha indirdi, dönüşte zarfı Nefertiti'nin
199

pençelerinden kurtarıp bana verdi. Posta, Gönül İşleri
Şebnem'i bütün hücrelerimle dinliyorum.

Bakanlığı'ndan gönderilmişti. Hafiften heyecanlandım. Dikdörtgen
"Kanuni Sultan Süleyman'ın cenaze namazı üç kere kılındı:

zarfın kısa kenarlarından birini ince bir şerit halinde yırttım, içinden Zigetvar'da, Belgrad'da ve
istanbul'da" diyor.

yeşil-beyaz bir smart kart, bir de matbu sayfa çıktı: Sayın

"18. yüzyılda Altaylar, Kırgızlar ve Doğu Türkistan Türkleri şaman

Müntekim Ou n bey; Şebnem Şibumi'ye olan aşkınız, yapılan
ayinlerine 'oyun' derlermiş. Oyun = Ayin" diyor.

tetkikler ve nıtıl<1

"22 Kasım 1963'te, yani Kennedy'nin vurulduğu gün, yazar Aldous

l'l/

Huxley de öldü. Hani şu 'Bu dünya, belki de bir başka gezegenin

kat neticesinde, bakanlığımız tarafından tasdik edilmiştir. Kutlarız.

cehennemidir' diyen adam."

AŞKart'ımız ilişiktir.

Güvercin ıslığı gibi ince bir yağmur başlıyor. Legoya benzeyen

Yararlanabileceğiniz hizmetler ve avantajların listesi ise

kırmızı şapkalı garson, hesabı getiriyor. Öderken AŞKart'ı

aşağıdadır. Yenilikleri, bakanlığımızın internet sitesinden takip

gösteriyorum. Şebnem'in yüzünde kar'a diş macunuyla çizilmiş bir

edebilirsiniz. ■ ■

soru işareti.

Zamanda yolculuğa ömür yetmez

Yağmurda, benim pikaba doğru yürürken, karşıda, Çamlıca

Namık Mıknatıs'ı mezara daldırıp çıkarmıştım. Onun

sırtlarında parlayan gökkuşağını gösteriyor. "Yakut Türklerinin

imparatorluğuna, beş ucu b.klu Ninja yıldızları yağdırmıştım. Bunu efsanelerinde gökkuşağına 'dişi tilkinin sidiği' denirmiş.

kainatın iyiliği için değil, Şebnem'in neşesi yerine gelsin diye

Anadolu'nun birçok yöresinde gökkuşağı görüldüğünde 'Tilkiler

yapmıştım.

düğün yapıyor' derler. Akira Kurosawa'nın Dreams filminde de

Boğaza nazır bir kafeteryanın çınar gölgeli avlusunda, Şebnemle

gökkuşağı görülen bir bölüm vardır. Adı: Tilkilerin Düğünü."

çay içiyoruz. Cennet bahçesinde rehabilitasyon. Kasımın

"Tilkilerin Düğünü mü? Vay canına?" Kahkahamı frenliyorum: "Biz

ortalarında, yaza ağıt yakan güneş, saçını başını yoluyordu.

çocukken, leylekler sürüler halinde göç ederken gökyüzüne bakıp
Şebnem, çatalıyla, meyveli pastanın içindeki mandalina dilimlerini
kollarımızı açarak dönerdik ve 'kuşların düğünü!" diye haykırırdık."
avlıyor.

Tilkiydi, kuşlardı, düğündü derken, benim dört kapılı 98 model
Ona bakarken, sanki içimde tavuk taşıyan bir kamyon uçurumdan
gümüş kulübeye [Nissan Pick-Up 2.7 D] atlıyoruz.
yuvarlanıyor.

Şebnem, sade gazoz gibi renksiz bir ifadeyle soruyor: "AŞKart'm
"Hava ne güzel, değil mi?" diye gıdıklıyorum.
olduğunu bilmiyordum?" Şakaya vuruyorum: "Allah devlete zeval
"Evet" diyor "bazı 22 Kasımlar böyle güneşli olur."
vermesin..." "Kim peki?.. Yani, sevdiğin?.."

Çaydan bir yudum alırken, hayatım boyunca denk geldiğim otuz
Yüzümün yapboz parçaları gibi düşüp dağılmasını önlemeye
civarında 22 Kasım'a hiç dikkat etmediğime yanıyorum.
çalışarak bir an Şebnem'e bakıyorum, sonra tekrar yola
"22 Kasım 1963'te, Dallas'ta gökyüzü bulutsuz, hava ılıktı" diyor.
dönüyorum: "Sensin, Şebnem. Ben... seni seviyorum."

"Kırküç yaşındaki ABD Başkanı John Fitzgerald Kennedy ve eşi
200

Jacqueline, üstü açık bir Lincoln'deydiler. Halk, başkanı
Sevgilisini düşmanlarının arasından seçmek [Balkan Balkır]
görebilmek için yolun sağma soluna yığılmıştı. Kennedy, ayağa

Bizi yüzeysellikten alıkoyan kişi olarak düşmanımız,

kalkmış, korteje el sallıyordu. Tam o sırada, başına isabet eden bir kurtarıcımızdır.
[HADIKANDREAS, 1711-1791, İkna Repertuarı]

kurşun kafatasını parçaladı."

İlk yumruk sol şakağıma indi. Beynim ani bir sancıyla taş-laştı.

Şebnem'e göre tarihi kavramak ve sevmek, onun düpedüz hayat

İkinci yumruk çenemde patladı. Korkudan gebermek üzereyim. P.ç

olduğunu görmekle mümkündü. Savaşlar, keşifler,

kurusu öyle güçlü ki kaburgalarımın altına vurunca soluğumu

198

kesti. Göğsümün ortasına aldığım darbeyle sırtüstü düştüm.

devrimler... aslında şişirilmiş ayrıntılardı. Tarih, bir geçirli olmalıydı Kalkmayı denedim, olmuyor. Yerçekimi hızla artırıyor. İçinde ki, bize yüzelli sene önce yenmiş bir sandviçi anlatabilsin. Asırlar

bıçaklanmış bir maymun bulunan bez bir çuval gibi yığılıyorum.

evvel ölmüş kimselerin canları, tarihçilere emanetti. Zamanı,

Giysilerimde kan lekeleri büyüyor. Dayak yemeye alışkın değilim,

şimdiyi tarihten ayırmamak gerekiyordu. Geçmişi değiştiremezdik,

dövüşmeyi bilmem. Panikten titreyen ellerle pantolonumun arka

çünkü ona hükmedemezdik. Bir bilim olarak tarih, hileli, illüzyonlu

cebinden cüzdanımı çıkarıp başucuma bıraktım. Yattığım yerde

bir disiplindi. Çevremizdeki insanları, hattâ kendimizi bile gerçek

cenin gibi yan dönüp kollarımla kafamı korumaya aldım. Böğrüne

manada tanıyamazken, tarihî figürlere haksızlık etmekten başka

sipsivri bir tekme çakıldı.

çaremiz yoktu. Zamanda yolculuğa ömür yetmezdi. Varoluştaki

Cipimden inmiş, evime doğru yürüyordum. Bir erkek sesi: "Balkan hüznü besleyen merakın, üzerinde doludizgin yol aldığı ve gittikçe Bey?"

genişleyen bir hafıza alanıydı tarih. Kaskatı kayıtlardan ibaret Döndüm, ayaklanmış iki gölge: "Evet?"

yazılı metinlerin de fonksiyonu, onları eritip ruhumuza akıtmamız

Orta boylu olanı, karanlıktan sıyrılıp ansızın üzerime atıldı. Diğeri ihtimaline yataklık etmeleri idi. Hiçliği suiistimal etmekte sakınca

hiç karışmıyor: 2,5 metrelik bir zenci. Herhalde bir tek tokadı beni

görmeyen hovardalık değil, varlığı tespit eden bir bilgelik bize ufuk öldürmeye yeter.

açabilirdi. Tarih, komple gaibe intikal etmiş şeylerden mürekkepti.

Cüzdan yerde duruyor, ilgilenmiyorlar.

Gaybı yalnızca Allah bilirdi. Gaipten sesler duyabilir, onu belki

Yüzüklerin Efendisi filminde "Kıymetlimiss" diyen Gol-lum'un

tadabilirdik. Tatsız tarih, acı gerçeklerle dolu, kararmış bir

sesiyle soruyorum: "Kimsiniss?"

tencereydi...

Sosyete de yeni trend adam patakladmak. Geçenlerde gazetede

Şebnem'in söyledikleri, kulağımın pasını silen felsefi bir çocuk

okumuştum. Çalıştığım reklam ajansında da konu suluyordu.

şarkısına benziyordu. Çok önemseddiği, hayatına anlam

Birtakım ofisler varmış. Sağa sola ilan veriyor larmış. Parayı

kazandıran düşüncelerini bana anlatıyordu. Gururlanıyordum.

bastırıyorsun, "Falancayı tartaklayın" diye m sun, onlar da eli ağır

Beklediğim soruyu aniden seslendirdi: "Namık Mıknatıs'm başına

elemanlarını gönderip 'hedefin' irabı

gelenler... Yani, nasıl yaptın?"

.'(II

Yüzüme, gizemimi sıfırlayan bir sırıtış yayılıyor;

na bakıyorlar. Dövüş Kulübünün bir değişigi. Kötek organizasyonu.

engelleyemiyorum: "İşim bu; bunun için para alıyorum." Ceketimin Ticari bir olgu. Sille ve sopanın ekonomik rotası. Sivil saldırı.

cebinden Camel paketini çıkarıp bir sigara yakıyorum. Bal taşıyan

Esnek yasadışılık. İşçi sınıfının şanlı yumruğuna yön veren

fakat diken yiyen tipik bir deve gibiyim.

pazarlama stratejisi. Piyasaya yayılan şok dalgaları.

Şebnem bir sigara istiyor. Uzatıyorum. Kendisi yakıyor.

Barbarca bir hizmetin nesnesiyim şimdi. Elmacık kemiğimin

Gagacığında boncuk taşıyan bir kumru kadar sevimli.

yöresine meteor gibi bir yumruk çarpıyor: Çoooot! Gulp! Üst

Gülümsüyor. Ağzından sigara dumanı değil de, tebessümünün

dişlerimden birini yutuyorum. Yüzümdeki morluklar ve şişlikler,

buğusu yayılıyor sanki.

müşteri memnuniyetini garantilemeye yönelik. Kan, ter ve

Şebnem telefonlarıma çıkmaz oldu. Bir keresinde "Bana e-posta

sümüğümden oluşan sos; servisin kalitesini artırıyor.

gönderebilirsin" deyip adresim vermişti. Yüzlercesini yazdım.

Karnıma oturan psikopat yana eğiliyor. Zenci, elindeki cep

Kendimi, toprak olmuş bir kabilenin dilinde konuşan, okuyan,

telefonunu bana uzatıyor. İlk anda ne olduğunu anlamıyorum.

yazan bir Humboldt Papağanı gibi hissediyordum.

Dağılmış suratımın fotoğrafını çekiyor.

Uyuyana kadar canım çıkıyordu. Mağlup olmuş bir aptaldım.

Bir yandan bu planlı programlı dayağı yerken, bir yandan da

Günlük programım aşağı yukarı şöyleydi:

müşterinin kim olabileceğini düşünüyorum:

Öğlene doğru, CD player'da gece gündüz kesintisiz çalan Nick

Ceyda? Onu terk etmişim. İlişkimiz kürtaj ve kokainle

Cave'in The Weeping Song'u eşliğinde kalkış.

lanetlenmişti. Aylarca telefonlarına çıkmadım.

Su ısıtıcının düğmesine basış.

Batuhan... Ceyda'ya âşıktı. Sürekli ondan bahsediyordu. Verdiğim

Zaten açık olan bilgisayarda e-posta kutusunu kontrol edip

taktikleri uygulayamıyordu. Beni Ceyda'yla tanıştırdı...

Şebnem'den cevap gelmediğini görüş.

Mehtap? Alkol sorunum vardı... Kadınlığını fiilen aşağıladım.

Banyoda, kuş pislikleriyle yapılmış trajik makyajı akan bir

Birbirimize galiz küfürler ettiğimiz bir kavga sırasında onu kırık

204

viski şişesiyle yaralamıştım.

büstü kabaca avutur gibi yüzü yıkayış.

Orkun? Çok yetenekli bir çocuktü. Parlak fikirleri vardı ve kalemi

Hazır kahveyi ve kaynar suyu, kirli bir bardağa boşaltış.

kıvraktı. Pabucumu dama atması işten değildi, işten kovuldu.

Sigarayı çakmağı denkleştirip yakış.

Patronun köpeğini taşıdığı yalanını uydurmuştum...

Kafeinli salya, nikotinli gözyaşı eşliğinde Şebnem'e bir düzine e-

Pelin? Onunla üçlü koltukta yeni bir medeniyet kurmuştuk, ilkbahar mesaj yazış.

gelip de bir pazar günü saatler ileri alınınca her şey altüst oldu.

Arka odada bir saguaro gibi oturan Abdülcabbar'la yola çıkış.

Alaz Bey... Müşterilerin bulunduğu toplantıya sarhoş gitmiştim.

Telefon kulübelerinde intikam müjdesi bekleyen kimselerle

Konuklara da, Alaz Bey'e de kahkahalar atarak ha-

lalettayin konuşuş.

202

Abdülcabbar'm gözetiminde, hiç tanımadığım kimseleri öldüresiye

karet yağdırmıştım. Ne dediğimi hatırlamıyorum. Hâlâ anlatılır...

dövüş.

Ben sahteliğin radyasyonuyla zehirlenmiş göstermelik bir kabilenin Haşat ettiğim adamlar ağlayış.

Ben ağlayış. Üste başa kan, lakayt üyesiyim. Kahrolası kurnazlıklarıyla şişi-nen idamlık

sümük, idrar, ter, gözyaşı bulaşış.

aptallarca kuşatılmış bir iblis çukurunda debeleniyorum. Sevgilisini Kozmos frene basış. Güneş uçuş.

Dünya duruş.

ve arkadaşlarını düşmanlarının arasından seçen biriyim ben.

Taş kesilmiş yumruklarla, ben içinde yaşadığım bulaşık

Dostum yok. Yolda kesik bir el bulsa, yüzüğü alıp gerisini atacak

akvaryumu kırış.

or.spu çocuklarının imajını inşa ediyorum. Markalı paçavralar,

Sır yalansa daha hızlı yayılır

hurdalar ve kusmukları cazip gösterecek alelade şaklabanlıklar

Şebnem komple zırhımı ve iskeletimi söküp almıştı. Yani işler, bir yapıyorum.

yağmur damlası kadar yolundaydı.

işlemediği suçların cezasını çeken, yakalanmadığı hastalıkların

Tanıştığımızın ertesi günü telefon etmiştim: "Şebnem?"

tedavisini gören, tanışmadığı insanlar tarafından terk edilen

"Kimsiniz?"

kimselerin tek tesellisi, karşılık beklemeyen kötülüktür, işte şimdi,

"Müntekim ben..."

yıkıcı tekdüzeliğin yerini sürprizli bir şekilde şifa verici şiddet alıyor. "A, merhaba."

Gözlerim, kısılmış jaluziler gibi. Kırılan burnuma, yırtılmış

"Müsaitsen akşam buluşalım mı?"

derimden yayılan kokular geliyor.

"Eee, bugün mü?"

Bu benzersiz masaj sayesinde bakarsınız birkaç kilo veririm?

"Evet... Eski günleri anarız diye düşünmüştüm?"

Sağlıklı tekmeler beni iyileştirir?

Onunla tanışana kadar hayatım dantelsiz gecelik, sossuz

Size sapıkça gelecek, fakat bu dayığı kendime bizzat ben

makarna, golsüz maç gibiydi.

atmalıydım. Her fiske, kendime duyduğum nefret biraz daha

Daha ilk buluşmamızda, iki yıla kadar ya evli ya da ölü bir adam

yatışıyor. Hiç tanımadığım birileri, benim bana olan borcumu

olacağımı fark etmiştim.

ödüyor sanki. Nakit kadar sıcak bir kroşe daha!

?()■,

Motosikletler ketçap göllerine uçsun. Cep telefonları çamaşır

Eğer bana olan şeyler ona da oluyorsa, kendi çapımızda bir

makinelerinde kaynayıp infilak etsin. Darağaçların-da urgan yerine kıyamet koparacağız demekti.

blucinler sallansın. DVD playerlar mikro-dalga fırınlarda korlaşsın.

Şebnem'in etrafında, yemek turuna çıkmış Tazmanya Canavarı,

Makyaj malzemeleri sandviçlere sos diye katılsın. Cipsler ve

aç kedilerden kaçan Speedy Gonzales, kemiğini kaybetmiş Rin

çikolatalar spor ayakkabılara tıktırılınsın. Bilgisayarlara galon

Tin Tin gibi fırıl fırıl dönüyordum.

galon sıvı deterjan dökülsün. Takım elbiseler mayonez

Onunla her saniye bir ilkti. Birlikte izlediğimiz Rocky VI bile bir ilkti.

kazanlarında kaynatılsın. Yolcu uçaklarından kola şişeleri saçılsın. Sandal kiralayıp denize açılmıştık. Vikingler gibi kürek çekiyordum Otomobillerin içi ve benzin depoları hazır kahveyle doldurulsun.

fakat yüzümde tırtıl bıyıklı eski İstanbul beyefendilerinin o mayhoş

Kredi kartları tuvalet kağıdı olarak kullanılsın. Her sürpriz in-

sırtışı yansıyordu. Mes'ud ve bahtiyar bir barbar savaşçıydım.

203

Bir keresinde bizim eve bile gelmişti. Annem, hattâ Cevher onu

dirim anonsu sırasında süpermarketlerde tanklar ateşlensin. Trafik çok sevmişlerdi.

kazalarında canından olanların cesetleri loto ku-ponlarıyla

Ruhiye Teyze'ye konuyu açmaya karar verdim. Başka çarem örtülsün.

yoktu. Şebnem beni aşkıyla büyülemişti. Şimdi de ben onu

Laboratuardan kaçan virüs

büyükle kendime âşık edecektim.

Telefonun çalmıyorsa, bil ki benim. [JIMMYBUFFET]

Gönül İşleri Bakanlığı'ndan almaya hak kazandığım AŞ-Kart

Şebnemle ilişkimiz, bilgisayar oyununa dönüştü. Yağlı bir girdabın

denen zımbırtı hiçbir halta yaramamakla kalmamış, sevgilimin

içinde öten robot gibiydim. Demek istediğim, Şebnem'e bir türlü

benden kaçmasına sebep olmuştu.

ulaşamıyordum. Kennedy'nin zımbalanış yıldönümü olan şu 22

Ruhiye Teyze'nin kapısına vardım. Evde yok. Megafondan

Kasım gününden sonra, Şebnem, laboratuardan firar eden bir

Melikşah'a sordum. "Torununun mezarına gitti, onbeş dakika ya

virüs gibi kayıplara karıştı.

oldu ya olmadı..."

Üç yıl kadar önce, Huduni'yle beraber izlediğimiz bir belgeselde,

Pikaba atladım, kontağı çevirip gaza bastım. Bildiğim bir şey

meşhur doğabilimci Alexander von Humboldt'un [1769-1859]

varsa, bütün yollar Karaca Ahmet Mezarlığı'na çıkıyordu.

Güney Amerika'da, ormanın derinliklerinde yaptığı bir keşiften

Mezarlıktaki serviler, cenazelerin suyunu mu emiyor? Yeşile

bahsediliyordu: Bir papağan. Çiçek hastalığına yakalanıp tümüyle

boyanmış dev karnabaharlar. Bitkisel kadavra endamla-rıyla,
yok olmuş bir kabilenin dilini konuşabilen tek canlı oydu.
tozlu, çürük süngerleri andırıyorlar. Ölülerin lalettayin
ambalajlandığı eğri büğrü straforlara benziyorlar. İçlerinde
cesetlerin kaybolduğu, küflü yorganlar. Sırlarınızı açabileceğiniz,
boşluğa çömelip yanımdaki torbada ne varsa yere boşaltımı Bir
sağır-dilsiz ve felçli deliler. Yanmayan, ıslanmayan, ılık, ölümün
yüzüne malakit denen yeşil taşlar çakılmış beyaz banyo sabunu,
başedilmezliğiyle aşılanmış, tatsız, yamuk, polyester, bitkisel
bir çift leylek bacağı, gül yaprağı ve kelebek kanadı külü, insan
sütunlar. Takma bacağıyla uçurumlarda dolaşan bir keçi gibi
kanıyla boyanmış pamuk ipliği ve bir keser. Sabunun taşsız
zıplıyorum. Servilerin altından geçer-

kısmına tırnağımla ŞEBNEM yazdım. Leylek bacaklarını, kanlı

206

iplikle sabuna bağladım. Küçük bir kutu-cuktaki külü avuçlayıp bu
ken, onların etçil oldukları hissine kapılıyorum. Her an bir tanesi
büyü materyaline sıvadım, işin en tehlikeli kısmı şimdi başlıyordu.
beni ısırıp yutabilir!

Eğilmiş vaziyette evin eşiğine varıp keserle küçük bir çukur
Ruhiye Teyze, Kevser'in mezarını suluyor. Yanına yaklaşırken
kazdım. Malzemeyi gömdüm, işlem tamamdı.

ayaklarımı yere sürterek ses çıkarıyorum, boğazımı temizliyorum,
Hızla bahçe kapısına yöneldim. Az ötedeki pikabın içinden

dönüp bakmıyor.

Abdölcabbar bana bakıyordu. Arabaya atladım. "Hallettim" dedim.

"Merhaba. Ruhiye Teyze, nasılsın?" Sesim, çizgi filmlerdeki

"Şu anda uykusunda sana âşık oluyor?" dedi Abdölcabbar.

ördeklerinki gibi çıkıyor. "Biz de senden bahsediyorduk" diyor.

"Aynen öyle" dedim. Sesimde şeytani bir tını, bir kurnaz- , lık

Mezarlıkta zamanın bir önemi yok. Her kabir, bir saat kulesi enkazı efekti vardı.

gibi. Yerin altında bir azap tütsüsü yakılmış sanki. Üst kat komşum Arabayı karanlığın içine doğru sürdüm. Aşkın basit olmasını Ruhiye Teyze'yle niye mezarlıkta buluşuyorum? Beni bu genç

istersin, ama basit değildir.

yaşımda bu kemik bahçesine hangi rüzgar attı? Basit bir tesadüf

Ertesi gün, Eminönü Iskelesi'nin yanındaki telefon kulübelerini

mü?

izliyordum. Etraf kalabalıktı, italya parlamentosu üyelerine

Dev serviler tarafından çiğnenip tükürölmüş evcil cadıya

benzeyen, orta yaşlı, şık bir adam; saat tam 14:00'da soldan ikinci

bakıyorum. Torununun ölümüyle yetim kalmış, cinlerle, kedilerle,

kulübeye girdi. Yüzümü denize dönüp numarayı çevirdim. Açtı.

sarmaşıklar, kokulu yağlar ve yarasalarla kafayı yakmış ortağımla

Sordum: "Kimden, ne için intikam almak istiyorsunuz?"

ayaküstü susuyoruz. Buzdağına düşen yıldırımlar tarafından mı

"Siz kimsiniz?"

sıkıştırılıyor? Ölülerin hastalıkları bize mi bulaşıyor? Virüsler,

"Pardon, yanlış aradım" dedim.

bakteriler pılı pırtıyı toplayıp steysin arabalarıyla yollara düşerek

Tam kapatacağım anda "Yo, yoo, bakın, sorun şu ki, size benim uçsuz bucaksız gövdeme mi taşmıyorlar? Beynimin güvenebilmeliyim. Bu çok önemli." Sarıh konuşuyordu, fakat tepelerinde kayak mı yapacaklar? Damarlarımda hamam sefası, kesinlikle endişeliydi.

ciğerlerimde beş yıldızlı bir tatil?

Robot sesimle izahta bulundum: "Sadece intikamınızı alacağımıza Bir an, Ruhiye Teyze'nin Kevser'i yeniden hayata döndürmeyi dair güvence verebiliriz."

planladığından şüpheleniyorum. O zavallı, papatya gözlü,

209

ortopedik hüsrancılar içinde çırpman kız, şimdi ayaklanacak, sabah "Pekala, Abidin Dandini'yi temizlemenizi... Aaaaah!" ve telefon yorganın, çarşıfların içinden çıkarak uyanır gibi topraktan kapandı. Dönüp kulübeye baktım. Uzun paltolu, takım elbiseli iki sıyrılacak, kesilmiş kafasıyla neşeli şarkılar söyleyerek mezar adam gözüne çarptı. Ölüm fısıldayan susturuculu tabancalarını taşlarını dolaşacak...

bellerine takarken, etrafa bakma-rak uzaklaşıyorlardı. Onlara Kendimi şöyle bir yokluyorum: şu anda tam olarak ne doğru seğırttim. Tiz bir çığlık koptu. Katiller caddedeki siyah bir hissediyorum? Yalnızca delilerin defnedildiği, kaçık cenazelerine BMWnin arka koltuğuna daldılar, araba derhal uzaklaştı.

tahsis edilmiş bir toprakta mıyım? Havaya uçurulmuş bir

Kulübenin önünde büyük, uğultulu bir kalabalık birikiyordu.

tımarhanenin sıcak yıkıntılarına mı düştü yolum? Neden

İnsanların arasından zar zor geçerek, az önce konuştuğum

.mi/

müşterime ulaştım. Gövdesinden boşalan kanın ortasında

buradayım? Bilinçaltımın kalorifer kazanı mı patladı? Bol kalorili

hareketsiz yatıyordu. Dondum kaldım.

pişmanlık kömürü, suçluluk talaşı yüzünden beynimin bodrumunda Alelacele olay yerinden kaçtım.

bir infilak mı oldu? Radarlarım, benden habersiz, Kevser'den bir

Galata Köprüsü'ndeki sıkışık trafikte ikide bir klaksonlar çalarken,

davet mi saptadı? Neyi kutluyoruz? Vicdanımın zifiri karanlığında

zihnimde aynı soru tekrarlanıyordu: "Abidin Dandini de kimin

sabahlara kadar sessiz sedasız kazılmış bir çukura mı düştüm?

nesi?" Düüüt! "Abidin Dandini de kimin nesi?" Düüüt! "Abidin

Yo, o kadar uzun boylu değil. Ölülerin ayağına kadar geldiysem,

Dandini de kimin nesi?" Düüüt! Düüüüüt! Düüüüüüt!

Şebnemin izini bulmak için geldim. Zombilere, hayaletlere

Hayatın basit olmasını istersin, ama basit değildir.

ayıracak vaktim yok. Ben de bir ölü kadar körüm. Yalnızca,

Ecelin uçurtması yükseliyor

Şebnem'i görmek istiyorum. Şebnem'e giden yol ceset

Hani cinler geleceği bilemezdi? Ruhiye Teyze'nin ağzım aradım.

yatakhanesinin koridorundan geçiyorsa ne yapabilirim?

Ciddi ciddi tırsmıştım. Bana bir izahta bulunmalıydı. Ecelin

Cebimden paketi çıkarıp bir sigara yaktım, yeraltından derhal pasif uçurtmasının benim ufkumda yükseldiği, besbelli kuyruklu bir içicilerin protesto öksürükleri yükseldi. Oralı olmadım: "Ruhiye yalandı.

Teyze..."

Ruhiye Teyze "Hayır, yalan değil, sır" dedi. Karacaahmet'-ten eve

"Söyle... Burada biz bizyiz."

dönüyorduk. Ne yani, mezarlığa, bu ihtiyar kadından önce mi

"Hani bir kız vardı ya, Şebnem, sana bahsetmiştim?"

yerleşecektim?

"Evet?"

Direksiyonu iki elimle tutuyorum. Islak yollar, Azrail'in serdiği

"Ona ulaşamıyorum. Anlayamadığım bir şeyler var. Benden

naylon yolluklara benziyor. Bütün arabaların ön koltuklarında

kaçıyor. Ona âşığım. Bana bir tek sen yardım edebilirsin."

sarhoş dazlaklar, arka koltuklarında birer çift do-berman olduğunu

Her ikimizin de cevabını bildiğimiz bir soru soruyor: "Nasıl?"

vehmediyorum. Trafik canavarları çetesi

"Jajha, Şebnem'i bulabilir?"

210

"Hayır evlat, bulamaz."

tarafından kuşatıldım. Kendi ölümüm konusunda ikna olmak

"Neden?"

üzereyim. Jajha için hava hoş tabii. Ne de olsa binini aşmıştı.

"Jajha öldü."

Acaba benden gıcık mı kapıyordu? "Aksine, seni severdi."

Kara haber, mezarlıkta daha tez yayılıyordu. "Öldü mü?"

Jajha yalnızca geçmişe yolculuk edebiliyordu. Son nefesinde eşek

"Evet. Önceki gece... Fakat sana bir mesajı var."

şakası yapmış olmalı? "Biliyorsun, pek şakacı bir cin değildi."

"Ha? Mesaj mı? Ne mesajı?"

Halbuki deathclock.com adresinden, 26 Nisan 2051'e kadar

"Sen de öleceksin, çok yakında."

yaşayacağımı öğrenmiştim?

* ^ *

Ruhiye Teyze, aramızda bir ilkokul çocuğu varmış ve onun da

Üsküdar'daki Şibumi Sokağı'nda iki katlı bir evin bahçe-sindeyim.

anlamasını istiyormuş gibi basitçe açıklıyor: "Bizim dünyamızda

Gece. Bir iğde ağacıyla beyaz bir Lada arasındaki

doktorlar, bazı ağır hastalara 'üç ay ömrünüz kaldı' filan derler.

208

Cinler âleminde ise insanların psikolojik durumuna bakarak isabetli

ömür tahminleri yapan uzmanlar vardır. Jajha da onlardan biriydi.

vermezdim. Kardeşime yavaşça sarıldım. Başını öne eğdi.

Kevser'in öldüğünü duyunca hiç şaşırmamıştı. Cinlerin halet-i

Yanağını öpüp salona yollandım.

ruhiyeleri, bedenlerini yıkıma uğratacak etkiler üretmez, insanlar

Derler ki, ebeveynler, evlatları koskoca yetişkinler olsa da onları

ise esasen moral güçleriyle hayata tutunurlar. Uzman cin, gözüne

hep küçük çocuklar gibi algırlarlar. Şimdi, babamın defolu ihaneti

kestirdiği bir kimseyi takip eder. O insanın davranışlarından ve
ile annemin müphem mağduriyeti arasında kendimi kundaktaki
sözlerinden bir maneviyat haritası çıkarır; bu haritaya bakıp
bebek gibi eli kolu bağlı hissediyordum. Ve bir bebek, evlilik
ömrünün hududunu tespit eder. Haritada çevremizdeki insanların
sorunlarını çözemez. Annem, sıradan bir adama hayatını adanmış,
hayatımıza kattıkları ve hayatımızdan çaldıkları da görünür.

sıradan bir ka-

Aslında epey karmaşık bir tablo mevzubahistir..."

211

Kulağa enikonu saçma geliyordu. Ruhiye Teyze'nin söylediğine
dindi. Ve şimdi, onu şaşkınlığa sürükleyen bir mahcubiyetin ağına
bakılırsa, insanlarla ilgilenen cinler, bu işi oyun haline getirmişler.
düşmüştü. Oğluna kocasından dert yanmaya istekli değildi.

Diyelim bir cin, arkadaşlarıyla buluşuyor ve filanca insanın hangi

Doğrusu ben de kendimi babamın yaramazlıklarından konuşmaya

zaman aralığında öleceğine dair görüşünü açıklıyor: "Bu vatandaş, hazır hissetmiyordum.

iki yıl sonra 7-29 Mart arası bir günde kuyruğu titretecek, durum

"işlerin nasıl oğlum?"

onu gösteriyor." Gruptaki diğer cinler ise söz konusu insanın, bu

"Çok şükür, gayet iyi."

tahminde belirtilen süredeki hangi günde pilinin biteceğini bulmaya "Yaşın geçiyor Müntekim, bir
yuva kursan ya artık?"

çalışıyorlar. İddiaya giriyorlar yani. Bildiğiniz loto. Hastane pcı

Böyle, çolak bir caz piyanistinin tımarhanede verdiği resitalde

vokal yapan morfin yemiş hastalar gibi mırıl mırıl sürdürdüğümüz soneli, kanserliler koğuşunda yatanlardan hangisinin ne zaman konuşma yan odadan gelen çığlıkla bölündü.

cartayı çekeceği üzerine bahse girer ya, işte o hesap.

Hızla Cevher'in yanma koştuk. Sırtüstü uzanmış çırpıyordu.

"Rahat ol evlat... Ölümle yüzleşmek iyidir; sağlıklı düşünmeye

Etrafa, çoğu kırık, rengarenk oyuncaklar saçılmıştı.

başlarsın."

Annem bir koşu mutfaktan getirdiği küçük tahta kaşığı, dilini

Sigara yaktım. Ön cama mavi bir ölüm bulutu üfledim.

ısırmamın diye Cevher'in dişlerinin arasına sıkıştırmaya çalışırken,

İçim dışım fanilik jelatiniyle kaplanmıştı. Sanki ölmüştüm de, geçici ben de ağzım aralayarak yardım ettim.

olarak kendimin yerine bakıyordum: Rahmetlinin dublörüydim...

Cevher, yirmiiki yaşında, 139 cm. boyunda ve 33 kg ağırlığında.

Adamın biri, yol kenarına park ettiği arabasında ruhunu teslim

Onüç aylıkken menenjitte yakalandı. Ateşi yükselmişti ve

etmiş. Üç gün boyunca öyle kalmış ve ölü olduğu ancak onüç park kusuyordu. Başlangıçta bizimkiler çocuğun üst solunum yolu cezası kesildikten sonra fark edilmiş. Ruhiye Teyze, ecelle işbirliği enfeksiyonu geçirdiğini sanmışlardı. Üç gün sonra doktora yapan ve rüşvet almayan trafik polisi gibiydi. Kalıbımı basarım, o

götürdüklerinde öğrendik ki 'neisseria meningitidis' adında bir

da ölümden korkuyordu.

bakteri iş başındaydı. Menynx denilen beyin zarları il-tihaplanmıştı.

"Ölümden değil, gelecekte korkuyorum."

Şimdi, epilepsi atağı geçiriyor. Yani generalize konvulsi-yon. Beyin

Kaderin elindeki ustura

nöronlarındaki elektriksel impulsların düzensiz deşarjı yüzünden

Az önce bir müşterim kurşunlandı... Bin yaşındaki görünmez

vücudu istemsizce kasılıyor. Saati me bakıyorum; atak beş-altı

ortağım aramızdan ayrılmıştı. Kalendermeşrep babam, safderun

dakikadan uzun sürer de status epilep-ticus evresine ulaşırsa

annemi aldatıyordu. Sevdığım kızın gönlünü kazanmak için

kardeşimin hayatta kalması için acilen Diazem, Valium ya da

yaptırdığım büyü bir halta yaramamıştı. Ehli-keyif cinler, benim de

Dolantin enjekte edilmesi gerekir.

tez zamanda nalları dikeceğime dair bahse tutuşmuşlardı.

Beyin hücreleri ölmekte olan Cevher'in idrarı halıya yayılıyor.

Bildiğim bir şey varsa, kum fırtınasının ortasında şekerleme

Tükürüğünü yutamadığı için, ağzından köpüklü bir sıvı akıyor.

yapılmaz.

Atak dördüncü dakikada, zavallı kardeşimin uykuya dalmasıyla

Bildiğim bir şey varsa, kaderin elindeki ustura pas tutmaz.

sona eriyor...

Bildiğim bir şey varsa, kalbi atmayan kimsenin başı dönmez,

214

midesi bulanmaz.

Annem, peçeteyle ağzını sildiği Cevher'in alt bezini değış tirmeye

Galata Köprüsü'nden çıktıktan sonra, annemi ziyaret etmeye karar koyuldu. Evlat sevgisine tahakküm eden derin çile sinin gereklerini verdim. Uykulu gökyüzünde horlayan obez ve bekar bulutlar

otomatik hareketlerle yerine getiriyordu.

birazdan ayaklanıp bulaşık yıkamaya başlayacaktı. Seziyordum.

Cevher hiçbir zaman okula gidemedi. Fırından bir sıcak ekmek

Trafik; birbirine zincirlenmiş, ya-

alamadı. Yıllar yılı kendisine hizmet eden anneciğine bir teşekkür

212

edemedi. Daima, bir çift çamur deliği gibi sönük ve tümüyle

lınayak, yaralı kölelerden oluşan bir kafilé kadar hızlı İki liyordu.

manasız gözlerle baktı. Bayramlarda büyüklerinin ellerini öpemedi.

Sarıyer'e vardığımda babamın dükkanının buğulu camlarına şöyle Bir kıza "Seni seviyorum" diyemedi, çiçek veremedi, laf atamadı.

bir bakıp yola devam ettim. Babam altmışına dayadığı merdivenin

Mahalle maçlarına katılamadı. Uçurtma uçurmadı. Cam kırmadı.

ilk basamaklarında dikilip dururken, şeytan dürtmüş ve başka

Kimseyle kavga etmedi. Kimseye hediye sunamadı. Sigara içmedi.

kadınlarla ilgilenir olmuştu. Esasen son derece merhametli ve

Kitap okumadı. Balık tutmadı. Sinemaya gitmedi. Bisiklete

mutedil biriydi. Otuzüç yıllık evlilik, öldürdüğü aşkm cesedini toz

binmedi. Lunaparkta eğlenemedi. Denize girmedi. Telefon etmedi.

haline getirip üfürmüş müydü? Ben de Şebnem'in üzerine gül

Bir tişört olsun, seçip, deneyip beğenerek satın almadı. Evden

koklar mıydım? Kunduracı Recai Bey, sorumluluk zindanından

kaçmadı. Kuş vurmadı. Oruç tutmadı. Şarkı mırıldanmadı. Hiç

bahaneler avlusuna yatay geçiş mi yapmıştı? Sanırım gündelik

koşmadı. Doğumgünüünü kutlamadı. Bir kafeteryada kahve

hayat aygıtına kenetlenen fesatlık mekanizması otomatik. Şeytana içemedi. Otobüsle, trenle, vapurla küçücük bir gezintiye çıkamadı.

artık çok az iş kalıyor; o sadece son rötuşları yapıyor.

Ağaç dikmedi. Duş alamadı. Kardanadam yapamadı... Aleladeliliğin

Evin önüne vardığımda, torpidodaki, Ruhiye Teyze'nin yeşil

ayrıcalıklarını, monotonluğun emniyetini, normalliğin konforunu

sadakat tozlarının bulunduğu torbacıklardan birini aldım. Eşikte bir asla tadamadı.

an durdum. Annem, zile basmama fırsat vermeden açtı kapıyı:

Cevher'in cılız bedeni bir hüznün, handikap ve hüsrana-mekânı

"Hoş geldin oğlum" deyip boynuma sarıldı. "Hoş bulduk

gibiydi. Bir elinden annem, diğerinden Azrail tutuyordu. Annem,

anneciğim." İçeriye geçtim: "Cevher nerede?"

acıklı bir bebekliğe mahkûm olan oğlunu yıkıyor, bezliyor,

"Odasında, oynuyor. Sofra kurayım mı Müntekim? Karnıyarık

giydiriyor, yediriyor, tıraş ediyor, onun dişlerini fırçalıyor,

yaptım, seversin sen, makarna da var?" "Aç değilim."

tırnaklarım kesiyordu. Kalbindeki şefkat ve merhamet; ümitsizlik ve

Cevher'in odasının kapısından baktım. Sırtı dönük vaziyette,

korkunun muhasarası altındaydı: "Ya ölüp gidersem, yavruma kim

plastik oyuncaklarla meşguldü. Yanma gittim. "Je-gi? Ihe uaaa"

bakar?!" Anneciğimin alınyazısı, soru işaretleriyle doluydu: "Acaba

deyip gülümsedi. Bu sözlerin bir anlamı olması için neler

ne zaman, belki de şimdi, inşallah yakında, galiba hiçbir zaman,

sanki her an, muhtemelen asla, herhalde hep, sanırım daha

zaman var, hayırlısıyla birgün???..." Kader; onun hayatında

üçyüz yıl süren cadı avı boyunca, kediler cadıların asistanı telakki
ailenin, kadınlığın, anneliğin yeniden berrak bir anlama
ediliyordu. Hele kara kedi, zırcahil Avrupalıların nazarında kılık
kavuşmasını adeta bir lanetin enerjisiyle sürekli erteliyordu. GtiU
değiştirmiş ifritti. Zavallı kediler kulelerin tepelerinden atıldılar;
,!■.

baltalarla, küreklerle öldürüldüler; şatoların temellerine,
zar Gıcırbey, ecelin programını bozamayacağını bile bile
duvarlarına konan harca canlı canlı karıştırıldılar... Edgar Allan
didiniyordu.

Poe [1809-1849] Kara Kedi adlı meşhur hikayesinde, duvara

Cevher'i kucaklayıp yatağına taşıdım. Yumuşacık saçlarını öptüm. gömülen kedi tema'sını işlemiştir.
Batılılar, 'Kedili piyano' diye bir Annemle bocalayarak vedalaşırken, sadakat tozu paketini eline

işkence aleti yapmışlardı. Uzun, kapaklı bir kutuya bir düzine kedi

tutuşturdum: "Bunu babamın giysilerine serp. Hiçbir mesele

konuluyor, hayvancıkların kuyrukları, kutunun kenarındaki

kalmaz. Yanlış adamla evlenen tek kadın sen değilsin" deyip

deliklerden dışarı sarkıtılarak kapak kapatılıyordu. Sonra,

evden ayrıldım.

karanlıkta kalan kediciklerin kuyrukları şiddetle çekiliyor, yakılıyor

Bildiğim bir şey varsa, istikbal hassastır, her şeyden etkilenir.

ya da üzerlerine iğne batırılıyordu. İnsanlıktan nasipsiz vahşi

Peygamber'in ketlisi [Nefertiti]

mahluklar, biçarelerin acı çığlıklarından senfoni dinler gibi zevk

Kedilerin bize iyi davranmaları normal;

alıyorlardı."

zira ataları, atalarımızı yiyordu.

Ruhiye Hanım'm anlattıkları uykumu açmış ve başımı

[DANZY DELGADO, 1907-1989, Misafirperver Yamyam]

döndürmüştü.

Miyav. Ramize Ramirez enteresan bir kadındı. Dört yıl evvel 31

Kevser'le aynı anda, ayrı dillerde sorduk: "Eee? 'Kara kedi yoktur'

Ekim günü yani Cadılar Bayramı'nda Caddebostan sahilindeki bir

derken neyi kastediyordun?"

bankta oturuyordu. Yanaştım. Elindeki kitabın kapağını inceledim:

Ruhiye Hanım: "Müsaade edin de sözümü bitireyim."

Şeytan -Yüzü Olmayan Maske, Lut-her Link. Beni görünce "Gel

Biz kediler, yüz farklı ses çıkarabilsek de insanlar gibi

bakalım İblis'in yardakçısı" deyip sevecen bir jest yaptı. İnsanların

konusamıyoruz. Heveslisi de değiliz zaten. Yine de bizimle iletişim

yüzde doksanbeşi fillerle, pirelerle ya da balıklarla değil, biz

kurmak zor sayılmaz.

kedilerle konuşur: "Annen baban nerede senin?"

İhtiyar kadın, anlatmayı sürdürdü: "Hasat zamanının başlangıcına

"Ya seninkiler?" diye sordum. Sözlerimi anlamadığı halde

rastlayan Saint-Jean bayramında, anız yakılırken kediler de

gülümsedi. Başımı okşadı.

fiçılara ya da torbalara konarak ateşe atılıyordu.

Eski Mısır'da, M.Ö. 4000'li yıllarda Bubastis kentindeki kedi tanrıça 218

Bastet'e gösterilen saygının anısını yaşatan Ramize Ramirez

Torba ya da fiçı parçalandıktan sonra kaçıışan tutuşmuş kediler

derhal hizmetime girdi. Beni kucaklayıp bir taksi durdurdu ve

taşlanarak veya sopalarla dövölerek öldürölüyordu. 1630'larda,

buraya, Göztepe'deki evine getirdi. Bana "Nefertiti" diye

Paris'teki Greve Meydanı'nda vahşı bir kalabalık, yüzlerce kedi

sesleniyordu. Dahası, kırmızı iplikle Nefertiti yazısını işlediğı beyaz yakacakken, taht'a çıkmaya hazırlanan XIII. Louis, babası IV.

bezden ince bir şeridi boynuma astı.

Henry'i rica minnet ikna etmiş ve kralın emriyle kediler yakılmaktan

216

kurtulmuştu. İşte bu işkence ve katliamlardan, bilhassa kara

Ramize Ramirez, irlanda'nın Cork şehrinde yaşayan Og luyla

kedilere odaklanan nefretten sonra, tümüyle siyah olan kediler

günaşırı telefonda konuşuyordu. Kocası ise eve sene de üç-dört

ortadan kalktı."

kere uğrayan bir uzak yol kaptanıydı. Kadıncağız dalgalı, köpüklü

Zamanla, Ruhiye Hanım'dan kediler hakkında çok şey öğrendim:

bir yalnızlık içinde sigara tütürürken, kendi kendine "Gemileri ben

Abdullah bin Sahr adlı sahabe, kedileri çok severmiş. Birgün,

de severim, fakat okyanuslardan nefret ediyorum" diyordu.

cübbesinin cebinde yavru bir kediyle dolaşırken görölmüş. Bunun

Ramize Hanım, Türk edebiyatının Agatha Christie'siydi [1890-

üzerine, arkadaşları onu "Ebu Hureyre" [Kediciklerin Babası] diye

1976]. Tam yirmiyedi tane polisiye roman yazmıştı. Gelgeldim,

çağırır olmuşlar. Peygamberimizin de kedileri varmış. Gözdesi kitapları pek tutulmamıştı. Mısırlılar, Tibetliler, Hintliler ve birtakım olan kedinin adı Muezza'ymış. Muezza, karamel renginde, kısa İngilizler gibi Ramize Ramirez de kara kedilerin uğurlu olduğuna tüylü bir Habeş kedisiymiş. Allah'ın Elçisi, camiye gideceği bir inanıyordu. Bu batıl inancının faydasını gördü: Yeni romanı vakit, hırkasının üzerinde uyuyan Muezza'yı rahatsız etmemek Azrail'e İtimadım Sonsuzdur büyük ilgi uyandırdı. Hızla yazmaya için, hırkanın bir kolunu sessizce kesmiş.

devam etti: Katiller De Gıdıklanır, Delik Deşik Bir Kefen, Uçurum Peygamber'i her fırsatta ziyaret eden ve ondan 5374 hadis rivayet Bedduası, Cesetler Şifa Bulmaz-■■ Hepsi de kapışıldı. Eski ederek, kırılması imkansız bir rekora imza atan Ebu Hureyre, romanları tekrar basıldı. Televizyon programlarına çıkıyor, sürekli yanında kedilerle dolaşıyordu. Hz. Mu-hamrned zaten kedi gazetelerin kitap eklerinde ondan övgüyle bahsediliyordu. besliyordu. Kediler, develerden ve köpeklerden farklı olarak ev Muhabirler onunla röportaj yapabilmek için yarıştıyordu: Bana içlerinde, bahçelerde ve bilumum hoşbeş mekanlarında insanlara duyduğu sevgiyi, bir gazeteye verdiği beyanatta "Mükemmel yakın olduklarına göre... Düşünüyorum da, Peygamber'in dostlarımız asla iki ayaklı değildir" diyerek belirtmişti, imza sohbetlerinde en çok bulunan, ona en çok kulak veren, dünya günlerinde hayranları uzun kuyruklar oluşturunuyordu. Ödüller aldı.

gözüyle onu en çok gören hayvan kedi olsa gerek. Müezza'ya ve
Eserleri sinemaya uyarlandı. Yılın yazarı seçildi. Yüklü bir ücret
Peygamber'e arkadaşlık eden türdeşlerime hem imreniyorum,
karşılığında yeni bir yayınevine transfer edildi. Göztepe'deki evini
hem de onlarla gurur duyuyorum.
satıp, Gümüşsuyu'ndaki Çifte Vav Sokak'ta bir daire satın aldı.

>\<

Beraberce taşındık. Fakat biz kediler, insanlardan ziyade
Kanla gargara [Abdülcabbar Turabi]
mekanlara bağlanırsınız. 11. yüzyılda gemilerle Mısır'dan Avrupa'ya
Son tahlilde bütün aşklar karşılıksızdır. [TAHA BİN TALHA,
göç eden atalarım gibi ben de bir Şehir Hatları vapuruna atlayıp
Kusursuz Hüsrân]

Kadıköy'e, oradan da geze geze Göztepe'ye geri döndüm.
Şebnem Şibumi'nin oturduğu sokağın basındaydık. Ben o akşam
Evin yeni sahibesi Ruhiye Hanım boynumdaki tasmaya bakıp
için kiraladığımız 1970 model siyah bir Chevrolet Camaro'nun
"Hımmm, Nefertiti, münasip bir isim" dedi ve beni buyur etti.
içinde bekliyordum. Sokakta volta atan Mün-tekim Gıdırbey, evsiz
Yorgundum, uyumak istiyordum. Kevser, ben den pek
dilenciler gibi giyinmişti: Eprimiş bir hırka, rutubetli bir ceket,
hoşlanmadı. "Kara kedi musibet taşır" diye hıo
buruşuk bir palto. Başında gangster kasketi, boynunda ressam

)\1

kaşkolü, elinde şarap şişesi, ayağında piyade botu, bacağında

murdandı. Ruhiye Hanım ise "Kara kedi diye bir şey yoktur!" deyip ormancı pantolonu. Gözünde, nereden bulmuşsa, Hartum'daki beni evirip çevirdikten sonra "Bak!" diyerek, Kevser'e karnımdaki

Hasan Amcamın gözlüğünün aynısı.

daha önce fark etmediğim beyaz leke-ciği gösterdi. "Haçlı

Hasan Amcam aslında dedemin üvey ağabeylerinden birinin oğlu.

Seferleri'nden itibaren Avrupalılar kedileri korkunç yöntemlerle

Kendisi Fransa'da ve İngiltere'de öğrenim görmüş bir hukukçudur.

öldürmeye başladılar. Diri diri yakılan kedileri, Arapların, Türklerin

Tıp fakültesine gitmemde de, İstanbul'a gelmemde de onun

ve Şeytan'ın vekili sayıyorlardı. 15. yüzyılın sonlarından itibaren

tavsiye ve telkinlerinin payı var.

Şebnem Şibumi, kısa saçlı, uzun favorili ve bıyıklı bir adamla

satranç oynuyor sanırdınız. Rakibiyse yenilmekteydi fakat gayet

birlikte sokağa girdi. Gıcırbey sırtını duvara yaslayıp, kurşuna

neşeliydi. Müsabaka bitti. Bahçenin şampiyonunu maça davet

dizilmiş gibi yere çöktü. Sahne, arabesk bir şarkının video-klibini

ettim. Ve onu yendim. Bana "Kong gibi" oynadığımı söylemişti.

andırıyordu.

Neyi kastettiğini geç anladım. İri olduğum ve sert oynayarak elini

Kız ile herif, tam yanı başımda dikildiler. Ölü taklidi yapan yaralı

kanattığım için beni King Kong'a benzetiyor sanmıştım. Halbuki,

gibi nefesimi tuttum. O kadar sevinçli ve hoşnut görünüyorlardı ki,

1995'te Dünya Masa Tenisi Şampiyonu olan Çinli Linghui

katlanılır gibi değildi. Gülüyorlar mı, nefes mi alıyorlar

Kong'dan bahsediyordu. Kong'un özelliği, kazanacağına kimsenin anlaşılmıyordu. İnsanda onları derhal gebertme isteği uyanıyordu. ihtimal vermemesiydi.

Lukana Lamppon'la bir kerecik olsun böyle cıvıl cıvıl gezip

222

tozamıştım. Lukana, cehenneme tayini çıkmış bir melek gibiydi. Şebnem Şibumi'yi öpen iblis, yokuşları sahile bağlayan merdivenli Taklit kıyafetler, sentetik kürkler, imitasyon mücevherler içinde sokaklardan iniyordu. Biz ise arabayla mecburen tepenin etrafını sahici bir dilberdi. Şeytanın don değiştirdiği bir gece kulübünde dolanıyorduk. Yol ile merdivenlerin kesiştiği bir yerde arabayı dansçıydı. Aşka inanmıyordu. Bana karnaval ucubesiymişim gibi durdurdum. Gıcırbey'e "Ben herifi yakalayayım, büyük caminin davrandı. Güzelliği, polisleri bile mateme sürüklüyordu. Onu yanında buluşuruz" deyip fırladım. Hıyarağası basamaklarda tazi "şimdi de huzurları-

gibi sekiyordu. Caddeye çıktığında ona epey yaklaşmıştım. Yolu

220

perdeleyen karanlıktan, bir limuzin timsah gibi burnunu uzattı. Tam nızda, kıcıyla ceviz kırabilen, elmanın kabuğunu bile emerek arabaya bineceği sırada, assolisti ensesinden yakalayıp kaldırdım

çıkarabilen, Taylandlı fıstık Lukana Lamppon! Çamaşırı öyle küçük ve kaportaya çarptım. Arabadan bir düzine fedai saçıldı. Gecenin ki, bir yudum birayla yutabilirsiniz!" diye anons eden sunucuyu zemininde ayak sesleri yankılanıyordu. Bir beysbol sopası kafama erkekler tuvaletinde kısıtışıp sille tokat klozete tıkmıştım. [Bunlar,

indiğinde, dünya bu yıl güneş etrafındaki turunu ben-siz

Hasan Amcamın katiyen onaylamayacağı olaylardı.] Loş ve

tamamlayacak diye düşündüm. Belime, baldırlarıma, suratıma,

kalabalık kulübün en uzak köşelerinden Lukana'yı seçebiliyordum. karnıma durmadan vuruyorlardı. Kanım, başımdan aşağı çizgiler Güneşi görebilmek için el fenerine ihtiyaç duymazsınız.

halinde akıyordu. Sırılsıklam olmuşum. Dizlerimin üzerine

Şebnem Şibumi'nin söylediği her kelimeyi işitiyorum: "Mutlu

devrildim. Vıcık vıcık yumruklarım ağırlaşmış, yere yapışmıştı.

musun canım?"

Gıcırbey'in Chevrolet'yle yaklaştığım duydum. Sopalar, t-reks

"Olmak üzereyim" diyor aşağılık mahluk. Ve kızı öpüyor.

sürüsü gibi aniden dönüp onun tepesine üşüştüler. Simsiyah bir

Gıcırbey moleküllerine ayrılırken, benim içimde de utanç ve

dumanın içinde çırpıyordum. Demek, tartaklanmak böyle bir

kederin dehlediği Arap atları yarışıyor.

şeydi. Heyecanlanmıştım. Gıcırbey'de fazla oyalanmadılar: Bana

İşte, Hasan Amcamın asla tasvip etmeyeceği bir manzara daha.

attıkları dayağı ona özetlediler. Limuzine doluşup kayboldular.

1983'te General Cafer el-Nimeriri, amcam Hasan Turabi'ye

11 Eylül 2001 Salı günü istanbul'daydım ve bütün televizyonlarda

ülkemizin hukuk sistemini emanet edince, o da pat diye şeriat

ikiz Kuleler'e yolcu uçaklarıyla yapılan saldırının görüntüleri

getirdi. Şeriatın ardından, ülkede kuraklık baş gösterdi. Cinai bir

yayınlanıyordu. Bu dehşetengiz olayın sorumlusu ekranda

görenek halinde sürüp giden iç savaş ve çatışmalar; gök gürültüsü belirince hayretler içinde kaldım.

Çünkü bu adam, birkaç sene gibi infazlar ve askerî darbelerle yeniden düzenleniyordu.

evvel Hasan Amcamın evinin bahçesindeki pingpong maçında

Milyonlarca ceset, şeriatın tadını kaçırmıştı. Liseyi bitirdikten

yendiğim kişiydi: Usame bin Ladin! Mağlup pingpongçunun

sonraki birkaç ay, Kadarif te cenaze arabası şoförlüğü yaptım. Hal 1993'te de New York'taki Dünya Ticaret Merkezi'ne [bombalı araç hatır soranlara, şakayla "Yolcuları sağ salim cennete ulaştırmaya

yerleştirerek] saldırdığını, aynı yılın 7 Ağustosunda Nairobi

çalışıyorum" derdim. Babanı pamuk ticaretiyle uğraşıyordu,

[Kenya] ve Ta-les Selam'daki [Tanzanya] ABD elçiliklerini

1996'dan sonra Arap zankı işine girdi. Hasan Amcamın çok iyi

bombaladığını, Mogadişu'da onsekiz ABD askerini öldürdüğünü ve

kalpli ve bilgili olduğunu, fakat otomatik silahlarla yaygınlaşan katil L998

şımarıklığı ile başedemeyeceğini söylerdi.

j}}\

Şebnem Şibumi ile ihanet dansında ona eşlik eden sente tik

Ağustosunda Nairobi'deki ABD elçiliğini bir kez daha

kavalye nazikçe vedalaştılar. Evine doğru yürüyen pretJ ses

bombaladığını öğrendim. "Dünyanın en çok aranan teröristi"ne

dönüp dönüp arkasına bakıyordu. Soyтары da öyle. Şaha det

pingpong dersi vermiştim. Pingpong mağlubiyeti, onu daha da

parmağını öpüp kıza zafer işareti yolladı. Belli ki, biri dan

agresif yapmıştı...

gözlerinin oyulacağı, aklının ucundan bile geçmiyoi

Gıdırbey de ben de darmadağın olmuştuk. Sürüne sürüne

m

Chevrolet'ye ulařtık. řoför koltuęundaydım. Kafamı gųbe-la
du. Kız, bahçe kapısından girdi, adam geldikleri yönden geri
Çevirip Gıcırbey'e baktım. Yüzünde bıçak gibi keskin bir
giderek sokağın ucundan kıvrıldı. Gıcırbey, elindeki şişeyi bırakıp
gülümseme vardı. Ne düşündüğünü anlamak imkansızdı. Hasan
bana doğru koşarken arabayı çalıştırdım. O esnada, Gıcırbey'in,
Amcamın gzlgnn camları kırılmış, erevesi ya-mulmuştu.
bu gece burada olacakları nasıl sezdiğini düşündüm. şebnem'den Beni gülme tuttu. Makaraları
koyverdik. Ölüm dşğinde kahkaha haber alamıyordu. Kızın nerede olduğunu bilmiyordu. Arabada
atan deliler gibiydik. Gldke, ağzımda biriken kanla gargara
benimle oturabileceği halde, dilenci kılığına bürünüp faciayı daha
yapıyordum. Arabayı alıştırdım. Yokuş aşağı gitmeye başladık.
net görebileceği bir yerde dikilmeyi seçmişti. Her şey, daha önce
Lukana "Herkesin bildiği sırrı saklamak sana düşüyor Ab-
provası yapılmış gibi cereyan etmişti. Melankoli, dehşet, evham ve dlcabbar" demişti. Acı, insanı
aptallaştırıyor. Lukana'ya da olan hüsrana altıncı hissi güçlendiriyordu.
olmuştu. Güzelliği ona kraliçe unvanıyla birlikte kölelik getirmişti.
Gazı kkledim. Araba, can çekişmekte olan, türünün son temsilcisi İçtenlik, sahtelikten daha
güvenilmez ve endişe vericiydi. İkimiz bir yırtıcı gibi çığlık attı.
ayrı bataklıklarda boğuluyorduk: Birbirimize yüzme öğretmemiz
Lukana Lamppon'un dolar yeşili gözlerinin muhasebesiy-le
imkansızdı. Yine de Lukana benim için yaratılmış gibi geliyordu,
meşguldüm. Ona aşık olmak, cehennemde akmaklara gaz
ben onun için doğmuşum gibi. Sonunda o kayboldu. Bense
doldurmak gibi bir şeydi. Ucuna iflas bayrağı takılı mızrak
doğduğuma çok pişmanım.

gövdeme saplanmıştı. Lukana, bir keresinde bana "Surat asmayı

İnsanın, yakınlarını daha iyi tanıması için bazen onlardan

bırak. Sebepsiz somurtuşun ardından, kalıcı felç gelir" demişti.

uzaklaşması gerekiyor. Hasan Amcamın kitaplarının Türkçe

Hasan Amcam, sürekli hatıra fotoğrafı çektiriyormuş gibi gülümser. nüshalarını görünce göğsüm kabarmıştı. Bir Türk gazetesinde, 1996'nın Nisan ayında onu ziyarete gitmiştim. Evinin bahçesinde

onunla yapılmış bir röportaja rastlayınca apışıp kaldım. Bizzat

iki adam pingpong oynuyordu. Hasan Amcam da tebessümünü bir kendisiyle karşılaştım, o derece afallamaz -dım. Röportajda sağa bir sola yöneltiyordu. Pingpongculardan biri, kıvrıkcık sakallı

"Çakal Carlos günahımı alıyor," diyordu, "onu Fransa'ya ben

ve otuzbeş-kırk yaş-larmdaydı. Uzun boyluydu, yani başı

teslim etmedim. Kitabında bana dair yazdıkları doğru değil.

göğsümün hizasmday-dı. Yüzüne bakınca, pingpong değil de

Kendisi diplomatik pasaporta sahipti. Çok iyi Arapça konuşuyordu.

Lübnanlı bir sevgilisi vardı. Carlos'u esaslı bir ahbap olarak

telefonu kapattıktan sonra bir sigara yakarak, lapa lapa yağan

görüyorum..."

karın içinden geçip caddeye çıktı ve aniden duran bir taksi onu

Gıcırbey'le ikimiz, yediğimiz müthiş dayaktan sonra birbi-rimize

adeta yuttu.

kardeş gibi benziyorduk.

Ben de kısa Camel paketinden bir sigara çekip ateşledim. Bir ara

224

gözden kaybolan Abdülcabbar, ansızın yanımda bitiverdi.

Gülme faslı bitince sordum: "Başın ağrıyor mu?"

"Neredeydin Doktor?"

"Dalga mı geçiyorsun? Tabii ki ağrıyor. Daha demin sopayla

"Bunu aldım" diyerek elindeki küçük poşetten çıkardığı kitabı

tepeme vurdular!"

gösterdi: Gizliajans diye bir roman. Yazarı, Alper Ca-nıgüz.

"Onu kastetmedim. Baş ağrın var mı?"

"Roman okuduğunu bilmiyordum?" dedim.

"Biraz."

"Alper Cangüz'e bayılıyorum" dedi, "çok iyi yazıyor." Ve yol

"Başını öne arkaya oynatır mısın?"

boyunca kitaptan başını kaldırmadı.

Gıcırbey "Böyle mi?" diyerek hareketleri yaparken göz ucuyla takip Kar, Mikail'in testeresiyle kesilmiş; iştahsız bir güneş, rol icabı ettim.

peyda olarak Boğaziçi Köprüsü'nden Sultanahmet Camii'ne

"Kollarında ya da yüzünde bir uyuşma filan?"

uzanan pembe bir tül örtmüştü.

"Yooo?"

Köprüyü geçitken sonra "Aşkı öldüremezler!" yazılı bir pankart

"Miden bulanıyor mu?"

gözüme ilişti.

"Hayır? Niye soruyorsun?"

Dün, bütün televizyon kanallarında, Gönül İşleri Bakanlığı

"Beyin kanaması geçirmediğinden emin olmaya çalışıyo-

Heyeti'nin komple katledildiği haber veriliyordu. Kadın spikerlerden

Gözlem yapıp tahmin yumurtlayan robot

biri, haberi sunarken ağlamıştı. Acaba AŞKartlar üç yıl boyunca
Pikabımın şoför koltuğundan, Barska marka dürbünümle
geçerli olacak mıydı? Belki de bakanlık feshedilirdi? Eve
Beşiktaş'ta, Üsküdar Iskelesi'nin karşısındaki telefon
vardığımızda arabayı park ettim, Abdülcabbar'a "Birazdan
kulübelerinden birini izliyordum. Yüzümün sağ tarafı hâlâ kebab
geliyorum" deyip bir gazete satın aldım. Okuya okuya apartmanın
gibiydi.

merdivenlerini çıkıyordum. Birinci sayfa tümüyle Gönül işleri
Ömründe ilk kez kar yağışı gören Abdülcabbar, otuziki dışından
Bakanlığı Katliamı'na ayrılmıştı. Manşette, bakanlığın, yediği
otuziki mahalleye yayılan sırtıışıyla meydanda yürüyüşe çıkmıştı.
esaslı bir tekmeyle havalanmış olan Ezel Zelzele adındaki özel
Onun da sol yanağında ve kaşında dikişler vardı. Çocuklar gibi,
kalcın müdürünün fotoğrafı vardı. Bu rüküş dangalağın ihmalktl
kar tanelerini yakalamaya çalışıyordu. Abdülcabbar'm ayna

227

karşısında kendi yüzüne dikiş atmış bir doktor olduğuna inanmak
lığı olmasaymış 'korkunç olay' önlenebilirmiş. Herifcioğlu, verdiği
zordu.

beyanatta "Fuat [Tufa] Bey bana Güney Afrika'dan telefon etmişti,
Gri paltom bir adam kulübeye girdi. Dürbünü bırakıp cep
fakat benim yerimde kim olsa onun sözlerini ciddiye almazdı..."
telefonumu çıkardım, kulübenin numarasını tuşladım. Sesimi

filan diyordu. Basın Müşaviri Fuat Atıf Tufa, tek kelime etmeden
değiştiren cihazı ağızma tutarak sordum: "Ne için, kim den intikam olay yerinden adeta kaçmışmış...
almak istiyorsunuz?" Adam "Size ilk ağızda sırlarımı söylememi
Okuduklarım beni afallatmıştı. Demek eski dostum, Gönül İşleri
beklemeyin
Bakanlığı'nda çalışıyordu! Gazeteyi aniden alev almış gibi bırakıp
Ji:
ayaklandım. Abdülcabbar, sımsıkı kilitlendiği kitabının üzerinden
Mesajda 'Riski biz üstlenelim' yazmışsınız. Fakat hiç görmediğim
bana bakınca, tropikal tebessümü yavaşça silindi: "Ne oldu
birine düşmanlarımdan söz etmekle asıl riske ben girmiş olmaz
patron?"
mıyım?" dedi. Bu sesi tanıyordum.
"Hiiiç" derken gözlerim sesi kısık televizyona takıldı. Sokak
"Haklısınız..." derken dürbünü tekrar gözlerime götürdüm. Gözlem ortasında sırtüstü yatan, alnından
vurulmuş bir erkek cesedi yapıp tahmin yumurtlayan robot gibiyim.
görüntüsünün altından "Gönül İşleri Bakanlığı Özel Kalem Müdürü
"Üstelik kendi sesinizle bile konuşmuyorsunuz? Bunun bir telefon
Ezel Zelzele suikaste uğradı" yazısı geçiyordu.
şakası olmadığını nereden bileceğim?" Aslında, benim için son
Kafa kopunca tıraş biter
günlerde bu konuşmalar zalim şakalara dönüşmüştü. Önce
Başka birinin sevgilisini öldürmek, kendi sevgilinizi öldürmekten
anneme rastlamıştım, sonra konuşmamız sırasında bir adam
çok daha kolaydır.

vurulmuştu, şimdi de uzun zamandır görüşmediğim eski dostum

[STEPHEN KING]

Fu hattın öbür ucunda, 300 metre kadar ötemdeydi. Lisedeyken

Telefonum çaldığında geceyarısıydı: "Evet?"

en iyi arkadaşımdı. En iyi arkadaş derken, başınızı en çok derde

"Müntekim Gıdırbey'le mi konuşuyorum?" Arayan Fu'ydu.

sokan kişiyi kastediyorum.

Yine de sordum: "Kimsiniz?"

"Pekala" dedim, "sizin için ne yapabilirim?"

"Ben Fuat Tufa..."

Sağa sola bakındı. Kesinlikle oydu. En son, Tibet'te bir manastırda "A-a! Fuat? Ne güzel sürpriz" dedim.

çile doldurduğunu duymuştum.

"Görüşmemiz lazım."

"şu anda beni görüyor musunuz?" Onu özlediğimi fark ettim. Bu,

"Hayırdır? Türkiye'de misin?"

dilediğini unuttuğun bir dileğin aniden gerçekleşmesi gibiydi.

"Evet."

"Evet." Bir zamanlar aynı takım elbiselerden giyip langırt

"Pekala olur, görüşelim. Ne zaman?"

oynadığın birine yalan söyleyemezsin.

"şimdi."

Sesinde merak ve birazcık endişe vardı: "Telefonu suratınıza

"Neredesin tam olarak?"

kapatıp gidersem ne olacak?"

"Oturduğun apartmanın önündeyim."

Kesin bir ifadeyle "Hiç" dedim.

228

Müstehzi bir edayla konuştu: "Yüreğime su serptiniz." Tanıdığım

"Öyle mi?!" deyip daire kapısına yürüdüm ve apartman kapısını

kadarıyla alaycı biri değildi. Yılların onu değiştirdiğini düşündüm.

açan düğmeye bastım.

İşi profesyonelliğe vurdum: "İntikam almak istediğiniz biri yoksa,

"Kaçıncı kattasın?"

birbirimizin vaktini boşa harcamayalım."

"İki." Telefonu kapattım, kapıyı açtım. Fu karşımdaydı.

"Tamam. Aslında kellelerini masamda dizili görmeyi arzuladığım

Omuzlarının üzerinde; bahriyeli saçlı, balıkçı sakalı, dalgıç gözleri

birkaç kişi var."

ve sörfçü burnunu birarada tutan bir amiral kafası taşıyordu.

Birkaç kişi ha? Yılların onu tahmin ettiğimden de fazla de-

Yedi senelik ayrılığın üstüne, gülerek arkadaşşıma sarıldım: "Hoş

226

geldin Fu! Eskisinden de hızlısın!"

ğıştırdığını anladım. Şaşırmıştım: "Cinayet işlemiyoruz maalesef."

"Hoş bulduk" derken suratımdaki mor tümseğe dikkat kesilmişti.

Konuşmamız bu minval üzere sürüp gitti, işin tuhafı, Fu'-nun ne

için, kimden intikam almak istediğini öğrenemedim. Eski dostum,

Sesimizi duyan Abdülcabbar, elinden düşürmediği romanla

çıkılmış birinin iştahıyla "Tamam" dedim, "o namussuzu

odasından çıkageldi: "Merhaba." Gülümserken, yana-ğındaki ve
cehenneme yollayalım!"

kaşmdaki dikişler geriliyordu.

Bildiğim bir şey varsa, beyin cerrahı kendini ameliyat edemez.

Abdölcabbar'la tokalaşırken, zihinsel bir hıçkırığa yakalanmış gibi

Bildiğim bir şey varsa, ördek kendini pişiremez. Bildiğim bir şey
görünen Fu'nun ağzı açık kalmıştı.

varsa, kellesi kopmuş bir adam, sakalını tıraş edemez.

"Kusura bakma, ev biraz dağınık" deyip Fu'yu salona buyur ettim.

Ve cinayetin kusursuzluğu, katilin mükemmelliğine bakar.

Önce annemgile uğramış. Evimin adresini oradan almış.

jii

Otuz saniye içinde etraftaki öteberiyi alelacele toplarken Hürriyet

iiAina1ş

gazetesini kitapların arasına gizleyerek ortadan kaldırdım; bir koşu •

çay suyu koydum; Fu'ya sigara ikram ettim ve karşısına oturdum:

Uzay gemisi şeklindeki bulutların altında

"Anlat, ne var ne yok, herşey yolunda mı?"

Geçmiş, ölü değildir, geçmemiştir bile. [WILLIAM FAULKNER,

Ormanda birbirimizi kaybedip, çölde rastlaşmış gibi şaşkındık.

1897-1962]

İkimiz de, yolda karşılaştığı hastasının yüzünü hatırlamaya çalışan Müntekim Gıdırbey'le 29 Mayıs
günü tanıştım. Atını denize jinekolog gibi bakıyorduk.

koşturan Fatih Sultan Mehmet komutasındaki Osmanlı ordusu,

Abdlcabbar'ın, ayı demlemek üzere mutfağa gitmesiyle oda bir gemileri karadan Halic'e sürüklüyordu [1453]. Adolf Hitler, anda genişledi.

Propaganda Bakanı Joseph Goebbels'in tavsiyesiyle, işgal Fu, kanlı ellerle piyanosunun başına geçen bir müzisyen gibi tatlı altındaki Paris'te yaşayan tüm Yahudilerin sol göğüslerine sarı tatlı anlatmaya başladı: "Duymuşsundur, dn G nl İşleri yıldız takmalarım emretmişti [1942]. Edmund Hil-lary ve Tenzing Bakanlığı Heyeti katledildi."

Norgay, Everest'in zirvesine [8 bin 850 m.] ulaşmışlardı [1953].

)}}>\

Askerî darbeden sonra tutuklanan İçişleri Bakanı Namık Gedik, "Evet..." dedim ve içimden ekledim: "Onların ölümüyle lke Ankara Kara Harp Okulu binasındaki hücresinin penceresinden nüfusunun yaş ortalaması epey düştü. Hepimiz -beş yaş atlayarak şüpheli bir biçimde intihar etmiş, kaldırımında yatıyordu genileştik!"

[1960]. Pakistan'ın doğusunda çıkan kasırgada ölen 10 bin kişinin

"Ben, bakanlığın basın müşaviriyim."

cesetleri etrafa saçılmıştı [1963]. Almanya'nın Solingen kentinde

"Hımmm?" Kaşlarımı kaldırıp alnımı kırıştırdım.

Türklerin yaşadığı bir apartman Neonaziler tarafından

Sigarasını emdi: "Katillerin lideri, Hayati Tehlike adında biri."

kundaklanmış;  ocuk, beş Türk yanarak ölmüştü [1993].

"Eee?"

Enteresan ve çekici bir adamdı.

Paltosunun içinden çıkardığı ikiye katlı dosyadaki fotoğrafı

23ü

göstererek "İşte bu adam" dedi.

Nasıl yaptı bilmiyorum, fakat Namık Mıknatıs'ı tüm dünyaya rezil

Fotoğraftaki canı, Şebnem Şibumi'yi benden çalan aşağılık

etmeyi başardı. Namık Bey'in, teknoloji fuarının açılış konuşmasını

yaratığın ta kendisiydi! Abdülcabbar'la beni hastanelik eden

yaparken düştüğü durum... Zirvedeki bir adamın bir anda lağım

limuzin çetesinin elebaşısı!

okyanusunun dibine yuvarlanması... Beklemediğim bir biçimde, bu

"Bakanlık Heyeti'ni neden öldürmüş?" diye sordum.

olay beni irkiltti. Genellikle korkumuz tehlikeden fazladır. İntikam

"Sanırım aşkı onaylanmadığı için."

bir denge kurmanın ötesine geçti mi, bahanesi hazır bir

"Birine mi aşıkılmış?" Kuduruk mandıra köpeğinin, Şeb-nem'e âşık

acımasızlığa dönüşür. Namık Mıknatıs, benden bin beter hale

olması ihtimali tüylerimi diken diken etmişti.

düşmüştü. İşten çıkardığı 1100 kişinin sıkıntısının toplamından

Acı haber getirenlere özgü sıkıntıyla gözlerime bakarak "Evet"

daha berbat bir haldeydi. İntihar edeceğini sandım. İnzivaya

dedi, "senin de tanıdığın bir kıza."

çekildi. Galapagos Adaları'ndan birine yerleştiği söyleniyor.

"Yani?.."

Erkekler, kadınlarla ilişkilerinde bazen akıl almaz biçimde

"Şebnem Şibumi..."

atılğanlaşırlar. Tensel cazibeyi ve erotik merakları, sonsuzluğa

Abdölcabbar, çay tepsisini sehpayaya bırakıp aramıza katıldı.

meydan okuyacak bir aşk zannederler. Kendini kandırmayı

"Demek, Şebnem için tam yirmiiki kişiyi vurdu?"

başarmış birinin sözleri, sizi de kandırabilir. Bugünün doğruları,

"Özel Kalem Müdürü Ezel Zelzele'yi de onun öldürdüğünü

pekala yarının yalanları şekline girebilir. Müntekim beni her gün

düşünüyorum. Bakanlığın kökünü kurutmaya kararlı görünüyor.

anyordu. Sık sık buluşur olmuştuk. Zeki biriydi. Bir yandan

Ben iki kere saldırıya uğradım. Korkarım sen de hedeftesin

esrarengiz, bir yandan da açıkçası sıradandı.

Gıcırbey."

Beraber gezip tozu yorduk. Beni ailesiyle tanıştırmak istediğini

"Kim bu Hayati Tehlike, ne iş yapıyor?"

söyledi, ben de hangi akla hizmet bilmiyorum, kabul ettim.

Fu çayından bir yudum aldı: "Meşhur mafya babası Atom

Sarıyer'in yukarılarında, iki katlı bir eve vardık. Müntekim'in annesi

Bombacıyan'ın has adamı. Gangster yani. Fazlasıyla gözü-kara

Gölizar Hanım zarif bir kadındı. Salona geçtik: Oniki-onüç

olduğu söyleniyor. Scarface'deki Tony Montana gibi."

yaşlarında bir çocuk kanepeye oturmuş televizyon seyrediyordu.

"Peki polis, katilleri neden tutuklamıyor?"

Yüzüme bile bakmadı. Ye-niyetme erkek çocukları bilirsiniz,

"Çünkü bilmiyorlar. Katliamı yönetenin Hayati Tehlike

somurtkan ve kayıtsız olurlar. Gidip yanma iliştim. Beni görünce

230

çocuğun yüzü aydınlandı. Sağ elinin işaretparmağını sol bileğinin

olduğuna dair delil yok. Güvenlik kameralarındaki kayıtlarda

üstüne vurarak "Heebe, hiyye sea uhevua?" dedi. Müntekim de

birtakım maskeli adamlar görünüyor, hepsi bu. Fakat ben

tanıştığımız gün aynı oyunu oynamıştı. Gülmeye başladım. Çocuk

araştırdım. Şüpheliler listesindeki isimleri tek tek eledim. Beni

aynı hareketleri ve sözleri tekrarladı: "Heebe, hiyye sea uhevua?"

öldürmeye kalkışan herif de konuştu."

236

"O nerede peki, niçin polise her şeyi anlatmıyorsun Allah aşkına,

Dirseğimle çocuğu dürtüp Müntekim'e sordum: "Ne bu, sizin aile

bana niye geldin Fu?"

numaranız mı?"

"Hayati Tehlike'nin gebermesini istiyorum da ondan. Üstüme

Müntekim de, annesi de yüzüme bir tuhaf bakıyorlardı.

saldığı iki adamı da hakladım. Mecburdum... Bakanlık Heyeti'nin

Çocuk hâlâ "Heebe, hiyye sea uhevua?" diyor ve saati öğrenmeye

intikamını almak istiyorum. Hayati Tehlike hapse girip ense

çalışıyordu.

yapacak öyle mi? Buna izin vermeyeceğim. Senin zarar görmeni

Gülizar Hanım "Cevher, yapma yavrum, sakın ol" dedi.

istemiyorum. Dilersen bir müddet saklanırsın ya da bana katılırsın. Cevher'in hareketleri düzelmiyordu. Cevher "Heebe, hiyye sea Ne diyorsun?"

uhevua?" derken ciddiye!

Şimdiye dek intikam işlerinde hiç adam öldürmemiştim. Benim

Gülizar Hanım, Cevher'i kucaklayıp götürdü. Donakal-mıştım.

kitabımda can almak yazmıyordu. Fakat, Şebnem'i benden

Müntekim biraz mahcup görünüyordu.

kaçıran haydudu bir an önce mıhlamak için yanıp tutuşuyordum.

Tepeleme intikam dolu bir tabağa yumulmak üzere olan, kıtlıktan

Meğerse, Cevher yirmiiki yaşındaymış. Küçükken menenjitte

boyunca, korku filmlerine derin bir hayranlık besledim. '18

yakalanmış. Müntekim, 29 Mayıs günü, kardeşini taklit

yaşından küçüklere sakıncalı' bu filmler, beni cezbediyordu. 18...

ediyormuş!..

O kadar bekleyemezdim. Korku filmleri birer dayanıklılık testi,

Müntekim'le geze toza beş-altı ay geçirdik. 22 Kasım'da, bana

olgunluk imtihanıydı. Hasbelkader bir tanesini izlesem, boyum

zaten bildiğim bir şey söyledi: "Seni seviyorum Şebnem."

uzuyor, başım göğşe eriyordu. Büyümek, güzelleşmek için

Bilmediğim şey ise, onun Gönül İşleri Bakanlığı'na başvurup bir

vampirlerin, zombi-lerin, kurtadamların desteğine şiddetle

AŞKart aldığıydı. Bundan hiç bahsetmemişti. Yani benimle ilgili

ihtiyacım vardı. Gelinlik giydiğimde Frankenstein nikahımı kıyacak,

hislerini, önce bana değil, resmî makamlara bildirmişti! Dehşete
Godzil-la şahidim olacaktı sanki. Bir korku filmi afişi görsem,
kapıldım. Müntekim'le bir daha görüşmemeye karar verdim. Cep
meraktan geberiyordum. Büyüklerin benden ve akranlarımdan
telefonu hattımı iptal ettirdim. Fakat Müntekim bana sürekli e-
yasal düzenlemelerle gizledikleri 'korkunç gerçekler' işte bu
posta gönderiyordu. Başdöndürücü aşk mektupları yazıyordu. İlk
filmlerdeydi. Hiç unutmuyorum, ilkokuldayken şimşek hızıyla
birkaçından sonra iletileri okumadan silmeye başladım. Ona
yayılan söylentilerden biri şuydu: "Şeytanın Ölüsü diye
doğrudan doğruya "Aramızda her şey bitti, lütfen beni bir daha
239

arama" diyemedim. Akıbetimin, Namık Mıknatıs'inkine
bir film varmış, izleyenler kalp krizi geçiriyormuş!" Kocaman,
benzemesinden çekiniyordum. Daha da kötü olacağını nereden
köhne bir sinemada, Şeytanın Ölüsü'nü [The Evil De-ad, 1981]
bilebilirdim?..
seyrederken dizlerim titriyordu. Onüç sene sonra tekrar izleyince,
2 Kasım'da [1914'te Rusya'nın Osmanlı İmparatorluğu'na savaş
kahkahalarla gülecektim. Fakat ödümü koparacak filmler hiçbir
ilan ettiği gün], henüz Müntekim'le çıkarken, Enver'le tanışmıştık.
zaman eksik olmuyor.

Bir alışveriş merkezinde dolaşıyordum. Enver, elinde fotoğraf
Enver beni canavarların insafına bırakmıyor. Beyaz perdedeki

makinesiyle yanıma yaklaştı: "Hanımefendi, lütfen bir

karanlıktan fırlayan bin çeşit yaratığa meydan okuyor, hattâ onlarla

237

dalga geçiyor. Karanlık salonda onunlayken kendimi güvende

fotoğrafımızı çeker misiniz?" Fotoğraf makinesini gayri ihtiyari

hissediyorum. Peki onu seviyor muyum? Bu soruyu cevaplamak

aldım. Bir kaidenin üzerinde hiç kıpırdamadan duran canlı heykelin için henüz çok erken. Aşkın doğması ve yaşaması, yavaşlığa yanma geçti. Ben de vizörden bakıp deklanşöre bastım. Devrisi

bağlıdır: Ağaçlan keserken ormanı korumak gerekir. Erkeğin

gün [1507'nin 3 Kasım'mda, Leonardo Da Vinci'ye Lisa

hızından kaynaklanan savruluk, kadının yavaşlığında kendini

Gerardini'nin tablosu -Mona Lisa- ısmar-lanmıştı] Beşiktaş'ta, uzay gösteren otoriteyle intizama dönüşür. Romantizmin baştan sona gemisi şeklindeki bulutlara bakarak yürürken, Enver yine karşıma kurallarla örülü oluşu bundandır.

çıktı: "Hanımefendi, Barbaros Hayrettin Paşa ile bendenizi

Yine de, filmin bitmesini beklemeden, Enver'in avucuna, kare fotoğraflar mısınız?" Komikti. Barbaros Hayrettin Paşa heykelinin şeklinde küçük bir kağıt bırakıyorum. Işıklar yamıca üzerinde 'Ş-l' yanında poz verdi. Ben de çektim. Teşekkür etti: "Ben Enver, yazılı kağıda bakıyor, sonra da bana gülümsüyor. 'Ş-l'de neyin Enver Paşa" diyerek elini uzattı.

nesi? Hemen, birkaç gün öncesine gidelim: Evrenin Sonundaki "Ben de Dilara Dilemma."

Restoran'daydık. 27 Kasım'di. Yani, 1940'ta, Çin Operası'nda Gülümseyerek "Kesinlikle yalan söylüyorsunuz, saygıdeğer sahne alan Lee Hoi-Chuen ile Gra-ce Lee çiftinin, turne için bayan" dedi, "o romanı ben de okudum."

bulundukları San Francisco'daki Chinese Hospital'da, sağ bacağı İlginç biriydi. Favorileri uzundu, düzgün bir bıyığı vardı. Adımı kısa olan oğlu Lee Jun Fan'ın dünyaya yalnızca otuzüç yıllığına söyleyene dek mavi gözleriyle beni süzdü.

gelişinin yıldönümüydü. Henüz ikinci buluşmamızdı ve Enver Paşa

4 Kasım'da yani James J. Ritty'nin yazarkasayı icat edişinin [1879] bana ilan-ı aşk etti: "Seni seviyorum Şebnem." Bu yavan sözü yıldönümünde, Enver Paşa'yla tekrar karşılaşacak mıyım diye daha önce de duymuştum. İtiraf etmeliyim ki aşkın gücü, biz

meraklanıyordum. Akşamüzeri eve dönerken, yokuştaki kadınları sevdiğimiz kişiden tiksindirmeye programlanmış sistemi merdivenleri dikey olarak kesen yolda bir otomobil durdu. Enver harekete geçirir. Çünkü asayişî sağlamak zorundayız.

Paşa arabadan başını uzattı ve "Şebnem! Bir fotoğrafımızı çeker "Yanılıyorsun. Sadece sevdiğini sanıyorsun Enver; beni misin?" diye seslendi. "Heykel yok mu?" diye sordum.

tanımıyorsun bile. Sanırım bir daha görüşmesek iyi olacak" dedim

Arabadan indi, fotoğraf makinesini bana verdi ve arkasına ve çantama sarıldım.

sakladığı diğer elindeki Pinokyo kuklasını yanağına dayayıp

240

gülümsedi.

"Yani beni sevmiyorsun, öyle mi?"

Fotoğrafı çekerken "Pinokyo yalanın sembolüdür" dedim.

"Ne bekliyorsun? Fotoğrafını çekmeyi kabul ettim ve iki kere "Yanılıyorsun Şebnem, Pinokyo, insan olma çabasını temsil eder" buluştuk diye..." Bu cümleyi hâlâ tamamlamış değilim. Masadan deyip kuklayı bana uzattı. Sonra da iyi akşamlar diledi ve yavaşça kalktım.

lambasına geri dönen cin gibi arabaya binip uzaklaştı. Elimde Bileğimi tuttu: "Dur lütfen. Sana bir anlaşma öneriyorum" deyip Pinokyo'yla kalakalmıştım.

paltosunun iç cebinden iki dosya kağıdı ve bir dolmakalem çıkardı.

Eve vardığımda, Pinokyo'nun ağzında, rulo halinde katlanmış bir Garsondan makas istedi. Durdum. Kağıtlara yatay ve dikey çizgiler kağıt olduğunu fark ettim; açtım baktım bir not:

çekerek eşit büyüklükte kareler çizdi. Oturup onu izlemeye

238

koyuldum. Her karenin içine bir harf gelecek şekilde şu cümleyi

"Tarihe gömülmeden önce haberleşelim. E11vr1 l';r...1 0'> 279 _ _

yazdı: ŞEBNEMŞİBUMI ENVERPAŞAYISEVİYOR. Sonra da

44"

harfleri l'den 30'a kadar numaralandırdı. Garson, makası,

24 Kasım'da, Hollandalı Filozof Baruch Spinoza'ımı do ğum

Leonardo Da Vinci'nin [1452-1519] icat ettiğini biliyormuş gibi

gününde [1632] Enver Paşa'ya telefon ettim.

saygıyla takdim etti. Enver, kareleri özenle kesmeye başladı. Ne

Kupon karşılığı aşk

yaptığını anlamaya çalışıyordum. Meraklanmışım.

1 Aralık, yani dünyanın ilk sinema salonunun Paris'te açıldığı

Kesme işlemini tamamlayınca "Şimdi bu kuponları al lütfen" dedi.

gündü [1906]. Enver kulağıma eğilmiş "Vampir şimdi de baltayla

"Bana âşık olmaya yaklaştığın her adımda kuponların bir tanesini

polisin kafasını uçurdu" diyordu. Ellerimle yüzümü kapamıştım.

geri vereceksin. Yani kalbinde bana karşı özel bir şeyler

Gözlerimi açmaya cesaretim yoktu. "Polisin kafası havuza,

hissettiğinde..."

şapkası kıyıya düştü. Kafasız polis sendeliyor, sağa sola ateş

Bu olay beni birden dikkatli bir seyirci konumundan şaşkın oyuncu ediyor. Üniforması kan içinde. Beyinsizlik onu kahrediyor

pozisyonuna sokmuştu. Enver ne kural tanıyor, ne de kural

anlaşılan. Vampir şapkayı aldı. Havuzdaki kafa vampire öfkeyle

koyuyordu. Oyunu tümüyle değiştiriyordu. Ateşin icadından önce

bakıyor. Vampir ormana doğru koşmaya başladı. Kim bilir aklından ölüp cehenneme giden mağara kadınının hayreti içindeydim.

ne geçiyor? Ben bu vampirleri anlamıyorum, maymun gibiler..."

Kuponları cüzdanıma özenle yerleştirirken, zaman kazanmak için

Korku filmleri yüreğimi ağzıma getirir. Yine de, birçok sahnesine

sordum: "Lee Jun Fan'i tanıyor musun?"

bakamadığım vahşet dolu filmleri tercih ediyorum. Çocukluğum

"Sadece Uzakdoğulu olduğunu biliyorum" deyip gülümsedi.

"Lee Jun Fan, Bruce Lee'nin gerçek adı" dediğimde Enver irkildi

"Nasıl yani?"

sanki.

"Yorgancılığın tarihe karıştığını duydum. Artık kimse yorgan

"Bence" dedi "kişi gerçekse, adının gerçek olması gerekmez."

diktirmiyormuş. Kilis'e gittim. Tezgahı kapatmış yir-mibeş-otuz

241

yorgancıyla görüştim. Dört tanesi benimle birlikte İstanbul'a

Kurşungeçirmez yorgan

gelmeyi kabul etti. Okmeydanı'nda bir yer tuttum. Hali vakti

Hassasiyet pahalıya mal olur. [MARIO MORANTE, 1799-1888,

yerinde kişilere, kaz tüyü özel yorganlar dikiyoruz. Bir kalalog

Uyurgezer Mevta]

hazırlattım. Oradan seçiyorsun. İnternette de sipariş alıyoruz.

Müntekim'den gelen e-postalar, hiçbirini okumadığım halde beni

Padişah Yorganları, belki duy-

bunaltıyordu. Bana vurgun olduğu ortadaydı. Gönül İşleri

muşsundur?"

Bakanlığı'nca tescillenmiş, kararmaya yüz tutmuş bu sevdayı nasıl "Maalesef, bu markayı bilmiyordum." "Sen tarihçisin, değil mi?"

karşılmalıydım? Kendimi yokluyordum ve Müntekim'in sevdiği kişi "Evet?"

olmadığımdan neredeyse emindim. Benim şahsımda başkasını

"Osmanlı Sarayı'nda padişah çocukları doğduğu zaman

arzuluyordu sanki. Ayrıca onun saldırganlığı andıran

beşik alayı denen bir tören yapılmış."

teslimiyetinden rahatsızlık duyuyordum. Bıçağını mikrofon olarak

"Doğru. Valide Sultan ile sadrazam, bebek için beşik, yorgan ve

kullanıp avına serenat yapan bir cani gibiydi. Dilenci pozu veren

sırmalı örtüler gönderir..."

bir canavar. Keçi yutmuş boa yılanı kadar enerjikti. Durmadan

"Sarayda insanlar toplanır, beşik, yorgan ve örtü; kahve-cibaşı

konusuyordu. Varlığım onu paniğe sevk etmişti. Ergenlik

denilen vatandaş ile onun elemanlarına teslim edilir, sonra da bir

rampasını aşamamıştı. Aşk heyecanı adı altında gelen bu

yürüyüşe çıkılmış. İnsanlar beşiği yorganı alkışlar, saraylı

gayretkeşlik hayra alamet değildir. Sahip olmadığınız niteliklerle

bebecik için dua edilirmiş. Galiba doğumun altıncı günü bir
sizi övenler, taşımadığınız kusurlarla yererler de. Karnavallar
merasim daha yapılmıymış. Beşik de, yorgan da elmas, inci ve
katillere ilham verir. Aşk uzlaşmaya, sıradanlığa ve tekdüzeliğe
zümrütlerle bezeli olurmuş. Paşakapı-sı önünde toplanan
varan yolun birinci etabıdır. Hızlı başlarsın. Sonra yavaşlarsın. Ve
kalabalık, Divan Yolu'ndan geçerek Bab-ı Hümayun'a gelirmiş.
bir mezar taşının tepesinde güneşlenen kertenkele gibi
İnsanlar eğlenirmiş işte. Çiçekli bahçelerde şeker şerbet tadılırmış.
objektifleşirsin.

Müzik, dua, muhabbet... Padişah da davetlilere hediyeler
Mezar taşı dedim de, Wolfgang Amadeus Mozart'ın nerede
sunarmış... Sen daha iyi bilirsin."

gömülü olduğu belli değildir. 1791'de tutulan ölüm kayıtlarına göre

"Tamam da, bunun yorgancılıkla ne ilgisi var?"

"mühim darı tanesi ateşi" hastalığını atlatamayarak ruhunu teslim

"Ben fotoğraf çekiyorum ya..."

eden Mozart kimsesizlerin, serserilerin, dilencilerin, suçluların ve

"Eee?"

fahişelerin cenazelerine yataklık eden St. Marx Mezarlığı'nın batı

"Topkapı Sarayı'na gittim. Harem Dairesi'ndeki yataklara serili

bölümünde bir çukura gömülmüştür. Çünkü dâhi müzisyen,

yorganların fotoğraflarını çektim. Dolmabahçe

cenaze töreninin yapıldığı St. Stephan Kilisesi ile mezarlık

arasındaki son yolculuğunda kaybolmuştur! Hava, kardanadamları Sarayı'nda da Atatürk'ün yatağım fotoğrafladım. Yıldız Sn rayı'nda bile üşütecek kadar soğuktur ve tipiden göz gözü görmemektedir.

II. Abdülhamit'in yorganını çektim. Yani fotoğra fini. Sarayları bir

Cenaze arabasını çeken atlar, gayet iyi bildikleri yolda, ısınabilmek bir dolaştım. Böylece bütün o yorganların desenlerini çıkardım.

için

Aynılarını diktirip satıyorum. Yani bizimkiler hakiki padişah

yorganı. Bunların yanında sultan ve şehzade yorganları da var.

dörtnala koşarlar. Mozart'ın yakınları ve arkadaşları beyaza

Açıkçası hangi yorganı kim örtmüş tam emin değilim. Yani, Yavuz

kesmiş Viyana caddelerinde adeta kör olmuşlardır; birbirlerini ve

Sultan Selim'in yorganı ile mesela Sokollu Mehmet Paşa'nın

Mozart'ı göremezler. Zırcahil ve enerjik mezarcılar da,

yorganını birbirine karıştırmış olabilirim." "Peki birileri satın alıyor

otomatikman kazdıkları çukura sahipsiz kalmış büyük besteciye

mu bu yorganları?" "Elbette. Biraz pahalı, fakat insanlar

atıverirler. Sonra da çekip giderler. Akrabayı taallukat kabristana

ömürlerinin üçte birini yatakta geçiriyorlar. Yatak dediğin bir

vardığında, kara toprak, kar denen yumuşak ve beyaz zırhla

imparatorluk. Yorgan da o imparatorluğun bitki örtüsü gibi. Bir de

çoktan örtülmüştür. Ararlar, tararlar Mozart'ın mezarını bulamazlar. mesela Yavuz Sultan Selim'in kostümlerini, entarisini giymek, Muzip bestekar tam anlamıyla yer yarılmış, içine girmiştir. St.

onun ibriğini kullanmak manasız. Halbuki yorganını örtebilirsin.

Stephan'daki süslü mezar da, Zen-tralfriedhof Mezarlığındaki

Yorgan modern çağa da uyuyor. Her neyse. Bak, sana Kanuni anıtsal kabir de boştur. Avusturya Müzesi'ndeki Mozart'ın kafatası Sultan Süleyman'ın üçüncü karısı Sicilyalı Rozalina'nın da maalesef başka birinin, belki cinayet de işleyen bir pezevenğin yorganından getirdim" deyip, o büyük deri çantayı uzatırken ekledi: gövdesinden kopmadır. 2005 yılında Innsbruck Üniversitesi ve "Sicilyalı Rozalina'nın diğer adı neydi?"

Maryland'deki laboratuvarlarda yapılan testlerde Mozart'a ait olduğu "Gülfem Sultan" dedim. Yüzüm sevinçle gerilmişti. Çantanın ümit edilen DNA'lar, hısımlarınmkilerle karşılaştırılmış, fakat sonuç fermuarım açarken, kafeterya'nın sahibi olduğunu düşündüğüm alınamamıştır. Mozart halen aranan ölü bir kaçaktır.

orta yaşlı sarışın kadının, uzaktan bizi izlediğini fark ettim. O anda işte, Mozart'ın mezara kaçtığı gün olan 5 Aralık'ta [1791], Amiral aklım başıma geldi. Çantayı derhal bıraktım: "Enver, bu hediyeği Heihaçiro Togo komutasındaki Japon ordusu tarafından havaya kabul edemem." "Neden?"

uçurulan Rus donanması, Port Arthur'da alev alev yanıyordu

"Yorgan bu. Fazlasıyla mahremiyet taşıyan bir eşya. Üstelik

[1904]. Türk istiklal Harbi yüzünden zor durumda kalan ingiltere ile pahalı..."

IRA'nın siyasi kanadı Sinn Fein arasında anlaşma imzalanmış ve

"Doğrusu öyle düşünmemiştim. Sana, kendi imalatım olan bir şeyi

İrlanda bağımsızlığına kavuşan ilk sömürge olmuştu. Amerikalılar, hediye ediyorum. Benim işim bu Şebnem. Aslında görüldüğü ondört yıldır devam eden içki yasağının kaldırılışının şerefine

kadar özel değil. Yerinde olsam bir bakardım."

içiyorlardı [1933]. Bermuda Şeytan Üçgeni'nde bir uçağın

"Madem öyle diyorsun... bakayım" diyerek yeniden çantayı açtım.

kayboluşundan [1945] tam bir yıl sonra Rıza Silahlıpoda dünyaya

Yorganın yanında bir katalog bulunuyordu. Yorganı çıkarıp
gelmişti. Bütün bunlar tesadüf müydü?

yayamazdım. Şöyle elimle yoklayıp desenin-

istanbul'da güneşi uzaktan da olsa görebiliyorduk. Yanında

245

kocaman bir çanta taşıyan Enver'le Kadıköy'de Koyu Kahve

den bir kesiti inceledikten sonra, katalogu aldım. Biraz karıştırdım.

adında yüksek tavanlı bir mekana girdik. Antikalarla dekore

Padişahların yorganlarının aynılarını yapıp satışa sunma fikri

edilmiş, nezih bir yerdi.

kadar, yorganlar da hoşuma gitmişti. "Teşekkür ederim Enver. Bu,

Enver siyah bir takım elbise giymiş, jöleli saçlarını geriye taramıştı.

hayatımda aldığım en ilginç hediye" dedim.

>A\

"Umarım, rüyalarında beni görmeni sağlar" deyip muzipçe

"Kimsin sen?" dedim "Yani ne iş yapıyorsun?"

gülümsedi.

"Yorgancıyım" deyip yanındaki devasa çantayı gösterdi.

Ağzımdan yalvarışı andıran bir sitem çıkıverdi: "Şansını zorlama

rastlıyorduk. Reha'nın arabası vardı. Renault. Bir-iki kere

lütfen." Enver'in bana verdiği kuponlardan birini, 'E' harfini ona

dördümüz gezmeye gitmiştik. Derken biz Reha'yla çıkmaya

iade ettim.

başladık. Bana iyi davranıyordu. Onu sevmiştim..." Enver pür

"Bunu kabul edemem Şebnem, fazlasıyla mahremiyet taşıyan bir dikkat beni dinliyordu. Alnını kırıştırmış, gözlerini kısmıştı.

şey. Üstelik pahalı..." deyip güldü. Ben de makaraları koyuverdim.

"Devam et lütfen. Reha Veto'yla takılıyordunuz. Sonra ne oldu?"

Sicilyalı Rozalina'nın yorganı, uykuya dalmamı engelliyordu.

Sağ elimin serçe parmağı tırnağımın kenarından küçük bir ısırık

Halbuki cenaze evine taziye giden bir ağır hasta kadar yorgun

aldım. Gerginleştüğimde tırnaklarımı yiyorum hâlâ. "Ben aslında hissediyordum.

çalışkan bir kızdım. Derslerde iyiydim yani. Üniversite sınavına

Enver Paşa'ya ilk kuponu vermekle iyi mi etmişim?.. Bazı

gireceğimiz için, hocalar da bize toleranslı davranıyordu. Bazen

tarihçiler, Enver Paşa [1880-1922], Babıali Baskını'nda [23 Ocak

öğleden sonraları Reha'yla buluşup geziyorduk. Sahile filan

1913] öldürülseydi, Osmanlı împaratorluğu'nun I. Dünya Savaşı'na gidiyorduk. Çay bahçelerine, sinemaya... Reha işsizdi fakat girmeyebileceğim öne sürerler. Tarihî felaketlerin kaçınılmaz hale

ailesinin durumu iyiydi sanırım. Okul bitti. Yaz geçti. Üniversiteyi

gelmesinde, küçük olayların büyük payı vardır. Tek tek insanların

kazandım. Tarih bölümünde okumaya başladım. Reha'yı epeydir

hayatı da öyle değil midir?

göremiyor-duın. Tekrar buluşmaya başladık. Çengelköy'ün

Müntekim'de gördüğüm aşırılıklar, belki de benim hassasiyetlerim

yukarısında eski, müstakil bir ev tutmuştu. Beni evine davet edip

yüzünden gözümde büyüyen geçici tuhaflıklardı?

du-

Yorganı üzerimden atıp doğrudum. Çorap çekmecesine

248

sakladığım paketten bir sigara çıkarıp yaktım. Masadaki saat üçü ruyordu. Çekiniyordum. Üstelik kafam da karıştı biraz. Fakültede beş geçiyordu. Odam sigara kokmasın diye pencereyi açtım.

Emre adında çok iyi bir çocuk vardı. Bana yakınlık gösteriyordu.

Bahçede bir adam vardı! Yüreğim ağzıma geldi. Tam çığlık

Bazı akşamlar Beyazıt'tan Üsküdar'a Emre'yle birlikte geçiyorduk.

atacakken kendimi tuttum. Dikkatle bakınca, bahçede çömelerek

Akıllı bir çocuktı. Reha'nın tavırları da beni itmeye başlamıştı.

gezinen adamın Müntekim olduğunu anladım. Korkum daha da

Nedenini tam bilemiyordum. Sadece bir his. Yine de birkaç kere

arttı. Babamın, bir zamanlar

nasıl olduysa Reha'nın evine gittim. Yemek hazırlamıştı. Açıkçası

246

berbattı. İyi aşçı değildi yani. Benim için şiir yazmıştı. O yaşlarda

Reha Veto'yu vurduğu gibi, Müntekim'i de öldürebileceğini

insan neyin ne olduğunu bilemiyor. Büyüdüm sanıyorsun.

düşündüm. Sigarayı alelacele söndürdüm. Perdenin arkasından

Gelgeldim hiç de öyle değil yani..." Kalbim hızlanmıştı. Enver

Müntekim'i izliyordum. Görebildiğim kadarıyla, kapının önüne bir

masal dinleyen çocuklar gibi bakıyordu. Bana, hikayenin devamını

şeyler bırakıyordu. Birkaç dakika içinde toparlanıp bahçe

bilmediği için bu kadar sakin durabiliyormuş gibi geliyordu.

kapısından çıktı. Görüş alanımın dışındaki bir arabanın motor

"Tamam. Reha'nın evine gittin ve... sana sarkıntılık mı etti?"

sesini duydum.

"Aslında evet, birkaç kere yeltendi. Fakat aramızda ciddi bir şey

Sessizce merdivenlerden aşağı inerek dış kapıyı açtım. Paspasın

olmadı. Mesele de o değil zaten." Ağlayacak gibiydim, içimde

altına baktım, bir şey yok. Çimenlerin arasında küçük bir boşluk

metal bir yumak çözülüyordu sanki. "Ne peki?"

vardı. Elimle orayı kazdım. Ve acayip bir şey buldum. Bir sabun.

"Birgün, daha doğrusu 17 Kasım günü, Reha'nın evinde öylece

Üzerine kuş bacağına benzer bir çift çubuk bağlanmış ve parlak,

oturmuş bir şeyler içiyorduk. Bir yandan da müzik dinliyorduk. Yeni

yeşil taşlar tutturulmuştu. Sabunun arkasını çevirdiğimde

bir müzik seti almıştı. Eşyaları, yalnız yaşayan genç bir bekar için

ŞEBNEM yazısını gördüm. Kalbim göğsümden fırlayacak gibi

gayet gösterişliydi. Bilgisayarı vardı. Büyük ekranlı bir televizyon,

oldu. Dehşete düşmüştüm. Eğer şeytan o anda oralardaysa, kesin yeni halılar filan. Bana 'Dans edelim mi?' dedi. Abartmayacağına o da şoka girmişti!..

söz verirse olabileceğini söyledim. Biz evin salonunda dans

Beni büyülemeye çalışan lanet olası Müntekim Gıcırbey'i sonsuza

ederken, dışarıdan siren sesleri gelmeye başladı..." "Siren sesleri

dek görmek istemediğimden artık emindim.

derken?"

Sen cennete gidince,

"Polis sirenleri... Sonra da kapı sertçe vuruldu. Babam polis cennet daha güzel bir yer olacak olduğu halde heyecanlanmışım. Bir anormallik olsun

9 Aralık. 1893'te Haliç sularının donduğu gün. 1917'de, İngilizlerin istemiyordum. Emniyet teşkilatından birçok polis tanıyordum. işgal ettiği Kudüs, Osmanlı İmparatorluğu'nun elinden çıktı. Onlar da küçüklüğümden beri beni tanıyorlardı. Reha'yla 1926'da Darülelhan'da [konservatuvar] Türk Müziği eğitimine son birbirimize baktık. 'Neler oluyor Reha?!' diye sor dum. verildi. 1928'de [1 Kasım'daki Harf Devrimi'nin kırkıncı günü] Latin Uzatmayayım. Reha'nın kapıyı açmaya niyeti yoktu." "Neden harfleriyle yazılmış ilk mezar taşı Avukat Ali Kemal Bey'in validesi peki? Bir tür kaçak filan mıymış?"

Aliye Hanım'ın mezarına dikildi. 1951'de İstanbul Şişli Camii'nde, M->

gırtlak kanseri olan Maria Eva Duarte de Peron için, ölümünden "Onu söyleyeceğim. İlk başta ben de ne yapacağımı bilemedim. yedi ay önce mevlit okutuldu.

Sonra kapıyı açması için ısrar ettim. 'Tamam' dedi, 'sen aç.' Ben Enver'e Reha Veto'dan o gün bahsettim. Western adlı bir de kapıya yaklaştım. Dışarıdaki polislerden biri 'İçeride olduğunu spagetticide karnımızı doyurmuş cappuccino içiyorduk. Le-onard biliyoruz. Açmazsan kapıyı kırmak zorunda kalacağız' diye Cohen'in The Future şarkısı çalıyordu.

bağırıyordu. Derhal kapıyı açtım. Karşımda üniformalı Bora

MI

Ağabey'i görünce afalladım. O da şaşırılmıştı. Babamın sevdiği

"Benim babam, Üsküdar İlçe Emniyet Müdürü'ydü Enver."

polislerdendi. Birkaç kere ailece bize misafirliğe de gelmişlerdi.

"Hımmm, vay canına?"

Bayramlarda filan. Tam bir şey söyleyecektim ki Reha arkamdan

"On sene önce, aklım bir karış havadayken, Reha Veto diye biriyle boğazımı yakalayıp kafama silah dayadı!"

tanışmıştım. Kara kuru, zayıf bir adamdı. Benden beş yaş

"Ne?!"

büyüktü. Lise son sınıftaydım. Bilmiyorum bunu sana anlatmam ne "Evet, sevgilim beni rehin aldı. Utanç bedenime yayılırken, korku derece uygun?.."

yüreğime doluyordu. Reha 'Yaklaşmayın yoksa kızı vururum' diye

"Ne sakıncası var ki? Hem kendinden bahsetmezsen seni nasıl

bağırıyordu. O anda, kapıya yanaşmakta olan beyaz bir Toyota'nın

tanıyabilirim?"

içinden babam indi. Sigarası ağzının kenarındaydı. Herkes donup

"Beni yargılamandan korkuyorum..."

kalmıştı. Bir tek babam yüzü allak bullak bir halde bana doğru

"Seni yargılamak mı?.." deyip elimi tuttu. Son derece duyarlı ve

yürüyordu. Reha'yı tanımıyordu. Düşünsene, sevgilin seni rehin

şefkatliydi. "Ben senden yanayım Şebnem..."

alıyor ve baban geliyor. Herhalde hiçbir kız, babasıyla erkek

"Reha askerden geleli bir sene olmuştu. Onu sağda solda

arkadaşının bu şekilde tanışmasını istemez." Gözlerimden
görüyordum. Daha doğrusu, en yakın arkadaşım Serap Sahra'nın
yanaklarıma sıcak yaşlar süzölmeye başladı.
sevdiği bir çocuk vardı: Kaan. Reha, Kaan'ın ağabeyi gibiydi. Biz
"Haklısın. Çok acayipmiş" derken Enver derin bir nefes aldı.
Serapla gezdiğimiz için, arada Kaan'ın yanında Reha'ya da
"Reha da babamı tanımıyordu. Gerçi babamın polis olduğunu
"O da kim?" Rengarenk saçlarının altında sağ gözü, papağanın
söylemişim. Hatta emniyet müdürü olduğundan da bahsetmişim.
gagasmdaki zeytin gibi parlıyordu.

Yine de yüzünü bildiğini sanmıyorum. Babam sivildi zaten. Ben,

252

Reha ile babamın arasında, korkudan çok utanç hissediyordum.
"Kanuni Sultan Süleyman'ın üçüncü karısı, Gülfem Sultan."
Derken babam sigarasını atıp silahını çekti. 'Kızı bırak gitsin!' diye
"Hımmmm? Padişahın karısının yorganını nereden bulmuş?" Altında
haykırdı. Babam çok şefkatli bir adamdır. Fakat o anki yüz ifadesi
göz bulunmayan kaşını kaldırdı.
çok acayıpti. Onu hiç böyle görmemişim. Ağlamaya başladım.
"Enver yorgancılık yapıyor. Osmanlı saraylarında kullanılan
Serinkanlı görünüyordu. Reha 'Çekilin! Defolun buradan, yoksa
yorganların aynılarını diktirip satıyor."
kızı vururum!" diye bağırdı. Sırtımda, Reha'nın kalbinin deli gibi
"Enteresan. Süpermen'in pelerini, Alaaddin'in uçan halısı ve

Enver'in yorganı ha? Tebrik ederim." Leyla Kalahari'nin yüzünde, attığını hissediyordum. Paniğe kapılmıştı. Terliyordu. Bir ara bir bildiği olanların otomatik alaycılığı yansiyordu. "Teşekkürler..." 'Açılın' anlamında silahını sağa sola çevirdi. Tam o anda babam 17 Aralık, yani Wright Kardeşlerin 1903'te, Kuzey Caro-lina'da ateş etti. Kurşun, kulağımı sıyrarak otobüsün ezdiği dondurma benzin motorlu uçakla ilk uçuşu gerçekleştirdikleri gündü. Rumeli külahı çıtırtısıyla Reha'nın başına saplandı. Ve beyni sütlü-çilekli Hisarüstü'nde, Leyla Kalahari'nin villasın-daydık. Bayan dondurma gibi elbisemden aşağı akan Reha yere yığıldı. Şoke Kalahari'ye tarih dersleri veriyorum. Televizyon fabrikasından olmuşum. Kafamın içinde bir okyanus uğultusu. Diğer polisler atılınca, bir internet sitesinde, üniversite sınavına hazırlananlara buzları çözülerek bir babama, bir Reha'ya baktılar ve harekete özel ders verebileceğimi belirten bir ilan yayınlamıştım. Birkaç kişi geçtiler. Reha'yla dansımız trajik bir biçimde yarım kalmıştı. başvurdu fakat yalnızca Leyla Kalahari'yle anlaştık. Eski bir Kıpırdayamıyordum. Babam bir koşu yanıma vardı. Sarıldık. şarkıcıydı. Tek istediği, neden bahsettiğini bilen biriyle sohbet Vücudumda kontrolden çıkmış bir gözyaşı makinesi gürül gürül etmektir ve bunun için ödeme yapmaya hazırды. çalışıyordu sanki. Öyle çok ağladım ki..." ilk ders günü, villanın bahçesinde devrilmiş bir ceviz ağacı

Enver, anlattıklarını aklı almıyormuş gibi bakıyordu. "Peki, Reha görünce şaşırdım. Ağaç, Çarşambadan beri öylece yatıyormuş. Veto'nun sırrı neymiş?" diye sordu.

Yıldırım düşmemişti, fırtına da yoktu. Yere sağlam çakılmış o "Uyuşturucu satıyormuş. Böyle bir şey aklımın ucundan bile dengeli ağacın yürüyüşe çıkması imkansızdı. Tabiattaki ahengin geçmemişti. Evinde dört kilo eroin buldular. Eşyaların çoğu ayrılmaz parçası olan hercümerçten bir sahne diye düşündüm. çahntıymış. Bir hırsız çetesiyle de bağlantısı varmış. Uzun süre Dersimize, daha doğrusu sohbetimize başlarken "Tarihî olmayan kendime geledim. O korkunç olay hâlâ rüyalarım giriyor." bir tek an bile yoktur. Fakat uzmanlar bu durumdan doğan "Baban durumu nasıl karşıladı? O da çok şaşırmış olmalı?" sorumluluğu reddeder. Ve tarihin en önemli özelliği, tekrür "Babam olaydan benden bile fazla etkilendi. Bana hiç kızmadı. etmemesidir" demiştim. "Geçmişini bilmek, insanın üstesinden Zaten perişan olmuştum. Anneme de bir şey söylemedi, ben gelebileceği kadar kolay bir iş değil. Bu nedenle, tarihçiler anlattım. Babam birkaç ay sonra emekli olup hacca gitti. Kadiri kahinlere benzer. Üç çeşit tarihçi olduğu söylenir: Yalan tarikatını bilir misin?" "Duymuştum."

söyleyenler, yanılanlar, bilmeyenler. Yani 1.1 rih ile hakikat iyi "Dalyan Efendi diye bir şeyhe bağlandı. Zaman zaman onların geçinemez."

zikirlerine katılır. Şu, Gönül İşleri Bakanlığındaki heyet var ya,

r,\

Dalyan Efendi o heyettekilerden biri." "Çok ilginç kızsın Şebnem."

Krallar, savaşçılar, imparatoriçeler, tüccarlar, dinî liderler, köleler,

"Babam her zaman muhafazakar bir adam olmuştur. Fakat beni

bilim adamları, haydutlar... gelmiş geçmiş tüm insanların yalanları,

öyle gördükten ve Reha Veto'yu öldürdükten sonra, ölümü de

yanılgıları ve bilgisizlikleri tarihin oluşumunda rol oynadı. Asırlara

ahreti de fazla ciddiye almaya başladı. PAP'a ııyc oldu. PAPTılar

ne kadar çok iftiranın, yanlış anlamının, uydurmanın

babamı Üsküdar belediye başkan adayı gös

sıgabileceğini düşün. Devletlerin sırları vardır; diplomatlar imalarla

r,\

ve sembollerle konuşurlar; savaşlar taklitler ve aldatmacalar

termek istediler, fakat babam kabul etmedi..." Çantamdan bir

üzerine kuruludur; saray denince akla entrika gelir; 15. yüzyıla

mendil çıkarıp gözlerimi ve burnumu sildim.

kadar matbaa yoktu...

Enver Paşa beni ürkütmekten sakınır gibi usulca omzumu okşadı.

Yine de Leyla Kalahari'ye, Milattan Önce 8000 yılında dünyada

"Unut gitsin Şebnem. Hepsi geçti. Gönlünü ferah tut. Senin hiçbir

insan nüfusunun yalnızca 5 milyon olduğunu, o dönemde

kabahatin yok."

mağaraların mesken olarak kullanılmadığını, birtakım yerleşim

"Öyle mi dersin?.. Aptallığım yüzünden öbür dünyada cayır cayır bölgelerinin bulunduğunu söyledim. "Bugün Çin'de 40 milyon kişi yanacağım..."

'yaodong' denilen mağara evlerde ikamet ediyor. Yani neolitik

"Hayır Şebnem, hiç de bile..." dedi ve ona üçüncü kuponu

çağda tüm dünyadaki sekiz katı! Tarihte bir mağara dönemi

vermeme neden olan cümleyi kurdu: "Sen cennete gidince cennet

varsa, 21. yüzyıldadır," dedim.

daha güzel bir yer olacak."

Milattan Önce 8500 ila 7000 yılları arasında birilerinin Ortadoğu'da

Tuhaf adamlar, acayip koşullarda lazım olabilir

tarımla uğraşmaya başladığı varsayılsa da, ek-me-biçme işlerinin

Leyla Kalahari "Ne, sana kupon mu verdi?" diye sordu. Sesinde

daha öncelere dayandığını belirttim.

merak yoktu. Sol gözünü kapatan korsan gözlüğünü sol elinin

Milattan Önce 17. yüzyıldan kalma bir kitabeden, Babil-li

işaretparmağı tırnağıyla kaşıyordu.

Hammurabi'nin kanunlarının 282'sinin okunabildiğini; bu

"Evet" dedim "30 kuponun tamamını benden geri almayı

kanunlardan birine göre, yangını fırsat bilip yağmacılık yapan

başarırsa, kalbimi de kazanmış olacak."

kimsenin, o yangına fırlatılarak yakıldığını anlattım.

"Böylesini ilk kez duyuyorum Şebnem, bu hakikaten romantik."

Milattan Önce 753 yılında kurulduğu iddia edilen Roma

iyiliği hesaba katmayan, mutluluğu ciddiye almayan, geleceğe
İmparatorluğu'nun hikayesini es geçmedim: Bir nevi kur-tadam
itibar etmeyen, şüphelerin değişmez belirsizliği içinde yaşayan,
olan Romulus'un, ikiz kardeşi Romus'u öldürdükten sonra Roma'yı
kırk yaşında zarif kadınlar vardır...

inşa edişi ve belasını buluşundan dem vurdum.

Onlardan biriyle muhatap olduğunuzda, onlar gibi düşünmeye,

Milattan Önce 6. yüzyılda doğan Siddharta Gautama Buddha'nm

hissetmeye, konuşmaya başlarsınız: "Evet" dedim, "bence de fena yirmidokuz yaşında, karısı
Yasodhara ve oğlu Rahula'yı terk numara değil."

ettiğini, ömrünün kalan 51 yılı boyunca da evine yalnız bir kere

"Belki de bir yerde okumuştur ya da filmde görmüştür?" Şüphe,

uğradığını; ilk vaazına "Şu hayatta her-

oyuncak mı gerçek mi, boş mu dolu mu olduğunu

254

kestiremediğiniz, sağa sola bakman bir tabanca gibidir.

kes ama herkes ıstırap ve tatminsizlikle kuşatılmıştır" diye

"Sanmıyorum, bana Sicilyalı Rozalina'mn yorganını hediye etti."

başladığını söze konu ettim.

Deliller çözüm getirici olduğu kadar öğretici de olabilir.

Matematik ve astronomi alanındaki çalışmalarıyla tanınan

Pisagor'un [M.Ö. 580-500] tam 34 yıl boyunca Mısırlı ve Ba-billi

kahinlerden ders aldığını, sokak dövüşü dalında Olimpiyat

yani Haftanın üç akşamı muhakkak gelirdi. Buğulu gözlerle beni

şampiyonu olduğunu öne sürdüm.

izler, kulise çiçek gönderirdi. Otuzbeş yaşındaydı. Çok şıktı.

Milattan Önce 1. yüzyılda yaşadığı tahmin edilen mimar Marcus Gayriihtiyari, şarkılarımı ona bakarak söyler olmuşum. Ganimet Pollio Vitruvius'tan söz açtım. Onun, yazıldıktan 1500 yıl sonra beni sertçe uyardı. Hattâ bir keresinde hırpaladı.

basılan Mimarlık Üzerine [De Architectu-ra] adlı, on küçük ciltten

Bir gece Abidin gelmedi. Meraklandım. Şarkıları sayıklar gibi müteşekkil kitabına değindim. Ju-lius Caesar tarafından savaş okuyordum. Programın sonuna doğru çıkageldi. Sağ kolu

makinaları yapmakla görevlendirilip Roma ordusunun Galya ve askıdaydı ve dirseğiyle bileği arasındaki sargıya kan sızmıştı.

İspanya seferlerine katılan Vitruvius'un icat ettiği mancınının 300

Şarkı söyleyerek masasına doğru yürüdüm: "Zaman durdu sanki yıl önce Çin'de zaten kullanılmakta olduğuna işaret ettim.

beklerken seni I Ben bir tek sevgiye bağladım kalbimi..."

Tek gözlü talebemin yüzüne, kayıp bir kabilenin izine rastlamış

Orkestra çalmaya devam ederken, mikrofonu ağzımdan antropolog ifadesi yerleşmişti.

uzaklaştırıp sordum: "Geçmiş olsun, iyi misiniz?"

Leyla Kalahari'nin beş yaşında bir erkek yeğeni vardı. Adı, Gerçek. "Sizi görüp de iyi olmamak mümkün mü Leyla Hanım?" dedi.

Kim, bir çocuğa böyle bir isim koyar ki? Gerçek'in annesi ölmüş.

Gülümsedim. Sevinmiştim, içim ısınmıştı.

Babası başka bir kadınla kayıplara karışmış. Biz salonda

Abidin, sağlam eliyle elimi tuttu ve avucumu öptü. Tanı 0 anda

konuşurken, Gerçek, elindeki oyuncak Kami-kaze uçağını

masasında demlenen Ganimetle göz göze geldim.

uçurarak etrafta dolaşıyor. Hizmetçi kız da yaya kalmış hostes

Abidin'e dönüp, yalvarır gibi şarkıya devam ettim: "Ayı il mam

gibi, oyuncak uçağın ve öksüz pilotun peşinden ayrılmıyor.

istersen hiç yanından I Çağırırsan gelirim çok uzaklardan

Derken, Gerçek "Voooooooo!" diye uçağını beş metre öteden

r>1

şömineye doğru fırlatıyor. Garip bir biçimde havada yavaş yavaş

/ Eskiden korkardım yalnızlıktan I Korkmam artık sen varsın."

ilerleyerek korlaşmış odunların arasına çakılan uçağın ardından

Program bitince Ganimet kulise hışımla daldı. Öfkeden nefesi

hostes de şömineye dalıyor. Pervanesi yanan uçağı bir ucundan

kesilmişti, terli bir kirpi gibiydi. Üzerime çullandı. Biçmişiz

tutup mutfağa doğru koşturuyor.

yumruklarıyla bana rastgele vuruyordu. Ona engel olmaya

Gerçek, hizmetçinin arkasından yürürken "Uçağı akvaryuma

çalışırken, ben de bir tokat attım. Nasıl oldu anlamadım, birden bir

koyalım mı?" diye sesleniyor.

bıçak çıkardı ve yüzüme sapladı. Gözümü hastanede açtım... Tek

Tam karşımda duran akvaryumda hiç balık olmadığını fark

gözümü.

ediyorum. O esnada, Wright Kardeşler'den bir tek Orville'in [1871-

Abidin Dandini karşımdaydı.

Ağlayarak uyanmışım. Abidin Bey "Merak etme Leyla, o soysuz
1948] Kamikazelerden haberdar olduğu geliyor aklıma. Ağabeyi
hödük sana bir daha dokunamayacak" dedi.

Wilbur Wright 1912'de, henüz kırkbeş yaşındayken ölmüştü.

Sarıldık.

"Gerçi beni alakadar etmez ama, Gerçek'in babası..." Soruyu

Ganimet Granada'nın icabına bakmıştı. Abidin meğer

tamamlayamadım, insan bilmediği bir konuda doğru soru

gangstermiş. Halbuki ben onu polis sanıyordum. Her nasılsa

soramaz.

hapse girmedi.

"Biraz tuhaf bir adamdır," dedi Leyla Kalahari, "tuhaf adamlar

Hastaneden çıkınca Abidin'in bana hediye ettiği Rumeli

acayip koşullarda lazım olabilir."

Hisarüstü'ndeki villada yaşamaya başladım. Az konuşuyordu. En

Korkma ben varım - II [Leyla Kalahari]

sevmediği mevzular, sırasıyla, evlendiği kadınlar ve öldürdüğü

Gözümü, Ganimet Granada çıkardı. Bıçakla. Granada

adamlardı.

Gazinosu'nda şarkı söylüyordum. Yirmiiki yaşındaydım.

Bir süre toparlanamadım. Uykuya dalar dalmaz kabuslar

Babam, annemi öldürmüştü; hapisteydi. Büyük ağabeyim, beni bir

görüyordum. İki kere intihara kalkıştım: Bir kere küvette, bir kere

arkadaşıyla evlendirmeye kalkıştı. Afşin'den İstanbul'a kaçtım. Çok İsviçre'de. Abidin beni kucaklayıp acil servislere koşturdu. Sonra az param vardı. Bir konfeksiyon atölyesinde çalıştım. Sonra büyük da elimden tutup psikiyatlara götürdü. Bir erkek hastanede size bir mağazada tezgahtarlığa başladım.

eşlik ediyorsa, onunla mezara kadar yola devam edebilirsiniz.

Hayatında en az bir aşağılık herifle yakınlaşmadan gerçek kadın

Bahçıvanım, hizmetçim ve aşçım vardı. Banka hesabımda daima

olamazsın: Ganimet Granada'yla orada karşılaştım. Yanında bir

yeterince para oluyordu. Yirmi yılım burada geçti. Piyano çalmayı

de koruması vardı.

öğrendim, resim dersleri aldım. Bazen sergi gezmeye gidiyorum.

Kısa boylu, şişman bir adamdı. Kırışmış, dalgalı saçları

Kitap okuyorum. En sevdiğim yazar, Chuck Palahniuk: Büyüleyici

parlıyordu. Tiz ve metalik sesiyle "Hey cici kız, adın ne senin?"

kabusların kreatörü.

diye sordu.

Abidin sık sık beni ziyarete geliyor. Onu seviyorum. Abidin'den

"Leyla, efendim."

önceki yıllarıma ait, sol gözüm dahil hiçbir şeyi özlemiyorum.

"Evin nerede?"

Bir akşam, yanında bir arkadaşını getirdi. Genç bir adam.

"Karagümrük'te."

258

"Baban ne iş yapıyor?"

Hayati'ymiş adı. Oturup konuştular. Ben sohbeta pek katılmadım.

"Ailem Afşin'de. Burada bir arkadaşımlla kalıyorum."

Birkaç hafta sonra, Abidin, Gerçek'i bana emanet etti. "Bu çocuk,

"Hımmm? Şarkı söyler misin?"

Hayati'nin oğlu. Ona sen bakacaksın. Anaokuluna götürüp

"Şarkı mı?"

getireceksin. Soran olursa 'yeğenim' dersin. Anladın mı?"

"Evet, sesin de gözlerin kadar güzel mi?"

"Yeğenim mi?"

256

"Kız kardeşinin oğlu."

"Bilmem?"

"İyi ama benim kız kardeşim yok ki?"

"Oku bakalım, zahmet olmazsa?" Etrafa bakındım. Tezgahın

"Tamam işte. Kızkardeşin öldü ve çocukla sen ilgileniyorsun, ne

üzerine 100'lük bir banknot koydu. "Haydi, nazlanma. Fazla vaktim var bunda?"

yok."

"Peki, nasıl istersen."

Gözlerimi paraya dikerek şarkıya girdim: "Bir akşam gözünde aşk

Gerçek, ilginç bir çocuktü. Bir keresinde, dört yaşında olmasına

tüterse I Geçmiş günler aklımdan geçerse I Kalbin bomboş ümitler

rağmen, odasındaki mobilyaların yerini değiştirmişti. Bunu nasıl

biterse I Sen üzülme ben varım"

yaptığını hiçbir zaman anlayamadım.

"Kâfi" dedi, "hazırlan, gidiyoruz."

Doktor Neptün Petunya, onbeş günde bir Çarşamba akşamüzeri

"Gidiyor muyuz? Nereye?"

Gerçek'i görmeye geliyor. Gerçek'in bağışıklık sistemi yeterince

"Cenneti, cehennem ateşiyle tutuşturmaya."

güçlü değilmiş. O nedenle çocuğu onbeş-yirmi dakika muayene

Granada Gazinosu'nda sahneye çıkmaya başladım. Ganimet bana ediyor.

son derece cömert davranıyordu, lakin aşırı kıskançtı. En çok da

Şebnem Şibumi'nin bir internet sitesinde yayınlanan, üniversiteye

Abidin Dandini'den huylanıyordu. Abidin Bey, her sahne alışımında,

hazırlananlara yönelik tarih dersi ilanını da bana Abidin

göstermişti: "Bu kızdan ders alacaksın. Onunla arkadaş ol. Sana

laştım. Civardaki banklarda oturuyordum. Yol boyunca bir o tarafa,

anlattıklarını iyi dinle. Sen de bana anlatacaksın."

bir bu tarafa yürüyordum. Gözüm köşkün pencerelerinde,

Babam annemi neden öldürdü? Ağabeyim beni niçin arkadaşıyla

kapısında. Olur ya, kız büyükannesini ziyarete gelir, yüzünü

evlendirmeye uğraşıyordu? Ganimet Granada benden ne

görürüm diye umutlanıyorum. Mahkumlar gibi sigara üstüne sigara

istiyordu? Abidin Dandini gerçekte kim? Hayati Tehlike'nin beş

yakıyorum. İnsanlar benden kuşkulanmaya başladılar. Hiçbir şey

yaşındaki oğlu nereden yeğenim oluyor? Şebnem Şibumi'den ne

umurumda değil. Hırsız gibi köşkün dış cephesindeki tahtaları

öğreneceğim? Abidin üzerime böyle tuhaf bir yoldan kuma mı

sayıyorum. Derken bir-gün, olanlar oldu."

getiriyor? Bu vahşet yüklü saçmalıkların hiçbirini merak

"N'oldu?"

etmiyorum.

"Köşkün elli-yüz metre ilerisinde bir fotoğrafçı vardı. Onun

Her ne kadar iyi bir kıza benzese de, Şebnem Şibumi hakkında

önünden geçiyordum. Bir de ne göreyim, konaktaki fotoğraf

hiçbir şey bilmek istemiyorum.

vitrinde!"

25')

"Eee?"

İnşallah, Abidin onunla evlenmez. İnşallah, Abidin onu öldürmez.

"Fakat aynı fotoğrafın bir de eski mi eski, siyah-beyaz ve küçücük

"Abidin onu alsın mı, vursun mu?" diye sorarsanız... vursun tabii

bir kopyası var! İkisini yan yana koymuşlar, üzerine de 'Eski

ki.

fotograflarınız onanılır-renklendirilir-büyütülür' yazmışlar!"

Öyle aptalca ki, kızların aklını başından alıyor

"Yani?.."

28 Ocak gecesi, Yavuz Sultan Selim komutasındaki Osmanlı

"Âşık olduğum genç kız, yaşlı teyzenin ta kendisiymiş me-ger!"

ordusu Kahire'ye girerken [1517], Fyodor Mihayloviç Dos-toyevski

"Ciddi misin?! Ne yaptın peki?"

Saint Petersburg'daki evinde akciğerleri kanaya-rak can verirken

"Sana rastlayıncaya kadar, deli gömleğimin üstüne hep en iyi

[1881], uzay mekiği Challenger fırlatıldıktan 73 saniye sonra infilak marka kazaklar, ceketler giydim."

ederken [1986] Enver'le birlikte Üsküdar rıhtımından yukarı doğru

Cüzdanımdan bir aşk kuponu çıkarıp Enver'e takdim ettim. Alıp

yürüyorduk. Soğuk hava, kelepçe gibi insanları birbirine

çiçek gibi kokladı ve yaka cebine koydu. Bizim evin önünden

yaklaştırıyordu: Enver'in koluna girdim.

geçerek yirmi metre kadar yürüdük. Az ötede elinde şarap

"Zamandan daha önemli bir şey varsa, o da saniyedir" dedi.

şişesiyle bir berduş dikiliyordu. Yolun kenarına park etmiş

Nazikçe sordum: "Saçmalıyor musun Enver?"

arabalardan birinin önünde Enver'in gözlerine bakıyordum: "Peki

"Evet... Bu söz... öyle aptalca ki, kızların aklını başından alıyor."

ya şimdi?.. Mutlu musun canım?"

Muzipçe gülümsedi.

Esrarengiz ve heyecan verici bir sesle "Olmak üzereyim" dedi ve

"Sana bir şey soracağım... Fakat bana doğruyu söyleyeceksin?"

dudaklarıma uzandı.

"İstersen, sen sormadan da cevabı verebilirim?"

Eve doğru koşmaya başladım. Kalbim, adımlarımdan hızlıydı.

"Neymiş?"

262

"Seni önce kullanacağım, sonra da bir paçavra gibi fırlatıp

"Siz hiç sabunluyken ağladınız mı?"

atacağım." Bu cümleye çok şaşırmıştım, çünkü tam o anda

13 Şubat benim doğum günüm; ünlü polisiye yazarı Geor-ges

Enver'e kalbimi kaptırdım. Şaka yaptığı belli idi. Yine de fazlasıyla

Simenon'un da [1903]. Galileo Galilei, engizisyon mahkemesinde etkilenmiştim.

yargılanmak üzere Roma'ya gelmişti [1633]. İngiliz Kraliyet Hava

Merak ettiğim asıl konuyu gündeme getirdim: "Hiç âşık oldun mu?" Kuvvetleri'ne ait uçaklar, Almanya'nın Dresden kentini

"Yani seni tanımadan önce mi?"

bombalıyordu [1945]. Enver Paşa, bana bir DVD verdi. "Nedir bu?"

"Hı-hı."

diye sorduğumda, yanındaki çantadan bir dizüstü bilgisayar

"Evet, bir keresinde... Anlatmamı istediğinden emin misin?"

çıkardı, açtı ve "Kendin bak" diyerek gülümsedi. DVD'yi

260

bilgisayarın sürücüsüne yerleştirdim. Fakülteden arkadaşım

"Onu unutamıyor musun?" "Unutamıyorsam anlatmayayım mı?"

Zeynep'i ekranda görünce şaşakaldım: "Doğum günün kutlu olsun

"Tamam, anlat, dinliyorum."

Şebnem, beni muhakkak ara" diyor ve avucuna yazmış olduğu

Ağır ağır yürüyorduk. Enver bir an durdu: "30 Kasım 1997

cep telefonu numarasını gösteriyordu. Ardından, Bizans Tarihi

günüydü. Nüfus sayımı yapılıyordu. Ondokuz yaşındaydım."

hocamız Esat Bey, Türk Tasavvuf Kültürü dersimize giren Munise

Tekrar yürümeye koyulduk. "Sayım memurluğu için yaptığım

Hanım, arkadaşlarım Belma, Vahide, Serap, Fikriye, Engin,

başvuru kabul edilmişti. Görevlilere üç-beş kuruş para veriliyordu;

Asuman, Ülkü, Sinan, Murat, Nevra ve Demet doğum günümü ne kadardı unuttum. Sabahın kör vaktinde Kanlıca'ya gitmiştim. kutluyorlardı. Ağzım açık kalmıştı, iki hafta önce, Enver'e Oradakileri sayacaktım, ikindi vakti ahşap bir köşkün kapısını üniversite yıllığımı göstermiştim; o da sevdiğim arkadaş ve çaldım. Yaşlı, beli bükülmüş bir kadın açtı. 'Merhaba teyzeciğim, hocalarımın isimlerini not almıştı. Demek bana bu harika sürprizi ben sayım memuruyum' dedim. O da beni içeriye davet etti: 'Buyur hazırlıyordu. "Belma'ya nasıl ulaştın?" diye sordum "o kız Kıbrıs'ta evladım, hoş geldin.' Salona geçtim..." Enver durup yüzüme baktı: oturuyor?" "Evet" dedi, "Girne'de, Hz. Ömer türbesinin "Anlatmasam belki de daha iyi?" "Devam et n'olur, merak ettim?" yakınlarında, üç katlı bir evin ikinci katında." Demek elde kamera, "Pekala.." Enver'in sözleri havayı ısıtıyordu sanki. Hafif adımlarla tek tek arkadaşlarımla görüşmüştü. Böylesine müthiş bir doğum ilerliyorduk: "Salon antika eşyalarla döşenmişti. Sağda solda günü hediyesine, yalnızca bir kuponla karşılık verirken, birtakım fotoğraflar asılıydı. Eski tarz bir büfenin üzerinde sevineceğini umuyordum. Kupondaki harfe, çok derin manalarla çerçevelenmiş bir kız fotoğrafı gözüme çarptı: Olağanüstü dolu bir mısraymış gibi, uzun uzun bakıp gülümsedi. "Yarın" güzellikteydi. Gülümsüyordu. Hayat dolu, iri parlak gözler, dedim, "benimle 'sevgililer günü' partisini gelir misin?" Tebessümü kıpkırmızı dudaklar, pürüzsüz bir ten... zarif, şahane bir kızdı. serum lastiği gibi uzadı.

Teyze gelip yanıma oturdu. Benim aklım kızda. Bir fotoğrafa, bir

14 Şubat. Hawaiili yerliler, "Filikamı siz mi çaldınız?!" diyen Kaptan salon kapısına bakıyorum. Birazdan kız içeri girecek, bana adını, James Cook'u mızrakla öldürmüş, yiyorlardı adresini, yaşını söyleyecek, ben de tek tek yazacağım... Fakat ;»,-

gelen giden olmadı. Teyzenin kaydını tuttum. Kulağım kırışte. Yan [1779]. Alexander Graham Bell, Antonio Beucci'den arakladığı odalardan bir ses gelir diye bekliyorum; boşuna. Dedim ki 'Teyze, telefonu kendi adına tescil ettirmek için patent ofisine müracaat evde başka kime yok mu? Çocuklarınız, torunlarınız filan?' ediyordu [1876]. Kartvizitinde 'Kullanılmış Mobilya Satıcısı' yazan Tebessüm etti: 'Maalesef yavrucuğum, ben yalnızım.' Evden Al Capone'un rakibi olan yedi gangster, Chicago'da ölü ayrılırken resimdeki kıza defalarca baktım. Yüzünü zihnime bulunmuştu [1929]. Mario Puzo'nun Baba [The Godfather] nakşettim. Onu her neredeyse bulmaya kararlıyım." "Eee, sonra? romanına ilham kaynağı olan Vito Genove-se, Springfield Buldun mu kızı?" Enver derin bir nefes aldı: "Günlerce köşkün Hapishanesi'nde kalp krizi geçiriyordu. etrafında do-

Enver'in siyah Audi'siyle Barika adlı bara doğru gidiyorduk.

261

"Barika, gıcık bir isim. Sence bir anlamı var mıdır?" Enver yola "Sevgilisi galiba halamı dövüyor."

bakıyordu.

"Babam pezevenk idrarı ve fahişe tükürüğü tahlili yapmaktan

"Şimşek ışığı demek."

bıkmıştı."

Dudaklarını büküp alnını kırıştırdı. "Sen ve ben" dedi, "yani artık

"Halama telefon ettiğimde, onu ziyaret etmişim gibi seviniyor."

sevgili olduğumuza göre..."

"Babam ve amcam, dünyanın James Coburn'a en çok benzeyen

"Eee, Enver Paşa?"

ikizleriydi. Üçüz gibiydiler. Bu durum amcamın hoşuna gider,

"Belki de kalan kuponları bana peşin verirsin?"

babamı gıcık ederdi. 'İkizim olduğu yetmiyormuş gibi, o herif de

"Avucunu yala" dedim neşeyle. "Sevgili filan değiliz. Sadece..."

bana benziyor!' derdi."

"Sadece ne? Barika'ya sevgililer günü partisine giden bir

"Geçen gün halamı yıkıyordum. Birden ağlamaya başladı, sabunlu

çift miyiz?"

halde küvetten çıkmaya çalışırken sendeledi ve banyo aynasını

"İstersen geri dönelim? Ben zaten sıkılacağım."

düşürüp kırdı. Boş bulunup, üzülmemesini, aynaya zaten ihtiyacı

"Neden?"

olmadığını söyledim. Görüştüğü adam da 'Bana bir fotOğrafi.n.1

"Herkes bir yığın soru soracak. 'Ne iş yapıyorsun?',

versene, istersen ben de sana veririm?' demiş...

'Evlenmeyecek misin artık?' Sanki ben çalışmasam aç kalacaklar,

evlenmesem onlara sıra gelmeyecek."

"Birgün babamla amcam benim yüzümden birbirlerini

"Niye katılıyoruz peki partiye, deli miyiz?"

yumrukladılar... James Coburn'un Bir Avuç Dinamit [Giu La Testa]

"Nevra çok ısrar etti..."

filmindeki ormanda dövüş sahnesini bilirsiniz. Aynısıydı..."

"Nevra da kim?"

içerisi öyle sıcaktı ki, dans edenlerin terleri üstümüze saçılıyordu.

"Nevra Neretva. Hani doğum günüm için kaydettiğin DVD'-deki

"Saçların ne güzel Şebnem."

sahte sarışın."

"Halam kesti."

"Ah tabii ya."

"Bugün babanım ölüm yıldönümü."

"Bir de insanlar içince yıhşılaşıyorlar. Bilirsin..."

"Halam aradı. Sevgilisi alkol testinden geçebilmek için mangal

"Bak, bunaldığın zaman bana söyle, çıkalım, tamam mı?"

kömürü emince zehirlenmiş ve Şile yolunda kalmışlar. Gitmemiz

"Yapamam, milletin içinde söyleyemem. Buradan sola..."

gerek."

264

Dışarı çıkıp arabaya bindiğimizde Enver de ben de kahkahalarla

"Yaklaştık mı?"

gülmeye başladık. Aşk kuponlarından birini uzatırken "Babanın

"Sağdaki tabelayı görüyor musun?" Enver barın önünde frene

ikizi var mıydı sahiden?" diye sordum.

bastı. Başını çevirdi "bana ha landan bahset" dedi.

"Bilmiyorum" deyip kuponu aldı, "ikizi olan, üvey babamdı."

"Halamdan mı? Benim halam yok ki?" "Fark etmez. Partiden

Süpermen'le aynı berbere giden garsonlar

ayrılmak istediğin zaman, olmayan halan hakkında olumsuz sözler Şubat'ın 27'si... Üzerinde şartlı refleks deneyleri yaptığı köpeklerin söyle. İşler yolunda giderse, halanı översin, anladın mı?"

hepsini gömdükten sonra, seksenyedi yaşındaki Ivan Petroviç

"Anladım. Peki ya sen? Sen ne yapacaksın? Yani kendini kötü

Pavlov da ölmüştü [1936]. 1917'nin ilk haftalarından itibaren 200

hissedersen?"

bini aşkın işçinin grev yaptığı Rusya'da, General Kabalov, işçilere

"Babamdan söz edeceğim." "Babandan mı?" "Şaşıracığını

ateş açılmasını emretmiş fakat Rus Ordusu bunu reddetmişti.

biliyordum." Bara girdik.

Dahası on-binlerce asker, işçilerin safına geçerek generalleri ve

Kendimi kurbağa çuvalına tıkılmış gibi hissettim. Nevra Neretva,

bakanları tutuklamışlardı. Destansı kargaşa karşısında Çai II.

bir elinde kadeh olduğu halde kollarını açarak karşıladı beni. Fok

Nikolay, tahtını bırakmıştı. Coca-Cola'nın dünya ü. < rindeki

iniltileri çıkararak sırtıırken, bir yandan Enver'e göz atıyordu.

1109'uncu fabrikası istanbul'da açılmıştı | L964] Narkotik bir kar

Şeytanın flörtü, müreffeh kalabalığı gözlerimle biçtim. Demode

yağıyordu. Her yer bembeyazdı. Enver'le Beykoz'da kardanadam

kıyafetli, yaşı bir orkestra, zehirli havaya umutsuzca romantizm

yapıyorduk. Ve Gönül işleri Hak.m

katmaya uğraşıyordu. Kullanılmış tuvalet kağıdı rengindeki

n,1

kanepelere oturduk. Nevra kulağıma fısıldadı: "Kim bu yakışıklı?"

lığı Heyeti'ndeki tüm üyeler katledilmişti. Enver, derin sulara

"Onu tanıyor olmalısın?" dedim. "Yabancı gelmiyor..." derken laf

gömülen bir heykel gibi üzgün görünüyordu. Emin olmak için

kaynadı. Sorular sükün etti: "Neler yapıyorsun Şebnem?",

"Bakanlık Heyeti'nin öldürülmesine mi üzülüyorsun?" diye sordum.

"Çalışıyor musun?", "Hâlâ Üsküdar'damı oturuyorsun?", "Neden

"Evet, biraz" dedi. Bu konudan daha fazla bahsetmedik. Enver

hiç aramıyorsun?", "Munise Hocayla Benetton'da karşılaştığımız

tedarikliydi: Şapka, kaşkol, süpürge, havuç, kömür parçaları...

günü hatırlıyor musun?"...

Mükemmel bir kardanadam oldu. Sonra karşısına geçip izledik.

"Halam biraz rahatsız da, onunla ilgilenmem gerekti." "Geçmiş

Enver bir sigara yaktı. Ben sigara içmem, fakat soğuktan nefesim

olsun, nesi var?", "Halan olduğunu bilmiyordum?", "Halanla niye

buharlaşıyordu. Enver "Bir dakika, daha bitmedi" deyip ceplerini

sen ilgileniyorsun ki?"... "Çünkü kör."

yokladı. Karda-nadama yaklaştı ve kırmızı tuğladan kesilmiş kalp

m,;

şeklinde bir parçayı göğsüne yapıştırdı! Kalbi olan bir

Sessizlik oldu. Enver kuyumcu dikkatiyle yüzümü inceliyordu.

kardanadam... Enver'e bir kupon daha verdim.

Gevezelik uğultusu tekrar baş gösterince "Benim babamın ikizi

13 Aralık'ta Çanakkale Boğazı'na girmek isteyen yabancı gemilere

vardı" dedi, "onunla kavga eder, amcamla dertleşirdim."

karşı sabit batarya olarak kullanılan Mesudiye Zırhlısı, İngiliz B-11

"Amcan artık yaşamıyor mu?"

denizaltısından atılan torpidoyla vurulmuş, batıyordu [1914].

"Yo, yaşıyor. Babam öldü. Dört yıl önce."

Türkiye'nin Ruhu adlı bir roman yazmayı tasarlayan kırküş

Ortalık gene sessizleşti.

yaşındaki Oğuz Atay, ruhunu teslim ediyordu [1977]. Rusça

"Babamın cenazesine gelen arkadaşları, amcamı görünce şoke

konuşan Çinlilerin işlettiği bir İtalyan restoranında Enver'i

olmuşlardı" deyip hafifçe güldü.

bekliyordum. Kadm-erkek ilişkilerinde hâlâ ilk insanların hatalarını

Enver'le, partinin berbatlığını birbirimize ifade etmek için

tekrarlıyoruz: Beklemek, romantizmin cenaze törenidir. Çünkü

uydurduklarımız, durumu düzeltiyordu. Bir an, ya uydur-muyorsa

duyguların kök salacağı gönül zeminini erozyona uğratar. Bir

diye endişeye kapıldım. Daha önce bana hiç ailesinden

centilmenin şerefi, dakikliğine bağlıdır. Gerçi ben yedi dakika

bahsetmemişti.

erken geldim, fakat bu onun gecikmeyeceğini göstermez. "Çok iyi

"Halan şu anda ne yapıyor?"

yemek yaparım" demişti, "yakında sana balık pişireceğim." Beni

"Kendine yeni bir sevgili buldu."

avlamak için, balığı yem olarak kullanamayacağını söylemiştim.

"Babanın mesleği neydi?"

Etrafımdaki garsonların hepsi, Süpermen'le aynı kuaföre gidiyorlar

"Laboranttı."

besbelli. Saat tam 19:20'de bir garson masaya tepsi-sindeki

Hiç doğmamış halam ve Enver'in babası hakkında konuşup

tabakları bırakırken fısıldıyor: "Sonora orbası, Venüs salatası,
durduk.

portakal soslu somon ve alkolsüz pina colada." Başımı kaldırıp

Kurnazca bir şımarıklıkla "Aynen öyleyim" dedi.

bakıyorum, fakat tepsinin ardında kalan yü-

Salıncakta sallanırken ona büyük dedemden söz ettim. Babamın 5

268

Nisan 1915'te Arıburnu'nda şehit olan dedesinden: "Adı İşhak,

zÜ göremiyorum. "Ben henüz sipariş vermemiştim..." derken,

otuzdört yaşındaymış. Cephede geçirdiği iki ay boyunca günlük

masadaki tabakları temaşa ediyorum. "Enver Bey, yemeğe

tutmuş. Küçük boy Moleskine defterler var ya, onlara benziyor.

yetişeceğini bildirmemi istedi hanımefendi" diyen garson, tepsiyi

Günlükten, Lamelif Sahafın vaktiyle düzenlediği, eski bir

bırakıp gözlüğünü ve önlüğünü çıkararak, Clark Kent'in içinden

müzayedenin katalogu sayesinde haberdar oldum. Araştırdım,
çıkan Süpermen gibi Enver Paşa'ya dönüşüyor. Tek farkı var:
soruşturdum: Zühtü Zubizaretta adında bir koleksiyoncu almış.
Uçmak yerine, karşımda dikilmiş sırtıyor. Ben de sırtıyorum.
Zühtü Bey'e ulaştım. Büyük dedemin defterini bana satmaya
Somonu tadıyorum. Son derece leziz somon, ağzımın içinde "Beni yanaşmadığı gibi, görmeme bile
müsaade etmedi..."
pişiren adam sence de bir aşk kuponunu hak etmedi mi?" diyerek
"Dedenin defterini niçin bu kadar çok istiyorsun?"
dönüyor. Lokmayı yutarken kuponu uzatıyorum. Bu tuhaf
"Ben tarihçiyim Enver. Çanakkale Savaşları'nın tam ortasında
bahşişten ötürü yüzünde mahcup bir gülümseme esintisi beliriyor.
yazılmış notları okumak ne demek biliyor musun? Üstelik büyük
Kumruyla burun buruna gefen uskumru
dedemin eh/azısından... Çok hızlı sallıyorsun, biraz yavaş ol!"
18 Aralık... Peru'da Tupac Amaru gerillaları başkent Lima'-daki
"Ne dedin? Seni duyamıyorum?!" Enver beni uzaya göndermeye
Japon Büyükelçiliği'ni basarak 500 kişiyi rehin almıştı [1996].
kararlıydı. Ağaçların arkasına saklanmış bir orkestra Modest
Enver, "Sihir sever misin?" diye sordu. "Evet" anlamında başımı
Mussorgsky'nin [1839 -1881] Night on the Bare Mountcari'm.ı
salladım. Bir sigarayı iki ucundan tutuyordu. Bıraktığında, sigara
çalıyordu.
ellerinin arasındaki boşlukta asılı kaldı. Ellerini sağa sola
"Yavaşla, n'olur!" Emindim: İp kopacak, fırlayıp ağaçlara çarparak

oyunattıkça sigara da havada kımıldıyordu. Sigarayı sağ elinin parçalanacağım, et ve kemiklerim kanlı topaklar halinde çamurlu işaret ve orta parmağının arasına aldı, dudaklarına götürdü. Sol zemine saçılacaktı!

elinin işaretparmağıyla ucuna dokununca sigara yandı. Derin bir "Daha hızlı sallamamı mı istiyorsun?" diyerek salıncağı on kaplan nefes çekti. Yere dik açı yapan sol elinin ayasında sigarayı gücüyle bir kez daha ittirdi.

söndürürken avu-cunu kapattı. Çevirdiği yumruğundan duman
)1\

çıkıyordu. Elini açtığında sigara yok olmuş, onun yerineJean-Picın Nefesim kesilmişti. Hayatım, gözlerimin önünden Yaşayan Ölülerin Vallarino'nun şovuna iki bilet gelmişti. Bu artistik numarayı bir

Saldırısı filminin fragmanı gibi geçti. Enver bir şeyler söylüyordu, kupon vermek isterdim, fakat cüzdanımı evde unutrnuı tum.

fakat ne dediğini anlamıyordum, kulağıma ejderha gargarası gibi Akşam tekrar buluşup gösteriye gittik: Vallarino ı kambil kartları, manasız sesler geliyordu. Bayılmak üzereydim. Ağaçlar etrafımda bozuk paralar ve likör kadehlerine tlıÜİCTİl diyordu. Nişanlısını fırıl fırıl dönüyordu. Babam, Reha Veto'yu alnından vuruyordu.

ameliyat eden bir doktor gibi konian tre olmuş vaziyette, Müntekim Gıdırbey toprağa korkunç büyü malzemeleri durmaksızın, süratle illüzyonl.u v.t|>1

gömüyordu, Namık Mıknatıs şaşırtıcı bir tiksiniçlikle altına

,...•.

yapıyordu... Soluk soluğa fısıldadım: "Durursan bir kupon veririm!"

yordu. Alkışlara hiç kulak asmiyordu. Bozuk paralar bir görünüp bir Salıncak, anında istop etti.

kayboluyor, kartlar kadehleri yutuyor, kadehlere paralar doluyor...

Derhal indim. Ayakta duramıyordum. Enver koluma girdi.

İnanılmazdı. Vallarino, bir saat kadar süren gösterinin sonunda,

"Uzak dur" diye haykırdım, "az daha beni öldürüyordun!"

elindeki iskambil kartlarını bir tek hareketle masaya yaydı. Yan

Bir adım geri çekilen Enver'in yüzünde suçluluk duygusu tozlu bir

yana duran kartlarda ENVER PAŞAŞEBNEMŞİBUMİYİSEVİY O

lamba gibi yanıp söniyordu: "Seni korkuttum mu?"

Ryazısı okunuyordu. Vallarino gülümseyerek ayağa kalkıp Enver'i

Kalbimden yükselen kesif bir duman gözlerime basınç yapıyordu.

ve beni işaret ederek salonu çınlatan alkışları bize yönlendirdi. Biz Kararsızca gülümsedim. Tebessüm bazen ağlamanın bir çeşididir.

de seyircileri selamladık. Vallarino'nun Enver'e göz kırptığını fark

Derin bir nefes aldım: "Ben iyiyim, tamam, mesele yok..."

ettim. Bu sihir işi hoşuma gitmişti doğrusu. Alkışlar devam ederken Alnım kırıştırarak "Bahse girerim, otuz saniye içinde, bana bir Enver'e bir kupon daha devrettim.

kupon verip boynuma sarılacaksın" dedi.

22 Aralık günü İstanbul'da hava biraz serindi. Fakat 1914'te

Küstahlığı, bale yapan travestinin elindeki av tüfeği kadar endişe

Sarıkamış'ta Türk askerlerini öldüren soğukla kıyaslarsak, "ılık"

vericiydi. Kumruyla burun buruna gelmiş uskumru gibi şoktaydım.

dememiz gerekir. Harbiye Nazırı ve Erkan-ı Harbiye Umumiye

Gözlerimi yumup hıçkırıkla inilti arasına bir ses çıkardım. Tam o

Reisi olan Enver Paşa, Rus işgali altındaki toprakları kurtarmak ve anda, Enver'in elinde deri ciltli küçük bir defter belirdi. Jean-Pierre Rusya içlerine ilerlemek amacıyla Sarıkamış Harekatı'nı

Vallarino daha iyisini yapamazdı. Deprem esnasında kaçarken

başlatmıştı. Ne yazık ki hareket yaklaşık 90 bin askerimizin

başına yıldırım düşse, ancak bu kadar etkilenirdim.

ölümüyle sonuçlandı. Emirgan Korusu'nda, sisin yırtıklarından

(

Boğaz'ın petrol yeşili sularını seyrediyorduk. Sayıklar gibi

Yüzünde, avını sükunete davet eden avcı ifadesi belirdi. Sol eliyle,

konuştum: "Yunan şairi Aiskhylos 'Savaşta ilk önce hakikatler ölür' sağ bileğimi tutup defteri avucuma bıraktı: "Bey-kozlu İdris oğlu demiş."

İshak'm 1333 Rebiyülevveli ile Cemaziyü-lahiri arasında tuttuğu

Enver beni şaşırttı: "Yunan Filozofu Demokritos da 'Doğruyu asla

günlük... Umarım büyük dedenin şehitlikle taçlanan askerlik anıları

bilemeyiz, çünkü o hakikatin ulaşılmaz derinliklerinde gizlenir'

hâlâ ilgini çekiyordur?"

diyor."

272

"Savaştan kaçma Enver Paşa!"

Eprimiş defterin ilk sayfasını açtım. Dedemin okunaklı el-yazısıyla

"Kaçmam gerek. Cesaret çiçek açar fakat meyve vermez."

kaydettiği adını gördüm. Kasırganın söndürdüğü bir kadırga

Harbiye Nazırı Enver Paşa, Yorgancı Enver Paşa'nın bu sözünü

yangınından kurtulmuş gibi sevindim. İçimdeki çalkantı dinliyordu.

duysa herhalde sinirinden gülerdi.

Enver Paşa'ya sarılırken, dedemin, günlüğünde Harbiye Nazırı

"Gerçekten böyle mi düşünüyorsun?"

Enver Paşa'dan bahsedip bahsetmediğini düşünüyordum. Ve

"Immm, hayır."

Enver'e iki kupon vermeyi: Biri, salıncakta beni öldürmediği; diğeri,

Ağaçlar, duştan yeni çıkmış zombiler gibiydi.

şehit dedemin hatırasını canlandırdığı için.

270

Öylece sarılmışken, yanağının gerilişinden Enver'in gülüm-sediğini

Enver Paşa, siyah Audi'sinin bagajından uzun bir halat getirdi. İki

fark ettim: "Sahi, defteri Zühtü Bey'den nasıl aldın?"

ucunu birbirine bağladığı halatı fırlatıp yüksek çınarlardan birinin

"Bilirsin... hayırın evete dönüşmesi, evetin hayıra dönüşmesinden

tepesinden aşırı. Bir koşu, arabadan küçük bir kilim ve yastık alıp daha kolaydır."

geldi, iplerin arasına yerleştirdi. Kaşla göz arasında bir salıncak

Uyuşuklar yardımseverdir, asalaklar sıcakkkanlı, dalkavuklar

kurdu. "Haydi" dedi, "otur da seni biraz sallayayım."

alınan

"Sürprizlerle dolusun Enver!" Gülümseyerek salıncağa kuruldum.

25 Aralık. Çin'in Guangzhou şehrini yerle bir eden ve yaklaşık 1

Eski bir basketbol topunu andıran başıyla bana selam vererek

dakika süren 7,6 şiddetindeki depremin her saniyesinde 2 bin kişi

"Hoş geldiniz yenge" dedikten sonra tekrar Enver'e döndü: "Benim

ölüyordu [1932]. Romanya Devlet Başkam Nikolay Çavuşesku ile

adım Ozan Taraz" her iki işaretparmağını göbeğine doğrultarak

eşi Elena Çavuşesku idam ediliyordu [1989]. Büyük dedemin

ekledi: "Bu da benim yumuşak karnım."

günlüğünü okuyup ağlıyordum. Defterin arasından 13

Alışveriş merkezi, kimyasal bomba atılmış gibi ıssızdı. Saldırıdan

Cemaziyülevvel 1333 tarihli Tercü-man-ı Hakikat gazetesinin

sağ kurtulan tek adam olan Ozan Taraz da saçlarını tümüyle

bulmaca sayfası çıktı. Sadece sağdan sola 2. ve 4. satır

kaybetmiş, birkaç günde yarım asır ihtiyarlamış ve Burger King'in

çözülmüştü. Anlaşılan, bulmacayı tamamlamaya büyük dedemin

tüm gıda stokunu yemişti sanki.

ömrü vefa etmemişti... İlk bulmaca 1913'ün sonlarında New York

275

World gazetesinde yayınlanmış ve çılgınca bir hızla diğer ülkelere

"Aslında" deyip sustum; Ozan Taraz ve Enver o anda durup bütün

yayılmıştı. I. Dünya Savaşı patlak verince, 30 milyon insan,

dikkatlerini bana yöneltince, kelimelerin ağzımdan dökülmesine

bulmacadan hevesini alamadan öldü! Görünen o ki İshak dedem

izin verdim: "Fazla kilolarınızdan pekala kurtulabilirsiniz?"

de on lardan biriydi.

Gülümsemeye çalışırken, yüzümün kızardığını hissediyordum.

Sayfanın bir kopyasını hazırlayıp bulmacayı çözmeyi- ko yuldum.

Ozan Taraz ağır ağır yürümeye devam ederken, babacan bir

Asla tanışmadığım büyük dedemin yarım bıaklı ğı bir işi

edayla konuya girdi: "Nasıl mesela? Spor mu yapacağım?"

tamamlıyordum. Tarifsiz bir heyecana kapıldım

"Neden olmasın?"

)l\

"Şişmanlar yapabiliyorsa, o iş spor değildir... Biz şişmanların işi

Sağdan sola 1; 8 harfli: Naciye Sultanla izdivacından sonra

zordur. Herkes bizim pastadan çıkan dansözü de mideye

Harbiye Nazırı olan meşhur paşamız. Cevap tabii ki "Enver

indirdiğimizi düşünür. Payımıza düşen çikolata miktarını yıllar önce

Paşa"ydı; Osmanlıca yazılışı, 9 değil, 8 harf tutuyordu. Yukarıdan

tükettiğimiz iddia edilir. Beni görenlerin aklından neler geçtiğini iyi

aşağı 7'ye gelinceye kadar, bulmacadaki acayıplığı fark

biliyorum: 'işte' diyorlar, 'bütün sürüyü yutmuş bir çoban!' İtiraf

etmemiştim: 20. asrın son çeyreğinde dünyamızı teşrif edecek ve

edeyim: Ne görsem, ilk olarak 'Acaba yeniyor mu?' diye

dahi çok canlar yakacak dilber-i şahane: [12 değil] 9 harfli.

düşünürüm. Fazla kilolarımın tümünden kurtulmam, normal bir

Şebnem Şibumi!

insanın intihar etmesine denk gelir. Ben tam kırk yıldır şişkoyum

Senenin son ayının 29. akşamı, çarın şerbetli keşişi Grigo-ri

küçük hanım. Artık zayıflayıp tığ gibi olsam bile, aynaya

Yefimoviç Rasputin, zehirlenmiş, tartaklanmış, üç ayrı tabancayla

baktığımda tombalak halimi görürüm. Buna kısaca VYL denir:

vurulmuş halde Neva nehrinin buzlu sularına fırlatılıyordu [1916].

Vücut Yağlarının Laneti..."

Enver'le Aralık Sonu Ocakbaşı adlı restoranda buluşmuştuk.

Işıklı dükkanların arasından geçerek, cam asansörle en üst kata

Enver, çördük çorbasını usulca içiyordu.

çıkıp buz piste ulaştık.

Bense beyran çorbasına konsantre olmuş vaziyetteydim:

Ayaklarımıza patenleri geçirdik.

aTercüman-ı Hakikatin bulmacasını gerçek sanmıştım..."

Ozan Taraz sessizce buharlaştı.

"Bulmaca gerçek, fakat Tercüman-ı Hakikatte yayınlanmış değil."

Pistte, Enver'le birbirimize sarılıp usulca dans etmeye başladık.

Yemeğin tadına varmaya kararlıydı.

Bir aysbergde inzivaya çekilmiş romantik Eskimo hayaletlere

Ne hissedeceğimi hâlâ bilemiyordum, fakat Enver'in bulmacayı

benziyorduk.

beni üzmem için hazırlamadığı aşıkardı. "O bulmacayı İshak

Başımı kaldırıp binanın cam tavanına bakınca takımyıldızların

dedemin defterinin arasına koyarken ne düşünüyordun?"

arasından bir yıldız kaydığını gördüm.

Garson, Enver'in boş kasesini aldı, kominin yardımıyla masaya

İçimden, ömrümün geri kalanını Enver'le geçirebilmeyi diledim.

babagannuş ve sirinan kebapları, firik pilavı, zahter salatası,

276

kaktüs şurubu bırakıp çekildi.

Âşık olunca hayatın anlamına yaklaştığımızı zannederek mantığın

"Bulmaca... aslında bir mektuptu... Dedenin günlüğünü zarf olarak

sınırlarından dışarı çıkarız. Mantıksız kafa, mesnetsiz umutlarla

kullanmasaydım bulmacayı çözmeyebilirdin, yani mektubu

dolup taşar. En büyük sevinçler, 24 ayar yanılgılardan doğar.

okumazdın?"

Biz faniler, ortak aldanişlarımızla mayaladığımız mucizelerin su

"Belki de... Fakat o bulmacanın her karesini gözyaşlarım-la

katılmamış birer fiyasko olduğunu göremeyişimiz sayesinde

ıslatmıştım. Kendi adıma rastlayınca..."

birbirimizin kalbini kazanırız. Enver, bu kusursuz sahtelik, daha

"Galiba şehitlerden iyi postacı olmuyor..." Ağzında çatal, öylece

doğrusu sahte kusursuzluktan ötürü bir kupondan fazlasını hak

durdu; sözlerinin bendeki etkisini merak ediyordu.

ediyor.

274

7 Ocak. Alacaklılarından kaçmak için sürekli adres değiştiren

Babam hep der ki 'Uyuşuklar yardımseverdir, asalakla m cakkanlı, seksenalü yaşındaki Nikola Tesla, New Yorker Oteli'ndeki zır cahiller ciddi, dalkavuklar alıngan.' Âşıklar ise hem sersem,

güvercinlerle dolu odasında kalp yetmezliğinden ölmüş yatarken

hem de cüretkardır: Enver de öyle işte. Ona darılmam saçmaydı.

[1943]... babam sakız çiğniyordu. Sigarayı 4 ay, 2 hafta, 5 gün, 7

İshak dedemin cennetteki itibarını zedelemiş değildi ya? İnsanların saat önce bırakmıştı. Elindeki gazeteyi, tükenmez kalemle çizerek sözünü edip durduğu acı gerçekler, çoğunlukla ne acıdır, ne de

okuyordu. Evimizin salonuna, dünyanın yaratılmasından önceki

gerçek. Bulmacayı hazırlamak için epey uğraştığı belliydi. Daha

sessizliğe benzer bir sessizlik hakimdi. Annem portakal,

fazla üzerine gidersem, yaptığının kötü bir şey olduğuna
mandalina ve elma dolu tabağı sehpayaya koydu: "Şerifciğim bak,
inanacaktı. Çantamdan cüzdanımı, cüzdanımdan da bir kupon
sana meyve getirdim." Babam gazeteden başını kaldırmadan ses
çıkardım. Masaya koyduğum kuponu, üzerine işaretparmağımla
verdi: "Ha?" Ona, Lucky Strike'ı bir nebze unutturabilmek için
bastırarak tabakların arasından Enver'in önüne sürdüm:
sürekli çay, kahve, çerez, pasta, meyve taşıyorduk. Yine de
"Düşündüm de... Bulmacayı çözmek çok heyecan vericiydi."
sigarasız geçen saniyeleri sayıyordu.

Enver ağzındaki lokmayı yuttu ve bir mucizeye tanık oluyormuş
"Kızım" diye fısıldadı annem "marketten bir paket kahve alır
gibi gülümsedi.

mısın? Babana kahve pişireyim."

3 Ocak günü, sokakta kargaşa çıkaran Friedrich Wilhelm
Canıma minnet. "Tamam anne" deyip fırladım. Mantomu sırtıma
Nietzsche'yi polisler zor zapt ederken [1889]; Oğul Johann
geçirdiğim gibi dışarı çıktım. Karlar kabuk bağlamıştı.

Strauss'un [1825 -1899] Mavi Tuna'sı [An der schönen blau-en
Markette bir-iki tur attım. Fazla oyalanmadan kahveyi alıp eve
Donau] eşliğinde, el ele paten kayıyorduk.

doğru seğirttim. Yolda, Mübeccel Abla'ya rastladım Müstehcen bir
ShahShops alışveriş merkezine girdiğimizde geceyarısıydı. Bize
sırrı paylaşıyor muydunuz gibi, imalı bir tieşeyll sordu: "Şebnem

kapıyı şişman ve dazlak bir adam açmıştı.

n'aber?"

"Siz, Enver Paşa olmalısınız?.." deyip takma dişlerini göstererek,

/11

kaleci eldivenine benzeyen elini uzattı. Enver'le to-kalaştılar.

Ben de "Bildiğin gibi Mübeccel Abla" dedim, "sizde ne var ne yok?"

Gençliğinde birkaç filmde başrol oynamış. Uçan Kız filmi

Enver bizi yalnız bırakmıyordu. Umut ve sükunet aşılayan pırıl pırıl meşhurmuş. "Yuvarlanıp gidiyoruz" diyerek geçti.

tebessümü hiç dağılmıyordu.

Eve vardığımda annem telaş içinde tir tir titriyordu. N'oldu demeye Bir gece Enver annemi ve beni taksiye bindirdi. "Altı gecedir kalmadan bir de baktım babam yerde yatıyor!

uyumadınız, artık dinlenin" diyordu. "Şerif Bey'e ben refakat

Solunumu durmuştu.

edeceğim, siz gönlünüzü ferah tutun, uyanacak nasılsa, bir

Nabzını yokladım, atmıyor!

gelişme olunca size derhal haber veririm, tamam mı?.."

Ödüm kopmuştu.

Eve varıp geceliklerimizi giyinceye dek yavaş yavaş sızdık.

"Sakızı yuttu kızım! Sakız boğazına kaçtı!" Annemin gözlerinden

Kış uykusuna yatmış gece bekçisi kadar derin uyumuştuk.

yaşlar süzülüyordu.

Ertesi gün, topraktan fırlayan Ninja savaşçıları gibi hareketliydik:

Derhal, sehpadaki tabakta duran meyve bıçağını kaptım ve

Hem yaşlı, hem enerjik. Çarçabuk giyinip dışarı çıktığımızda,
babamın boğazına batırarak küçük bir delik açtım.
kapının önünde bizi beyaz bir limuzin bekliyordu. Şoför arabanın
Tükenmez kalemi söktüm ve dışındaki borunun bir ucunu delikten
arka kapısını açarken "Şebnem Hanım, Enver Bey'in selamları
içeri sokarak diğer uçtan iki kez hava üfledim.
var, babanızın bilinci yerine gelmiş" diyerek bir eliyle davet jesti
Annemin kesik solukları ve ayak sesleri etrafta yankılanıyordu.
yaptı: "Buyurun lütfen."
"Anne hemen 112'yi ara, ambulans çağır!"
Limuzinde, rüya görmediğimizden emin olmak için anne-kız
Babama kalp masajı yamaya başladım. 15'e kadar sayıp tekrar
birbirimizin elini sıktıkça sıkıyor, sessizce ağlıyorduk. Sevinç
boruya üfledim.
gözyaşları daima keder gözyaşlarmdan iyidir: Kutlama çiçeği ile
Dört-beş dakika sonra gövdesi kasılan babam derin bir nefes aldı.
azap dikeninin aynı sularda yetişmesi sizi yanıltmasın.
Tam anlamıyla ölümden dönmüştü. Fakat ayılmadı.
Enver bizi hastanenin önünde karşıladı. "Gözünüz aydın Şebnem"
Ambulans ve polis sirenleri arasında hastaneye yetiştik.
dedi.
Acil servis, hayranlarının saldırısına uğramış kokainman bir rock
Annem ve ben bir an önce babamı görme telaşındaydık. İçeri
grubunun sığındığı süite benziyordu.

doğru yürürken "Sen gidiyor musun?" diye sordum.

Doktorlar bana hızla birkaç soru sordular, aceleyle cevapladım ve

"Evet" dedi, "sizi baş başa bırakayım, sonra ziyarete gelirim".

babamı apar topar yoğun bakıma aldılar.

280

Yarım saat içinde ameliyathaneye naklettiler. Etrafta o kadar çok

Geri dönüp Enver'e sımsıkı sarıldım: "Çok, çok teşekkür ler...

polis vardı ki, operasyonu polislerin yapacağını sanırdınız.

sevgilim..."

İki saat sonra cerrah dışarı çıktı ve ağzındaki maskeyi indirip şöyle Eğilip yanağımı öptü: "Tamam prenses, haydi, baban sc ni dedi: "Önce MR çektik. Bir dizi kan tahlili yaptık. Şerif Bey'in nefes

bekliyor."

borusundaki sakızı aldık. Sanırım altı-yedi

Ellerimiz çözülürken avucuna bir kupon bıraktım.

278

Koşarak, deterjan reklamlarındaki banyolar gibi parlayan koridora

dakika boyunca beynine oksijen gitmemiş. Prefrontal kor-teksin

daldım ve kapısı açık asansöre yetişerek içerideki sünepe

altında oluşan pıhtıyı Streptokinaz'la erittik. Şu anda komada.

kalabalığa sevinçle tosladım.

Beklemekten başka çaremiz yok. Ümidinizi kaybetmeyin, fakat her Yatağında oturan babam beni görünce iyice doğruldu: "Kızım!"

şeye hazırlıklı olun."

Annem, babam ve ben sarıldık.

Gözlerime yaşlar doldu. Annem, sağ koluma girmiş halde,

"Haydi, oyalanmayın" dedi babam "kıyafetlerimi bulun da bu

sessizce ağlayıp başını ve gövdesini öne doğru eğerek kam-

Allah'ın belası yerden bir an önce kaçalım!"

burlaşıyordu.

Azrail'in karşısında sakız çiğnenmez

"Doktor, müdürüm yaşayacak, değil mi?" Bunu soran Bora

Aşktan, zincirlerden ve çözemeyeceğimiz

Ağabeydi.

diğer şeylerden bahsetmeyelim artık.

"Dediğim gibi, ümidinizi kaybetmeyin; bekleyip göreceğiz, şu

[LEONARD COHEN]

durumda kesin konuşamam."

17 Ocak. Kadıköy'deki Papazın Çayırı denilen düzlükte

Arkamdaki polislerden biri "Ne kadar bekleyeceğiz, bir tahmininiz

Fenerbahçe ve Galatasaray futbol takımları ilk kez karşılaşıyordu

de mi yok?" diye sordu. Dönüp bakmadım. Doktorun yüzünde

[1909]. Moda sahilindeki ıslak çimlerin üzerinde tek başına

manalı bir ifade arıyordum.

yürüyordum. O güne kadar Enver Paşa'ya 10 kupon vermiştim.

"Bilmiyorum. Birkaç gün de olabilir, birkaç ay da. Sizi yanıltmak

Kalan 20'sini bir kerede teslim etmeye niyetliydim. Çünkü o, dirilişi

istemem. Elimizden gelenin en iyisini yaptığımıza emin

sırasında babama -gönüllü olarak- refakat etmişti.

olabilirsiniz. Şimdi gitmem gerek. Müsaadenizle" dedi ve gitti.

Enver'in geceyi babamın başucunda geçirmesi, büyü gibi işe
Kaç gündür hastanede beklediğimizi bilmiyorum. Babamın
yaramıştı. Ailemizin bilardo topları gibi dağılmasını önlemişti.
komada oluşu, insanlık tarihinin en dehşetengiz olayı sanki.
Harika şeyleri, ne tümüyle anlayabiliriz ne de izah edebi liriz.
Solunum cihazına bağlanmış; burnundan, kollarından fırlamış gibi
Kendimi, Enver Paşa'ya ait hissediyordum.

görünen minik borular birbirine dolanmıştı. Monitördeki nabız
;hi

göstergesi, uçuruma yaklaşmış La Linedyı [Bay Meraklı]

Ona minnet mi duyuyordum? Bu aşkı ona borçlu muydum?.. Şaka
andırıyordu.

mi yapıyorsunuz?

Annem, babamdan daha kötü görünüyordu: Kurutulun 19 biber

Susuzluktan ölmüyorsanız, bardağın dolu tarafını da, boş tarafını

gibiydi. Gözlerinin etrafında giderek büyüyen 11101 halkaları, cam da umursamazsınız. Enver'in
'dolu' olduğunu çoktan anlamıştım.

gibi gözyaşları kesiyordu.

Fakat kendi susuzluğumun farkında değildim, işte, şimdi içimde

ikimiz de, kamyoncu lokantasındaki salata gibi dar m ad. 1 ğın

aşkın çingirakları çalıyordu.

olmuştuk.

Tamam, aşk ile mantığın yolları ayrılalı çağlar oluyor.

Üniformalı polisler, koridorun sonunda nöbet tutan Lklâi hariç, tek

Tamam, aşk sadece kör değil aynı zamanda aptaldır.

tek kayboldular.

Tamam, aşk kişinin kendini aldatmasıyla başlar ve başkalarını
in
aldatmasıyla sona erer.

Enver'in sipariş ettiği yiyeceklere elimiz varmıyordu.

Tamam, aşk hayal gücünün zekayı yere sermesidir.

Ziyarete gelen akrabalar, yüzümüzdeki zindan karanlığıyla, içine

Tamam, aşk sonsuzluğa heveslendirirken imkansızlığa hapseder.

düşüğümüz kör kuyu sessizliğiyle baş edemeyip gerisingeri

Ama ben bu mucizevi aldanışa, hayırlı anormalliğe, sigortalı

gidiyorlardı. Uykusuzluktan sağır olmuştuk. Onları duyamıyorduk

dengeşizliğe hazırđım.

bile.

Birden, altın suyu gibi bir yağmur başladı. Adımlarımı

Doktorlar, hemşireler, hastabakıcılar uğruyor, monotonluk

hızlandırdım. 400 metre ötedeki, camekanlı bir şadırvanı andıran

prosedürü yıldırıcı bir yavaşlıkla işliyordu.

kafeteryaya doğru ilerlerken telefonum çaldı. Durdum. Arayan,

Enver'di: "Buyurun Paşam?" Bu kısa cümleyi, derdini anlatabilecek ele almıştı. Omuzlarındaki
meleklerle selam verdi. Dua kadar Türkçe bilen bir cariye edasıyla söylemişim.

mırıldanırken bana doğru bakıyordu.

"Şebnem merhaba, nasılsın?"

"Babacığım... Misafirimiz var."

"Sesini duyunca daha iyi oldum Enver." Yavaş yavaş yürüyordum.

"Kimmiş?" Seccadesini toplayarak ayaklandı.

"Baban toparlandı mı?"

Annem, Enver'i salona buyur etmişti. Babam önde, ben arkada

"Doktorun dediğine göre, lokal amnezi yani kısa süreli hafıza kaybı salona girdiğimizde, Enver ruhani lideri karşılayan tapınak varmış. Onun dışında gayet iyi. Bir de yeniden sigara içiyor."

muhafızı gibi huşu dolu bir saygıyla doğruldu.

"Hımmm, ciddi misin?"

284

"Evet. Azrail'in huzurunda sakız çiğnemeyeceğimden eminim'

"Hoş geldin delikanlı."

diyor."

"Hoş bulduk efendim."

"Şebnem..."

El sıkıştırlarken Enver öne eğildi.

"Efendim?"

Bu dünyada tüm kalbimle sevdiğim herkes biraradaydı.

282

Annem asaletli bir utangaçlıkla "Ne arzu edersiniz?" diyerek

"Hazır mısın?"

Enver'e gülümsedi.

"Neye?"

"Zahmet etmeyin lütfen. Ben sadece, Şerif Bey'e geçmiş olsun

"Tamam, orası iyi, olduğun yerde dur..."

demek için uğramıştım."

"Ne?" Etrafa bakındım. Enver, kafeteryanın hizasından bana

"Şahika, sen en iyisi bize kahve yapıver" diyen Babam Enver'e

doğru yürüyordu. Donup kaldım. Uçsuz bucaksız çimenler ile

döndü: "Orta şekerli?"

yağmurun arasındaydık. Telefonu tuttuğu elini indirdi. Ben de

Enver hoşnut bir ifadeyle "Pekala" dedi.

aynısını yaptım. Görseniz, romantik bir düellonun son saniyeleri

Annem mutfığa süzüldü.

sanırdınız. Enver birden paltosundan mavi bir cisim çıkardı ve

"Babacığım, Enver tam bir hafta boyunca hastanede bize eşlik

bana doğru fırlattı! Uçarak yaklaşan şeyin bir frizbi olduğunu

eden arkadaşım. Hani sana bahsetmiştim ya?"

anlamamla onu yakalamam bir oldu. Islak ve parlak frizbiye

Babam, Enver'e gevrek bir sesle "Sağolun, yedi gün süren

şaşkınlıkla baktım. Kenarı boyunca, daire şeklinde "Seni

ölümüm boyunca beni yalnız bırakmadınız" dedi.

seviyorum Şebnem" yazıyordu.

"Aman, Allah korusun... yani sizinki sadece... haftaya biraz geç

Telefonu kulağıma götürdüm. Enver de aynısını yaptı. "Ben seni

başlamaktı." Enver, gergin ipin ortasına kadar gelmiş acemi bir

sonra ararım" deyip kapattım ve kupon namına ne varsa vermek

cambaza benziyordu.

için, sevdiğim adama doğru koştum.

"Öyle olsun." Babam, Marlboro paketinden bir sigara çıkarıp yaktı:

O da koşuyordu. Rüya ile gerçek arasındaki farkı kökten

"Biliyorsunuz, hafızamın bir kısmını kaybettim. Galiba yarım

unutuncaya dek birbirimize yaklaştık ve sımsıkı sarıldık.

yamalak bildiğim her şeyi unuttum. Beni tanıyan herkes, hakkımda

Sevinçten sakarlaşmıştık. Kafeteryaya kadar sendeledik. Birer

benden daha çok şey biliyor. Etrafımda ne varsa hepsi birden birer

kahve ısmarladık. Fincanları, masada tepsi gibi duran frizbinin

ipucuna d6nüştü. Bu da beni iyi bir polis yapıyor."

üzerine koymuştuk.

Enver, ani bir ses duyan köpek yavrusu gibi başını yana eğdi:

Buğulu camlar, dünyanın karmaşasıyla aramıza set çekmişti. Islak "Duyduğum kadarıyla, mesleğinizde zaten çok başarı-hymışsmız."

giysilerimizden buhar yükseliyordu. Kahvelerin dumanı tütüyordu.

"Beni ne kadar da iyi tanıımışsın!" Babam öyle tuhaf gülümsedi ki

Enver'in ellerini tuttum. Birkaç saniye içinde buharlaşacaktık sanki. odanın ısısı birkaç derece düştü.

Yüzüme baktı. Bir gözünden çocuksuluk, diğerinden olgunluk

Enver'i eve çağırmakta acele etmiştim; dünya tarihinde bu işi

okunuyordu.

yapabileceğim başka bir zaman yokmuş gibi!

Elimdeki kuponları bir kerede vermeye kalkıştığımda itiraz etti. Bu

"Sizi anlıyorum" dedi Enver, "hiçbirimiz, acılarımızdan

davranışımdan ötürü gururlandığını, ona âşık olduğumu bilmekten 7h;

müthiş heyecan duyduğunu, fakat yine de anlaşmaya uymamız

bekliyorsun? 'Onu gördüm ve hayatımdaki bütün taşlar yerine

gerektiğini söyledi.

oturdu' mu?"

Güleç bir suskunlukla geçen bir-iki dakikadan sonra, masadaki

"Şerif, üzmesene kızı. Tatlı bir söz söyleyen dilin mi kopar? Aslan

kuponları elimle frizbinin kenarından çantama sü-pürdüm:

gibi çocuğa kulp takma şimdi!"

"Anlatsana, uyandığı sırada babamla ne konuştunuz?"

"Sana göre aslan olabilir karıcığım, benim nazarımda..."

şiii

"Evet baba, senin nazarında ne?"

Dudağını hafifçe büktü: "Pek konuşamadık, baban gözlerini

"Gül bahçesine kakasını yapmaya çalışan kabız bir ayı!"

açtığında gecenin üçüydü, hemen hemşireye seslendim. O da

[Ah, bunu okumak zorunda kaldığınız için özür dilerim! Zira ben...]

nöbetçi doktoru çağırdı. Onlar ilgilendiler."

Bu söz üzerine, su tabancasından kaçan bir Fransız gibi ağlaya

"Tuhaf... Babam seni hiç hatırlamıyor. Komadan çıktığında ilk seni ağlaya yan odaya koştum.

görmesi, çok enteresan halbuki. Yani ikinizin öyle özel bir anda

Her polisin içinde, tutuklaması gereken bir suçlu vardır [Şerif

tanışmanız..." dedim ve birden Reha Veto'yu hatırladım. Babamın, Şibumi]

sevgililerimle hep ölüm-kalım zamanlarında karşılaşması garipti.

İntiharı hariç tutarsak, hayatta en ciddi karar,

"Ailenle tanışmayı ben de çok istiyorum Şebnem... Seni dünyaya

çocuk sahibi olmaktır.

getirdikleri için onlara tebrik ve teşekkürlerimi

[THOMAS SZASZ, Vahşi Lisan]

sunmalıyım."

Uyandım ve tepemde dikilmiş beyaz önlüklü doktor bozuntusunun

"Bazen, şaka mı yapıyorsun, ciddi mi konuşuyorsun

oyuncak ayı sırtışı gözlerimi kamaştırdı. Sadist nezaketiyle sordu:

anlayamıyorum."

"Şu anda nerede olduğunuzu biliyor musunuz?"

"İnsanlar bana bunu her söylediklerinde 1 lira verselerdi

Etrafa bakındım: "Hastane, poliklinik ya da öyle bir yer?" Sesim,

şimdiye milyonerdim."

soğuk algnlığına yakalanmış bir timsahmki gibi kulak tırmalıyordu.

Anneme, Enver'in dışarıda beklediğini, onu babamla

"Neden burada olduğunuza dair bir fikriniz var mı?"

tanıştıracağımı söylediğimde "Kızım, emin misin, babanın

"Bunu bana siz söylersiniz diye ümit ediyorum?" Duvardaki kirişe

karşısına böyle damdan düşer gibi bir adam çıkarman sence

asılı saat, 03:10'u gösteriyordu.

uygun mu?" dercesine baktı ve fısıldadı: "Namaz kılıyor."

"Adınız nedir?" c

Ben de "Merak etme anne, Enver'i biliyorsun, harika biri; babam

"Şerif Şibumi."

onu çok sevecek" der gibi baktım ve sessizce "Tamam" deyip arka "Hatırladığınız en son olay?"

odaya geçtim. Babam, Reha Veto olayından sonra namaza

"Evimdeydim, gazete okuyordum, Nuray Mert'in köşe yazısını..."

başlamıştı. Emekli olmuş, 45'lik tabancasını bırakıp 99'luk teşbihi

"Bugünün tarihini söyleyebilir misiniz?"

"Ben emekliyim, hangi yıldayız, ayın kaçıdır, günlerden ne, beni

Bir an durdu. Henüz ayakkabılarından tekini giymiş olduğu halde, enterese etmez."

boynuma sarıldı: "Babacığım..."

"Şerif Bey... Çiğnediğiniz sakız nefes borunuza kaçtı ve kalbiniz

"Sen... benim en sevdiğim çocuğumsun." Çözüldük. Başka

durdu. Beyniniz dakikalarca oksijensiz kaldı. İlk müdahaleyi kızınız çocuğum olup olmadığından ciddi ciddi kuşkullanmış görünen Şebnem yaptı. Sizi hayata döndürmeyi başardık, fakat..."

annesine alelusul el sallayarak "Allahaısmarladık!" dedi ve koptu.

"Fakat ne doktor?"

Penceredeki tülün berisinden baktım: Enver, Şebnem'i bahçe

"Onyedı senedir komadaydınız."

kapısının önünde siyah bir Audi'nin içinde bekliyordu.

Birden bütün yük kalbime bindi. Onyedı sene mi?! Karım yaşıyor

Şahika'ya çaktırmadan, sakince yatak odasına uzandım.

muydu? Kızım ne haldeydi? Torunlarım var mıydı; ben uyurken mi Tam on sene aradan sonra, tabancamı doldurup belime taktım.

büyümüşlerdi? Dünya Kupası'm almış mıydık? Ülkemizin

İnsanlığa faydalı olmak için yeni bir fırsat yakaladığımı

bölünmez bütünlüğü korunuyor muydu? Hangi parti iktidardaydı?

hissediyordum.

Otomobiller uçmaya başlamış mıydı? Herkes yokluğuma iyiden

Paltomu sırtıma geçirdim.

iyiye alışmış olmalıydı? Bu yaştan sonra ne halt edecektim?!..

"Nereye bey?"

Dehşet içindeydim. Başımı kaldırdığımda, şom ağızlı doktor

"Nereye olacak hanım, camiye."

kayıplara karışmıştı. "Belki de ışınlandı?" diye düşündüm.

Kar, parçalanmış bir ihramı andırıyordu: Binalar, ağaçlar hac

O sırada içeriye bir hemşire girdi. Zor nefes alıyordum. "Geçmiş

faciasından canını zor kurtarmış hacılara benziyordu.

olsun Şerif Bey" dedi.

Bahçe kapısının iki kanadını da açtım. Emektar Lada'ma atladım.

Gözüm kadını bir yerden sinyordu: "Sen de kimsin?"

Kontağı çevirdim ve araba sinir krizi geçirmeye başladı.

"Aşk olsun, hatırlamadınız mı? Ben, Bora Oturanboğa'nın eşiyim."

Şahika balkonda peyda oldu. Ağzının kıpırdadığını görü yor, fakat

Bora, benim yanımda çalışan genç polislerden biriydi. Temiz

sesini duyamıyordum. Herhalde "iki adımlık yolu arabayla mı

çocuktuk. Bayramda seyranda ailece ziyaretimize gelirlerdi. Ve bu

gideceksin?" diyordu.

kadın, dünyanın gelmiş geçmiş en büyük kozmetik mucizesi

/")1

değilse, ben bu yatakta onyediyedi senedir uyuyor olamazdım. Kadına Başımı dışarı uzatıp

"Çengelköy'deki camide mevlit oku-nacakmış,

"Hangi yıldayız?" diye soracağıma, tuttum "Kaç yaşındasın?"

namazı orada kılacağım, gecikirsem tasalanma, tamam mı?"

dedim. Kadına yaş sorulur mu? Fakat hayatım buna bağlıydı.

dedim. Bu yaşta söylediğim yalana bakın hele: Sevaplarımı

Bir an tereddüt etti: "Yirmidokuz yaşımdayım, neden sor dunuz?"

artırmak için daha çok zaman ve benzin harcayarak cennete

Tam o anda, mahmur gözleriyle bir başka dokio1 [Çı ri girdi.

yaklaşacağım yani!

;ii".

Hayat arkadaşım, hüznün yumağı başını "İyi, peki" anlamında

Onyedı yıl martavalını uyduran zırtapozun sorularına benzer

salladı. Geri geri giderken arkaya baktım, önüme döndüğümde

şeyler sordu.

karım kaybolmuştu.

Zırtapozdan kimseye bahsetmedim. Kızım, başucumda bekleyen

Az buçuk kendine gelen arabadan inip bahçe kapısını kapattım.

arkadaşından söz edince de, öyle birini maalesef hiç ama hiç

Tekrar bindim. Yavaş yavaş yola koyuldum.

hatırlamadığımı ısrarla vurguladım. Bu düdüklü çakalın ne mal

Cep telefonuma, Şebnem'in cep telefonunun yerini tespit etmemi

olduğunu kendi yöntemlerimle çözecektim.

sağlayan bir yazılım yükletmiştim. Beni kınamayın. Siz de

Ben bir polisim. Emekli kılığında dolaşsam da, polisliğim bakidir.

ömrünüzün yarıdan fazlasını katillerin, hırsızların, ırz

Ben silahımı bıraktım diye suçlular da ıslah mı oldu? Yooo?

düşmanlarının, uyuşturucu tacirlerinin, dolandırıcıların peşinde

Oyuna bensiz devam ediyorlar. Eee?

geçirseniz, hayatınız komple tedbir, temkin ve ihtiyattan ibaret

Polis, herkesi suçlu sanır.

olurdu. Bu dünya acımasız bir yer, tamam mı; bana

Suçlu, herkesi polis sanır.

inanmıyorsanız televizyon seyredin. Telefonu açıp şifreyi

Birileri kelepçelenene ya da zımbalanana dek, çarkları şüphe

tuşlayarak takip programım aktif hale getirdim. Ardından, "Boğaziçi döndürür.

Köprüsü" yazılı bir kısa mesaj geldi.

Ve her polisin içinde, tutuklaması gereken bir suçlu vardır.

Arabayı, mantar gibi hiçbir şey düşünmeden sürüyordum. Bir tek

Polis, gerçeğin kokusunu takip ederken, polis köpeğinden daha şapkam eksikti.

aptal görünmek zorundadır. Öyle ki, kanun adamının

Köprüye vardığımda aldığım ikinci mesajda, "Asmalımes-cit"

dangalaklığından ötürü suçlunun özgüveni pekişme-li, cüreti yazılıydı.

artmalıdır.

Radyonun düğmesini çevirdim: Duman adlı bir müzik grubu, Çile

Bir de şu var: Bir suçu araştıran, ipucu toplayan polis

Bülbülüm'ü söyleyerek ruhuma gıda yardımı yapıyordu: Bizim

konuşmayacak. Siz çenenizi kapalı tutarsanız, muhatabınız

zamanımızda -nur içinde yatsın- Hamiyet Yüceses terennüm

otomatikman ötmeye başlar.

ederdi.

Enver Paşa evimize geldiğinde, onu hatırlamıyormuş gibi

Bir kez daha, uçuruma açılan mağarada hızla yol alıyordum.

davrandım. Yine de dilim pek rahat durmadı. Kız babası olmak,

Bir kez daha ölüm, gece gündüz demeden bana koşuyordu.

dünyadaki en zor kutsal görevlerden biri. Ben ki, Reha Veto denen Bir kez daha anlıyordum ki, tehlike olmadan ben bir hiçim.

zibidinin beynini uçurarak, biricik kızıma hayatının şokunu

Sonsuzluğun geri kalanım yakıp yıkmama ramak kalmıştı.

yaşatmışım. Şimdi, Şebnem'imi incitmeden Enver Paşa denen

292

dejenere piçin ipini çekmek niyetindeyim. İçimde bir dejavu

Yeryüzüne serilen palto

tedirginliği baş göstermişti.

20 Ocak. Albert Einstein'm [1879-1955] İzafiyet Teorisi o gün

İlk iş, Bora Oturanboğa'ya telefon edip Enver Paşa'yla ilgili bir

yayımlanmıştı [1916]. Enver Paşa'yla Pera Müzesi'ndeki Anadolu

kayıt var mı diye baktırdım. Ne arananlar listesinde adı var ne de

Ağırlık ve Uzunluk Ölçüleri Sergisini gezecektik. Otomobili,

sabıkası.

Asmalımescit'te bir sokağa park etti. Oradan 100-150 metre

Polis sezgilerim bana çifte kavrulmuş bir manyakla karşı karşıya

yürüyecektik, tndi. Önden dolaşarak gelip kapımı açtı. Adımımı

olduğumu söylüyordu.

atacağım yerde kar sularından, çamurlu bir gölet oluşmuştu. O

290

anda, Enver hiç tereddüt etmeden paltosunu çıkardı ve göledin

İki gün sonra akşamüzeri, Şebnem resmî törene katılacak

üzerine serdi. Bu şövalye jesti karşısında ne yapacağımı

prensesler gibi giyinmiş, çıkmak üzereydi. "Nereye güzel kızım?"

şaşırmıştım. Elimi tuttu ve "Buyurun matmazel" dedi. "Teşekkürler

Yutkundu. Küskün ve de gururlu bir ifadeyle cevap verdi: "Enver'le ekselans." O palto, yerküreyi

tümüyle sar-malamıştı sanki. Dünya, buluşacağım baba, hani şu 'kabız ayı'yla."

artık bizim sevda imparatorluğu-muzdu.

"Darılma bana meleşim. Biricik kızını yedi yabancı bir adamla

Müzeye doğru kol kola yürürken, tüy gibi hafiflemiştim, başım

paylaşmakta zorlanıyor diye yaşlı babana kızacak mısın?"

göğе ermişti. Enver'e, beraberliğimizin her saniyesi için bir kupon

verme arzusundaydım. Bence o, romantizmin Einstein'ıydı.

"Beni şımartıyorsun" diyerek muzipçe yüzümü inceledi. "Şimdi de

Şebnem kediler geliyor apartman boşluğuna, doğrudan bana

utanmadan zihnimi mi okuyorsun?" Sağ kolunun içine hafifçe

miyavlıyor-lar, sanki senden bahsediyorlar, dikkatle bakıyorum.

vurdum. "Uh! Canımı yaktın." "N'oldu?"

Şebnem zarflar açıyorum, faturalar çıkıyor içinden. Sanki senden

Durduk. Ceketini çıkardı, gömleğinin manşetini katlayarak sağ

bir haber gelecek, senin el yazın, imzan olacak... Öyle saçma,

bileği ile dirseğinin arasında bir yeri tuttu. Elini çekip sokak

küçük, tülbenl boncuğu gibi umutlar pıt pıt içimde beliriyor.

lambasının ışığında koluna baktım. Gotik bir 'Ş' harfi dövmesi

Şebnem uçaklar geçiyor. Uçakları sanki sen kullanıyorsun.

vardı: "Her neyse, o kadar da acımıyor." "Enver, nedir bu?"

Her şeyde sana dair bir ipucu, bir işaret seziyorum.

"Almyazımm baş harfi. Sürekli yer değiştiriyor." Sesi hu ş u

Hayat çok tuhaf Şebnem: Paraşüt, uçaktan yüz yıl önce, r/K.Tlc
doluydu.

ı< .il edilmiş.

Dalga geçmekten kendimi alamadım: "Dikkat el de, olflıll dik
/-.-.

yerlerine kaçmasın!"

Şebnem içimde, kum saatindeki toz şeker gibi senin sevgin

"Beğenmeyeceğini tahmin etmeliydim."

birikiyor. Milletçe öteden, varlığın başımı döndürüyor.

/...

Tessenjitsu adlı Japon dövüş tekniği, sadece yelpaze kullanarak

"Yooo, aksine, etkilendim. Fakat ismimin diğer harfleri nerede?"

adam öldürmeye dayalıymış.

"Tek tek yazdırıyorum. Harf başına bir kupon alabilmeyi

Zarafetin aksesuarı, cinayetin aracı olabiliyor.

umuyorum." Derhal iki kupon takdim ettim. "İyi ama, şimdilik tek

Şebnem her zorluğun içindeki kolaylığı, kara üzümün iri

harf var?"

çekirdekleri gibi bulup çıkarabiliriz.

"Diğeri paltonu serdiğin için."

Dilim uyuşt u Şebnem, parmaklarım yazmaktan oksitlendi. Laf

"Hımm, şu mesele."

uzadıkça anlam geriler. Sözlerde o acı yalan tadı belirir.

Onun yamndayken, duyguların zannettiğimden çok daha çeşitli

Şebnem imparatorluk gibisin, dünyayı özelleştiriyorsun. Kalbim

olduğunu keşfediyordum. Çikletten çıkmış gibi tertemiz bir adamdı. jelatini i yoyo gibi zıplamaya başlıyor sesini işitince.

Kareli gömlek ve postmodern nihilizm modasının arttırdığı

Cehennemde teçhizatsız kalakalmış itfaiyeci gibiyim.

atmosfer basıncına rağmen, lirik bir kanatlanma yaşıyorduk. Yaralı Tamam abartmayayım, tozutmayayım, uslu çocuk olayım. İrmik bilinç, rahatsız vicdan ve cüzi irade bize köstek olamazdı.

helvasının üzerinde uçan kelebek gibi toz olayım.

EK:

Beni kınama yeter ki, huylarımı değiştiririm. Bir robot kadar iffetli,

Müntekim Gıdırbey'in okunmamış

güvercin kadar ılımlı olurum.

mektuplarından birkaçı

Şebnem ballanmış ilkbahar gibisin. Leylaklarla dolu bir akvaryum,

Deliler, kendilerine acı veren şeye teslim olmuşlardır.

akasyalardan süzülen ikinci ışığından yapılmış gibisin. İğde

[FERNAMDO PESSOA, 1888-1935, Huzursuzluğun Kitabı]

yumuşaklığı, iğde esansı, iğde reformistliği var sende. Üzerinde

Alevleri görmezden gelerek yangını söndüremeyiz

nar, kiraz, mandalina ve zeytinler yetişen bir ağacın mucizesini

Şebnem, susamlı akide şekerim, saraya sızmış lunapark

üstlenmişsin.

balerinim;

Benim payıma paylaşıl原因an şeyler düştü galiba? Beni

ilk hamleyi suçlular yapar. Yani ben. Paso ilklere imza atıyorum.

mahveden hatalarım hangileriydi, emin olamıyorum. Gerçek bela,

İnsan otuz yıl yaşayınca, dünyanın üç günlük olduğunu anlamaya

devrim niteliğindeki bahtsızlık, büyük noksan neydi hayatımdaki?

başlıyor. Bir yandan da peccatophobia'ya [günah işleme korkusu]

Bunlar ve benzeri belirsizlikler insanı sersemletiyor. Yanlış

kapılıyorum galiba.

anlamaların mikrodalga fırınında ısıtılmış ve çabucak bayatlayan

Anlamı, ağırlığı olan her şey otomatikman senin safına geçiyor

umut kırıntılarıyla besleniyorum. Zehirlenmeye bile yetmeyecek

Şebnem. Saçma ve boşuna olan ne varsa benim yöreme birikiyor.

porsiyonlarla. Çölde seraplar gören bir şempanze gibiyim.

Uygarlık bize milyon çeşit yasakla sağlanmış bir düzen hediye etti. Tımarhanede esir edilmiş felçli bir dilsiz kadar gerginim.

Sanırım, en temel dertlerimizin, varlığımızın özünü teşkil eden

Pekala... Ciddiye alınmak için mızıkçılığa başvurma taktiğini

trajedinin yatıştırması konusunda kimseye güvenmemeyi

kenara bırakayım.

öğrendik.

Sonuçları nedenlerin önüne almayayım. Methiyeden şantaja

294

geçmeyeyim. Vahşetim teröre dönüşmesin.

Eğer bir hedefin yoksa, kulağın rahat olur. Kaybedecek bir şeyin

Papatyaları harf olarak kullanayım.

yoksa, kaybolmak seni bozmaz. Yenileceğinden eminsen, rakibini

Çağın gerisinde kalmayayım.

ciddiye alman gerekmez.

296

Şu anda Tomaso Albinoni'nin [1671-1750] Adagio'sunu dinliyorum. İlk romanı 1007 yılında Murasaki Shikibu adlı Japon soylusu bir Notalar daima harflerden daha anlamlı, daha etkileyicidir.

kadın yazmış; kitabın adı Genji'nin Hikayesi.

Melodiler, kelimelere beş çeker.

Romancılar bin senedir çalışıyor; bin yıla kalmaz seni

Sekoya ağacının kabuğu ateş geçirmezmiş: Sekoya ormanında

anlatabilecek seviyeye ulaşırlar.

yangınlar, ağaçların içinde olup bitermiş.

insanı cazibe hareket ettirir, mucize de durdurur.

Şebnem, alevleri görmezden gelerek yangını söndüremeyiz.

Sözlerim sana karmaşık mı geliyor? Birinin beni anlaması için

Şebnem uzaya baharın gelmesi, seni bulmama bağlı.

yanımda elli yıl geçirmesi gerek Şebnem.

Şebnem kalbimden senin kalbine balyozla bin pencere açayım.

Keşke, içimizdeki bitki örtüsünü çürümeye terk etmek zorunda

Şebnem her gülümseyişinde tüm ülkeye çay ısmarlayayım.

olmasak.

Şebnem seninleyken bir yudum çay zenginleştirilmiş uranyum gibi Kendimizi emanet edebileceğimiz kişiyi bulana kadar canımız enerji veriyor bana.

çıkmasa.

Şebnem ne çok melek var yüzünde, tebessümün için binlercesi

Benzer şeyler arasında fark gözetme lüksüne sahip değiliz.

çalışıyor olmalı.

O kadar zekisin ki Şebnem, benim kurnazlığım senin dehanın

18. ve 19. yüzyıllarda, ingiltere'deki şapka fabrikalarında çalışan

yanında sağır bir devede kulak.

insanların yüzde 10'u delirerek ölmüş: Keçe işlemekte kullanılan

Belki dileklerim gerçekleşmese de iyi bir insan olurum?

cıvanın yan etkileri...

Sanırım cehenneme gerçekten uğrayacağım, fakat cennete yakın

Şebnem, üzerinde şapkalar yüzen bir cıva nehrine ayaklarımı

bir bölgesine.

sarkıtmış vaziyetteyim.

Şişko bir şeytanın, çelimsiz bir meleği göğsümün kafesinde

Şebnem niye böyle? Aşkın, patlayan bir okyanusun tozları gibi

patakladığını hissediyorum...

saçılıyor.

Dişlerini, çillerini tek tek öpüyorum.

Şebnem bulutlara kement atayım, ne kadar istersen onca yağmur

Müntekim

ayarlayayım.

Aşktan kaçış varsa bile kurtuluş yoktur

Şebnem, çizgi film kuzusu,

tütsülenmiş bir bahçede saklambaç oynuyor gibiyiz.

Vücut bulması için can attığımız şeyi inkar etmek, yok saymak,
Sensiz bütün tabancalar, fincanlar, odalar boş,- sokakların hepsi
reddetmek zorundayız.

ıssız, hiçbir gezegende bana hayat yok.

Doğru, ancak yalanların sürekli desteği sayesinde ayakta

Şebnem, her şeyde senden bir anı aksediyor, senin masumiyet
durabiliyor.

kanıtı parmak izlerinle dolu sanki dünya.

Kederliysen güleçliği, sevinçliysen somurtuşu kalkan olarak

Gelgelelim masumiyet, yaşam belirtilerinin azlığı demektir
kullanmalısın.

Şebnem.

Dostluğa rekabet ve imha; aşka kurallar ve prosedürler eşlik

Bu gidişle yokluğunun gürültüsünden sağır olacağım.
ediyor.

Eline sihirbaz değneği geçmiş kör gibiyim.

İnsanın ayna karşısında yaşadığı türden önemsiz bir belirsizlik ile

Arabalar etrafımda keskin frenler yaparak duruyorlar. Beynime
satıcılıktan uzak karmaşa dinmiyor.

sıcak as

Sen de benim aklıma uysan, kalbime uysan, belki bu tuhaflıktan

r\ı

büyük heyecanlar çıkarabilirdik.

falt dökülmüş gibi, hasretin katranı kafatasımdan gövdeme

Ben riskleri yönetemiyorum Şebnem. Afeti kontrol edemiyorum,
damlıyor.

krize söz geçiremiyorum.

Şebnem seninleyken içimi padişah gururu kaplıyordu.

Sürprizlerin üzücülük arz etmesi sürpriz olmuyor.

Gözlerine bakınca, kanımda gıcır gıcır hançerler, kılıçlar

Bana öyle geliyor ki, bizlerde olgunluk alametleri gibi yansıyan
yüzüyordu.

şeyler,

Senin kadife geometrin başımı döndürüyordu.

;<»"!

Bir yandan da karşında kendimi mağaranın girişindeki kütük gibi
tecrübelerimizdeki alelade acılıktan ileri geliyor.

hissediyordum.

Delidoluluğun uzantıları gibi algılanabilecek davranışlarımızın da

Şimdi uzaya fırlatılan mekikte kilitli kalmış sinekten beterim.

doğallığı su götürür.

Şebnem, istanbul, Türkiye, dünya, galaksi, uzay senin olduğun

Geçerlilik kazanmış riya sisteminin kusursuz işleyişi, ilişkilerimize

yerden başlıyordu; neredesin?

garantiler getiriyor.

Sensiz, yolunu kaybetmiş görünmez adam gibiyim.

Güvenliği kilitlerde buluyoruz Şebnem.

Aptallığın otobanından dehanın patikasına mı varacağım? İnşallah Emniyet ile itimat aynı şey artık.

o yol, iki kişinin yan yana yürüyebileceği kadar geniştir.

Ve birine itimat edecek kadar kendine güvenmenin manası yok.

Kafamın içinde kocaman bir ağaç ve küçücük bir maymun var.

Aşk hiçbir çağda güvenli bir heyecan olmadı. Fakat aşk'ın bizi

Daldan dala zıplıyor, onu evcilleştiremiyorum.

manasızlığa kelepelemesini, aşağılayıcı bir üslupla imha etmesini

Bütün şarkılarda senden bahsediliyormuş, onu fark ettim.

göze alamıyoruz.

Ezelden beri o nazlanan senmişsin.

insan kendi aptallığının büyüklüğüyle yüzleşince kahrolmaktan

Saray çatılarında senin için düello yapılmış...

kaınamıyor.

Hani insan bazen gökte yabancı bir cisim görür de gözlerine

Artık iltifatlar, ikramlar, nazik teklifler en büyük tehditlere

inanamaz ya, yanındakine "Benim gördüğümü sen de görüyor

dönüşüyor.

musun?" diye sorar.

Peygamberin mirası tebessüm, riyanın kırmızı alarmı haline geldi.

Ben de seninleyken gözlerime inanamıyordum. Kulaklarıma

Dostluğumuz, arkadaşlığımız, tanışıklığımız, tümüyle eğlenceli

inanamıyor-dum. Vücudumdaki hiçbir hücreye inanamıyordum.

olmak zorunda.

Kimseye soramıyordum da "Benim gördüğümü sen de görüyor

Her türlüsü ürkütücü olan içtenlik başgösterdiği anda, şakaların

musun?" diye...

opak muşambasına bürünüyoruz.

Seni unutma fikri bile, sana kavuşma umuduna bağlanıyor içimde.

Birbirimizi oyalamak, kibarlığın yegane yolu oldu.

Senden kaçış varsa bile kurtuluş yok Şebnem.

Saptırılmış ve bir yönetmeliğe uyarlanmış saygının gereği olarak

Artık, su olsam sana doğru akarım, uçak olsam sana doğru

cıvıtmak... ne kader ama.

uçarım, erik olsam sana doğru yuvarlanırım...

Kral, en büyük soytarı olmak zorunda.

Bizi ancak aynı banyoda yıkanmak paklar Şebnem.

İnsanlar, yakınlaşmanın yolunu kendilerine acındırmakta ya da

Yüreğin derinliklerinden yükselen sesler, kulakta sapıkça bir şey

muhataplarının kafasına demirle vurmakta arıyorlar çoğu zaman.

gibi tınlıyor farkındayım.

Bir de benim gibi, dokunaklı genellemeler yapanlar var.

Öpüyorum gözkapaklarını, dizkapaklarını, kalp kapakçıklarını.

Şimdi bunları söylüyorum ya, sabah dünyaya, insanlara inanıyor

Müntekim

olarak uyanacağım.

298

Nefertiti'yi [üst kat komşumun kedisi] ve yavrularını görünce, beni

Kalbin darmadağın olunca, kafan da karışır

bekleyen birtakım vazifeler, insanlık görevleri olduğu fikrine

Şebnem, italyan kahvesine batırılmış İrlanda çöreğim;

kapılacağım.

çöpten metal kutular toplayan zombi gibiyim.

Hayatın ölümden, aşk'ın her ikisinden de büyük olduğuna

Şebnem peynirsiz labirentte dönüp duran fare gibiyim.

inanacağım.

Şebnem beynim bulaşık teline döndü.

Ve bu saçmalığı doğuran şartlar, seni benim için dünyanın en

Sana olan duygularımı mesafe, boşluk, bildiğin hiçlik mayalıyor.

değerli insanı kılıyor.

Bazı konuları açıklığa kavuşturmak için çenemi tutmam ve

300

birtakım sonuçlar elde etmek için de hiçbir şey yapmamam

Keşke başka ihtimaller de olsaydı, gerçek hatalar yapabilseydim

gerekirdi.

hiç değilse...

Asmaların başında nöbet tutmak, üzümlerin olgunlaşmasını

Cehennem, biliyorsun, tüm sorulara aynı cevabın verildiği, azabın

sağlamıyor.

ku-rumsallaştığı, eziyetin otomatikleştiği yerdir.

Saatin akrebinden hız beklememeliyim.

Ya çok derin acıların ya çok büyük hedeflerin var ya da çok

Tüm umudumu hayırlara vesile olan aksaklıklar, 12'den vuran

inatçısın Şebnem. Bunların hepsi ya da herhangi ikisi de olabilir.

yanlış anlamalar ve sorunları halleden hatalara baēladım.

Bazı şeylerin anlamı ortaya çıktıēında, o şeylerin kendileri çoktan

Dünyada sahtelik kadar gelişim gösteren başka bir şey yok.

yitmiş oluyor Şebnem. Biz aslında kaybettiklerimiziz. Kendisi

O yüzden, paradokslarla haşır neşir olmadan hayatımıza canlılık

kaybolunca anlamı parlayan şeylerle kuşatılmış durumdayız. Bu

katamıyoruz Şebnem.

anlam birikintisi, aslında hayatla ilgisi kesilmiş olduēu için

İmkansıza yatırım yapmadan kazanamayız.

anlamsızlıēa matuf.

Kaybetmedikçe zenginleşemeyiz.

Görüyorsun ya, tüm sözlerim, zavallılıēa dönüşmüş bir

Dirilmek için kendimizden başlayarak her şeyi yok etmemiz gerek.

samimiyetten geriye kalan ve aēıt izlenimi uyandıran

gevelemelerden ibaret.

Aslında tüm insanlıēı ilgilendiren bunca belirsizlik içinde yalan da

İçinde kemik biçiminde nur çubukları mı var Şebnem? Yüzündeki

önce ihtişamını, sonra da görülebilirliğini kaybetti.

ışık nereden geliyor?

Doērunun önemi kalmayınca, yalanı ancak kendine söyleyebilirsin. Gözlerindeki ayet derinliğini, hayrına tefsir etsen ya?

Kendini bulabilirsem tabii.

Şebnem... Ayak parmaklarının aralarına papatyalar kondurayım

Şebnem çok saçmaladım, baēışla.

yeter.

insanın kalbi darmadağın olunca, kafası da karışıyor.

Şebnem galiba kendimizi tam olarak tanıyamadığımız için, hayat

Mümkünse, söylediklerimi unutturken beni aklından çıkarma.

ilginçliğini koruyor.

Huşuyla öpüyorum.

Giderek, Beigbeder'nin romanlarındaki tiplere benziyorum: Fiyakalı

Müntekim

ve aptal, enerjik ve dengesiz, samimi ve hoyrat...

Rüyada başrolde değilsen, kabus görüyorsun demektir

Allah insanın mayasına ne katmışsa, bazı şeyleri asla ifade

Şebnem; ceylanların, kuğuların sınıf arkadaşı, cıvıltılı cimcime, bal edemeyiz. Bunu bilmek ya da sezmek bizi 'inanmaya' yöneltir.

şelalesi;

Kur'artûa "Allah kalplerde olanı bilir" yazıyor. Çoğu kimse, bu ayeti

Şövalye olsaydım, senin şehrine hücum etseydim, dudaklarımı

şöyle anlıyor: "Allah, sizin gizlediklerinizi biliyor." Bence ayetin asıl

görünce kılıcımı düşürür, atımdan düşerdim. Hiçbir zaferin

anlamı şu: "Kalbinizde olup da hiç kimseye anlatmayı

erişemeyeceği tatta bil yenilgi olurdu...

başaramadığınız, dile getirilmesi imkansız bir şey var ya, işte Allah

Ellerin... Boğumları kudretten zarafet şaheseri yüzükler gibi. insan

onu biliyor, üzülmeysin." Nitekim bir başka ayette de "Allah'tan

kıy.1 maz dokunmaya. Avuçların desenli kurabiyelere benziyor.

daha iyi dost mu bulacaksınız?" deniliyor.

Öpse111, a1v11ml.1 şeker tadı bırakacak, kesin.

Deli, dostunu bulamayan kimsedir. Yalnızlık, deliliğin hammaddesi

mı

dir. Bir muhatap bulunca, deliliğin çemberinden çıkarız. Mesela

Parmaklarının ucunda tırnakların küçük deniz kabukları gibi

kendimi

parlıyor Şebnem...

10 1

Rüyada başrolde değilsen, kabus görüyorsun demektir.

mum sanıyor olsaydım ve biri de cereyanlar kesilince beni

Bir kerecik buluşalım, yeniden hayatımın başrolünde olayım.

yaksaydı, delilikten yırtardım.

Kalbimden mezarlık dumanları yükselse de ziyanı yok.

Yine de insan istiyor ki, bir kişiyle olsun bu 'kalpteki sır', daha

Şebnem, bak, hasretten bütün günahlarım döküldü. Hacdan yeni

doğrusu 'kalbin sırrı' konusunda anlaşılabilsin. Birisi "Evet" desin,

gelmiş gibi hafifledim.

"seni anlıyorum. Aynı dert bende de var."

Şebnem, uçsuz bucaksız bir çayırdaki buluşalım. Başını dizlerime

Şebnem bu akşam seni o iskarta haydutla el ele, dudak dudağa

koy. Sevincimden çimlere kırağı düşürürüm.

gördüm.

Senden sinyal beklemek, dünya dışı uzayda yaşam belirtileri

Üç günlük dünyanın üçüncü günündeyim, dilime ilik açıldı, düğme

aramak gibi; acayip sancılı.

dikildi, deli raporumun fotokopisi kulağıma zımbalandı sanki.

İnsan, nelere katlanmak zorunda kalacağını önceden kestiremiyor. Şebnem kaderin uçurumlu virajında nasibim ile kismetim çarpışıp Göze aldığımız risklerden, tehlikelerden çok daha fazlası çıkıyor

havaya uçtu.

karşımıza.

İki üzüm gibi birbirinize dikkatle bakıyordunuz.

Bakışların, cennetin eşiğinde sorulan bilmeceleler gibiydi Şebnem.

Güzelliğin, her şeyi gölgede bırakmıştı yine.

Artık hayatımın normale dönmesi imkansız.

ilahî bir ışık oyunu gibiydin.

Şebnem, sen saklanınca ağaçların içi boşaldı, kuşlar iskelete

Şebnem, o adam Gönül İşleri Bakanlığı Heyeti'ni katletti.

döndü, deniz pıhtılaştı, gökyüzü felç oldu, bulutlar kireç bağladı,

Benim aşkıma tedavülden kaldırmak, kendi saltanatına start

asfaltlar eriyor, minareler yamuldu; İstanbul, haşlanmış lahana gibi verebilmek için yirmiiki kişiyi bir anda öldürdü.

kendini saldı.

Kim bilir sana ne yalanlar söylüyor Şebnem.

Şebnem seni manyaklar gibi özledim. İç içe geçmiş kafeslerin

Beni ve arkadaşımı beysbol sopalarıyla dövdürdü.

ortasında gibiyim.

inan seni başkasıyla gördükten sonra, dayağı hissetmedim bile.

Şebnem, adın dilimin ortasına yuva yapmış guguk kuşu gibi, ne

Şebnem, maktulleri diriltemem belki fakat katillerin neşesini

zaman ağzımı açsam, uçuveriyor.

kaçırabilirim.

Hasretin gecenin mimarisi oldu, temeli, sütunları, kubbesi.

Şebnem seninle hayatlarımızı birleştirecektik, sevinçten Hintçe

Seni sevmek, göğüs kafesimde bir gökdelen jeneratörü taşımakla

şarkılar söyleyecektik. O insan kasabı aşkımızı gasp etti...

aynı şey Şebnem.

Şebnem bu, ameliyat sırasında cerrahın ölmesine benziyor.

Şebnem senin için buffalolar kurban edeyim, yağmur ormanlarını

Şebnem, haberin olsun, Hayati Tehlike'nin o kaygan sırıtışını

yakayım, tabiatla kanlı bıçaklı olayım.

yakacağım.

Şebnem tornavidayla dağlara oyuklar, mağaralar açayım, çölü

304

avuç avuç başka yere taşıyayım.

Bu dünyaya yaşamaya gelmedim

Şebnem, bir öpücük ver, sonra yurdun dört başına örülü demir

Bir insanı anlamak istiyorsanız, öncelikle insanlar hakkında

ağları söküp trenleri karadan yürüteyim.

bildiğiniz her şeyi ama her şeyi unutmalısınız.

Türk Kızılayı'na kan vereyim, oradan da Altı Nokta Körler

[CARLGUSTAVJUNG, 1875-1961]

Derneği'ne gi-

"Herkes beni yanlış tanıdı."

302

Dokuzuncu kattan aşıağı uçarken sadece bunu düşünüyordum.

deyim. Körlere sesleneyim: "Arkadaşlar, dünyanın kepezeliğini

Yanağıma saplanmış meyve çatalını hızla çektim. Kanım

görmediğiniz için evet şanslısınız, fakat Şebnemin güzelliğini

damarlarımın içinde tozlaşmıştı. Niko'yla havada göz göze geldik.

görmek için ölüp cen nete gitmeniz gerekecek. Sıkın dişinizi."

Bomba yutmuş bir mumyaya benziyordu. Görünüşe bakılırsa,

Öpüyorum gülüşünün bütün kıyılarını.

ömrümüzün son saniyeleriymi. Genç ölecektik. Sarhoştuk...

Yalnızlık deliliğın hammaddesidir

Biliyorsunuz, ben o düşüşten sağ kurtuldum. Fakat hala günaşırı

Şebnem, ipek fiyongu gülüşüü, kiraz sarkacı bakışlı, sıcak leylak

rüyalarımnda Grand Grave Hotel'in dokuzuncu kfl tından uçarım.

şurubu sesli yârim;

Dahası, o müthiş düşüş, hayatıma mührünü vurdu. I lavu zu

sensiz bu defolu evrende, kıt sonsuzluğun cefasını çekemiyorum.

boyladım, tamam. Gelgelelim benliğim havada asılı kaldı

Rodin'in bücürük heykeli gibi gece gündüz seni düşünüyorum.

Ne zaman riske girsem, tehdit edilsem, işler çatallaşsa do

Gezegelimizde hayat olduğunun en sağlam kanıtı sendin

1(1/

Şebnem...

kuzuncu kat ile zemin arasındaki yolculuğum adeta yeniden

Bulutlar üstümden kesekler halinde geçiyor; toz toprak ve kumlar

başlar. Bu yalnızca bir his değil; beni korkudan azade kılan

dökerek... Yağmur yerine çöl yağıyor.

varoluş biçimim. Yani ben aslında hep havadayım. Ölümün üç

Allah, beyaz rengi daha iyi tanıyalım diye mi yarattı seni?

saniye berisindeyim. Boşlukta ikamet ediyorum. Tutarlılıktan,

tedbirden, insaftan muafım. Göründüğüm yerde değilim. Ölümünden

Pencerelerdeki orijinal Hint ipeğinden perdelerin desenleri insanı

döndüm, ölüme geri dönmeye hazırım.

hipnotize ediyor.

Niko'yla aynı anda pencereden fırlamıştık. O benim yerime öldü.

Uzun kenarları sedef şeritlerle süslü antika masanın üzerinde 21

Ben onun yerine yaşıyorum. Tam olarak öyle değilse bile günlerimi Haziran 1968 tarihli TIME dergisi duruyordu.

canımın bana, ruhumun bedenime ait olduğu yanılgısından doğan Atom Bombacıyan'ın ayak seslerini işitince kapıya döndüm: 3-2-gaflet içinde geçirmiyorum.

1... Elinde viski bardağıyla, ropdöşambırlı bir adam. Kır saçları

Bu dünyaya yaşamaya gelmediğimden eminim.

geriye taranmış. Bir çift nemli mağarayı andıran göz çukurları, kızıl

O düşüş esnasında ben yok oldum.

bir balçıkla sıvanmış sanki. Evlat acısı, yüzünde dikenli bir kırbaç

Şu anda yaşayan herkes ama herkes yüz sene içinde öle-cekse,

gibi iz bırakmış... Böyle biriyle karşılaştığınızda, biraz olsun mutlu

neden hepimiz Grand Grave'in dokuzuncu katından atlamıyoruz?

görünmeye cesaret edemezsiniz.

Dünya, durup dinlenmeden kazarak birbirimizi gömdüğümüz bir

"Adın ne genç adam?"

mezarlıksa...

"Hayati."

Süremiz belirsiz, zamanımız kısıtlıysa, gerçekten vaktimiz var

Viski bardağını tutan elinden işaretparmağını kaldırarak

mıdır? Bence yoktur. Kendi adıma konuşayım: Benim yok.

koltuklardan birini gösterdi. Değneklere yaslanarak geçip oturdum.

Ermişler de, reklamcılar da aynı şeyi söylüyor: "An'ı yaşa!" An'ı

Alçıdaki bacağını, çeşitli çap ve markalarda Hava-

yaşamak mı istiyorsunuz? Buyurun, Grand Grave'in dokuzuncu

310

kat penceresine!

na puroları dizili sehpanın altına uzattım. Bay Büttlbll tyUfl da

İşinize gelmedi mi?

çaprazımdaki koltuğa kuruldu: "Geçmiş olsun." "Teşekkür ederim."

Halbuki her birimiz zaten dokuzuncu kattan düşüyoruz. Kimimiz üç "Niko'nun arkadaşısın demek."

saniyede, kimimiz yüz senede.

Arkadaşıydım. Biliyorsunuz, Niko artık aramızda değil. () öldü.

Bu kadar basit.

Fakat madem öyle düşünmek istiyorsunuz... "Evet." "Kaç

308

yaşındasın?" "Yirmiiki." "Ne iş yapıyorsun?"

Kainat kestirmelerle doludur

En son, haşere ilaçlama servisinde çalışıyordum. Laf aramızda,

Gerçekler zaten mevcuttur, yalanların ise uydurulması ge1oklı

kökü derinlerde yatan bir amaçsızlık içindeyim. Sürtmekle

[PAOLO PICCOLO, 1881-1966, ŞiirselBlöt\

pineklemek arasında sallanıyorum... "Şimdilik boştayım."

Taburcu edildikten sonra ilk iş Şişli Ermeni Kabristan m m gidip

"Otelin penceresinden düşerken Niko'nun elini yakalamışsın?"

Niko'nun mezarını ziyaret ettim. Başım sargılı, sol kolum ve sağ

"Doğru."

bacağım alçıdaydı. Koltuk değneklerimi mezar taşma yaslayıp

"Sonra da birlikte aşağı uçmuşsunuz?" "Evet..."

yere oturdum. Civarda, görünmez kuşlar ötüşüyordu. Mezarlığa,

"Sana bir şey söyledi mi?" "Ne gibi?"

insanı işkillendiren bir ıssızlık hakimdi. Ne yani, Niko şimdi bu

"Bizim ne iş yaptığımızdan bahsetti mi?" Cinayet, adam kaçırma,

mezarın içinde miydi? Tam bir saçmalık! Ortada bir dümen

uyuşturucu ticareti, tehdit, şantaj, işkence gibi işlerinizden mi?

dönüyor olmalıydı. Dokuzuncu kattan düşen herkes ölür diye bir

Yo... "Hayır, hiç bahsetmedi." "Evin nerede?" "Şişli'de." Şimdilik.

kural yoktu. Bizzal ben bunun canlı kanıtıydım. Ne yapacağımı

"Ailen hayatta mı?"

bilemiyordum. Ellerimi açtım, üç îhlas, bir Fatıha okudum. Mezar

"Annem yıllar önce vefat etti." Aslında annem ölüm döşe-

taşmda-ki Ermenice cümleyi kendimce "Canlı canlı gömüldü" diye

ğindeyken, bana gerçek annem olmadığını söylemişti fakat ne fark

tercüme ettim. Niko'yu özleyecektim.

eder? "Diğerleri?"

Ağır aksak dönerken, mezarlığın çıkışında iki adam kibarca

"Kardeşim yok. Babam ve üvey annemle de pek görüşemiyoruz."

yolumu kesti. Atom Bombacıyan'ın beni görmek istediğini

Gerçi babam da üveydi... Her neyse.

söylediler. "Tamam" dedim "memnuniyetle."

Atom Bombacıyan viskisinden bir yudum aldı: "Sana bit teklifim

Limuzinle Ortaköy Muallim Naci Caddesi ile Portakal Yokuşu

var, Hayati. Soyadın neydi?"

arasında kalan bir malikaneye gittik. Yol boyunca hiç konuşmadık. 311

Malikanenin bahçe duvarına gömülü akvaryumun yanındaki

Hâlâ aynı: "Tehlike."

levhada "Dikkat! Köpekbalığı var!" yazılıydı.

"Beni iyi dinle Hayati Tehlike. Ben bir işadamıyım. İş dünyası biraz

İki ihtimal vardı. Birincisi: Atom Bombacıyan, oğlunun ölümünden

karmaşıktır. Bazen sert oynamak gerekir. Risklerle, şiddetle,

beni mesul tutuyorsa, en büyük bedensel acıları tatmamı

korkularla doludur. Güçlü ve ısrarcıysan bu dünyada ayakta

sağlayacak, sonra da mıhlayıp leşimi lağım farelerine ikram

kalabilirsin. Para konuşur. Bazen de silahlar, yumruklar konuşur.

edecekti.

Gerisi yalandır. Anlatabiliyor muyum?"

Zayıf ihtimal: Niko'nun en yakın arkadaşıyla geç de olsa tanışıp

Eah,fena gitmiyorsun. "Elbette, gayet iyi anlıyorum."

biraz laflamak istiyordu.

"Niko benim tek çocuğumdu. Evladını kaybeden bir baba... Beni

Metal bir sarmaşığı andıran iki kanatlı yüksek kapı ses sizce

dinliyor musun?"

açıldı. Bitkisel bir labirent olarak tasarlanmış bahçenin ortasında,

Başka seçeneğim var mı? "Tabii ki." Hem kibar hem de üzgün

gözlerim kapıya dikmiş bir dağ aslanı heykeli tC

görünmek gerçekten zor iş.

«<>'»

Uyuşuk bir kaplumbağa gibi yavaşça gözlerini kırptı: "Evladını

tikte bekliyordu. Malikane, Versailles Sarayı pastasından kesilmiş

kaybeden bir baba, ölmüş babalara imrenir. Benim için hayat artık

enfes bir dilim görünümündeydi.

devam etmiyor. Bu sana saçma gelebilir." Birden canlandı: "Her

Ortamın ahengini bozmayan, sessiz ve kıpırtısız silahlı nöbetçiler

neyse. Klas bir gence benziyorsun. Seni gözüm tuttu. Niko da

sağa sola ilştirilmişti. Bu muazzam bahçeyi kanla sulamaya hazır

sendeki cevheri görmüş demek ki. Sargılarından kurtulunca

görünüyorlardı.

buraya gel. Abidin Dandini'yi bul. Seninle o ilgilenecek. Bir şey içer

Binaya girerken fedailer beni dedem yaşında bir uşağa teslim

misin?"

ettiler. Uşak, evrenin ezeli sırlarını sorgulayan stil sahibi bir

"Soğuk su."

şapşala benziyordu. Geniş merdivenden sonsuz koridorlara

Atom Bombacıyan başını kapıya çevirip seslendi: "Victor!"

tırmandık. Beni, 'L' şeklinde bir salona aldı. Salondaki koltuklar

Uşak eşikte belirdi: "Buyurun efendim."

öyle şaşaalıydı ki kral, padişah ve imparator burada buluşsa,

"Misafirimize su getir. Soğuk!" Viskisini kafaya dikti. Bardağı

kendilerini evlerinde hissedebilirlerdi.

indirdiğinde yüzü yumuşamıştı. "Kusura bakma Hayati, kendimde

Duvarlardan birinde asılı Stanislaw Chelebowsky'nin [1834-1913]

değilim. Belki de teklifimi düşünmek istersin?"

Varna Savaşı adlı devasa yağlıboya tablosunda kanlı çatışma tüm "Tam olarak ne teklif ettiğinizi kavradığımdan emin değilim."

şiddetiyle sürüyordu.

"Güzel. Bunu sevdim..." Zehir saçan bir sırıtışla etrafa bakındı.

Yerde, Şah Abbas döneminden kalma bir İran halısı: Üstüne

"Kirli işlere bulaşmaktan çekmiyorsun ha? Dünyaya bir bak, Hayati

bastığınız anda beşyüz yıl öncesinin İsfahan'ına ışınlanıyorsunuz.

Tehlike! Bankalara, okullara, siyasi partilere, hastanelere, orduya,

holdinglere, borsaya, karakollara, medyaya, adliyelere, trafiğe,

[0RS0N VVELLES, 1915-1985, Mr. Arkadin\

fabrikalara iyice bak! Vergi sistemini, eğlence endüstrisini, asgari

Geceyarısı Kovboyu [Midnight Cowboy, 1969] filmini bilir misiniz?

ücreti gözden geçir! Ve bana (emiz bir yer göster! Hem yasal hem

Abidin Dandini, oradaki Ratso Rizzo'ya [Dustin Hoffmann]

de iyi ve doğru olan bir

benziyor. Ratso'nun onbeş yaş büyük, daha şık ve daha sağlıklı

312

hali. Dandini de Ratso gibi Sezai Aydm'm sesiyle konuşuyor:

şey söyle?!" Sehpadaki kutulardan birinden bir puro [coro-na] alıp

"Hazır mısınız?"

yaktı. "Uğruna şiir yazılabilecek, beste yapılabilecek bir tek şey var Başımı salladım.

mı?!"

"Sağ kolunu 20-30 derece kır."

Cevabım kesindi: "Yok."

Dediğini yaptım.

Bu arada Victor, etkisiz hale getirilmiş bir bomba gibi gururla

"Sol elinle sağ elini alttan iyice kavra."

taşıdığı tepsideki bir bardak suyu sehpaye bıraktı. Victor'a "Kalem, Parmaklarımı açıp daha sıkı kapadım.

kağıt ve makas" dedi Atom Bombacıyan.

"Sol ayak önde, sağ ayak arkada, ayakların arası omuz

Dışarıda cırcırböcekleri bir milyonerin bahçesine konduklarının

genişliğinde açık."

bilincindeymiş gibi neşeli bir melodi tutturmuşlardı.

Bacaklarımı biraz daha araladım.

Bay Bombacıyan ayağa kalktı: "Biraz hızlı düşünmeye ne dersin

"Namluyu aşağı doğru tut."

delikanlı? Düşürdüğün bozuk paraları aramak için ağaca tırmanma Tabancaya ince ayar çektim.

yani. Tamam, insan isterse on dakikalık işi yıllarca erteleyebilir.

"Buna 'Weaver Pozu' denir. Hareketli hedefleri en iyi böyle

Fakat hayat bir mola değil. Ne iş yaparsan yap, kendinden daha vurursun."

aptal kimselerin gözüne girmen gerekecek. Bundan kaçmamazsın. Tatlı bir heyecan duyuyordum.

Yine de kanunların dışına çıktığında, vicdanının sesini daha iyi

"Gebert onları!"

duyabilirsin. Kurallar seni robotlaştırır. Özgürlük hâlâ riskli bir

Karşımda yan yana dizili duran yedi kardanadamm taş kalplerine

ayrıcalık. Her şeyi devletten bekleme. Masum bir hayat, seni

ateş ettim!

ancak haksızlığa uğrama tehdidiyle baş başa bırakır. Şiddete karşı Sen cehenneme gidince, cehennem daha kötü bir yer olacak çıkmak elbette her budalanın en doğal hakkıdır. Çünkü tek hücreli

Güneş, altında hiç cinayet işlenmiyormuş gibi parlıyordu. Abidin

canlıların B planı yoktur. Dinozorların da B planı yoktu. Kimin

Dandini'yle birlikte Bombacıyan malikanesinin

kazandığı ya da kaybettiği önemli değildir; önemli olan kimin daha

m-,

çok dayak yediğidir... ya da kimin nalları diktiği..."

bahçesinden, gümüş Mercedes'e [S 500] doğru yürüyorduk.

"Sözünüzü kesiyorum fakat şiddet vicdansızların tarzı değil mi?"

Sürekli bir şeyler anlatıyordu. Çenesi kontrolden çıkmıştı: "Bayat

"Cinayetin ille de cezalandırılması gerektiğini düşünen eski

b.k, işe yaramaz b.ktur, sakın unutma" diyordu. Onu, neden

kafalılardan mısın yoksa? Kainat kestirmelerle doludur evlat.

bahsettiğini çoğu zaman anlamaksızm dinliyordum. "Ceninler bile

Vicdanın sesi, zannedildiği gibi yaşlı bir hemşirenin şefkat şovunu

yalan söyler." Ne demekti ki bu? "Polisler fareler gibidir, birine sunarken kullandığı türde, yumuşak ve emni yetli bir ses değildir.

rastlarsan bil ki sürü de yakınlardadır."

Vicdan, sömürge tutarlılığına; sulandı rılmamış, pürüzsüz bir

Arabaya bineceğimiz sırada sordum: "Nereye gidiyoruz?"

vahşetle isyan ettiğinde seni hareke te geçiren yankılı bir vokal

İkimiz aynı anda arka kapılardan girip deri koltuklara oturduk.

yapar! itibar biçmek isliyorsa,

Şoför koltuğundaki Hızır Hızlı'ya seslendi: "Vakur Avangart'm

11 1

tamirhanesine." Böylece ben de cevabımı almış oldum.

dehşet saçmaksın: Çoğu kimse, dize getirilmedikçe içtenlik nedir

Hızır Hızlı, Terminator'den kaçıyormuşuz gibi Mercedes'i alçaktan

bilmez... İtaatle garantilenen rezil konforun foyasını meydana

uçururken, Abidin Dandini beni irşada devam ediyordu: "Hiçbir

çıkarmalısın! Hayat, her birimiz için ölüm-ka-lım savaşıdır. Seyirci

şey, insanın kafasını düşmanından gelen bir jest kadar

kalmak, pes etmektir, inan bana. Yasal adalet, anahtar deliğinden

karıştırmaz. [...] Doğru adamı vurana kadar bir sürü kişiyi

geçen os.ruktur! Yenilgiyi kabul edersen başın belaya girer. Bu bir harcarsın. [...] Sinema filmlerindeki ölümlere dikkat et, mutlaka gözdağı değil, baba nasihatı. Oğlum ölse de ben bir babayım." Bu

kıpırdarlar; bu yüzden romanlar daha inandırıcıdır. [...] Yüksek bir

son cümleyi söylerken her iki başparmağını kendine çevirdi. Niko,

yere çivi çakman gerekirse, merdivene elinde tek çiviyle

küçük bir bebekken bu parmakları sıkılmıştı demek. "Tutarlılık, tırmanma..."

şahsiyetsizliği kamufle eder. Buna karşılık, muktedirler de kendileri Sefaköy'de bir araba mezarlığına vardık.

hakkında kolayca yanırlılar. Sıra dişilik da, sıradanlık da hayatın

Burası altüst edilmiş çöl kadar tozluysa. Her yer iç organları

sonsuz gizeminin ayrılmaz parçalarıdır. İvır zıvı-rm peşinden

çıkarılmış arabalarla doluydu. Sağda solda çürük oto lastikleri,

koşan bir açgözlü mü olacaksın, paha biçilmez şeylere burun

parçalanmış koltuklar savaşta yaralanmış gibi yatıyordu.

kıvıran bir müşkülpesent mi? Kulağa hoş gelen yalanlar seni yufka İstiflenmiş hurdaların paslanışını görebiliyordunuz.

yürekli bir köleye çevirebilir. Kısacası, karara varmak için elimizde

Teraslı bir hangarı andıran döküntü binaya doğru yürüdük. Yarı

yalnızca sezgi ve hislerimiz vardır. Fikirler, düşüncelerden

ahşap, yarı beton binanın içinden çekiç sesleri geliyordu.

doğmaz. Bilginin asıl fonksiyonu, duygularımızı değiştirmesidir.

Havadaki keskin makine yağı kokusu genzimi yakıyordu. Rüzgar,

Zihniyet, hissiyata tâbidir. Çaktın mı köfteyi?"

çakılları bir o yana bir bu yana sürüklüyor-du: Civarda cinler

Atom Bombacıyan'ın retoriğinden etkilenmiştim: "Pekala, kabul

satranç oynuyordu sanki. Nereye baksam kararmış, çürümüş,

ediyorum. İkna oldum. Sizinleyim."

yamulmuş zımbırtılar çarpıyordu gözüme. Burası dünyanın

Victor, pamuğa işeyen karınca kadar sessiz, iki dosya kağıdı, bir cehenneme en çok benzeyen yeri ydi. Dumanların arasında beliren dolmakalem ve makası sehpaye ihtimamla dizdi ve çekildi.

Vakur Avangart da zebaniye en

Baba Bombacıyan, dosya kağıtlarına eşit kareler çizdi. Her kareye 316 bir harf yazdı, sonra kareleri numaralandırdı:

çok benzeyen adam: "Abidin Dandini! Hangi dağda kurt öldü?" Yer

H AYATİTEHLİKE ARAMIZ AHOŞGELDİN!

yer metal protezlerin ısıldadığı ağız, kömür madenini andırıyordu.

Kağıtları keserek, kareleri üst üste dizdi: "Burada tam 30 kupon

"Konuşmamız lâzım." Abidin Dandini'nin sesi, vampir nefesi kadar

var Hayati. Abidin Dandini'yle çalışacaksın. Üstesinden geldiğin

soğuktu.

her işten sonra sana bir kupon vereceğim. Kuponları

Vakur Avangart, işitme cihazı büyüklüğünde bir et beni bulunan

tamamladığın zaman, gerçekten bizimle olacaksın. Anlaştık mı?"

sol kulağını kaşıdı: "Mesele nedir?" "Yürüyelim şöyle."

Vay canına! "Anlaştık."

Meteor çarpması sonucu oluşmuş gibi geniş ve derin bir çukurun

314

kıyısında ilerliyorlardı. Ben de peşlerine takılmışım.

Kardanadam katliamı

Yüzlerce hektarlık alanda, sıvası dökülmüş üç-beş fabrikanın

Kabil'den bu yana 20 bin yıl geçti

mekanik kalp atışları duyuluyordu. Çok uzakta havlayan Kangal

fakat cinayet işinde hâlâ acemiyiz.

köpekleri ve homurdanarak geçen kamyonlar dışında hiçbir hayat

belirtisi yoktu. Hızır Hızlı, Mercedes'in yanında dikilmiş sigara

sıvamış, hımbıl görünümlü iki herif, ellerinde tuhaf birtakım

içiyordu.

aletlerle deviniyordu.

Anlaşılan, Avangart, Dandini'den papara yiyordu. Rüzgar ve toz

Ağlayan vatandaş bizi görünce feryat etti: "Yardım edin! Kardeşimi

yüzünden, konuşmalarının pek azını işitebiliyordum. Birkaç dakika öldürüyorlar! Kurtarın bizi!"

süren turlamanın ardından durdular. Vakur Avangart, Abidin

Aşağılık psikopatlar! Allah belanızı versin!.. "Neler oluyor burada?"

Dandini'ye yalvarmaya başladı. Yaklaştım. Eli ayağı titriyordu.

Abidin Dandini "Bunlar ikiz..." dedi.

"Şeytana uydum, bu seferlik affedin n'olur!" diyordu, "A.ına

"Hangileri?"

koyduğumun parasını, s.ktiğimin son kuruşuna kadar toslarım!

"Sandalyedekiler."

Atom Bombacıyan için 500 bin lira nedir ki? Size söyleyecektim

Bir adamı konuşturmak için ikizine işkence ediyorlardı demek.

zaten. Araklamadım. Aynasızlar her Allah'ın günü beni dürtüyor.

Zavallı ikizler, artık birbirlerine hiç benzemiyor lardı.

Gagalarını ıslatmam gerekti..." Diz çökmüştü. Ağlıyordu. Korkudan II')

bayılmak üzereydi. Dandini'nin ayaklarına kapandı.

Dikdörtgen şeklindeki uzun banyonun diğer ucuna, işkence

Abidin Dandini, belinden tabancasını çıkarırken, kısık gözlerle

köşesine yürüdük. Eziyet uzmanları, mutfağı teftiş edilen aşçıbaşı

etrafı kolaçan etti. Horozundan namlusuna kadar ince nakışlı bu

havalarında bizi selamladılar: "Hoş geldiniz patron."

Browning'i işleyen ustanın artık kör olduğuna bahse girerim. Abidin Bizden medet uman elemanın başı öne düştü.

Dandini namluyla Vakur Avangart'm kafasını tıklattı. Ter içindeki

"Hoş bulduk. Nasıl gidiyor. "

kurban, iniltili bil şekilde, zar zor nefes alıyordu. Dermanı

"Ötmedi henüz. Böyle devam ederse, onu ikizine tekrar

kalmamıştı. Abidin Dandini de elinde silahla bir o yana, bir bu yana benzeteceğiz."

dönüym

Sumoculardan biri yavaş yavaş işe koyuldu: Usturayla, kanlı

11/

kafanın gövdesine rastgele çizikler atıyordu. Adamcağız sayıklar

du. Keyifsizdi. Fakat fiyakalı, karizmatik ve cool'du. Ben de onun

gibi inliyordu. Diğer kurban gözlerini sımsıkı yumup başını sağa

gibi olmak istiyordum ama olamıyordum. Kaldı ki o bile kendisi gibi sola çeviriyordu. Kardeşinin korkunç haline bakamıyordu. Abidin olmakta zorlanıyordu.

Dandini, onun bu acıklı durumundan ötürü neşelenmişti. Gidip

Avangart'ın kayda değer bir kapanış cümlesi söyleyemeyeceği

kulağına eğildi: "Senin biraderin vücudunda jilet kesikleri hızla

kesinleşmişti.

çoğalıyor. Bundan şikayetçi görünmüyor. Diğer adamımız elindeki

Abidin Dandini, sözü tabancaya bırakmadan önce derin bir nefes

kaya tuzu topağını kesiklerin üzerinde gezdiriyor. Bu işlem,

aldı: "iğrenç herif! Sen cehenneme gidince, cehennem daha kötü

biraderi kendine getirir!" Kanlı kafa tiz bir çığlıkla fayansları

bir yer olacak!"

çatlatınca, Dandini de sesini yükseltti: "Şimdi başını suya

Duf!

daldırdılar." Küvetin içinden hırıltı ile gurultu karışımı sesler

1999 model siyah Harley-Davidson 'in [Road King, Clas-sic -

geliyordu. Adamı sudan çıkardılar. Boğazı yırtılırcasma

FLHRCI] sırtında, gettoların son silahşoru gibiydim. Makine

öksürüyordu. Abidin Dandini başını kaldırarak benim de eğlenip

resmen asfaltı kıymıklıyordu. Levent, Güvercin Sokak'ta bir villanın eğlenmediğimi kontrol etti.

kapısında durdum. Motordan indim. Kaskımı çıkardım. Çantadan

"Namussuzlar!" Kurban, Abidin Dandini'nin sözlerinden

yorgan paketini, teslimat makbuzunu ve tükenmez kalemi aldım.

hoşlanmamıştı. Gözlerini bir an kocaman açıp bana baktı ve tekrar

Zile bastım. Bahçe kapısını çürük greyfurt suratlı bir herif açtı.

yumdu.

Havlarcasma sordu: "Kimi aradınız?"

Dandini'nin keyfi daha da artmıştı: "Şimdi bir parmak daha

"Nuri Torino'ya bir kargo var" dedim, "imzası gerekiyor."

kesilecek galiba?!"

Kaşlarını çatıp deri montumun yakasındaki 'Godot Kargo'

Sumocu moronlar bunun bir emir olduğunu anlamışlardı. Biri,

amblemini inceledikten sonra demir kapıyı suratıma kapattı.

kerpetenle kurbanın sol yüzük parmağını ikinci boğumundan

Bir süre sonra Nuri Torino ortaya çıktı. Saplantılı birine

sıkıştırdı.

benziyordu: Zayıf ve şıktı. Makbuzu ve kalemi uzattım. İmzalarken "Kardeşin artık nikah yüzüğü de takamayacak!" deyince, sağ elin

"Kimden?" diye geveledi.

yüzük parmağının koparılmış olduğunu fark ettim. Parmak, küvetin

Müstakbel katiliniz... "Abidin Dandini'den" diyerek yorganı

kenarında süs gibi duruyordu.

kucağına attım.

320

Rakibine sarılan boksör gibi paketi çevik bir hareketle kavradı. "Bu Abidin Dandini, gerçekleri görmeyi reddeden kurbana, naklen da ne yahu?!" derken, sesi miyavlayan bir kur-bağanmki kadar

yayın yapıyordu.

ürkütücüydü.

Yıllar sonra, kristal avizeden kesilmiş pırıltılı bir kıza, ben de aynı

Uçarak motora atladım. Kaskımı taktım ve vınladım.

yöntemle entipüften bir korku filmi anlatacaktım.

Yolda, Nuri Torino filminin devamı gözümde canlanıyordu: Mister

Kerpeten takırdadı ve parmak fırlayıp ayağıma çaptı.

Torino salonuna dönüyor. Ambalajı yırtarak

Uzayda her namlu tetiğin emrinde

318

"Nasıl buldunuz efendim?" diye gülümsedim.

açıyor. Yorganın üzerindeki kurukafa desenlerini görüm <\

Hırıltılı sesiyle "Ziyadesiyle leziz; sanki ağzımın içinde karnaval

omuzları düşüyor ve bir koltuğa çöküyor.

düzenliyorlar!" dedi.

Ölüm yorganı, mafyanın sayısız tehdit yöntemlerinden biridir.

Beylerbeyi Sarayı'nın bahçesinde Yadigar Dragon portakal soslu

Kurukafa deseni "Sen artık ölüm döşeğindesin, bu yorganı

somonu iştahla yiyordu. Aslında yemeğin tadı, üzerine tozşeker

eskitemeden cartayı çekeceksin" manasındadır.

dökülmüş kaplan kakası gibiydi fakat adam tat alma duyusu yüzde

Nuri Torino'nun neden zımbalanacağını bilmiyordum. Kendi haline 60 oranında zayıflayacak denli yaşlı olduğundan farkı bırakılsa, muhtemelen yirmi-otuz sene daha yaşardı. Fakat mafya

anlayamıyordu. Buruş kırış kafası, insan yiyen bir hamburgere

o yılları Bay Torino'nun takviminden silecekti.

benziyordu. Gıdısı, pelikan kesesini andırıyordu. Bir kenara

Genzimden, bir Şarköy türküsü tutturdum. Kaskın içinde kurukafa

çekilip, yetmişbir yaşındaki bu adaptasyon kaçakçının son

misali pis pis sırtıyordum. Halbuki uzaktan uzağa Nuri Torino'nun

dakikalarını seyre daldım. Sosa, sıvılaştırılmış botulinum toksini

davul gibi çarpan kalbini duyuyordum.

karıştırmıştım. Yedi sene tutuklu kaldığı Fransa'dan yakayı zor

Helezon şeklindeki dar merdivenlerden bodrum kata inip hamam

kurtarmış bir haydutla, anıları tazeliyorlardı. Ciddi bir havada

büyükülüğünde bir banyoya vardık. Çıplak iki adam, yüksek

geçen sohbet, Dragon'un kahkahasıyla makas değıştirdi. Bu onun sandalyelere karşılıklı oturtulup sıkıca bağlanmıştı. Birinin son gülüşüydü. Somondan bir lokma daha çiğneyip yuttu. Ütüyü saçlarından kanlar süzölüyordu. Suratı mor şişliklerle doluydu. fişte unuttuğunu birden hatırlayan kocakarı misali irkildi. Aniden Gözleri kapanmıştı. Baygındı. Diğer salya sümük ağılıyordu. Ödü irileşip kızılaşan gözleri cam gibi çatladı. Çatal bıçak, taş kesilen kopmuştu. Bu insan enkazlarının çevresinde, sumo güreşçisine parmaklarının arasından kaydı. Felç geçiriyordu. Ellerinde, benzeyen, kan lekeleriyle dolu beyaz gömleklerinin kollarını yüzünde ve vücudunun görünmeyen yerlerinde hızla sinek yeşili benekler oluşuyordu. Yadigar Dragon ağzından beyaz bir köpük 'Mi' soru ekiyle biten sorular sormak ve "He" ya da "Yok" şeklinde taşıarak geriye doğru l<;ı sılmaya başlayınca, enikonu telaşa cevaplamasını istemektir. Zira evet yerine Levent, hayır yerine kapılan misafiri onu eski haline getirmeyi denedi. Sağda solda aygır filan diyebilirdi.

moda takipçisi dobei

He, yok: İşte cinai şebekemize yön veren sihirli kelimeler.

İM

Doktorun anlattıklarına bakılırsa, Atom Bombacıyan'ın bu duruma manlar gibi bekleyen beş-altı koruma da patronun imdadına düşmesinin bir sebebi, güya kilo vermek için yuttuğu Topamax adlı koştular. Yadigar Dragon alev almıştı da, onu söndürmeye

ilaçmış. Bipolar bozukluktan yani çift kutuplu ruhsal dengesizlikten

çalışıyorlardı sanki. Diğer masalardaki sosyetik müşteriler önce

mustarıpmış meğer: Gündüzün manik, geceleyin depresifmiş.

can çekişen Dragon'a, sonra da birbirlerini paniğe sevk ederek

Viskiye olan düşkünlüğü, geceleri uyuyarak geçirebilmek içinmiş.

çığlık çığlığa bahçe kapısına doğru koşuştular. Papyonumu çıkarıp Bipolar bozukluk, onun risk almayı sevmesini açıklıyormuş. Gama bir masaya bıraktım ve güneş gözlüğümü takıp kalabalığa

bıçağı kullanılarak yapıldığı için iz bırakmayan gizli bir ameliyat

karıştım. Bay Dragon sandalyesiyle birlikte sırtüstü yere devrildi.

[Bila-teral cingulotomy] şifa getirmemiş. Üstelik beyinde ödem

Kaldırdılar. Bir koruma, elindeki şırıngayı patronun kasığına

oluşmuş. Kafein hapları ve amfetamin kullanıyormuş. Velhasıl,

saplayıp Atropine olduğunu tahmin ettiğim bir sıvı enjekte etti.

santral sinir sistemi kördüğüm olmuş...

Zehirlenmeye karşı alınan bu tedbir takdire şayandı, fakat işe

Atom Bombacıyan iyileşemedi. Ben de mafyaya katıldığım ilk

yaramayacaktı. İki fedai, mutfağa seğirtti. Dragon'un sırasıyla

dönemdeki gibi, merkezin dışında kaldım. Atom Bombacıyan'la

beyni, kalbi ve böbrekleri bir-iki dakika içinde çürümüştü. Bahçe

sürekli görüşen ve onun emirlerini bize ileten kişi Abidin

kapısında dönüp bir kez daha baktım: Göz çukurlarından fişkıran

Dandini'ydi. Dolayısıyla, patronun benimle baş başa konuşmak

kanla birlikte gözleri somon tabağına düştü. İş bitmişti.

istemesine şaşırılmışım. Bu isteğini nasıl dile getirmişti acaba?

Beylerbeyi Sarayı'nda Yadigar Dragon adına rezervasyon

Huzura çıktım.

yaptırıldığından haberdar edilmişim. Şef garsonu birkaç saatliğine "Beni mi emrettiniz?" He mi, yok mu?

rehin aldım: "Çenesine sahip olan, hayatına da sahip olur. Anladın "Hırçın dul beş gol atmadığında, hayali leşe bağlatır ipi."

mi?" Kolay öğrenen garsona, saray müdürünü telefonunla

"Benden özel bir isteğiniz mi var?" He mi, yok mu?!

aratarak, "Gelemiyorum. Benim yerime bugün Sergio Leone adlı

"Dur, pasif cüceyi haşlama gecedен. Kuş bana sordu. Hem cenin

Levanten bir servis sihirbazı bakacak" dedirttim. Sonrası malum.

de çediğini palet gibi vuruyor. Leş payı sorun olmaz."

Yadigar Dragon'un izini bulana kadar imanım gevremişti...

"Bana bir görev mi vereceksiniz?" He mi, yok mu?!! İçimi kaynar

Cengiz Cingöz, Atom Bombacıyan'ın benimle özel olarak

bir sel basmıştı...

görüşmek istediğini söylemişti. Cengiz, Niko'nun fedaisiydi. Niko

"Artan kan senin!.. Çarpık mor kuklanın doğduğu barda bacın nasıl

ölünce, Bombacıyan malikanesine avdet etmişti.

birinci seçildi?"

Atom Bombacıyan'la konuşmak, dünyanın en zor işi. Çünkü afazisi 324

var. Evet, ülkenin en büyük mafyasına, beyninin konuşma merkezi "Söylediklerinizi anlayamadığımın farkında mısınız?" He mi, yok tahrip olmuş, ne dediği katiyen anlaşılmayan bir adam

mu?!!! Ne desem, denize düşen yıldırım gibi boşa gidiyordu.

hükmediyor...

"Lobiye tozduğunda motor setine termit üşüşmüş!"

Baştan anlatayım da kafanız büsbütün karışmasın. İki sene önce,

Telafluz ettiği sesli harfleri akılda tutabilsem bile, hangi sessiz

bir kış g n y d . Yağmur, alabora olmuş isli bir akvaryumu andıran harfleri değiştirerek bu abuk sabuk cümleleri kurduğunu gökyüzünden minik,  l  balıklar halinde

saptamam imkansızdı: "Daha sarıh konuşamaz mısınız efendim?"

322

Sonunda delirdiniz, aklınızın emniyet kayışı koptu ha?

yağıyordu. Atom Bombacıyan, Abidin Dandini ve ben malikanenin

Gözleri, can çekişen bir av k peğininkiler gibi kıpkırmızıydı.

salonlarından birindeydik. Atom Bombacıyan küçük ve yavaş

Saçma sapan cümleleri acayip vurgularla söyleyerek zırvanın

adımlarla dolaşarak konuşuyordu: "...Bir deliyi delilik yapmaya ikna zirvesine taşıyordu: "Kent  oraklığının sırnaşık ekiplerini, melanet, etmeye çalışmak da delilik! Acele etmeyelim. Eşekten önce ahıra

fesat icraatını ibiş enişte geberse yenemez. Havai. Uzayda her

girmenin  lemi yok. Eşekler    kere amrdıktan sonra bir kere

namlu, tetiğin emrinde. Deli kölelere alıştık karımla. Nafakasız

os.rur. Bu kuraldır.  nat edip yolumuzdan çekilmezse, onu çiğ çiğ

Çoğunluğun ardındayım. Dost bağından tombul bekçiler de

yyip sonra da diri diri mezara g merim!.."

s k lse, şefi yirmi lirayla idare etmezdi ki, ona gayrı ses etme.

Tam olarak neden bahsettiğini hatırlamıyorum. Romanya'dan

 ndekse palavra işliyoruz. Yuh! Kant bizi gene şarj etmedi mi?

yüklü bir mal gelecekti, Hikmet Mete Tetik araya giriyordu galiba.

Finansta bir seviye korunacak. Karalayıcı pe elerin yüzeyini sel

Bay Bombacıyan "Bunak bir fahişenin çürümüş rahminden fırlayan çimenlere gömer. Hemen r fle yaptır. Aklını bir kır, dibi nerededir o bıçkın kırıntısını cehennemin yörüngesine oturturum!" dedi ve

bakalım. Şili'de ışık açıksa uyanıyorsun. Jet dediğin yanıyor ve de
güm diye yere yığıldı.

bilim görmüyor. Harpleri, gözlükleri, lüferleri ayarlayamıyoruz.

Abidin Dandini ve ben Bombacıyan'a koştuk. Ateşi vardı.

Cayıyorlar. Latan kaçık, uzmanlaştıkça çürüyor."

"İyi misiniz?"

Adeta, Hollywood filmi fragmanlarının meşhur dış sesi Don

Gözlerini kırıştırdı, gülümsedi ve "Uğurlu taytım çok sıkıyor.

LaFontaine'den [1940-2008] lirik bir şiir dinlemekteydim: "Kumda

Kabız binbaşı düelloda. Mitterrand'la gölde kirpi ota-rayım" dedi.

vay tırtıl ölse, uçurumdan iki tane Rus'u atıp piç kurusuna çıtlatın.

Dandini'yle birbirimize baktık. Katillerin de uyması gereken görgü

Sufi güya, ilk turda elenir mi dersin? Cüzam gazisi kahpenin

kuralları var: "Pardon efendim, ne buyurdunuz?"

uyuzludan yara izi işleyişlerini öğreniyordu. Çiğ keder oyalar beni.

Atom Bombacıyan bize tutunarak doğrulurken, sinirli sinirli

Yetimlerleydim. Tilt kızardı. Yardım. Rahat tuzak, bilirsin? Fas'ta

söylendi: "Anatominize madalya mı çarptı ne? Milattan Önce

boşa yarışıyorduk. Kurnazdı. Cesaret sebebiyle kınanmış kişi

şöhret otomatikti! Çekirdekli bal verin!"

ağlıyordu. Korkuların güncelliği beleş, hayırların güncelliği ağır

Abidin Dandini, sislerin içindeymişiz gibi başını kaldırıp sağa sola

gelir. Çağında ilhamın dibini sığ sanan hiçten dingildesin. Onur

bakındı ve haykırdı: "Derhal bir ambulans çağırın!"

kördüğüm, imzayı koy, ipi hazırlıyorum: Kapris volkanığı

Uzay üssüne benzeyen hastanedeki nöroloji uzmanı, Atom

çağlayarak yoz tecrübesine ayrılmıştı; isli sisli gece, şakalarını

Bombacıyan'a afazi teşhisi koydu. Fonemik parafazi ve agrafiye

geniş sanarak yuvarlamış, dekadan kaçıklara kızmamıştı say ki.

yakalanmıştı. Yani patronumuz söylemek istediği kelime yerine

Ve hazan bağını talan eder; oyun efkar tapası. Tümü sözlerimin

ona ses itibariyle benzeyen başka bir kelime telaffuz ediyordu ve

özüne çelme iken artık donuklaşıyorum asgari. Aşkım adresinde,

yazma yeteneğini kaybetmişti. Dahası, zihninden geçen ile

hiçlikte, nazenin beyin evrime demirli. Gemi beşik. Bir kişi

ağzından çıkanın farklı ifadeler olduğu nu ayrımsayamıyordu.

güvenlikliydi. Fiziği hasırdandı. Yazan eşi, ahbapları, kalbe zıt

Onunla konuşmanın tek yolu vardı:

krizi, bazen uğurlu tarifinin özetini sürdürüp giderlerdi. Yazın

ut

dünyadaki üzgün güveyler gelip tok karnına inat sayhası ısırmıştı."

Atom Bombacıyan'ın çenesi ve ağzı titreyerek gözyaşlarına

hazırlanıyordu. Tek kelimesini anlamadığım halde, konuşmasını

"Güçlü moronları tam tekmil çarpıtın. Kedime saz aldım. Otogarın

can kulağıyla dinliyordum.

polis sinyali biraz kesat. Limon lokavtçıya kesif telve içirir. Marjinal

Görünüşe bakılırsa, benimle çok acıklı bir hatırasını paylaşıyordu:

baronun hırt gence özenip haiku, şiir devşirmesi ne sakil! O

"Yani gar, vagon için. Kasvet ruhu yakar. Aksi, durağan, pis en komadaki konuğu vuralı korsan tutuştu. Falancaya temiz Niko kısa torununun omuzdaşlarıyla. Kuyruğunu yalandan sallayan kontratımı devredişimi sayma. Jöle içindir gelişkin tankın izi. enselendi. Fil tezeğinde altın kaybedin. Kuyumuza şemsiyesini İnziwayı yamyamlar hışımla kutladı. Suikast ve mağlubiyet bize rol açmaz üveyse. Güz kanı şekerlendirmişti. Toy efrada aşına ah kesecek ve lakin esrarengizliğini de bileyecek, istemem gıcır geysa soldu. Çoğunun yılmadan kopmaz ipi! Ağzını öpünce sakallı gureba jargonu. Tevekkeli değil körpeliği iblisin. Uzay tanığı zihninin ayarı bakma yavaşladı. Kışlık meyvesini yuttu: İlginç de, pelerini, ayaktakımı kabini, devrimci tüfek nefesi kâr etmezse tırstık?' Hep şuur hali. Yangına ilk toslamamıştım. Dil evreninin namlu kekeler. Doğayı közleyenin vedasından yari ustaca gücü az. Fırtına değil veremdi. Hırs dünyasının hırsla ihyası kıskanırım..." Atom Bombacıyan, Tatar gelinleri gibi, ifadesiz bir azdırır-dı. Dadını alevli sona eklendiğinde görmemiştin. Orda yüzle ve sessizce ağlıyordu.

kahvenin ucuzuyladır dırdır. Şablon efkarı, fantom vapurcuğu, Umutsuzca sordum: "Onu öldürecek miyim?" He mi, yok mu? karbon şey, baloncuk... şehrinde sinir haplarıyla siniyordu deli. "He."

Hoş, uçmazdık. Migrene doyup da enikonu kanınca, fuarı kapar

keş. Kahır belaya eşit: Gam yenmez mi? Ergen gelin karşısına

Atom Karınca Duası [Atom Bombacıyan]

kırk görümce alınca, kurbanlık tipi mahvoldu. Hapşırırdık kola

Hayati Tehlike'de damar var. Düşündüm, taşındım, Ilımı bacıyan

açarken. Yem öğrenci kuğularmmış."

Krallığı'nın Tehlike İmparatorluğu'na dönüş m < -.1 nin munasip

Sözleri, fahişeler sendikasının faaliyet raporu gibi karmakarışıktı:

olacağı fikrine vardım. Fakat şimdi bunlardin bahis açmak hem

"Hayırlı evlat badigart, Saygon'da kılıç sattı; karda jojoba, tilki,

gereksiz, hem de imkansız. Konuşamıyo rum. Söylediğimi

kalem ucu... Ya vergiler? Aynı tüzükler, külçeler, iletkiler, polenler

zannettiğim sözler ile telaffuz ettiklerim örtüşmüyor. Ağzımdan

kaldılar. Kask giyme. İkiz türbe

çıkanı da kulağımla doğru duyamıyorum. Yine de eski bir meseleyi

326

anlatmak için Hayati'yi çağırttım, yani Cengiz'e bir fotoğraftan

Fizan'dadır. Harami cici felsefeci tatbikatta bir tütün çiğner se toz

Hayati'yi işaret ettim. Hayati çıkageldi: "Beni mi emrettiniz?"

olma, zehirlenmesin. Patetik reaya ötmediği zaman, ilkel devriye

He ya da yok dememi umuyordu. Bense "Bıktım bu 'he-yok'

delirip hepsinin ümüğüne binmişti. Kabaredeki son otlakçının

saçmalığından Hayati. Eşek şakası gibi" dedim.

zıbarmış figürü kanda serpildi be. Galiba kargoyu büyük Po

"Benden özel bir isteğiniz mi var?"

otlaklarına iten isimsiz pigme oydu. Gayretliler toktur. Ceset

Canım sıkıldı: "Şu basit cümlemi anlamak gerçekten bu kadar zor

deşikse parçayı iliştir. Zom olmadığından eminsen, iştahsızdır

mu? Ben senin ne dediğini gayet iyi duyuyor ve anlıyorum oysa?"

belki. Lanetim geçse, gol atar oğlum. Horozlar piramide mi kondu? "Bana bir görev mi vereceksiniz?"

Pilli avcıyı silah veya kolonyası ıslatsın. Boş otoda dirilen

"Allah kahretsın!.. Artık korkulası olduğu kadar acınası biriyim,

Meksikalı dişi kim ya da kimindir? İlacı viski. Daha dün, Pekin'de

değil mi?.."

kaçak jokey nallattım. Haziran garaj koklamaya yetiyordu. Çaktım

"Söylediklerinizi anlayamadığımın farkında mısınız?"

büyü takımını. Paslı tren kapanmıştı. Yargıç beni ipe çeliyordu.

"O niye? Doğduğunda doktor seni yere mi düşürmüş?!" dedim.

Canım sütlü mısır patlamış mı? Perhiz namert ömrüne ne katar?

Dünyanın en ağır küfürlerim etsem ya da en harika aşk sözlerim

Hap yutmanın dejenere avantajı için banyoda değişiklik

söylesem kimse çakozlamayacak.

tasarladım. Uyumsuzluğun çırağı kiralanmaz. Tapmağın bulutu

"Daha sarı konuşamaz mısınız efendim?"

ufak. Yöre ifrit radarıyla taranmak. Gazabıma takılan pişerdi. Nah

Konuya girdim: "Dert ortaklığını, sırdaşlık tekliflerini, merhamet,

paradigma kazındı; güncel çile, ekmeğin yeni kaparı. Viranenin

şefkat ikramlarını hiç kimse ilelebet reddedemez Hayati. Şu anda

diñ sahibine peri verelim mi? Nerdeyse zenci de demin kustu.

telaffuz ettiğim kelimelerin, söylemeye çalıştıklarımla alakasız

Rulo çalığı çöz, oyunun sonunda didin. Sırların zayıfı bile cemiyeti
olduğunun farkındayım. Hoş, ağızımdan doğru kelimeler dökülse,
kasıyordu. Yerliler gerçekten dişli tokuşuyordu. Filler çürüdü.
senin için bir mana ifade eder miydi, o da ayrı mesele. Yine de
Kudüs'te depresif âşığı sor, tüy bul, meşe stokla. Tepelemeyin.
anlatmak istiyorum. Bundan hiç kimseye bahsetmemiştim.

Engereği zemheri yas'a iletir. Ketum salağa deva yanlıştır. Çünkü
İnsanlar, biteviye konuşarak, yaralayıcı gerçeklerin üzerini
türü mayhoştur yağlı Ford'un. Dürbünümü hayta cıvık moruğa
kelimelerle örter. Ben de

fitliyorum. Katırlara tez unufak bir ahır! Robot üye kessin şarkıyı,
17'I

uyumayalım. Yoğu karamıyorsun, gömüyorsun. Kızlar tuhafsa
öyle yaptım. 'Aşkımı bir sır gibi senelerdir sakladım.' Şimdi de sırrı
Doğu pekişirmiş. Şokta mıydı simgesel hippie, krater suyunda?
açığa vuramıyorum: Ne sevgilim yaşıyor ne de dilim dönüyor.

Hemen tetikçiyi sırtlarsın, Japon'un künyeyi de silersen, çeriye
Harfleri, sözcükleri, cümleleri yakalayamıyorum. Kaçıyorlar. Kaçan
ütüle kaç! Morglarda yün kumaş ile libero Kızılderili soğur. Sebil
balık, uzaklaştıkça büyüyor..."

feciyse çökeriz. Mangırı vidalayıp herkese serpin. Averaj kimde,
Hayati aval aval bakıyordu. Beni dinlemesiyle yetineceğim, ne
sathımıza sıkça jeli, boğulduk mu düşünüyoruz. Camia jönü

duyduğu umurumda değil: "Bundan tam kırk yıl önce, Kurtuluş'ta
tepetaklak zedelenmesin. 'Kodaman' yaz taşına, pespaye lort
Hissikablelvuku adlı bir kuyumcuda çıraktım. Munis, mülayim,
kumla doysun. Mayınlar diz-
muvazeneli bir gençtim. Dükkan sahibi Karekin Kuyumcuyan bana

327

işin inceliklerini öğretiyordu. Bir senem orada geçti.
dir teğmene, herif pek enerjik. İsyancılar girdapta fön çekmesin.
Yeniyetmeydim. Bir kız vardı: Dargın. Amma tuhaf bir isim? Fakat
Sağır gözünde kardinal pıhtılaşacaktır. Çöl seçer gemimiz, atımı
ona yakışıyordu. Kumraldı. Kestane şerbetiyle sıvanmış gibi
ful kızartmasın, yolu telden aşsa. Sivrilmiş kemikleri donacaktır.
parlıyordu. Çocukların güzelliği neşe, kadınların güzelliği acı verir.
Şekere gömülsem tözüm artık fişklenir. Cehennemde yazgının
Dargın da insanın içini sızlatan cinsten bir dilberdi. Onu gördüğüm
çözüldüğü görkemli fesih ile tabii ferasetim kısırdır. Onaylayalım
ilk anı çok iyi hatırlıyorum: Kalbim bomba gibi patlayarak
fasıl bitirimini ve koruluğuna perde insin. Şiilik ettim, Perec Amca
moleküllerine ayrılmıştı; gizli bir çift pençe, damarlarımı çekip
haklı. Yırtık loş perşembelerim afaki. Hırsız adımlara vız gelen
sararak yumak yapmış ve yanan çalılara fırlatmıştı sanki. Ne
yerde kadavralar savurdum. Çılgın fikstürü, mafya pulu, zar dörtlü
zaman Dargm'ı hayal etsem, onun elmas damlası yüzü gözlerimin
gelse kaptırmak mıyım? Çarpık filonun rotasını sıska kumandan

önüne gelse, yine aynı şoku yaşıyorum Hayati. Dargın, annesiyle
gibi Babil'deki rahleye çevir. Kafilе zalimse ahmak kibrin tadını
birlikte, Karekin Bey'in evine temizliğe giderdi. Bildiğin
yüceltendir. Gırla şapel tenhalığı tavuslarındı. İrmik zerk et fincan
gündelikçiydi. Yirmibir yaşındaydı. Pazartesi sabahları, anne-kız,
kulp: Ah şu fosfor farkı..."

Hissikablelvuku'nun da dibini köşesini süpürüp silerlerdi. Dargın,
Fotoğrafta, takım elbiseli genç bir adam, var gücüyle sırtıyordu.
dükkandaki bütün mücevherlerin toplamından bin kat daha
Kim bilir kim?

ışıltilıydı..."

Hislenmişim: "Yadigar Dragon, Hissikablelvuku'ya ayda bir
Şimdi yetmişlerinde. Yani fotoğraftaki os.ruk çuvalı çoktan buruştu.
uğrayan bir eşkıya tohumuydu. Otuzlu yaşlarmdaydı. Kurtuluş'u
Sana daha yeni bir fotoğrafını verebilirdim, fakat ölmesini istediğim
haraca bağlayan çetedendi. Bir keresinde, Dargın, Karekin
asıl kişi... İntikamım zaman aşımına uğradı. Bu cinayet,
Kuyumcuyan'dan yevmiyesini almak üzere dükkanı
mağduriyeti-

şereflendirmişti. O esnada Yadigar da peyda oldu. Domuzun

332

yılandan olma piçi! Dargm'ı görünce, sidikli salyası akmaya

me son vermeyecek. Aksine, çaresizliğimi perçinlcyo■<• l< V 1 ne

başladı. Kızın çenesini tutu: İsmi ne fıstık?' Ben bu sualı Dargm'a de cıvık çakalı bul. Ve bana onun
kellesini getir. (.o. L1 rini, dilini, hiç soramamıştım. Bir Ermeni'nin, Müslüman kıзма meyil vermesi,

kulaklarını, ellerini, ayaklarını, kalbini, beynini güzelce kesip ırz düşmanlığının daniskası sayılır-paketlersen makbule geçer. Onları gökdelenin terasından vahşi

330

kuşlara fırlatırım..."

di. Adını, annesi ona seslendiğinde öğrenmiştim. O da Karekin

Doğru ve yerinde bir soru sordu: "Onu öldürecek miyim?"

Kuyumcuyan'ın zırt pırt Atom evladım, Atom yavrucuğum, Atom

Anlayacağı dilde cevapladım: "He."

Bey, Atomcuk...' şeklindeki hitaplarından biliyordu beni.

Damadın son yolculuğu

Konuşmazdık. Bir sene boyunca hepi topu Karınca Duası kadar,

Fotoğraftaki adamın kim olduğunu bilen yoktu. Fotoğrafi evvela

beş satır kelam ya ettik ya etmedik. Gel-gelelim, Dargm'm aşkı

Abidin Dandini, Cengiz Cingöz, Turgut Rulet [Çeteye ara sıra

gönlüme Karınca Duası gibi nakşol-du. Bakışırdık. Ona bakarken

hizmet sunan gedikli bir tetikçi] ve Victor'a gösterdim.

hep gözlerim buğulanırdı..."

Tanımıyorlar. Çevremdeki herkese sordum. I-ıh. Polise gittim:

Hayati sözlerimi anlıyor gibiydi. Elbette rol kesiyordu. Fakat onun

"Dün gece eve döndüğümde içeride hırsız vardı. Ben girince paldır

sevimli sahteciliği, benim canhıraş içtenliğimden daha çok iş

küldür pencereden kaçtı. Bu fotoğrafı düşürmüş..." Polisten de ses

görüyordu: "Hasıhkelam, Yadigar Dragon, Dargm'ı kaptı. Hattâ kol çıkmadı. Fotoğraf elimde, artık önüme gelene soruyordum: "Bu kola Hissikablelvuku'ya geldiler, altın yüzükler, küpeler, bilezikler,

-lanet olası- beyefendi kim sizce?" Herif cin gölgesi, cehennem

kolyeler aldılar. Aşk çiçeğinin gübresi paradır Hayati. İlk dumanı, ifrit fısıltısı gibi görünmezdi. Namevcutluğu, günden güne, sersemledim. Tabiattaki bütün çiçekler yok olsa ne hissedersin? içimi onu gebertme arzusuyla dolduruyordu.

Karekin Bey, haraç ödediği damat ile yevmiye verdiği gelinin Aylar geçti. Bir bahar akşamı, Kanlıca sahilinde balıkçıların düğününe gitmişti. Mahalledeki fotoğrafçının çırağı, birgün fotoğrafını çekiyordum. Film bitti. Sahil yolunun üst tarafındaki dükkana geldi ve Yadigar Dragon'un düğün fotoğraflarından ister fotoğraf stüdyosuna doğru yürüdüm. Vitrindeki kocaman düğün misiniz?' diye sordu. Karekin Bey yoktu. Ben de 'Gelinle damadın fotoğraflarından birinde, benim meçhul hedef, kolunda geliniyle iyi bir fotoğrafını tabedin, gelip alırım' dedim. Karekin Bey'e sırtıyordu! Aynı fotoğrafın bir de eski püskü, siyah-beyaz ve sonradan sordum, fotoğraf filan istemiyordu. Gidip, Dargm'ın siyah küçücük bir kopyası vardı. İkisini yan yana koymuşlar, üzerine de beyaz fotoğrafını aldım. O fotoğraf, bir ibret vesikası gibi, bir hayat 'Eski fotoğraflarınız onarılır-renklendirilir-büyütülür' yazmışlar!

bilgisi kitabı gibi bana gün geçtikçe daha çok şey anlattı: Yadigar Fotoğrafçıdan, vitrindeki damadın Yadigar Dragon olduğunu haraç toplamaya gelmiyordu artık, çünkü Dargm'ı almış ve öğrendim. Bu adı daha önce de işitmişim. Artık kırk yıllık damadı aklanmıştı. Dargın temizliğe gelmiyordu artık, çünkü sınıf atlamıştı. son yolculuğuna uğurlayabilirdim.

Peki ya ben? Ölünceye kadar haydutların prenseslere kavuştuğu m

bir istasyonda bekçilik mi yapacaktım? Kuyumculuğu bıraktım. Bir

Kabus görürken hayal kuramazsın

tabanca satın aldım. Kuyumculuktan öğrendiğim kadarıyla,

Kahkaha yok olmaya mahkumdur. [MARCEL SCHW0B, 1867-

tabancamın kabzasına nakışlar işledim. Hâlâ da silahlarımın

1905, Çifte Yürek]

üzerindeki işlemleri kendim yaparım. Bir tanesini Abidin'e hediye

Gece, panterin ağzındaki portakal misali, dünyayı dişlerinin

etmiştim. Her neyse, kendi çetemi kurdum. Suç ortaklığı söz

arasında tutuyordu...

konusu olunca din, dil, ırk ayrımlarının bir ehemmiyeti kalmıyordu.

Halil İbrahim Kalibre'yle buluşacağımız Owl adlı gece

Mermiler evrensel bir dil konuşuyordu. İşler büyüdü.

kulübündeydik. Kulübün prestijli loşluğunda, renkli ışıklar yapıp

III

sönüyordu: İçeride polis arabaları UFO kovalıyordu sanki. Etrafta,

Bugünlere geldik. Dargın'dan on küsur sene sonra ben de

giysileri derisinden daha dar kızlar dolanıyordu. Abidin Dandini,

evlendim. Evlenmek bir erkeğin yapabileceği en budalaca

kulise gidip illüzyoniste manifesto çaktı. Yani el çabukluğuna

fedakarlıktır. Düğün günü sarhoştum. Ağlıyordum. Sümüğümü

dayalı hile teknikleriyle gözleri aldatan adama rüşvet verdi.

damatlığımın koluna siliyordum. Hatırlamak ve unutmak insanın

Sahneyi yandan gören bir masaya tünedik. Halil İbrahim Kalibre,

kontrolünde değil. Dargm'ı unutamadım... Onu aramıyordum,

geceye ekstra karanlık katan nemrut suratıyla ortama dahil oldu.

görmüyordum. Yıllar muhakkak onu değiştirmiş olmalıydı. Yine de, Kışı uykusuz geçirmiş bir ayıya benziyordu. Abidin Dandini, onu Hissikablelvuku'ya gelen temizlikçi kız, Dargın Dragon'un

gölerek karşıladı. Ne zaman bir aptal görse sevinir: "Ooooo, kimler

bünyesinde, giderek eriyip küçölse, kaybolmaya yüz tutsa bile, işte gelmiş..."

o kızı seviyordum. Kendi kendime söz verdim: Dargm'ı hiç rahatsız "Geciktim biraz, kusura bakmayın, trafiğın zürriyeti bağlanmıştı."

etmeyecektim. Zaten pat diye karşısına çıksam, benim deli

Tokalaştılar.

olduğumu düşünürdü. Yadigar ölünceye kadar bekleyecektim. O

Bana da elini uzattı. "Hayati Tehlike" diyerek kendimi tanıttım.

zaman, kaç yaşında, ne halde olursa olsun, Dargın'a gidip

Adımı takdir eder gibi ağzını büktü ve nazire yaparcasına "Ben de

evlenme teklif edecektim. İcabında, İslam'a dönecektim. Dargın

Halil İbrahim Kalibre!" dedi.

ölürse, Yadigar'ı mıhlıyacaktım. Böylece, sevdiğim kadını dul

Bir cüce için fazla uzun bir isim? "Memnun oldum."

bırakmamış, onu benden alan pisliği temizlemiş olacaktım. Eğer

Vakur Avangart ve Nuri Torino'nun haklanması, yeraltı dünyasında

ben ölürsem, gözüm açık gidecektim. Geçenlerde, Dargm'm

gerginliğe sebep olmuştu. Atom Bombacıyan'ın sıradaki kurbanını

öldüğünü öğrendim. Teşvikiye Camii'nde cenazesi kılındı.

merak eden Halil İbrahim Kalibre, Abidin Dandini'nin ağzını

Oradaydım. 'Nasıl bilirdiniz?' diye sorulduğunda, ben de 'İyi bilirdik' aramaya gelmişti: "Avangartla Torino'ya üzüldüm... N'apahm, dedim, herkes bana baktı. Kırk yıl boş yere bekledim Hayati. Kırk

hayat devam ediyor."

yıl, Dargınla aynı gezegende yaşamakla avundum. Kırk yıl bir sürü "Evet" dedi Dandini "ama bu iyi bir şey mi?"

adam vurdum. Kan döktüm, dehşet saçtım, yakıp yıktım. Yanlış bir Bay Kalibre'nin suratı, yumruk yemiş gibi morardı. Bir sigara yaktı: oyun oynadım. Çıkışa ulaşmak için labirenti ateşe verdim; nafi.

"Ne bileyim Abidin? Kenef gardiyanı gibi bekli-

Hapisten kaçmak için kazdığım tünel beni tımarhane mezarlığına

334

ulaştırdı... Şimdi senden ricam şu: Al bu fotoğrafı..." Uzattım, aldı.

yorum ben, deliğe şimdi kim düşecek diye."

Durumu izah ettim: "Düğün fotoğrafından kestim. Dargm'ı kendime O sırada illüzyonist sahneye çıkmış ve şovuna başl.ımı'. ti: Kaim sakladım. Fotoğrafın orijinali siyah beyaz. Bir fotoğrafçıya verip gözlükleri, parlak yeşil ceket ve lavabo beyazı dr. leriyle Cem renklendirtmişim. Yadigar Dragon'un kırk sene önceki hali bu. Yılmaz'm Hokkabaz filmindeki iskender Tüıuy dın'ı hatırlatıyordu. Önce boş ellerini gösterdi. Yumup açtı ğında avucunda bir köylü kadın, kucağında yeni doğmuş bir bebek yani beni getirmiş. yumurta duruyordu. Bir tane daha, bir tane daha... "Bunu dedem Yaşlı başlı bir senaristin metresi olan Uçan Kız beni doğururken, de yapar" diye düşündüm. Yumurtaları, önündeki masaya yanında bir tek o köylü kadın varmış. Köylü kadını meğer diziyordu. senaristin yıllardır ayrı yaşadığı fakat resmen boşanmadığı karısı Halil ibrahim Kalibre "Sözüm meclisten dışarı, kimin sakızı kimin işe almışmış. Senarist babam, geceden kendini vurarak ebedi b.kuna düştü ben çözemiyorum. K1çımın halkası kayboldu, uykusuna dalmışmış. Mübeccel Ecel adlı Uçan Kız ise, alkol ve konsantre olamıyorum." uyuşturucunun etkisiyle sızmışmış. Ölü biyolojik babam ile baygın "Yorma kafanı. Çok iyi ve çok kötü şeyler uzun sürmez." "Sırada biyolojik annem arasındaki emniyetsiz boşlukta tümüyle kim var? Ha?" savunmasız halde duruyormuşum. Köylü kadın, beni Abidin Dandini, çenesiyle sahneyi işaret etti. Illüzyonistin tek tek

besleyebilmek için annemden yardım istemiş. Annem beni görür alıp havaya fırlattığı yumurtalar beyaz güvercinlere dönüştü. Sıkı görmez, yeni doğurduğu bebeği ilk kez kucağına alan anneler gibi numaraydı. Kuşlar, adamın iki yana açılmış kollarına dizildiler. Bir ağlayarak gülümsemiş. Sonra da emzirmiş. Köylü kadın beni tanesi de başına kondu. "Evet sayın seyirciler, bakalım şimdi sıra hastaneye, uyuşturucu tedavisi gören Uçan Kız'a birkaç kez kimde?" deyince, başındaki kuş uçtu, salonda bir tur döndükten götürmüş. Fakat maalesef Uçan Kız bilinçsizce etrafa saldırıyor, sonra Halil İbrahim Kalibre'nin tepesine iniş yaptı! bağırıp çağırıyor, sürekli titriyormuş. Köylü kadın da beni anneme Hokkabaz, kıvançlı bir sırıtış ve Bay Kalibre için alkış talep eden devredip köyüne dönmüş. Annemle babam, tası tarağı toplayıp jestlerle masamıza yürüdü. Kalibre, istifim bozmamaya çalışırken, uzak bir semte taşınmışlar. Uçan Kız filminin posterini salonun gülümseyen Dandini'ye bakıyordu.

duvarına asmışlar. Kendilerince, "kan çekecek, çocuk posterdeki "Tebrikler beyefendi, başınıza talih kuşu kondu!" diyen hokkabaz, kadına nedenini bilmeden ilgi duyacak" di ye düşünmüşler. Deney gelerek yakaladığı güvercinin bacağına iple bağlı katlanmış kağıdı başansız olmuş. Ben bir gün sandal yeye çıkıp afişteki kadına İbrahim Kalibre'ye takdim etti.

mavi bir bıyık çizmişim, o kadar

Kalibre, kağıdı açtı ve ortaya çıkan yazıyı sessizce heceledi:

«1/

SIRADAKİ SENSİN HALİL İBRAHİM KALİBRE.

Abidin Dandini'nin sesiyle kendime geldim: "Hey evlat, burada

* ^f *

mısın? Kabusun ortasında hayal kurma!"

"Bebeği beşiğe koy" dedi Abidin Dandini. "Efendim?" Hızır Hızlı

Ona bir bakış attım: Kıçı kırıklıktan çıtkırıldımlığa ne çabuk

söyleneni duyamamıştı, duysa da anlamazdı.

yükseldin?

w,

"Benim kadar çalışırsan sen de yükselirsin." Utanmadan bir de

"Cep bilgisayarını şarja tak!" diye kükredi Dandini.

aklımdan geçenleri okuyordu.

Halil İbrahim Kalibre, bagajda öyle tepiniyor ve bağıırıyordu ki,

Birden, Halil İbrahim Kalibre'nin, bana yaklaştığı sırada başını öne

arabanın içinde birbirimizi işitemiyorduk.

eğdiğini fark ettim. Bizi de beraberinde patlatmaya niyetlenmişti.

"Ağzını bantlamadın mı?"

Davulcu os.ruğu gibi güme gitmemiz an meselesiydi. Salıncağı var

"Bantladım."

gücümle ittim. Bummm! Halil İbrahim Kalibre yanık zerrecikler

Anadolu yakasında, Karadeniz'e bakan ormanlık bir arazide

halinde uçuruma saçıldı. Bombalı salıncaktan geriye yalnızca

ilerliyorduk. Ormanın sonundaki uçuruma varınca durduk. Aşağıda tepeden sarkan kısa ip parçaları kaldı.

deniz, açık unutulmuş çamaşır makinası gibi köpük saçıyordu.

Zühtü Zubizaretta'ya telefonda "Cihannüma'mR ilk baskısıyla

Elleri ve ayakları bağlı Halil İbrahim Kalibre'yi bagajdan çıkardık.

İlgilenir misiniz?" dedim.

Uçurumun kıyısındaki yüksek bir ağaca upuzun bir salıncak

Çok heyecanlandı. Kitabı nereden bulduğumu sordu.

kurduk. Kalibre'yi salıncağa oturtup bağladık. Ağacın dalma bir de

Budapeşte'den aldığımı söyledim. Merak, temkini yok eder. Derhal

misina doladık. Dandini, Kalibre'nin ağzındaki bandı söktü: "Karın, yanıma gelip kitabı görmek istedi. Nazikçe reddettilim. Beni evine hayatta olduğunu biliyor mu?"

davet etti. Yanımda büyükçe bir deri çantayla gittim. Üç katlı evin

"Ne olacak şimdi?!" Evet, zavallının son cümlesi buydu.

her yeri kitaplarla doluydu. Merdivenleri çıkarken "107 bin 499

Abidin Dandini, "Azrail'in programında ne varsa o!" dedi ve

kitabım var" diye açıklamada bulundu. Yirmi yıl önce, 40 bininci

salıncaktaki kurbanın dişlerinin arasına bir el bombası yerleştirdi.

kitabı aldığı gün, karısı onu terk etmişti. Elyazmalarının dizili

Bombanın pim halkasından misinayı geçirip dü-ğümledi.

olduğu bölümde Çanakkale defterleri yan yana duruyordu.

Kalibre'yi sallamaya başladım. Uçurum boşluğuna gidiyor ve geri

Birkaçını inceledim. Kitaplara dokunmamdan gıcık kaptığını

geliyordu. Ağzındaki bomba patlamasın diye sürekli başını geriye

hissediyordum. Beykozlu İdris oğlu İshak'ın günlüğünü bulunca

atıyordu. Bir yandan da boğuk sesler çıkararak yalvarıyordu:

silahımı çektim ve namluyu Zühtü Bey'in buruşuk gırtlacağına

Yaban fokunun çiftleşme çağrısı gibiydi. Gitgide kızaran ve irileşen dayadım. Mor ağzında düğümlenen yıllanmış somurtuşu kabardı.

kafasından duman çıkıyordu. Galiba altına işemişti.

O haldeyken bile Cih.annixm.dyi görmeyi umuyordu. Bir düzine

Kalibre'yi sallarken dalgımlaştım. Çocukluğumda, beni parktaki

kitabı çantaya doldurdum. Tabancayı uzaktan yüzünde

salıncakta sallayan annemi hatırladım. O yoksul fakat neşeli

gezdirdiğim Zühtü Zubizaretta "Artık maalesef yal-

kadını. Beni öz evladı gibi seven üvey annemi. Elli yaşında

338

pankreas kanserinden öldü. Daha ondördümdey-dim. "Ben

nızca 107 bin 487 kitabın kaldı," dememle on yıl yaşlandı. Bu

ölüyorum Hayati" demişti.

büyük felaket karşısında acıyla kıvranıyordu: "N'olur... Kitaplarımı

Gözyaşları içinde ellerini öpüyordum. "Ölme anneciğim, n'olur

almayın!" Kırbaçlanan bir kardanadam gibi darmadağın oldu.

ölme."

* ■\$? *

"Ben senin annen değilim." Sesi titriyordu.

Lokman Kolpa'nın işi kalpazanlık, hobisi bulmaca çözmekti. Her

336

sabah, kahvaltı sofrasında gazetenin bulmaca sayfasını açar,

Bu sözün anlamını kabul edecek durumda değildim. Bir şey

minik kareleri harflerle doldururdu. Kültürünü bulmaca çözerek

diyemedim.

geliştiriyordu. Önce 'yukarıdan aşağıya' bölümünü çözer,

"Senin annen... senin annen o!" deyip kolunu ağır ağır kaldırarak,
çoğunlukla, 'sağdan sola' kısmını çözmesine gerek kalmazdı. O
kendimi bildim bileli salonun duvarında asılı duran afişi gösterdi:
gün, yukarıdan aşağı sütunundaki 13. soruda bir tuhaflık olduğunu

Uçan Kız - Kavalıem Azrail

fark etti: "Naçiz vücuduna kol kanat geren hempalara dümen
"Neler söylüyorsun anne?" Mini eteğiyle uçarak tüm dünyaya
çeviren ve sezon nihayete ermeden künyesi silinecek olan
külotunu gösteren şu bıyıklı, embesil sarışın nereden benim
müptezel fırıldakçı." Cevap 11 harfliydi.

annem oluyor?

Cinai tehdit ihtiva eden bulmacayı ben hazırlamıştım. Bulmaca
işte o zaman, ömrünün son dakikalarında bana hakikati anlattı.
sayfası, bilgisayarda aslına uygun şekilde düzenlenmiş, gazete
Ondört yıl önce, annemle babam ziyadesiyle ke-derliymiş. Zira
kağıdına basılmış ve Lokman Kolpa'nın posta kutusuna bırakılan
çocuk sahibi olamıyorlarmış. Bir gün, annemin uzaktan tanıdığı bir gazetede kiyle değiştirilmişti.

Hikmet Mete Tetik'in sağ kolu Ferdi Fedai gözlerini açtığında ona

"Nasıl bilebilirim ki? Onyed i senedir uyuyorum? Depodadır

sevgiyle gülümsedim: "Şu anda nerede olduğunuzu biliyor

herhalde?"

musunuz?"

"Bak Fedai, sen iyi bir adamsın. Gizli cephanelikten haberim var.

Erenköy'de boş bir apartman dairesindeki oda, bir hastaneye ait

Halil İbrahim silahları nereye saklıyordu, uzatma, söyle."

gibi döşenmişti: Hasta yatağına uzanmış Ferdi Fedai'nin koluna

"Hangi silahları? Ben artık her şeyin dışındayım."

serum bağlıydı. Sağ köşede, hastanın kalp atışlarını gösteren bir

"Evet dışındasın. Çeten seni sattı. Onyedinci senedir hastane

monitör bipliyordu. Ben de üzerimde beyaz önlük, boynumda

masraflarını Atom Bombacıyan karşılıyor." Felçli Fedai: "Tetik beni

stetoskopla doktor kılığındaycım.

öldürür!"

"Hastanede miyim?"

"Patronun tahtalıköyü boyladı. Onyedinci senede çok şey değişti.

"Neden burada olduğunuz hakkında bir fikriniz var mı?"

Artık sen benimlesin."

"Yok, hayır, bilmiyorum..."

"Hikmet Mete Tetik öldü mü?..."

n«1

"Geçen sene. Hapiste şişlediler."

"Adınız nedir?"

Fedai zırıl zırıl ağlamaya başladı. Makyajı akıyordu, takma sakalı

"Ferdî Fedai."

gevşemişti, fakat ellerini kıpırdatamadığı için durumun farkında

"Hatırladığınız en son olay ne?"

değildi: "Yeşilköy'de..." dedi "Gizli depo, Yeşilköy'deydi."

"Eve dönüyordum. Arabamı otoparka bırakmıştım..."

Gaipten gelen ıvır zıvır

"Bugünün tarihini söyleyebilir misiniz?"

Görüyorsunuz ya, benim DNA'larımda duygusallığın D'si,

"Haziranın 25'i galiba?"

RNA'larımda romantizmin R'si yok. Şebnem Şibumi'yi etkilemek

"Ferdi Bey... Karaciğerinizden bıçaklandınız. Fazlasıyla kan

için yaptığım her şey, mafyadaki tecrübelerimden uyarlamaydı.

kaybettiniz. Ambulansla hastaneye getirilirken kalbiniz durmuştu.

"Seni seviyorum Şebnem" yazılı frizbi fırlattım: Bu, birini ölümle

Sizi hayata döndürmeye çalışırken beyniniz oksijensiz kaldı. Ve

tehdit etmede kullandığımız bir yöntemdi. Mesela golf oynayan ya

nasıl desem..."

da havuzda yüzen canlı hedefe, sözgelimi "İşin bitti Volkan Revan"

"Söyleyin doktor, neyim var?"

yazılı frizbi yollarsın. Tek fark şuydu: Tehdit frizbisini atan kişi

"Epeydir komadaydınız."

saklanır. Frizbi gaipten gelir.

"Epeydir derken?"

Şebnem'in doğum günü için, arkadaşlarının tebrik mesajlarının yer

"Eee... Onyediyıldır."

aldığı bir film hazırladım: Özellikle mafya içinden birinin ortadan

"Ne?! Onyediyıl mı!"

kaldırılmasına karar verildiğinde, tanıdıkların müstakbel ölüye

"Evet."

hitaben taziye mesajları filme alınır ve ilgili kimseye gönderilirdi.

Ferdi Fedai dehşet içindeydi. Doğrulamaya çalıştı fakat

Maktule, cinayetden önce düzenlenen bir nevi cenaze merasimiydi.

başaramadı. Çünkü başı hariç tüm vücudu felçliydi. "Kıpırda-

Bu kayıtlarda "Cennete giden en kestirme yol cehennemden

yamıyorum?!"

geçer" ya da "Senden sonra dünya çok ıssızlaştı. Kel bir devin

"Sakin olun Ferdi Bey. Kas sisteminiz tümüyle paralize olmuş

kafasındaki son saç teli gibi yalnız hissediyorum" ya da "Şahin

durumda. Sürekli yatmanızdan kaynaklanan bazı yaralar da var.

Şahmerdan'a söyle, cehenneme gitmesiyle benim bir ilgim yok,

Doğrusu, uyanmanız ancak bir mucizeyle mümkündü. Hareket

ben sadece tetiği çektim" türünden tuhaf laflar edilirdi.

kabiliyetinize yeniden kavuşmanız için elimizden geleni

342

yapacağız."

Barika'daki Sevgililer Günü partisinde Şebnem'e canı sıkıldığında

"Yalan söylüyorsunuz!"

halası hakkında menfi, keyfi yerine geldiğinde ise müspet sözler

"Lütfen ümidinizi kaybetmeyin. Düzenli tedaviyle, birkaç aya kadar söylemesini teklif etmiştim: Gizli polisler veya yabancı gangsterler yemeğinizi kendiniz yiyebilirsiniz."

arasında kullandığımız bir taktikti. Önceden aramızda

"Onyedisi senedir burada değilim! Beni tuzağa düşürdünüz!"

kararlaştırdığımız bir kişi, olay veya yer hakkında bir öyle, bir böyle

Kolumdaki saati ağzıma götürerek "Hemşire hanım, 817 numaralı

konuşurduk. Kumar oyna-yacaksak, birkaç konu belirledik.

odaya bir ayna getirebilir misiniz lütfen" dedim.

Mesela bir restoranın dekoru, bir hastalığın iyileşmesine ve kötüye

Az sonra hemşire kostümlü güzel bir kız elinde aynayla geldi.

gitmesine neden olan şeyler ya da eski şarkılar gibi.

Aynayı, Ferdi Fedai'nin yüzüne tutum. Seyrelmiş ve

Buz pistte paten kayıp dans ettik: Rakip çeteler tarafından vurulan

340

adamlarımızı bazen bekletmemiz gerekir. Önce intikam alır, ondan

ak düşmüş saçlarını, uzamış sakallarını, kırıışmış zayıf yüzü nü

sonra cesedi ortaya çıkarırız. Böylece, hesaplaşma tablosu tersine

görünce ağlamaya başladı: "Demek... bütün gençliğim bu lanet

döner. Geçen yaz, cesetleri Florya'daki metruk buz hokeyi pistinde

yatakta geçti!..."

saklamıştık. Pistte ölüyü bir kişi kollarından, biri de bacaklarından

Sanki ona yalan söylemeksizin konuşmanın bir yolu yokmuş gibi

tutup taşıırken, ister istemez sağa sola kayılır, bir tür dansı

"Üzülmeysin" demekle yetindim.

andırır...

Hemşire "Ferdi Bey'in ziyaretçisi var" dedi ve odadan çıktı.

Şebnemle Pera Müzesi'ne gittiğimiz gün, çamurlu suya basmasın

Ferdi Fedai ölesiye şaşkıındı.

diye yere paltomu serdim: Bunu, Abidin Dandi-ni'den öğrendiydim.

Abidin Dandini içeri girdi: "Geçmiş olsun Ferdiciğim."

Atom Bombacıyan arabadan inerken, Dandini paltosunu çıkarıp

"Sen de kimsin?"

göledi kapatmıştı. Bombacıyan da "Kadın olsaydım, şu andan

Ferdi, makyajla ihtiyarlatılmış Abidin'i tanıyamamıştı.

itibaren kalbim senin için çarpardı, fakat erkeğim ve beni

"Benim, Abidin Dandini. Uzun zaman oldu..."

huylandırdın" demişti.

Hayret tüneline ışıksız kalan Ferdi Fedai'nin gözleri doldu.

Kolumdaki 'Ş' harfi dövmesi, Şebnem'in Ş'si değildi. Bombacıyan

Gülmemek için kendimi zor tutarak kapıya yöneldim: "Sizi baş

çetesinin üst tabakasında yer alan ve ölümcül sırları bilen

başta bırakayım."

'Şahitlerden olduğumun işaretiydi.

Onu, Moda'daki evine giderken kloroformla bayıltıp sahte kliniğe

İncele incele iltifata dönüşen hakaretler

kaçırmıştık. Gece boyunca bir makyaj sanatçısı, Ferdi Fedai'nin ve "Onu öldürürken kibar davranman gerekmiyor." [SAM

Abidin Dandini'nin yüzünü onbeş-yirmi yıl ileriye kurdu: Macunladı, PECKINPAH, 1925-1984, Bana Onan Kellesini Getirin!]

boyadı, buruşturdu. Daha sonra serum içinde Norcorun

Abidin Dandini kör olsaydı bile, onun karşısında ceketimin

bağlayarak Ferdi'yi geçici felce uğrattık. Ağrıdan harap olmanın

düğmelerini iliklerdim.

diye morfin enjekte ettik ve gözkapaklarını açıp bantladık.

Abidin Dandini, Ferdi Fedai'nden, gizli silah deposunun yerini Çeteye girdiğim ilk günlerde, onun çenebaz bir kaçık olduğunu öğrenmek istiyordu. Biz de konuşmayı dışarıdaki ekrandan düşündüm. Hijyenik ped reklamı gibi imalı sözlerle ve sahte bir izliyorduk: "Silahlar nerede?"

neşeyle konuşuyordu. Daima alaycıydı. Bahçe girişindeki nöbetçiye "Kapıyı kendin gibilere açma" derdi mesela. Madam Gali denilen bir kadına elmas satacaktık. Yolda sordum: "Genç bir gibi onun aşkının sularına gömüldü: "Merhaba." Benimle evlenir kadın mı bu Madam Gali?" "Hayır" dedi, "o kadar yaşlı ki, misin? Gerçi şu anda 'ben' derken neyi kastettiğimi bilmiyorum! memelerinden süt yerine süt tozu akıyor." Vakur Avangart çeteden "Merhaba" deyip gülümsedi. Gamzeleri birer öpücük yuvası.

ihraç edildiğinde, Abi-din Dandini "Çok talihsiz bir hafta geçirdi"

Canlı bomba kadar hassaslaşmışım fakat belli etmemeye diye hayıflandı, "Önce öldü, şimdi de işten kovuluyor; yazık."

çalışıyordum: "Bu fotoğrafları çeken kişiyi düğünümde görmek Beni de tiye alıyordu. Nadide'yle tanışmamıştım daha. Toydum. isterim." Düğünümüzde.

Ruhumun fermuarı sıkışmıştı. Abidin Dandini'ye "Aşk'm gerçekte "Öyle mi? Yani beni düğününe davet ediyorsunuz?" Sürprizler ne olduğunu kimse bilmiyor, değil mi?" diye soruverdim. Elini iradenin aktivitesini kesintiye uğrattır.

omzuma koydu. Derdimi anlıyormuş-çasma başını sallayarak iç Avantaja bağladım: "Elbette. Yalnız, bir şartım var..." Gelinlik

çekti: "Eminim bir gün sen de hayatının kadınına rastlayacaksın

giyeceksin.

evlat... Ve ona şöyle diyeceksin: 'Ben evli bir adamım.'"

"Hımmm? Nedir?"

Abidin Dandini'yi tanıdıkça konuşkanlığın tevazudan

Bombayı patlattım: "Gelinlik giyeceksin."

kaynaklanabileceğini, mizah ile merhametin akraba olduğunu ve

Kahkaha atacağını sanıyordum. Tebessümü yüzüne yayıldı, tekrar

ilk izlenimlerin izlenim sayılamayacağını kavradım.

ağzında toplandı. Gözleri bir sağa bir sola kay-

Hakaretlerinin inceliği, iltifat tadı veriyordu.

346

On seneden fazladır birlikte çalışıyoruz. Bana öyle çok şey öğretti

di. Yüzüme bakarak sevecenlikle sordu: "Sen nasıl bir adamı sın

ki, hayatım onun yazdığı bir senaryoya dönüştü. Dahası,

böyle?"

göğsünde bana sıkılmış bir kurşunun izini taşıyor.

"Allah beni nasıl yarattıysa öyleyim..." Galerinin cam kapısındaki

Beni birileriyle tanıştırırken şöyle diyordu: "Hayati Tehlike... Ben

afişte yazılı adı gözüme çarptı: "Nadide Dide."

havlarsam o ısıtırır, ben os.rursam o kokar, ben uyursam o horlar."

Başını eğdi. Elindeki yarısı dolu kokteyl bardağına dalıp çıktı: "Ne

Haklıydı. Mesai saatleri dışında da birlikte takılıyorduk. Lüks

içelim?"

mekanlarda vakit geçiriyorduk. Bay Dandini, hem kadınların
Aklımdan geçen, dilimin uçundaydı: "Bize hayatımızın hatasını
büyüsüne kapılıyor, hem de onları büyülüyordu. Alelade bir çapkın yapma cesareti verecek bir şey."
değildi. Hayat kadınlarıyla hiç ilgilenmezdi. Ona, Leyla Kalahari'yi
Gözlerinde bir kuşku çizgisi belirdi: "Siz erkekler, iki dakika önce
yani kadınını hatırlattığımda "Vefasızlık, aşk'm bir boyutudur"
tanıştığınız bir kadınla bile yatmayı düşünebiliyorsunuz, değil mi?"
demiş ve eklemişti: "Hem sonra... bütün erkekler bekardır"
"Aynen öyle." Üçbuçuk milyar erkek adına verdiğim cevap işte
344
buydu.
Four Seasons Hotel'in barında oturuyorduk. Masada ki dergiyi
"Sen evlisin?!"
gösterdi. Kapakta 'Bilim Dünyasından Erkeklerle Müjde' yazılıydı.
"Henüz değilim."
Yeni yılda piyasaya sürülecek bir hap sayesinde, son derece
Nadide Dide, varlığımın kayalık zeminine ilk kazmayı vurmuştu.
yaygın olduğu bilinen 'erken boşalma' sorunu çözülebilecekmiş.
Meleksi itaatkarhğıyla kalbimi yumuşatıyordu. Yüzüne iki numara
Haber ilgimi çekti. Dergiyi alıp karıştırmaya başladım. Abidin
büyük gelen gözlerinde, yıldızlardan ihraç edilmiş renkler
Dandini bir kahkaha patlattı: "Martavalın daniskası! Bak, eğer
yansıyor. Dolmabahçe Sarayı'nın bahçesinde evlendik. Gelinim
erken boşalmak istemiyorsan, ilaca ihtiyacın yok, yapman gereken o kadar güzeldi ki, saraya gereken
zarafeti tek başına karşılıyordu.

şey çok kolay..." "Öyle mi? Neymiş?"

Bıyığımı kesmiştim. Duvağın ardından hüzünlü bir şefkatle

"Sevişirken göğsünden nefes alacaksın. Karnından soluduğunda

"Burnun yapayalnız kalmış" dedi. "Aptal gibi görünmeyi göze

işin biter."

alırsan, mucizeleri ucuz atlatırsın" diye geçiştirdim. Fakat o

"Emin misin? Bu kadar basit mi?" "Evet."

günden sonra, aptal gibi görünmek pahasına bıyığımı korumaya

"Öyleyse bilim adamları neden bunu açıklamıyorlar?" "Çünkü

aldım.

saygınlık ve zenginlikleri, bizim cehalet ve çaresizliğimize bağlı."

Nadide beni muhasebeci sanıyordu. Atom Holding yönetim

Doğru söylüyordu. Yani en azından havayı ciğerlerde dolaştırıp

binasına yakın bir apartman dairesi kiralayıp dekore etmiştim.

mideye iletmemek konusunda haklıydı.

Burası güya benim ofisimdi. Bir de kırkdört yaşında, sahte sarışın

Eski şarkılara hayrandı: "Eski şarkılar neden daha iyidir? Çünkü

dul sekreter vardı: Kader Güler. Çenesinde-ki koca et beni,

kötüler zaten unutulur." Nitekim sevgilisi Leyla Ka-lahari bir

sarıışnlığını baskı altında tutuyordu. Yapması gereken tek şey,

zamanlar şarkıcıydı.

Nadide ofise telefon ettiğinde benim birazdan geleceğimi

Daima ya çok öfkeli ya da çok neşeliydi. Ortası yoktu. Her şeye

söyleyerek vaziyeti idare etmek ve sonra da beni arayıp durumu

gülebilirdi. Kendisine silah doğrultulduğunda gülerdi: "Bundan

bildirmekti. Nadide'den başkası beni

sonra doğum günlerim bensiz kutlanacak, öyle mi?" Birine silah

1/1 /

doğrulttuğunda gülerdi: "Cehenneme gittiğinde seni Abidin

ofisten aramıyordu. Zaten ofise hemen hiç uğramıyordum. Kader

Dandini'nin gönderdiğini söyle." Onu tam olarak anlamak

Güler, o daireyi dilediği gibi kullanıyordu. Gün boyu telefonda çene

imkansızdı; herhangi bir davranışını ya da sözünü de. Hayat bir

çaldığı arkadaşlarını, akşamüzeri ofiste ağırlıyordu. Kader'e hiç

oyundu ve Abidin Dandini insan la rın hayatıyla oynuyordu.

ses etmiyordum. Ofisi babasının malı ya da dingonun ahırını gibi

Beni neden sevdiğini öğrenmeme izin vermeksizin sevcı di. Fakat

kullanması münasipti. Aksi takdirde, yalnızca Nadide arayacağı

sevgisi, canımı almaya kalkışmasına engel olma yacaktı.

için, telefonu "Buyurun Nadide Hanım" filan gibi bir cümleyle

M-,

açarak aile hayatıma zehirli şüphe tohumları saçması işten değildi.

Aptal gibi görünmeyi göze alırsan, mucizeleri ucuz atlatırsın

Karım beni muhasebe defterleri, vergi hesapları vesaireyle iştigal

Akıllı kadınlara da rastladım, hattâ onlarla dans ettim. [TİM

ediyor zannederken, ben de birilerinin beynini uçu-ruyordum.

TRILUNG, Geçici Diriliş]

Nadide çok zeki bir kadındı fakat aşk onu kör etmiş, evlilik ise

Nadide Dide'yle tanıştığımızda, mafyada çoktan 'Şahitlik' sağırlaştırmıştı. Kadın erkek münasebetlerine damgasını vuran mertebesine erişmiştim. Gaga Sanat Galerisi'ndeki Bekarlığa meşhur hassasiyet, aslında duyuların çöküşüyle başa baş gider.

Veda adlı sergiyi geziyordum. Daha doğrusu, Hikmet Mete Tetik'le Sağlıklı ilişki ya da mutlu evlilik dediğimiz budur. Eşimizi görüşen Abidin'i beklerken oyalanıyordum. Siyah-beyaz gelin-tanımamızı engelleyen hastalık mirası [o uzlaşmacı, monoton ve

damat fotoğrafları cidden enteresandı: Asansörde en üst katın kronik romantizm], birlikteliğimizin sıhhatini garantiler. Yine de düğmesine yetişebilmek için cüce gelin, cüce damadın omuzlarına Nadide Dide'yle yuva kurmak bana çok şey kattı. Ondan, fotoğraf basıyordu. Yağmurdan sırılsıklam yaşlı bir çift, ıssız bir yoldaki çekmeyi öğrendim. Bazı günler birlikte fotoğraf avına çıkardık.

süslü bir kamyonetin kasasında dikilmiş el sallıyordu. Gelin polis

Ona göre, iyi bir fotoğraf bize bir hikaye anlatmalı ya da ilham arabasının arka koltuğunda oturuyor, elleri arkadan kelepçelenmiş etmeliydi.

damat da bir polis nezaretinde arabaya bindiriliyordu. Bunlar gibi onlarca ilginç fotoğraf. Nadide'yi gördüm. Kalbim yanan bir gemi

Evliliğimizin otuzüçüncü ayında oğlumuz Gerçek dünyaya geldi ve Sanırım, annelik de babalık da asla hakkıyla yerine Nadide doğum sırasında öldü. Kucağında bebekle tığ teber şah-ı getirilemeyecek görevler: Mission Impossible. Hakikatleri,

merdan kalakaldım.

budalalığımızın verdiği enerjiyle abartıyoruz. Çocuklarla iliş-

Annem bana "gerçek annen o" deyip Uçan Kız afişim işaret

350

ederek ruhunu teslim etmişti. Devlet Malzeme Ofisi'nde çalışan,

kimizde içtenliğin kâr etmeyeceğini sanıyoruz. Çünkü n.1 sil ki

sessiz ve mülâyim bir adam olan üvey babam, karısının cesedi
kendimizi tanıımıyorsak, haddimizi bilmiyorsak, bilin cimizin çarkları
soğumadan, hangi hendekte bulduysa bir karakoncolosla
oksitlenmişse; dilimiz dua ederken bile yalandan başka şeye
nikahlanmıştı. Gözlerinden engizisyon ışınları yayan, paslı fare
dönmüyorsa... çocuklarımızı da sevmekten aciziz. Körkütük
kaparı ağızlı kadın beni derhal evden kovmuştu. Öz babam, ben
köleliğimizi ve / ya da uçsuz bucaksız vurdumduymazlığımızı
doğduğum gün intihar etmişti. Uçan Kız yani öz annem ise kim bilir onlara dikte ediyoruz. Dolayısıyla
her çocuk, bir anne-babaya ait neredeydi? Belki o da tahtalıköy-den yükselen alevlerin
olmanın bedelini ödüyor. Ya da yetişkinler tarafından
dumanında oradan oraya uçuyordu?
kuşatılmaktan kaynaklanan travmayı yaşıyor.

348

Bu söylediklerim de abartılı, değil mi? Bir dengesizlikten kurtulmak
Kısacası, Gerçek'i büyütmemeye yardım edebilecek kimse yoktu.
için bir başkasına yönelmek zorundayız. En yararsız ve en
Kader Güler hariç. İşinin ehli bir dadı buluncaya kadar
zararsız insanlar bile cezasız bırakılmaması gereken cürümler
sekreterimden destek alacaktım.
işleyerek yaşıyorlar. Hırsızlık, cinayet ve tecavüz gibi suçlara
Bütün günahlar para kaybettirir
ilişkin yargı ve müeyyideler; gündelik hayatımızın kahrolası bir
Kader, Gerçek'i görünce sevinçten havalara uçtu. Meğerse, bir
zulümler toplamı olduğunu gözlerden gizliyor. Bu şartlarda nefret

bebeği olsun diye can atıyormuş. Aynı olay, beni dan diye talihsiz dahi etkisi altında yaşadığımız toplumsal anesteziyi hafifletmiyor.

yavrunun çaresiz babası kılarak uçurumdan yuvarlarken, Kader Varlığımıza hükmeden sorunları görme, bize canlılık katacak Güler'e yeni bir ufuk açıyordu. Hayat böyledir. Abidin Dandini'nin dertleri hissetme, her şeyin kötüye gitmesine yol açan tuhaflıkları de ikide bir söylediği gibi "Birinin tutuşan sakalında öbürü ellerini sezme yeteneğimiz büsbütün körelmiş durumda. Terör ve kör ısıtır." O saçaklı kadın hızla evrim geçirerek ayçiçeği gibi hamarat şiddet sayesinde anlamsızlığın eşiğinden döndüğümüz oluyor.

ve huzurlu bir varlığa dönüştü. Her şeyi bıraktı. Bebeğin Belki bu çağda hayat ile mana arasındaki mesafeyi kapatmada şu yörüngesine girdi. Bütün dikkatini, enerjisini ona harcıyordu.

mottonun faydası dokunur: Bütün günahlar para kaybettirir.

Hipnotize edilmişti sanki. Gerçek'i özenle besliyor, temizliyor, Hayaletin kaza sonucu ölümü şakrak ninnilerle uyutuyordu. Kader, dokuz kardeşin en Gerçek'e iyi geceler öpücüğü veriyorum: "İyi geceler canım."

büyüğümüş. Küçüklerine bebekliklerinden itibaren o bakmış. Bu "Baba, Kuçuradi de benimle burada uyuyabilir mi?" "Tabii ki. işte tecrü-beliymiş.

Nerede şu anda?"

Ofisi kapattım. Kader benim evime taşındı. Ona bir oda verdim.

"işte" diyerek parmağıyla kapının yanında bir bölgeyi işaret ediyor.

Saçlarını siyaha boyattı. Kendi saç da siyahmış. Ya ne olacaktı.

351

Gün içinde kanunları çiğniyor, akşamları Gerçek'le oynuyor,
Kuçuradi, Gerçek'in hayali arkadaşı. Konuşan bir köpek. Psikiyatr,
geceleeri Nadide'yi düşünüyordum. Yani boşa geçeceği aşikar bir
dört yaşındaki bir çocuğun, hele ki yalnızsa, hayalinde bir arkadaş
istikbalin provasını yapıyordum. Köşeleri suç, babalık ve hasretten üretmesinin normal olduğunu
söylemişti. Gerçek'in hatırı için oluşan bir şeytan üçgeninde yaşıyordum. Bu duyguların üçü de
Kader de, ben de Kuçuradi'yle bira-rada yaşamayı kabul ediyoruz.
umutsuzluk yüklüydü.
Gerçek'e sahici bir Dalmaç-yalı satm aldığımda "Kuçuradi ondan
Zavallı Gerçek, tıpkı benim gibi o da annesini tanıyama-dan
hoşlanmadı" diyerek geri çevirmişti.
büyüyecekti. Yetimliğimi kendime saklamış, öksüzlüğümü
Kuçuradi bizimle birlikte sofraya oturuyor, fakat yemiyor du.
çocuğuma aktarmıştım. Param vardı. Zengindim Arnavutköy'de bir Kuçuradi evin içinde oradan oraya
koşuyor, fakat etrafı villada yaşıyordum. Fakat evimde büyük, sentetik bir boşluk vardı.
dağıtmıyordu.
Kader, olanca işe yararlığına rtg
Kuçuradi'yi gezdiriyorduk, fakat kakasını avuçlayıp cebimizde
uı<>>
taşımamız filan gerekmiyordu.
men, insanı işkillendiren bir nifak havası yayıyordu. Ben de
Kuçuradi, hayal edilebilecek en iyi köpekti.
Gerçek kadar biçare ve savunmasızdım. Esenlik motifi taşıyan her Bahçe kapısına "Dikkat Köpek
Var" yazılı bir levha bile asmıştık.

türlü sahtelik, saçmalık ve salaklığa dört elle sarılıyordum.

Çünkü köpeğin varlığı, gösterilen dikkate bağlıydı.

Gerçek, ben onu nasıl büyüteceğimi düşünürken, hızla büyüyordu. Oğlum, Kader ve ben geçen yaz Fethiye'ye tatile gittik. Kuçuradi'yi Sağlıklı ve güzel bir çocuktur. Onbir aylıkken yürümeye ve

evde bırakmıştık. Birkaç gün sonra, alışveriş için çarşıya çıktık. Bu

konuşmaya başladı, ilk sözü "Anne"ydi. Kader'e anne diyordu.

defa Kader'i otelde bırakmıştık. Dönüşte arabayla ağaçlık bir

Sanki hayatımızın temelini oluşturan hüznü hileye iştirak etmenin yoldan geçiyorduk. Arka koltukta oturan Gerçek birden "Baba bak!

iyi olacağı fikrindeydi.

Kuçuradi!" diyerek ayağa fırladı.

Karım, gerçekte kim olduğumu öğrenemedi göçüp gitmişti. Bir

"Hani, nerde?!" diye salak gibi solumdaki camdan bakındım.

yalan gerçeklerin arasında değişmez bir yere kavuşunca, yalancı

"Bizim kokumuzu takip etmiş!" dedi heyecanla.

beraat etme şansını kaybeder. Yalanlarımızın umut veren yönü,

Bunu söylerkenki yüz ifadesini görmek için bir saniyeliğine arkaya

doğrulardan ayıklanmaları ihtimalidir. Nadide'nin ölümü,

dönerken "Bence uçakla gelmiştir" dedim ve tam o anda ön

muhasibeyi de mezara sürüklemişti. Aldatılan kazanır.

tampondan boğuk bir çarpma sesi duyuldu. Yoksa bir çocuğu mu

Baba olmak, insanın hayat hakkındaki fikirlerinin değiş-mesidir.

ezdim endişesiyle kalbimin zembereği boşaldı. Derhal frene

Kızlar, henüz üç yaşındayken ellerine bir oyuncak bebek alarak

bastım. Arabadan indim. Arka tarafa yürüdüm. Yerde danua cinsi,

anneliğe hazırlanıyorlar. Erkekler öyle değil. Bir adam, çocuğu siyah-beyaz bir köpek yatıyordu. Ölmüştü. Gözlerinde acıklı bir doğduktan sonra sersemleşir, aptala döner. Bu, kaçınılmazdır.

ifade vardı. Tımarhanede yaşayan bir kocakarı tarafından

Çocuk, babanın dünyasını yönetmeye başlar ve onun hareket örölmüşe benziyordu.

kabiliyetini kısıtlar. Hayatın, bebeğin minik ellerindedir. Ben birini

352

öldürürken, araba kullanırken ya da Nadide'yi özlerken Gerçek

Gerçek'in yanımda dikildiğini, ağlamaya başlamasıyla fark ettim.

araya giriyor. Onu nasıl yetiştireceğimi bilemiyorum. Bizim kuşağın Başucunda çömeldi ve köpeğin kanlı çenesini, minik elleriyle ebeveynleri, çocuklarının okuyup büyük adam olmasını isterlerdi.

okşamaya koyuldu. Hıçkırığa hıçkırığa gözyaşı dökerken "Kuçuradi,

Biz ise çocuklarımızın süper kahraman olmasını istiyoruz. Öte

kalk" diyordu.

yandan, onların üzerine titriyoruz. Sokağa çıkmalarına izin

Hayatı boyunca görünmez olan Kuçuradi, ölür ölmez ete kemiğe

vermiyoruz. Prizlere otomatik kapak, dolaplara, otomobil

bürünmüştü. Bir hayaleti telef etmişim.

kapılarına kilit uyduruyoruz. Emniyet kemerleri evreninde yetişen

Oğlumun masumiyet dolu saf kederi, köpeğin ölümüne ihtişam

çocuk, sahiden güçlü olabilir mi?

kazandırıyor.

Gerçek'i usulca kucakladım: "Gel yavrucuğum, tamam, sakın ol.

"Kader Hanım hakikaten çok dürüst ve iffetli biri. Hayatınızın en

Kuçuradi yine bizimle olacak, merak etme." Nasılsa hayalinde isabetli seçimini yaptınız." Fakat maalesef "Mutlu evliliğin sırrı... yeniden 'canlandırabilirsin'? "Hayır!" dedi iç çekerek "Öldü o!" henüz bir sırdır."

Kafamın içinde kuyrukları birbirine değmeden ahenkle dans eden "Çok güzel konuştunuz Hayati Bey, yüreğime su serptiniz." Şarabı porselen tilkilerin üzerine disko topu düşmüş ve hepsi birden tuzla yudumluyor.

buz olmuştu sanki: Gerçek'in en iyi dostunun ölmesine sebep Koluna hafifçe vuruyorum. "Tebrikler damat bey." Umarım yeni olmuştum. Kuçuradi sahiden var olmadığına göre, hepimizden tuzağında, aradığın konforu bulursun. Midyeler gibi "Çok iyi uzun yaşamalı değil miydi? Bu ölü köpek acaba kime aitti?.. geçineceğinizden eminim."

Karalar bağlayan oğlumu arabaya taşıdım. Sonra dönüp köpeğin Kader Güler-Inşallah, kurdele bağlanmış petrol fiçisini andıran leşini yol kenarına sürükledim. Yerde badana fırçası izine benzer gelin arabasıyla hayatımızdan uzaklaştı. Yani evlendikten sonra işi bir kan çizgisi oluştu. Etrafta kimseler görünmüyordu. Köpeği, bıraktı. Dört yaşındaki oğlum ve bir köpek hayaletiyle baş başa yamacı kaplayan asma bahçesindeki sığ bir çukura yuvarladım. kalmıştım. Abidin Dandini, Gerçek'e Leyla Kalahari'nin Şipşak cenaze töreni sona ermişti. Arabaya koştum. Gerçek, bakabileceğini söyledi. Gerçek'i anaokuluna kaydettirmiştim. Leyla

sessizce oturuyordu. Ona sarıldım. Garip bir biçimde, üzüntüsü

Kalahari çocuğu okula götürüp getirecek, her türlü ihtiyacıyla

geçmişti. Küçücük bir Ferrari'yle oynuyordu. Matem, cenaze

ilgilenecekti. Kadın gün boyu evde yalnızdı. Gerçek'in varlığı ona

merasiminden kısa sürmüştü. Çocuk işte.

da iyi gelecekti. Düşündüm. Denemeye değerci. Çocuğu bir

Direksiyona geçtim. Antenlerimi açmışım: Tozlu yoldaki

tanıdığa emanet etmek, bakıcı tutmaktan çok daha güvenli

karıncaları bile ezmemeye çalışarak ilerliyordum. Aynadan

göründü. Dandini sıkı bir dosttu. Kimse kimseye kolay kolay böyle

bakarak Gerçek'i kontrol ettim. O da Ferrari'sini benini koltuğumun bir yardım-

arka tarafındaki yokuşlarda kullanıyordu. Çü rük muz yemiş

355

maymun gibiydim. Manasını çözemediğim

da bulunmaz. Fakat o öz ağabeyim gibiydi, benim dertlerime

im

kayıtsız kakmıyordu.

bir hayal kırıklığına odaklanmışım. Yol boştu. Derin bir nefes

Gerçek, tek gözlü Leyla Ablasını sevmişti. Doğrusu bu kadın

aldım. Kazayla birini öldürmek, cinayetten çok daha rahatsız edici. geyşa ile kraliyet mürebbiyesi
karışımıydı. Onda, her yaştan Kesin. Öleni hiç tanımasanız da durum değişmiyor. Gerçi ben

erkeğe bakabilecek göz vardı.

Kuçuradi hakkında çok şey duymuştum. Bir keresinde Gerçek'e

Rodeo yapan terli cüce palyaço

masal bile anlatmıştı. Bazen oğlum ve hayali köpeği, dedikodumu

Kumaşı, rengi, stili birbirinden farklı iki pantolon alın. Dikey olarak yapıyorlardı. Birlikte uzaya gitmeyi bile planlıyorlardı. Gerçek, ortadan kesin. Sonra birinin sağ yarısını, diğerinin sol yarısına Kuçuradi'nin uçamaması-na bozuluyordu. Ben de "Zamanla o da dikin. İşte benim hayatım bu pantolona benziyor. Striptiz olur, takma kafana" filan diyordum. Tuhaf günlermiş. Yaşarken hiç kulübünde eğleniyorum. Sonra oğlumla birlikte çocuk tiyatrosu de enteresan gelmiyordu. Bir kez daha aynadan Gerçek'e baktım. seyrediyorum. Silahlı çatışma ve lego inşaatı, kokain ve çikolatalı Yanında Kuçuradi oturuyordu! süt, kan gölü ve boyama kitabı, kara para ve oyun hamuru, polis O günden sonra Gerçek, Kuçuradi'den hiç bahsetmedi. Hayali baskını ve Teletubbies... arkadaşın hakiki cesedinin hayaleti bana musallat olmuştu. Nadide'ye yalan söylemiştim. Fakat hiç değilse yalanımın bir Nereye gitsem, yanımda konuşup duran bir görünmez köpek vardı muhatabı vardı. Gerçek, benim yalanlarımı kendi doğrularıyla artık. Onun su katılmamış bir sahtekar olduğundan emindim. dengeleyebilecek durumda değildi. Onun çocuk masumiyeti, beni Çünkü adının Kuçuradi olduğunu iddia ediyordu. Mısır dokuzuncu kattan aşağı fırlatan Ya-kuza tekmelerinden daha sert piramitlerinin, yığın formunda inşa edildikleri için asla bir etki uyandırıyor. Üzerine ruh kremi sürülmüş çürük bir et yıkılmayacakları söylenir. Kuçuradi de var olmadığı için yok parçasına dönmüştüm. Elimden gelen tek şey, kendimi edilemiyor, konuşmadığı için susturula-mıyor, hareket etmediği öldürmemektir. "Babacığım! Babacığım!" diye sevinçle koşarak

için durdurulamıyordu.

boynuma sarıldığında, bombalanan bir müzede paramparça olan

* ^C *

dinozor iskeleti gibi dağılıyordum. Rüyamda, dört metre

"Siz, Kader Güler, İsmail İnşallah'ı, hiçbir baskı altında kalmadan,

uzunluğunda iki kafalı bir timsahın beni afiyetle yediğini

eş olarak kabul ediyor musunuz?"

görüyordum: Biri sağ, diğeri sol bacağımı koparıyordu.

"Evet!"

Abidin Dandini "Erkeğin dokunulmazlığı yoktur" demişti: "Krallar

Alkışlar.

bile, rodeo yapan cüce bir palyaço gibi sık sık ter dökerler." Gün

"Şahit misiniz?"

boyu telefon edip mesaj gönderen Neptün Petunya geceyarısı

"Evet." İsterseniz kolumdaki dövmeyle gösterebilirim?

kapımı çaldığında, timsahın kopardığı bacaklarıma yeniden

İmzalar atıldı. Kader Güler-İnşallah, artık Gerçek'e dadılık

kavuştum. Neptün, roket yakıtı iç-

yapamayacaktı. Düğünde birkaç kere gelinin adının bestelenmiş

356

hali olan Erkin Koray'm Fesuphanallah şarkısı çalındı: "Bize de bir miş deli ataklığıyla saldırıya geçti. Gözyaşları içindeki timsaha gün Kader Güler, Güler-İnşallah."

tüküren lama kadar kararlıydı. Aylar önce bana yaptığı cinsel

İsmail İnşallah, ellisine merdiven dayamış, boylu bos-

jestten ötürü kendisine minnettar olduğumu, fakal sonsuza dek

harlamamız gereken bir tapmak ateşi yakmadığımızı söylemeye

lu, kel kafalı bir adamdı. Pazarlamacıymış. Hiç kaybolma yan

çalıştım. Pediatri uzmanı olan bu kadın, bademcikleri şişen

gülümsemesinin, bir meslek hastalığı olduğu anlaşılıyordu. Karısı

oğlumun, kalbinin iltihaplanmış olabileceği yalanını uydurmuştu.

dört sene önce ölmüş. Benim durumumun aynısı. Çocuğu yok. Bu Sonra beni ayarttı. Bazı güzel kadınlar vardır, onlardan niye konuda ayrışıyoruz işte. Şimdi evleniyor. Bu sayede

hoşlanmadığınızı bilemezsiniz. Neptün Petunya nahoş

toparlanabileceğim düşünüyor. Balayına karşılık, ömrünün geri

fıstıklardandı. "Beni sevdiğini söyledin!" iltifatı dava konusu

kalanını verecek. Ona acıyorum. Elinde şarap kadehiyle yanıma

ediyordu. "Bak, ben bütün insanları severim, tamam mı?" Şimdi

yaklaşıyor. "Hayati Beyciğim, buralara kadar geldiniz, nikah

anlıyorum ki hata ediyorum.

şahidimiz oldunuz, çok sağo-lun efendim, şeref duydum."

"Sen adi bir yalancısın! Pisliğin tekisin! Seni farklı sanmıştım!"

Gülümsemesi yüzünde büyüyüp küçülüyor.

"Neptün lütfen kendine gel. Sakinleştiğin zaman konuşuruz,

"Rica ederim, o şeref bana ait." Mankafa, biçare ve yapayalnız bir

istersen." Eğer 'farklı' olmadığımı düşünüyorsan tam olarak ne

alkoliksin değil mi?

istiyorsun?

"Kader sizden çok sitayişle bahsediyor. Nihayet yüz yüze

"Neden korkuyorsun? Kadınlık onurumu hiçe sayarak sana

tanışabildik..."

koştuğumu görmüyor musun Hayati?" Hareli gözleri dolup taşıtı.

Kadınların diledikleri anda öfkeli, kederli, neşeli, şımarık ve

tehditkar olma yeteneğine hayranım.

"Kendimi hazır hissetmiyorum. Beni anlamaya çalış..." Acaba seni Öğlene doğru Kuçuradi "Hey! Uyuma, kız çıktı!" diyerek beni öldürsem mi?..

uyardı. Şebnem yavaş yavaş önümüzden geçerek rıhtımın yolunu

"Ama... anlamıyorum Hayati. Yapayalnızsın. Yanındayım,

tuttu. Yürüyen birini otomobille izlemek, OtO mobili koşarak takip

görmüyor musun? Gerçek'e annelik yapabilirim. Bir aile

etmekten bile. daha çok dikkal çe ker. Arabayı evden biraz uzakta,

olabiliriz..."

müsait bir yere yanaşın

"Ben artık uyumalıyım Neptün. Cidden çok yorgunum." Timsahları IS'I

beslemem gerek.

dım, fotoğraf makinesini yanıma aldım ve yola yayan devam ettik.

"Kalabilir miyim?" Cadaloğlu tümden silinmişti. Malı cup ve

Şebnem, yolcu teknelerinden birine bindi. Ben de Kuçuradi'yi

masum, gülümsüyordu. Kalıbımı basarım şeytan bile Neptün'den

kucaklayıp aynı tekneye kapağı attım. Beşiktaş Meydam'nda pat

yeni numaralar öğreniyordur.

diye karşısına dikildim: "Hanımefendi, Barbaros Hayrettin Paşa ile

"Hayır. Maalesef. Gitsen iyi olur." Bir tımarhanem olsaydı, seni

bendenizi fotoğraflar mısınız?" Beni gördüğüne sevinmişti. O

hasta kabul servisinden içeri sokmazdım.

kadar güzeldi ki, Barbaros Hayrettin Paşa heykeli bile ona

t:/

gölümsedi. Kuçuradi, kızın etrafında dönüyordu. Teşekkür ettim.

"Beni kovuyor musun?" Narin bedeninde bir kurt adam kasılması

Az ötedeki otobüs durağına monte edilmiş panoda "Enver Paşa ve

baş gösterdi.

Sarıkamış Faciası" konulu bir konferans afişi asılıydı. Kıza elimi

Zekam en çok kendini kandırmada kullanıyorsun... "Neptün...

uzattım: "Ben, Enver Paşa." Adımı söyleyemezdim. Bir cinai

haydi, daha fazla zorlama artık..."

şebekenin kurmaylarından olduğumu öğrendiği anda benden

Şak! Pençesiyle yanağıma müthiş bir şamar attı! Körük gibi

çığlık çığlığa kaçardı.

soluyor; korlaşmış gözlerinden bir yalvarış dumanı tütüyordu:

Gözleri, zenzem suyunda yüzen üzümler gibi parlıyordu: "Ben de

"Geber!"

Dilara Dilemma."

"Kendini iyi ifade ediyorsun."

"Kesinlikle yalan söylüyorsunuz, saygıdeğer bayan" dedim, "o

Komik bir hışımla çekip giderken, kapıyı çarparak beni protesto

romanı ben de okudum." Ümit dolu bir yalvarışla gülümseyerek

etti.

elini hafifçe çektim.

Artık, ömrümün geri kalanını, neler kaçırdığımı bilerek

"Şebnem Şibumi." Frambuazh dudaklarından dökülen her hece

yaşayacaktım.

büyüleyiciydi.

* ^t *

Ertesi günün akşamı yine yoluna çıktım. Ona bir Pinokyo kuklası

2 Kasım günüydü. Nadide'den kalan fotoğraf makinesini aldım.

hediye ettim. Pinokyo'nun ağzına, telefon numaramın yazılı olduğu

Eski günlerdeki gibi fotoğraf avına çıktım. Bu defa tek basmaydım. bir not sıkıştırmıştım. Yirmi gün aramadı. Beklemek neymiş ben o Şehrin üzerine kezzap dökülmüştü sanki. Kuşlar boğuk çığlıklar

yirmi günde anladım. Besbelli benden, bir balinanın arılardan

atarak düşüyorlardı. İstanbul, yanardağa yağın kar gibi eriyordu.

etkilendiği kadar etkilenmişti.

Gölgem bile benimle takılmaktan sıkılıp ortadan kaybolmuştu,

Şebnem'den Gerçek'i ve kendimle ilgili diğer kritik konuları

fakat Kuçuradi peşimi bırakmıyordu. Bunca hafakan içinde karnım gizledim. ı acıktı. Amacınızı yitirdiniz mi, midenin tik-takları size yol gösterir.

Aşk, yalanlarla ilerler. Doğrular, aşkın hijyenini yok eder. En büyük

Rotayı, Akmerkez'e çevirdim. Kibirlenmeyi kendine saygı duymak

yalanlarım sevgilinden esirgersen, duygularında samimi olduğunu

sanın şebeklerin tapmağında, tuvalete gittim. Abidin Dandini

ispat edemezsin. Kalbimize aşk oku saplandı mı, gözlerimiz "Bana

telefon etti: "Türkiye'de misin?"

karşı dürüst davranıp her şeyi berbat etme sakın" demeye başlar.

"Tam isabet. Akmerkez'deyim."

Şebnem'e "Şu bir zamanlar sevgilin olan Reha Veto var ya,

"O züppe kraterinde n'apıyorsun?" c:■,

360

"Tuvaleti kullanıyorum."

benim yanımda o, ilk banyosunu yapmış bebek kadar masum

"Pekala evlat, pisuvarda işerken pantolonunu tamamen indirme

kalır; ben bir gangsterim, beş yaşında bir oğlum var, karım öldü, sakın."

fakat yaşasaydı bile seninle aşna fişne fırsatını kaçırmazdım, üç

"Bunu söylemek için mi aradın?"

yıl kadar süren evliliğimiz boyunca bir nebze herze yedim nitekim,

"Evet. Sonra haberleşiriz."

bu arada esas ismim Hayati Tehlike, kulağa hoş geliyor değil mi,

"Eyvallah."

yo, kaç adam geberttiğimi hatırlamıyorum, büyük ihtimalle altı ay

358

sonra senden sıkılacağım, babandan hiç hoşlanmadım, sana

Ne tarafa yönelsem el âlemin ruh ikizleriyle kuşatılmış olmanın

heyecan veren o romantik atraksiyonlarımın hepsini de mafyada

hüsranım yaşıyordum. Restoranların bulunduğu en üst kata

olup bitenlerden apardım, eğer benden soğuyacak olursan

varmadan Şebnem'e rastladım. Şekerli sakızdan imal edilmişti

çekirdek ailenizi çitlerim" desem ilişkimizin temelleri herhalde çok

sanki. Saçları, çilek reçeli köpüğü gibi parlıyordu. Bu kızla aynı

daha sağlam olurdu ha?

ağaca yuva yapmak istiyordum. Bir giyim mağazasının önündeki
Ne tuhaf, bu söylediklerimin bile bir kısmı yalan. Hakikati ortaya
canlı heykelin yanındaydım. "Hanımefendi, lütfen bir fotoğrafımızı
sererken bile yalan söylemekten kaçınamıyorum.
çeker misiniz?"

Vaatte bulunurken, iltifat ederken, anılarımı anlatırken,
Canlı heykelle birlikte Şebnem'e poz verdik.
çocuğumla / [lafın gelişi] ebeveynimle konuşurken, acılarımı
Yemekten vazgeçtim. Mağazadan kapüşonlu bir eşofman üstü
paylaşırken, ikramda bulunurken, şaka yaparken, bir şey
satın alıp hemen giyindim. Fotoğraf makinesini de kağıt çantaya
satarken / satın alırken... yalan sosu, yalan parfümü, yalan gölgesi
koydum. Kız gözden kaybolmuştu. Kuçuradi'nin iz sürme yeteneği
kullanırım.

sayesinde onu buldum ve takibe başladım. Bu kız, kendim olmam
Yine de Şebnemle birlikteyken Ümit Usta'nın programına çıkmış
için bende eksik olan şeydi. Akşamüzeri, Üsküdar'daki Şibumi
kızarmış tavuk kadar mutluydum.

Sokak'ta bir eve gitti. Ertesi gün, şafakla yola çıkıp Audi'mi
Sık sık buluşuyorduk. Zambaklar tarafından büyütülmüştü sanki.
Şebnemin evinin çaprazına park ettim. Arabanın içinde
Tırnaklarının kenarlarını yemesini gayet iyi anlıyorum. Onun kadar
Kuçuradi'yle birlikte beklemeye koyulduk. Aşk, insanı
güzel kim olsa, tırnak, saç, dudak yerd. Parmaklarındaki tadı,

densizleştiriyor. Orta yaşlı, ak-sakallı, takkeli bir adam evin bahçe

hiçbir meyvede bulamıyor olmalı. İradeyi kilit altına alan bir

kapısında durdu. Bize doğru baktı ve içeri girdi. Bu adamın,

cazibesi vardı; yasalardaki boşluktan faydalanıyordu sanki.

şebnem'in babası eski polis şerif şibumi olduğunu yakında

Hukukun üstünlüğünü aşan güzelliği sayesinde asla hapse

öğrenecektim. Kısa bir süre sonra da, müstakbel kayınpederim

girmeyeceği, cinayetten bile yutacağı kesindi.

olmasını umduğum şerif Bey, beni avlamak için yemin etmiş bir

II. I

polis ordusunun başına geçecekti.

Babam, havadaki uçurtmayı nasıl satın aldı? [Gerçek Tehlike]

Yalanlarla bir yerlere gidebilirsin fakat geri dönemezsin

Aranızda telekinetik güçleri olan varsa, lütfen elimi kaldırsın.

[EMO PHILIPS]

Anaokulunun bahesindeydik. Mavi ata binmiştim. Kuu-radi

Çocuklar hep "Anneee" diye ağlıyor. Ben ağlarken "Babaaa"

kızlarla ip atlıyordu. "Gel" dedim. Geldi. Ne dersem yapar. Ben de

diyorum. Çünkü annem yok. Bazen de hiçbir şey demeden

onun dediklerini yaparım. Kuçuradi kurbağa buldu. "Bak, kurbağa" ağlıyorum. Babamla denize gittik. Yüzdüm denizde. Yosunlar dedi bana. "Aferin oğlum" dedim. Köpeklere "oğlum" denir.

oluyor bir de denizanası oluyor. Ben kovboy olmak istemiştim.

Kurbağayı cebime koydum. Zil aldı. Okula girdik. Oyun odasında

Babam "Kızılderililer daha iyi" dedi. Ben de "Tamam" dedim. Bir

kurbağa kaçtı. Vildan öğretmen çok korktu. Sırtını duvara

de Örümcek Adam'ı çok seviyorum. Örümcek Adam, babamın yapıştırdı. Ağzını kocaman açtı. Dişçiye gidince ağız öyle arkadaşı. Bazen buluşuyorlar. Babam bana telefon ediyor. Ben de kocaman açılır. Bağırды hemen. "Onu buraya kim getirdi!" dedi. "Örümcek Adam yanında mı?" diye soruyorum. Yanındaysa, Neşe bana baktı. Ben de ona baktım. Kalbi durmasın diye çok telefonu Örümcek Adam'a veriyor. Örümcek Adam beni çok bakmadım. Vildan öğretmen seslendi. Dedi ki: "Nasrettin Beeey!" seviyor. Ben de onu seviyorum ama bize gelmediği için biraz Böyle titredi. Nasrettin Bey çabuk gelemedi. En alt katta televizyon küsüyorum. O da küsmeyeyim diye bana kendi kitaplarından seyrediyor. Okuldaki televizyonda hep çizgi film oluyor. Kurbağa yolladı. Kitapları saklıyorum. Okuyamıyorum ama resimlerine zıplıyordu. "Vırak vırak" dedi. Vildan öğretmen ağladı. Gözünden bakıyorum. Babam iki tane su tabancası aldı. İçlerine su su aktı. Kurbağaya çok dikkatli baktım. Kurbağanın kalbi durdu. doldurduk. Ondan sonra da parka gidip oynadık ikimiz. Babama Kalbi durunca da ölmüş oldu. Vildan öğretmenin kalbi çok hızlı çok su sıktım. O bana çok sıkamadı. Sonra başkalarına da su atıyordu. Korkunca kalp hızlı atar. Ben, çok dikkatli bakınca, sıkıp kaçtık. Babama çiçek veriyorum bazen. Birlikte Oyuncak hareketli şeyleri durdu-rabiliyorum. Duran şeyleri de oynatıyorum. Müzesi'ne gittik. Göztepe'de. Çok oyuncak vardı. Babam eski Yani, telekinezi yeteneğim var. Nasrettin Bey geldi. Kurbağaya oyuncaklara baktı. "Ben senin kadarken şu polis arabalarıyla baktı. "Ölmüş" dedi. Vildan öğretmen gene sesli ağladı. Nasrettin

oynuyordum" dedi. Telli araba, mantar tabancası bir de topacı

Bey kurbağayı tek bacağından tuttu. Öyle gitti.

varmış. Benim uzaktan kumandalı arabalarım var. Onları

Leyla Ablaların bahçesinde balık mezarlığı var. Akvaryumdaki

yarıştırıyoruz bazen. Resim yapmayı çok seviyorum. Kuçuradi

balıklar ölünce oraya gömüyoruz. Leyla Abla üzülüyor. Ben

resimlerimi çok beğeniyor. Onun resmini de yap-

akvaryumda balıklar olsun istemiyorum. Raket Ali çizgi filminde

364

gördüm, uçak denize düşmüştü. Akvaryuma uçak, araba,

tim. Bakarak. "Bana benzemedi" dedi. Yine de teşekkür elli Babam

motosiklet koyalım istiyorum. O yüzden balıkları durdurdum. Hepsi bana her akşam telefon ediyor. Fakat beni almaya yal nızca hafta öldü.

sonları gelebiliyor artık. Yani cuma, cumartesi ya da pazar günü.

362

Onu özlüyorum.

Annem de ölmüş. Beni doğururken. Onu ben öldürme dim.

Leyla Ablaların evinde bir odam var. Canım sıkılınca eşyaların

Annemi hiç hatırlamıyorum.

yerlerini değiştiriyorum. Aslında böyle yapmamamı lazım. Doktor

Eskiden ben küçükken Kader Abla vardı. Hep telefonla

Neptün Petunya "Bundan kimseye bahsetme sakın" demişti. Ona

konusuyordu. Onun da kalbini durduracaktım. Vazgeçtim. Ben

söz verdim, insan söz verince tutar. Boğazımda bademcik

şimdi beş yaşımdayım.

yuvarlağı var. Daire şeklinde. İki tane. Onlar şişmişti. Beni Doktor

Bir gün babamla geziyorduk. Az ağaçlı bir ormana gittik. Oraya

Neptün Petunya'ya götürdüler. Ben doktorları severim. Neşe de

'koru' deniyormuş. Tepedeydi. Gökte bir uçurtma gördük. Babam

büyüyünce doktor olacak. Ben komedyen olacağım. Espri

dedi ki: "Uçurtma ister misin?" Ben de dedim ki: "İsterim." Babam

yapmayı seviyorum. Size bir tane espri yapayım: "Mademki

elimi tuttu. Havadaki uçurtmanın ipine bakarak gittik. Uçurtmayı

inecektin, niye çıktın ağaca / Tavuklar çiçek açmış, ellerinde

uçuran çocukları bulduk. Babam dedi ki: "Bu uçurtmayı bize satar

poğaça!" Doktorun muayenehanesinde biraz korktum. Tahta bir

mısınız?" Uçurtmanın sahibi olan çocuk "Olur" dedi. 2 Lira istedi.

çubuğu ağzıma sokup baktı. Bir tane kalemlik gibi kutu vardı. İçi

Babam 10 lira verdi. Paranın üstünü almadı. Uçurtma bizim oldu.

boğaza bakma çubuklarıyla doluydu. Ben korkunca, ilerideki

Ben ipi aldım. Çok güzeldi. Uçurtma kırmızı-mavi-be-yaz

masada duran çubuklara bakıyordum. Kutu yere düştü. Çubuklar

renklerdeydi. Biraz koştuk babamla. Babam da ipi tuttu. Uçurtmayı etrafa saçıldı. Doktor çubuklar

düşünce beni bıraktı. Sonra ben o da uçurdu. Daha sonra uçurtmanın ipi pıt diye koptu. Uçurtma

yine çubukları yerde oynattım, istemeden oldu. Doktor Neptün

havada düşüyordu. Ben uçurtmaya dikkatli baktım. Böylece onu

Petunya benim yaptığımı anladı. Bana dedi ki: "Ger-çekçiğim,

havada hareket ettiriyordum. Babam biraz şaşırdı. Uçurtmayı

senin özel gücün var. Buna telekinezi deniyor. Bu gücünü

benim uçurduğumu anlayamadı. Rüzgar uçuruyor sandı. Ondan

kullanma. Bunu kimseye anlatma sakın. Aramızda sır olarak

sonra dedi ki: "Üzülme Gerçek, ben sana yine alırım uçurtma.

kalsın." Ben de ona dedim ki: "Örümcek Adam gibi mi?" O da

Haydi gidip gazoz içelim." Ben de "Tamam" dedim, "üzülmedim ki

bana "Evet" dedi. Ben de sevindim.

zaten." Sonra yürüdük. Uçurtmaya dikkatli baktım yine. Uçurtma

Sonra, Doktor Neptün Petunya beni görmeye geldi. Bir hafta değil,

da bizimle birlikte geldi biraz. Ondan sonra ben başka tarafa

iki hafta olunca hep geliyor. Haftaların hepsi yedi gün. Baş başa

bakınca uçurtma yere düştü.

kaldığımızda bana sorular soruyor. Kafama bir cihaz takıyor.

Benim babam sihirbazdır. Hep kulaklarımdan oyuncak çıkarır. En

Cihazdaki renkli ışıklar bazen yanıp sönüyor. Çantasını masaya

çok da Sürpriz Yumurta çıkarır. Kalemleri yok eder. Babam karate boşaltıyor. Bana diyor ki:

"Parfüm şi şişi." Ben de parfüm şişesini biliyor. Bana da öğretiyor. Bazen beni tutup havaya

kaldırıyor.

uçuruyorum. "Oje" diyor. "I la yır, o ruj, oje şu" diyor. "Ben bunları Süpermen gibi uçuyorum.

Anaokulunda çok oyun oynuyoruz.

istemiyorum" diyo rum. "Ne istiyorsun?" diyor. Pencereden

Babam değişik oyunlar biliyor. Bana bir çivi aldı. Kocaman,

bakıyorum Ku

yepyenyidi. Toprak bir zemine 'V harfi çizdi. Sonra çiviye atıp yere

U,'.

sapladı. O yanmca ben aldım çiviye. Bana çivinin nasıl atılacağını

çuradi, ceviz ağacına şişini yapıyor. Ceviz ağacına dikkatli

öğretti. Çivi oyunu çok güzel

bakıyorum. Ağaç sökülüp yana düşüyor. Kuçuradi kaçıyor. Ben

l(.

gülüyorum. Doktor Abla şaşıyor. Bana bakıyor. Koşup masadan

di. Fakat sonra oynayamadık. Babamı az görebiliyorum. Bana

mendil alıyor. Hemen burnumu siliyor. Burnumdan kan akıyor.

aldığı gazozların kapaklarını biriktirmemi söylemişti. Sonra gazoz

Gökkuşağının üstünden geçen balon [Neptün Petunya]

kapağı oynadık babamla. O da dışarıda oynanıyor. Kapakları

Paranormal olaylara inanmak ahmaklık mıdır? Vaktiyle, BBC

diziyorsun, mermeri atıyorsun. Hangi taraf 'baş' ise o tarafı

Radyosu'nda bir programa konuk olan Uri Geller, o esnada yemek

vurmaya çalışıyorsun. Ben oyunlarda biraz hile yapıyorum.

yiye dinleyicilerin kaşıklarını yamulttu mu? Çıktığı televizyon

Dikkatle bakıp çiviye yere saplıyorum. Mermeri 'baş'a doğru

programlarında, izleyicilerin ekrana doğru tuttukları bozuk saatleri

yönlendiriyorum. Babam bunları fark etmiyor. Bana hep "Aferin,

tamir etti mi? James Randi, Uri Geller'da, dahası hiç kimsede

çok yeteneklisin" diyor. Babamın bıyıkları var. Abidin Amca'nın

telekinezi yeteneği olmadığını kanıtladı mı? Bunları bilemiyorum.

bıyığı yok. Ben büyüyünce bıyığım olacak. Babamla sinemaya

Fakat, Gerçek Tehlike adlı beş yaşındaki çocuğun, cisimleri

gidiyoruz. Tiyatroya gidiyoruz. Karagöz'e gidiyoruz. Anaokulunda

uzaktan hareket ettirebildiğinden eminim. Üstelik, fiziksel gücüyle

yerinden oy-natamayacağı ağırlıktaki cisimleri bile, elini sürmeden 368

kaldı-rabiliyor. Odasındaki gardırobu, koltukları havalandırıp

Babam, asla çocuk sahibi olmaması gereken biriydi; ben

taşıyor. Gözümün önünde bir ceviz ağacım kökünden söktü.

fakültenin ikinci sınıfındayken öldü. Annem hızla yaşlandı.

Bence onsekiz yaşından küçüklerin süper güçleri olmamalı.

Ağabeyim boya fabrikası kurdu. Ben de yıllarca anneme baktım.

Gelgeldim bu küçük ve uslu çocuk, kimilerinin 'beyin gücü' dediği

Sonra o da öldü. Kardiyoloji hocam Yakup Kuru'ya gönlümü

çok özel bir yeteneğe sahip. İstese evleri çökertebilir. Arabaları

kaptırmıştım. Yıllar süren, çalkantılı bir hikaye. Karısı kanser

savurabilir. Cisimlere uyguladığı gücü kontrol etme tekniğini

olunca, Yakup beni terk etti. Sonra da rol çalar gibi alelacele

geliştirirse, uçmayı da başarabilir!..

karısının kollarında can verdi. Karı da herifin ardından gitti.

Bir gün muayenehaneme eski bir şarkıcı olan tek gözlü Leyla

Durup düşündüm. Gençliğimin son günleriydi. Ot gibi yaşamıştım.

Kalahari, yanında küçük bir çocukla geldi. "Ateşi var" dedi. "Bir

Arkadaşlarla birlikte barlara takılmaya başladım. Salsa gecelerine,

bakalım" dedim.

partilere gidiyordum. Lolitalar ve yeniyet-meler arasında kendimi

Çocuğu odaya aldım. Leydi Kalahari'ye dışarıda beklemesini

berbat hissedip bol bol bira içiyordum. Sonra da bayılana kadar

söyledim.

dans ederek kurtlarımı yerlere saçıyordum. Tek gecelik aşklar

"Adın ne küçük bey?"

yaşadım. Bu da bünyeme ağır geliyordu. Erkekler için kolayını

366

bulmuştu. Vicdan azabından geçtim, en ufak bir sorumluluk

"Gerçek." "Soyadın?" "Tehlike."

almadan, cinsel kaostan çıkar sağlıyorlardı. Yaşım otuzbeşi

"Leyla Hanım'ın nesi oluyorsun?" "Hiçbir şeyi." "Annen?"

bulmuştu. Kendimi öyle hissetmesem de, galiba biraz

"Benim annem öldü."

kartlaşıyordum. Gözlerimin etrafında olimpiyat halkaları

"Ah, öyle mi? Başın sağolsun." Öksüz bir çocuğa teselli vermede

oluşmuştu. Azı dişlerimden ikisi çürümüştü. Saçlarıma aklar

herkes acizdir. "Ne?"

düşmüştü. Bedenim diriliğini ve pürüzsüzlüğünü yitiriyordu. Kilo da

"Gerçek, ağzım açar mısın canım?"

almıştım. Meslekten biriyle evlenme hevesimden vazgeçtim. Lakin

Ağız açıldı, eğildim, abeslangla içeriden yanağına bastırdım,

heyhat, treni kaçırmıştım. Elimi çabuk tutsaydım, şimdiye

otoskobu bademciklerine doğru tuttum. İltihaplanmışlar di.

ortaokula giden bir çocuğum vardı. Annelik, gençlik, aile saadeti...

Gerçek, ağzına tahta bir çubuğun sokulmasından hiç

hepsi yalan olmuştu. Kendimi uzaktan tanıyordum sanki.

hoşlanmamıştı. Gözlerini arkamdaki masada bir şeye dikmişti.

Umutlarım otomatik bir yavaşlıkla buharlaşmıştı. Elinde beysbol

Neymiş diye dönüp baktım. Abeslangların bulunduğu kutu önce so-pasıyla golf sahasında tenis oynamaya çalışan biri gibiydim. Bu masadan iki karış yükseldi, 30 santimetre kadar sola doğru da beni biraz sinirli biri yapmıştı.

kayarak havada durdu ve pat diye yere düştü. Bütün abeslanglar Gerçek'e Deposilin diye serum fizyolojik enjekte ellini. Bacaktan. saçılmış, benim ağzım da Gerçek'inki gibi kocaman açılmıştı.

Yani vücut sıvısı. Hiçbir faydası ya da zararı yok. Gerçek'i babası Derhal doğruldum. "Bunu nasıl yaptın!?" "Ben bir şey yapmadım getirmişti. Çocuğun eşyaları hareket ettir mesi gibi, baba da ki?"

duygularımı hareket ettiriyor, nabzını yükseltiyordu. Hayati... Onu Muayenehanemde bir mucizeye tanık olmuştum. Hayatımda görür görmez âşık oldum, Ne gördüğüm en etkileyici şovdu. "Peki ya baban?" diye soruverdim.

»>')

"Babam mı?" "Evet, baban kim?" "Babamın adı Hayati." "Leyla densiz, hareketsiz, sadece duygularda yaşanan bir mucize...

Hanım senin üvey annen mi?" "Hayır. O beni anaokuluna

Fazlasıyla yakışıklı bir adamdı. Oğluyla da iyi anlaşıyordu. Ona

götürüyor, akşamları uyutuyor. Babam da cuma günleri gelip alıyor kartvizitimi verdim: "Çocuğun durumuyla ilgili soru sormak beni. Beraber eve gidiyoruz."

isterseniz beni arayın lütfen."

il,/

Üç hafta sonra iğne için yeniden getirmesi gerektiğini söyledim. Bu

"Hımm... büyüünce ne olmak istiyorsun?"

iğneler, Gerçek yirmüki yaşına gelinceye dek devam edecekti.

"iyi polis."

Akşamüzeri Hayati aradı: "Doktor Neptün Petunya?"

Gerçek, mavi gözlü, siyah saçlı, düğme burunlu bir çocuktu.

"Evet?"

Fazlasıyla sevimliydi. Süper güçleri olan şirin bir erkek çocuğu...

"Ben Hayati Tehlike. Gerçek'i size bir daha getirmeyece-

Üvey annelik duygularım kabarmıştı.

ğim."

Leyla Kalahari'ye yalan attım: "Ciddi bir rahatsızlığı yok. Kriptik

"Neden?"

Tonsillit..."

"Çünkü oğlumun kardit olması söz konusu değil. Ona sodyum-

"Ha?"

klorür şırıngaladığınızı gördüm."

"Bademcikleri iltihaplanmış. Iecilline enjekte ettim. Dört gün

"Haklısınız. Çocuğunuz iyi. Fakat başka bir şey var. Lütfen bana

boyunca Iecilline'e devam edeceğiz. Sonra da bir hafta Pen Os

inanın."

süspansiyon kullanacak. Yine de emin olmak için bir hafta sonra

"Neymiş?"

tekrar görmeliyim."

"Bunu yüz yüze konuşamaz mıyız?"

"Anlamadım?"

"Tabii ki hayır. Sizi şikayet edip doktorluktan men ettirebileceğimin

"Kardit olabilir. Yani kalp iltihabı. Zayıf bir ihtimal, fakat işi şansa
farkındasınız, değil mi?"

bırakamayız."

"Kızgınlığınızı anlıyorum. Fakat düşünsenize, çocuğunuza zarar

"Neptün Hanım, eve gelmeniz mümkün mü?"

vermek istemediğim gayet açık, değil mi? Onu görmek istedim,

"Maalesef. Deposilin enjeksiyonunu hastanede yapmamız gerekir. çünkü..."

Alerjik reaksiyon gösterirse müdahale edebilmemiz için..."

"Bu cümlelerin geri kalanı doğru olsa kârlı çıkarsınız doktor hanım."

Tıptan anlayamayan insanlar, doktorların sıradan davranışlarını da \
yorumlayamıyorlar. Doktor, virüslerin, bakterilerin adını bilir.

"Oğlunuz telekinezi gücüne sahip."

Bambaşka bir dil konuşur. Bakarken içinizi bulandıran yaralara

"Şansınızı kaybettiniz." o

yağlı sıvılar döker. Onun kendi teknolojisi vardır. Milyonlarca

"Durun, kapatmayın Hayati Bey, çok ciddiylim!.."

insan, doktorlar tarafından bıçaklanmak, kesilmek için kuyruktadır. "Sizi sonra arayacağım" dedi ve
telefonu kapattı.

Doktor, gezegenimize astronottan daha uzaktır. Yazısı okunmaz;

Yarım saat sonra tekrar aradı. Gerçek'e "Çelik kasayı taşımama

şifreli mesaj gibidir. Doktoru asla çözemezsin, fakat ona teslim

yardım eder misin?" demiş. Sonra bir ucundan tutar gibi yapmış.

olursun. O haplar, kapsüller, şuruplar ve bilumum ilaçlardan

Çocuk diğ er uçtan tutmuş. Hayati hiç g   harcamadı ı halde, 700

oluşan bir sofra kurar. B y c den daha sofistike, komutandan

kiloluk kasa yerden kalkmış.:. Bulu -

daha buyurgan, ill zyonistten daha  a ırtıcı, ruhani liderden daha

370

inandırıcıdır. Bu yüzden doktorlar birbirleriyle evleniyorlar. Evcilik

tuk. Birer i ki içtik.  nce Gerçek'in durumunu konuştuk, sonra ona

tarikatı. Fakat ben evlenemedim. Beyaz gelinlik yerine, doktor

hayatımı anlatırken buldum kendimi. Vidalanın gev emi ti. Geceyi

 nl   yle yetindim.

beraber geçirdik. G kku a ının  zerin den geçen bir balonda

c] Bireysel bir oyundur."

gibiydim...

Şebnem'i sevip sevmedi imin anlaşılmasını sağlayacak daha

 ki insan birbirine ne kadar yakınla ırsa yakmლა sm, aralarında

isabetli bir soru  retilemezdi! B  ıkkını seçtim. Mazhar Bey

sonsuz bir mesafe vardır.

cevabımı ka ıda i aretledi ve diğer soruya geçti:

Uyandı ımda, Hayati kayıplara karı mı tı. Açık bırakılmış dizüstü

"2- M n ...

bilgisayarın monitöründe iri puntolu bir not: "Güzeldi. Te ekk rl r.

a] İnsan olu un bir yan ürünüdür.

Ho  a kal." Klavyeyi g galayan kargadan "Gak gak" dışında ne

b] İlişkilerde beliren bir kazanımdır.

yazması beklenir? Şımarıklık ve kibirden ibaret bu dürüstlük

c] insanlık için bir önkoşuldur."

gösterisi bana vız gelir. Sinek, örümceğe gerilla taktiği

Bence'nin B'si.

uygulayabilir mi? "Kadın, intikam almayı kafaya koydu mu, iki

"3- Özgür irade...

mezar birden kazar" diyen Çinli her kimse, beni iyi tanıyormuş.

a] insanın, ifade ve davranışlarını şekillendirmesini mümkün kılan

Yılan ile oğlağın telefon konuşması

zihinsel ve duygusal nitelikli bir kontrol sistemidir.

Kim bilir, belki de sadece yanlış yollar vardır. Bununla birlikte, size b] Acizliğimizi inkar etmede kullandığımız namevcut bir destektir.

uygun olan yanlış yolu bulmak gerekir yine de. [SAMUEL

c] Toplumsal değil, özel hayatta işleyen tercih yetiştirir."

BECKEH, 1906-1989] Kül, iyi bir yakıt değildir. Duman da

Bilhassa'nın B'si.

genellikle ısıtmaz.

373

Şebnem'e fazla yalan söylemişim. Gerçek'ten bahsetmemişim.

"4- ihtimaller...

Nadide'yi anlatmamıştım. Kız beni yorgancı sanıyordu. Gangster

a] Her adımda çoğalır.

olduğumdan habersizdi. Babasına "17 sene" numarasını

b] ihtimal diye bir şey yoktur.

çekmişim. Abidin Dandini'ye öykündüğümünden mi nedir? Halbuki

c] Her adımda azalır."

Şebnemle ilişkimiz ciddileşti. Evliliğin eşiğindeyiz. Şebnem'i

Bilinmez'in B'si.

seviyorum. Benim tatula rasa'mı onun öpücükleri çerçevesin

Yeteneğin kanıtı yalakalık, asaletin kanıtı zorbalık, nezaketin kanıtı

istiyorum. Hem Şebnem'in nurlu zarafeti karşısında benim

dedikodu, üstatlığın kanıtı ise [Şeyh Maz-har örneğinde görüldüğü

müptezelliğimin zaten bir hükmü kalmıyor ki? Bal damlası

üzere] güvenle saçmalamak olmuş artık.

tebessümünden yayılan masumiyet ışınları, beni de arındırıyor.

"5- Unutmak...

Ağzı, kuşe kağıda basılmış bir ziyafet davetiyesi gibi parlıyor.

a] Hatırlamak bir refleks, unutmak ise bir sanattır.

Kahkaha

b] Vicdan rahatlığı, masumiyet ve moral konforumuzu garantileyen

1/1

yeteneğimizdir.

sı dağların karını eritir. Müjde yüklü güzelliği, bilseniz, dünyayı

c] Hatırlamaya giden kısacık yolda, yerinde saymaktır."

ihya ediyor. Artık hurdalıklar beni neşelendiriyor, ha-

Bahse girerim'in B'si.

mamböceklerine kanım ısınıyor, lağımaların şırıltısı, fabrika

"6- Sahtelik...

bacalarından yayılan zehirli dumanlar ne tatlı...

a] Yanılı ve belirsizliğin sağladığı imkanları genişleten

Yine de işler haddinden fazla çatallaştı. Şebnem'in bana olan aşkı, bir şifadır.

tüm falsolarımı tartacak kadar büyük müdür?

b] insanı sahicilik arayışının risklerinden koruyan aldanışların,

"Sevgilim ben eli kanlı bir adamım. Bildiğin gangsterim yani.

tespit etmemizi engellediği yalan türüdür.

Yorgancılıkla alakam yok. Beş yaşında bir oğlum var. Kaç adam

c] Taklit, yapaylık ve monotonluk sayesinde bile

vurduğumu bilmiyorum... Sana verebileceğim tek iyi haber,

korunabileceğimiz bir beladır."

karımın çocuğumu doğururken öldüğüdür." "Neler söylüyorsun

Bunaltıcı'mn B'si.

Enver?" "Eaaa, adım Hayati, eheh?"

"7- Diğerkâmlık...

Yüce Rabbim, sen kurtar beni! Ben bu küçük beynimle işin içinden a] Zavallılığın kamuflajıdır.

çıkamayacağım!

b] Dolaylı bencilliktir.

Çaresizliğin kulvarında sürünüyordum. Gönül İşleri Bakanlığı'na

374

[GİB] müracaat etmiştim, fakat oradan da müspet cevap

c] Cömertliğin istikrara kavuşmasıdır."

alamamıştım. Hükümet, aşkımı onaylamıyordu. İnanılır gibi değil!

Bitiş'in B'si.

Bir devlet, vatandaşına "Sen aslında o kıza âşık değilsin" der mi,

Fark ettiğim kadarıyla Bakanlık Heyeti'ndekilerin her biri, kendi diyebilir mi? Kur'cm'da "Kalplerde olanı yalnızca Allah bilir" [j^j.^ll o soru tekniğini uyguluyordu. Yeseviyye Şeyhi, yedi soruluk bir testle llı jj^ık jAj] yazmıyor muydu?

beni tanımış ve Şebnem'e katiyen layık olmadığımı anlamıştı.

Gönül İşleri Bakanlığı'ndan mülakat için çağrıldığımda çok Evime postalanan sarı zarftan çıkan resmî mühürlü ve imzalı heyecanlanmıştım. Ankara'ya uçarak gittim. Nazi hapishanelerini evrakta "Bakanlığımız aşkınızı maalesef onaylamamıştır" yazılıydı.

andıran bakanlık binasının kalabalık koridorlarında dolaştım.

Kabahat bende, sırf Şerif Bey öyle istiyor diye Gönül işleri Havada bürokratik bir uğultu. Geniş merdivenler, yuvarlanmak için Bakanlığı'na hangi akla hizmet müracaat etmiştim. Ejderhanın idealdi. Kadidi çıkmış bir memure sordu: "Hangi üye ile görüşmek veterinerine gittiği nerede görülmüş? Her neyse. Belki de polisten istersiniz?" Yeseviyye Şeyhi Mazhar Bey'i seçtim. Epey hakkımda bilgi almışlardı. Bekarlığın beni hastalık saçan bekletildim. Yeseviyye'ye mensup amma çok insan varmış fahişelerin ağına düşürmesini umuyorlardı muhtemelen. [Ne de memlekette? Nihayet adım okundu, şeyhin ofisine girdim. Altmışlı olsa 'dokunmak' aşk'ın vücut bulması demektir.] Yahut günün yaşlardaydı. Süzgündü. Komedi filmlerindeki cenaze birinde benden bile daha kötü adamlar derimi yüzüp cesedimi levazımatçılarına benziyordu. Sakalı orlondan. Elleri ipince, köprüden attığında, bir kadının yasını tutmak zorunda kalmasını parmakları upuzundu. Kanlı gözlerinde müşfik bir ifade vardı: "Hoş uygun görmüyorlardı. geldiniz Hayati Bey."

"Benim aşkım neden tescillenmiyor?" diye sormak için GLB'e

372

telefon ettim. Fuat Atıf Tufa adında bir adamla konuştum. Boa

"Hoş bulduk" ey muhterem şeyh efendi hazretleri!

yılanı ile oğlak arasında geçen bir konuşma tahayyül edin: Ben

Daracık oda, kızıla çalan hantal mobilyalarla döşenmişti. Şişman

meledikçe o tıslıyordu. Verimsiz bir diyalogdu. Şebnem'e olan

biri bu odadan yara almadan kurtulamazdı.

aşkım bir yeraltı operasyonuna dönüşmüştü. Devletten izinsiz iş

Şeyh, sözü uzatmadan önündeki antika klasörü açtı ve bir dosya

yapmaya alışkındım. Zıyanı yoktu. PAP üyesi Şerif Şibumi'yi

kağıdından mülakat sorularını okumaya koyuldu:

etkilemenin başka bir yolunu bulacaktım. 25 Şubat geldi çattı ve

"1- İnsanlık..."

Bakanlık Heyeti komple temizlendi. Televizyon haber bültenlerinde

Başını kaldırıp gözlerime baktı. Tam ağzımı aralamıştım ki, şıkları

Heyet üyelerinin moza-ikli cesetleri resmigeçit yapıyordu.

sıralamaya başladı: "a] Bir 'takım oyunu'dur.

Manyanın teki, çetesini toplayıp bakanlığı basmış ve ihtiyarları

b] İki kişilik bir oyundur.

indirmişti. Üzülmedim diyemem. Tamam, Yeseviyye Şeyhi Mazhar

Bey bana ayıp etmişti. Evet, Gönül işleri Bakanlığı tam bir zırva 11 "Sen ne hissedersen hisset prensesler terler, kraliçeler ge-ğirir, Is ti. Doğru, Bakanlık Heyeti'ni oluşturan üyelerin büyük

manken kızlar yellenir..." Dehşet verici bir kokarca sırtışı var

çoğunluğunun dinî kimliğiyle öne çıkmış kişiler olması (;11

suratında.

375

"Ne ki bu? Bana ne anlatıyorsun?" Yüzümü, ılımlı bir

tışma konusuydu. Bütün bunlar ipe sapa gelmez, komik bir tablo

küçümsemeye ayarlıyorum.

oluşturuyordu. Fakat yine de yaşlı başlı yirmiiki adamın kanlı bir

"Bir katil için fazla ciddisin Hayati. Biz erkekler, hepimiz, hayat

hamur gibi yoğrulması içimi burkmuştu. Kara Şimşek [Knight

yolunda koşarken, ip atlayan cici kızlardan birinin ipine takılırız. Bu

Rider] yayından kaldırıldığında hissettiklerimi hissediyordum.

olayın büyümesine izin verme. İlle de bir aptallık yapacaksan git

Bir şapkayı beğenince kafana çiviyle çakıyor musun?

'fareli kedi' denilen Çin kebabından ye. Veya hayalarını koli

Servetimin yüzde 95'ini kadınlara ve alkole harcadım.

bandıyla sar. Köçek zombiler gibi mezarlıkta göbek atma. Aşk

Geri kalanını çarçur ettim.

geçicidir, anlamıyor musun?" Garson kız kahveleri masaya

[GEORGE BEST]

kondurup ayakuçlarma basarak uzaklaşıyor.

Yadigar Dragon'u zehirlediğim meşhur Beylerbeyi Sarayı'na yakın

"Tamam da bu neyi değiştirir?"

bir kafeteryanın camekanlı konsolunda Abidin Dandini'yle

"Sınırları zorluyorsun, buna saygı duyarım... Üçüncü evlilik en

oturuyorduk. Kuçuradi, masanın altına kıvrılmış-tı. Meyve

iyisidir. Şebnemle evlenirsen, geriye bir adım kalır?" Kahvesinden

tabağından çöplenen Dandini'nin keyfi gıcırdı: "Eskiden vişne
bir fırt çekiyor. Bir sigara yakıyor. Kuçuradi koltuktan atlayıp
çekirdeğini elli metre öteye fırlatabiliyordum."

uzaklaşıyor.

"Hımmmm? Dünya rekoru sende demek?" Her ne kadar böyle bir

"Sen gerçekten aşk nedir bilmiyorsun."

spor dalı yoksa da!

Gözlerini kısarak dumanı bana doğru üflüyor: "Evlilikten

"Heyhat... Bu gangsterlik işi benden çok şey götürdü."

bahsediyorduk. Senin beynin, çekirdeğine kadar çürümüş.

"Bir şey soracağım..."

Hakkında çok şey bildiğin AŞK, sana yaramamış anlaşılan."

"Medeni cesaretin beni korkutuyor." Alay ederken, homoseksüel

"Bunu nasıl başarıyorsun?"

bir karateciye benziyor.

"Neyi?"

"Özünde iyi bir adamsın..."

"Büyük harflerle konuşmayı?"

"Aklınca beni aşağılamaya mı çalışıyorsun pis serseri?!"

"Saçmalamayı bırak. Bir şapkayı beğenince onu kafana çiviyle

"Sence kim yapmış olabilir?"

çakıyor musun?"

"Neyi?"

"Yani?"

"Bakanlık Heyeti olayını?"

"Evlenme."

"Pompuruklarm hali çok feciydi harbiden. Kusmukta yüzen peynire 378

dönmüşlerdi. Büyük ihtimalle, senin durumundaki biri yapmıştır."

Godzilla diyeti

"Ho?"

Etrafınıza bir bakın, sizce de kıyamet kopmuyor mu/

376

[MURAT UYURKIII AKI

"Şebnem'i seviyordun. Bakanlıktaki evliya cevaz vermedi. Sen

Kış, bütün cephanesini gecekondu'lara fırlatıyordu. Laçka trafikte

de... idam edilmiş diktatörün cesedine tüküren köylü kadar

avarece araba kullanıyordum. Hayvanat bahçesin de kafesten

öfkelenedin?.."

kafese uçan bir kelebek kadar özgürdüm. Yollar, kaybolmuş

"Bir adama kızınca neden yirmiiki kişiyi komple öldürsünler ki?"

insanlarla doludur.

"Bilirsin, meseleleri konuşarak halletmek iyidir, fakat ortalığı kan

Dandini'nin evlilik hakkında söyledikleri, zaten bildiğim şeylerdi.

gölüne çevirmenin zevki de bambaşkadır."

Şebnem'i etkilemek için mafya taktikleri kullanmıştım. Fakat o,

Hava kararmıştı. İstanbul'un silueti, siyah kadife üzerine dağılmış

kainatın anahtar deliğinden bana göz kırpan bir melek gibiydi.

elmasları andırıyordu. Masamızın kıyısından yelkenli gibi süzülen Arabanın CD çalarını açtım. Ümmü Gülsüm'ün [1904-1975] Erite garson kızın otomatik gülümsemesini fırsat bilen Abidin seslendi: Ömri şarkısı başladı. Beni bir derbederlik sardı. Şebnem'i bir "Bana bir kahve! Kaynar olsun." Ben de aynısından istedim. bardağa doldurup içmek istiyordum.

"Bakanlık Heyeti'ndekiler... ilim irfan sahibi, dindar adamlardı"

Ya tüm hayatınızın ya da yalnızca o gününüzün içine edecek dedim "komple cennete gitmiş olmalılar?"

birileri mutlaka çıkar karşınıza. Yıldız Parkı'nın çevre-siiden Bir kaşını kaldırıp dudağını büktü: "Saf bir adam, rüyasında dolanırken, eski model siyah bir Ghevrolet'nin beni takip ettiğini hükümdarın cennete, meşhur bir şeyhin ise cehenneme gittiğini ayırımsadım. Şoför koltuğunda çam yarması bir Zenci oturuyordu. görmüş. Bu rüyayı bir dervişe anlatmış ve tabirini rica etmiş.

Böylesine kallavi biri tarafından izlenmek gururumu okşadı. Adamı Derviş 'Hükümdar cennete gitti, çünkü şeyhe hürmet ediyordu; tanıdım. Tam beş hafta önce, Şebnem'i evine bıraktığım gece şeyh cehenneme gitti, çünkü hükümdarla uzlaştı,' demiş."

bana saldırmıştı. Hızır Hızlı, Cengiz Cingöz ve birkaç eleman Anlattığı hikaye beni uyuşturdu. Dalgınlığımın bulanık suyunda limuzinle beni almaya gelmişlerdi. Bu insan azmanı enseme dertlerim tekrar yüzüye çıktı: "Şebnemle asla bir-araya kavradığı gibi beni havaya kaldırıp limuzinin motor kapağına

gelemeyeceğiz... İpin ucunu kaçırdım."

yapıştırmıştı. Üç gün şakaklarım zonkladıydı. Doğal olarak bizim

"Evlenme teklif ettin mi?"

beysbol takımından temiz bir sopa yemişti. Onun ardından yetişen

"Hayır, ama yüzük aldım." Şu anda cebimde.

cılız bir çocuk vardı. Onu da haşladık. Sonra da basıp gittik. O

Kuçuradi gelip aramızdaki koltuğa oturdu. Abidin Dandi-ni'ye

zaman bu iki sersemi keş yankesiciler sanmıştım. Kim olduklarını

dikkatle bakıyordu.

sormadım. Kavgada konuşmam. Dayak yesem bile ağzımı

"İyi yapmışsın. Bir kadına sahip olmak için, ona kendili den başka

açmam. Çünkü, kaçacak kadar bile cesur olmayanlar konuşur.

şeyler de sunmalısın... Bak, yerinde olsam asla ev lenmem.

Aklınızda bulunsun. Rakibiniz çene çalıyorsa, onu pataklamanız

Evlenmek erkeğin intiharıdır. Her kadın er ya da geç delirir. Tüm

işten değildir. Cevabınızı yumruklarla verin.

zarif kızların içinde pusuya yatmış bir şişko karı vardır. Nikah

379

defterine imzayı attığın anda, karının m< tamorfozuna start vermiş Zenci, kuyruğumdaydı.

Yavaşladım. O da yavaşladı. Parkın, olursun. Karın şişmanladıkça ••< 1

yüksek bahçe duvarına yanaştım. O da sağa çekti. Aynadan

MI

izliyordum. Herif öyle iriydi ki, o inerken araba az daha alabora

de gürleşir. Hayatın boyunca, işsiz kalmış bir porno aktörü gibi

oluyordu. İstifimi bozmadım. Gökten rendelenmiş buz yağıyordu.

hissetmek istiyorsan, o ayrı." İçtenliği beni kör etmesin diye onunla Zenci, ay yüzeyinde yürüyen astronot gibi ağır ağır yaklaşıyordu.

göz göze gelmemeye çalışıyorum.

Çivili tasma takan atletik bir buldoğu andırıyordu. Audi'mi halter

"Fakat Şebnem'i seviyorum. Önemli olan insanın ne hissettiği değil gibi kaldırıp asfalta çalabilirdi. Bebeksi bakışları ürkütücüydü. Bir mi?"

an, sıvışıp canımı kurtarmayı düşündüm. Beyaz ceket ıslandıkça

grileşi-yordu. Acaba dilimizi biliyor muydu? Yanıma geldiğinde

camı açtım. Kafasında ne bir yara izi ne de morluk vardı. Çabuk

yakmadım. Abidin'le konuşurum. "Bırakıyorum" derim. Beni

toparlanmıştı.

kardeşi gibi seviyor, hatırımlı kırmaz. O da patrona durumu iletir.

Gazap dolu sesiyle "Hayati Tehlike nasılsın?" diye hatırımlı sordu.

Şahit mertebesindeyim gerçi. Olsun. Gammazlık etmeyeceğimi

Afrika'dan bunu sormak için mi geldin? "Benden ne istiyorsun?"

bilirler. Aksi takdirde ben de hapsi boylarım zaten. Sicilim kabarık.

iki eliyle yakamı kavrayıp naçiz vücudumu camdan dışarı çıkardı.

Işığı kılıç, karanlığı kalkan olarak kullanmaktan usandım. Doğru,

Ayaklanm yere değmiyordu. Godzilla diyetiyle büyümüş Zenci beni olay tamamiyle müdafaayı nefsti. Abdülcabbar Turabi'yi silkeleyip duvara savurdu. Omurgam ve kafa-tasım çatırdadı.

indirmeseydim, herif beni taşla gömecekti. Ama neden? Sudanlı bir

Hayatımda hiç Zenci vurmamıştım. Bu sempatik zebaninin derdi

doktoru kızdıracak ne yapmıştım?..

neydi acaba? Duvardan aşağı kayarken gözlerime perde iniyordu. Kafamın içindeki Hiroşima dağınıklığını toparlamaya uğraşırken Nefesim kesilmişti. Eğer bu kazulet Kunta Kinte ikiye kadar

telefonum çalınca az daha derimden dışarıya fırlıyordum!

sayabiliyorsa gebermem an mese-lesiydi. Yere kapaklandım.

382

Çelikten pençelerini kürek kemiklerime geçirerek beni tekrar

"Aramışsın?"

havaya kaldırdı. Demek ki tarzı buydu. Kurbanlarım yakalıyor ve

"Konuşmamız lazım."

fırlatıyor. Yoldan geçen arabalardaki insanlar, bizi görünce gazı

"Keçi Yumruğu'na gel."

köklüyorlardı. Beynime bir kova asit dökülmüştü sanki. Şuurumu

"Tamam."

kaybetmek üzereydim. Kemiklerimin içinde kontrolden çıkmış

Meyhaneye gittiğimde Abidin Dandini taburelerden birin de

minik elektronik testereler uçuşuyordu. Belimdeki Colt'u [Python, 4 oturmuş demleniyordu. Etraftaki insanların varlığını hakaret inç] zar zor çekip Zencinin ağzına doğrulttum. Tetiği çekebilir-sem, addediyordu sanki. Yanına vardığımda, barmen göz açtırmadı: bu mesafeden ıskalamam imkansızdı. Her biri müstakil bir hedef

"Dilinizi nemlendirecek bir şey almaz mısınız?"

olabilecek dişlerini gösterdi. Tepesinden buhar-

"Aynısından" diyerek Dandini'nin bardağını gösterdim.

380

Diğer barmene seslendi: "Bir yılan kanı!"

lar yükseliyordu. Derin bir nefes aldı ve beni tekrar duvara fırlattı.

Fikrimi değiştirmekten vazgeçerken, şaşkınlığımı gizlemeye

Uçarken tetiği çektim. Kurşun, Zencinin alnına saplandı. Beyni

çalıştı.

balık yemi gibi saçılırken, bedeni birkaç metre öteye düştü. Ben de Dandini'ye çeteden ayrılmak

istediğimi söyledideğimde alnını duvara tosladım. Genç bir kadının kullandığı, küçük, kırmızı araba kırıştırdı: "Basmakalıp bir adam olmaya nereden heves ettin?"

ani bir frenle kayarak Zencinin tam önünde durdu. Kadının tiz

"Sana bahsetmiştim: Şebnemle yuva kuracağız..."

çığığı, lastiklerin ötüşüyle aynıydı. Fok misali çırpına çırpma yolun "Demek havlu atıyorsun?"

kenarındaki çamurlara bulanarak ilerledim. Sırılısıklamdım.

Yo, jübihyapıyorum. "Patronla benim için konuşabilir misin?"

Audi'min kapısını güçlükle açabildim. Kollarımda derman

"O kızla evleneceksin ve hayatınızın geri kalanı boyunca

kalmamıştı. Kadın, sessiz sinema döneminden kalma bir

birbirinizin buruşmasını izleyeceksiniz, öyle mi?"

acelecilikle otomobilinden inip cesedin etrafında dolaşmaya

"Evet." Tam olarak planım bu.

başladı. Tabancamı yandaki koltuğa bıraktım. Direksiyona kustum. "Bunu 'hayır' kabul ediyorum... Evlilik kafa karıştırır evlat. Özellikle Ve haşhaş tarlasında ilerleyen kaplumbağa mahmurluğuyla yola de erkeğinkini."

koyuldum. Üm-mü Gülsüm, şarkıya devam ediyordu. Az önce aşk

"Aksine, zihnim gayet berrak?"

acısını anlatan melodiler, şimdi ölümden bahsediyordu.

"Şimdilik... Aynı evde yaşayan iki kişi, birbirini öldürmek ister, inan

İstikbal zamanın dışındadır

bana."

\ İstirabın bitişi, onu gayrimeşru kılar

"Kendi istikbalim hakkında bir karar vermem, sence

ve bu yüzden ıstirabın sonu yoktur.

münasebetsizlik mi?"

[JONATHAN SAFRAN FOER]

"Saçmalama. İstikbal, zamanın dışındadır... Dinle, her evli çiftte bir

Duş aldım. [Bunu zihninizde canlandırmaya kalkmayın.] İki saat

acı çeken, bir de canı sıkılan vardır... Amaaan, ne halin varsa gör."

kadar kestirdim. Kabus gördüm. Ve ne gördüğümü unutarak

içkiden bir yudum aldım. Tadı, zehirlenmiş bir atın si-

uyandım. Komodinin üstünde, finalini merak ettiğim Delik Deşik Bir 383

Kefen romanı duruyordu. Rami ze Ramirez'in, kitaplarını bana

diği gibiydi. Özümden uzaklaşmış hissederek başımı salladım:

yazdığını düşünmüşümdü hep. Abidin Dandini'ye telefon ettim.

"Hem sen demez miydin 'Hayat aptalca seçimlerle ilerler' diye?"

Ulaşılamıyordu. Fvıııı aradım. Leyla Kalahari "Abidin dışarıda"

"Doğru ama ben başka şeyler de söylüyorum."

dedi. Gerçek'i 101 dum. Uyuyormuş. Kadının sesi huşu doluydu,

"Ne gibi?"

iyi akşaml.u dileyip telefonu kapattım.

"Çok sevmek, sonsuza dek kavuşamamak için en ideal

Sizi temin ederim, günün birinde cinayet işlerseniz, l<' levizyonu

yöntemdir!"

açtığınızda ya da elinize bir gazele aldığınız mı

Hayvanat bahçesinde insan avı

mı

Tanrıdan gelen işaretlere bakılırsa,

da göreceğiniz ilk şey, kurbanınızın cesedi olacaktır. Esmer güzeli olabilecekler hakkında hiçbir şey bilmiyoruz.

spiker "Sudan asıllı Doktor Abdülcabbar Turabi, Beşiktaş'ta yol

[J.C. FRIEDRICH HÖLDERLIN, 1770-1843]

ortasında vurularak öldürüldü" diyordu. "Sudanlı Muhalif Düşünür

Şebnem, omzumdan akan kana parmak uçlarıyla hafifçe

ve Siyasetçi Hasan Turabi, yeğenini Sudan'daki askerî yönetime

dokunuyor. Gözlerinden naylon ip gibi yaşlar iniyor. "Ben iyiyim,

bağlı ajanların katletmiş olabileceğini" söylemişti. Polis, konuyla

sadece sıyrık" deyip gülümsüyorum.

ilgili takibata başlamıştı. Cinayeti gören bir vatandaşın ifadesine

Galerinin kapısı, uğursuz bir gıcırtyla aralanıyor. Maymunlarla

başvurulmuştu.

birlikte ben de kapıdan giren tabancalı iki adama bakıyorum. Biri,

Doktor ha? Üstelik, Hasan Turabi'nin yeğeni! Ramize Ramirez'in

gözleriyle etrafı tararken, diğeri, ona yerdeki ıslak ayak izlerimizi

de dediği gibi "Şiddet, hallettiğinden fazla sorun doğurur."

işaret ediyor. Maymunlar, vahşice bir işgüzarlıkla bizi

Kandan yoruldum. Adam öldürmekten bıktım. Silah taşımak

gammazlıyorlar: Çığlık çığlığa zıplayıp, ellerini kafeslerden

istemiyorum artık. Telekinetik güçlere sahip bir oğlum, görünmez

uzatarak, peşimizdekilere bulunduğumuz yeri gösteriyorlar.

bir köpeğim ve adımı bile bilmeyen bir sevgilim var. Onları

Son sözlerimi söylememin vakti geçmek üzere. Şebnem'in otel

korumak için saygıdeğer bir hayat kurmalıyım. Hâlâ genç

sabunu gibi küçük kulağına sessizce "Seni seviyorum" derken,
sayılıyorum. Şebnem'e hakikati anlatırım. O, her şeyin mantıklı bir
pırlanta yüzüğü parmağına takıyorum. <
açıklaması olmadığını bilecek kadar akıllı. Halimi anlayacaktır.
Şebnem aşk coşkusu ve ölüm korkusuyla şoklanmış halde
Onunla hayat yollarımız hem birbirinden uzak, hem de birbirine
fısıldıyor: "Sevgilim, bu adamlar bizi öldürecek!"
paralel. Gerçek'e annelik yapabilir. Güçlü kız. Üstelik yüzü tarçın
Son sözlerime şerh düşünüyorum: "KORKMA BEN VARIM!"
rengi çillerle bezeli. Belki sahiden de yorgan işine girerim. Beyni
Şebnem, otuzuncu kuponu da avucuma tutuşturuyor.
defolu tiplerden değilim. Yani çocukluğumda karıncaları filan
Adamlar, ıslak tabancalarıyla yaklaşıyor. Bu sentetik silahşorları
önce görünmez köpeğimi gördüğüme seviniyorum. Ağacın
gözüm bir yerden ısırıyor. Belki de yanıliyorum. İki-
arkasındaki duvarın dibinden öteye doğru koşmaya başlıyor.
384
Şebnem'e sinyal veriyorum. Birlikte kalkıp Kuçuradi'nin peşinden
si de içindeki hayvanla barışık görünüyor. Tek çare, bcllll deki
koşuyoruz. Cüce maymunlar is-piyonluyor, hayalet köpek
tabancayı çekeceğim. Yoksa beni de Şebnem'i ile vm.1 caklar.
kurtarıyor. Kendimi ciddiye almam giderek güçleşiyor.
Nefes nefeseyim. Nabzımı dişlerimde, tırnaklınım<1.1
Adamlar bizi göremiyor fakat ayak seslerimizi duyuyorlar. Biri

duyabiliyorum.

"Şebneeem!" diye bağıyor. Zihnim allak bullak, gönlüm altüst

Tam silaha davranacağım anda Kuçuradi ceketimin l<> lunu

oluyor. "Ateş etse daha iyiydi" diye düşünürken bocalıyorum.

ısıyor. Dişlerinin arasından "Beni takip edin!" diyor. Ölümünden

Ateşe başlıyorlar. Cinayet kurbanlarının yüzde 79'u, tanıdığı biri

önce görünmez köpeğimi gördüğüme seviniyorum. Ağacın

tarafından öldürülür. Bu durumda Şebnem daha büyük bir risk

arkasındaki duvarın dibinden öteye doğru koşmaya başlıyor.

altında. Her şey o kadar hızlı ki, kendimi düşmekte olan bir uçakta

Şebnem'e sinyal veriyorum. Birlikte kalkıp Kuçuradi'nin peşinden

gibi hissediyorum. Kuçuradi, dev bir kauçuk ağacının arkasında

koşuyoruz. Cüce maymunlar is-piyonluyor, hayalet köpek

frene basıyor. Duvarın alt kenarında, dışarıya açılan dikey

kurtarıyor. Kendimi ciddiye almam giderek güçleşiyor.

dikdörtgen bir delikten geçiyor. Onun ardından Şebnem'i

Adamlar bizi göremiyor fakat ayak seslerimizi duyuyorlar. Biri

iteliyorum. Geri dönsem, peşimizdeki şamatacı ödleklere gebertip

"Şebneeem!" diye bağıyor. Zihnim allak bullak, gönlüm altüst

cüce maymunlara ikram etsem mi? Namussuz hırt, Şebnem'in

oluyor. "Ateş etse daha iyiydi" diye düşünürken bocalıyorum.

adını nereden biliyordu? Bu öldüresiye yakınlığın izahı neydi?

Ateşe başlıyorlar. Cinayet kurbanlarının yüzde 79'u, tanıdığı biri

Kafamın içinde bir arı sürüsü dolaşıyordu. Hemen kaçmak ile

tarafından öldürölür. Bu durumda Şebnem daha büyük bir risk

derhal adam vurmak arasında acilen tercih yapmalıydım. Tüydüm.

altında. Her şey o kadar hızlı ki, kendimi düşürrfekte olan bir uçakta Dışarı çıktığımda Kuçuradi toz olmuştu. Yağlı bir kemiği hak gibi hissediyorum. Kuçuradi, dev bir kauçuk ağacının arkasında

etmişti. Ama ne yazık ki bir hayaletle ödeşmek zordur. Şebnem'in

frene basıyor. Duvarın alt kenarında, dışarıya açılan dikey

benzi solmuştu. Dehşete düşmüştü. Ona köpeğin nereye

dikdörtgen bir delikten geçiyor. Onun ardından Şebnem'i

kaybolduğunu soramazdım. Fakat o bana "Çıkış yolunu nereden

iteliyorum. Geri dönsem, peşimizdeki şamatacı ödleklere gebertip

bildin?" diye sordu. Saçmalayarak geçiştirdim: "Tahmin ettim."

cüce maymunlara ikram etsem mi? Namussuz hırt, Şebnem'in

38S

adını nereden biliyordu? Bu öldüresiye yakınlığın izahı neydi?

Kestirme patikalardan el ele koşarak hayvanat bahçesini terk ettik.

Kafamın içinde bir arı sürüsü dolaşıyordu. Hemen kaçmak ile

Audi'ye atlayıp uzaklaştık.

derhal adam vurmak arasında acilen tercih yapmalıydım. Tüydüm. Şebnem konuşmuyordu. Telaşı yatışmamıştı. Öldürölmekten Dışarı çıktığımda Kuçuradi toz olmuştu. Yağlı bir kemiği hak

ziyade, peşimizdeki adamlarla karşılaşmaktan korktuğunu

etmişti. Ama ne yazık ki bir hayaletle ödeşmek zordur. Şebnem'in

seziyordum: "Kimdi onlar?"

benzi solmuştu. Dehşete düşmüştü. Ona köpeğin nereye

"Birini tanıyorum sadece."

kaybolduğunu soramazdım. Fakat o bana "Çıkış yolunu nereden

"Şebnem, neler oluyor anlatır mısın? Bizi neden öldürmeye bildin?" diye sordu. Saçmalayarak geçiştirdim: "Tahmin ettim." kalktılar?"

385

Parmağındaki yüzüğe bakarak anlatmaya koyuldu: "Mün-diği gibiydi. Özümnden uzaklaşmış hissederek başımı salladım: tekim..."

"Hem sen demez miydin 'Hayat aptalca seçimlerle ilerler' diye?"

"Ne?"

"Doğru ama ben başka şeyler de söylüyorum."

"Adı, Müntekim. Onunla geçen sene yazın tanışmıştık. Bana

"Ne gibi?"

yakınlık gösterdi. Dengesiz biri. Yani aslında iyi sayılırdı. Bize niçin

"Çok sevmek, sonsuza dek kavuşamamak için en ideal saldırdığını anlamadım."

yöntemdir!"

"Soyadı ne?"

Hayvanat bahçesinde insan avı

"Gıcırbey."

Tanrıdan gelen işaretlere bakılırsa,

"Aranızda neler geçti?" Onunla yatıyor muydun?!

olabilecekler hakkında hiçbir şey bilmiyoruz.

Yüzüme baktı: "Hiç. Biraz gezdik, hepsi bu."

[J.C. FRIEDRICH HÖLDERUN, 1770-1843]

"En son ne zaman gördüğünüz?" Bana yalan söylersen minnettar

Şebnem, omzumdan akan kana parmak uçlarıyla hafifçe
olurum.

dokunuyor. Gözlerinden naylon ip gibi yaşlar iniyor. "Ben iyiyim,

"Seninle ilk buluşmamızdan iki gün önce."

sadece sıyrık" deyip gülümsüyorum.

İki gün mü? "Kavga ederek mi ayrıldınız? Kim kimi terk etti? Bunca

Galerinin kapısı, uğursuz bir gıcırtyla aralanıyor. Maymunlarla

zaman seni hiç aramadı mı? Öyleyse niye şimdi silahla kovalıyor?

birlikte ben de kapıdan giren tabancalı iki adama bakıyorum. Biri,

Tüm bunlar hakkında bir fikrin yok mu Şebnem?"

gözleriyle etrafı tararken, diğeri, ona yerdeki ıslak ayak izlerimizi

"İnan bilmiyorum Enver."

işaret ediyor. Maymunlar, vahşice bir işgüzarlıkla bizi

Adım Hayati... "Nasıl bilmezsin?"

gammazlıyorlar: Çılgılık çılgılığa zıplayıp, ellerini kafeslerden

"Beni sevdiğini söylüyordu. Felçli kardeşini taklit ediyordu..."

uzatarak, peşimizdekilere bulunduğumuz yeri gösteriyorlar.

Kendimi kaçık sanırdım. "Her neyse, devam et." "Galiba beni bir

Son sözlerimi söylememin vakti geçmek üzere. Şebnem'in otel

süre takip etti. Aralık ayında bir gece evimizin bahçesine sabun

sabunu gibi küçük kulağına sessizce "Seni seviyorum" derken,

gömdü." "Sabun mu?" Ne sabunu?

pırlanta yüzüğü parmağına takıyorum.

Şebnem aşk coşkusu ve ölüm korkusuyla şoklanmış halde

"Bir nevi büyü yaptırmış. Sabuna kuş bacağı bağlıydı. Ödüm

fısıldıyor: "Sevgilim, bu adamlar bizi öldürecek!"

koptu."

Son sözlerime şerh düşünüyorum: "KORKMA BEN VARIM!"

"Seni etkilemek için yapabileceği başka bir şey yok muydu?"

Şebnem, otuzuncu kuponu da avucuma tutuşturuyor.

"Namık Mıknatıs'ı bilirsin..." "Evet de, onun bu işle ne ilgisi var?"

Adamlar, ıslak tabancalarıyla yaklaşıyor. Bu sentetik silahşorları

"Hani fuar açılışında konuşma yaparken..." "Müntekim, Namık

gözüm bir yerden ısırıyor. Belki de yamhyorum. İki-

Mıknatıs'm elemanı mıydı?" "Hayır, ben... Televizyon fabrikasında

çalışıyordum, işten atılan 1100 kişiden biriydim. Çok üzülüyordum.

si de içindeki hayvanla barışık görünüyor. Tek çare, belimdeki

Namık Mıknatıs'a kızgındım. Cezalandırılması gerektiğini

tabancayı çekeceğim. Yoksa beni de Şebnem'i de vuracaklar.

düşünüyordum. Onu rezil eden kişi Müntekim'di."

Nefes nefeseyim. Nabzımı dişlerimde, tırnaklarımda

Öyle mi?! Türkiye'nin en ünlü işadamını senin hatırın için

duyabiliyorum.

b.kyoluna uğurladı demek? "Adama ilaç mı vermiş?"

Tam silaha davranacağım anda Kuçuradi ceketimin kolunu

ısıyor. Dişlerinin arasından "Beni takip edin!" diyor. Ölümünden

"Bilmiyorum. Bir de Gönül İşleri Bakanlığı'na müracaat etmişti. "

Kuçuradi de indi. Köprünün korkuluğuna tutunduğumda, metal

—"Yani seni seviyordu?" Sükutla ikrar etti. "Aşk onaylanmış

arkın iki tarafından da polisler silahlarını bana doğrultmuş

mıydı?" "Evet."

koşuyordu. Ateş ettiler. lüü

"Peki Müntekim denen bu psikopattan bana niye hiç söz etmedin

tu-1

Şebnem?" Reha Veto vakasından farkı, devlet sırrı olması mı?

kaç kurşun, demirlerden sekti. İntihara yeltenen birine ateş

"Böyle olacağını hiç düşünmemiştim. Senden bir şey gizlemiyorum açmak... Cidden zekice. Kuçuradi sordu: "Atlıyor muyuz?"

Enver. Anlatılmaya değer bir yönü yoktu."

"Sen de mi?"

Duruma bakılırsa o seninle ayrı fikirde değil. "Ne iş yapıyor bu

"İnişte sana fıkra anlatırım."

Müntekim?"

"Belki de polis köpeği olmalısın?" Polislerin tepemize binmesine

"intikam alıyor. Yani eğer biriyle aranda problem varsa,

ramak kalmıştı.

Müntekim'le temas kuruyorsun."

"O zaman seni ısırمام gerekir."

"Nerede?"

"Sakız ister misin?"

"Marketlerdeki bazı ürünlerin ambalajlarında, Mııııir kim'in
Ve hayalet köpeğimle birlikte Boğaziçi Köprüsü'nden uçtuk. Grand
broşürleri var. Orada belirtilen gün ve saatte, MM il edilen telefon
Grave'in dokuzuncu katından düşmeye, kaldığım yerden devam
kulübesine gidiyorsun. Müntekim seni kulu
ediyorum. Kaderim tekrarlarla dolu. Hava soğuk. Saçlarım
1)1/

uçuşuyor. Rüzgar nemli bir pelerin gibi suratıma çarpıyor.
beden anyor. Konuşup anlaşıyorsunuz. Sonra belli bir ücret
Ceketimin etekleri katlanıp sırtıma yapışıyor. Birazdan balıklar
karşılığında..."

gözlerimi yiyecek. Kuçuradi nedense benden daha hızlı düşüyor.

"N'apıyor, öldürüyor mu?" Yoksa sadece milletin ortasında
Suya değmesine az kala, gerisingeri yükselerek hizama geliyor!
aniden altına yapmasını mı sağlıyor?

Hızını bana ayarlıyor. Havada hazır ola geçiyorum. Birkaç
"Yo, prensip itibariyle kimseyi öldürmüyor." "Tarzını değiştirmiş
kilometre öteden yaklaşan savaş gemisinin güvertesindeki
demek ki?"

minnacık askerlere gülümsüyorum. Tam şu anda fizik
Şebnem'i evine bıraktım. Ayrılırken, onu tüm kalbimle sevdiğimi,
kanunlarında bir değişiklik olmazsa, bittim demektir. Meymenetsiz

olanları dert etmemesini, mecbur kalmadıkça evden ayrılmamasını bir martı bize bakarak ötüyor.
Derin bir nefes alıyorum. Tüm ve yakında kendi yuvamızda mutlu mesut yaşayacağımızı
kaslarım gergin. Bir saniyeye amma çok olay sığırmış? Acaba

söyledim. Başımı yukarı aşağı salladı. Kanayan sağ omzuma
hep böyleydi de ben mi ıskaladım? Üçgen dalgaların arasından
bakarak yüzüğünü düzeltti. Ve altduda-ğma bir öpücük kondurdu. sulara dalıyorum.
Onu öpünce ağzımın iklimi değişti. Bahçe kapısından girip eve
Hey, durun bir dakika! Akşam haberlerinde benden bahsedilecek!
yürüyen sözlümü izledim. Bunca kargaşa ve korkuya rağmen,
["Mafya lideri Atom Bombacıyan'ın adamlarından biri olarak
edasında, sözlenmemizi kutlayamamanın hüznü seçiliyordu.
tanınan Hayati Tehlike, polis takibinden kurtulabilmek için Boğaziçi
Şebnem'in üzüldüğünü görmek, benim üzüntümü ikiye katlamıştı.
Köprüsü'nden atlayarak feci şekilde can verdi!"] Şebnem
Yola koyulurken radyoyu açıyorum. Bob Dylan What Was it You
sözlüsünün kimliğini, kara haberi alırken öğrenecek! Buradan sağ
Wanted diye şarkıya giriyor.
çıksam bile işim yaş.
Yan aynada Kuçuradi arabayı kovalıyor: "Beni bekle!" Durup
Topuklarım metal sertliğindeki su yüzeyine çarptığında çeneme ve
içerden kapıyı açıyorum, biniyor. "Sen hiç havlamaz mısın?"
şakaklarıma çekiçle vurulmuş gibi sarsılıyorum. Sanki Jaws
"Yooo? Ya sen?" diye ağzımın payım veriyor. Sahil yolunda
dişlerini kemiklerimde biliyor. Kalbim boks eldi-
ilerlerken ezilmiş bir kedi görünce, hayalet dostum gözlerini
390
sımsıkı yumup yüzünü buruşturarak başını çeviriyor. Hayat,

venleriyle pataklamrmmışçasına eziliyor. Ciğerlerim patlamak üzere.
önleyemediğimiz felaketlerle doluydu. Müntekim denen şu hötöröf
Kulaklarımdan içeri katran pompalanıyor. Gözlerim yanıyor. Ecel
palyaço ailesinin asil üyesini ve yanındaki yılışıklık sosuna batmış
terleri döküyorum. Etrafımda binlerce baloncuk uçuşuyor.
gevrek mahluku avlamalıydım. Artık benim için tek yol, Şebnem'in
Köprüden ateş açan polislerin otomatik tüfeklerinden yağın
kalbine giden yoldu.

mermiler, suyun içinde köpük şeritleri çiziyor. Kollarımı

388

kıpırdatamıyorum. Ellerimde görünmez bir halter tutarak dibe

Baharı müjdeleyen polis helikopteri

yollanıyorum. Kuçuradi tuzu kuru köpekbalığı neşesiyle sırtıyor.

An'ın tadını çıkarıyordum. Tıpkı paraşütü açılmayan bir

Dipte, yüzlerce koyun iskeleti sessizce otluyor. Ne yapmam

paraşütçünün rüzgarın tadını çıkardığı gibi. [CALOGERO

gerektiği hakkında hiçbir fikrim yok. Ölürken insan bildiğini de

CAVATAIO, Giilünmesi İmkansız Şakalar]

unutuyor. Keşke oğlumla daha çok vakit geçirseydim... Acaba

Felaketin de bir kuralı var. Mı acaba? Esaslı bir felaket sürprize,

ruhum hâlâ bedenimde mi? Emin olamıyorum. Çünkü hafifledim.

tesadüfe, anormalliğe dayanır. Üsküdar'dan Boğaziçi Köprüsü'ne

Kendimi evimde hissediyorum. Pekala, o kadar da değil. Fakat

doğru giderken iki polis arabası kuyruğuma yapıştı. Gaza bastım.

hayra yorulabilecek bir tuhaflık var. Sualtında kibrit çakılmış gibi

Sirenler ötmeye başladı. Aynadan, aynasızlara bakıyorum. Geride bir aydınlık belirliyor. Yavaş yavaş yükseliyorum. Camdan bir hızla küçülüyorlar. Bir başka polis otosu, sağ taraftan yola aniden

asansörün içindeyim adeta. Başımı sudan çıkarırsam kurşunu

dalarak önümü kesti. Ön kapısına tosladım. Üniformalı şoför

yerim. Suda kalırsam, boğulurum. Ölüm ile ölüm arasındayım.

içeride sıkışıp kaldı. Biraz geri gittim. Arabadaki diğer üç polis

Azrail'in iki kolu beni sarıyor. Yön duygumu kaybetmiş vaziyette

silah elde dışarı çıkarken, yolun solundan son sürat devam ettim.

Anadolu yakasına doğru yüzmeye uğraşıyorum. Tutkal

Az daha, karşıdan gelen belediye otobüsüne çarpıyordum.

kavanozundaki gece kelebeği kadar ilerleyebiliyorum. Kafanız

Frenleyen otobüs inildeverek kaydı. Polisler ardımdan hiç

suyun içinde olmadığı için çok şanslısınız sayın okur.

durmadan ateş ettiler. Keskin virajı geçerek canımı kurtardım.

Yüzeye varınca kendimi Ohio Nehri'nde buldum. Cincin-nati'de,

Sudanlı Abdülcabbar Turabi, intikam emekçisi Müntekim Gıcırbey

ışıklarla bezeli Suspension Köprüsü yakınlarmday-dım. Geceydi.

ve polis amcalar... Hepsi de beni zımbalamaya çabalıyordu. Fakat Şehrin boy aynası nehir, altın suyu gibi parlıyordu. [Bir keresinde, neden? Masum, cici ya da sempatik değilim, kabul. Yine de bu

Abidin Dandini'yle bu köprünün bir ucundan diğerine yürümüştük.]

cinai sinerji, motivasyon ve rekabete akıl erdiremiyordum. Kirli

Mucizeler, ihtiyaçlarımızla nadiren örtüşür. Halbuki, Boğaz'dan

işlerden el çekmeye karar vermemi fırsat bildiler sanki. Beni

Ohio Nehri'ne ışınlanmak, tam da ihtiyaç duyduğum türden bir

cezalandırmak için, pişmanlık duymamı mı beklediler nedir?

mucizeydi. Kıyıya bir ulaşabilsem, İstanbul'a dönmesi kolaydı.

En popüler intihar mekânı Boğaziçi Köprüsü'nde ilerlerken, bahan

Hıçkırık ve öksürükler eşliğinde sesli sesli nefes alıp veriyordum.

müjdeleyen polis helikopterine gözüm ilişti. Tam anlamıyla

Genzim yanıyordu. Uzaktan uzağa Moğollar grubunun Yolum

basiretim bağlanmıştı. Polislerin beni köprüde kolayca

Seninle şarkısı çalınıyordu. Boğaziçi Köprüsü'nden Ohio Nehri'ne

kıştıracağını düşünememiştim. Köprünün ortasına vardığımda,

at-

ilerideki polis barikatını fark ettim. Arabamı kenara çektim, indim.

391

layıp Yolum Seninle'yi dinlediğime göre, dünya ile ahiret

Okudum. Ölülere verilen hediyeler bile bumerang gibidir, mutlaka

arasındaki tarafsız bölgedeydim. Fazlalıklarla dolu, eksikliklerle

geri döner.

malul bir yerde. Muhtemelen beynimin içinde bir mermi dönüyordu Düşe kalka sahil yoluna indikten sonra mola verip, biblo misali veya bacaklarımdan biri kopmuştu. Boğulmuş muydum, parçalara

zarif Hamid-i Evvel Camii'ne vardım. Şadırvanda elimi yüzümü

mi ayrılmıştım yoksa hiç olmadığım kadar sağlıklı mıydım? Ağır

yıkadım, içeriden, namaz kıldırın imamın sesi geliyordu.

ağır sürükleniyordum. Şarkının volü-mü gitgide yükseliyordu: "Beni Gömleğimi temizlemeye uğraşırken daha da berbat ettim. Başım çağıran uçurum oldu sevdan, kaçmam I Yok saklanmam başından dönüyordu. Ağzımı musluğa dayayıp biraz su içtim. Zor nefes sonundan korur bizi zaman I Kim söylemiş son diye, olmaz diye,

alıyordum. Şartlar müsaitken, cemaatle birlikte ben de duaya

kanar diye... /Anlatma, anlamam I Aşk varken sözlerinde,
başladım; kanlı ellerim titriyordu: "Yâ Rabbim, oğlumu bana, beni
düşlerinde; yeniden doğmak gibi nefesinle, çoğalıp sevginle I
oğluma bağışla. Ey merhametli Allah'ım, günahlarımı affet. Ben
isteme, durdurmam... I Büyüt beni gözlerinde, ellerinde; yeniden
kaderime çekidüzen veremiyorum. Kendi aptallığımın kurbanı
ses oldun sözlerime, gücün saklı içimde I Vursunlar, ağlamam I
oldum. Yardım et Allah'ım. Beni mermilerden korudun,
ister bakar, ister ayaz, yolum seninle I Duysun dünya, karşı
boğulmaktan kurtardın, Azrail'in vazifesini ertelettin... Şeyh İbrahim
dursun, düşün peşime."

Tennuri [15. yy.] 'Kahrın da hoş, lütfün da hoş...' demiş. Tamam,
Birdenbire bütün ışıklar söndü, akıntı dindi, şarkı sustu.

ben de aynısını söylüyorum. Senden gelen her şey kabulüm.

Karanlıktan başka şey duyamıyor, sessizlikten başka şey gö-

Vadem dolduysa, Gerçek'im sana emanet Allah'ım. Ne

remiyordum. Kainat istop etmişti. Kıyametten sonraki ilk

dileyeceğimi bilemiyorum. Böyle dua sırasında lafı çevirir gibi

saniyedeydim.

oldum, fakat kalbimden geçeni biliyorsun Allah'ım. Şimdi

* it *

anlıyorum ki insan daima çaresizdir. Fanilik, her türlü avantajı

Korlaşmış bir bisturi, karanlığı ortadan kesti. İncecik, yatay bir ışık

dışlıyor. Belki de yanıliyorumdur? Takdir senin Yâ Rabbim. Azılı

çizgisi belirdi. Kozmosun kepengi kaldırılıyordu. Bir el, gezegeni

bir haydut olarak geberip gitmekse, ben hazırım. Daha makbul bir

ambalajından çıkardı. Kimmiş diye baktım. Şerif Şibumi. Nur yüzlü final için cidden yardımın gerekiyor. Senin her şeye gücün yeter.

ihtiyar sağ elinde 14'lü Browning'iyile her an tatsızlığa neden

Amin." Yanaklarımda gözyaşlarımm ılıkliğini hissettim. Bunlar

olabilecek gibi görünüyordu.

394

"Dışarı" derken, tabancayı hafifçe salladı.

kalbimdeki huşunun tecellisi miydi, yoksa kurşun yarasının

Varlığını zapt eden zifiri hiçlik, meğer külüstür bir Lada'-nın

kolaylaştırdığı riyakarca bir trip miydi, inanın bir fikrim yok. Bir

bagajıymış. Her tarafım ağrıyordu. Arabadan indim. Küplüce

nebze ferahlamıştım. Sahil yolunda bir taksi durdurdum. Şoföre

Mezarlığı'ndaydık. Epeydir buralara yolum düşmemişti. Şerif

"Arnavutköy'e çek kaptan" dedim ve ekledim: "Merak etme

Şibumi'ye bir şey söylemedim. Mümkün mertebe mahcup bir ifade ağabey, param var."

takındım.

Planım belliydi. Eve varınca Abidin Dandini'yi arayacaktım. Bana

"Yürü."

doktor getirecekti. Akşam da oğlumla birlikte uyuyacaktım.

392

Taksi şoförü orta yaşlı, düzgün sakallı bir adamdı. Şerif Şibumi'yle

Mezar taşlarının arasından dev servilere yöneldim. Yürürken

aynı fırında pişmişe benziyordu: "Hayırdır birader, vurulmuşsun?"

gözlerimi ovuşturdum. Ellerimi iki yanda, omuzlarımın hizasında
Sözlümün babasını biraz kızdırdım da. Ya da şöyle diyeyim: "Bar
tutuyordum. Gedikli aynasız ve emektar tabancası arkamdan
kavgası."

geliyordu. Ürperdim. Giysilerim hâlâ ıslaktı.

"Seni hastaneye götüreyim mi?"

"Dur." Durdum.

"Yo, önce evime uğramalıyım. Sen hızlı sür yeter."

"Dön." Döndüm.

Daha dün polislerin kurşunlarından kaçabilmek için atladığım

"Diz çök." Çöktüm. Şerif Şibumi'nin namlunun ardındaki anlam
malum köprüden şimdi sağ salim geçiyorum ve nihayet evime
yükklü gözlerine "Biraz abartmıyor musunuz? Bu kadarına gerek
ulaşıyorum. Ev ablukaya alınmamış. Bahçemdeki ceviz ağacına
yok" der gibi baktım.

tünemiş karga, sniper gözleriyle beni izliyor. Sekiz haneli şifreyi

"Kızımdan ne istiyorsun, Hayati Tehlike?" Sesi ürkütücüydü.

tuşluyorum ve kapı açılıyor. Üçlü koltuğa uzanıyorum. Dünyanın

Aslında benim de soracaklarım vardı: Cincinnati'den nasıl

en hafif köpeği Kuçuradi koşup kucağıma atlıyor: "Nerede kaldın
döndüm? Beni size polisler mi hediye etti? Adımı nereden
sahip?"

öğrendiniz?.. Merakıma gem vurup "Kızınızı seviyorum" dedim.

"Kırlarda dolaştım."

—●-----

Öyle açım ki sayın okur, seni bile yiyebilirim. Fakat önce telefon

"Yalan söylüyorsun."

etmeliyim. Uzandığım yerden doğrulamıyorum. Gömleğimi

Ellerimi indirdim. Ayağa kalktım. Başımı hafifçe öne eğdim.

aralayıp beş yıldızlı yarama bakıyorum. Kızgın saca damlamış

"Söyleyeceklerimden sıkılırsanız tetiği çekin lütfen" diye lafa

domates sosunu andırıyor. Boğazım kupkuru. Zamanaşımına

girdim: "Size de, Şebnem'e de yalan söyledim. Kızmakta

uğramış belirsizliğin ortasında mayışıyo rum. Dermanım kesiliyor.

haklısınız. Kim olduğumu bilse, kızınız benimle asla görüşmezdi.

Sızıyorum, uykuya dalıyorum, bayılıyorum ya da ona benzer bir

İnsan kaderini kendi yazmıyor. Allah'ın emri, Peygamber'in kavliyle şey.

kızınız Şebnem'i..." Duf! Belli ki anlattıklarımın hoşlanmamıştı.

<<!■.

Fatiha ruhun gıdasıdır

Otuz yaşındaki bebek

Eğer kendimizi mahvetmekten vazgeçebilirsiniz, başkalarını

insan insanı yalnızca uzaktan tanır. [DUSTIM OISTANT, 1917-

mahvetmeden durabiliri/ de, [SYLVESTER SPOILERONE, Allame 1971, Sessizlik Stoku]

H.mlııı\

"Merhaba delikanlı." Karşımdaki ela gözlü kadın, yıllanmış

Gözlerimi açtım. Sabah ezanı okunuyordu: "Es-salaiu ti!) run

tebessümüyle üzerime eğiliyor.

mine'n nevm." Müezzin es verdiğinde kuş seslen ovaLı

Evimin salonunda, sandalyeye oturmuş vaziyetteyim. Ellerim

|<)|

arkadan bağlı. Ayaklarım da sandalyenin ayaklarına sıkıca

ra yayılıyordu. Sol kolum kanla kaplanmıştı. Omzumun tam

sarılmış. Ağzım bantlı. Omzumdaki kurşun yarası sargıya alınmış.

altından vurulmuştum. Feciydi. Üstüm başım mezar çamuruna

Acıdaki değişiklikten, kurşunun çıkarıldığını anlıyorum. Üstümde

bulanmıştı. Allah'ım neler oluyor? Şerif Şibumi muhtemelen,

fanila, altımda eşofman. Kan ve çamurdan eser yok.

hacdan kazandığı sevaplar sıfırlanır endişesiyle canımı

Daha önce hiç görmediğim bir kadın evime girip beni tedavi

bağışlamıştı.

ediyor, temizliyor, giydiriyor ve sonra da paketliyor. Ama niye?

Toprak nemli, çimenler ıslaktı. Demir bir çubuğa tutunup ayağa

Tüm insanlık beni öldürmek ile yaşatmak arasında kararsızlığa

kalkarken, üzerinde "A. Cahit Zarifoğlu, 1940-1987, ruhuna Fatiha" düşmüştü sanki.

yazılı bir mezar taşı gözüme çarptı. Fatiha ruhun gıdasıdır.

Mutfaktan bir anons yapıldı: "Uçan Kız! Kahvaltı hazır!"

Yıldırım çarpmış bir kirpi gibi tüylerim diken diken oldu. Anne?

Başını hafifçe yana eğerek alnını kırıştırdı. Beni tanı mıyordu. Oğlu Hepsi, annem gibi, filmlerde mi rol almışlar? Yaşlı başlı sinema olduğumu bilmiyordu. İyi ki ağzımı bantlamışlar. Zira ne söylemem oyuncularının benimle ne alıp veremediği olur? Bakanlık Heyeti'ni gerektiği hakkında fikrim yok.

katlettiğimi nereden uyduruyorlar? Gönül İşleri Bakanlığı'yla bu

Sevince benzer bir hayret, itimada çalan bir kuşku, boyun eğişle

uyurgezer mumyaların ne ilişkisi var? Abidin, Gerçek'i gangster

akraba bir hışım ve ıstırap aromalı bir tereddüt içindeydim.

olarak mı yetiştirir, yoksa oğlumun temiz bir hayat yaşamasını

Kalbimle beynim arasında bir hortum oluşmuş, bütün duygu ve

sağlar mı? Ne yani, beni doğuran kadınla hiç tanışamayacak

düşüncelerim birbirine çarpıp dağılarak fırıl finî dönüyordu.

398

Annem kalkıp mutfığa gitti. Otuz yıl mutfakta mı saklanmıştı? Bir

mıyım? Bir grup bunak tarafından zımbalanmak karizmamı

otuz yıl daha dönmeyecek miydi? Hayal mi, rüya mı, kabus mu

sıfırlayacak! Tamam da Bakanlık Heyeti'ni kim katletti? Polisler de

görüyordum? Onunla rastlaşacağımızı düşünmüştüm. Fakat evimi benden mi şüpheleniyor? Öyle olsaydı enselemeye çalışırlardı, basıp beni esir alacağı aklımın ucundan geçmemişti.

fakat üstüme kurşun yağdırdılar? Sudanlı Abdülcabbar Turabi de,

396

Türk Bakanlık Heyeti'nin intikamını mı almayı deniyordu?

Acaba mutfakta kaç kişiydiler? Eve nasıl girmişlerdi? Giriş kapısını Müntekim Gıdırbey'in tek derdi, Şebnem'i bana kaptırmamak açık mı bırakmışım? Bahçeye bakan arka kapıyı mı

mıydı? Şerif Şibumi, kızından uzak durmam haricinde bir şey

patlatmışlardı? Annem bana karşı kimlerle ittifak kurmuştu?

istiyor muydu? Bunca sorunun cevabını bulmam imkansız. Belki

Kurşunu çıkarıp yarayı sarması... Evladı olduğumu biliyordu belki? de en iyisi ölmek?.." "Şahadet getir." Katiller, kurbanlarını Gangster olduğumdan da haberdardı ve cinai bir tepki

cehenneme postalayan profesyonellerdir. Benimki, cennetin

göstermeyeyim diye beni bağladı? Öyleyse, arkadaşlarıyla

kapısını tıklatmamı arzu ediyor.

kahvaltı etmesi normal miydi? Bu ne biçim bir uzun eşek

Eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden ab-duhû

şakasıydı? Mübeccel Ecel muhtemelen deliydi. Uçan Kız filmini

ve rasulühvc

televizyonda seyretmiştim. Tam bir saçmalıktı. Benim annem son

"Şahadet getirmeyecek misin?"

nefesinde "Ben senin annen değilim" diyen kadındı. Mübeccel

"Tamam, içimden söyledim. N'apacaksan yap." Ağzım pamuk dolu

Ecel yarasalara analık etsin...

sanki.

Elinde çorba kasesiyle geri döndü. Beraberinde bir grup moruk

İhtiyarlar darülaceze korosu düzeninde, pür dikkat bana

odaya doluştu. Yedi kişiler. Yüz sene ayrı kaldıktan sonra biraraya bakıyorlar.

gelmiş bir çete. Miodrag Djuric'in [Da-do] Büyük Bitkisel Polis [La

Dedelerden biri "Senden sonra, yedi milyar insan, hepimiz

Grande Poliçe Vegetale, 1969] tablosunu anımsatıyorlar. Sakallı

öleceğiz, söz!" diyor.

olanın belinde tabanca gözüme çarpıyor. İçlerinden birini

Mr. Spock tetiği çekiyor.

tanıyorum! Şebnemle ShahShops'a gittiğimiz kış gecesi, rüşvet

Çıt!

mukabilinde bizi içeri alan adam. Kafası, insan yiyen bir

Namevcut bir mermi alınma değişiyor. Böyledir. Boş tabanca diye

hamburgere benziyor. O da beni hatırladı galiba; kızarıyor.

bir şey yoktur. Tetiğe basıldı mı, değişikliği hissedersiniz.

Uçan Kız, ağızındaki bandı cart diye çekiyor. Bıyığım! Ve bir kaşık Herkes oh çekiyor. Pişmanlık dolu bir sersemlik içindeler. Yaşlan çorbayı ağızma uzatıyor: "Çorba?"

ilerledikçe ölüm konusunda acemilikleri artmış.

Kaşığı, gevşeyen ağızımdan içeri daldırıyor. Kremalı mantar. Nefis. "Kurşun yok bunda?" diyerek arkasına dönüyor Mr. Spock.

Yutuyorum.

"Makine bir haftadır senin g. tünde. Leblebisi var mı yok mu

Mübeccel Ecel ve diğerlerinin sesleri fayans döşeli bir mağarada

iskandil etmedin mi voltajı düşük gavur bozuntusu?! Hey Allah'ım!

yankılanıyor: "Yaralısın, bu iyi gelir."

Kervan ters dönünce uyuz eşek başa geçermiş!"

"Kurşunu çıkardın, şimdi de besliyorsun, bu iş nereye varacak?"

Ding dong!

"Bu çocuk pek belalı görünmedi gözüme?"

399

"Seninki de laf mı şimdi, bu haydut bir defada tam yirmi-iki kişiyi

Kapı zili çaldı. İhtiyarlar taş kesildi. Ding dong, ding dong, ding

vurdu!"

dong...

"Aslında sen de o heyete girebilirdin Mister Spock."

Küfürbaz moruk alelacele ağızma bant yapıştırıyor.

"Kızılmaske haklı, Spock diyanetli adam."

Mr. Spock ve annem kapıya yöneliyor. Kalanlar, kulak

<<<>>>/

kabartıyorlar. Hallerine bakılırsa, yanlış yerde macera aradıklarını

"Sen var ya Tom Braks, amma tıvıcı çomarsın ha! Ulan, herif

düşünüyorlar.

hepimizi kuyruğuna bağladı, taahhütlü de belinde, beş dakkeya bu Gelen her kimse, anlatacak çok şeyi olan biri. Bizimkileri beş

covinoyu harcayacak!"

dakikadan fazla lafa tutuyor.

"Sigara versene Tarzan."

Ben de merak ediyorum. Bir şey sipariş etmedim. Gündelikçi

"Sen de ister misin Kedi Kadın?"

cumaları gelir. Şirketten biri de olamaz; rahatsız etmekten

"Yan cebime koy." [...]

çekinirler. Abidin Dandini evime uğramaz...

Annem, bebeğini otuz sene gecikmeyle besliyor. Mama

Buruşuk çiftimiz salona dönüyor. Mr. Spock küçük bir not kağıdını

sandalyesindeki bebeden farkım yok. Sıcak çorbayı yudumlarken,

burnuma tutuyor: "Hayati Bey, sizinle acilen konuşmamız gerek.

gözlerimden otomatikman yaşlar akıyor. Neden ağladığımı

[...] Aziz İstanbul."

çözemiyorum. Uçan Kız, hiç tanımadığı öz oğluna gösterdiği

Gözlerime inanamıyorum! Hikayelerini hayranlıkla okuduğum

şefkatin sebebini kestiremiyor. Beni öldürmek için buradalar. Fakat yazar, benimle görüşmek istiyor; dahası, kapıma kadar geliyor!

o, cinayete merhamet şerbeti ekliyor. Annelik duygusu, kayısının

Şu aşamada cumhurbaşkanından telefon bekliyorum! Hangi ara

çekirdeği gibi yuvalanmış kalbine. Birbirimize nasıl derin

bu kadar popüler oldum ben?!

bakıyoruz. Baharın tüm çiçeklerinin ilahi bir müjdeyle, aynı anda

"Senin evde kurşun var mı Dracula?" diye soruyor Spock.

açtığını düşünün. Annemin tebessümü, ışın tedavisi gibi,

"Var tabii. Ben sen miyim?"

ruhumdaki kanserli hücreleri yeniliyor. Ona hakikati söylemeliyim.

"İkimiz gidip getirsek mi?"

Torunundan bahsetmeliyim. Artık benimle yaşamalı. Gerçek'e

"Mecburen. Os.ruktan gübre olmaz."

bakmalı. Bu leziz çorbayı oğlum da tatmalı...

"Ben de sizinle geliyorum" diyor Uçan Kız.

"Spock! Çorba bitti. Haydi, şu işi hallet." Annem, bir an önce

"Ben de."

öldürülmemi emrediyor. Ve elindeki boş kaseyi usulca sehpaye

"Ben de."

bırakıyor.

"Ben de."

Sakallı amca iki adım atıyor. Tabancasını çekiyor. Herkes derin

"Ben de."

nefes alıyor. Mister Spock, silahı alınma doğrultuyor.

Ben de!

O saniyede aklımdan şunlar geçiyor: "Bu moruklar niye birbirlerine "Tarzan, sen burada kal."

Mr. Spock, Kızılmaske, Tom Braks, Kedi Kadın, Tarzan diyorlar?

"Niye? Kızılmaske bekçi, o kalsa ya?"

Kızılmaske razı: "Tamam, mesele yok. Ben beklerim."

Eski bir aktör olması, bu teatral can çekişmeyi açıklıyor. Sahiden

Kartaloşlar cümbür cemaat yaylanıyor.

öldü mü diye dikkatle bakıyorum. Kuçuradi odaya dalıp

400

Kızılmaske'yi koklayarak "Ölmüş" deyince, misafirimizin ruhunun

Kızılmaske'den işkilleniyorum. Başımda durmayı niçin hemen

evimizi terk ettiğine kanaat getiriyorum. Sandalyeyi bir bacağı

kabul etti? Bana işkence yapmak için kendince sebepleri olabilir

üzerinde çevirmeye uğraşıyorum. Döndürmeyi becerebilirsem

mi?

kahvaltı bıçağına ulaşabilirim. Zar zor iki tur dönerek merhuma

Baş başa kaldığımız anda, bekçi mutfığa koşuyor. Nutella

yaklaşıyorum. Ter içindeyim. Hızlı hızlı solumaktan, ağızımdaki

kavanozu ve kahvaltı bıçağıyla geri dönüyor. Koltuğa yayılıyor.

kalın bant inip kalkıyor. Halının üstünde çaprazlama yatan cesede

Kapağı açıp, fındıklı çikolatayı bıçakla yemeye koyuluyor. Şu anda sırtım dönük. Kendimi geriye atıyorum. Güm! Başım yere çarpıyor.

bile onun yerinde olmak istemem. Benden daha açması

Ayaklarım havada. Destek noktası ölüm olan bir kaldıracım. Bağlı

görünüyor. Sinsiliği, zavallılığının içinde erimiş. Bıçağı yalarken

ellerimle Kızılmaske'nin sırtına masaj yaparak ilerliyorum. Önce

beni kolluyor. Ağızını şapırdatarak konuşmaya başlıyor. Karşısında kavanozu buluyorum, çikolata eriyiği parmaklanma bulaşıyor.

kimse olmadığı zamanlarda da konuşuyor mudur? Bence evet.

Geçen sene Gerçek, kakaolu findık kremasını ceplerine

"Yaşlılara hiç saygın^yok, değil mi?" Bantlı ağzımın gerisinde

doldurmuştu. Nihayet kahvaltı bıçağını yakalıyorum. Gevşemiş

yutkunuyorum. Saygı... Uzmanlık alanın bu mu? I

iplerin içinde avuçlarımı bakışık hale getiriyorum. Yine de sağ

"Bakanlık Heyeti'ndekilerle ayaküstü konuştunuz mu, yoksa

elimle ipi keserken, ip de gerdiğim sol bileğimi kesiyor. Kurşun

adamları hemen taradınız mı?" Bunu neden sordun?

yarası feci yanıyor. Kollarım acıdan uyuşuyor. Tırtıklı tarafı ikide

"Adamlar korktu mu merak ediyorum." Bilemiyorum. Onları

bir düğüme takılarak elimden kayan bıçağı güçlkle tutuyorum.

öldürdüğümde[!] yanlarında değildim. "Ne de olsa Heyettekilerle

İpin kopması, kıtaların birbirinden ayrılması kadar uzun zaman

akran sayılırız... Acaba hangisi insanın korkularını daha iyi

alıyor. Ve Kızılmaske'nin fosiliyle yollarımız ayrılıyor. Ağzımdaki

yatıştırır; sanat mı, din mi?" Görüldüğün kadar aptal değil misin

bandı söküyorum. Ayak bileklerimdeki düğümleri çözüyorum.

yoksa? "Kim bilebilir? Belki ikisi de lazımdır. Mister Spock, şu

Gardırobundan tabanca askısını alıp takıyorum. Banyo

silahlı arkadaş, epeydir dine meyil verdi... Bizi tanımazsın sen.

lavabosunun altında saklı yedek Colt'u, yaramın hizasındaki kılıfa

Küçüklüğünde filmlerimizi seyretmişsindir, lakin şimdi hatırlaman

sokuyorum. Fanılanın üstüne bir ceket giyip evden fırlıyorum.

zor. Biz kendimiz bile oyunculuk zamanlarımızı güçbela

Kapıdan dışarıya adımımı atar atmaz bir mermi kirpiklerimi

hatırlıyoruz. Hey gidi günler..." Ağzındaki bıçağı emerken kısa bir
sıyrıyor! Ciyuv!

süre hülyalara dalıyor.

403

Bedeninizin kırışmasının acısını benden çıkarmak için mi

Tamir edilirken buharlaşan gemi

buradasınız?

Belki de kaçırabilecek tek acı,

"Fu'yu tanıyorsun."

acıdan kaçınmaya çalışırken ortaya çıkan acıdır.

Fu mu? Yooo, tanımıyorum?

[RONALD DAVID LAING, 1927-1989, Normallih Hastalığı]

"Heyet'i senin katlettiğini ondan öğrendik. Bizim arada

Atom Bombacıyan beni şirkette çalışmaya ikna edebilmek için

401

"Bizzat beslemediğin bir şeytan, senin yolunu kesemez"

bir buluştuğumuz özel bir mekanımız var. Fu ziyaretimize geldi.

demişti.

Normalde hiç kimse kapımızı çalmaz. Senin ne kadar kafadan

Abidin Dandini ise çeteye kabul edildiğim gün silahımı bana teslim

kontak bir herif olduğunu biliyoruz. Fu'nun arkadaşının sevgilisini

ederken kulağıma şöyle fısıldamıştı: "Bakarsın günün birinde

ađına dūřūrmūřsūn. Mūntekim'i ben hiç gōrmedim, fakat o da çok

şeytana uyarsın? Allah, şeytanı boşuna mı yarattı sanıyorsun?"

temiz bir ocukmuř. Gōnūl İřleri Bakanlıđı sana AřKart

Her okuduğunuza inanmayın sevgili okur. Keşke sizinki kadar

vermeyince tabii kūplere binmiřsin. Sonra da biareleri

temiz bir hayat yařayabilseydim. Sizce, dōktūđūm kanlardan

ōldūrmūřsūn. Fu'nun ūstūne kōpeklerini salmıřsın. Bununla

oluřan gōlū sađ salim geçebilecek miyim? Bu mermi sađanađını

yetinmeyip Bakanlıđın Őzel Kalem Mūdūrū'nū de temizlemiřsin.

ıslanmadan atlatabilecek miyim? Selamet koanında hālā bir mısır

řimdi de sıra Mūntekim'de, deđil mi? Cinayet senin ōzūm

tanesi kalmış mıdır?

teknin olmuř artık. Sađlıklı dūřūnemiyorsun. Fakat bu defa

ōldūrdūđūm insanlarla iyi arkadař olacađımızı dūřūnmūřūmdūr

baltayı tařa vurdun Hayati Tehlike. Karřında tam yedi tane sūper

hep. [şimdiye dek yalnızca Kuçuradi'yle yakınlık kurdum, o da

kahraman var!" Sūper olduđunuzdan bir an bile kuřku duymadım,

konuřkanlıđına rađmen insan sayılmaz.] Hiç kimse mūkemmel

inan. "Fu da Mūntekim de çok geç. Bizim vademiz doldu.

değildir; ōzellikle de ben. Aptallığın hemen hiç masrafı yok.

Uzatmaları oynuyoruz. İlkin, Mister Spock bizi bu işe bulaştırmak

Kendimden biliyorum. Akūlanmaksa ateř pahası.

istemedi. Gel gōr ki onu yalnız bırakamazdık. Anca beraber, kanca Geleceđe bakıyorum ve ertesi gūnū bile gōremiyorum. Kaderimde beraber. Senin icabına biz bakacađız. Bōylece Fu selamete

yazılanlar ile hayatımda olup bitenlerin birbirini tutmadığını

erecek. Müntekim sevdiğine kavuşacak. Sen de layığını

hissediyorum.

bulacaksın. Seni cehennemde bin yıl yakmak bile sana iyilik

Beşizlerini emzirmeye çalışan bir loğusa kadar telaşlıyım. Tehlike

yapmak olur gerçi. Nasıl bu kadar zalimleştin?.." İnsanların işi

çemberi daraldı. Ne yöne adım atsam, birilerinin menziline

birbirlerini yanlış anlamaktır, fakat siz biraz abartmışsınız sanki?

giriyorum. Takla atan bir trendeyim sanki. Bir do-bermanm mama

Kükrecesine geçiriyor. Bu bir işaretmiş gibi oturuşunu düzeltiyor:

kabında yüzüyorum.

"Mister Spock'ın da AŞKart'ı var. Uçan Kız'a kesik." Uçan Kız

Kendi evimde kaybolmuştum. Şeytan, kuyruğuyla rastge-le

benim öz annem.

kimselerin zihnine benim robot resmimi çizmişti. Geçmiş

"Aslında ben de Uçan Kız'dan hoşlanıyorum. Fakat heyhat... İnsan günahların gölgesi uzun olur. Çünkü insanlar, cezalandırıl-yaşlandıkça ifade özgürlüğü kısıtlanıyor." Geber!

404

Sihirli sözcüğü söylemişim gibi aniden kasılıyor. Koltuktan

manız gerektiğini düşünmekten hoşlanır; durduk yerde tövbe

kalkıyor. Nefes almakta zorluk çektiği belli. Ellerini boğazına

etmeye kalkışırsanız, sizi derhal cezalandırırlar.

götürüyor. Nutella kavanozu ve bıçak yere düşüyor. Öne doğru

Theseus'un Gemisi paradoksunu bilirsiniz. Theseus, gemisine

eğiliyor. Sonra kalbini avuçlamaya çalışıyor. Hırıltılı sesler

bakım yaptıkça, bazı tahtaları söküp yeniliyor. Yıllar geçtikçe,

ıkarırken, irileşen gözleriyle bana bakıyor. Elim

geminin bütün tahtaları değişiyor. Theseus, eski tahtaları çöpe

402

atmıyor. Onlardan da yavaş yavaş bir gemi yapıyor. Eski gemi

kolum bağlı. Yapabileceğim hiçbir şey yok. Boğuluyor mu, kalp

yeniden inşa edilince, ortaya iki gemi çıkıyor. Bunlardan hangisi,

krizi mi geçiriyor, yoksa ikisi birden mi kestiremiyorum. Kızılmaske Theseus'un asıl gemisidir?

son bir defa doğruluyor, vücudu geriye doğru bükölüyor, ardından

Dostlarımız, biz değiştikçe eski tahtalarımızı tekrar bir-araya

yüzüstü devriliyor.

getirirler. Düşmanlarımız yeni bizi yok etmeye çalışırken,

dostlarımız eski bize sımsıkı sarılırlar. Her ikisinin temel vasfı, kim

isek o olmamıza asla rıza göstermemeleridir. Biz de dosta

Az daha kahkahayı basıyordum. Kendimi zor tuttum. Ne yani, çizgi

düşmana karşı aynı insanlık dışı misyonu üstleniriz.

filmlerden öğrendiği kungfu teknikleriyle mi fa-çamı bozacak?

Duyan da çok dostum var sanacak.

Kendini Ninja sanan kaığa nişan aldım. Kıçından vuruldu mu

Her neyse. Limanlar eski ya da yeni tüm gemiler için en güvenli

havası iner.

yerlerdir. Fakat hiçbir gemi, limanda demirlemek için

Tetiği çekeceğim anda başını kaldırıp gözlerime baktı!

yapılmamıştır.

Bakışlarında metalik bir ses yankılandı: Ding! Sağ dizi ve parmak

Beni ben yapan anlaşılmazlık ve hattâ bilinmezlik icabı, tekrar
uçlarını yere değdirip füze gibi havaya fırladı. İki kaili evin çatısına
dışarı çıkmalı ve kendimi kurşunların hedefi haline getirmeliyim.

kadar yükseldi. Hayretle izliyordum. Uçabilen birini ilk kez

Şampiyon Ninja'mn rekor denemesi

görüyordum. Müntekim iki tabancayla birden ateşe başlayınca

Deliler akıllılardan en az iki kat daha kurnazdır. [AGATHA

kendimi geriye attım. Ninja bozuntusu sol

CHRISTIE, 1890-1976, Maktulün Moronluğu\

407

Kapıyı aralayınca, Dr. Neptün Petunya'yı gördüm. Susturuculu

ayağının ucuyla çatının kenarına kondu. Tmgırdayan nemli

tabancasıyla çağdaş bir Bond kızı havasındaydı. Gözünü kan

kiremitleri kaydırarak gerileyip yaralı omzumu bacaya yasladım.

bürümüştü. Okşayıcı öpücüklere ateşle karşılık veriyordu. Eski

Fu, leylek rahatlığıyla bana yaklaşıyordu. Tabancayı gövdesine

sevgililerinin hepsi mezardaydı demek? Aşkından ölmeyişimi

doğrulttum: "Dur!"

affedemiyordu. "Hayaaatiiiiii!" Yanan bir ahırda doğurmakta olan

Durdu. Daha doğrusu dondu. Nefes bile almıyordu. Yüzünde

may-

naylon bir gülümseme vardı: Dilimizi bilmiyor ve barutun icadından

405

habersiz gibiydi. Ben bu sopalık mahluku incelerken, Müntekim de

rnunun çığlığını düşünün. 30 km2Tik alandaki tüm camlar çatlamış fırsattan istifade bahçedeki merdivenle atya trmanmıştı: olmalı.

"Gebeeeeeeeer!" diye bağırarak kurşun yağdırmaya koyuldu.

Dr. Petunya'mn sıktığı kurşunlar, kapı tokmağından sekiyor.

Kurşunlar bacanın kenarlarını parçalıyordu. nce Fu'ya, sonra

Yüksek ökçeli ayakkablarıyla yaklaşıyor: Tak, tak, tak... Cinayet

Müntekim Gcrbey'e ateş ettim. Kafası turşu kavanozu gibi

gsterişilikle bağdaşmaz oysa. "nce kadnım, sonra katil" der

patlayan merdiven korkuluğu, birkaç kez yalpaladıktan sonra

gibi bir hali var. şfa dağıtmaya adanmış Dr. Abdlcabbar

merdivenle birlikte ağır ağır arkaya devrildi.

Turabi'den sonra, meslektaşı Petunya da kellemi gvdemden

Fu'yu maalesef skalamıştım. Panter gibi üzerime atladı. Bileğime

ayırmaya çabalıyor. Kapyı kapatıp duvara yaslanıyorum. Ayak

vurunca tabancam uçup çanak antene düştü. Öyle sert yumruklar

sesleri kesiliyor. Mermiler diniyor. Balerin adımlarıyla salona

atıyordu ki, her defasında, başımın hl yerinde oluşuna

geçiyorum. stten aralanmış pencerenin berisinde dikilip kulak

şaşıyordum. Dehşet hızlıyd. Suratım, zerine ketçap dökülmüş

kabartıyorum. "Siz gidin, biz ikimiz o namussuzu ivileriz."

kurtlu peynir kalbna döndü. şakaklarma vuruyordu. Arkadaşı

Perdenin kenarından bakıyorum. Kimse görünmüyor. Yerdeki

yamulalı henüz bir saniye olmadan intikam saldırısına başlamıştı.

yapışık z gölgede  kafa hareket ediyor. kisi erkek ya da

Müntekim'in ruhu bedeninden ayrılmadan beni nallayıp tahtalıkye

kanserli.

dehleyecekti. Dilim, ağzımın içinde şişiyordu. Beynime bir karınca

"İzin verin kalayım, hem size yardımım dokunur."

sürüsü dadanmıştı. Her darbeye yüzümden havai fişek gibi kan

"Hayati Tehlike'nin cehennemi boylamasını istiyor musunuz?"

püskürüyordu. Dişetlerim ve yanaklarım ağzımın içinde eziliyordu.

"Evet!" Neptün Petunya'ya evlenme teklif etseydim, bu cümleyi

Şapa oturmuşum. Kıpırdayamıyordum. Sol yumruğu,

aynı heyecanla söyleyecekti.

süngerleşmiş suratımdan kaydı ve bacayı ikiye böldü. Sanki

"Öyleyse bize bırakın."

yıllardır Fu tarafından pataklanıyordum. Onun ellerine doğmuşum

"Tamam, peki. İyi şanslar."

ve o da beni kıyma yapıyordu. Mecalim kalmamış, takatim

Neptün'ün gölgesi aradan sıyrılıp kayboluyor.

kesilmiş, dermanım tükenmişti. Gökte fırtınaya yakalanmış bir jetin

Eğilerek kapıya doğru ilerleyen diğerlerini tanıyorum: Hayvanat

kanadına zincirlensem ve taş yağ-sa ancak bu kadar olurdu.

bahçesinde Şebnem ve beni kovalayan züppe çifti. Silahları hâlâ

Rocky Balboa'nın ömrü boyunca yediği dayağı ben bir oturuşta

ellerinde.

yemiştin ve bu daha başlan-

Müntekim, beni mıhlarsa Şebnem'in gönlünü kazanabileceğini mi

düşünüyor? Sanmıyorum. Anlaşılan, Fu, yani Gönül İşleri
gıçtı. Uğruna kasideler, mersiyeler, destanlar yazılası bir da yak.
Bakanlığı'nda çalışan budala, Heyet'in intikamını alacağı adresin
Fu'ya hayranlık duymamak mümkün değil. O, dünyanın en hızlı
burası olduğunu zannediyor. Bu şapşalların hesabına göre, aşkımı işkencecisi. Makineli tüfekle resim
yapan bir Pi-casso. Şimdiye onaylamadıkları için Heyet üyelerini ortadan kaldırdım. Ve aşkı
çoktan ölmem ya da komaya girmem lâzımdı. Fakat beni hayat ile
kabul gören Müntekim'i
ölüm arasındaki ince çizgide tutuyordu. İnfilak etmek üzereydim.

406

Avucunun içiyle, parmaklarıyla dirsekleriyle son derece isabetli
de büyük ihtimalle temizleyeceğim. Dahası, aklını çeldiğim
darbeler indiriyordu. Yorulmuyordu. Upuzun bir çiviye beynimden
Şebnem'e de zarar vermekten geri durmayacağım. Ne de olsa
söküp kalbime çakıyordu. Vücudum, salyangoz zamkıyla
hayat yolunda kan izleri bırakarak ilerlemeyi huy edinmişim? Bir
sıvanmıştı. Her şeyi siyah, beyaz ve kırmızı görüyordum. Derimi
ayağı çukurda süper kahramanlar da, son bir maceraya atılarak
bıçak kullanmadan yüzmüştü. Tepemden akan terler, çamaşır
araya girdiler. Fu ve Müntekim genç yaşta hapislerde çürümesin
suyu gibi, yaralarımı yakıyordu. Omuzlarım erimişti. Kafam
diye cinayet işini üstlenerek bunak jesti yaptılar.

büyüyordu. Beni, oyun hamuru gibi yoğuruyordu. Kemiklerim bile
Açıkçası, her ne kadar ölmelerine üzülsem de, Bakanlık Heyeti'ni
yumuşamıştı. Artık yumrukları hissetmez oldum. Bu cinai masaj

kimlerin imha ettiğiyle ilgilenmiyorum. Gelgele-lim asıl katiller suçu bitip de öbür dünyaya gittiğimde Bakanlık Heyeti'ndekilerin yalvar üstüme atmayı başarmışlar. Acaba, suikastın hedefi Heyet miydi,

yakar benden af dileyebileceklerine, ayaklarıma kapanıp helallik

yoksa ben mi? İkisi de mi? Cinayet, suçların en büyüğüdür. Yani

isteyeceklerine bahse girerim. Öte yandan, cehennemde beni

zerre kadar akıllı olan hiç kimse, sırf birini zan altında bırakmak için gördüğüne sevinecek çok herif var.

adam vurmaz. İş dünyasındaki azami fayda kuralı, mafyada da

Beyhude yaşadım. Fukaralığın lağım deltasından, haydutluğun

geçerlidir. O halde her şey bir yanlışlıklar zincirinden mi ibaret?

radasyonlu yaylasına yükselebildim ancak. Çocukluğum çürük,

Mantığın yardımı, sonuçların sebeplerini görmeme yetmiyordu.

gençliğim bayattı. Piyangolar, faturaları karşılamaya yetmedi. B.kla

Silahımı çektim.

dikilen, sidikle yıkılır. Güzellik, aşk ve mutluluk ise insanı ölüme

Merdivenlerden tavan arasına, oradan çatıya çıktım.

sürükler. İşte, villamın çatısmda-yım, bir şampiyon üzerimde rekor

Çatının bahçe tarafındaki kenarından aşağıya baktım.

denemesi yapıyor. Azrail, boks hakemi gibi 10'dan geriye sayıyor.

Fu tabancasını Müntekim'e uzattı.

10: Sağ gözüm şişten kapanmış, sol gözümle çok az

Müntekim fısıltıyla sordu: "Silahını neden bana veriyorsun?"

görebiliyorum.

Fu aynen şöyle dedi: "Beni yavaşlatıyor."

9: Ciğerlerim ötmeye başladı.

8: Yığılmamı engelleyen tek şey yumruklar.

Ben bir katilim. İnsan hayatına değer vermiyorum. Amerika

7: Kulaklarım feci çınılıyor.

gibiyim. Fakat kendimi de, işimi de ciddiye almıyorum. Yaşamak

6: Alt dişlerimin tümü sallanıyor.

ya da ölmek umurumda değil. Adamım Kurt Vonnegut'un da dediği

5: Ringe fırlatılmış kanlı bir plaj havlusundan farkım yok.

gibi "Dünya, uzaylıların akıl hastanesidir." Mor on değilseniz, böyle

409

bir gezegende iyi olunamayacağını bilirsiniz. Çünkü boyun eğişin

4: Ayaklarımı, Fu'nun ayak bileklerinin arkasında iki yana açtım.

ürünü olan hiçbir iyilik, ahlaki değildir. Kurallara uymak,

Ve dizkapaklarını tuttum. "İteleyebilsem keşke" diye düşündüm.

şahsiyetsizleş-meye varır. Uygarlık disiplini denen şey, insanın

Enerjim sıfırlanmıştı. Sadece dilek tutar gibi öylece duruyordum.

olgunlaşmasını engelleyen sistemdir. Ermişler gibi metropolden

3: Bana bir son gürlüğü mü geldi, bilemiyorum.

kaçıp tabiatla haşır neşir olmayı özendiren bir tek reklam

2: Fu sırtüstü düştü!

göremezsiniz. Teknoloji aptalların kötülük yapmasını

1: Baş aşağı sürüklendi.

kolaylaştırmaya adanmıştır. Eğitim, iş, aile, sağlık, iletişim, politika,

0: Ve kafa üstü bahçeye çakıldı!

güvenlik, eğlence... kısacası sistemin her ana unsuru, köleliğin

Ceketimin sol kolu kopmuştu. Titreye titreye sürünerek uydu
şablonlarına uyarlanmış durumda. Hakikatten umudumuz kesildi.
antenindeki tabancamı aldım. Kenara indim. Fu ortalarda yoktu.
Yalnızca bir sonraki yalanı merak etmek bizi ayakta tutuyor.
Olsa şaşardım. Müntekim'in devrildiği tarafa seğirttim. Fu,
İnsanlar birbirlerinin dertlerini kusur sayıyor. Hayat, insanın
arkadaşını kucağına yatırmıştı. Müntekim'in gözleri de ağzı da
kaybetmekte olduğu bir oyuna dönüştü. Suç, ihlal, terör, delilik ve
aralıktı. Kuçuradi yanlarındaydı. Bir ceset, bir hayalet ve bir yarı-
kaçışın sunduğundan başka bir özgürlük seçeneği yok.
canlı. Namlu'yu Fu'ya çevirdim. Bu defa bakmadı. Varlığını
Suç artık cezalardan oluşan işleyişe direnmektir.
hissetmişti bence. Tetiği, fiziksel ya da duygusal bir şey
İhlal artık gayri insani sınırların dışına çıkmaktır.
hissetmeksizin çektim. Kurşun, gövdesine saplanınca sarsıldı ve
Terör artık bireyin özne niteliğini açığa vurmak için yapabileceği
Müntekim'in üstüne yığıldı.
tek eylem türüdür.
Kuçuradi, önce bana, sonra onlara ve tekrar bana bakarak fikrini
Delilik artık düşünmek, soru sormak ve en korkuncu itiraz etmektir.
beyan etti: "Sen daha berbat görünüyorsun."
Kaçış artık intihar teşebbüsü havası taşıyan bir vazgeçiş ve terk
Şakanın sırası değildi.
ediştir.

Çatıdan tavan arasına geçtim. Merdivenlerden inerken nereye

Tersini de düşünebilirsiniz: Küresel kötülük sisteminin bir dokunsam kan lekeleri bırakıyordum. Etrafa kulak kabarttım.

412

İhtiyarlar dönmemişti. Banyo aynasında kendimi görünce irkildim.

parçası olduğumuz için otomatikman suçluyuz. Sistemleştiril-miş

Yangında patlayan laboratuvarın camından fırlamış vahşi denek

ihlale angaje olmuş vaziyetteyiz. Korku düzenine itaat ettiğimiz için

hayvanına benziyorum. Korku filmi gazisi gibiyim. Tuvalet

rehine, bu yolla düzenin ömrüne ömür kattığımız için de teröristiz.

kağıdıyla yüzümü sildim. [Kağıt mendil, peçete, tuvalet kağıdı ve

Düşünmüyoruz, çünkü deliyiz. Ve özgürlükten kaçıyoruz.

kağıt havlu... Hiçbirini üretiliş amacına uygun kullanamıyorum.]

Hapishanede idman yapan mahkumlarız.

Vakit kaybetmeden kaçmalıyım. Aksi takdirde başkalarını da

Çağdaş meşruiyetin temeli, hakikat aleyhtarlığıdır. Birey ise

mortlatmak zorunda kalacağım.

körkütük budalalığın bedenleşmiş halidir. Lakaytlık ve

Garajdaki Harley Davidson'ı çalıştırdım. Safkan Amerikan

münasebetsizliğimize rağmen, her nefes bizi ölüme yaklaştırıyor.

düldülünün haşat jokeyi, son düzlüğe giriyor. Yokuşu tırmanırken

Cehennemi boylamayı göze almış olmanın rahatlığıyla hareket

bir de baktım sağdaki restoranın

ediyoruz.

Ben, işte bu kesin yenilgiyi neşeli hale getirmeyi umuyorum.

önünde Neptün Petunya dikiliyor. Nefret ettiğim tek seksi kadın.

Oyunu hızlandıracağım. Suikast, bombalama, kundaklama,

Bir eli çantasının içinde. Çevredekiler, birbirlerini dürterek beni

soygun ve adam kaçırmalarla tansiyonu yükselteceğim. Halka

gösteriyorlar. Bu kadar çok yara, bere, çürük, şişlik ve morluğu

silah, uyuşturucu ve sahte para dağıtacağım. Güçsüz, yoksul,

birarada görmemişler. Yaralarım ışık saçıyor. Motosikletimden

anonim ve sahipsiz olmak bir imtiyaz haline gelinceye dek!

daha göz alıcıyım. Neptün de afallamış vaziyette. Halbuki deliler

Tüm ünlülerin vurulduğunu ya da rehin alındığını düşünün.

kolay kolay şaşırmaz. Dudakları titreyerek gözyaşlarına

Banka, resmî kurum, holding, borsa ve medya binalarının;

hazırlanıyor. Gazlayıp geçiyorum. Neptün Petunya, hareketli

alışveriş, eğlence ve iş merkezlerinin havaya uçurulduğunu hayal

hedefleri tutturamıyor herhalde. Yoksa şimdiye sırtıma yarım

edin.

düzine delik açardı. Derken tepeyi kazasız belasız aştım. Zirveye

Fabrika ve gemiler yanıyor.

varınca hapşırdım.

Herkes silahlı.

Kendi kendime sıırıttım: III. Dünya Savaşı'nın, tüm insanlık ile

Okullar tatil.

benim aramda geçeceği kimin aklına gelirdi?

Ülke deri değiştiriyor.

Abidin Dandini'nin evinden Gerçek'imi alayım. Ona sımsıkı

Ve paranın satın alamayacağı şeylerin dünyasına geri dönüyoruz.

sarılayım, inşallah melek oğlum büyüdüğünde bana benzemez.

İnanın bana, bir çivi eksik olsa bu gavur krallık yıkılır.

Sonra da Şebnemle buluşmayı denerim. Beni idamlık bir cellat

Kaosun fitilini ateşlemek için şebekenin başına geçme yi

yapan ufak tefek kusurlarımı belki göz ardı eder? Şebnem...

bekliyordum. Atom Bombacıyan'ın dili düğümlemiş i. Veliahdı

adının geçtiği her cümle nasıl da güzelleşiyor. Ona yalan

yoktu. Halihazırda işleri ben yönetiyordum. Yinede bir yetki

söylemek, hatalarla dolu hayatımdaki en büyük hata idi.

karmaşası vardı. Yılın ilk saatlerinde kendisine sordum: "Sizden

Ben, Hayati Tehlike. Vicdan azabı dolu kabuslar ile adı konmamış

sonra baba kim olacak, düşündünüz mü?"

hasretler arasındaki istikrarsız yolculuğum tam gaz sürüyor.

413

Şiddetlenen rüzgarda, yaralarım hızla kabuk bağlıyor.

"He, engerek dünürü." Suratı tarihî bir mezar taşı rengin-deydi.

At, pirenin ayağına gitmez [Abidin Dandini]

"Sormamda sakınca yoksa, o ben miyim?"

Kötüler, hiç kuşkusuz, iyilerin bilmediği bazı şeyleri anlamışlardır.

"Yok. Nem serilsin."

"Tam anlayamadım. Ben..."

Hayati Tehlike'nin, benim nazarımda keçi sümüğü kadar değeri

"Yok. Danvin'i yeni geçmedim."

yok.

"Peki... Hayati Tehlike mi?"

Silah tutmayı ona ben öğrettim. Yıllarca beraber çalıştık.

"He. Harami tetikte."

411

Bu cevaptan sonra, benim suratım da artık tarihî bir mezar taşı

Ahbablık ettik. Onu ilk gördüğümde, yolu kanalizasyona düşmüş

rengindeydi.

süs balığı kadar şaşkın, kör adamın kör köpeği gibi işe yaramazdı. Hayati'yi ortadan kaldırmaya o anda karar verdim. Fakat bu işi Şimdiyse bir 'Şahit'. Tanıdığım en şanslı züppe. Denize düşse

dolambaçlı yoldan çözecektim. Zira, dan diye indirir-sem, hem

g.tüyle balık yakalar. Mars'ta yürüse yerde 100 dolar bulur.

çetede huysuzluk ve çözülme baş gösterirdi, hem de varyetenin

gazı kaçırdı. Domino etkisi doğuracak bir plan hazırlamalıydım.

"Seni duyamaz. Arka odada oynuyor." Abidin'in suratı dokuzu

Aceleye lüzum yoktu. At, pirenin ayağına gitmez. Hayati zaten her çeyrek geçiyordu.

fırsatta bana koşuyordu. Plan yaptım. İntihara hazırlanan bir

"Pekala" diyerek geniş ve uzun hole girip ta en uçtaki odaya doğru

Japon kadar titiz çalıştım. Yedi hafta sonra, Hayati hakkında

yürüdüm.

kendisinden daha çok şey biliyordum: Şebnem'e abayı yakmıştı.

Bıçak sırtında, diken üstündeydim. Abidin Dandini her an bir

Kız onu Enver Paşa diye tanıyordu. Gönül İşleri Bakanlığı'na

kalleşlik yapabiliirdi.

müracaat etmiş ve avu-cunu yalamıştı. Kıza kesik bir çocuk daha

3 dakika önce...

vardı: Müntekim Gıdırbey. Aşk, GİB'den tescilliydi. Bakanlığın

■k ft *

Basın Müşaviri Fuat Atıf Tufa, yirmi sene kadar önce arabasını

416

sabote ettiğim Savcı Arif Tufa'mn oğluydu. Suç dünyasında

Yavaşladım. Şebnem'e "Barbaros H. Paşa'nın yanında

rastlantılara sık rastlanır. Bakanlık Heyeti'ni temizlersem,

bekleyeceğim. Saat 4'te" şeklinde bir mesaj yolladım. Dünyanın

Hayati'nin okka altına gideceği kesindi. Cengiz Cingöz'ün

bütün polislerini Beşiktaş rıhtımına yığabiliirdi. Beş ay önce

başkanlık ettiği bir ekibi Ankara'ya yolladım. Fuat'ı halletme işini

fotoğrafımı çektiği yere leşimi serebilirdi. Onun mandalina

de Turgut Rulet'e verdim. Turgut ki dişli bir tetikçidir, bir yer altı

tozlarıyla bezeli ılık mermer yüzünü son bir kez görsem yeter. Tüm

çarşısında leşi seriliydi. Çocuk çetin ceviz, demir leblebiydi.

moleküllerim zaten hurdahaş. Kanunsuzluk da iç dünyamı

Peşine, ismiyle müsemma Nazım İzbandut'u taktım. Trenle

zenginleştirmede pek. Eşkryanın, meleği ikna ettiği nerede

İstanbul'a geliyordu. İşleri kızıştırmak maksadıyla, trende

görölmüş?.. Bu tür düşünceler zihnimin mikserinde karışırken cep

pataklanmasını emrettim. Herifçioğlu, Izbandut'u trenden attı!

telefonumun mesaj sinyali öttü. Telefona bakayım derken az

Böylece onu da avcı kadrosuna dahil ettim. Turgut'u pa-

kalsın bir cipe tosluyordum. Yan yana ilerlerken cipin şoförüyle

414

bakıştık. Onun da yüzü yumruk izleriyle doluydu. "Lüks içinde

ketleyip toprağa verdik. Operasyonu biraz daha budaklandırmak

yaşayan bir hortlak" diye düşündüm. Kim bilir o benim hakkımda

için, Ezel Zelzele denen Özel Kalem Müdürü olacak çakalı,

ne düşündü? Telefonum-daki isimsiz mesaj şuydu: "Abidin seni

Masum Cici adlı seyyar bir cinayet çilingirine mıhlattım. Zelzele'nin öldürmeye çalışıyor. Çünkü, Bombacıyan işi sana devredecek."

gebermesi kimseyi ırgalamadı. Şebnem'in babası Şerif Şibumi

"Geerçeeek?" Koridorun sonundaki odadan herhangi bir cevap

forslu bir polis eskisiydi. Fuat, katledilen Bakanlık Heyeti'nin;

gelmiyor. Oğlumun karşısına bu halde çıkmamalıyım. Kanlı

Müntekim, çalman aşkının; Şerif Şibumi de kandırılan kızının

paçavralar içindeyim. Giysilerim, Hulk'm tişörtü gibi parçalanmış.

intikamını almak üzere Hayati'nin tepesine üşüşecekti. Neye

Mor gözlerim şişten kapanmış. Çocuk kor-kabilir. Onu

uğradığını anlayamayan Hayati, intikam üçgeninde sıkışacaktı.

sakinleştirmem gerekecek muhtemelen. Odanın kapısını

Ben de şenliğin tadını çıkaracaktım.

açıyorum. Şaşkın bakışlı oyuncaklar haricinde kimse yok.

Ecelin kozları güçlüydü. Yola, kuvvetli ihtimaller eşliğinde
Geride, merdivenlerden hızla inen Gerçek'in ayak seslerini ve
çıkılmışım. Sonra intikam ateşi kontrolsüz bir yangına dönüştü.

"Baaabaaaaa!" diye haykırışını duyuyorum.

Fuat ile Müntekim eski dostmuş meğer. Kenetlendiler. Şerif

Başımı çeviriyorum. Abidin Dandini tek eliyle Gerçek'i belinden

Şibumi, Hayati'yi takibe koyuldu. Polisler de armut toplamıyordu.

tutup kaldırmış ve diğer eliyle de çocuğun başına nakışlı

Hayati'yi Kubilay Bukalemun benim namıma izliyordu. Medüz

Jericho'sunu dayamış!

gölgesi gibi bir çocuk. Saçı, sakalı, bıyığı farklı kafalardan

Donup kaldım. Dikenli tel yumağı çiğneyen bir canavar gibi sertçe

derlenmişti. Hayati'nin tabanına hangi sakızların yapıştığından

yutkundum.

beni haberdar ediyordu. Hayvanat Bahçesi'ndeki malum

Hiçbir babanın görmemesi gereken bir sahneye bakıyordum.

hücumdan sonra, Bukalemun'u azlettim.

Gerçek son derece sakin. Beş yaşında olmasına rağmen

Hayati, kana susamış yeminli centilmenler tarafından kuşatılmıştı.

c

Cartayı çekmek üzereydi. Saniyeleri sayılıydı.

417

Gerçek'e Leyla bakıyor. Benimse dünya babalık sıralamasında ilk

men bir yaşındaki bebek kadar korkusuz. Halimi de yadırgamamış

2 milyara girmem çok zor. Yine de çocuğa ihtiyacı olan himaye ve

görünüyor. "Çocuğu bırak!" "Sakin ol Hayati..."

şefkati sunmayı deneyeceğim. Böylelikle, büyüdüğünde protokol

"Çocuğa zarar verirsen, bu yaptığın son hata olur." "Ufaklıkla bir

gereği öz babasının değil, benim hatalarımı tekrar edecek.

sorunum yok" tabancayı bana doğrulttu "benim işim seninle."

Leyla'ya niyetimi çıtlattım: "Bombacıyan'ın tahtına oturacağım"

Namluyu görünce rahatladım.

dedim. "Hayati'nin suyu ısındı" dedim. "Gerçek'in ailesi biziz"

"İndir silahı. Konuşarak halledebiliriz. Ben hiçbir şey istemiyorum,

dedim. Ne de olsa Leyla, Granada Gazinosu'nda şarkı söyleyen

biliyorsun. İş bırakacağım zaten. İzin ver gidelim " Bakanlık

kuğu, kanımı benzin gibi tutuşturmuş! u. O benim hayatımın

Heyeti'ni de sen katlettin değil mi? Gerçekten su katılmamış bir

kadını. Evet, başka hatunlara da meyil verdim; fakat Leyla daima

psikopatsın.

birinci, diğerleri hep ikincilik için yarışıyorlar.

"Nefes tüketerek zaman kazanamazsın Hayati. Başından beri

415

sersemin tekiydin. Şimdi ölü bir sersem olacaksın." Abidin'in

Ne diyordum? Cesetlerle dolu bir nehirde yüzmenin tadına

suratı, Hürriyet gazetesinin spor sayfası gibi karmakarışıktı.

vardınız mı, nehir kurusa bile cesetsiz duramazsınız.

Ona derin bir muhabbet ve hürmet beslemiştim. Oysa beni vurmak

İki sakızı birbirine değdirmeden çiğnemek

üzereydi. İnsan dostlarını seçemiyor. "Bak" deyip yırtık ceketimin

Bir adam hakkında, öldüğünü bilmek yeterli olsa gerek.

yakasını araladım ve Colt'u gösterdim. "Silahımı al. Çocuğumu

[AMBROSE BIERCE, 1842-1914]

ver. Olanları unutalım. Sen ve ben... uyumlu bir ikiliyiz, değil mi?"

Abidin Dandini'nin Rumeli Hisarüstü'ndeki villasının önünde

"Bu bir tuzak soru mu, yoksa çocukla mı konuşuyorsun?"

motosikleti durdurdum. Zile bastım. Duvarın tepesindeki kameraya Ağzından uzaylı salyası akıyordu. Tabancanın kabzasını biraz el salladım. Bahçe kapısı açıldı. İçeri girdim. Motosikletten indim.

daha sıkı.

Taraçaya çıktım. Tıklatmak için elimi kaldırdığım anda, Abidin

Kendimi kartalın pençesinde uçan tavşan gibi hissediyordum-

Dandini kapıyı açtı. Ilık ve müstehzi bir gülüşle "Hoş geldin... biraz "Beni vurursan, sincaba fil tasması takmış olacaksın." "Tevazu şey görünüyorsun..."

sana hiç yakışmıyor. Sen bir dâhisin Hayati. Fakat ne yazık ki...

Sertçe sordum: "Çöp kamyonundan düşmüş gibi mi

çoğu dâhi kendini anlama yeteneğinden mahrumdur."

görünüyorum?"

"Beni sen de anlamıyorsun..."

Küstahlığımı anlamazdan geldiğini belirten bir yavaşlıkla "Yo, öyle

Leyla Kalahari, merdivenden inerken "Abidin yapma!" diye

demek istemedim Hayati. Daha ziyade, uçak kazası geçirmiş

seslendi. Yaşlı gözleri, öfkeli ağzıyla çelişiyordu.

zombiye benziyorsun. içeri buyurmaz mısın?"

Abidin Dandini, Leyla Kalahari'yi gözünden vurdu! Ve namluyu

"Hayır. Gerçek'i almaya geldim." Başımı kapıdan içeri uzatarak
tekrar hızla bana doğrulttu.

seslendim: "Gerçeeek!"

418

Leyla Kalahari, basamaklardan sırtüstü düştü. Abidin cidden
alabilmek için intiharın eşiğinde durmam gerekiyordu. Gerçek'i
kafayı yakmıştı. Gerçek, şaşırtıcı bir sükunetle cesede bakıyordu.

heykel ile aramda tutuyordum. Yaylım ateşi başlarsa, mermiler

İnsan bazı şeylerin farkına ancak son nefeste varabiliyor: "Gerçek, ona değmesin diye. Hayat ile
ölümün, aşk ile intikamın, ayrılık ile oğlum, seni çok seviyorum." Bağışla beni, iyi bir baba
olamadım.

kavuşmanın kesiştiği risk noktasımdaydım. Aşk yitirme ihtimali,

"Bjerson sözündü." Abidin Dandini, tetiği çekti.

canımdan olma ihtimalinden daha ölümcüldü. Kainatın

Olaya bir de iyi tarafından bakmayı isterdim fakat... Jeri-cho 941'in derinliklerinde silah sesleri ve
aşk şarkıları yankılanıyordu.

mermisi, saniyede 500 metre hızla alnıma yaklaşıyor!

Güvenlik tedbir ve garantiden yalıtılmışım. Tehlike, risk ve

* -jc *

musibet kuşağındaydım. Bu bir hayat-me-mat randevusuydu.

Fanilik de, sonsuzluk da insana ağır gelir. Katlanılabilir ıstıraplar

Şebnem'in gailleli gönlüne sığmıyordum. Yalanlarla lekelenmiş

peşinde koşmamız bundandır. Aşk dediğin, gafletin renkli

bozuk sicilim beni aşk oyununun dışına itiyordu. Devletin nazik

köpüğüdür. Asıl dert ile çektiğimiz acılar pek örtüş-mez.

reddi, Şebnem'i bana yasaklıyordu. Aşkımın en canlı kanıtları ve Çocukken, iki sakızı birbirine değdirmeden çiğneyebilmek beni en belagatli şahitleri cesetlerdi. Çoktan çivisi çıkmış dünyam, gururlandırırıldı. Şimdiyse, ölürsem sempati toplayabileceğimi yeniden sallanmaya başlamıştı. Kıyısında yaşadığım kan gölünde umuyorum.

Şebnemle mehtap sefası yapabilecek miydik? Karamelli Başkalarının hataları ve zaafı sayesinde başarı kazandım hep. dondurma rengi güvercinler, ikinci turuna çıkmıştı. Sabah yataktan Calvin Klein çamaşırların üstüne Gucci takım elbise giydikten kalkarken uyanmayı unutmuş kalabalık, görünmez bir süpürgeyle sonra, cenaze levazımatçısımm kefen kreasyonuna daha bir bir o yana bir bu yana sürükleniyordu. Ve iskeleye devrilen anonim yaklaştığımı tahmin etmeliydim. Grand Grave'in dokuzuncu yolcuların arasında Şebnem'i gördüm. Güneşin voltajı yükseldi. katından düşmekle gelen şanstın yeterince kuşulanmadım.

Yapraklar, deniz, arabalar, binalar parıldadı.

Hangi musluğu açsam para akıyordu. Yine de kainatın

421

tasarımında kalbimi inciten bir şeyler vardı. Hüzün şeklinde

Meyve aromalı sevgilimin her adımı, beni şifalı bir sarhoşluğa

tezahür eden bir alerjiden mustariptim.

taşıyordu. Gerçek'in elini hafifçe sıktım. Sevinçten, tüm yaralarım

Bir keresinde babam, yani üvey babam "Zengin ve mı ulu insanlar, kapanıyordu. Bahardan bir fırt çektim. Kozmostaki ahenge bedava öldükten sonra bile altı ay gülebiliyorlar" demişi i. İnanarak

bilet bulmuştum! Tam burada, Şebnem'e ilk yalanımı söylemiştim.

söylenmiş yalanlar haricinde pek az doğru var, tia?

Şimdi hakikatin meteor yağmuru başlayacaktı.

419

"Merhaba..." Gözleri deniz faciası fotoğrafı gibi hem karmaşık hem

Kainatın derinliklerinde yankılanan silah sesleri

durgundu.

Aşkın tanımı yoktur, ancak kanıtları vardır. [BENEDETTO

"Adım, Hayati Tehlike. Bu da oğlum Gerçek." Doğruyu söylerken

BUSCETTA, 1901-1968, Savaşmazsam Ayıp Olur\

tüm evren'in desteğini hissediyorum. Size de öyle oluyor mu?

Mermi, gözlerimin arama 5 santim kala durdu. Havada

"Şebnem'e merhaba de Gerçekçiğim."

dönüyordu. Gerçek'in telekineük gücü devredeydi. Doğrusu bunu

Şebnem, buğulu bir ifadeyle Gerçek'e gülümsedi: "Biz,

hiç beklemiyordum. Bir hamlede Colt'u çekip Abidin'i sağ

tanışıyoruz... Leyla Kalahari'nin evinde..."

yanığından vurdum. Kan dolan ağzında nar taneleri gibi parlayan

Üçümüz de şaşırmak için fazla yorgunduk. Ve konuşarak

dişlerini gösterip devrildi. Koşarak boynuma sarılan Gerçek'in

anlaşmayı imkansız kılan bir ittifak içindeydik.

burnu kanıyordu. Sildim. Onu kucağıma aldım. Kan tüneline dönen Motosiklete sığıştık. Şebnem arkada, Gerçek ikimizin arasındaydı.

koridoru geçtik. Hıçkırarak ağlayan bir kadın sesi duydum.

Oğlum ile sevgilimin belime dolanan elleri beni hayata bağlıyordu.

Mutfakta saklanan hizmetçi olsa gerekti. Silahı belime taktım.

Meçhule doğru hızla yol alırken, dünyadaki yerime ve hayattaki

Kanlı elimle oğlumun başını okşadım. Ve çıktık.

amacıma yaklaştığımı seziyordum. Ölüm tehlikesi, umut ekip

Gerçek'i motosikletin önüne oturttum. Yola koyulduk. Sahile

sevinç biçmek için elverişli bir arazi değildir. Yine de şansımızı

paralel sokaklardan Beşiktaş'a doğru ilerliyorduk. Saat 14:25'ti. Bir deneyecektik.

butikten giysi satın aldık. İhlamurdere Caddesi'ndeki Küçük

Kader'e telefon ettim: "Bir maniniz yoksa, Gerçek, ben ve bir

Hamam'a gittik. Bir güzel yıkanıp paklandık. Gözeneklerim açıldı.

arkadaşım ziyaretinize geleceğiz?"

Tertemiz giyindik. Saçları taradık. Atatürk'ün doğduğu eve

"Şeref verirsiniz. İsmail çok sevinecek!"

benzeyen bir kafeterya binasında sandviç yiyip meyve suyu içtik.

Kader Güler-İnşallah'm Merter'deki dairesine vardık. Kadın altı

Gerçek'e bir izahta bulunmak istiyordum fakat ne diyeceğimi

aylık hamileydi. Kocası ise doğurmak üzere gibiydi.

bilemiyordum: "İyi misin?"

Kader, yüzümdeki morluklara bakarak sordu: "Hayati Bey, n'oldu

Başını evet manasında salladı.

size?" Kaza geçirdiğimi söyledim. Hoş geldiniz beş gittiniz derken,

Eşi görülmemiş bir biçimde hayatımı kurtarmıştı. Öksüz yavrum,

televizyonda haber bülteni başladı: "Ünlü gangster Abidin Dandini

melekler kadar güçlüydü. Şakağını öptüm.

ve birlikte yaşadığı Leyla Kalahari, Rumeli Hisarüstü'nde

Motosikletle meydana indik. Saat 15:57'yi gösteriyordu. 1944'ten öldürüldü. Dandini'yle aynı organize suç örgütüne mensup olduğu

beri ayakta bekleyen Barbaros Hayrettin Paşa ve iki levendin bilinen Haya-

yanında dikildik. Ali Hadi Bara [1906-1971] ile Zühtü Müridoğlu'nun 422

[1906-1992], bu heykelleri yontmada nasıl bir işbölümü yaptıklarını ti Tehlike'nin Arnavutköy'deki evinde ise eski aktör Onat Kaplan ile hep merak etmişimdir.

Müntekim Gıdırbey ve Fuat Atıf Tufa'ya ait olduğu belirlenen

Üsküdar İskelesi'nin çaprazında bir polis arabası gözüme ilişti.

cesetler bulundu. Fuat Atıf Tufa, heyet üyeleri katledilen Gönül

Damarlarımda bir galon adrenalin dolaşıyordu. Po-

İşleri Bakanlığı'nın basın müşaviriydi. Hayati Tehlike, cinayet

420

zanlısı olarak aranıyor. İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nden yapılan

lisler, alev almış kaplanlar gibi haşmetli görünüyordu. Geri kalan

açıklamada, önceki gün meydana gelen Abdülcabbar Turabi

herkesin sivil polis olduğundan şüpheleniyordum. Bu civarda bana cinayetinin de bu yeni olaylarla ilgisi olabileceği kaydedildi." Haber güven aşılayan tek kişi, Barbaros Hayrettin Paşa'ydı. Aslında

metni okunurken, olay yerlerinden canlı görüntüler aktarılıyor,

yakalanmaktan ya da öldürülmekten kork-muyordum. Şebnem'i

soğuk damgalı pula benzeyen bir fotoğrafım ekranın sağ üst

kaybetmek istemiyordum hepsi bu. Zira insanın kaybettiği ile

köşesini süslüyordu.

bulduğu şeyin aynı olması imkansızdır. Şebnem, kalbimin paslı

Evimin önünde mahşer provası yapılıyordu.

turnikesinden geçecek miydi? Beklemek, cehennemdeki

Mikrofon uzatılan kimselerin ekranda isimleri yazıyordu. Reyhan

mezuniyet töreniydi. Birazdan, Beşiktaş Meydan Savaşı

Horanta [Fuat Atıf Tufa'nın annesi]: "Fuat harika bir çocuk..." İçli

patlayabilir ya da Şebnem'in tasdikiyle ömrümde yeni bir sayfa

içli ağlayan kadın şok geçiriyordu. "Yavruma nasıl kıydılar!.."

açılabilirdi. Enseme dürbünlü tüfeklerin ardından bakan polislerin

Ruhiye Ruhan [Müntekim Gıcırbey'in ev sahibesi]: "Bunun

nazarı değebi-lirdi. Canıma can katılabilirdi. Prenses beni sivri

olacağını biliyordum, fakat böyle olacağını bilmiyordum." Metanetli

topuğuy-la ezebilir ya da öpücüğüyle kutsayabilirdi. Nefes

görünüyordu.

Recai Gıcırbey [Müntekim Gıcırbey'in babası]: "Benim oğlum

sağlam pabuçtu... Katilinin derhal yakalanmasını istiyoruz."

Gözlerine kan oturmuştu.

Mübeccel Ecel, Ozan Taraz, Durali Kuloğlu, Sabrı Tomruk, Hediye

Hüthüt, Korkut Üneli [Onat Kaplan'ın oyuncu arkadaşları]: "Kalp

krizi diyorlar fakat buna inanmak zor..." Şaşkın ve üzgünler.

Şerif Şibumi [Eski Üsküdar Emniyet Müdürü]: "Yorum yok. Ben

sadece inceleme için buradayım. Teşekkür ederim..."

NandaMoyi [Fuat Atıf Tufa'nın Hint asıllı sevgilisi]: "Fuat'la

görülebilmek için Güney Afrika Cumhuriyeti'nden geldim.

Öldürüldüğünü öğrenince yıkıldım. Onunla evlenecektik..."

Gözyaşları, hıçkırıklar eşliğinde kesik kesik akıyordu.

Kader ve İsmail, elleri dizlerinde, taş kesilmişler; korku, çaresizlik ve sarsaklık taşan bir ifadeyle bakıyorlar.

423

Sesi titreyen Kader, kırık dökük gülümseyerek soruyor: "Ne içersiniz Hayati Bey? Çay, kahve? Arzu ederseniz yemek hazırlayayım?"

"Kahve" diyorum, "zahmet olmazsa..."

Ölümlü dünya şen şakrak dönüyor.

Oysa insan hayatı tek ömre sığmaz.

Ve hiçbir şey güzel bitmez.

424

r

MİSAFİR SANATÇI ERSİN KARABULUT

"Öldürdüğüm insanlarla iyi arkadaş olacağımızı düşünmüşümdür hep."

Dublörün Dilemması'nın yazarından komik, hızlı, şoke edici bir roman daha.

Gönül İşleri Bakanlığı'nda basın müşaviri dövüş ustası Fu.

Başkalarının intikamını alarak hayatını kazanan Gıcırbey. Tarih öğretmeni dilber Şebnem Şibumi. Padişah yorganları satıcısı

Enver Paşa. Dul gangster Hayati Tehlike.

Mr. Spock, Abdulcabbar, Ruhîye Hanım, papağan Huduni, cin

Jajha, Atom Bombacıyan, Uçan Kız, Abidin Dandini, Leyla

Kalahari ve diğlerleri...

Korkma Ben Varım'ın her sayfası sürprizlerle dolu. Aşk, dostluk, intikam, yalnızlık ve şiddetin ustaca harmanlandığı roman, olağanüstü bir enerji saçıyor.

"Bu kitap karnaval sırasında başgösteren bir bombardımana benziyor."

MURAT UYURKULAK

İLETİŞİM 1427

ÇAĞDAŞ TÜRKÇE EDEBİYAT 201

ISBN-13: 978-975-05-07 M 1

9789750507144

Murat Menteş _ Korkma Ben Varım